This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

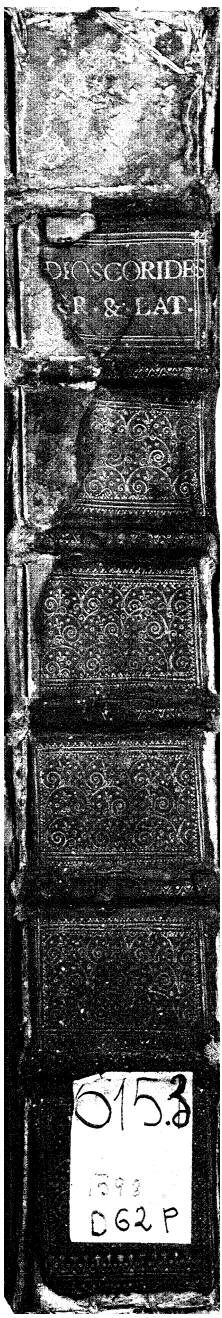
DIOSCORIDES
GR. & LAT.
615.3
D62P

ΠΕΔΑΚΙΟΥ

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΣ

ΠΕΡΙ ΕΥΠΟΡΙΣΤΩΝ

ἁπλῶν τε καὶ συνθέτων φαρμάκων

βιβλία δύο, πρὸς

Ἀνδρόμαχον.

PEDACII

DIOSCORIDIS

ANAZARBAEI DE FACILE PARABILIBVS TAM simplicibus quàm compositis medicamentis, ad Andromachum, libri duo.

Interprete Iano Antonio Saraceno Lugdunæo, Medico.

Apud heredes Andreæ Wecheli, Claudium Marnium, & Ioannem Aubrium.

M. D. XCVIII.

EXIMIO VIRO ET AMICO

INTEGERRIMO, D. IO. SAPORTÆ,

REGIO APVD MONSPELIENSES MEDICINÆ PROFESSORI, IANVS ANTONIUS Saracenus, S.

DVOS hoſce libros, Vir clariſsime, qui quidem omnium propè morborum curationem per ἁπλούστατα remedia, eáque ſimplicia aut certè ex paucioribus compoſita, complectuntur, plerique Dioſcoridi Anazarbæo aſcriptos falsò fuiſſe ſuſpicantur: nec immeritò. Enimuerò vix quiſquam reperietur, cui vel prima inſpectione non videantur partim ex illius libris de materia Medica, partim ex aliorum quorundam Autorum ſcriptis, non quidem ipſius Dioſcoridis, ſed alius potiùs cuiuſpiam opera, collecti & quaſi conſarcinati: quippe cùm hîc ſimplicibus nonnullis prorſus aliæ tribuantur appellationes, quàm quæ apud illum extant, ac ſolœciſmi etiam compluſculi, in quos vix alibi Autor ille impegiſſe deprehéditur, paſsim occurrant. Attamen cùm alioqui dicendi genus vnum idémque conſtet eſſe, aut certè nõ ita ei diſsimile, quo Dioſcorides noſter ὁ περὶ ὑλικοῖς vſus eſt, prætereáque ſæpenumerò ab Aëtio ad hunc eundem Autorem remedia varia referantur, quæ non aliunde quàm ex his ipſis Parabilium ad Andromachum libris deprompta nemo non iudicet: vnà cũ piæ memoriæ doctiſsimis viris Moibano & Geſnero eò facilè adducor vt credã, & hoſce libros, æquè ac priores illos, Dioſcoridi Anazarbæo attribui oportere. Neque verò cùm ſint fuerintque ſemper vnius eiuſdémque ſtirpis diuerſa ſynonyma, quorum eſſent aliis alia ſignificantiora, cuiquam alienum videri debet, vnum & eũdem Scriptorem, prout ſuccurrit, modò hoc, modò illud nomen ad arbitrium vſurpaſſe. Quin & pro diuerſorum temporum ratione, quibus hæc ipſa ſcribi potuerunt, apud vulgum, *Quem penes arbitrium eſt & ius & norma loquendi*, diuerſa quoque nomina inualuiſſe mihi fit veriſimile. Quòd ad ſolœciſmos attinet, minimè dubium eſt, quin plerique librariorum ſeu incuria ſeu etiam inſcitia obrepſerint. Sed & nonnullos interdum ipſi Dioſcoridi per imprudentiam excidiſſe haudquaquã negauerim: quum & ad res magis quàm ad ipſa verba attenderet, & eſſet illi ſermo Græcus inſolitus ac inuſitatus, vti vel ipſe Galenus, lib. xi. ſimpliciũ, abundè teſtatus eſt. Nihilominùs vt quæcunque Dioſcoridis nomine circunferebantur opera vno volumine comprehenderentur, hos etiam libros prioribus adiiciendos exiſtimauimus: præſertim cùm, præter ea remedia quæ in

libris de materia Medica reperiuntur, quamplurima etiam alia minimè ſpernenda contineant, quæ deinde à Paulo, Oribaſio, Aëtio, ac ipſo quoque Plinio tranſcripta facile eſt animaduertere: quæq; tutò, ceu tot grauiſſimorũ Medicorum authoritate cõfirmata, in pauperum maximè gratiam vſurpari poſſunt: vt quibus ad leuãdos ſumptus paratu quàm facillima perpetuò præſcribi debeant, non item operoſiora illa πολυμιγῆ, quæ inanem plerunque oſtentationem potiùs quàm certam vtilitatem præſeferunt. Illa tamen ipſa ne ab omnibus quidem indiſcriminatim, ſed ab iis tantummodò vſurpari velim, qui firmius maturiúſque iudicium adepti, ac longo rerum vſu edocti, & ſingulorum medicamentorum vires pernouerint, & pro ratione cauſæ, magnitudinis ac temporis morborum, itémque partis affectæ aliarúmque id genus circunſtantiarum, quas Dogmatici ſuo momento ponderare tenẽtur, remedia laborantibus accommodare didicerint. Etenim quotquot alij aut rerum imperiti aut inexercitati illis ita confident remediis, vt temerè ac citra diſtinctionem qualia libris hiſce proponuntur ægrotantibus adhibeant, multos ſæpenumerò in vitæ diſcrimen adducent, víxque vnquam optatum finem aſſequentur. Quandoquidem pleraque omnia plus ἐμπειρίας quàm Methodi aut rationis habere vel ex eo conſtat, quòd rectus conueniénſque illorum vſus, ſiue eorundem quantitatem, ſiue vtendi modum ſpectes, hîc nullatenus, aut certè perquàm rarò, traditur: id quod ſubinde Galenus, vt in Archigenis, Apollonij & aliorum aliquot Antiquiorum Medicorum, ita & in Dioſcoridis ſcriptis reprehendit. Sed (quod illius pace dictum velim) non omnia ſimul & ſemel vbique aptè conuenientérque doceri poſſunt. Etſi porrò excellentiſſimi viri Io. Moibanus ſimul & Conradus Geſnerus hos eoſdem libros iam antehac è Græcis Latinos fecerunt, atque ſuis doctiſſimis annotationibus & Galeni aliorúmque Græcorum artis Medicæ Principum ſymphoniis illuſtrarunt, necnon & quamplurima deprauatiſſimi exẽplaris Auguſtani manuſcripti σφάλματα emẽdarunt, ac denique in illis edendis ita fœliciter elaborarunt, vt à nemine vix quicquam ampliùs ſperari expectarívè debuerit: attamen & nos, ne officio noſtro defuiſſe videremur, eoſdem ipſos denuò recenſendos atque recognoſcendos ſumpſimus: non pauca ex coniectura (quando ſubſidium nobis non aliunde ſuppetebat) reſtituimus: multa (niſi fallor) in meliorem ordinem redegimus: capitum quorundam ſeriem immutauimus: quæ perperàm diſiuncta videbantur, coniunximus, adeóque numerum capitum imminuimus: quæ Dioſcoride authore penitùs indigna legebantur, tanquam ſpuria & adulterina, ad operis calcem reiecimus: denique cùm prior illa interpretatio minimè ſibi cohærens aut continuata, ſed velut abrupta, imò verò pleriſque in locis manca & mutila eſſet, eam non reconcinnauimus modò, ſed etiam renouauimus. Quòd ſi qua nihilominùs cenſura & animaduerſione digna Lectores deprehenderint, vti certè multa ſuperſunt, feſtinationi, quæſo, noſtræ, quam neceſſitas flagitauit, ignoſcant: quandoquidem de his Parabilium libris priori tomo attexendis tùm demùm cogitare cœpimus, cùm illum Typographus penè ad vmbili-

cum

cum perduxiſſet. Cæterùm ex amicorum veterum numero te vnum delegi, vir clariſſime, cui in his quæ mea ſunt dedicarem. Nam præterquàm quòd mihi tecum ſumma neceſſitudo & familiaritas iam ab ineunte adoleſcentia interceſſit, quæ primùm ætatis ſtudiorúmque communione contracta, mutuis deinde amicitiæ officiis confirmata conſtantérq; conſeruata eſt: recentia etiamnũ extant tua in meos varia beneficia, quibus ita me profectò deuinxiſti, vt nemini plus debere me lubens agnoſcã. Siquidẽ è filiis meis, quos iſtuc ante paucos annos ſtudiorum cauſa miſi, natu maiorem, qui quidem hodie ciuile ius exercet, aliquoties ægrotantem diligentiſſimè curaſti: alterius, qui adhuc iſtîc agit, ſtudia Medica propenſo ac verè patrio animo ſemper adiuuiſti, atque ita promouiſti, vt, quod poſtremis tuis ad me literis conſignabas, eum ſperes breui lauream Apollineam non ſine laude communíque Symmyſtarum applauſu conſecuturum: id quod faxit Deus Opt. Max. cui me meóſque perpetuò commendaui. Illis vtique tantis ego beneficiis cùm eſſem tibi deuinctiſſimus, nequam ingrati animi notam ſubirem, mutuam animi mei erga te propenſionem ac ſingularem beneuolentiam hoc ſaltem leuiuſculo μνημοσυνῳ numeris multis impari teſtatam volui. Id ergo hilari fronte vti ſuſcipias, neque tam muneris exiguitatem, quàm offerentis gratam voluntatem ſpectes, ac denique, quantuluncunque illud eſt, æqui boníque vti conſulas, te etiam atque etiam rogo. Interea vale, artis Medicæ Antiſtes præſtantiſſime, & me meóſque, ſicuti facis, amare perge. Datum Kal. Mart. anno ſupra milleſimum quingenteſimum nonageſimo octauo.

* *
*

LEMMATA LIBRI PRIORIS DIOSCORIDIS DE FACILE PARABILIBVS MEDICAMENtis, ad Andromachum.

PRÆFATIO.

¶ *Parabilia capitis affectuum remedia.*

CAP. I. Ad cephalalgias recentes & citra febrim.
II. Ad cephalæas seu cephalalgias diuturnas.
III. Sternutatoria ad eosdem capitis dolores.
IIII. Vaporationes & ficciora sternutatoria.
V. Apophlegmatismi.
VI. Perfusiones seu fotus.
VII. Ad Coryzam.
VIII. Sternutationes cientia easdémque inhibentia.
IX. Ad siriasin infantium.
X. Ad phrenitidem & lethargum.
XI. Somnifica foris adhibita.
XII. Eadem intrò sumpta.
XIII. Eadem ano subdita.
XIIII. Lethargicos excitantia remedia naribus admota.
XV. Eadem suffita & pota.
XVI. Ad vertiginem.
XVII. Ad maniam.
XVIII. Ad epilepsiam remedia.
XIX. Amuletum epilepsiæ.
XX. Epilepticos excitantia.
XXI. Eosdem prodentia.
XXII. Ad incubum.
XXIII. Ebrietatem arcentia.
XXIIII. Eandem discutientia.
XXV. Caput offendentia.
XXVI. Somnos perturbantia.

¶ *Oculorum affectorum remedia.*

XXVII. Oculos à fluxione præseruantia.
XXVIII. Eorundem fluxiones sistentia.
XXIX. Ad oculorum inflammationes.
XXX. Ad easdem imponenda fronti.
XXXI. Ad oculorum fluxiones simul & inflammationes.
XXXII. Ad eorundem epiphoras & vlcera.
XXXIII. Ad vehemētissimos oculorū dolores.
XXXIIII. Ad eorundem diuturnas fluxiones & vlcera.
XXXV. Lippitudinis amuleta.
XXXVI. Ad oculorum œdemata.
XXXVII. Ad eorundem confusiones ab ictu.
XXXVIII. Ad oculos cruore suffusos.
XXXIX. Ad oculorum procidentias.
XL. Ad staphylomata.
XLI. Ad oculorum hebetudines.
XLII. Ad oculorum cicatrices.
XLIII. Hebetibus oculis conferentia nocentiáque cibaria.
XLIIII. Ad nyctalopiam, seu nocturnam cæcitudinem.
XLV. Ad vngues oculorum.
XLVI. Ad genarum scabritiam.
XLVII. Ad callosas genas.
XLVIII. Ad milphosin & arrosas palpebras.
XLIX. Ad xerophthalmiam, seu lippitudinem aridam.
L. Ad leprosos palpebrarum affectus.
LI. Ad phthiriasin palpebrarum & superciliorum.
LII. Pungentes palpebrarum pilos renasci prohibentia.
LIII. Incommodos palpebrarum pilos replicantia.
LIIII. Ad ægilopas.
LV. Ad grandines.
LVI. Ad fugillata & fluentia.

¶ *Aurium male affectarum remedia.*

LVII. Ad aurium dolores & inflammationes.
LVIII. Ad aures fractas.
LIX. Ad aurium dolores & fibilos.
LX. Ad suppuratas vlceratásque aures.
LXI. Ad vermes aurium.
LXII. Ad carnes in iisdem excrescentes.
LXIII. Ad aurium sonitus.
LXIIII. Ad surditatem.
LXV. Ad aquam auribus intercluſam.
LXVI. Ad aurium contusiones.
LXVII. Ad animalcula in aurem illapsa.
LXVIII. Ad quæuis alia auribus illapsa.

¶ *Dentium & gingiuarum remedia.*

LXIX. Ad dentium dolores colluenda remedia.
LXX. In eundem vsum commanducanda.
LXXI. In eundem vsum dentium cauis indenda oblinendáve.
LXXII. In eundem vsum auri narive adhibenda. Amuletum.

LXXIII. Dentes citra moleſtiam extrahentia.
LXXIIII. Ad infantium dentitiones.
LXXV. Ad dentium ſtuporem.
LXXVI. Smegmata dentes abſtergentia.
LXXVII. Ad mobiles dentes, humoréque nimio diffluentes gingiuas.
LXXVIII. Ad excreſcentes gingiuas liquida remedia.
LXXIX. Ad eoſdem ſicca.
LXXX. Ad Epulidas.
LXXXI. Ad nudatas carne gingiuas.

¶ *Ad reliquos oris fauciúmque affectus remedia.*

LXXXII. Ad oris ſerpentia depaſcentiáque vlcera.
LXXXIII. Ad putrida oris vlcera.
LXXXIIII. Ad grauem oris halitum.
LXXXV. Ad tonſillas inflammatas itémque vlceratas.
LXXXVI. Ad vuæ relaxationem.
LXXXVII. Ad anginas gargarizanda.
LXXXVIII. Ad eaſdem illinenda.
LXXXIX. Ad eaſdem in potu exhibenda.
XC. Ad extrahenda quæ inter deuorandum gulæ inhæſerint.
XCI Vocem amiſſam reſtituentia.
XCII. Arteriam expurgantia.
XCIII. Voci ſplendorem afferentia.
XCIIII. Ad faucium aſperitatem.

¶ *Ad pilorum affectus remedia.*

XCV. Ad alopecias.
XCVI. Ad capillorum defluuium.
XCVII. Decorantia denſantiáque capillos.
XCVIII. Capillos flauos facientia.
XCIX. Eoſdem denigrantia.
C. Canitiem tardantia.
CI. Pilos extergentia.
CII. Eoſdem extenuantia.
CIII. Pſilothra ſeu pilos abolentia.
CIIII. Impuberum pilos retardantia.

¶ *Cutis in capite reliquóque corpore vitiorum remedia.*

CV. Ad capitis achoras, furfures & ſuperficiaria exanthemata.
CVI. Ad exanthemata intenſe rubentia.
CVII. Ad phthiriaſin, ſeu pediculárem morbum.
CVIII. Cutem extergentia.
CIX. Cutem faciémque erugantia.
CX. Faciem illuſtrantia.
CXI. Colorem commendantia.
CXII. Colorem mutantia.
CXIII. Alarum grauceolentiam emendantia.
CXIIII. Cicatrices nigras emaculantia.
CXV. Cicatrices corpori concolores reddentia.
CXVI. Stigmata quæ aboleant.
CXVII. Vibices cuti reliquæ concolores efficientia.
CXVIII. Vitiligínem albã & leucen exterentia.
CXIX. Ad vitiligínem nigram.
CXX. Ad lentigines ephelidas & varos.
CXXI. Ad ephelidas ſeu ſolares maculas.
CXXII. Ad varos.
CXXIII. Ad ſcabiem & pruritum.
CXXIIII. Ad pruritus pudendorum.
CXXV. Ad pruriginoſa exanthemata.
CXXVI. Ad lichenas ſeu impetigines.
CXXVII. Ad pruriginem.
CXXVIII. Ad lepram.
CXXIX. Ad recentes lepras.
CXXX. Ad vnguium ſcabritiam.
CXXXI. Scabiem tollentia.

¶ *Remedia ad mammarum affectus.*

CXXXII. Mammas cohibentia.
CXXXIII. Mammillas virginum ſuo in ſtatu cõſeruantia.
CXXXIIII. Turgentes mammas reprimentia.
CXXXV. Lac reſtinguentia poſt partum.
CXXXVI. Mammas grumoſo lacte turgentes lenientia.
CXXXVII. Lactis coagulationem inhibens auxilium.
CXXXVIII. Ad euocandum lac aſſumenda remedia.
CXXXIX. Lac attrahentia foris impoſita.
CXL. Mammarum inflammationes lenientia.

¶ *Remedia ad teſtium affectus.*

CXLI. Ad teſtium inflammationes.
CXLII. Ad eaſdem inueteratas.
CXLIII. Ad excreſcentem teſtium carnem.

¶ *Variorum tumorum præter naturam, vulnerum vlcerúmque remedia.*

CXLIIII. Ad furunculos.
CXLV. Ad partis cuiuſlibet inflammationes.
CXLVI. Ad meningis inflammationes.
CXLVII. Ad ſraturna œdemata.
CXLVIII. Ad parotidas.
CXLIX. Ad tubercula diſſipanda.
CL. Ad eadem concoquenda ſeu maturanda.
CLI. Ad eadem rumpenda.
CLII. Ad rumpendos internos abſceſſus.
CLIII. Duritias emollientia.
CLIIII. Sgrumas diſcutientia.
CLV. Ad eaſdem amuleta.
CLVI. Ad meliceridas.
CLVII. Ad ſteatomata.
CLVIII. Ad bronchocelas.
CLIX. Ad polypos.
CLX. Ad ozænas.
CLXI. Ad vlcera in naribus, carnéſque ibidem excreſcentes.
CLXII. Ad vulnera recentia & ſinus.
CLXIII. Ad vulnera ſuperficiaria.
CLXIIII. Ad coſtæ veſicæ, neruorum ac menin-

gum diſſectiones.
CLXV. Ad neruorum vulnera ab inflammatione vindicanda.
CLXVI. Ad extrahenda oſſa.
CLXVII. Ad extrahenda ſpicula & aculeos.
CLXVIII. Ad eryſipelata.
CLXIX. Ad eadem.
CLXX. Ad herpetas.
CLXXI. Ad epinyctidas.
CLXXII. Ad fauos.
CLXXIII. Ad calceamentorum attritus.
CLXXIIII. Ad deſquamata.
CLXXV. Ad clauos.
CLXXVI. Ad verrucarum reliqua genera.
CLXXVII. Ad partis cuiuſuis acrochordonas.
CLXXVIII. Ad ambuſta.
CLXXIX. Ad perniones nondum vlceratos fotus.
CLXXX. Ad eoſdem illitus.
CLXXXI. A eoſdem vlceratos remedia.
CLXXXII. Vlceribus ſenilibus cicatricem obducentia.
CLXXXIII. Vetuſtis vlceribus cicatricem inducentia.
CLXXXIIII. Ad extremarum partium vlcera ſanatu difficilia.
CLXXXV. Ad putrida tibiarum vlcera.
CLXXXVI. Ad expurganda vlcera.
CLXXXVII. Vlcerum ab vſtione cruſtas circũquaque rumpentia.
CLXXXVIII. Ad vlcera carne replenda.
CLXXXIX. Ad carnes in vlceribus excreſcẽtes.
CXC. Ad pterygia.
CXCI. Ad paronychias.
CXCII. Ad aperienda callioſa & diuturna vlcera.
CXCIII. Ad rimas pudendorum.
CXCIIII. Ad vlcera pudendorum.
CXCV. Ad dolores pudendorum.
CXCVI. Ad nomas pudendorum.
CXCVII. Ad vermes vlcerum.
CXCVIII. Ad carbunculos.
CXCIX. Carbunculos ſuppurantia rumpentiáque.
CC. Ad nomas putridáque vlcera.
CCI. Ad gangrænas.
CCII. Ad fera vlcera.
CCIII. Ad maligna vlcera.
CCIIII. Ad phagedænas.
CCV. Ad elephantiaſin.
CCVI. Ad pedum rimas.
CCVII. Ad fiſtulas.
CCVIII. Ad hæmorrhagias in vulneribus.
CCIX. Ad ſanguinis per ſummam cutem eruptiones.
CCX. Ad hæmorrhagias è naribus.
CCXI. Ad grumos ſanguinis in imo corpore concretos.

¶ *Sedis affectuum remedia.*

CCXII. Ad hæmorrhoidas cohibendas.
CCXIII. Ad eaſdem aperiendas.
CCXIIII. Ad eaſdem delendas.
CCXV. Ad ſedis inflammationes.
CCXVI. Ad ſedis dolores.
CCXVII. Ad reprimenda condylomata.
CCXVIII. Ad eadem tollenda, vti & ficos.
CCXIX. Ad prægrandes ficos.
CCXX. Tubercula ſedis vt ne repullulent.
CCXXI. Ad rimas ſedis.
CCXXII. Ad interna ſedis vlcera.
CCXXIII. Ad aſcaridas.
CCXXIIII. Ad ſedis procidentias.
CCXXV. Ad intertrigines.

¶ *Ad neruorum articulorúmque affectus remedia.*

CCXXVI. Ad luxata.
CCXXVII. Ad relaxatos artus.
CCXXVIII. Ad laſſitudines & intertrigines ex itiñere.
CCXXIX. Ad tetanum cæteráſque conuulſiones aſſumenda.
CCXXX. Ad eoſdem affectus inungenda.
CCXXXI. Ad tremores.
CCXXXII. Ad linguæ paralyſin.
CCXXXIII. Paralyticis bibenda & inungenda.
CCXXXIIII. Ad arthritin interna remedia.
CCXXXV. Ad eandem, externa.
CCXXXVI. Ad podagricorum tophos ac nodos.
CCXXXVII. Ad iſchiadem in potu ſumenda.
CCXXXVIII. Ad iſchiadem enemata.
CCXXXIX. Sinapiſmus poſt enemata vſurpãdus.
CCXL. Iſchiadicis conuenientia cataplaſmata.
CCXLI. Ad Iſchiadem fotus.
CCXLII. Ad Iſchiadem vſtionis varia genera.

LIBRI SECVNDI LEMMATA.

PRAEFATIVNCVLA.

¶ *Ad ſtomachi & hypochondriorum affectus remedia.*

CAP. I. Ad ſtomachi diutinum ardorem ac ſitim.
II. Ad æſtuantem foris ventriculum.
III. Ad ventriculi & inteſtinorum flatus ex atra bile.
IIII. Ad ſingultum.
V. Ad ſtomachi dolores aſſumenda.
VI. Ad cardiogmon, ſeu oris ventriculi morſum.
VII. Ad ſtomachi dolores admouenda.
VIII. Ad cibi vomitum.
IX. Ad nauſeam & humida ſtomachi vitia, necnon & vomitum.
X. Ad ſtomachi fluxiones.
XI. Ad ſtomachi ſubuerſiones.
XII. Ad ſtomachi ex humiditate languorem admo-

admouenda.
XIII. Ad inflationes ventriculi.
XIIII. Ad ventriculi cruditates.
XV. Stomachum roborantia.
XVI. Ad mulierum picam ſeu malaciam.
XVII. Ad duritiem hypochondriorum.

¶ *Febricitantium remedia.*

XVIII. Ad linguæ aſperitatem.
XIX. Ad quotidianas febres.
XX. Ad tertianas febres.
XXI. Ad quartanas febres.
XXII. Ad quarumuis febrium circuitus & rigores.
XXIII. Ad febres inordinatas.
XXIIII. Ad quoſuis febrium rigores illinenda.
XXV. Ad laſſitudines.
XXVI. Ad atrophiam.
XXVII. Ad ſudores diaphoreticos.
XXVIII. Ad cardiacum affectum.

¶ *Pulmonis thoraciſque affectuum remedia.*

XXIX. Ad ſanguinis reiectiones.
XXX. Ad reiectiones diuturnas.
XXXI. Ad tuſſes veteres.
XXXII. Ad eaſdem tuſſes eclegmata.
XXXIII. Ad eaſdem ſuffitus.
XXXIIII. Ad rupta & conuulſa.
XXXV. Ad pleuritidem.
XXXVI. Ad peripneumoniam.
XXXVII. Ad vitioſorum è pectore reiectionem adiuuandam.
XXXVIII. Ad phthiſin.
XXXIX. Ad dyſpnœam, aſthma & orthopnœam.

¶ *Ad inteſtinorum affectus remedia.*

XL. Ad tormina.
XLI. Ad inteſtinorum inflationes.
XLII. Ad inteſtinorum morſus.
XLIII. Torminoſis admouenda.
XLIIII. Ad colicum affectum.
XLV. Ad ileon.
XLVI. Ad colicos paroxyſmos.
XLVII. Ad alui diuturna profluuia.
XLVIII. Ad dyſenteriam ore ſumenda.
XLIX. Cœliacis & dyſentericis in cibo vtilia.
L. Cœliacorum & dyſentericorum externa remedia.
LI. Cœliacis accommodata enemata.
LII. Ad dyſentericos enemata.
LIII. Morſus inteſtinorum ab enematis acrioribus inductos lenientia.
LIIII. Cœliacis ac dyſentericis conuenientes inſeſſus.
LV. Ad teneſmum.

¶ *Hepatis ac ſplenis affectuum remedia.*

LVI. Ad icterum ſeu morbum regium.
LVII. Ictericis accommodata errhina.
LVIII. Ad diuturnum hepaticum morbum.
LIX. Hepaticis admouenda.
LX. Splenicis ſalutaria.
LXI. Splenem abſumentia vel imminuentia.
LXII. Splenicorum externa remedia.
LXIII. Hydropis, præſertimque aſcitis, interna remedia.
LXIIII. Hydropis, quem anaſarca vocant, interna remedia.
LXV. Hydropicorum externa remedia.

¶ *Ad lumbricos remedia.*

LXVI. Ad latos lumbricos.
LXVII. Ad teretes lumbricos.
LXVIII. Ad aſcaridas.

¶ *Ad vteri reliquorúmque genitalium membrorum affectus remedia.*

LXIX. Ad vuluæ procidentias.
LXX. Ad vteri inflammationes, obſtructiones ac dolores, inſeſſus atque ſuffitus.
LXXI. Ad eoſdem vteri affectus, peſſi, vnguenta & iniectiones.
LXXII. Ad eoſdem aſſumenda.
LXXIII. Ad vteri vlcera.
LXXIIII. Ad mordaces vuluæ pruritus.
LXXV. Menſtrua & à partu purgamenta moderatè cientia.
LXXVI. Eadem potentiùs mouentia.
LXXVII. Eadem potentiſſimè promouentia.
LXXVIII. Peſſaria menſes, à partu purgamenta ac fœtus quoque ipſos euocantia.
LXXIX. Ad eadem ſuffitus.
LXXX. Ad eadem inſeſſus.
LXXXI. Ad eadem imo ventri adhibenda.
LXXXII. Ad fluxum muliebrem aſſumenda.
LXXXIII. Ad eundem ſubdenda vuluæ.
LXXXIIII. Ad eundem inſeſſus.
LXXXV. Ad eundem imo ventri admouenda.
LXXXVI. Ad vteri ſuffocationem.
LXXXVII. Ad eandem olfactoria.
LXXXVIII. Ad eandem ſuffitus.
LXXXIX. Ad eandem ſubdenda ſedi.
XC. Conceptum promouentia potu.
XCI. Idem præſtantia appoſitu.
XCII. Maſculi fœminei ve ſexus procreationem adiuuantia.
XCIII. Conceptum cuſtodientia.
XCIIII. Ad partus difficultatem.
XCV. Ad conceptum impediendum.
XCVI. Venerem ſtimulantia.
XCVII. Venereos impetus inhibentia.
XCVIII. Ad genorrhœam, ſeu genituræ profluuium.
XCIX. Ad Veneris inſomnia externa remedia.
C. Ad eadem, interna.

¶ *Renum ac veſicæ vitiorum remedia.*

CI. Ad vrinæ incontinentiam.
CII. Ad nephritin.
CIII. Ad vlcus virgæ.
CIIII. Ad cruentam mictionem.
CV. Ad veſicæ cruciatus aſſumenda.
CVI. Ad eoſdem admouenda.
CVII. Ad veſicæ vlcera.
CVIII. Ad veſicæ mordicationes.
CIX. Ad dyſuriam ſeu vrinæ difficultatem.
CX. Inſeſſus ad veſicæ affectiones.
CXI. Ad calculum.
CXII. Vrinam prolicientia.

¶ *Theriaca, hoc eſt, contra morſus ictuſque venenatos auxilia.*

CXIII. Ad canis rabioſi morſum.
CXIIII. Ad quorumuis ſerpentium morſus.
CXV. Ad viperæ morſum.
CXVI. Ad ceraſtæ morſum.
CXVII. Vulneribus ex ſerpẽtium morſibus admouenda.
CXVIII. Ad hæmorrhoidis morſum.
CXIX. Ad preſteris morſum.
CXX. Ad aſpidis ptyadiſve morſum.
CXXI. Ad ſcorpionum, phalangiorum, apum veſparúmque ictus aſſumenda.
CXXII. Ad eorundem ictus admouenda.
CXXIII. Ad ſcolopendræ & muris aranei morſus.
CXXIIII. Ad paſtinacæ marinæ ictum.
CXXV. Ad marini draconis ictum.
CXXVI. Ad marini ſcorpionis ictum.
CXXVII. Ad ſtellionis morſum.
CXXVIII. Serpentes aliáſque beſtias venenatas ſubſtratu fugantia.
CXXIX. Eaſdem appoſitu necantia.
CXXX. Eaſdem illitu arcentia.
CXXXI. A ſerpentium morſibus præſeruantia.
CXXXII. Amuleta quadam antipathia ſcorpio & venenatis beſtiis aduerſantia.
CXXXIII. Culices arcentia & abigentia.
CXXXIIII. Ad deuoratas hirudines.

¶ *Alexipharmaca, hoc eſt, venenorum aſſumptorum remedia.*

CXXXV. Venenis in genere reſiſtentia.
CXXXVI. Venenorum vim & efficaciam obtundentia.
CXXXVII. Aduerſus aconitum.
CXXXVIII. Contra mel Ponticum.
CXXXIX. Contra toxicum.
CXL. Ad venena quæ telis gladiiſve illinuntur.
CXLI. Ad ixiam.
CXLII. Contra cicutæ venenum.
CXLIII. Contra potum coriandrum.
CXLIIII. Contra taxi venenum.
CXLV. Contra potum pſyllium.
CXLVI. Contra pharicum.
CXLVII. Contra opium, vel meconium.
CXLVIII. Contra ephemerum ſeu Colchicũm.
CXLIX. Contra dorycnium.
CL. Contra ſolanum manicum.
CLI. Ad hyoſcyamum.
CLII. Ad cantharidas.
CLIII. Aduerſus bupreſtin.
CLIIII. Contra pityocampas, ſeu pinorũ erucas.
CLV. Ad potam ſalamandram.
CLVI. Ad leporis marini venenum.
CLVII. Contra rubetæ & ranæ mutæ venena.
CLVIII. Contra hauſtum ſanguinem taurinum.
CLIX. Ad lac intus coagulatum.
CLX. Aduerſum fungos.
CLXI. Contra gypſi potum.
CLXII. Contra lithargyri potum.
CLXIII. Contra ceruſſam.
CLXIIII. Aduerſus hydrargyron ſeu argentum viuum.

Epilogus.

PLINIVS HIST. NAT.

Lib. x x ii. cap. 24.

NO N fecit cerata, malagmata, emplaſtra, collyria, antidota parens illa ac diuina rerum artifex: officinarum hæc, imo verius auaritiæ commenta ſunt. Naturæ quidem opera abſoluta atque perfecta gignuntur: paucis ex cauſa, non ex coniectura rebus aſſumptis, vt ſucco aliquo ſicca temperentur ad meatus, aut corpore alio humentia ad nexus. Scrupulatim quidem colligere ac miſcere vires, non coniecturæ humanæ opus ſed impudentiæ eſt. Nos nec Indicarum Arabicarumque mercium, aut externi orbis attinximus medicinas. Non placent remediis tam longè naſcentia: non nobis gignuntur, imò ne illis quidem: alioquin non venderent. Odorum cauſa, vnguentorumque & deliciarum, ſi placet, etiam ſuperſtitionis cauſa emantur, quoniam thure ſuplicamus & coſto. Salutem quidem ſine his poſſe conſtare vel ob id probabimus, vt tanto magis ſui delicias pudeat.

Idem lib. x x iiii. cap. i.

SOla Naturæ placuerat eſſe remedia parata vulgo, inuentu facilia ac ſine impedio, ex quibus viuimus. Poſtea fraudes hominum & ingeniorum capturæ officinas inuenere iſtas, in quibus ſua cuique homini venalis promittitur vita. Statim compoſitiones & miſturæ inexplicabiles decantantur: Arabia atque India in medendo æſtimantur, vlcerique paruo medicina à Rubro mari importatur, cum remedia vera quotidie pauperrimus quiſque cœnet. Nam ſi ex horto petantur, aut herba vel frutex quæratur, nulla artium vilior fiat. Ita eſt profecto: magnitudo populi Romani perdidit ritus, vnicendoque vicli ſumus. Paremus externis, & vna artium Imperatoribus quoque imperat.

Idem lib. x x ix. cap. i.

IN uehi peregrinas merces, cõciliarique extremo pretio, diſplicuiſſe maioribus crediderim equidem, non tamen hoc Catonem prouidiſſe, cùm damnaret artem. Theriace vocatur excogitata compoſitio luxuriæ. Fit ex rebus externis, cùm tot remedia dederit Natura, quæ ſingula ſufficerent. Mithridaticum antidotum ex rebus liiy. componitur, inter nullas pondere æquali, & quarundam rerum parte ſexageſima denarij vnius imperata. Quo Deorum per fidem iſta monſtrante? Hominum enim ſubtilitas tanta eſſe non potuit. Oſtentatio artis & portentoſa ſcientiæ venditatio manifeſta eſt. Ac ne ipſi quidem illam nouêre, &c.

PEDACII DIOSCORIDIS ANAzarbæi, de facilè parabilibus tam simplicibus quàm compositis medicamentis, ad Andromachum, Liber prior.

ΠΕΔΑΚΙΟΥ ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΣ ΠΕΡΙ ΕΥΠΟΡΙΣΤΩΝ ΑΠΛΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΣΥΝΘΕΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ, ΠΡΟΣ ΑΝΔΡΟΜΑΧΟΝ.

IANO ANTONIO SARACENO LVGDVNÆO INTERPRETE.

PRÆFATIO.

DOCTRINAM de simplicibus medicamẽtis, ſpectatiſſime Andromache, eâ quæ de variè cõpoſitis agit gratiorem acceptioremque eſſe conſtat: quia non modò intellectu facilior eſt, ſed & expeditior. Adde quòd ſingulorum quæ exhibentur vis & facultas, táquam ſincera, ſoluta & impermixta, vtentibus ipſis conſpicuam ſeſe præbet, ex eáque facilè deprehenditur id quod peculiaribus affectibus curandis aptè conuenientéque congruit: at in iis medicamentis, quæ maiore varietate prædita ſunt, haud ita fieri animaduertitur. In iis enim facultas nõ ad ſingulares eorũ quę ſimul miſcẽtur actiones, ſed ad ineffabilé quádam ipſius mixtionis compagem refertur. Hos autem libellos tibi dedicamus, tú quia pro rerũ vſu, quo ipſe vales, de laboribus noſtris iudiciũ facere potes; tum quia viro noſtri ſtudioſo talis etiam gratia meritò deberur. Porrò à capitis affectibus ordiemur, ſi priùs monuerimus, remedia quæ ad interna vitia potionum forma vſurpamus, ea nos non niſi in diuturnis, quique iam veluti callum contraxerint, affectibus admittere: quippe qui haud ignoremus mala recentia communi ac minùs operoſa curatione ſanari.

ΗΤΩΝ ἁπλῶν φαρμάκων πρόοδος, πλειώπαπτε Ἀνδρόμαχε, τῆς περὶ ποικίλων ἀποδεκτέρα πέφυκεν, οὐ μόνον διὰ τὸ διαῤῥᾳδιουργεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ εὐπόριστον. καὶ διὰ τὸ αὐτῶν τὰ προσφερομένων ἑκάστου τὴν δύναμιν φανερὸν ὑπάρχειν τοῖς προσφερομένοις καὶ χρωμένοις, ἀπολελυμένην καὶ ἀμιγῆ ἑτέρας ὕλης ὑπαρχούσαν, ἀφ' ἧς ῥᾴδιος ἡ θέα αὐτὴ τὸ ὡς πρὸς τὰ παθήματα καταλληλον. ὅσῳ δὲ τὰ ποικιλωτέρων καὶ οὐχ ὁρᾶν γινόμενον φαρμάκων δύναμιν φέρει, τοσοῦτον εἰκεῖνον, ὅτι τὰ μέρη τῆς μιγνυμένων ἐνεργείας ἡ δύναμις· ὅτι δὲ τὴν οὐκ ἐξ ἀνέξεως ἀλλήλων ἀλλὰ τὴν ἐξ ἀναπαθείας, σαφὲς ἐκ τῆς ἐμπειρίας τῶν ἡμετέρων πόνων, καὶ ὅτι ὀφείλει ἁρμόζειν πρὸς ἕκαστα τῶν ἐμπιπτόντων παθῶν, καὶ ὅτι τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐκ τῶν ἀναγκαίων καὶ ἀπαραιτήτων ἐστὶ τροφῶν καὶ ἀναγωγῆς.

Parabilia capitis affectuum remedia.

Ad Cephalalgias recentes & citra febrim.

Capitis doloribus recentibus citra febrim ortis auxilio ſunt infuſa hæc olea: ſylueſtris oliuæ,

Εὐπόριστα βοηθήματα πρὸς τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν πάθη.

ΚΕΦ. Α. Πρὸς κεφαλαλγίας προσφάτους δίχα πυρετοῦ γινομένας ὠφελοῦν πέφυκεν, ἔλαιον ἐμβρεχόμενον τὸ ἐκ τῆς ἀγριελάας φυλλου,

ῥόδινον, μύρσινον, ἀμυγδάλινον, μήλινον, οἰ-
νανθῖνον. ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ μετὰ ὄξους, καὶ
μετὰ χυλοῦ σίκυου πεφθέντος μετὰ μυρσίνου αὐ-
δράχνης, ἀειζώου, ἑλξίνης, τριόρχεως, πτελέ-
ας χλωρᾶς, μυώπου. Ποιεῖ δὲ καὶ τὸ ψύλλιον
σὺν ὄξει βοηθεῖ καὶ ῥοδίνῳ καὶ τῆλις θερα-
πεῖται σὺν ὕδατι, καὶ ἐνεχθεῖσα ὅτι ὀλίγον,
ἕως ἁλισχράσματος αὐτῆς μετὰ ῥοδίνου καὶ
ὄξους ἐμβρεχθέντος. Καταπλασμα κεφα-
λῆς, μετώπου καὶ κροτάφων. ἄρτον μετ' ὄξυ-
κράτου καὶ ῥοδίνου λειώσας ὑπιτίθει.

II. Περὶ δὲ τῶν χρονίας κεφαλαλγίας,
ὀνίνησιν ἐμβρεχόμενα σὺν ὄξει καὶ ῥοδίνῳ
τὰ ξύλα· κασσυδύλιον, πτελεόδρυον, ἄγνου καρ-
πὸν σὺν ὄξει καὶ ῥοδίνῳ· γλεῖον παλαιὸν, ὤχιμον,
ἄνισον, ἀμωμον, δαφνίδες, ἔρπυλλον, καλαμίνθη,
κόνυζα καὶ λεπτόφυλλος, πήγανον, ἀμύγδα-
λα πικρά. καὶ τὰ ἀπὸ ζέματα δὲ τούτων,
μυρίνεμα παρὸν ἐν ῥοδίνῳ, ποιεῖ. πρὸς δὲ
τούτοις σκαμμωνία τε καὶ συκάμινου ὀπὸς,
καὶ καταπλασθέντος τοῦ μετώπου καὶ κροτά-
φων· σίνεται δὲ εἰ ἐπίληψι, ὅλης τῆς κεφα-
λῆς. Ἁρμόζει μετὰ ἀλφίτου, ἢ ῥοιᾶς ἀλλά-
ντου χρίοντα ἢ ἄρτου, τοῦ καὶ ἡδύοσμον ὑγρὸν
καὶ ξηρὸν, ἀμάρακον, ὑοσκυάμου φύλλα, γρύ-
φιον, χόνδρου, κίκεως, στεάτου, πολυγόνου, ἀειζώου, σι-
συμβρίου τε καὶ λαυρεμβύνης κορδαμίνης. με-
τὰ ὄξους δὲ καὶ ῥοδίνου μυρσίνης καὶ παπάσ-
εως ἄγνου φύλλα, ἀλόη, *ἀμυγδάλας πι-
κρὰς, μελίλωτον, μύρτα, ὀξυμυρσίνης καρ-
πὸς, οἰναν θῖνον, ῥοδαμίνης ἰσχάδος ξηρᾶς, ἀ-
γριελαίας ἀθῆ, μελαθίου, σαφὶς ἀγρία
μετὰ δαφνίδων, μάλιστα δὲ ὅτι τῆ χρονίων·
σήσαμοι ὁμοίως, αἴγειον ἀγνεῦον μετὰ σέλ-
ους χειρείου. καὶ τὸ αὐτὸ ὅτι τῇ κεφαλισμέ-
νων ὕδατι· ἢ κεδρόμηλον φαύξας λεῖον, ἀναλείμ-
μασε ὄξει καὶ ῥοδίνῳ, καὶ ἔμπλασον ὅτι τῆ
μετώπου. ἢ κέδρια. Ποντικὸν καὶ πήγανον ὁ-
λίγον, λεῖα σὺν ῥοδίνῳ· ἢ ὀξύγαλον λεῖον σὺν
ὄξει καὶ ῥοδίνῳ φυρήσας, ἢ σικύου ἀγρίου ῥί-
ζαν ξηρὰν λείαν σὺν οἴνῳ * κεμπαίῳ· ἢ ἰ-
σχάδος λείας ὀξύβαφον, *πεπέρεως κόκκους ἑ-
πτὰ, σὺν ὄξει καὶ ῥοδίνῳ.

III. Παρμικὸν ἐγχρίσμα παῖς ῥιστὸν μέλιτι, κεφαίρει καὶ ἀπὸ τόματος ἀφελίμως. χρώμεθα δὲ αὐτοῖς ὅτι τῆ κεχρονισμένων κεφαλαλγιῶν, καὶ ποθὲν μηδὲν τῆ ἄλλων βοηθημάτων ὑπακουσάντων.

A rosaceum, myrtinum, amygdalinũ, melinũ & œnanthinum: eãq; cum aceto, admixto interdũ succo portulacæ, semperuiui, helxines, solani, tribuli viretis aut myosotidis. Est & efficax psyllium maceratũ in aceto cum rosaceo: necnõ & è fœnugræco in aqua macerato & leuiter cocto extracta muccago, cum rosaceo

B & aceto itidem irrigata. Capiti verò, fronti ac temporibus cataplasmatis in modum adhibeto panem, cum posca & rosaceo tritum.

Dolorib⁹ capitis inueteratis hęc cum aceto & rosaceo vtiliter irrigãtur: Spondylium, peucedanum, ocimũ, amomum, lauri baccæ, serpyllum, calamẽtum, conyza tenui-

C folia, ruta & amygdalæ amaræ. Idẽ præstãt eorũdẽ decocta, ámixtis aceto & rosaceo: necnõ & viticis semẽ, cum aceto itidẽ & rosaceo ad strigmenti consistentiã redactum: adhæc scammoniæ & sycamini lacteus succus frõti ac tẽporib⁹ adhibitus: interdũ etiã, si dolor vrgeat, toti capiti. At cum poléta farináve

D hordeacea aut pane cõueniunt ísthæc: méta seu recens seu arida, portulaca, hyoscyami folia, solanũ, coriãdrũ, intybi folia, itẽq; polygoni semperuiui, & sísymbrij qđ cardamine dicitur. Aceto verò & rosaceo mixta hæc imponũtur: viticis folia, aloẽ, melilotus, myrti baccæ, rusci fructus, œnanthe, rosæ, radix iridis

E ficca, oleastri flores, melanthĩũ, staphis agria cũ lauri baccis, p̃sertim in diutinis dolorib⁹: sesamũ similiter, loliacea farina cũ adipe suillo, ídq; in affectib⁹ iá inueteratis. Aut nasturtiũ tostũ & tritũ excipe aceto & rosaceo, frõtiq; alline. Aut: nucibus auellanis & pauca ruta tritis

F cũ rosaceo eodẽ modo vtitor. Aut: origanũ tritũ cũ aceto & rosaceo sub igito, aut cucumeris syluestris radicẽ tritã cũ vino Aminæo: aut deniq; iridis tritę acetabulũ, additis pi pis granis septẽ cũ aceto & rosaceo.

Sternutatoria quę naribus infunduntur cum melle, vtiliter etiam

G per os euacuant. Iis autem vtimur in antiquis capitis doloribus, quíque aliis nullis cedunt auxiliis,

Ad Cephalæas inueteratas, ex Ioan. Cephalæa dictum aut.

Sternutatoria ad eosdem capitis dolores.

Ἀμπάφη. ἢ πεπέρεως; Mombanus.

Sũt aũt ſucci anagallidis, marrubij, radicũ cyclamini & anemones, itẽq; cucumeris agreſtis & chelidonij minoris. Itidẽ foliorũ hederę & braſſicæ, necnon & radicis beręalbæ: præterea q; irinũ vnguẽtũ. Sicca verò trita q; cũ melle infunduntur, ſtruthiũ, daphnoidis ſemẽ, iris ſicca, veratrum albũ, caſtoriũ, nitrum, ſampſuchũ, piper & ſtaphis agria: itẽmque melanthium cum irino vnguento, & elaterium ex aqua.

Vaporationes & ſiccitas ſternutatoria.

Erit & vtile ſuffitũ excitare, quorũ vapores narib⁹ excipiãtur, vti ex aniſo. Iuuãt & cõueniẽtib⁹ adhibita tẽporib⁹ ſternutatoria: qualia ſũt, veratrũ, caſtoriũ, pip, ſtruthiũ, ſinapi, & ęrugo raſilis: trichomanes itidẽ tritũ narib⁹ inditũ, vti & ptarmica herba, ab effectu nomen ſortita.

Apophlegmatiſmi.

Quin & apophlegmatiſmi haud inefficaciter vſurpantur, in his qui diuturno capitis dolore infeſtãtur. In eũ verò vſum cõmodè cõmáducãtur, daphnoidis ſemẽ, capparis agreſtis fructus, crethmi & naſturtii ſemina, maſtiche, ſinapi, pip rotũdũ æquè ac longũ, pyrethrũ & ſtaphis agria cum nitro & pipere: (ſed hęc fauces adurunt:) anemones radix, vua paſſa extractis vinaceis cũ pipere, thymus, hyſſopus, ſtruthiũ. Eſt & vtilis vaporatio ex aqua marina calente in aceto cocta.

Vtiliſſimus.

Sin doloris acerbitas nos ad alia magis cõpoſita tranſire cogat auxilia, poſt antè memorata abraſo priꝰ capite pfuſionibus vtemur, è decocto cupreſſi, lauri, capitulorũ papaueris ſiccorũ, viticis foliorũ & ſeminis qđ papaueris erratici capitulis cõtinetur. Sed his vtimur etiã in curãdis phreniticis: ſũt enim ſõnifera.

Ad coryzam.

Catarrhos q; in nares ferũtur inhibẽt, bitumẽ ſuffitũ, myrrha narib. illita, & farina fabarum cũ allio abſorpta. Cõfert & nigella plurimùm olfactu, itẽq; cupreſſi pilularũ ſemẽ cũ vino tritũ & in nares attractum.

Sternutamenta excitantia, ſi digitis firmiter prehendantur nares ſimul & venæ ad oculorũ angulos ſitæ. Cõrà ſiſtuntur ſternutationes continuę, herbęocimi aut ſeminis eiuſdem contriti odore.

A Ἀναχαλλίδος χυλὸς, πρασίου, κυκλαμίνου ῥίζης, ἀνεμώνης ῥίζης, σικύου ἀγρίου ῥίζης, χελιδονίου τῆς μικρᾶς τὴν ῥίζαν, κισσοῦ φύλλων, χραμβης φύλλων, τιθυμάλ. λευκοῦ τῆς ῥίζης. Ἴριον μῶλυ. Ξηρὰ δὲ λεῖα ἐγχείται σὺν μέλιτι, ἕρυσίμου, δαφνοειδοῦς σπέρμα, ἴριος ξηροῦ, ἑλλεβόρου λευκοῦ, καστορίου, νίτρου, σαμψυχου, πεύκης, σταφίδος ἀγρίας, μελάνθιον σὺν ἰείνῳ, ἐλατήριον σὺν ὕδατι.

IIII. Ὑποθυμιάματων ἡ παῖς ῥισὶ ἄγει τῆς τε ἀτμῶν αὐαδότητος, ὠφελεῖ αἴσιον. Ὠφελεῖ δὲ καὶ τοὺς οἰκείους καιροὺς πρόσλαμβανόμενα καὶ τὰ πλαρμικά. Ἐστι δὲ ἑλλέβορος καὶ καστόριον, πεύκη, ἕρυσίμου, σίνηπι, ἰὸς ξυστὸς, τριχομάνες λεῖον σὺν πηγάνου τῇ ῥίσει, καὶ ἡ λεγομένη πλαρμικὴ πόα.

Apophlegmatiſmi.

V. Καὶ οἱ ἀποφλεγματισμοὶ ἡ ἐκ ἀνωφελῶς ὅτι τὴν χρονίως κεφαλαλγούντων πρόσλαμβάνουσι). Ἐπιτηδεύονται ἡ ὀξυμαγμάτων τύπων, δαφνοειδοῦς σπέρματος, καρπαμώμου καρποῦ, κρήθμου, καρδάμου καρπὸ, μαστίχης, νάπυος, πετρέως τριόλας καὶ μακρὸ, πυρέθρου, καὶ σταφίδος ἀγρίας, μετὰ νίτρου καὶ πεπέρεως. (χαίρει δὲ ἀρτηρίαν) ἀνεμώνης ῥίζα, σταφὶς ἐκλεγαρτισμένη μετὰ πεπέρεως, θύμου, ὕσσωπον, ἕρυσιμον. ὑπάλμη ζεσθεῖσα δὲ καὶ ἁλὸς ὠφελείας καὶ πίσσα θάλασσα θερμὴ σὺν ὄξει ἐξουδένη.

Vtiliſſimus.

VI. Εἰ δέ ποτε ἀναγκαζόμεθα δι' ὑπερβολὴν ἀλγημάτων ἐπὶ ποικιλωτέρας ἐρχεσθαι βοηθείας, χρησόμεθα ἐκ τῶν προειρημένων καὶ κατὰ πλήμασιν. ἐψιλωμένης τῆς κεφαλῆς· ἀποξέσματι κυπρίσσου, δάφνης, μήκωνος κεφαλῶν ξηρῶν, ἀγνοῦ φύλλων, καὶ κάρπου μήκωνος τῆς ῥοιάδος τὴν κεφαλὴν. χρώμεθα δὲ τούτοις καὶ ὅτι τὴν φρενιτικὴν ἐπανωφυκὸν δὲ ἄγαν κατέχεσι.

Ad coryzam.

VII. Καταῤῥοὰς δὲ ἔδει ἐν μυκτῆρσιν ἐφίεσθαι, ἄσφαλτος ὑποθυμιωμένη, σμύρνα ἐγχεομένων τὴν μυκτήρων, κυάμινον ἄλευρον σὺν σκευδοῦ ῥοφουμένον. μελάνθιον ὀσφραινόμενον ὠφελεῖ μεθ' ἁλὸς. κυπαρίσσου σφαιρίου σπέρμα, πετροσελινοῦ μετ' ὤνης καὶ ἀναῤῥοφηθὲν τὴν μυζωτῆρα.

Sternutationes excitantia, reſtringentia, inhibentia.

VIII. Πτάρμοις ἡ κινῆσι πρὸς ἀκροπτήσασι τοῖς δακτύλοις * αἱ ἐξωθοῦσαι φλέβες, καὶ ἶνες. * παύει ἡ πτάρμοις συνεχεῖς, ὠχίμου σπέρμα λείου, καὶ ἡ ποὰ ἀποσφεσγομένη. *Vnguentum.*

IX. Τοῖς δὲ στειρῶσι παιδίοις ὠφελίμως χρῶ τῷ βρέγματος ὀπτηθέντι ἡλιοτρόπιον τῷ σκορπιούρου καὶ σικυοῦ φύλλα, κολοκυνθης ξύσματα, σικύου τῷ πέπονος τὸ ὀπτὸν εἴδωλον τῇ θρῑκὶ δέρμα, τρύγος κνηπαίου ἢ φύλλων χυλὸς μετὰ ῥοδίνου.

Ad ſterilitatem.

X. Ἐπὶ ὧν ἢ μετὰ πυρετοῦ τὴν κεφαλὴν πεπονθότων, ὡς ὅτι φρενιτικῶν καὶ ληθαργικῶν, ἁρμόζει ἰδίως ἄγνου σπέρμα μεῖναι ἐλαίῳ ἐφθὸν ἢ ὅτι βρεχόμενον· ἀμύγδαλα πικρὰ σὺν ὄξει καὶ ῥοδίνῳ, πήγανον σὺν ὄξει καὶ ῥοδίνῳ, καὶ ἔρπυλλον ὁμοίως, κιστοῦ ἢ φύλλων χυλός, καστόριον, ἢ πευκέδανον, ἢ ἀσπάνδυλιον μετὰ ῥοδίνου καὶ ὄξους, πήγανον καὶ λίνου σπέρμα πεφωγμένον ἡσυχῇ, αἰὰ ληφθὲν μετὰ χειρωνῆ ἢ ὀπτηθὲν ὅτι τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ μέτωπον.

Ad ſtrumitiē & lethargum.

XI. Ὑπνωτικὰ ἢ καθέσεκεν καὶ πλασσόμενα χρῶ τὸ μετώπῳ καὶ μυκτῆρσι προσαγόμενα, κεφαλῆς ὠχέμου, ἀτταλυλίδος, μήκωνος ὀπός, ὑοσκυάμου καρπὸς καὶ φύλλα, ἀλίκακκαβὶ ὁμοίως· καὶ μανδραγόρου· τρύγου ῥίζης τὸ ὑπνωτικοῦ φλοιός, σακχαρέλαιος φύλλα· forte ὠφελοῦσιν, Mouſanus ἰσχναίνουσι legendum videtur. ἔστι ἢ ὠιδὴ· μελαφρῶν φύλλα ἐφθέντα σὺν οἴνῳ, ἢ μυζωτῆρων ὄξει ψαιόμενα, χρόκινον, μετώπιον, κύπρος. αὐτὴ μανδραγόρου, ὀπὸς καὶ ῥίζα, καὶ καρπὸς· καὶ μήκωνος ὁμοίως, καστόριον, σμύρνα. Contra lethargicos excitare ſcripſit Dioſc. 2. de Mat. med. c. 26.

Somnifica ſumpta admixta.

XII. Γινόμενα ἢ ὕπνον ποιεῖ· μήκωνείου ὀ. μετὰ σύριγγος καὶ σμύρνας ἴσων, δίδου ὀξυβάφου γ'. ἢ μανδραγόρου ὀβόλους δύο μετὰ τροχίσκου μιλτίων ἴσων, ἢ τῶν ῥιζῶν τὸ ἀποβρεῖμα, κυάθων δύο λαμβανομένων· ἢ ὀπὸς μήκωνος ὅσον ὀξυβόλου καὶ ὑπνοποιοῦ. ἢ τὰ φύλλα τοῦ μήκωνος αὐτὴ λαμβανόμενα, ἐαθιὸ μέρος· φρίδακος ἀγελίας ὁποὺς καὶ ἡμέρας πινόμενος, καὶ αὐτὴ ἢ ἐαδιόμενα. Χρώμεθα ἢ τοῖς ὑπνωτικοῖς καὶ ἐφ' ὧν ἔστι χρόνια τὰ πάθη, ὅτε τεμφόμενός τις ἢ κημόμενος, ἀναστίλλητος ἐᾷ τὸν ὕπνον γίνεσθαι.

Eadē ſomnifica dicta.

XIII. Δακτυλίῳ δὲ προσαγόμενα ὕπνον ποιεῖ, μανδραγόρου ἢ μήκωνος ὀπός· αἰθρεῖς, καὶ στύρακος προσθεῖς.

XIIII. Ἐγκριτικὸν ἔχει δύναμιν ὅτι ληθαργικῶν τὰ ῥισὶ προσαγόμενα, ὄξος, ἐλλέβορος λευκὸς, σίνηπι, πύρεθρι, καστόριον, στρυχνίον,

Ad ſtrumitiē & lethargum.

Siriaſi laborãtibus puerulis exuſu ſũt hæc ſincipiti impoſita: heliotropij, quem ſcorpiurum vocãt, folia, cucurbitæ ramenta, cucumeris, qui Pepon dicitur, cutis carni incumbens, ſolani hortenſis è foliis ſuccus cum roſaceo.

His quibus cũ febre caput malè affectum eſt, veluti phreniticis arq; lethargicis, priuatim iſta cõueniũt: lini ſemen cum oleo coctum & inſtillatum, amygdalæ amaræ cum aceto & roſaceo, ruta itidem cum aceto & roſaceo, ſimilitérq; ſerpyllum, hederaceorum foliorũ ſuccus, caſtorium aut peucedanũ, aut ſpõdylium cum aceto & roſaceo: ruta deniq; & lini ſemẽ leuïter toſtum, ſi cerato excipiantur & capiti frontíque adhibeantur.

Somnifica ſumpta admixta.

Somni porrò conciliãdi vim habent hæc impoſita fronti cataplaſmatum more. vel naribus admota: ſemen ocymi & atractylidis, papaueris liquor, ſemẽ ac folia hyoſcyami, ſimilitérque halicacabi, morij, quæ ſpecies eſt mandragoræ, folia, ſolani ſomniferi è radice cortex, baccharis folia, quæ quidẽ odorata ſunt, fœniculi folia in vino decocta & naribus affricta, crocinũ vnguẽtum, metopium, cyprus, mandragoræ ſimilitérque papaueris flores, liquor, radix & ſemen, caſtorium, myrrha.

Eadem intùs ſumpta.

Hæc verò ſũpta ſomnos alliciũt: Meconij drach. j. cũ ſtyracis ac myrrhę pari põdere miſceto: doſis quãta eſt triũ erui granulorũ magnitudo. Aut mandragoræ obolos duos cum antè memoratorum pari pondere exhibeto. Aut diluti quod ex eiuſdẽ radicibus paratur cyathos duos. Aut papaueris liquor erui magnitudine deglutiatur: aut papaueris folia in cibo ſumantur. Idẽ præſtãt lactucæ ſylueſtris æquè ac ſatiuæ liquor hauſtus, ac ipſæ quoq; lactucæ eſitatæ. Cæterùm vtimur & ſomnificis in diuturnis affectibus, cùm quis ſectionẽ vſtionémve admiſſurus cruciatuum ſenſum cupit euitare ac ſubterfugere.

Eadē ſomnifica dicta.

Accerſit & ſomnum mandragoræ aut papaueris liquor, ſi dilutus lana excipiatur anóque ſubdatur.

Lethargicis excitantia ſimul & mollia admota.

Let hargicos excitare valent hę admota naribꝰ: acetũ, veratrũ albũ, ſinapi, piper, caſtorium, ſtruthium,

ſpondylium,peucedanũ,vituli ma-
rini coagulum,cedria, pix liquida,
ruta,abrotonũ, vſtus lucernæ funi-
culus,naſturtiũ, pix cruda, laſerpi-
tij liquor, cepa, allium, galbanum,
bitumẽ, vrtica cruribus & frõti ad-
mota,frigidę copioſę aur aceti per-
fuſio,tritũ ſinapi ex aceto cruribus
& manibus extremis illitũ. Aliud:
aſininæ auris. ſordibus ægri frõtem
illine.Aliud, quod non quidem ex-
citat,ſed ſomnũ potiùs allicit: Thu-
ris, myrrhæ ana drachmas ij. radi-
cis ficcæ nigri mandragoræ ana
drachmas ij. opij drachmá j. terito
& cum roſaceo miſceto, tandémq;
panniculo lineo excepta olfacito.

Rurſus ſuffitus. Suffitu verò excitãt hęc:lapis qui
intra Samiam terram reperitur,loti
arboris ramentorum dilutũ, caſto-
rium,balſami ſemen ex aqua(quod
vertiginoſos itidẽ irrigatũ adiuuat)
lapis gagates, peucedanũ, bitumẽ,
ſulphur,galbanum,ſpondylium,ſa-
gapenum,lichen equorum,muli &
elephãtis vngula, eboris ramentũ,
cornu ceruinũ: vituli marini, itẽq;
hœdi coagulum,hirci ſordes,adeps
crocodilii,abrotonũ & laſerpitium.

Eadem poſt. Excitãt & hęc in potu ſumpta,lapis
qui in Samia terra reperitur, loti
arboris ramentorũ dilutum, caſto-
rium, ſeménque balſami ex aqua.

Ad vertiginẽ. Vertiginoſis vtiles ſunt irrigatio-
nes,quas anteà caput dolẽtibus cõ-
uenire diximus. Eoſdẽ etiá excitãt
quæcũq; lethargicos expgefaciũt.

Ad manienes. Furioſos itidẽ iuuabunt irrigatio-
nes, quarũ vſum in capitis doloribꝰ
eſſe diximus. Iiſdem porrò in potu
conferunt, hippomarathri radix &
ſemẽ ex aqua,bryonię radicis itidẽ
drach. j. ex aqua aut melicrato quo
tidie ſũpta,necnõ & lapis qui in Sa-
mia terra reperitur, ac reſinæ itidẽ
Africanæ drach.j. ex aqua pota. His
præterea ſuffitus iidem adhibẽtur,
quos lethargicis aſcripſimus.

Ad Epilepſiæ remedia. Comitiales iuuãtur,ſi [eorũ ſcro-
phulę ad collũ vſq;] muſtelę ſangui-
ne perungãtur. Sed & ipſa muſtela
cõfert abiectis capite ac pedibꝰ co-
cta. & in cibo ſumpta: veluti & iecur ciuſdẽ ex aqua potũ, itẽq; iecur
aſininũ.eſitarũ, idq; ieiuno vẽtricu-

Α σπονδυλίου, πεύκεδανου, φώκης πιτύα, κε-
δρία, πίσσα ὑγρά, πήγανον, ἀβρότονον, ἐλ-
λύχνιον κεκαυμένον, καρδάμωμον, πίπερι ὠμόν,
σιλφίου ὀπός, κρόμμυον, σκόροδον, χαλβά-
νη, ἄσφαλτος, κρίδη τραγοσαυρείνη σκελε-
αι καὶ μετὰ πολλοῦ ὕδατος πολλοῦ καὶ ψυχροῦ,
ἢ ὄξος καταπλάσσειν· σίνηπι λεῖον στεῖ ὄξει
Β καὶ θερμαίνομενον τῇ τῶν σκελῶν καὶ χειρῶν ἄ-
κρων. ὦν δ' ῥίπτει δ' ὠτὸς δ' οὖς ἀλφε τὰ μέ
τωπον δ' ἔργυπος. Ἄλλο· διεγερτικὸν καὶ ὑπνω-
τικὸν. λιβανώτου, σμύρνης ἀνὰ < .δ'. μανδρα-
γόρου μέλανος τὸ ῥίζης ξηρᾶς Γ. δ'. ὀπίου μή-
κωνος Γ. α'. πεπέρεως, μίξας μετὰ ῥοδίνου ἐ-
λαίου, καὶ ἅμα λεπτὸν εἰς ῥάκος λινοῦν ὀσφραίνου.

C XV. Ὑποθυμιώμενα δὲ ἐγείρει, λίθος τοῦ
πηγὸν τῇ Σαμίᾳ γῇ εὑρισκόμενος, λωτὸς τοῦ
δένδρου τρισμάπτων τὸ ἀπόβρεγμα, κα-
στόρεον βαλσάμου καρπὸς μετὰ ὕδατος, ὃς καὶ
δὺ σκοτωματικοὺς ὠφελεῖ ὃν ἐμβρέγμα-
τι. λίθος γαγάτης, πεύκεδανον, ἄσφαλ-
τος, θεῖον, χαλβάνη, σπονδύλιον, σαγαπη-
νὸν, λειχὴν ἵππων, ἡμιόνου, ἐλέφαντος ὄνυξ,
καὶ ζύσμα ὀδόντων, κέρατος ἐλάφου, φώκης
πιτύα καὶ ἐλαίου, τραγὸς ῥῖνος, κροκοδείλου
στέαρ, ἀβρότονον σιλφιον. Γ ὑμιάματα δὲ ἐγείρει
λίθος ὁ ἐν τῇ Σαμίᾳ γῇ εὑρισκόμενος, λωτὸς
τοῦ δένδρου τρισμάπτων τὸ ἀπόβρεγμα, κα-
στόρεον, βαλσάμου καρπὸς μετὰ ὕδατος.

E XVI. Καὶ τοῖς στόμαχικοῖς δὲ ὠφε-
λεῖ ἐμβρέγματα τὰ προσγεγραμμένα ὅτι
τῇ κεφαλαλγικῶν. διεγείρει δὲ αὐτοὺς
ὅσα καὶ τοὺς ληθαργικούς.

XVII. Χρῆσθαι δὲ χὴ ὅτι τὰ μαγνομένοις,
ὅτι βρέγμασι τοῖς εἰρημένοις ὅτι κεφαλῆ-
γας. Ποτήματα δὲ ὠφελεῖ ὑσμυρμένους,
F ἵππομαράθρου ῥίζα καὶ τὸ σπέρμα σὺν ὕδα
τι, ὑρωνίας ῥίζας < .δ'. μετὰ ὕδατος κεφ
μερινὸν σὺν μελικράτῳ· καὶ λίθος ὁ ἐν τῇ Σα-
μίᾳ γῇ εὑρισκόμενος, ῥητίνης < .δ'. μετὰ ὕδατος πινόμενον. ζυμιᾶται δὲ ὅσα αὖτε
ὠφελίμως ὅσα ὅτι ληθαργικῶν ἐστρεπται.

XVIII. Ἐπιληπτικοὶ δὲ ὠφελοῦνται, ἐὰν
τὸς θερμαίνεται αὐτῷ μέχρι τοῦ ταχήλου
γαλῆς αἵματι καθαρίσῃ ὠφελεῖ· καὶ ἐ-
Φθ ἐσθιόμενη γαλὴ, χωρὶς τῆ ποδῶν αὐτῆς καὶ κεφαλῆς· καὶ τὸ ἧπαρ δὲ αὐτῆς μετὰ
ὕδατος πινόμενον ὠφελεῖ· καὶ ἦπαρ ὄφεως ἐσθιόμενον· νήσεις δὲ λεμβαπέπωσθαι.

Cõtrà ſentire videtur ipſe Dioſcorides' lib. 2. de Mat. med. c. 18.

μὰ διεγερτικὸν, ὑπνωτικὸν?

Eadẽ ſuffitus vel ſub vtilia.

Sciolus quidam haud dubiè ex male intellectis iis quæ leguntur apud Dioſc. lib. de Mat. med. 3. cap. de muſtela hũc locũ depra-uaſſe videtur.

ἢ λεόντος χολὴ μιγεῖσα μέλιτι σπόγγου, καὶ
διδοῦ σὺν τεύτλῳ κοχλιαρίου ἓν μέτρῳ ὕδατος
ὅτι, ἡμέρας ἑπτὰ, φοινικοβαλάνου πο. κρό-
κου οβ. γ. νάρδου οβ. ἑλλεβόρου μέλανος οβ.
ἀσαμμωνίας < δ'. νίτρου < β'. μέλιτι
ἀναλάμβανε καὶ δίδου < β'. μετὰ μελικρά-
του. πίσσει δὲ πεπληρωμένου κύαθος μέτρου ὕδατος,
ἢ μετ' ὀξυμέλιτος. ἔστι δὲ ἀγαρικοῦ οβ. γ'. πέ-
πονος δὲ τὸ αὐτό. ἔστι δὲ φοίνικος πυτύας οβ. ἀσαρ
ειλληφέναι λεῖα. ἢ ὀνωνίδος ῥίζας σὺν ὀξυμέ-
λιτι εἰς τὸ ἥμισυ ἑψεῖ. Πίνεται ὠφελίμως
σὺν ὀξυκράτῳ αἰγιλωπὸς καρπὸς. ἀμμωνι-
ακοῦ θυμιάματος, < α'. αἷμα δὲ ἄγει
πηγάνου ἀγρίου σπέρμα· ἀκόνης Ναξίας τὸ
ἀποτεμμα, ᾧ τὰ στόματα αὐτῶν ἀκονῶν-
της σὺν ἐλαίῳ σπόγγου πυτύα λαγωοῦ ἢ νε-
βροῦ. σπονδύλιον σὺν ὕδατι. βρυωνίας ῥί-
ζης < α. καθ' ἡμέραν εἰς σύκων λαμ-
βανόμενα τρίχας τὸ τ καρπὸν ἔχοντος πυ-
ρὸν ῥίζα ξηρὰ. ἔλαφος καρποῦ < ς'. ἢ
φώκης πυτύα μετ' ἵππου λεχῶνα. καὶ ἀλλοὶ
δὲ καθ' ἑαυτοὺς λειχμοῦσι. ἴσα ἀγρίου ἀνθος.
λίθος Ἄσσος μετὰ μέλιτος, ὅτι παιδίων καρ
δαμώμου < α. λωτοῦ τὸ δένδρου τὸ τρισ-
μάκαρος ὑποβρέγμα· πενταφύλλου φύλλα
λ'. καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὅτι ἡμέρας λ'. πι-
νόμενα καὶ ἔμετοι. πίνεται δὲ καὶ χελώνης
χερσαίας καὶ θαλασσίας αἷμα. ποιεῖ δὲ καὶ
ἐμπλοῦσα καὶ σκληροκοιλίαν. θηρίογλωσσον
ἐσθιόμενον. ὄζος σπληνικὸν καὶ παρροφούμε-
νον ὑπὸ φύλλου, ἢ πὸς στόμα ζωφὴ λαμ-
βανόμενος ὀπτηρροφεῖν δὲ ὑδρόμελι. Ποιεῖ
καὶ τὸν χαλᾶν κοιλίαν κύαθος πληρώσας
ξηροῦ καὶ δίδου ὀξυκράτου μεθ' ὕδατος. ἢ ὄ-
ζος. ἢ λίθον σπληνίτην ὑποξύων δίδου. ἢ
μήκωνος ἀφρώδους καρπὸς, ὀξυβάφου πλή
θος. ὀνυχος ὀστέου κεκαυμένου κοχλιαρίων
β'. πλῆθος. ὠφελεῖ δὲ ἡ λίτρα τὸ γλῶσ-
σαν φλεγμονὰς ἐκτεμοῦσα καὶ τὸ δεξιὸν μέ-
ρος ὡς ὅτι δάκτυλον· κυῖδη λεῖα κατα-
πλασθεῖσα. καὶ παῖς ῥαιδὲ ὑπὸ πέτρας ἀφεθ-
λίμως, χολὴ χελώνης θαλασσίας.

XIX. Περὶ σπόγγων δὲ ἐκτὸς ὧν
φέλεξ τοῦτο ἔστι λεπτικοί. χαλάσωσι
νεφρίτης νεφρίτας, ἀφίστησι λίθους ἐν τῷ καρδίᾳ δύο, πυκνὸ-

lo. Aliud: fel leoninũ melli ammixtum ſerua, & de eo exhibe cochlear vnum ex aqua ad dies ſeptẽ, purgato tamen priùs corpore ſequenti medicamento: Cnici obolos tres, nardi ob. ij. veratri nigri ob. j. ſcammoniæ drach. iiij. nitri drach. ij. melle excipito, & drachmas duas ex aqua mulſa potui dato. Prodeſt & ticoniæ fimum ex aqua vel aceto mulſo. Itidem agarici ob. iij. peucedani tantundem & coaguli phocæ obolus vnus terantur, ſimúlque miſceãtur. Aut: radices ononidis in aceto mulſo coquito ad medias. Vtiliter quoque bibitur ex poſca populi nigræ fructus, necnon ammoniaci thymiamatis drach. j. (ſed ſanguinem educit:) rutę ſylueſtris ſemẽ, quod è cote Naxia ferro exacuendo deteritur cum oleo, leporis aut hinnuli coagulum, ſpondylium ex aqua: radix bryoniæ drach. j. põdere ſumpta quotidie ad annũ integrũ: ſolani quod fuluũ gerit fructũ radix ficca, balſami ſemen pondere drach. vj. Sic & phocæ coagulum cũ lichenibus equorum, ac ipſi quoque lichenes per ſe, flos violæ agreſtis, lapis Aſius cum melle, in pueruli: cardamomi drach. j. loti arboris ramẽtorũ dilutũ. Conueniũt & quinquefolij folia tricena diebus triginta per ſe pota. Bibitur & ſanguis teſtudinis tà marinæ quàm terreſtris: eadem etiã cocta & delincta proficit: plantago eſitata prodeſt, acetũ ſeilliticum abſorptum, laſerpitij ſemẽ aut ipſe liquor in cibis ſumptus, dummodò aqua mulſa ſuperbibatur. Efficaciter etiã auxiliatur muſtelæ ventriculus coriãdro refertus & exiccatus, ſi de eo bibẽdum detur ex aqua vel aceto. Aliud: lapidis ſelenitis deraſum puluerẽ exhibeto, aut papaueris ſpumei ſemẽ aceta buli menſura, au vngulæ aſininæ vſtæ cochlearia duo. Iuuat & venã quæ linguæ parti dextræ ſubiacet ad digiti fermè ſpatium incidere. Valet & vrtica trita & adhibita. Naribus verò ſel teſtudinis marinæ vtiliter inditur.

Inter amuleta comitiales hoc potẽter adiuuat: Hirundinum pullos primæ fœturæ diffindito: in eorum ventre duos inuenies lapillos,

Aetius < γ'.

Methodius legendum videtur, λίθου Ἄσσου μετὰ μέλιτος. laudat etiã Aſii flos, maxime puerulis.

al. ὀστρακ.

Amuletum.

vnum quidem colore varium, alterum purũ & vnicolorẽ. Hos priusquam terrà attigerint, pelli mustelæ aut cerui platycerotis illigato, & è collo brachióve suspendito cõtinenter gestados, ità vt nunquam humi deponãtur. Sunt porrò hi lapilli intereadum Luna crescit inquirendi. Hoc eodem amuleto quẽ accessio comitialis inuaserit si contigeris, excitabitur.

Epilepticis excitamẽta. Excitat & comitiales sinapi cum aceto olfactũ & suffumigatum galbanum. Quinetiam cõfestim reuocabitur æger, si quancumq; libuerit illius corporis partem compunxeris, manantéque inde sanguine os ipsius perunxeris.

Epilẽsiæ præsidia. Suffitu vetò comitiales arguũt, bitumẽ, lapis gagates & cornu caprinum: iecoris itidẽ caprini assati nidor, & ipsum quoque iecur in cibo sumptum.

Ad incubum. Iis quos incubus frequẽter quasi prẽsocat, remedio sunt pęonię grana nigra xv. ex aqua sæpenumero pota.

Ebrietatẽ arcentia. Ebrietatem arcent, amygdalarũ amararũ cremor cyathi vnius mẽsura pocus, ceruina caro sale condita, si assata præsumatur, vinũ absinthites præbibitum, ac myrtites etiá similiter sumptum, myrti quoque baccæ esitatæ, & ruræ decoctum hausturn.

Eandem discutientia. Ebrietatem verò iam cõtractam discutiũt, centaurij tenuis decoctũ, verbenacæ supinæ semen ex aqua potum: sic & brassica & raphanus, si superedantur.

Caput offendentia. Porrò in capitis affectibus cauẽda quæ idipsum tentare apta nata sunt, adeóque affectus ipsos plerũque renouant aut exacerbant. Sunt autem huius generis quæ bibuntur ista: viticis semen, absinthij succus & lac dulce. In cibis verò sumuntur, glandes quernæ, oliuæ nigræ, fructus arbuti, quos memæcyla vocant: eruum, quod quidem frequẽtius esitatum etiá articulos resoluit. Ampliùs verò caput offendit, adeò vt leuem etiam sopore inducat, myrrha epota: thus, quod & insaniam parit: hederæ corymbi, quimentẽ etiá permouent: holoschœni semẽ, soporiferũ adeò vt mentẽ etiam sæpe lædat: crocus, peuceda-

A λον εἶα ᾗ τ' κεδαεσὸ ἔνα· ϲοῦ· δύο δὴ καρπὸ
χαμαὶ τεθῆναι, ἐνδῆσαι εἰς δέρμα γαλῆς,
ἢ πλατυκέρωτος ἐλάφου, ᾗ περὶ αὐχένα περι-
χύλῳ ἢ βεγχίνῳ. διωνεκὲς δὲ ἐχέτω τοῦτο,
χαμαὶ μηδέποτε πηλεῖ. λαμβανε δὲ με-
ζεῦ αὖζομένης τ' σελήνης ϲοῦ λίθους. τοῦτο
αὖ περισσάκης ἐπιληφθέντι, διέγαρ ὑπνώσεται.

B XX. Ἀναγκαλεῖται ᾗ τοὺς ὑπιλήπτους
σίνηπι μετ' ὄξους ὀσφραινόμενον· χαλ-
βάνη τ' συμβυμαζῆσαι. Καὶ διέλης δὲ
ὧν οὐδὲ πόδια μέρος τὸ σῶμα ἀπ' αὐτῆς,
καὶ τοῦ πορρέοντι αἷμα πῆ ὀχετεύσης τὸ σῶ-
μα, οὕτως διεγείρονται.

XXI. Ἐλέγχει δὲ ὑπιλήπτους ϑυ-
C μίωλβα, ἀσφαλτος, γαγάτης λίθος, κέρας
αἴγειον. Εὐθύμβα ϑ', ἥπερ πεδίλιον, ἢ ὀσμὴ
τε ἀπ' αὐτοῦ ὑπιωλβίου ἀναφερομένη.

XXII. Πρὸς δὲ ϲοῦ ὑπὸ τῆς ἐφιάλ-
των στενοχῶς πνιγμένους, ἰῶνται γλυκυσί-
δης οἱ μέλανες κόκκοι ιέ. πολέντες μὲν ὕ-
δατος πολλάκις.

D XXIII. Ἀμέϑυστα δέ ἐστιν, ἀμυγ-
δάλων πικρῶν ἀποφλέγματος κύαϑος εἷς
πινόμενος, ἐλαφίου ϑερίχου ἐπὶ ὧν πρόσε-
αθιόμενον, ἢ οἶνος ἀψίνθιτης πρόσπινόμενος,
ἢ μυρσίτης ὁμοίως λαμβανόμενος, καὶ τὰ
μύρτα ἐαθιόμενα, καὶ πηγάνου ἀπόζεμα
πινόμενον.

E XXIIII. Ἑπτάπινέδρα ϑ' μέϑυσιν σβεν-
νύει, χεσμοῦ τὸ λεπτοῦ ϲπόζεμα· ἱε-
ρᾶς βοτάνης τὸ σπέρμα μεθ' ὕδατος πο- Ἀέτ. ἑπτάπινος ἐρυθρός.
θὲν, καὶ κράμβη ἑπταέθμου, καὶ ῥάφανος.

XXV. Δεῖ δὲ πρὸ φυλάσσεσθαι ὅτι
τ' πρὸς τ' κεφαλὴν παθῶν, τὰ ἀπόζεμα
τούτης, καὶ πολλάκις εἰς ὑπομνήσεις καὶ προ-
ζυσμοὺς ἀγαπᾶται τὰ ὀχετεύσεις. ἔστι δὲ πινό-
μενα μὲν, ἄγνος σπέρμα, ἀψίνθιος χύλισμα,
γάλα γλυκὺ· ἐαθιόμενα δὲ βάλανοι δρυΐ-
νοι, ἐλάαι μέλαιναι, ὀκάρπου τὸ κόμαρον,
ἔστι δὲ μεμφίτικα· ὄρεβος, ϲοῦ δὲ ἄρφα
πρὸ γλυκὺ πολλάκις βρωθείς. ὅτι πλεῖον ϑ'
ἀπίεται, ὥστε καὶ ἐπικαθαίρειν, σμύρνα πι-
νομένη λίβανος, ὃς καὶ μανίαν ποιεῖ. κισσοῦ
κάρυκοι, οἱ καὶ πρὸ ἐσθίοντι πλεῖ ὀχέειαν.
ὁλοθρίνου καρπὸς πρηπιχὸς· ὥστε καὶ παλαίᾳ ἐστὶ καρπὸς λεγόμενος πόμενος.
πολλάκις πλεῖ ὀχέειαν. κρόκος, πεύκεδα-

Moib. ex Gal. & Aëtio addit, mergorũ binas, quippe cum styrax iisdem autoribus vſu largiore ſomnos turbulentos efficiat.

νον, κυκλάμινος ξηρὸς σὺν οἴνῳ πωθεῖσα· σὺ- A
εχξ δὲ ἁλίπορος μᾶλ πωθεὶς λύει σκυ. ὑπνο-
τικὰ, παλεὶς δὲ καὶ καταποτικὰ ζ.

XXVI. Τὰ ἐμποιοῦντα δὲ ὕπνους πωθεῖ πρὸ
τῆς τροφῆς σὺν οἴνῳ, πυκνοκόμου κεφαλῆς, λεοντο-
ποδίου ὁμοίως, ἐρεγμὸς πολεὶ βρωθείς.

Somnos turbulétos efficiunt hęc in vino pota: pycnocomi ſemen, iridémq; leõtopodij, necnon & faba freſa copioſior in cibo ſumpta.

Τὰ πρὸς ὀφθαλμῶν βοηθήματα. B

Oculorum affectorum remedia.

XXVII. Ὀφθαλμῶν δὲ μελλόντων ῥεύ-
ματι ζεῖν, ἐφίστηι πολλοῦ ψυχροῦ κατάν-
τησις, οὐ ὁτε καὶ ὄξους μυρρίνου, καὶ μά-
λιστα θέρους.

Quominus oculi fluxionib⁹ reddantur opportuni, prohibet largioris frigidæ affuſio, admixto etiã interdum aceto, præſertim æſtatis tempore. Oculos à fluxione præſeruat.

XXVIII. Ἰσχει δὲ τὰ ῥεύματα ὅτε τὸ με-
τὰ τὴν ἐπιπήγνυμα ἀμαχολλήματα, οἷον τὸ
λευκὸν, γύεις, λίβανος, μυρρίνη καὶ ὁπο-
ρικὸν τὸ ὄξυνον, ἢ ὅτε τὸ * μελαίρινον αἷ-
ματον πτυέλῳ μαλαχθεῖσα ὅτι χρίεται.

Eoſdem fluxiones ſiſtunt. Ipſas verò fluxiones ſiſtunt adhibita fronti anacollemata ex oui cãdido, farinæ polline & thure ſimul mixtis & linteolo inductis. Iuuat & coquinariam fuligine ſaliua ſubactam illinere. al. è populo nigra euliginem.

XXIX. Πρὸς δὲ τὰ φλεγμονὰς τῶν ὀφθαλ-
μῶν καταπλάσματα ἁρμόζει, ἄλφιτα
μετὰ ῥοιολεύκου καταπλασθέντα, ἐάτιν
φύλλα ἢ ῥοιολεύκου, ἢ μυὸς ὠτίδος, ἢ
τερβίνθου χλωρᾶ, αἰθράχνης, ἀειζώου, ἀ-
μώμου, ἢ μεσεμβρυάνθεμου, ἰόου, κρόκου· φύλλα
ἐλάτης, φύλλα πολυγόνου, σεμίδος, σελί-
νου, κοχλίου, κυπαρίσσου φύλλα λεῖα, κολο-
κύνθης ζύσματα, πέπονος σαρξ, ῥοιᾶς φύλ-
λα καὶ ἀπαλὰ, ὑοσκυάμου φύλλα, κυδω-
νίου ἄβρος, μήκωνος κωδίων ἀφέψημα
τραγακανθίνῳ, ᾧ αὐταὶ αἱ κωδίαι λεῖαι
καταπλασόμεναι, ὁύτως ὑγρὸν νεαρὸν μὴ ἐ-
λαίου ὄπτα ἡψημένον, κράμβης φύλλα ἕρμα
ὄπτα ἡψημένα, χρόκος σὺν μελιλώτῳ ᾧ Γλυ-
κεῖ, φλόμου φύλλα ἑφθὰ σὺν οἴνῳ μετὰ
παλῆς ἁλφίτου, ἄβροτονον σὺν μήλῃ κυ-
δωνίῃ ἑφθῇ, τευτλου νεαροῦ λεῖος.

Moib. ibidem. μετὰ σίτου.

Fronti verò impoſita iuuant, beta cum exiguo alumine trito, malabathri folia in vino feruefacta, fabacea farina cum aqua, cucumeris peponis dicti caro, & rutæ folia in vino decocta. Impręmenda frenui.

XXX. Καὶ ὁ ἁρόσωπτα καὶ παλαιὰ σύ-
μματα ὠφελεῖ, στύπλον σὺν σπονγιᾶ ὀλίγῃ
λείᾳ, μαλαθάθρου φύλλα σὺν οἴνῳ ἑφθέ-
ντα, καὶ μιγέντα ἡδυόσμῳ σὺν ὕδατι, σικύ-
ου πέπονος σαρξ, πηγάνου φύλλα ἐν οἴνῳ ἑφθά.

Ad inflammationes ſimul & fluxiones oculorum valet ſequens remediũ: ſucci radicis aſphodeli, croci, myrrhæ an. drach. j. cum paſſi veteris ſextariis duobus coquito, dũ vnita probè linimenti craſſitudinẽ adipiſcatur. In idipſum faciũt, glaucium ex aqua, crocus cum lacte, dẽſatus cicutę ſuccus: Lyciũ, ac denique coctus roſarum ſuccus. Ad oculorũ fluxiones ſimul & inflammationes.

XXXI. Πρὸς δὲ τὰ φλεγμονὰς ᾧ παλαιὰ ῥεύ-
ματα, τὸ ἀσφοδέλου ὀπὸς χυλοῦ < . ἑ.
κρόκου < . ά. σμ. ς. < . ά. γλυκέος πα-
λαιοῦ ξέ. β. ὕδατος ἕως ἑψηθῇ καὶ ᾖ ὅτι μά-
λιστα παχύ. ποιεῖ καὶ τὸ γλαύκιον σὺν ὕδα-
τι, κρόκος σὺν γάλακτι, κωνείου χύλισμα, λύκιον, ῥόδων χυλὸς ἑψηθέντος.

Ad eorundem epiphoras & vlcera.

Quæ verò ſequũtur ſimplicia neque adeò operoſa remedia, ipſis adhibita oculis, valent tum ad ſiſtendas cõfeſtim oculorum epiphoras, tum ad eorundem vlcera & expurganda & carne implenda: ſpodium & laſer paribus miſta portionibus & in paſtillos conformata, ſemperuiui ac portulacæ ſucci cum gummi & ſpodij dimidia parte in trochiſcos cõformati, ac in recenti malo ſeu inſtillati ſeu etiam illiti: itidem portulacæ ſuccus, & ocimum cum vino.

Ad vehementiſſ. oculorum dolores.

Vehementes oculorum dolores mitigãt, crocus cum lacte, ſpodium cum dẽſato cicutæ ſucco, opium ſimiliter, æs vſtum, lapis cum lacte muliebri, maximè infantibus, inſtillatus. Eximiam verò opem affert & iſte illitus: Sume ſucci granis Parnaſſij & meliloti partes æquales, myrrhæ dimidium, piperis ac thuris tertiam partẽ, vini ac mellis quantum ſat eſt: coquito in æneo vaſe, ac vtitor.

Ad eorundem diuturnas fluxiones & vlcera.

Inueteratis vlceribus atque fluxionibus cõueniũt trita & ex aqua illita, lapis galactites ac thyites itidẽ dictus: lapis ſapphirus cum lacte, ſylueſtris lactucæ liquor cum lacte muliebri: ipſa quoque lactuca facit ad vlcera & epicaumata. Sumptum verò in potu cuminum ex vino & aqua, diuturnas fluxiones ſiſtit.

Lippitudinẽ amittit.

Lippitudinẽ arcet perpetuò appenſa collo tribuli radix: ſimiliterque polygoni. Creditur & anno toto à lippitudine incolumes cõſeruari, qui Punicę arboris cytinos exiguos necdũ hiantes deuorauerint.

Ad oculorum ædemata.

Oculorum œdemata mitigant, ammi cum lini ſemine, anethi radix in puluerem redacta cum aqua, fabacea farina cum puluere thuris, itémque oui candidum.

Ad cõfuſiones ab ictu.

Oculorum ab ictu confuſionibus & inflammationibus priuatim opitulatur ſtœbes fructus in vino cocti, deindéq; triti & impoſitus.

Ad oculos cruore ſuffuſos.

Oculis cruore ſuffuſis medetur ſanguis recẽs detracti è columba, turture, perdice, palũbo: lac itẽ muliebre cum thure, granum tinctile cum lacte ſimiliter, hæmatites lapis cum lacte muliebri, hyſſopi puluis

A ΧΧΧΙΙ. Ἐγχριόμενα δὲ ὠφελεῖ ἁπλᾶ καὶ ἀνεπιέργα ὄντα, καὶ ἄγονα παχέως ἕως ὀπτῶμενος, ἕως τοῦ ἕλκη πληρωθῇ καὶ ἐπικαταγίσῃ· σποδὸς ἡ ὀπὸς, ἴσα μιγνύμενα αὐτοῖς εἰς ἀναπλασιν· ἀειζώου χυλὸς, καὶ ἀμυθράχης χυλὸς τὸ τρισσόφατον ἐγχριόμενοι μετὰ κομμέως ἢ ἀπο-

sortes, ſimiliter.

B δίου ἡμίσους. (τρισὸς τὸ σποδίου ἡμίσους) ἀναπλασσόντες καὶ ἀναχριόμενοι καὶ ὀρόνου λιώσου χυλὸς, ὄξυμελι σὺν οἴνῳ.

Parẽtheſi interclusa abiudare videntur: & ſubiiciendum ſi

ΧΧΧΙΙΙ. Ταῖς τραχωδυσίαις δὲ παύει κρόκος σὺν γάλακτι, σποδὸς σὺν κωπείου χυλίσματι, ὄπιον ὁμοίως, χαλκὸς κεκαυμένος, λίθος μετὰ γάλακτος γυναικείας, ἕως

C μάλιστα ὅτι παιδίου ὄντα ζόμβος. Γαιεῖ δὲ ἄκρως καὶ τοῦτο τὸ ἐγχρίσμα. ἀχρώστως χυλὸς τῶν Παρνασσῶν, ἕως μελίλωτος, ἴσα, σμύρνης ἥμισυ, πεπέρεως καὶ λιβανωτοῦ τὸ πέμπτον, οἴνου καὶ μέλιτος σύμμετρον ἔνδον ἐν χαλκοῖς καὶ χρῶ.

Galactitem aut Melititẽ lapidẽ ſupplere videntur. Mobanus de core accipiendũ cenſet, cui lac ipſum inſtilletur.

ΧΧΧΙΙΙΙ. Πρὸς δὲ τὰ κεχρονισμένα

D ἕλκη καὶ ῥύσματα ἁρμόζει σὺν ὕδατι λεῖα ἐγχριόμενα, λίθος γαλακτίτης, λίθος ἰὸν τῆς

ſcitur.

κυλινδόμενος, λίθος σαπφείρου σὺν γάλακτι, θρίδακος ἀγρίας ὀπὸς σὺν γυναικείῳ γάλακτι· αὐτὴ ἡ πεφυτρὸς ἕλκη ἕως ὀπτηκυῖα. Πινόμενον δὲ ἴσον ῥύσματα χρόνια κύμινον, σὺν οἴνῳ καὶ ὕδατι λαμβανόμενον.

E ΧΧΧΥ. Πεπλασμένη ἡ τοῦ τραχήλου διὰ νεκῶν κωλύει ὀφθαλμίαν, τερέβινθου ῥίζα, πολυγόνου ὁμοίως. δάκουσι ἡ τηρεῖν ὀξὺ σὺν αὐτῶν ἀνοφθαλμιάσεις κύπνοι ῥοιᾶς μικροὶ καὶ μεμυκότες καταπινόμενοι.

ΧΧΧΥΙ. Οἱ δὲ μαλακὴ ἡ τραχεῖαι, ἀμμι σὺν λινοσπέρμῳ, ἀνήθου ῥίζα μετὰ ὕδατος

F λεῖα, κυάμινον ἄλευρον σὺν λιβανωτοῦ λείῳ, καὶ ᾠοῦ τὸ λευκόν.

ΧΧΧΥΙΙ. Τρὸς ἡ τοὺς ἐκ πληγῆς συγχύσεις καὶ φλεγμονὰς ἰδίως ποιεῖ, τοῖς κερπὸς σὺν οἴνῳ ἐφθηλὸς καὶ λῷος ὀπτηθείς.

Ad oculos cruore ſuffuſos.

C ΧΧΧΥΙΙΙ. Ὑποδρομὰς ἡ αἵματος θεραπεύῃ ἐγχριόμενον αἷμα περιστερᾶς τρόσφατον, πτυάδος, πέρδικος, φάττης. γάλακτι γυναικείου σὺν λιβανωτοῦ, κόκκος βαφικὸς σὺν γάλακτι ὁμοίως, αἱματίτης λίθος σὺν γάλακτι γυναικείῳ, ὕσσωπον λεῖον σὺν δε-

ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ ἐπιθεραπεύειν εἰς ὕδωρ θερμὸν, ὑπερωδύνου δὲ ὀφθαλμοῦ ἄσφαλτος καὶ λίβανος ἴσα ξυμμιγέντα. A

linteolo inuolutus in calentẽ aquã demersus,& oculo profotu adhibitus. Suffumigãtur & oculi bitumínis ac thuris paribus portionibus.

xxxix. Περὶ ὠσμῆς τῶν ὀφθαλμῶν τέλλει κατάπλασμα, εἰ μὴ ἀλγήματα εἴη, λινόσπερμον καὶ τῆλις σὺν ὕδρομέλιτι ἕφθα. εἰ δὲ πρόσκαιρα τὰ ἀλγήματα, ἢ μὴ δὲ ἐγίνετο, εὐθέως ὅπως τὰ φύσει καὶ χρῶτα δυνάμενα πρόσγινεσθαι δεῖ, ὁποῖα ἐστὶ, βάτου φύλλα, μελίλωτον σὺν γλυκεῖ καὶ ὠῷ ἕφθῳ λεκύθῳ καὶ κρόκῳ, κυάμινον ἄλθεσιν σὺν ῥόδοις, λινόσπερμον σὺν ὕδατι καὶ λιβανωτῷ καὶ σμύρνῃ, μελάνθιον σὺν ἀλφίτῳ λείῳ, μήκωνος σὺν λεκύθῳ ὠοῦ ὀπτοῦ καὶ κηρωτῇ, πήγανον σὺν ἀλφίτῳ. B C

Procidentes oculos reprimũt, iiquidem dolores infestant, imposita hæc: lini semen & fœnumgræcum cum aqua mulsa cocta. Sin dolores remiserint, aut nulli prorsus adfuerint, statim ad ea quę adstringendi refrigerandiq; facultate pollent accedendum: qualia sunt rubi folia, melilotus cum passo, ouorum coctorum vitellis & croco: lomentum fabarum cum rosis, lini semen cum aqua, thure & myrrha: melanthium cum polenta tritum, mecónium cum assati oui vitello & cerato,ruta cum polenta. *Ad oculorum prolapsionem.*

xl. Σταφυλώματα δὲ αἴρει, καὶ διαβρωτικὸς ὢν ὁ ὑγρὸς, ἢ αὐτή. καθαίρει δὲ τὰ ὀπτικὰ πωλῶν τὰς ὄψεις, ἄργεμα καὶ νεφέλια καὶ ἀχλὺς ποιεῖ δὲ καὶ ὀξυδερκίαν. *Ad staphylomata.*

Staphylomata tollit contusæ fecẽns cantharidis humor illitus: ac ea ipsa quoque.Purgat & quæcunque pupillis tenebras offundunt, viti argema,nubeculas & caligines,oculorúmque aciem exacuit.

xli. Περὶ δὲ τὴν ἀμβλυωπιῶν ἐγχεόμενα, ἀκόρεσυ χύλισμα, λιβανωτίδος σπέρμα λεῖον μετὰ γαλακτὸς μήκωνος κεφαλῆς τὸ φύλλον ἢ τὴν αὐτῶν ὁ χυλὸς σὺν ῥόδμῳ, καὶ ὅπτι κτενῶν ἄργεμον ἀποκαθαίρει. ἀλίκακα χυλοῦ ῥίζης τὸ φλοιοῦ καρπὸν χυλὸς ὁμοίως, ἢ καὶ ὅπος αὐτὸ σὺν μέλιτι· πτόκεδανος ὅπος ὁμοίως, σαγάπηνον ὁμοίως, ἀνεμωνίου χυλὸς ὁμοίως, ὀρμίνου ἀγρίου σπέρμα ὁμοίως, κεγχρίδων ἄφοδος ὁμοίως, ἐλαίας Αἰθιοπικῆς τὸ δάκρυον, ἐλλέβορος λευκὸς, ἕλενα οἰσυπηρὸν κεκαυμένα, διφορβίου χυλὸς, ἰὸς κατὰ, κισσὸς, κινάμωμον, ἰτέας χυλὸς καὶ ὅπος, κεντορείου τὸ λεπτοῦ χυλὸς, κισσήρεως ὀπὸς λεῖα, κεφαλαμώνου χυλὸς, κυκλαμίνου τῆς ῥίζης χυλὸς, μαράθρου χυλὸς, πριγκρονίου χυλὸς, ὀμφάκιον, ὅπος σιλφίου, ὀποπανάκος, πηγανίου ἀγρίου χυλὸς, δρακοντίου ῥίζης χυλὸς, θρίδακος ἀγρίας χυλὸς, ἀψινθίου, λείου, λωτοῦ τῆς πόας χυλὸς, χαμαιδρυος χυλὸς, ὠχιμέλι χυλὸς, σεσέλεως χυλὸς, νίτρου, ζιγγίβερι, γρυτίου, σμυρνίου, κυπρίου ἢ κεκαυμένου, αἱματίτης λίθος, κοσσύφιον, κοχλίας χερσαίος κεκαυμένος, χελιδόνων νεοττιῶν κεκαυμένων ὡς τέφρα· τούτων ἕκαστον σὺν μέλιτι *Ad oculorum hebetudinem.*

Oculorum hebetudini medẽtur hæc illita:densatus acori succus, libanotidis semen cum lacte tritum, è corniculari papaueris folio aut etiã flore succus instillatus, qui quidem & argema iumẽtorum expurgat: halicacabi è radicis cortice & semine succus eodem modo, ac liquor etiam eiusdem cum melle.Similiter & peucedani liquor, sagapenum,anemones succus, hormini syluestris semen, fimum cenchridum, oliuæ Æthiopicę lacryma,veratrum album, lanæ succidæ vstæ, euphorbij succus, ęrugo vsta,hedera, cinnamomum, salicis succus & liquor,cẽtaurij minoris succus, pumicis vsti puluis,cepę succus,cyclamini è radice succus,vti & è radice fœniculi:succi melãthij, apiastri & senecionis: omphacium,laser, opopanax, rutæ syluestris succus, dracunculi è radice succus, agrestis lactucæ succus, absinthium tritum; succi loti herbæ, chamædryos, ocimi & marrubij: nitrum, zingiber, struthium alumen vstum, hæmatites lapis, corallium, terrestris cochlea cremata,vstorum hirundinis pullorum ceu cinis: horum inquam vnumquodlibet cum melle

Attico probè contritum. Scobs e- beni cum vino, vrina pueri impubis in æneo vaſe cocta cum melle, vrinæ humanæ ſedimentum cum cyprino oleo, ceris flos tritus & cum æquali portione olei ſubactus, oleũ antiquum, balſami liquor cum olei cyprini pari portione, picis oleum, ſaccharum, adeps ſuiuiatilium piſcium in ſole eliquatus & melli amixtas: fella denique perdicis ſylueſtris, callionymi piſcis, ſcorpij piſcis, teſtudinis marinæ, hyænæ & capræ agreſtis, horum inquam ſingula cum melle.

Ad oculorum cicatrices.

Priuatim oculorũ cicatrices illita exterunt, alcyonium Mileſium cũ melle, & ammoniacum cũ vino ac melle tritũ, anemones rotundæ radix itidem cum melle: ſimiliter & anagallidis puniceæ ſuccus, neconon & rutæ agreſtis.

Hebetudini oculi conferunt quæ enumerantur.

Porrò laboratibus oculorum hebetudine in cibis iſta conueniunt, viperæ caro cocta, thymus, crudi braſſicæ caules, raphanus, fœniculum, cepa, naſturtium, acetum ſcilliticũ, & in vniuerſum acria omnia. In iiſdẽ verò cibis ea cauere oportet quæ hebetudinem augent, vti anethum cum ſuo ſemine, lenticulam, nigricãtes oliuas, lactucam, porrum capitatum, apiũ & ocimũ.

Nyctalopiã ſiue nocturnã cæcitatem.

Nyctalopas iuuant inuncta hæc: ſanguis turturis, palumbis, colũbæ, perdicis aut capræ ſylueſtris & hirci, ſanies è caprino iecore dũ inaſſatur extillãs inũcta, ac ipſum quoque iecur in cibo ſumptum, necnõ & ex eodem dum coquitur vapor in apertos oculos attractus. Cõfert & elateriũ tritũ cũ melle inũctum.

Ad vngues oculorum.

Vngues oculorum abſumũt hæc adhibita: pumex crematus & tritus, ſepiæ teſta trita, ſal & cadmia trita omnia æquali pondere.

Ad cruoris ſcabritiem.

Scabras genas extenuant quæ ſequuntur trita & cum melle illita, ita tamen vt haud ita multò pòſt aqua locus foueatur, dum morſu excitatus dolor deſinat. Sunt autem iſthæc: ærugo, ferrugo ſcoria vſta, atramentum ſutorium crematum, miſy vſtum, chalcitis cremata, omphacium, ſquama æris & ferri, cadmia tertiò vſta vinóque reſtincta,

A Ἀγήιχῳ λελεψαμμένον καλῶς· ἐβέου ῥίνημα σιὼ οἴνῳ, οὖρον ἀφροῦ παιδὸς σὺν χαλκώματι ἐνέφθῳ μετὰ μέλιτος, οὖρου ἀνθρωπείου κεκαυσαμένου σιὼ κυπρίνῳ ἐλαίῳ· χαλκὸς ἄμμος λεῖον πρὸς ἀπόμοιον ἐλαίῳ, ἴσα μιγνύμενα· ἔλαιον παλαιόν· καλαμάμου ὀπός, κύπριον ἔλαιον, ἴσα μιγνύμενα. πισσέλαιον, σάκχαρις, στέαρ ποταμίου ἰχθύος σὺν ἁλίῳ ἀποπακὲν καὶ μιγὲν μέλιτι. χολὴ δὲ πέρδικος ἀγρίου, ἰχθύος τε καλλιωνύμου, σκορπίδ' ἰχθύος, χελώνης θαλασσίας, ὑαίνης, αἰγὸς ἀγρίας, σιὼ μέλιτι πᾶσαι.

XLII. Οὐλὰς δὲ σμιῆ ἐγχεομένη ἰδίως, ἀλκυόνιον μελίσιον σιὼ μέλιτι, ἀμμωνιακὸν λεανθὲν σιὼ οἴνῳ καὶ μέλιτι, ἀνεμώνης ῥίζα τῆς στρογγύλης σὺν μέλιτι, καὶ ἀναγαλλίδος φοινικῆς χυλὸς ὁμοίως, πηγάνου ἀγρίου χυλὸς ἐγχεόμενος. *σμιῆς seu σμάεως significat. Mendosum ex Actio reſtituit Mercurialis.*

XLIII. Ἁρμόζει δὲ ἐαθιόμενα ἀμβλυωπέσι ταῦτα, ἐχίδνης ζῶσα ἐφθή, θύμον, χράμβης κεφαλοὶ ὠμοί, ῥάφανος, μαίσυφθρον, κρόμμυον, κάρδαμον σὺν πηγάνῳ καὶ σέλινα τὰ ἄγρια, ὄξος σκιλλιτικόν. φυλάσσεσθαι δὲ δεῖ καὶ τὰ ὀπτεύοντα ταῦτα· ἀμβλυώσεις, ἐαθιόμενα. ἔστι δὲ αἴνιγμα τὸ σπέρμα αὐτῆς, φακὸς, ἐλάτιον μέλαινα, σρίδαξ, σπερμάσων κεφαλωτὸν, σέλινα, ὠκιμον. *Malitia, vnde ἀμβλυωπίαι.*

XLIIII. Νυκτάλωπας δὲ ἐγχεόμενα ὠφελεῖ, αἷμα πετεινοῦς, φάλαγγος, ἀσπιδεῶς, πέρδικος, ἢ αἰγὸς ἀγρίας καὶ τράγου, ἥπατος αἰγείου ὁ σὺν τῇ ὀπῒ κύσει ἰχὼρ ἀποῤῥέων ἐγχεόμενος, καὶ αὐτὸ τὸ ἧπαρ ἑαθιόμενον, ἢ ἡ ἄτμις ἀπ' αὐτοῦ ἐνέμενον ἕλκεσιν ἀνεωγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς· ὠφελεῖ δὲ καὶ ἐλατήριον λεῖον σιὼ μέλιτι ἐγχεόμενον.

XLV. Πτερύγια δὲ σὺν ὀφθαλμοῖς τῖλαι πρόσαγμα, χώνεις ὀπὴ λεία, σπιδίας ὄγραχοι λεῖον, ἢ ἄλες καὶ κάδμια λεῖα, ἀπόμοια ἴσα.

XLVI. Τὰ δὲ παχέα ἐλέφαντα λεπύνει ἐγχεόμενα σιὼ μέλιτι λεῖα. (δεῖ δὲ πυελᾷ ὕδατι μετὰ τὸ ἔγχυσιν, μέχρι παύσηται διακόπτουσα·) ἰὸς χαλκοῦ καὶ σιδήρου, σκωρία κεκαυμένη, χαλκοῦ κεκαυμένη, μίσυ κεκαυμένον, χαλκῖτις κεκαυμένη, ὀμφάκιον, λεπὶς χαλκοῦ καὶ σιδήρου, καὶ κάδμια κεῖσα πρῶτον δὲ σβεσθεῖσα οἴνῳ,

συπῆ εἰαῖ πᾶσαν χαλκῖτιν, καὶ μάλιστα σφυρηλ. *ὕσωπον κεκαυμένων, οὕτως ἀμβρεῖον ὑποσταθμᾶται στωμύλῳ μύρῳ.

XLVII. Ξύειν δὲ δεῖ τὰ τετυλωμένα, σὺν Argineta. ἐκτρέφοντα βλέφαρα· ἰοῦ φύλλοις πεπαχέσι, ἢ * σμυλίῳ, ἢ σπάτας ὑτρακίνῃ χρισαπαθέντα εἰς κολλύριον· καὶ ἰῷ ἀμαλῆφθαι κόμμει εἰς κολλύριον.

XLVIII. Μίλφοις δὲ καὶ τὰ βεβρωμένα βλέφαρα ὠφελεῖ, ἀμόργη ἐγκαυθεῖσα, καὶ ἐγχριομένη· ἢ λύκιον, ἀμμωνιακὸν σὺν ὕδατι ἐγχριόμενον, ὃ καὶ ταῖς πτέρυξι αὔξει· γαλλίας χυλός· ἰὸς σὺν ἔῳ ὀπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐν ηλίῳ τεθεῖς, εἶτ' αὖον καὶ σμύρνης εἰς κολλύριον ἀμαπλασθεὶς· κρομμύου χυλὸς σποδίᾳ ἀμαλῆφθεὶς, λεπὶς χαλκοῦ· ἢ κεδρία λεπὶς ἀμαλῆφθεῖσα μέλιτι καὶ κηρῷ εἶτα ἐν χυτριδίῳ κηνῷ, πηλῷ τε κεκαμμένῳ πεπωμασμένῳ· ἔπειτα ὀπτηθεῖσα ἐπ' ἀνθρακώματος, μιγνύντων αὐτῇ χαλκοῦ κεκαυμένου ἴσου καὶ σίμμεως δὲ ἡμίσους μέρους.

XLIX. Ξηροφθαλμίαν δὲ καὶ κνησμοὺς ἰᾶται ψωρικῶν λείῳ πεφρασπόμφος, ἢ λεπὶς λεία πεπλυμένη καὶ πεπέρει, ἢ καὶ τὸ σὺν πεπέρει, ἢ σὺν ὕδατι ἰῷ ξηρῷ, ἢ ὀμφακίῳ ξηρῷ λείῳ ὁμοίως.

L. Τὰ δὲ λεπρώδη πάθη τῶν βλεφάρων ὑγιάζει συκῆς ὀπὸς καθαρισμός.

LI. Φλυκτίδας δὲ ταῖς ἐν τοῖς βλεφάροις ὀφρύσι θεραπεύει σὺν μέλιτι ἢ ὕδατι ὀπὸς χελιδονίου σανδαράχη, σαφὶς ἀγεία.

LII. Ταῖς ὑπηθούσαις ὀζαις ῥύμασι πομῶν χοιρίου καὶ ὄπλεισαι πέτρας ὀπτὰ τῶν βλεφάρων, ὡς τὸ πολὺ σὺν ἐλαίῳ φυῆναι, μεθὸ τὸ ἐκπλῦναι ὕδατος καθαρισμένα, αἷμα ταράχων τῶν χλωρῶν τριβόσφαιρον καθ' ἑαυτό, ἢ μιγὲν χαμαιλέοντι κεκαυμένῳ λευκῷ ἀγρίς αὐθρακώσεως, ἢ αἵματος χόρεως καθ' ἑαυτό, ἢ κεπνοῦ τῷ σὺν ἢ χριθαῖς φυομένου ὀχλὸς σὺν κόμμει, ἢ τελλίναι παρεγχρανᾷ κεκαυμένῃ λείᾳ μετὰ κεδρίας, λωτὸς κεκαυμένος ἢ πέτρα, ἢ συπῆ εἰα φοείμη.

LIII. Ἀνακολλήμασι * δὲ τοῖς εἰσκλωμένοις ἢ θυμοφυομένοις πέτρας σὺν τοῖς βλεφάροις, μαστίχῃ μηλωτίδι θερμῇ τροσαρμόσας αὐτῆς, καὶ οὕτως ἀνακολλωμένων ὀπὶ τὸ ἰδίαν τάξιν τῶν πετρῶν.

aluminis genus omne vſtum, maximéque ſciſſile, œſypum vſtum, ac denique vrinæ virilis ſedimentum cum vnguento cyprino.

Ad calloſas pal. Calloſas verò palpebras, euerſas radere oportet fici foliis aſperis, aut ſcalpello, aut ſepiæ teſta in collyrium conformata, aut denique collyrio ex ærugine excepta gũmi.

Ad milphoſin & arroſionem pal. Milphoſi arroſiſq; palpebris proſunt, amurca coĉta & illita, lycium, armenium quoque cum aqua inũctum, (quod & pilorum incrementum promouet,) ſuccus recentium oleæ germinum, rubigo ferri multis diebus in ſole trita & cum vino ac myrrha in collyrium redacta, ſpodium cepæ ſucco exceptum, ſquama æris, aut cadmia tenuis, melle excepta vſtáque in ollula noua, quæ argilla figlina operculata ſit: deinde toſta ſuper prunis cũ æquali portione æris vſti, ac ſtibij parte dimidia.

Ad xeropthalmiã & pruritum. Lippitudiné aridá & pruritũ oculorũ ſanabis, ſi leuiter attingas pſorico cõtrito, aut ſquama trita loráq; & pipere, aut alio quopiá cũ pipere, aut rubigine ferri ſicca, aut omphacio ſicco tritóque ſimiliter.

Ad leproſas palpebrarum affectus. Leproſos verò palpebrarum affectus ſanat, ficulneus liquor illitus.

Ad phthiriaſin palpebrarum & ſupercilium. Pediculare vitiũ in palpebris & ſuperciliis curatur ſandaracha & ſtaphide agria cũ melle & aqua illitis.

Pungitiua palpebrarũ pilos renaſci prohibentia. Euulſos verò pilos, qui citra diuturnam fluxionem oculos pungebant, vt plurimùm renaſci prohibent ea quæ ſequuntur, ſiquidem illinantur cùm primùm illi euulſi fuerint: nempe ſanguis ranarũ viridium recens per ſe, vel miſtus albo chamæleonti vſto dum in carbones redactus fuerit: aut ſanguis cimicis per ſe, aut ſumariæ naſcentis inter hordea ſuccus addito gũmi, aut tellinæ ſalſæ vſtæ tritæque cum cedria, lori combuſti cinis, denique alumẽ liquidum, quod phorimon dicitur.

Intrò reflexos aut tranſuerſo tramite natos palpebrarum pilos ita replicat glutinátque, vt in ſuum redigantur ordinem, per ſpecillum calens admota maſtiche: ſimiliter

similiter & bitumen, atque lithocolla, necnõ & cochleę viscidus lẽtor acu exceptus, denique & chondrillæ gummi ad eundem modum. Arundine tenui ad duorum digitorum longitudinem fissa, cutem quæ supra palpebras est prehendito, arctéque stringito, neque priùs soluito quàm sponte per se excidat: atque sanabitur.

Ad ægilopas. Ægilopas, in quibus nondum ima parte corruptum os est, sanant, chamæmeli folia commanducata & imposita: succus ægilopis qui inter frumenta nascitur cum sitanij seu trimestris tritici farina adhibitus, plantaginis folia commanducata & imposita, maluæ folia trita cum felle taurino, ita vt hoc remedio madentia splenia linteoláve imponantur: hæc sì reficcantur, denuo bis térve quotidie humectari par est. Idem præstabunt maluæ contrita folia cum sale: sed postapertũ ægilopem ipsa malua trita vtere, dum cicatrix inducta fuerit. Similiter & nucis iuglãdis partem interiorem commanducatam imponito, aut myrti baccas, aut œnanthen. Ad eundem quoque modum auriculæ muris foliis cum sale vti licebit. Id ipsum præstat solanum hortense, maximè verò quod halicacabum dicitur, quódque intra folliculum rubentem fructum in terram pronum continet. Itidem thus & fimum columbinum trita simúlque mixta: quæ lapidescunt inhærentque, dum cicatrix inducta fuerit. Semperuiuum quoque seu per se seu cum melle: alumen scissile copiosa terebinthina exceptũ: propolis terebinthinę & chondri pares portiones splenio inductæ: sal cum mastiche: mâna cũ stacte subacta, aut sonchi lacteo succo excepta. Facit & glans querna cremata cum aceto: itémque cinis vitium similiter: necnon & eruum cum melle, itidémque caricæ pingues cum picis Brutiæ parì portione subactæ.

Ad grandines. Grandines palpebrarum dissipat grossi cocti & impositi, aut ficulnea folia.

Ad sugillata & liuentia. Sugillata liuẽtiáq; emẽdant hæc imposita: anisum cũ melle Attico, similiter & origanum, raphani cortex, sampsuchum, hæc inquàm cum melle:

A ἢ ἀσφόδελος ὁμοίως, ἢ λιθόκολλα. ὁμοίως κοχλίου τὸ κολλῶδες ἑλκόμενον ἀναλαμβανόμενον, * χονδρίλλη, ἢ κόμμι ὁμοίως. Κάλαμον λεπτὸν σχίσας τὸ μῆκος δακτύλων β'. καὶ τὸ δέρμα τὸ ἐπάνω τῶ βλεφάρων λαβιδώσας, ὅσον ἰσχυρῶς, ἕως οὗ πεσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ· μὴ λύσῃς, καὶ ἕξει ὑγιῆ.

B LIIII. Αἰγίλωπας δὲ θεραπεύει, ἐφ' ὧν μὴ πάνυ βαθεῖς ἐφάπτεται τὸ ὀστέον, ἀνθεμιδος φύλλα μασηθέντα καὶ ὀπίτεθέντα, αἰγίλωπος τὸν ὑπὸ τοῖς σίτοις χυλὸς σὺν ἀλεύρῳ σιτηρίῳ κεκαπαλασμένος, ἀφορυλλώσαν φύλλα μασηθέντα καὶ ὀπίτεθέντα, ἢ μαλάχης φύλλα λεῖα σὺν χολῇ ταυρείᾳ, ὡς μὴ ὑγρὸν ἔχῃ βρέχων σπληνάρια ἢ ἔγκαια ὀπιτίθει. ἐὰν ὑγιάνῃ τὸ φάρμακον. ξηραινόμενα δὲ ἄλλαττε δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας· ἢ αὐτὰ μασησάμενος τὰ φύλλα τῆς μαλάχης μετὰ ἁλὸς· μεθ' ὃ τὸ ἀνασπωσθὲν αὖθις, τῇ μαλάχῃ λεία χρῶ μέχρι καθολώσεως. ἢ κεμάνων ἐσπιλικῶν τὸν τὸς μασησάμενον ὀπίτιθει, ἢ μύσπα ὡσαύτως, ἢ οἰναν θέως ὁμοίως· μυὸς ὥπτων τοῖς φύλλοις ὁμοίως μετὰ ἁλῶν. ποιεῖ δὲ καὶ σφύχνος κηπαῖος, καὶ μάλιστα ὁ καλούμενος ἀλικάκκαβος, καμαίκλαδον ἔχων ὑπὸ φύσαν ἔρυθρὸν, δενδρῶν κάρπον· ἢ λίβανος καὶ θειοειδὲς κόπρος, λεῖα μιγνύμενα. λιθοῦται δὲ καὶ τὸ περὶ τὸν ὀμφαλὸν μέρος ἔσπουλώσεως. ἢ ἀείζωον καθ' ἑαυτὸ, καὶ μετὰ μέλιτος. συπῆνεία ἀλοιφὴ ὡς ὕπτι πλείστη περιτιθεῖσα. περίπολις καὶ τερμινθίνη καὶ χόνδρος, ἴσα ὑπὸ σπλήνιον· ἢ ἄλες· μαστίχη, μάννα μεθ' ὕσσωπος Mœsiacus. ἡσυχαστικῆς ἀναμαλαχθεῖσα, ἢ μάννα σὺν χυλῷ γαλακτίζοντι ἀμυγδαλῆς θεῖσα. ποιεῖ καὶ βάλανος φρυγεῖσα καὶ εἶσα, σὺν ὄξει. καὶ κόνδυλος ἀμπελινὴ ὁμοίως, ἢ ὄρεβος μεθ' μέλιτος· ἢ σῦκα ξηρὰ λιπαρὰ, σὺν πίσῃ Βρεττία ἀναμαλαχθέντα ἴσα.

LV. Χαλβάνη δὲ διαφορᾶσιν ἅλωσι ἐφθεὶς ὀπίπλασθέντες, ἢ πὰ τὸ συκῆς φύλλα.

LVI. Ὑπώπια δὲ αἴρει καὶ πελιώματα καταπλασθέντα, αἴσιον σὺν μέλιτι Ἀττικῷ, ὁμοίως ὀρίγανον· ῥαφανίδος φλοιὸς, σαμψύχου, ταῦτα σὺν μέλιτι.

σχόρδιον κεκαυμένον σὺν μέλιτι, βρυωνίας ῥίζα σὺν οἴνῳ ὀπτὸν μολυβδήνῃ, βολβὸς μὲ λευκῶν ὀδοὺς καὶ παπλαισάμενος, ἀψίνθιον ὁμοίως· ἄλφιτον ἕψον καὶ ἁλόν· ἢ αἶγειον κυμίνου σπέρμα, μετὰ ἁλῶν καὶ ἐλαίου, θάλασσα πυελωμένη, θαλλίας χυλὸς ὀπτὸς μολυβδήνῃ ἐν ὄξει ἕφθη, καρύου βασιλικοῦ τὰ ἐντὸς λεῖον, κύμινον ἄγριον μαισπόν σὺν ὄξει καὶ μέλιτι ἢ σταφίδι, μαράθου σπέρμα σὺν κηρωτῇ, νάπυ σὺν κηρωτῇ ἢ μέλιτι, σιλφίου ῥίζα σὺν ἐλαίῳ· ἢ ὑσσωπον καταπλασθὲν καὶ ἐνδεθὲν εἰς ὄϊνον ἐμβαπτόμενον τῷ ἐν δέσμιον εἰς θερμὸν ὕδωρ, καὶ πυελωμένου τοῦ ὠσὶ ὠτίου. ὅτι πρώτων δὲ δεῖ καθαρισμάτων, πυρετὸν δεῖ μετὰ τοῦ ἀφαιρεσιν αὐτῶν. ἅμα γὰρ τὰ οἰδήματα καὶ τὰ περιώδυνα διαφορεῖ. ἔτι δὲ καὶ τυρὸς ἁλμυρὸς καταπλασσόμενος· αἴρει γὰρ τὸ θερμὸν τῆμα· ἐὰν δὲ μὴ, καὶ κρομμύου δεῖ μιγνύναι χυλόν. αἴρει δὲ καὶ ἄγριον ῥίζα ὀπτὴ πεπτηλιδήν· ἢ σπάτιας ὄξραικον ζυθέν, καὶ μετὰ ἴξιος καταχριόμενον, ἢ νάπυ ἀναληφθὲν σὺν κηρωτῇ.

Τῶν περὶ τὰ ὦτα παθῶν βοηθήματα.

LVII. Τὰς δὲ περὶ τὰ ὦτα ἀλγηδόνας καὶ φλεγμονὰς θερμαίνει τὰ ὠτία, σὺν σταφυλίνῳ χλιαρῷ πεπτηλίῳ χυλὸς, μυοσωτίδος ὁμοίως, ἀχιλλείου, ἡδυόσμου χυλὸς σὺν μελικράτῳ, δρακοντίου χυλὸς σὺν ἐλαίῳ διεθεὶς, ἐλξίνης χυλὸς σὺν ῥοδίνῳ εἰς τὸ αὐτὶ κείμενον οὖς ἐγχεόμενος, κολοκύνθης ξυσμάτων ὁ χυλὸς ὁμοίως· λάπαθου φύλλων χυλὸς ὁμοίως σὺν ῥοδίνῳ· ναρκίσσου φύλλων χυλὸς ὁμοίως, ἢ τῆς ῥίζης· ὀσιγαλοῦ χλωροῦ χυλὸς σὺν ἀλθαίᾳ γυναικείᾳ· πτηλαίου χυλὸς, ἢ πολυγόνης σὺν σιδίῳ ῥοδαῖς θερμαθεῖς· περσέου τοῦ φύλλων χυλὸς σὺν ῥοδίνῳ καὶ μηκωνίῳ, ἰτέας τοῦ φύλλων χυλὸς, ἀλωπέκους σίαρ χλιαρὸν σὺν σταφυλίνῳ, ἄλγες ὀρικτοῦ λείοι σὺν μέλιτι· ἀμυγδάλινον, ἴριον, δαφνινον, κέκινον, κρόκινον, ὑοσκυάμινον· τὸ δὲ ἀμυγδάλινον μετὰ ἀλόης ὀλίγης καὶ κρόκου·

scordium vſtum cũ melle, bryoniæ radix cum vino illita, bulbus cum vitellis ouorum impoſitus, abſinthium eodem modo, farina fabacea aut loliacea, cumini ſemẽ cum ſale & oleo, fotus ex aqua marina, thapſiæ ſuccus ad breue tempus inunctus, eiuſdem radix cum cerato, farina lupinorum cum polenta, calamintha in vino cocta, nucis iuglandis pars interior trita, ſylueſtre cuminum commanducatum cum aceto & melle aut vua paſſa, fœniculi ſemen cum cerato, ſinapi cum cerato aut melle, laſerpitij radix cum oleo. Aliud: hyſſopum in cataplaſmatis formam redactũ nodulo illigato, hócque in calentem aquam demerſo ſugillata foueto. Sed & poſt quemuis illitum ſtatim vt aufertur fomentum adhiberi oportet: ſimul enim & œdemata & liuores diſcutit. Inſuper & caſeus ſalſus vtiliter imponitur: confeſtim enim ſugillata tollit: quòd ſi perſeuerent, etiam allij ſuccum admiſceri oportet. Eadem quoque tollit ari radix impoſita, itémque teſtæ ſepiæ ramẽtum cum aceto illitum, necnon & ſinapi cerato exceptum.

Aurium malè affectarum remedia.

Ad auriũ dolores & inflammationes.

Auriũ dolores & inflámationes mitigant hæc, ſi tepida inſtillentur: parthenij ſuccus & auriculæ muris ſimiliter, achilleæ & mentæ ſuccus cum aqua mulſa, dracunculi ſuccus oleo ſolutus, helxines ſuccus cum roſaceo in aurem contrariam infuſus, & cucurbitæ ramentorum ſuccus ad eundem modum: itidem foliorum populi albæ ſuccus cum roſaceo, narciſſi è foliis aut radice ſuccus ſimili modo, origani virentis ſuccus cum lacte muliebri, rutæ aut polygoni ſuccus in cortice mali Punici calfactus, porri foliorum ſuccus cum roſaceo & meconio, foliorum ſalicis ſuccus, vulpinus adeps tepidè inſtillatus, ſal foſſile tritum cum melle: amygdalinum oleum, irinum, laurinum, cicinum, crocinum, ſeſaminum & hyoſcyaminum: amygdalinũ cum aloë pauca & croco:

εὐώπιος ex Archigene Mosha. legẽdum ſuſpicatur.

cachrys cum amygdalino, ſimili modo: fabæ Ægyptiæ interior pars amara cum roſaceo, thus cum vino, æs vſtum tritum cum aceto & roſaceo: meconium cum myrrha, roſaceo, croco & lacte muliebri: vrina aſini, tauri, apri & capræ cum roſaceo: oleum picis, cedria cum vnguento roſaceo: alumen polygoni aut mali Punici ſucco ſolutum: nardum etiam cochlea Africana exceptum, vtiliter vbi coctum fuerit infunditur: ſic & pingue animalis quod Latini glirem, Græci myoxum ſeu lagonirum appellant. Sed & blattarum domeſticarum interanea, trita cum roſaceo inſtillatur: ſic & millepedæ cũ roſaceo aut oleo ſimplici contritæ & tepefactæ: anguis ſenecta cocta in oleo aut vnguento cum capite papaueris: araneus, animalculum, cõtritus cum roſaceo & aceto: galla trita inditáque linteolo & cocta in vino, dolorem eximit. Iuuat & frigidam aquam auri oppoſitæ infundere: ipſi verò dolenti, ſeroſum humorem qui ex aſſata carne bubula extillat. Denique confert & cedria nardino mixta oleo, interdum æquali, aliàs dupla portione.

Ad aurem fractum.

Fractis auribus commodè inſtillantur, aniſum cum roſaceo, ſuci aparines, plantaginis, ſolani: cedria cum reſina terebinthina liquata, ſonchi ſuccus, eiuſdémque radix cum oleo & malicorio cocta: fel bubulum cũ lacte aut porri ſucco, ocimi ſuccus cũ anſerino adipe.

Ad aurium dolores & ſibilos.

Auribus dolore ac ſibilo affectis per calamum vapor immittitur, inſtillato in ſilices ignitos aceto, cui incocta ſint abſinthium & hyſſopum, aut lauri baccæ aut abrotonum. Excipitur & vapor aquæ marinæ calentis, itémque ſulphuris ignem minimè experti ſuffitus. Sed ollulæ operculatæ lutóque oblitæ operculum in medio perforandum, quò vapor in aurium cauitatem ſuſcipiatur. Conuenit & ad aurium dolores fomentum huiuſmodi: Acetum, cui oleum & ceparum ſuccum infuderis, calfacito: eíque calenti lanam obuolutam ſpecillo intingito, demittitóque penitiùs in aurem, quatenus æger ſuſtinebit.

κόγχυς ſuprà.

A Κόγχυλίς τὸ ἐντὸς πικρὸν σὺν ῥοδίνῳ· λάπαθον ὀξὺ σὺν οἴνῳ· χαλκὸς κεκαυμένος λεῖος σὺν ὄξει καὶ ῥοδίνῳ· μηκώνιον σὺν σμύρνῃ καὶ ῥοδίνῳ καὶ κρόκῳ, καὶ γάλακτι γυναικείῳ· οὖρον ὕος, ταύρου, συὸς ἀγρίου, αἰγὸς, σὺν ῥοδίνῳ πισσέλαιον· κεδρία σὺν ῥοδίνῳ μύρῳ· σμυρνεία

B πολυγόνου ἢ ῥοιᾶς χυλῷ ἀνεψημένα· νάρδος· ἐν κογχυλίᾳ Λιβυκῇ ἁλαληφθεῖσα, καὶ μετὰ τὸ ἑψηθῆναι ἐγχυθεῖσα, ὠφελεῖ· καὶ τὰ ἐκ τῶν λείπους ἔλαιον, ὃς καλεῖται γλήρις. καὶ ὁ ἀπὸ μυοσσοκιώνων λέγεται, ἐγχεόμενον. καὶ σιλφῶν τὴν κοιλίαν τὸ ὑπὸ λείου, σὺν ῥοδίνῳ ὑπὸ ὀθόνιον ἢ οἱ κοιλοκίδιοι ὄνοι μὴ

C ῥοδίνου ἢ ἐλαίου λείοι χλιαινόμενοι ἢ γῆρας ὄφεως ὑπὸ ἐλαίῳ ἑψηθὲν, ἢ μύρῳ μετὰ κωδίας μήκωνος· ἀράχνη τὸ ζῶον λεῖον μετὰ ῥοδίνου καὶ ὄξους. κνίκος λεῖα ὑποτεθεῖσα ὀδόντι καὶ ἑψηθεῖσα ὑπ' οἴνῳ, ἀνωδυνίους ποιεῖ. ὠφελεῖ καὶ ψυχρὸν ὕδωρ, εἰς τὸ ἀμπεκείμενον οὖς ἐγχεόμενον· καὶ θρικῶν βοείων

D ὀπίσω ὠδῶν ἰχὼρ, ἐγχεόμενος τοῦ αὐτοῦ πρὸ ἑκάστης μιγεῖσα ναρδίνῳ, ποτὲ μὲν ἴσος ἴσοις, ποτὲ δὲ διπλοῦς.

LVIII. Πρὸς δὲ τὰς γονοῤῥοίας ῥήγεις τῶν ὤπων ἁρμόζει ἐγχριόμενα τὰ ζῶα, ἄνισον σὺν ῥοδίνῳ, ἀπὸ τῶν χυλὸς, ὀρνιθολεόντου χυλὸς, τρύχνου χυλὸς ὁμοίως, κεδρία

E σὺν ῥητίνῃ τερμινθίνῃ σμυρναχεῖσα, σίλφιον χυλὸς καὶ ῥίζα σὺν ἐλαίῳ καὶ σιδίῳ ἑψηθεῖσα, γαλῆ βοεία μετὰ γάλακτος, ἢ φαάσου χυλὸς ὠμὸν χυλὸς σὺν χηνείῳ στέατι.

LIX. Ὑπατμίζεται δὲ ὄλισθος καὶ ὁμοῦ τοῖς ὠταλγίας καὶ ἤχους, ἀψίνθιον ἀπόζεμα, ὑσσώπου, ἢ δαφνίδων· ἢ αὐθεστάνου

F δι' ὄξους, ἢ ὄλισθος καὶ χαλκίων πεπυρωμένων ἑψηθέν· ἢ θάλασσα θερμὴ, θεῖον ἄπυρον ὑποθυμιώμενον. δεῖ δὲ πυμαίσθαι τὸ ὠτίον καὶ ἐπιπλάσθαι πηλῷ πιτύρου καὶ μέσον τὸ πῶμα, καὶ οὕτω διέχεσθαι εἰς τὴν διέλασιν τῶν ὠτῶν ἀτμόν. ἡ πυρία δὲ

G Moibanus, ἀμόβαιος, ἀπὸ ἀμοιβῆς εἶδος, καὶ ὑπόπτωσις.

ζεμοῦσι πρὸς τὰ ἀλγήματα τοιαύτη· ἔλαιον εἰς ὄξος ἔλαιον κεχρωσμένον χάρτη, ἢ ἐρεθισθὲν ἔριον μαλωτίδι, ἢ θερμαίνων, καθεὶς τὸ ἔριον μέχρις αὐτοῦ πέσῃ, ἐπιθεὶς ἢ θερμῷ τοῦ ὠτός.

Ad rhagadias vlceraq; aurium.

LX. Πρὸς δὲ τὰ πυορροίας καὶ ἕλκα- A σεκ αρμάζει ἐκταζόμενα ἢ σὺν ἐλαίῳ ἄ-
παλᾶ ὑπὸπτίλωμα τῶπα, ἀγρελαίας χυ-
λὸς, ἀπαρίνης χυλὸς ὁμοίως, ἀμόργη σὺν
ἐλαίῳ ἐγχριόμενον, λύκιον μάλιστα τὸ Ἰνδι-
κὸν, ἀσφοδέλου χυλὸς καθ' ἑαυτὸν, καὶ
σὺν λιβανωτῷ καὶ μέλιτι καὶ σμύρνῃ
καὶ οἴνῳ χλιαινόμενος· ἀψίνθιον λεῖον σὺν μέ- B
λιτι· γῆς ἔντερα ἐφθὰ σὺν ἁλὶ καὶ χον-
ρείῳ ἢ ἐλαίῳ· ἢ βάτου φύλλων χυλὸς σὺν ἐ-
λαίῳ· γῆπες ὄφεως ἑφθὰ σὺν οἴνῳ, διφρυ-
γὲς σὺν μέλιτι, ἐλαίας χυλὸς, σμύρνα
σὺν κασσορίῳ καὶ μηκωνίῳ σὺν γλυκεῖ, γλαυκίῳ legẽdũ Iulipiatur Mo-
χασσὺ λευκοῦ χυλὸς σὺν ἐλαίῳ, χρομ- banus, quoniam ita legitur apud Dioscor. 1. de Mat. med. ca. de myrrha. quo loco idẽ remedia ad aures puruléntas reperitur.
μύων ὁμοίως, μίσυ σὺν ῥοδίνῳ, ἀπαρίνης C
χυλὸς καὶ ἀφέψημα, ὀμφάκιον σὺν μέ-
λιτι, οὖσιν ἀφύσεσι παιδὸς σὺν ῥοιᾶς σιδίῳ
ἑφθὸν, χονία συκῆν συγκλυζομένη· πίσσα
ὑγρὰ ὁμοίως, καὶ αὐτὴ σὺν ῥοδίνῳ ὀλίγῳ
σὺν κελύφει ῥοιᾶς ἑφθεῖσα· καὶ σοίβης κε-
πὸς ἑφθεὶς σὺν οἴνῳ, σπόγγια πᾶσα σὺν
πολυγόνου χυλῷ, χάλκανθον ἑφθὸν σὺν D
μέλιτι, καὶ χαλκῆ βοείᾳ μετὰ μέλιτος.

Pure manantibus & vlceratis auribus conueniunt inſtillata aut cum molli lana indita, hæc: oleæ ſylueſtris ſuccus, vti & aparines, amurca in oleo cocta, lycium præſertim Indicum, aſphodeli ſuccus per ſe & cum thure, melle; myrrha & vino tepefactus: abſinthium tritum cum melle, lumbrici terreſtres cocti cum adipe ſuillo vel oleo: rubi foliorum ſuccus cum oleo, anguium ſenecta in vino cocta, diphryges cum melle, oleæ ſuccus: myrrha cum caſtorio, meconio & glaucio: hederæ albæ ſuccus cum oleo, ac ceparum ſimiliter, miſy cum roſaceo, aparines decoctum, omphacium cum melle, vrina pueri incorrupti cocta in malicorio, lixiuium è cineribus ficulneis infuſum auribus: ſic & pix liquida, ac ipſa quoque cum pauco roſaceo in cortice mali Punici cocta, ſtœbes fructus in vino coctus, alumen omne cum ſucco polygoni, chalcanthum cum melle coctum, & fel bubulum vnà cum melle.

LXI. Τοὺς δὲ γονοβόρους σκώληκας σὺν
τοῖς χρονίοις ὠσὶ ὦπα ἑλκώσεσιν ἀπο-
κτείνει, ἀμυγδάλινον ἔλαιον ἐγχεόμενον,
καὶ κελαμίνθης χυλὸς, ἢ τῆς καρπὸν
χλωρὸν· κεδρία, οὖρον ἀνθρώπειον πα-
λαιὸν, ἑλλέβορος λευκὸς λεῖος μετὰ μέλι- E
τος. καὶ τοῖς τοὺς τὰ ἑλκώσεις ὠμαγ-
γραμμένοις χρηστέον.

Vermes in diuturnis aurium vlceribus genitos hæc interimunt: oleum amygdalinum infuſum, calaminthæ ſuccus vel ſeminis eiuſdem virentis: cedria, vrina humana antiqua, veratrum album tritum cum melle. Vtendum & illis quæ ad vlcerationes iam præſcripta ſunt.

Ad vermes aurium.

LXII. Τὰς δὲ ὑποσαρκώσεις τὰ σὺν
τοῖς ὠσὶ γονοβόρας καθαιρεῖ, μέλας ἑλλέβο-
ρος ξηρὸς λεῖος ὅπτι παιπάλῳ. Ἀφαι-
ρεῖ δὲ αὐτὰ καὶ πηγέως, πηγῆς σκιπτῆς λεῖα
γλαυκώδης οἷ ἰείου καὶ μηλωπίδος τρεσ- F
τρεῖσα.

Carnes immodicè in auribus excreſcentes leniter erodit & imminuit, veratrum nigrum ſiccum in puluerem redactum atque inſperſum. Ipſas verò celeriter aufert & abſumit, fæx cum calce viua & lixiuio ſtillatitio ad ſtigmenti craſſitiem redacta, per lanam & ſpecillum indita.

Ad carnes in auribus excreſcentes.

Hæc médola & murtia ſic reſtituit Moibanus, ex Orib. 4. ad Eun. ca. 41. πηγῆς μυρσίνης ἡ κυανῆς σκιπτῆς ἰσχυρᾶς, οἷ ἰείου καὶ μηλωπίδος τρεσ-τρεῖσα. Vel legendũ ſũt κυανῆς, hoc eſt, ſilicis, vti videtur Iudæ Moibanus. vel σκιπτῆς, hoc eſt, cocumis: ſed illud magis placet.

LXIII. Ἤχους δὲ τοὺς ὠσὶ τὰ ὦπα ὠ-
φελεῖ, σκυλίου λεῖον αἰθαλωθὲν σὺν σι-
νήπει καὶ νίτρῳ, καὶ ὀξυθέντα καὶ ἐσταγὲν ὅπτι
ἡμέρας, ἑλλέβορος μέλας ξυόμβυος ἢ σὺν
τριήμερος ἐκκοπὴς ἡμέρας τέτρτ. ἢ διαφύ-
λλου καὶ ἀμυγδαλίνου ἐκκόπου ἴσον, κασσο- G
είας ὀλίγον, ὄξους σταθμοὶ τρεῖς τέσσαρας
σὺν ὕδατος, καὶ χλιαίνας ἐνσταξον. ὕφλοιδὸς
ῥαφανίδος χυλὸν ὅπτι τρεῖς ἡμέρας ἔγχει-

Ad auriũ ſonitum.

Contra ſonitus qui auribus obſtrepunt, iſta proſunt: ficus trita excepta ſinapi ac nitro, & intra aurem relicta diei vnius ſpatio: veratrum nigrum deraſum & quotidie recens inditum. Aut: olei laurini & amygdalini æquas partes ſumito, caſtorij parum & guttas aceti tres: hæc ſimul trita & tepefacta inſtillato. Aut: corticis raphani ſuccum tribus diebus infundito:

quarto demum die eodem effuſo, in aurem demittito arundinem vtrinque pertuſam, quæ ſuperiore ſui parte accenſum habeat ellychnium: eiuſmodi ſiquidem fotus ſtrenuè iuuat: eluitur verò ſtatim auris aqua & nitro. Conferunt & garum melli & roſaceo æqualiter mixtum, amygdalinum cum melle, oleum balaninum cum adipe ſuillo, lauri baccis expreſſus ſuccus cum vino & roſaceo inſtillatus, cedria cum hyſſopo, cepæ ſuccus, cuminum agreſte cum medulla vitulina, & rutæ ſuccus: vnguenta cyprinú, irinum & ſuſinum cum aceto, ruta & amygdalis amaris: nitrú ſpumáq; nitri cú aceto & thure: porri ſuccus, mel Atticú cum aceto, perſeæ quod interius eſt tepidum cum roſaceo inſtillatum.

Ad ſurditatem.

Auriũm grauitati diuturnæ medentur: flos æris contritus per cannulam inſufflatus, oleum in quo radix aſphodeli decocta fuerit inſtillatum, cepæ ſuccus, cucumeris agreſtis foliorum ſuccus in aceto, vrina capræ calens frequenter infuſa: denique indicum collyrium quod è ſinapi nitro & ficu concinnatur.

Ad aquã auriũ intercluſam.

Si aqua auribus intercluſa fuerit, inſtillatus cepæ ſuccus ſtatuum moleſtiam diſſipabit: ſed calamo vtrinque perforato in aurem immiſſo aquam exugi par eſt.

Ad auriũ cõtuſiones.

Contuſas aures ſuppurare non ſinunt, ac ſi ſuppurauerint, pus ipſum diſſipado ſanant bulbi, cum polenta caraplaſmatis in modum adhibiti, myrrha cum cochleæ carne, ſulphur ignem minimè expertum cum myrrha, vino, thure ac pice illitum. Quòd ſi rubor & magna inflammatio adfuerit, ſeſamum tritum aut alicam in aceto decoctam more caraplaſmatis imponito.

Ad animalculã in aurem illapſa.

Illapſum in aurem animalculum hæc inſtillata educunt: maluæ ſuccus, centaurij decoctum cum aceto, peucedani liquor, abſinthij ſuccus, nitrum inunctum, ſulphur viuum cum aceto: fel muris, vri & ranæ, aceto dilutum: porri ſuccus cum melle, ſulphur denique vrina pueri venerè non experti ſolutum.

τῇ δὲ τετάρτῃ ἐκχέας τὴν ξύλων, καὶ λαμίδα ἀφεμπάξ τηλιδώτῃ καθεὶς εἰς τὸ ὦς· ἔχῃ δὲ τὸ ἐσφηκεῖσθαι μέσος, καὶ λαμὶς ἐχέτω ἑλλύχνιον καμόλμον· οὕτω γὰρ πυελώμενον ὠφελεῖ λίαν. κλύζεται δὲ τὸ ἔγχυμα ἀφὶ ὕδατος, πουλεῖ καὶ χάεσι, μέλι, ῥόδινον, ἴσα· ἢ ἀμυγδάλινον σὺν μέλιτι, ἢ ἔλαιον βαλάνινον μετὰ ἕτατος χειρείου, δαφνίδων πίεσμα σὺν οἴνῳ καὶ ῥοδίνῳ· ὀνύσια ζόμβων, κεδρία σὺν ὑσσώπῳ, χρομμύου χυλὸς, κύμινον ἄγριον σὺν μυελῷ μοσχείῳ, καὶ πηγάνου χυλὸς, κύστινον, ἴτεινον, σέλινον σὺν ὄξει καὶ πηγάνῳ καὶ ἀμυγδαλαῖς πικροῖς, νίτρου, ἀφρὸν νίτρου σὺν ὄξει καὶ λιβανωτῷ, τερμίνθου χυλὸς, μέλι Ἀττικὸν σὺν ὄξει, περσέας τὸ ἐντὸς μετὰ ῥοδίνου χλιαρὸν ὀνύσια ζόμβων.

Legit Moib. σὺν χολάτῃ.

Moibanus ἀπάνυσον σὺν ὄξει repondendum, aut vocẽ σκόλυμον pro ſua cõiectura ceſſet.

LXIIII. Δυσκωφίας ὄ τε ἐκ παλῆς χρονίας, χαλκὸς αὖος λεῖον ἐμφυσώμενον εἰς τὸ ὦς ἀφὶ σωληνίου· ἀσφοδέλου ῥίζα σὺν ἐλαίῳ ἐψηθεῖσα, τὸ ἔλαιον ὀνύσια ζόμβου· χρομμύου χυλὸς, σικύου ἀγρίου τὸ φύλλον χυλὸς σὺν ὄξει, οὖρον αὐτὸς ἐγχυζόμβων στενοχώρως θερμὸν, καὶ τὸ ἀφὶ σινάπεως καὶ νίτρου καὶ σύκου σπιδόμβων.

LXV. Πρὸς δὲ τοὺς τὴν ὑδατῶν ἀναπολήψεις, χρομμύου χυλὸς ὀνύσια ζόμβος ἀφανόπει πλὴν τὸ πνεύματος ἔνεσιν· σὺν μύξαι δὲ τὸ ὕδωρ, καὶ λαμίδα ἀφεμπάξ τετηλιδώτῳ καθεὶς τὸ ὠτίον.

LXVI. Τὰ δὲ τετηλασμένα τὴν ὠτίων ἰῶνται, μὴ ἐῶντες ἀφεπυίσκειν καὶ ἐξεπυϊσμένα ἀφεφορεῶντες, βόλβοι σὺν ἀλφίτῳ καὶ παπλασσόμενοι, σμύρνα σὺν κυκλίᾳ ῥητίνῃ, θεῖον ἄπυρον σὺν σμύρνῃ καὶ οἴνῳ καὶ λιβανίῳ καὶ πίσσῃ καὶ παχείᾳ μύλωνι. ἐὰν δὲ ἐρυθήματα ᾖ καὶ φλεγμονὴ μεγάλη, κονιάματι λείῳ καὶ ἐπιπλάσσε, ἢ κόνδρῳ σὺν ὄξει ἐφθῷ.

LXVII. Ζώου δὲ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ὠτὸς ὀνύσια ζόμβια ἀναβιβάζει ταῦτα· μαλάχης χυλὸς, κενταυρείου ἀφέψημα μετὰ ὄξους, πεπλεκδύου ὀπὸς, ἀψύθιον χυλὸς, νίτρον ἀλεκτρίδος, θεῖον ἄπυρον σὺν ὄξει, χόλη μυὸς καὶ βατραχείου διεμβαίνει ὄξει, παρθένου χυλὸς σὺν μέλιτι, θεῖον διεῖον σὺν ἀφεψήματι δαφνοειδοῦς.

ΛΓΧΥΙΙΙ. Λιθαρίου δὲ ἢ κυάμου, ἢ ἄλλου τινος ἐμπεσόντος, εἰλήσας ἔριον τῷ μηλωτίδα, καὶ βρέξας ῥητίνῃ, ἢ τερεβινθίνῃ, καθεὶς τῷ ῥεύματι ἄπιον.

A Sin lapillus, faba, aliúdve quidam in aure minciderit, obuolutâ ſpecillo lanam reſinæ aut glutini taurino immergito, eáq; leniter in aurem demiſſa quidquid illud fuerit contingito, quò faciliùs ſimul & ſemel extrahas.

Ad extrahendum aliud corpus auribus lapſum.

Τὰ πρὸς ὀδόντων καὶ οὐλων βοηθήματα.

Dentium & gingiuarum remedia.

ΛΧΙΧ. Πρὸς δὲ ὀδοντολγίας ἁρμόζει ἐπίθεμα στυπτὸν ὄξει ἐψηθὲν μαχαιροχυλίζόμενα· δεῖ δὲ θερμοῖς αὐτοῖς χρῆσθαι, ἐφ' ὅσον δύναται τις ἀνέχειν ἀβασανίστως ἐν τῷ στόματι ἔχειν. ἀλητρόμυρσον ὁδοντάκυσκυάμου ῥίζα, πενταφύλλου ῥίζα, ἀλθαίας ῥίζα, πύρεθρον, ὀνωνίδος ῥίζα, ἀριογλώσσου ὁμοίως, δαδία καὶ μελάνθιον, σταφὶς ἀγρία, βάτου μέλας· καππάρεως ῥίζα, καὶ ὁ ἐκ τοῦ ἀπίου αὐτῆς καρπός· ἕλαφου κέρας ὠμὸν κεκαυμένον, ἡσίον ἄπυρον ὁλίγον σὺν ὀξυλάῳ καὶ δαδίᾳ, μελιλώτου φύλλον, γλήχων, μύρρων φύλλα καὶ ῥίζα, σίλφιον, ὑποφύλλου μετ' ὑσσώπου καὶ σύκου, πίττυος καὶ λεύκης φύλλα, σικύου ἀγρίας ῥίζα, σκορόδου ῥάβδες σὺν λιβανωτῷ, πηγάνου, μήλων Περσικῶν ὀστᾶ, χυμὸς μετὰ ἁλὸς καὶ κεδρίας· ἔνιοι δὲ τούτων μετ' ὄξους. ἢ χολοκυνθίδα κεντώσας, καὶ ἐναποζέσας αὐτῇ ὄξος, δίδου ἐγκλύζεσθαι. ἀποβάλλει δ' ὀδόντα τούτων καὶ τοὺς σαθροὺς αὐτῶν. ἀφελεῖ δὲ καὶ ἀργώσεως ῥίζα, Γαριαναῖον γομφίνης ὁ χυλὸς σὺν ὀξάλμῃ, ἑρπυλλώδους τῶν φύλλων ὁ χυλός. Σιμὸν οἶνῳ ἐψηθὲν καὶ ἐναποζέσαν τοῖς πλοῖς αὐτῶν χρῶσιν, φλόμου ῥίζα, ἀλίμου κυκλοβόλου ἀγρίας ῥίζα, ἀσπαράγου ῥίζα, νίτρον στυπτηρίας ἢ πηγάνου, πλατάνου σφαιρία, ὀξυμυρσίνης ῥίζα, ὑπὸ σιλφίου, ῥοδία ξηρὰ οὕτω ἐψηθέντα ἀρχὴν πότου. ὅτι δὲ τῆς χρείας, δίδου ἀναζελᾶσθαι.

B Dentiũ dolori cõueniunt hæc in aceto decocta, & gargarizata, ſi mox actu calida ea oris parte q̃ diutiſſimè fieri poterit cõtineãtur, quâ dens affectus occupat: hyoſcyami radix, itémque pentaphylli & althææ, pyrethrum, radix ononidis, ſimilitérque plantaginis, tædæ & nigellæ, ſtaphis agriæ, veratrum nigrum: capparis radix, eiuſdémque fructus, cornu ceruinum ſeu crudum ſeu uſtum, ſulphuris viui tantillum cũ origano & tęda, apiaſtrũ, pulegium, mori folia & radix, laſerpitium ciuiſque ſemen cum hyſſopo & ficu, pinus & populi albæ folia, cucumeris agreſtis radix, alii nuclei cum thure, tithymallus, malorum Perſicorum oſſa, galla cum ſale & cedria. Aliud: Acetum, quod in excauata colocynthide efferbuerit, colluendũ exhibeto: hoc genus remedij putridos etiam carioſoſve dentes extrahit. Confert & Parnaſſij graminis ſuccus cum acida muria, vti & plantaginis foliorum ſuccus. Vino autem incoquuntur in eundem vſum hæc: verbaſci radix & halicacabi agreſtis, itémque aſparagi, nitrum cum pipere & ruta, platani pilulæ, ruſci radix, laſer, roſæ ſiccæ in vino coctæ. Iſta, cùm poſtulabit vſus, colluenda exhibeantur.

C Hoc ſigno inter cepta Moib. præterijt ceu ſuperflua.

D

E

Commanducata & commorſa dente affecto, illius dolorem leuare ſolent: albæ ſpinæ radix, gallæ pars interior, pyrethri radix. Porrò dentium dolori efficaciter auxiliabitur, qui paſtinacæ piſcis aculeo ſummo dentem dolentem affricuerit: ſic enim pars dentis affecta corrumpitur. Nec deſunt qui eodem vtantur aculeo intra cannam occultato, exiſtimantes hoc ipſum etiam ad dolorem leuandum conferre.

F

Ad dentiũ dolorẽ remedia.

To eundem vſum cannam incudit.

τοῦτο πεπονθότας ἐνίοτε. Moib. ἀφελεῖ δὲ καὶ ὀδόντας ἀφιεῖ.

G

Inrudem vſum dentium vtile: ſed obſcurè.

Eroſorum dentium cauis indita oblitáue, dolori remedio ſunt hæc, quorum nonnulla eoſdem etiam comminuunt aut putrefaciunt: amurca cũ oleo omphacino ad mellis craſſitudiné decocta:(hęc etiam circumlita dentem excutit)ra nunculi radix eodem modo præparata etiam frangit:vitis lacryma cum liquore panacis & laſerpitij: bitumẽ liquidum nitro ſubactũ: pyrethrũ aceto cõditum diebus quadraginta:oleæ Æthiopicæ lacryma, rhois coriariorum lacryma, ficus tã domeſticæ quàm ſylueſtris liquor, tithymalli liquor: ſupernè verò impoſita cera cauernam dentis obturato. Galbanum etiam denti circundatur: cedria dentem quoque frangit, gallæ pars media, mori è radice collectus liquor: laſer cum vuæ paſſæ carne circumlinitur, aut cum reſina & cera: cum ſulphure autem ac thure,linteolo inductum circumponitur: opoponax eodem adhiberur modo cũ ſandaracha: ſory Ægyptium reſina excipitur.Prodeſt & lacertę iecur inditũ:ité peucedani liquor,ſulphur aut gallę puluis cũ paſſo, denti priùs expurgato circundara: piper & crocum,reſina terebinthina excepta. Aliud: anguium exuuias vſtas tritáſque cum oleo circumline, ᵛ exſculptis priùs circumquaq; viſcidis ſordib⁹, ſi quæ dẽtibus inhæſerint. Aut: naſturtium & ſinapi illinito. Aut:alumine liquido,quod phorimõ dicitur, cum melle decocto dentes infricato: aut ſenectam ſerpentis imponito:aut gallæ puluerem & myrrham cum melle coctam inſerito: aut bitumẽ,picem,cedriam & alumen ſciſſile eodẽ modo:galbanum itidẽ,piper & granũ Cnidium : aut ranæ iecur & rhoẽ coriariorũ in aqua decoque ad iuſtã craſſitudinẽ: deinde reiectis ab expreſſione craſſamẽtis,id quod expreſſeris ad emplaſtri formam coquito, dentíque impõnito:aut, remollitam propolin circumlinito.

Vel potius,ſic tamen ſcripturæ fidem ſeruabis: exſculptis circumſuperficiato.

Ipſi dentium vſum auri neceſſitatem adhibendo.

In aurem verò denti dolenti oppoſitam inſtillantur, ſuccus aſphodeli ; naſturtij viridis ſuccus, hederæ quæ aureis eſt corymbis acini quindecim contuſi, & cum roſaceo in cortice mali Punici calfacti : betæ ſuccus cum cumino : an-

A LXXI. Εἰς δὲ τὸ βρῶμα ὀλιζήθμια, ἢ τὰ ἐπλασόμενα τῷ ὀδόντι, ὠφελεῖ· σὺν ὀδόντ(αλγεώπας· ἔνια δ᾽ θρύπτει, ἢ σήπει· ἀμόργη ἐλαίῳ μετ᾽ ἐλαίης ὀμφακίνης, ἀζέμει αὖ ῥίπτει μελιτώδης· αὖτη καὶ πάσε-
ζεμοιδὴ ⟨ϟ⟩ ὀδόντα σκληναίνει· βάτραχος ῥίζα ὁμοίως σκληναίνει τὰ θραύει· ἀμπέλης
B δάκρυον σὺν ῥίζωμα μετ᾽ ὀποπάνακος καὶ σιλφίου· ἄσφαλτος ὑγρὰ σὺν νίτρῳ πλασθεῖσα· πύρεθρον πεντεχουδὲν σὺν ὄξει ὀπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα· ἐλαίας Αἰθιοπικῆς δάκρυον, ῥοῦ τῦ βυρσοδεψικοῦ δάκρυον· ὀπὸς συκῆς ἀγρίας & ἡμέρου, τ. θυμάλλης ὀπός·
C αἴωρον δὲ ἐν κηρῷ· ὀπὸς πίττης πεῦκος τὸ φλοιὸν σὺν τῷ ῥαίσματι· χαλκάνθου, & πίσσης πεντεχέδρια, καὶ θραύει ⟨ϟ⟩ ὀδόντα· κηκίδος τὸ μέσον· μόρου τῆς ῥίζης ὀπός. ὀπὸς σιλφίου σὺν ὄξει σαφίδος, καὶ πίσσης πεῦκος), ἢ σὺν ῥητίνῃ τῇ σὺν κηρῷ σὺν τῇ θείῳ καὶ λιβανωτῷ, ἐν ὀθονίῳ ἐγχρίοις πίσσῃ). ὀπὸς πανάξ
ὁμοίως ὀπὸς πηδάλιος σὺν σάνδαράχῃ, σώ-
D ρυ Αἰγύπτιον ῥητίνη ἀναληφθῆν, στέμφας ἢ πρῶς οἰνέων· πίσσα δ᾽ υἱοῦ ὀπὸς ἢ θεῖον, ἢ κηκὶς λεία μὲ γλυκέως, πίσσα πεντόμυα μέλι πλὴν καθαρὸν· ἢ πέπερι ἢ κρόκος σὺν ῥητίνῃ τερμινθίνῃ ἀναληφθεῖσα. ἢ ὄφεως γῆρας καῦσαι καὶ τρίψας μετ᾽ ἐλαίου πέριχρισε, γλυκαίνει πίσσης πρότερον· ἢ
E κάρδαμον & ναπυ ἔμπλασε, ἢ συκῆρίαν μετὰ μέλιτος φορίμου ἔψησας ἐπάφιεσε ⟨ϟ⟩ ὀδόντα. ἢ ὄφεως γῆρας addit Moibanus. ὄπτησον ἢ κηκίδα λείαν ἢ σμύρναν ἔψησας μέλιτος, ἐντῆξη· ἢ ἄσφαλτον, πίσσαν, κήριον, συπῆ- κηρίων Moibanus.
ρίαν· χίον ὁμοίως· χαλκάνθου, πέπερι, κόκκον. χίον forte. Moibanus legit γεγάν, aut legendũ cenſet μαστίχην Χίαν. Moibanus inſerit μάκωνος. Geſn. mauult ὀξυτριώνιος καὶ λιπαρές.
Κνίδιον· ἢ βατράχου ἧπαρ ἢ ῥίζα ὀξυδορατεψεF κὴν ἔψησας ἐν ὕδατι μέχρι ἓ πάχος ἔχῃ·, εἶτα ἐναπορίψας τὸ σκύαλα, τὸ ἐπιβλημμα ἐξῆ, ἕως ἐμπλάστρωδες γένῃ), & σίλφη. ἢ ῥοῦ πολὺν μαλάξας πεῖπλασε.

LXXII. Εἰς ᾧ τὸ ἄλγος εἰμβλιον οὐ τῷ ἀλγεώντος ὀδόντος ἐνσταζεται ἀσφοδέλου χυλὸς· καρδάμου χλωρᾶ χυλός. χιόνος τοῦ χρυσοκομοῦντος σφαγεῖα ἐθλασθέντα, ἢ σὺν ῥοδίνῳ ἐν σιδίῳ ῥοιᾶς ἥρ- Moibanus hanc dictionem ſuſpicatur: forte, ΑΙ-
μασθέντα. αὐτῆς χυλὸς μὲ κυμίνου χυλὸς· χλε- ξανδρινὸν, nempe μιμένον.

κου, ὄφεως γῆρας θλασθὲν, καὶ μετὰ ῥοδίνου ἐψηθέν. Εἰς δὲ ⟨illegible⟩ αὐτιχείμωνοι μυξωτῆρα ἐνσπάζεται ὀφελίμως, αἰσαλλίδος χύλισμα. Πεσσαποιοῦσι δὲ ὀδόντος πόνοι ἱπποβοσκὸν ἢ λεπιδίου ῥίζα.

LXXIII. Ἀρεῖς δὲ ἀπόνως, αὐ τερέχασεῖξας τερεπλάσης θείῳ, ἢ μολυβδαίνῃ πολλῷ χηρῷ αἰαλκφθείσῃ τερεπλάσης, ἢ πύρεθρον ἕξῃ παιεχύσας ὅτι ἡμέρας ρί. τερεπλάσης, χηρῷ ⟨illegible⟩ ἄλλοις ἀσφαλισάμενος. ἢ σῦρι μετ' ὄξους λεάσας, ἢ σώρεως ⟨illegible⟩ δ'. μολυβδαίνης ⟨illegible⟩ φ'. κεδρίας τῇ αὐτάρκει ἁμαλάβαρε.

LXXIIII. Ταῖς δ' ὅτι τῶν παιδίων ὀδοντιᾶσις καὶ κνησμὸς παύει, βύτυρον ἀλφιτόμωνι καθ' ἑαυτὸ ἢ μετὰ μέλιτος, λαγῶ ἐλεκέφαλος ὀπτὸς τερεπιβόμενος ἐσθιόμενος, μῦς ⟨illegible⟩ κεπιχίδιοι ἐσθιόμενοι ἢ τὸ πολὺν δὲ σίελον κωλύουσιν ὅτι τῶν παιδίων, ζώνῃς προσαιόμενοι τοῖς σώμασιν αὐτῶν.

LXXV. Ἀλμωδίας δὲ ἕξ ὅτι τῶν ὀδόντων παύει, ἀνδράχνη ὀξύμα ὀστομόδη, ἔλαιον τερεπιβόμενον.

LXXVI. Σμήχει δὲ τοὺς ὀδόντας, ἀειστολοχίας ῥίζα, ἐλαφου χέρας κεκαυμένον, μυρμήκης ὀλίγης μασιχης· ἄλες λευκοῖ, φυσαθέντες μύπι καὶ καέντες ὀστρακα ἀχρεῖς αἰθραχωθῶσι· κήρυκες πληρωθέντες ἀλὶ καὶ καέντες, χίωνες ὀπῆς οἶνῳ σδεσθεῖσα, κοχλίας χερσαῖος καεὶς σὺν μύπι, λίβος Ἀσσυρικὸς καεὶς σὺν μέλιτι, μύαχες συγκεκαυμένοι, ἢ σκπίας ὀστρακον κεκαυμένον. τούτων ἕκαστον ἢ ὐῶδίας χάριν μίγνυται νάρδου φάχος ὀλίγον, ἢ κρόκου ἄνθος. ἢ ἕλεια οἰσυπηρὰ κεκαυμένα λᾶα, ὀλίγου ἀλὸς αὐγῆς μιγνυμένου.

LXXVII. Σφυμβύοις δὲ ὀδόντας κατατίνει ὅλα πλαδῶντα, ὀξυκυβέμβια ἀξυκαπύμβια ἐφ' ἱκανὸν ἐν στόματι, ἐλαίας τῶν φύλλων ἀφέψημα, γάλα ὄνειον, κολυμβάδος ἐλαίας χυλὸς, σμύρνα σὺν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ὀξυκυζομένη, μαλάτης λίβος σὺν οἴνῳ ἐψηθείς, πλατάνου φύλλα σὺν ὄξει ἐψηθέντα, ὄξος σκιλλιτικὸν, βάπτος ὀξυμαοτόμβιος, μαλάχης ῥίζα ὁμοίως, ὀὸς σπόγγου τερεσαπόμβιος ξηρὸς, κίτρινος ὁμοίως, κυπηρία σχοῖνος μυρίκινος σμύρνη,

guis ſenecta tuſa & cũ roſaceo cocta. Oppoſitę quoq; nari vtiliter infunditur expreſſus anagallidę ſuccus. Sed & è collo ſuſpęſa lepidij radix, dentium dolorẽ lenire fertur. Amuletum.

Sine vexatione dentes eximes, ſi circũſcarificatos ſulphure obduxeris, aut plumbaginem tritam cera exceptá circumleueris, aut etiá pyrethrum aceto conditũ diebus XL. dentibus reliquis cera præmunitis. Aliud: ſory ex aceto tritú adhibeto. Aut: Soreos drachma iiij. plumbaginis drach. vj. cedria quanta ſat erit excipito. Dentes citra molestiam extrahentis. Ad infantium vexationes.

Infantium dentitiones gingiuárúmque pruritus ſedant, butyrum per ſe & cum melle perunctum, cerebrum leporis aſſum, ſeu affrictum ſeu in cibo ſumptum: mures etiam domeſtici eſitati: qui quidem copioſam infantium ſaliuam arcent, ſi viui ipſorum admoueantur ori.

Dentium ſtuporem demulcent, portulaca commáducata & ipſum etiam oleum affrictum. Ad dentium ſtuporem.

Dentes abſtergunt, ariſtolochiæ radix, cornu ceruinum vſtum, exigua maſtiche admixta: ſal candidum melle ſubactum & in olla crematũ víquedum in carbones redigatur, buccina ſale referta & combuſta: pumex torrefactus vino reſtinctus: cochlea terreſtris cremata cum melle: lapis Arabicus vſtus cum melle: mytuli combuſti, ſepiæ denique teſta cremata: quorum ſingulis odoris graria aut ſpicæ nardi, aut floris iunci nonnihil adijcitur. Proſunt & lanæ ſuccidæ crematæ & in puluerem tritæ, addito pauco ſale. Symptomata dentes affligentia.

Mobiles dentes ſimul & gingiuas præ nimia humiditate flaccidas firmant roborántque hæc colluta & in ore diutinè retenta: oleæ foliorum decoctum, lac aſininum, oliuarum muria conditarum ſuccus, myrrha cum vino & oleo, gagates lapis cum vino coctus, platani folia in aceto cocta, acetũ ſcilliticũ, rubus itidẽ commáducata, & maluæ radix codẽ modo: ferrugo ſicca admota, ſi militérq; cytinus, alumen ſciſſile mixtum cũ myrrha, Ad mobiles dentes, humore nimio fluentes confirmat.

Rectius fortaſſe, κον κεκαυμένον.

aut citra myrrham cum aceto vel melle: ſory combuſtum ad eundem modum: ſtyrax cũ ſale impoſitus: myrrha, pompholyx, amylum, equis partibus cõtrita in puluerem. Mali quoq; Punici cortices, galla & atramentum ſutorium ſi aceto irrigaueris, collutione proderunt. Aliud: Ranas x. aceti ſextarios tres, chalcanthi drach. iiij. radicis mandragoræ drachm. vj. coquito ad tertias pro collutione: facit & hoc ad dentiũ dolores. Aliud: aloës drach. iiij. thuris drachmá j. aluminis ſciſſilis drach. iiij. melli admiſceto, & affricato.

Ad excreſcentes gingiuas liquida remedia.

Ad tumentes ac præter modum luxuriantes putreſcentéſve gingiuas, vtile fuerit iſta colluere acin ore detinere: portulacæ ſuccum, aſtragali radicis decoctum è vino, oliuarum cõditarum muriam: olea, omphacinum quod ex immaturis oliuis exprimitur, melinum & lentiſcinum: myrrham cum vino & oleo: cedriam cum aceto aut amurca: gallę decoctum, mori corticis & foliorum decoctum, acetum denique ſcilliticum.

Ad ſiccas facta.

Sicca verò & in puluerem redacta hæc vtiliter adhibentur: ariſtolochiæ radix, plantaginis ſemen, aſpalathum, fœniculi radix vſta, diphryges rubigo, æris ac ferri, chalcanthum toſtum, galla, cyperus, cytini, roſarum flos, lycium, maſtiche trita, miſy cum acero, æs vſtum cũ arſenici momento. Prodeſt & virentes lentiſci ſurculos mediis dẽtium ſpatiis affricare. Cõuenit præterea, excreſcentibus potiſſimùm carne gingiuis, fotus ex feruente oleo. Oportebit autem obuolutam ſpecillo lanam oleo immergere, tandiúq; gingiuis admouere donec albeſcant: ſic enim cohibetur fluxio, ipſæque reſiccantur.

Ad epulidas.

Epulidas reprimunt, probè contrita & adhibita aluminis genera omnia vſta, itémque ſory.

Ad nudatas carnis gingiuas.

Nudatas carne gingiuas explet, adhibitum medicamentum ex floris roſarum partibus duabus & calami aromatici parte vna.

Ad reliquos oris faciúmque affectus remedia.

A ἢ δίγα τῆς σμύρνης σταὶ ὄξει ἢ μέλιτι, σῶρυ κεκαυμβύον ὁμοίως, τύφος ξηρὸν σταὶ ἀλοὶ ὀπτῷ πέμμυος· ἢ σμύρνα, πομφόλυξ, ἄμυλον, ἴσα, λεῖα. ξηρά. ἡ ῥόδας· λεπίδωμα, κηκίδες, fotꝰ lenticiſcorum.
χάλκανθος, σταὶ ὄξει δριμεῖ, ἁλὸς χυλῷ· ἢ ὄξος ἡμίγλυκυ, χαλκάνθου ≺. δ'. μανδραγόρου ῥίζης ≺. ς'. Mandanus à omittit.
B ἑψόμενα μέχρι τρίτου καὶ ἐγχυλιζόμενα. ποιεῖ δὲ πρὸς ἀλγηδόνας τῶν ὀ. Alóης ≺. δ'. λιβανοῦ ≺. ἀ. σταγόνος ≺. δ'. μέλιτι μιγνὺς καὶ ἁλῶν τελεσθόμενα.

LXXVIII. Πρὸς δὲ τὰ οἰδοῦντα τῶν ὅλων καὶ ἐξαρκοῦντα· ἢ σπόμυμα αὐξάνει, ἁλῶν χυλιζόμενα καὶ ἁλῶν κρατούμενα, lege διαπυρκαιῶντα ſeu ὑφαυαιῶντα.
C ὑδρὰ ἄχνης χυλός, ἀγρὰ ἄλσυ ῥίζης ἀπόζεμα ἐν οἴνῳ, ἐλαίας κολυμβάδος ἅλμη, ἔλαιον ὠμοτρεβές, καὶ μήλινον, καὶ ῥόδινον, ἁλῶν κρατούμενα· σμύρνα σταὶ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, κεδρία σταὶ ὄξει ἢ ἀμύργη, καὶ κηκίδος ἀπόζεμα, μύρων φλοιοῦ καὶ φύλλων ἀπόζεμα, ὄξος σκίλλιτον.

D LXXIX. Ξηρὰ δὲ λεῖα προσαπτόμενα ὠφελεῖ· ἀειθαλὰς ῥίζα, ἀρνογλώσσου ἀπόρμα ξηρόν, ἄσπαλαθον ξηρὸν, μασχάλη ῥίζα κεκαυμένη, διφρυγές, ἰὸς χαλκοῦ καὶ σιδήρου, χάλκανθος ὀπτὴ, κηκίς, κύπρος, κύπρινοι, ῥόδων ἄνθος, λύκειον, μαστίχη ξηρά, μίσυ σταὶ ὄξει, χαλκὸς κεκαυμένος σταὶ Ἀσκληπιακῷ ὀλίγῳ, χρὼς ξυλάλοια Aëtius, ἀσφαλτον, χαλκοῦ.
E χλωρὰ πρὸς τελούμενα τοῖς μεγέθη τῶν ὀδόντων. ἁρμόζει δὲ μάλιστα ὅτι τῶν ὀκθρικοῦντων, ἁλῶν τὸ ζεστὸ ἐλαίου πυρεῖν. δεῖσος δὲ ἔλαιον μηλωτίδι προσπτήσσα, καὶ ἀποθάπτουσα εἰς τὸ ἔλαιον πρόσταλλε, ἄχρις ἂν λευκὰ γένηται τὰ οὖλα. σέλλεται δὲ ὁ ῥόμβος ἀπὸ τῶν καὶ ἄλλα ξηραίνεται.

LXXX. Τὰς δὲ ἐπουλίδας σέλλει, συστάλεια πᾶσα κεκαυμένη, ἢ σεσηπυῖα, ξηρὰ σῶρυ λεῖα προσαπτόμενα.

LXXXI. Τὰ δὲ γεγυμνωμένα οὖλα θρυαλλὶς ῥόδων ἄνθους μέρη ς', καλάμου ἀρωματικοῦ μέρος ἓν, προσπτόμενα.

G Τῶν λοιπῶν περὶ τὸ στόμα καὶ τὴν φάρυγγα παθῶν βοηθήματα.

LXXXII. Τὰς δὲ ἄφθας καὶ νομὰς Α
θεραπεύει μέλι, ⁊ ὅσα πρὸς τὰ οἰδαλέα
ἢ ἐκζήσεωσι τῆ σὺλων ἀναγράπται.
ἐκ πρώτου δὲ ἢ ἰδίως τῶν πα' αὐτοῦ ἢ κύ-
πρου φύλλα σὺν μέλιτι ἀφεψόμενα,
περβίλου χυλός, ἀκακίας χυλὸς ὁμοίως,
ὑποκιστίδος ἢ ῥοὸς ξυροσθενίκης χυλὸς ὁ-
μοίως, ὀμφάκιον, σέλαγον ὁμοίως, ῥοὸς ὁ ὑπὸ Β
τὰ ὦτα ὠσταύτως· βαλαύστιον ὁμοίως, καὶ
ξηρὸν πρόσαπτόμενον, ⁊ αἰφέψημα αὐτῆ
ἀφθονυζόμενον· σφόδρα ἐσθίει σὺν ῥοδίνῳ
βρετανικώτερον Μοῦβ. ex lib. de Mat. med. ca. de Britannica. ἀφθονυζομένη· τὸ, τε βετονίκης πόας χυλὸς,
ἀγρελαίας φύλλα ὁμοίως. Ἀρσενικοῦ μέ-
ρος ἀ. χάρτου κεκαυμένου μέρη γ'. χρῶ δὲ
ξηρῷ καὶ σὺν μέλιτι. γάνεται ὁ ἐκ τῆ μη- C
νίδων ἀφθονυζόμενος, ὄρνογλώσσου χυ-
λὸς ἀφθονυζόμενος, κηρὸς μετ' ἐλαίας
ἐπὶ μύλπτ. ἀφθονυζομένη, συμπηγεία ὑγρὰ ὁμοίως.

LXXXIII. Τὰς δὲ ἐν τῆ σώματι
σηπεδόνας ἴσχει μόλυβδος καὶ τὰ πρὸς νομὰς ἀ-
ναγεγραμμένα· ἰδίως δὲ τῶν πα' αὐτοῦ
ἀγρελαίου ῥίζης κεκαυμένης ἢ τέφρα ἢ μυρί- D
δων κεκαυμένων μέρη ϛ'. ἀλόης μέρος ἀ. ξη-
ρὰ ἢ ὀρυπίκου ⊀ . δ'. χάρτου κεκαυμέ-
νου. ⊀ ιϛ'. ξηρὰ· ἢ σαφὶς λεία χωρὶς τῆ
μελάντων καπνιλαδεῖται, ἀμόργη ἐλαίου
βρετανικὸς Mobanus. quâquam & hanc quoque quibuſdam Betonicam dici legitur. ἐφηδῆται καὶ κατάπλασμα, βετονικῆς
πόας χυλός.

LXXXIIII. Τὰς δὲ δυσωδίας τῶ σὺ- E
ματος ἀπαλλάττει, ἀγαλλόχου ἀσβόλεσμα
ἢ ἀπὸ ζέμα ἀφθονυζόμενον· σμύρνη, ῥοὸς
ὄμφακος, ἢ κινάμωμον ἀφθονυζόμενα, μα-
λαβάθρου φύλλον ὑποπεφθέν τῆ γλυ-
κῶνι· ὄξος σκίλλινον, ἢ αἰφέψημα κεδρίνων
ξύλων.

LXXXV. Πρὸς δὲ τὰς τῆ παρειῶν φλε- F
γμονὰς, χρώμεθα ἀναγραφείσμα-
σι μελικράτου μετὰ ἀποζέματος πιτύ-
ρων, ἢ ῥόδων, ἢ φακῆς· ἢ κοκκυμηλέας φυλ-
λοις ἐν οἴνῳ ἐφθείσιν. Καὶ πρὸς τὰς ἐλκω-
θείσας ὑπαρείσθωσαν, ἐλξίσης χυλίσμα-
τι, ἀλόη, ἀμόργη ἐφηδῆσι, ἔλαιον παρὰ χυλῷ
ἐφηθθέντι, ἀλοιν ὁμοίως, λυκείῳ, πίσσῃ ὑ-
γρᾷ μίσυϊ, ἀφρογλώσσου χυλῷ, χαλκοῦ ἀνθει, G
μύρων χυλῷ ἐφηθθέντα σὺν μέλιτι καὶ συ-
μπηγεία ὀλίγη. πάσσει δὲ καὶ ἀμυλοδάλανον ζεστὸν ἐγχεόμενον εἰς τὰ ὦτα.

Oris aphthas nomásque ſanant, mel & quæcunque ad tumentes luxuriantéſque gingiuas deſcripta ſunt: multò verò præſtát priuatimque conueniunt quę ſequuntur: viticis aut cypri folia cum melle affricta: ſimilitérque ſucci tribuli, acaciæ, hypociſtidis, rhois coriariorum & omphacium, origanum itidem & rhus obſoniorum eodẽ modo. Pariter & balauſtium tum ſiccum adhibitum, tum & in decocto ad colluendum os vſurpatum: ſandaracha colluta cum roſacco, britannicæ herbæ ſuccus, & folia ſyluestris oleæ ad eũdem modum. Sumito arſenici partem vnã, chartæ combuſtę partes tres: hoc remedio vtere & ſicco & cum melle. Proſunt & collutione, garum è mẽnis, plantaginis ſuccus, galla cum melle, & alumen liquidum eodem modo. Ad oris fœtores de pſoratis gingiuis.

Putrida oris vlcera cohibent, quę ad nomas deſcripſimus: priuatim verò hæc: fœniculi ſyluestris è radice cõbuſta cinis, puluis è mænarũ vſtarũ partibus duabus & aloës parte vna: ſic & ex arſenici drach. iiij. chartæ combuſtæ drachm. xij. vua paſſa ſine vinaceis trita & impoſita, amurca olei cocta & illita, britannicæ herbæ ſuccus. Ad putrida oris vlcera.

Oris graueolentiam corrigunt, agallochi dilutũ decoctúmve collutum, myrrha commanducata, & dorati iunci flos ſimiliter, itémque cinnamomum: malabathri folium linguæ ſubditum: collutione denique acetum ſcilliticum, aut cedrinorum lignorum decoctum. Ad grauem oris halitum.

Ad tonſillarum inflammationes gargariſmatis vtimur, è decocto furfurum, roſarum aut lenticulæ, in aqua mulſa, vel pruni foliis in vino coctis. Quòd ſi eædem vlceratæ fuerint, vſurpamus helxines ſuccũ, aloën, amurcam coctã, ſuccum rubi decoctum, ſalem ſimiliter, lycium, picem liquidam, miſy, origani ſuccum, melle & pauco alumine coctum. Fuerit etiam vtile, oleum amygdalinum feruens auribus infundere. Ad tonſillarum inflammationes & earumque vlcerationes.

Ad vuæ relaxationem.

Vuas relaxatas gargarizatione comprimũt: mel, vrticæ ſuccus, poſca, pruni foliorum decoctum in vino, origani itidem decoctum cũ vino. Ad eaſdem conducunt perunctа cum melle: ſal, omphacium, laſer, alumen: galla cum ſale, pipere ac melle. Iiſdem ſicca vtiliter adhibentur, balauſtiũ, flos ęris, chalcitis trita, alumen ſciſſile, miſy, galla, liquor Parthicus, oleę Æthiopicæ lacryma, fuligo è carbonibus, & ſal.

Ad anginam gargarizãdam.

Angina laborantes adiuuãt, quęcunque humiditatẽ reuellere poſſunt: ſic enim inducta ſiccitate, partium denſitas relaxatur. Gargarizantur verò, hyſſopum cum ficu in aqua decoctum: thus cum paſſo & melle, vel aceto mulſo: raphani ſemen tritum cum aceto mulſo, ſinapeos ciculenti cyatho vno.

Ad oſſium illitionẽ.

Inunguntur autem, crematarum hirũdinum cinis cum melle, & fel bubulũ cũ melle. Priuatim verò cõfert teſtudinis marinæ fel, & chryſocolla cũ melle, (hæc verò vomitũ etiã cõcitat:) ſal ammixtum aceto, melli ac nitro, elaterium cũ vetere oleo melléve aut felle taurino, cepæ ſuccus cum oleo, cẽtaurij ſuccus cum melle, aſelli qui ſub hydriis degunt cum melle, pix itidem cum melle. Vtiliter verò ſal cum pice tritus in liateolo rumæ partive gutturis ſub mento eminenti, ac ipſi collo imponitur.

Ad oſſium in potu exhibitionẽ.

Prodeſt quoque angina laborantibus, porui data hirundinum exiccatarum drachma vna ex aqua: itidémque vermis quem erucam nominant, ſiccus tuſus ac bibitus cum aqua mulſa.

Ad extrahẽda quæ intra ſorauerdi gulæ inhæſerint.

Spinas oſſáve deuorata gulæque inhærentia extrahes, ſi adipem ſemicrudum filo alligatũ traiectúmve deglutire coẽgeris, móxque per appenſum filum violenter ac ſubitò retraxeris: ſic enim quidquid hęret, infixúmve eſt ſimul & ſemel extrahitur. Idem deglutitis ex aqua ſpongia molli lanáve, aut inciſis carnibus perfici poterit. Aut: medullæ panis recentis buccellam deuorã da, vel caricas [leuiter] mãſas itidem deglutiendas exhibeto.

vel potiùs larcidã.

ἀπαλοῦ τὸ ὠὸν τὸς διδόναι, ἢ κατα πίνειν, ἢ σῦκα ξηρὰ μεμασημένα.

A LXXXVI. Ταὶς δὲ κεχαλασμένοις φαρυλῆς συέλλει ἀναγαργαριζόμενα· μέλι, κηδὶς χυλὸς, ὀξύκρατον, κόκκυ μηλέας φύλλα ἀφεψημένα σὺν οἴνῳ, ἐερυθρόδου ἀφέψημα σὺν οἴνῳ. Διαχριόμενα δὲ ὠφελεῖ σὺν μέλιτι, ἅλες, ὁμφάκιον, ὄπος σιλφίου, συπῆρία, κηκὶς μετὰ ἁλὸς καὶ πεπε-

B ρεως καὶ μέλιτος. Πεσσαπόμενα ἢ ξηρὰ ὠφελεῖ, ἅλας, θεῖον, χαλκοῦ ἄνθος, χαλκῖτις λεία, συπῆρία σὺν μέλιτι, κηκὶς, ὄπος πρὸς γενικὸς, ἐλαίας Αἰθιοπικῆς δάκρυον, αἰθάλη ἀπὸ κνήθρων, ἅλες.

LXXXVII. Σιαγγικοὶς δὲ ὠφελεῖ, ὅσα διύδατα ἀποπατεῖ, ὑγρασίαι· χαλβάνη

C γὰρ οὕτως ἡ ξηρασία καὶ ἡ πύκνωσις τῶν μερῶν. Ἐστὶ δὲ τὰ ἀναγαργαριζόμενα· ὕσσωπον μετὰ σύκου σὺν ὕδατι ἑψηθέν· λίχανωτὶς σὺν γλυκεῖ καὶ μέλιτι, ἢ ὀξυμέλιτι· ῥαφάνου σπέρμα λῆον σὺν ὀξυμέλιτι· συκῆς ἐδωδὴ μετὰ κύαθου ἓν. σὺν μύττος θερμῷ κυάθῳ ἑνί.

LXXXVIII. Διαχριόμενα δὲ, χελι-

D δόνιον κεκαυμένων κατὰ σὺν μέλιτι, χολὴ βοεία σὺν μέλιτι· ἰδίως δὲ ποιεῖ τὰ θαλασσίας χελώνης χολὴ, χρυσόκολλα μετὰ μέλιτος. Κνεῖ δὲ καὶ ἔμετον, ἅλες μιγνύντες ὄξει καὶ μέλιτι καὶ νίτρῳ· ἐλατήριον μετὰ ἐλαίου παλαιοῦ ἢ μέλιτος, ἢ χολῆς θυρείας· χρεμμύου χυλὸς μετὰ ἐλαίου, κεν-

E τρωτοῦ χυλὸς μετὰ μέλιτος, ὄνοι ⟨ι⟩ τοῦ τῆς ὑδρελαίας σὺν μέλιτι, πίσσα σὺν μέλιτι. Ἐπιπίνειν δὲ ὧν ἀμέρεσιν καὶ ὧν πρακτέον ὠφελήμως, ἅλες μετὰ πίσσης λεῖοι σὺν ὄξυνίῳ.

LXXXIX. Ὠφελεῖ δὲ ὅσιν στραγγικοὶ σὺν ποτῷ διδόμενον, χαλκάνθου ἑσκελετευμένων ⟨ι⟩. σὺν ὕδατι· καὶ μετὰ ξηρὰ

F κοπεῖσα καὶ ποθεῖσα σὺν μελικράτῳ.

XC. Τὰ δὲ κατα πινόμενα ὀστᾶ, ἢ ἀχίνθας, καὶ πηγανόμενα τῷ τομάχῳ, κομίσῃ, σὺν ἡμέρᾳ δὸν σὺν ἁλᾶς λίνῳ, κατα πέψασ, ἀπαλύνασας τε κατα πιεῖν, καὶ μὴ τοῦτο ἀπαπάσας βόλον ὅλῳ τῷ ἀπηρτημένῳ λίνου. εἰώθη γὰρ συνεφέλκεσθαι τὸ ἐρηρεικὸς ἢ πε-

G πηγὸς. δυνάται δὲ ὄγκῳ ἀσσαρίου ἅπαλοῦ, ἢ ἐλαίου, ἢ χρεῶν ὀπτὸν μεμιγμένων τὸ αὐτὸ ἡμέρασθαι· δεῖ δὲ σὺν ὕδατι κατα πίνειν, ἢ ἄρτου

Ad eadem.

ἀπηρτημένου. Moibanus.

Addit Actius ἀμέσως, citra mãducationem.

Eaſdem caricas idem deſiderat quadãtenus mãſas, non tamen penitus diſſolutas.

XCI. Τοὺς δ' ἀποκεκαμμένους τῷ φω- A
νῷ ὠφελεῖ, πεσσόν χυλὸς καὶ παρόφου-
μενος· χρίμβη ὠμὴ ὀξυμαλωθῇ, ὁ δὲ
χυλὸς ὑπαρόφορέμενος σὺν μέλιτι· ῥοφήμα-
τα δὲ καὶ κυμίνῳ καὶ πράσου καὶ ἀλθέᾳ λαμ-
βανόμενα· χαλβάνης μέγεθος ὅσον κύαμος,
μεθ' ὑδρομέλιτος μέλιτι καὶ καταπινόμενον.

XCII. *Ἡχοῦ δὲ ἀποκαθαίρει ὄξος B
σκιλλητικὸν ἀναγαργαριζόμενον, σίνηπι τοῖς
βρώμασι σὺν ἅλατι ἀναγαργαριζόμενον.
δεῖ δὲ μετὰ αὖθις ἀναγαργαρίζεσθαι με-
λικράτῳ. τοῦτο δὲ τοὺς τύλους τοὺς ἐπὶ τῷ
ἀρτηρίαι καὶ παρίσθμια θεραπεύει.

XCIII. Λαμπρύνει δὲ φωνὴν σύεσ- C
δον ἑφθὸν τε καὶ ὠμὸν ἐσθιόμενον. πεσσὸν
κερατὸς κεφαλαιωτοῦ, σύεσς καταπινό-
νος, σίλφεος παρίσχεος ἐσθιόμενος.

XCIIII. Ἰᾶται δὲ καὶ μὴ χρονίας πα-
χύτητας αἰθιοπίδος ῥίζα σὺν οἴνῳ πινομένη,
γλυκυῤῥίζα ἀποχυλιζομένη, σμύρνα ἀπο-
χυλιζομένη, ὠὸν ὠμὸν ἀκροχλίαεσσι ῥοφη-
θὲν, σὺν μυρσίνου μελικράτῳ πινόμενον, D
πενταφύλλου ῥίζης ἀφέψημα αἰθαργα-
ριζόμενον.

Τῶν κατὰ τὰς τείχας παθῶν βοηθήματα.

XCV. Ἀλωπεκίας δὲ καὶ τὰς κεφα-
λὰς καὶ τοὺς ὀφρεῖς ἰᾶται τοῦτα κεκαρι- E
μένα, πεσσὸς κοίλου μελίνου πίπτου καὶ ἀπο-
τεθλιμμένου πρὸ ἐμπλασμάτος ὀξυνίτου σὺν ὀ-
ξυ· ἀκόπης Ναξίας τὸ ἀπόπεμμα τῶν ὁρῶν
αὐτῶν σὺν ὄξει μετὰ ἐλαίου ἀκονήτου,
ἀλκυόνιον κεκαυμένον λεῖον σὺν ὄξει ἢ οἴ-
νῳ ἢ ἐλαίῳ, ἀπόπατος αἰγὸς ὁμοίως· μυό-
χοδον, ἢ αἰλούρου ἀφόδευμα μετὰ νάπυος F
καὶ πιπέρεως καὶ ὄξους· ἀδίανον καὶ κατα-
πλασθὲν σὺν ὀξυνίτῳ, ἁρσενικὸν ἢ σαρδαρικὸν ἀ-
ναληφθὲν σὺν τερμινθίνῃ, ὡς ἀπλοΐου ἀσ-
φοδέλου ῥίζης καθεῖσης ἢ τέφρα, ῥοφηκα πα-
ραθεῖσης τῆς ἀλωπεκίας· βατραχίων
λεῖον μετὰ ὀλίγου καταπλασθὲν, λε-
πίδων ὁμοίως, ἔλαιον κύκνου μετὰ κηρύ- G
κων κεκαυμένων, ἐχίνου χερσαίου δέρμα
κεκαυμένον καὶ ἐσθεσμένον πίσσῃ ὑγρᾷ,
ἢ καταχαν κεκαυμένων τέφρα ὁμοίως, ἢ ἱππόκαμποι κεκαυμένοι ὁμοίως,

Moibanus legit, ἀπλοΐου.

Quibus ſuppreſſa vox eſt, prodeſt porri ſuccus abſorptus, item braſſica cruda commanducata: inſupérque ſuccus eiuſdem cũ melle ſorbitione ſumptus. Conferunt & ſorbitiones è cumino, porro & farina ſumptæ, itémque galbanum fabæ magnitudine melli accuratè mixtum atque deuoratum. Vocem amiſſam reſtituunt.

Fauces expurgat acetum ſcillitícum gargarizatum, itémque ſinapi quod ad eſcas præparatur, eodem modo, ſed poſtea gargarizandum ex aqua mulſa. Hoc idem etiam callos arteriæ tõſillarúmque ſanat. Arteriam reſtringunt.

Vocem limpidam canorámque reddunt, allium ſeu coctum ſeu etiam crudum in cibo ſumptũ, porri capitati ſemen, ſtyrax deuoratus, ſilurus denique ſale conditus in cibis ſumptus. Vocẽ illuſtrant. Horminia.

Diuturnis faucium aſperitatibus medentur, æthiopidis radix in vino pota, glycyrrhiza dum manditur ſenſim eliqueſcens, ac myrrha ſimiliter, ouum crudum quod exiguo calore tepeat, abſorptum, ſymphytum cum aqua mulſa potum, ac denique quinque folij è radice decoctum gargarizatum. Ad faucium aſperitatem.

Ad pilorum affectus remedia.

Alopecias, quæ capiti & mento accidunt, emendant hæc inuncta, ſi modò loca pilis nudata nitro antè præparata, linteolóque aceto madente perfricta fuerint: quod adiecto oleo è cote Naxia exacuendo ferro deteritur: alcyonium uſtum tritúmque cum aceto vinóve aut oleo: fimus caprinus ſimiliter, muſcerda, aut felis ſtercus cum ſinapi, pipere & aceto: adiantum ex linteolo illitum, auripigmentum aut ſandaracha, ſi terebinthina excipiatur: aſplenum, aſphodeli radicis exuſtæ cinis, priùs tamen ſcarificata cute: ranunculus tritus exiguóque tempore impoſitus, itémque lepidium eodem modo: oleum cicinum cum buccinis crematis, erinacei terreſtris corium cõbuſtum, picéque liquida extinctum: ſimilitérque ranarum combuſtarum cinis, hippocampi eodé modo exuſti, Ad alopecias.

thapſiæ

thapſiæ ſuccus illitus, ferrugo cum aceto & adipe vrſino vel axungia, calami Cyprij cortex vſtus cum aceto, iuglandis putamen vſtum cum vino: nuces auellanæ totæ cõbuſtæ eodem modo adhibitæ, vel cum axungia aut adipe vrſino: cepa contrita illita aut cataplaſmatis modo impoſita, cyclamini radix ad eundem modum, ſinapi cum aceto: laſer cum croco, vino ac pipere: vngulæ caprinæ vſtæ cum aceto, picis oleum cum farina hordeacea adhibitũ, raphani cortex affrictus, allium vſtum cũ nardino vnguento pro cataplaſmate impoſitum, beta eodem modo: affricta muſcarum capita, vel ipſæ integræ, loco priùs nitro præparato: ſoleæ denique veteres crematæ tritęque cum aceto.

Ad capillũ defluuium.

Defluentes capillos continent, adiantum tritum cum ladano, vino, œſypo & myrtino oleo inunctum: ſimiliter & callitrichum, aloë cum vino nigro auſtero, purpurarum opercula in oleo cocta, myrtinum oleum & quod ex olea ſylueſtri exprimitur, myrrha cum vino, ladano & myrtino. Aliud: Polytrichum in vino nigro diutinè coquito: huius decocto admiſceto calami aromatici ſeparatim igni è ſalignis lignis ſuccenſo combuſti & cum aqua pluuia probè ſubacti expreſſionem, ac vtitor. Aut, ſimo caprino in teſta combuſto tritóque cum oleo caput priùs abraſum inungito. Vt ne capilli defluant, meláthium vſtum & cum aqua tritum ei parti adhibeto in qua pilum naſci volueris, maximè verò ſuperciliis. Aliud: Apes crematas tritáſque cum oleo perungito.

Decuſſa dentiſque capillos.

Pueris venuſtos denſóſque capillos hæc efficiunt, iuglandis putamen vſtum tritúmque in vino & illitum, adeps ſuillus inunctus, braſſica cruda adhibita, loti arboris folia, ſpondylij radix loco priùs abſterſo circumlita, cameli fimus crematus & cum oleo cataplaſmatis in modum ritè adhibitus.

Capillos flauos facientia.

Flauum faciunt capillum lupinorum cortices, nitro præmacera-

A ἢ θαψίας χυλὸς ὀπτᾳ ἐμόμβυος, ἢ ἰὸς σὺν ὄξει στεῦ ὄξει, ἢ τεῦτι ἑρκείῳ, ἢ ἀξουγγίῳ· ἢ κελάμου Κυπρίου χυλοῦ κεκαυμβύου σὺν ὄξει κεμρύου βασιλικοῦ λέπυσιν καὶ ἐν στεῦ οἴνῳ· καὶ ὃ Ποντικὸν δὲ ὅλον καὶ ἐν ὁμοίως, ἢ στεῦ ἀξουγγίῳ, ἢ ἑρκείῳ τεῦτι· ἢ κ ἐμμυον λῷον κατατρίομβον ἢ κατακαλαστόμβυον, κυ- B κλαμίνου ῥίζα ὁμοίως, σίνηπι μὴ ὄξος, ὀπὸς σιλφίου μὴ κέδρου καὶ οἴνου καὶ πευκέρεως, ὀπλαὶ αἰγὸς καυθεῖσαι σὺν ὄξει, ἴτεα, σταφὶς ἀγρία στεῦ ἀλεύρῳ κεκονιῶ κατακαλαστόμβυον, ῥαφανίδου τὸ ὀπὸ τῶν δὲ τελόμβυον, σκόρ- δον κεκαυμβύον στεῦ ναρδίνῳ μύρῳ κατα- κλασθὲν, σύπλιον ὁμοίως· μυῶν κεφαλαὶ C τρεσκατελόμβυαι, ἐ αὐταὶ ὅλαι τρεσκε- κονιῶνται τῷ πνῳ, κόσυμα κεκαμέ- νον λῷον στεῦ ὄξει.

Φλεγὸς μεκεμέ- νος lib. 1. de mat.

Παυσίλυπον στεῦ ἀλεύρῳ. Moſch.

XCVI. Ταὶς δὲ ῥεούσας πείχας ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἴσχειν, ἀδίαπτον λῷον στεῦ λα- δάνῳ ἢ οἴνῳ ἢ * ὑοτώτῳ ἐ μυρσίνῃ πε- ριξεόμβυον· ἐ ὃ καλλίτριχον ὁμοίως· ἀ- D λὴν στεῦ οἴνῳ μέλανι αὐστηρῷ, πορφύρας πώματα ἐν ἐλαίῳ ἑφθὰ πα, ἔλαιον μυρ- σινινον, ἐ τὸ ὃς ἀγρελαίας ἐλαίας, ὀμύρνα σὺν οἴνῳ ἢ λαδάνῳ ἢ μυροτινέᾳ, κέδρα μον λῷον στεῦ μυρσινίνῳ, ἢ παλίτριχον ἑφθὸν ἐν οἴ- νῳ μέλανι ἐφ' ἱκανὸν, ἢ καύσας ἰδία καὶ λαμὸν ἀρωματικὸν μὴ ξύλων ἰτεΐνων, E μίζον ὕδωρ ὀμβρεῖον, ἐ αἰαδάσας ἴλλισον καὶ μίζον πῷ ἀφεψήματι τῶ πολυπεδίου, καὶ χρῶ. ἢ καῦσαι τὸν αἰγὸς καὶ παικαύσας ἐπ' ὀξυφώνῳ λείαν καὶ ἐλαίῳ ἀλῖφε, ἐφ- λωμβύης τῆς κεφαλῆς. Πρὸς πείχας ὦτα μὴ ἀποῤῥέφοντι. καύσας μελαθρίου, ἢ μὴ ὕδατος πείχας, καὶ παπλάσσε, ἕως ἂν ὑγιὲς F λῃ πείχας φύεσθαι, μάλιστα ὀφρύων. Αλ- λο. Μελίσσας καύσας καὶ πείχας, μετ' ἐλαίου καταχρῖε.

XCVII. Επὶ δὲ τῆς παιδίων πομφὸς καλῆς ἢ πυκνὰς πείχας ταῦτα· κεμρύου λέ- πυσιν καὶ ἐ τεῦτον σὺν οἴνῳ κατακρίνε μύρον, ἔτι ὕδατι κατατρίομβον, χρᾶσθαι G ὠμὴ κατάπλασσε ταῦτα, λωτὸν δένδρου φύλ- λα, ἀπονθυλλίου ῥίζα μὴ ὃ ἀπασμήξας ἀπὸ ξύλου, ἀπὸ πάτος κεμπίλου καθὰ στεῦ ἐλαίῳ ἐ κατάπλασσε καλῶς.

XCVIII. Ξανθὰς ὃ ποιῆς πείχας, θέρμιον λεπίζημα ἀπόβρεχε χάρᾳ σὺν νίτρῳ ὀλί-

ἡμέρας δέκα, ἢ μὴ τ αὖπα σμώμυθα κύ- A ti diebus decem, poſteáque affricti,
πρου φύλλα λάβα σὺν χρεδὸς χυλῷ ἔπειτα λα cypri folia trita cum ſtruthij ſucco
σώμυθα, λυκίου χυλὸς σὺν ὕδατι σμυρνῶς impoſita, lycij ſuccus aqua ſolutus,
σμώμενος, λώτου δ᾽ δένδρου ἀφέψημα τ ῥιζῶν & crebrò infricatus, loti arboris ra-
σμάπων, ζαν θίου καὶ παπλαισύμυθον τ ροσε- mentorum decoctum, xanthium
κρισμένων. ἢ τὸ σέαρ τὸ βόειον ποιῆς ἐψόμε- impoſitum pilis anteà nitro præpa-
νον μὴ κονίας ἀπὸ θρυΐων ἢ φρυγάνων ξύλων· ratis. Confert & adipem bubulum
εἶτα ἀλαπλαισύμυθον εἰς σφαίρας, ὅτι δὲ B cum lixiuio è quernis faginiſve li-
τῆς χρήσεως λυόμυθον ὕδατι καὶ ἐγχριόμε- gnis coctum cogere in globulos,
νον ὑπ᾽ ἠλίῳ. ἢ τρὶξ ὄξους * κεκαυσμένη qui quidem vſus tempore aqua diſ-
μὴ * ὀρυΐου, καὶ μετ᾽ ἐλαίου δ᾽ ὅλης ſoluantur, & ad ſolem illinantur.
* νυκτὸς κεχρισμένα. Rufat & capillum fæx aceti vſta
cum lentiſcino balaninóue oleo,
tota nocte illita.

XCIX. Μελάνας δὲ ποιῆς τρίχας, σμύ- Denigrant verò capillos hæc af- Eiſdem ſimi-
μυθα κηκίδος ἀποβρεγμα, καὶ χαλκάνθου fricta: gallę dilutum, itémque chal- litudinis.
καὶ σιδίων· καὶ ἀκακίας χύλισμα, * καὶ τὰ C canthi & malicorij: acaciæ ſuccus,
κεφάλια αὐτῆς, καὶ ἄκανθα· καὶ ὁν τῷ πε- tum qui ex ſiliquis ſimul & ipſius
πείρου ἀπέρματος χυλὸς, ἓν χριόμυθος· βά- ſpinæ foliis, tum qui è maturo eiuſ-
τος φύλλα ἑψηθέντα ἢ σμώμυθα, ὁ κάρπος dem ſemine exprimitur illatus, ru-
ὃν πέπερι ἑψηθεὶς σὺν ἐλαίῳ ὀμφακίνῳ· bi folia decocta & infricata, eiuſ-
οἶνος μυρσίτης * σὺν ἐψήματι, ἐλελισφά- démque fructus maturus in oleo
κου ἔψημα σμώμυθον, ἐλάτης ὁμοίως, σμύρ- omphacino coctus, vinum myrti-
να σὺν ἀκακίᾳ ἢ ὄξει ἢ κηκίδι· κισσοῦ κό- D tes cum ſapa, ſaluiæ decoctum af-
μυρμοι· ῥ * κηπαιάς ῥίζαι, μὴ κυάμων fricti: ſimiliter & elares, [hoc eſt,
λεπύρων ἑψηθεῖσαι· ἢ φύλλα μελάνης συ- palmarum inuolucri:] myrrha cum
κῆς ἢ ἀμπέλου σὺν ὑμενείῳ ὕδατι· λάδα- acacia, aceto & galla: hederæ co-
νον μὴ μυρσίνης * ἀλείμματος· μύρτων rymbi, capparis radices cũ fabarũ
μελάνων χυλὸς, ἢ τὸ ἀποβρεγμα· ῥοὺς corticibus decoctæ: nigræ tum fici,
βυρσοδεψικὴ ἑψηθεῖσα, ὄινου ἀφέψημα tum vitis folia cum aqua cæleſti: la-
μὴ σώρεως, φλόμου τὸ ξυσμῆμου τὰ danum cum myrtino vnguento,
ἄνθη καὶ τὰ φύλλα καπαπλασθέντα, πρί- baccarum myrti nigrarum ſuccus,
νου φλοιὸς τῆς ῥίζης * ἀφεψηθεῖσης ἐν ὕ- earundémque dilutum: rhus coria-
δατι· καὶ δὶς ἀλαπλασθεὶς καὶ καπαπλασθείς, riorum decocta, lentiſci decoctum
πρωΐ * ἀλφιτοπτῷ ζυμῷ. cũ ſory: verbaſci quod aureo floret
colore, tum flores, tum folia impo-
ſita: iligneæ radicis cortex in aqua
coctus, & per totam noctem adhi-
bitus, ac deinde mane ſcalpendo
deraſus.

Ne tam citò caneſcant capilli Canitiem tar-
preſtat, oleum ſylueſtris oliuę quo- dantia.
tidie inunctum, eóque magis, ſi
quis myrtum in eo macerauerit: ſic
& myrtinũ oleũ ladano admixtũ.

Pilos extergent nitrum vſtum, Pilos extergẽ-
fæx vſta, calx, fœnum græcum, ſpu- tia.
ma nitri, terra Melia, itémque Æ-
gyptia, cornu ceruini decoctum,
pumex tritus cum oui candido.

Pilos attenuant trita & affricta Eoſdem attẽ-
hæc: cinis tum ſarmentitius tum & uantia.
è vinaceis, pumex toſtus tritúſque,
veratrum album, ſepiæ teſta, galla,
nitrum, argenti ſpuma, ſciſſile alu-
men, & caninum ſtercus aridum.

Moib. Διὸς ὄμν.

Moib. μυρσίνης πτισ.

Moibanus.

Moib. Μελία περιπ. σιν ἀντὶ τοῦ καυκαλὶς, Moibanus communem præcedenti.

CI. Σμήχει δὲ τρίχας νίτρου κεκαυμένου, τρὶξ κεκαυμένη, ἄσβεστος, πᾶλις, ἀφρὸς νίτρου, γῆ * Μιλησία, γῆ * Αἰγυπτία, κέρας ἐλάφειον ἀφέψημα, κίσσηρις λεία, ὠὸν τὸ λευκόν.

CII. Λεπύνει δὲ τρίχας ὁ τεφρὸς ῥόμυθος λάβα, τέφρα καλαμαίνη, καὶ ἡ ἀπὸ τῆς καπάνης κόνις ὀπὴ λεία, ἐλλέβορος λευκὸς, σπόδιος ὄξει σβεσθεὶς, κηκὶς, νίτρον, λίθαργυρος, ψυπίνη λία χέσει, ἄφοδος κυνεία ξηρά.

Pilos ſine ſcabie, ſeu pilos abolentia.

Auferunt verò pilos illita hæc: calx viua & ſandaracha in aqua cocta, addita terra Cimolia: rubetæ ſanguis, lacteus tithymalli characiæ ſuccus: dryopteris cum foliis & radice adhibita, frequenter iterato renouatóque quandiu renaſcentur pili eodem cataplaſmate: hederæ folia impoſita: cyperidis Indicæ radix, quæ quamprimùm pilos abolet: lepus marinus tritus atque impoſitus, ſalamandra quæ oleo intabuerit, erucæ pinorum pauliſper exiccatæ poſteáque peruncta, fabarum cortices impoſiti, itidémque ſcolopendra marina in oleo elixata.

A CIII. Ὑλιοῖ ὁ πέτρας καὶ παρηλιόμυθα, ἀσβέστος καὶ σανδαράκη μετ' ὕδατος ἐψηθέντα μιγνυμένης Κιμωλίας, φρύνου αἷμα, τιθυμάλλης χαρακίου ὀπός, δρυόπτέρεως σὺν τοῖς φύλλοις καὶ ῥίζῃ καὶ ἐπαλαυρώμενα, ἀγρίως αὖ * ξηρανθέντα, σὺν ἐλλαιώ μίξαντα τὸ καὶ ἐπάλασμα· κισσοῦ φύλλα καὶ

B παρηλιόμυθα· κυπέρου Ἰνδικῆς ῥίζα, (αὕτη ὁ καὶ παρηρεῖται μίλτου) λαγῴος θαλάσσιος λεῖος καὶ ἐπάλαστος, σαλαμάνδρα ἐν ἐλαίῳ ἐκτακεῖσα· πιτυοκάμπαι ψυχθεῖσαι ἐπ' ἀλίγον, ᾧ μὴ μέλιτος καὶ ἐρεθισθεῖσαι· κυάμου λέπυρα καὶ παλαιόμυθα, ἢ σκλόπενδρα θαλασσία ἑ-

C λαίῳ ἐνεψηθεῖσα.

Impuberum pilos recreantia.

Impuberibus vt ſerius excreſcant pili, præſtant, lacryma vitis illita ex oleo, itémque liquor qui ex accenſis viridibus ſarmentis exudat, farina fabarum impoſita, hyacinthi radix cum paſſo aut vino albo cataplaſmatis inſtar adhibita.

CIIII. Βοηθοῦσι δὲ πρὸς ἀτριχίαν καὶ ὅπως ἂν ἐπὶ πλεῖστον πέσῃ, καταπλασθὲν ἀμπέλου δάκρυον σὺν ἐλαίῳ, καὶ τὸ ἀπὸ τῶν χλωρῶν κλημάτων καιομένων ἱδρούμενόν ὑγρὸν κυάμινον ἀλόντων καὶ ἐπαλαυρώμενον, ἁλικίδου ῥίζα μετ' ὑγλυκέως ἢ οἴνου λευ-

D κοῦ καὶ ἐπάλασθεῖσα.

Cutis in capite reliquóque corpore vitiorum remedia.

Τῶν κατὰ τὸ δέρμα τῆς τε κεφαλῆς καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος παθῶν βοηθήματα.

Ad capitis achoras furfures & exanthemata in ſumma capitis cute hærentia faciunt hæc: adianti decoctum infricatum, aut cum vino & roſaceo tritum & applicitum: amygdalæ amaræ cum melle illitæ, portulacæ ſuccus cum vino illitus, itémque rubi ſuccus cum oleo, bulbi cum nitro affricti, ſimiliter & fœnigræci decoctum, plantago impoſita, oleæ agreſtis ſuccus affricatus, malua trita cum lolio adhibita, melilotus cum fœnogræco & vino impoſita, vinum myrtites infricatum: ſimiliter & humana vrina vetus, rutæ ſuccus peruncta, ſcilla in oleo cocta & adhibita, allium cum aqua affrictum, ſimiliter & betæ ſuccus, ſal cum adipe vitulino inunctus. ſici folia cum aceto trita, cicerum decoctum ac ipſi quoque elixi pro cataplaſmate impoſiti, lupinorum decoctum affrictum, ſalicis flores & folia trita &

Ad capitis achoras furfures & ſuperfluentia exanthemata.

CV. Πρὸς ἀχῶρας ὁ ἢ πίτυρα δὲ ἐξαιροῦσι ὅτι πολιώσας σὺν τῇ κεφαλῇ, ἀδίαν-

E του ἀφέψημα σμώμυθον, ἢ σὺν λεύκῃ μυθον οἴνῳ δὲ ῥοδίνῳ, ᾧ καὶ ἐπαλαυρώμυθον· ἀμύγδαλαι πικραὶ ἐγχριόμυθαι μὴ μέλιτος, ἀνδράχνης χυλὸς σὺν οἴνῳ ἐγχριόμυθος· βάτου χυλὸς σὺν ἐλαίῳ, βολβοὶ σὺν νίτρῳ σμώμυθοι, τήλεως ἀφέψημα ὁμοίως, ὀρόγ-

F γλωσσον καταπλασθὲν μυθον, ἀγρελαίας χυλὸς σμηχόμυθος, μαλάχη λεία μετ' ἀλφίτων καὶ ἐπάλασθεν μυθον, μελίλωτον σὺν τῇ λῇ δὲ οἴνῳ καὶ ἐπαλαυρώμυθον, οἶνος μυρτίτης σμώμυθος, οὖρον ἀνθρώπου παλαιὸν ὁμοίως, πηγάνου χυλὸς καταχριόμυθος, σκίλλα σὺν ἐλαίῳ ἐψηθεῖσα ᾗ καὶ ἐπάλα-

G μυθη, σίνηπι σὺν * ὕδατι σμώμυθον, σάλπλου χυλὸς ὁμαίως, ἄλες σὺν στέατι μοσχείῳ καὶ ἐπαλειόμυθοι, * συκῆ σὺν ὄξει λεία· ἐρεθίνθων ἀπόζεμα, ᾧ αὐτοὶ ἐφθοὶ καὶ ἐπάλα-

λαίῳ. Alexand. & Aetius.

Dioſc. 2. de mat. med. μυρ. οἴνῳ. cum vrina.

σαὶ μίλτῳ; cum melle Dioſc. lib. cap. 182.

συκῆς φύλλα σὺν ὄξει λεία. Aet.

λεῖα, κάλαμος ἀρωματίτης μὴ ὕδατος τὸ A
σμύρνης ἐψηθεὶς σμιγμένος, κρὶνὸς ῥίζα σμιγμένη, λήδανον σὺν οἴνῳ κεκαρφεμένον, λιβανωτὸς σὺν νίτρῳ & ὕδατι ὁμοίως, χαμαιδάφνης χυλός.

CVI. Πρὸς δὲ τὰ ἐξηρυθρημένα ἐξανθήματα, ψιμμύθιον σὺν δαφνίνῳ ἐλαίῳ καὶ θείῳ κεκαρφεμένον, πίτυος φλοιὸς σὺν B
κηρωτῇ, χαλκῖτις μὴ ὄξους, κινναβάρει μὴ κηρωτῇ, ὀξυκράτῳ ἐψηθέν. ἐπαλείφειν δὲ μὴ τὰ μίξεις
Moibanus scribe videtur legisse κέρνος for τὸ legendum. αὐτῶν τηλίνῳ ἐλαίῳ, ἢ μυρσινίνῳ, ἢ ῥοδίνῳ, ἢ οἰναν θίνῳ.

CVII. Τὰς δὲ τῆς κεφαλῆς καὶ ὅλου τοῦ σώματος φθειρίασις νομάδας τούτοις θε- C
ραπευτέον συγχρίοντας, σαφίδι ἀγρίᾳ ἢ σμυρναίῳ σὺν ἐλαίῳ, ἢ κισσοῦ χυλῷ σὺν μέλιτι, συκώπιδι σὺν ὄξει, κεδρίᾳ καθ' ἑαυτὴν, ὑγρᾷ πίσσῃ μὴ φυτικῆς, δαφνίδων πέσσοντι ἐλαίῳ ῥαφανίνῳ, ἢ νίτρῳ μὴ Σαμίας γῆς καὶ ἐλαίῳ, ἑλξίνης χυλῷ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κεκαρεγμένῃ· μυελίκης ἀφε- D
ψήματι, ἢ θαλάσσῃ θερμῇ λούσασθαι. ὠφελοῦσι δὲ πίνοντες κύαμον λεῖον σὺν ὀξυλάῳ καὶ οἴνῳ.

CVIII. Σμήχει δὲ κρᾶπα, ὁποῦ συκῆς καὶ χυλὸς μὴ ἀλθαίσου ἐρεσμένης, ἀμυγδάλα πικρὰ μὴ μέλιτος, τέφρα κληματίνη, καὶ ἢ ὀπὸ τῆς φηγίνων ξύλων σὺν ὕδατι· βέλ- E
πον δὲ ἢ ἐξ αὐτῶν λαμβάνειν κονία. μυελοβαλανίνη πέσσημα, ἄρμι ῥίζα, γῆ Χία σὺν νίτρῳ, ἀριστολοχία μὴ νίτρῳ, τριγύλλης ἀγρίας σπέρμα μὴ ἐρεσμοῦ καὶ ὠοῦ τῆς λευκοῦ, καὶ καθ' ἑαυτὸ τὸ λευκὸν τῆς ὠοῦ, ἐρέσμινον ἀλθαίσου, ὀξαίνιον, θάμνιον, πέπονος ἄρξε, σικύης χυλὸς σὺν τῷ σπέρματι μὴ ἀλθαίσου F
σπανίου, καὶ νίτρου ξηρανθὲν σὺν ἁλίῳ σὺν τοῖς ἴσοις κύνα καύμασι λεῖον, σικύου ἀγρίου ῥίζα μὴ ἐρεσμοῦ, βρυωνίας ῥίζα ὁμοίως.

CIX. Τετμημένοι δὲ κρᾶπα καὶ πεσσόντων, βρυωνίας ῥίζα λευκὴ ἢ μέλαινα, ἐψηθεῖσα σὺν ἐλαίῳ, καὶ πεπαχεμένου τοῦ ἐλαίου, πολὺ καὶ μὴ σύκου πίονος, καὶ ὀξέος κε- G
κραμένου ὅσον σάδιον διελθεῖν, ψυχρῷ δὲ προσκλύζεσθαι μὴ πλὺ ἄρσεν αὐτῆς, χροκοδείλου χαρσαίου ἀφοδὸς λίθ'

adhibita, calamus aromaticus cum aqua & myrrha coctus & affrictus, lilij radix affricta, ladanum cum vino illitum, thus cum nitro & aqua eodẽ modo, ebuli denique succus.

Ad rubicunda exanthemata valentia.

Ad rubicunda verò exanthemata valent hæc: ceruſſa cum laurino oleo & ſulphure inuncta, pini cortex cum cerato, chalcitis cum aceto, cinnabaris cum cerato, teſtæ fornacum cum aceto, beta denique elixa. Sed poſt hæc inungendum oleum è fœnogræco, aut myrtinum, aut roſaceum, aut œnanthinum.

Ad phthiriaſin ſeu pediculorum morbũ.

Pediculari morbo in capite reliquóque corpore affectos curabis, inunctis hiſce: vua Taminia aut ſandaracha cum oleo, hederæ ſucco cum melle, rubrica Sinopica cum aceto, cedria perſe, pice liquida cum alumine, expreſſo è baccis lauri ſucco, oleo raphanino, aut nitro cum terra Samia & oleo, helxines ſucco per totam noctem inuncto, ablutione è decocto tamaricis aut aqua marina calente. Iuuantur & hauſto coriandro trito cum origano & vino.

Cutem extergentia.

Cutem extergunt, ficulneus liquor & ſuccus cum farina fabę freſæ, amygdalæ amaræ cum melle, cinis ſarmentitius aut è fagi nis lignis cum aqua, ſed potentiùs quod ex iiſdem cineribus paratur lixiuium: myrobalani expreſſus ſuccus, ari radix: terra Chia, loco nitri vſurpari ſolita: ariſtolochia cum nitro, rapi agreſtis ſemen cum faba freſa & oui candido, ipſum etiam per ſe oui candidum: fabæ freſæ farina, itémque eruina & lupinorum: peponis caro, cucumeris ſuccus cum ſemine & trimeſtris tritici farina: nitrum ſiccatum in ſole per æſtum Caniculæ, deindéque tritum: cucumeris agreſtis radix cum faba freſa, & bryoniæ radix eodem modo.

Cutis faciemque erugatæ.

Cutem faciémque erugat oleum, in quo bryoniæ ſeu albæ ſeu nigræ radix decocta fuerit, inunctum: idem facit & ipſa radix, ſi cum ficu pingui & eruo tanto tempore imponatur, quanto quis ſtadium conficiat: ſed poſtquam amota fuerit, frigida curis eluenda eſt. Conuenit etiamnũ terreſtris crocodili ſtercus

ex aqua: terra Chia, itémque Selinuſia eodem modo, acacalidis grana trita cum cerato illita, lilij radix in ſmegmate vſurpata, ſimiliterq; cyclaminus cum maſtiche.

Faciem illuſtrant.

Faciei verò nitorem inducunt illita: terra Chia, itémque Selinuſia, maſtiche, vnguentum telinum, paritérque roſaceum, quod inſolatione dealbatum fuerit: humor qui in folliculis vlmi reperitur, ac denique oleum Sicyonium.

Colorem commendatio.

Venuſtum colorem inducunt, cicer coctum in cibo ſumptum, gummi ſpinæ Ægyptiæ aut amygdali aut ceraſi prunive, pondere trium obolorum ex vino potum.

Colorem mutantia.

Colorem mutant [pallorémque inducunt] ſeu bibita ſeu etiam illita, ammi cum aqua, ſimilitérque cyminum, acus tritici, ſmyrnium perunctum; & cytini mali Punicæ ad eundem modum.

Alarum grauedinem & grauedinis.

Ad hircoſam alarum grauedinem tiam inſpergendi pulueres, agallochi, radicis baccharidis, itémque roſarum, idque à balneo. Illinenda verò, myrrha cum alumine, cromagma, ſimilitérque cupreſſi ramenta cum alumine & vino odorato, terra Chia vſta & vino reſtincta, & irinum vnguentum. Tollit & id vitium cardui radix cocta, etiam pota.

Cicatrices nigras emaculantia.

Cicatrices nigras delent hæc illita: oleum in quo radix bryoniæ tum alba tum etiam nigra incocta fuerit, vſquedum ſuccum reddat: glans vnguentaria trita cum vino albo, bulbi cremati & cum alcyonio permixti ex vino, calamintha in vino cocta, argenti ſpuma lora cum roſaceo candido, cucumeris ſylueſtris radix affricta iuuât & erui ſemina cum argenti ſpuma contrita ad læuorem, & felle caprino excepta ad eſerati vſque craſſitudinem, atque illita.

Cicatrices cur paru concolores reddentia.

Tum ab imperiginibus relictas cicatrices, tum & alias quaſcunque reliquæ cuti concolores reddent, aſininus adeps illitus, itémque erucę ſemen tritum cum felle caprino aut bubulo, & perunctum, ſi modò, poſtquam inaruerit, defricando extergeatur: eiuſdé erucę ſuccus cum argenti ſpuma inunctus, idé præſtat. Aut: Cucumeris ſylueſtris radicem

A ὕδατος, γῆ Χία, ὁμοίως, γῆ Σελινουσία ὁμοίως, ἀκακαλίδος οἱ κόκκοι μετ' ἀκροτῆς λῶτα κεκαρμένοι, κέγχου ῥίζα ἐν σμήγματι, κυκλάμινος ἐμοίως σὺν μαστίχῃ.

CX. Σπιλέοι δὲ προσωπον ὅπτ' ἐλαιομένη γῆ Χία· Σελινουσία ὁμοίως, μαστίχη, τήλινον, ἄλοιφον, ῥόδινον τὸ λευκανόμενον

Moibanus addit crocodili ſtercus, adéóque legiſſe videtur, τῦ κροκοδείλειου ἀφοδου.

B ὅπτ' τῷ ἡλίῳ ὁμοίως, τῶν ἐλαίων τὸ ἐν τοῖς θυλακίοις ὑγρόν, ἔλαιον Σικυώνιον.

CXI. Εὐχροίαν δὲ ποιεῖ ἐρέβινθος ἑψηθεὶς μῆλον ἔφθὸν· ἢ κόμμεως ἀκανθίνου, ἢ τοῦ ἐξ ἀμυγδάλων ἢ κερασίων, ἢ κοκκυμήλων, ὀλκὴ τριωβόλου μετ' οἴνου πότου.

CXII. Χρόαν δὲ μεταβάλλουσι τὰ ὑπὸ πυρετοῦ πιεσθέντα, ἄμμι μετ' ὕδατος, καὶ κύμινον ὁμοίως, ἀκύρεα πύεμνα, σμύρνιον κεκαρμένον, κύτινοι ῥοιᾶς ὁμοίως.

CXIII. Ταῖς δὲ ἐκ ταῖς μασχάλαις δυσοσμίας καὶ ὀζαινας καὶ παπαυσεῖν δυσλείοις τύποις· ἀγαλλόχῳ, βακχαρίδος ῥίζῃ, ῥόδοισιν, ἀπὸ τοῦ βαλανείου λείοις. Διαχρίειν δὲ, σμύρνῃ μετ' ὑποπηείας, ἢ χρωκομαίγματι, ἢ ὁμοίως κυπαρίσσου ῥαίσμασι μετὰ ὑποπηείας καὶ οἴνου εὐώδους, γῆ Χία κεκαυσμένῃ καὶ σεσεσθείσῃ, ἰείῳ. σκολύμου ῥίζα ἐψηθεῖσα καὶ πινομένη.

Moibanus addit σπεύδι δὲ καὶ

CXIIII. Οὐλὰς δὲ μύρτου ἄνθη ὀπτὰ χειόμενα, βρυωνίας ῥίζης λευκῆς καὶ μυρσίνης ἐφθὸς ἐν ἐλαίῳ ἄχει χυλώσεως τὸ ἔλαιον ὀπτὰ χειόμενον, βάλανος μυρεψικὴ λεία σὺν οἴνῳ λευκῷ, βολβοὶ κεκαυμένοι μετ' ἀγκυονίου σὺν οἴνῳ, καλαμίνθη σὺν οἴνῳ ἐφθῇ, λιθάργυρος πεπλυμένη σὺν ῥοδίνῳ λευκῷ, σικύου ἀγρίου ῥίζα σμηχομένη· δίζωμοι σπέρματα μετὰ λιθαργύρου λελωβημένα ἐν χολῇ αἰγείᾳ ἀναληφθέντα εἰς κηρωτῆς πάχος, ὀπτὰ χειόμενα ὠφελεῖ.

Dioſc. 4. de mat. med. c. 160. σὺν νίτρῳ, cū nitro.

CXV. Ταῖς δὲ ἐκ λεχήνων ἕλκεσι, καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ, ὁμοχρόοις ποιησεῖ, ὠφέλιμον κεκαρχειόμενον· δίζωμου σπέρμα λῶτον μετὰ χολῆς αἰγείας ἢ τραγοβατείας ἢ βοείας καθαχειόμενον· εἶθ' ὅταν ξηρανθῇ ἐπιπασσόμενον· ἐὰν δὲ τὸ λεχάνου δὲ τὸ δίζωμου χολὲς ὀπτὰ χειόμενος σὺν λιθαργύρῳ· ἢ σικύου ἀγρίου ῥίζαν ἐψήσας ἐν μέλιτι ἑφθῷ

καὶ λεπαίας ὡς κηρωτὴν, ἀλείφειν ὁμοίως. A
ὕ λιθαργύρου μέρη ϛ', ῥητίνης ἀπύρου μέρος
ἀναλημμάτων δίζώμου χυλῷ, ὑπάλειφε·
εἶτα ἐπιτρίβε ἐν βαλανείῳ, καὶ μὴ πρόλου-
σασθαι, ὑπάλειφε λιθάργυρον σὺν δίζώ-
μου χυλῷ.

CXVI. Στίγματα δὲ ἀῤῥᾳ, βατράχιον
καταπλασθὲν, καὶ πάρεως φύλλων χυλὸς B
ὁμοίως, μανδράγορας ὑπὸ ἡμέρας λ'. πα-
ραπεπόμβιος. ἢ τὰ φύλλα μεμαραμένου
ἀλείχειν ὑπὸ ἅλμη ἐν ὑπαχείμενα,
ὑπὸ ἡμέρας μ'. ἢ ν'. ὁμοίως πόα καὶ λαπαθίου
σταφυλινικὴ, ἢ σικύου ἀγρίου ῥί-
ζα ἑφθεῖσα ἐν μελικράτῳ λεία καὶ ὑπα- C
χείμενα, ἢ ἐμπλάστου ἐν ὄξει καταχεό-
μενον· χρησίσθω δὲ ἀῤῥᾳ τόπῳ.

CXVII. Μώλωπας ταχέως ὁμο-
χρόους ποιεῖ, * ἀγρίων ἀλόης ἐπαλεῖφό-
μενον συνεχῶς.

CXVIII. Ἀλφοὺς λευκοὺς καὶ λό-
χας ἀῤῥᾳ ἐν ἡλίῳ καθαιρόμενα, ἢ σμώ-
μενα ἐν βαλανείῳ, σφακωτοῦ χυλὸς, ἀγρίου D
ῥίζα σὺν ὄξει καὶ ἀλεύρῳ κεδίνῳ, καὶ πά-
ρεως χυλὸς ὁμοίως, πήγανον σὺν * κηρωτῇ
καὶ πεπερί, συκῆς μυελὸς * καρδίαι κρέ-
μωνες παλαιαὶ λεῖαι καταπλασθεῖσαι. καὶ
τὰ φύλλα τὰ ὁμοίως. σάτυρον φύλλα καὶ ῥί-
ζα καταπλασθεῖσα, τηλεφίου φύλλα
ὁμοίως καταπλασθέντα ὑπὸ ἡμέρας γ'. E
ἑκάστης ἡμέρας ὑπὸ ὥρας ϛ'. ἀφαιρῶν τὰ ὠ-
μὰ λύσῃ καὶ πάπλασε· ἄγνου σπέρμα λεῖον,
μὴ ἀφεψήσαντος ὄξους· αἰγιαλίας σπέρμα ὁ-
μοίως, ἀλκυονίου σὺν ὄξει, βρυωνίας ῥίζα
λευκῆς μυελίνης ἑφθεῖσα σὺν ἐλαίῳ μέ-
χει χυλώσεως, ἀσφοδέλου ῥίζης χυλὸς,
βάλανος μυρεψικὴ καταχεομένη, βολβοὶ F
λεῖοι σὺν ὀπῷ ὑπὸ νίτρῳ σμώμενοι καὶ ἔπει-
τα καταπλασθέντες, ἑλλέβορος * λευκὸς
ἑφθεὶς σὺν ὄξει ἐν σμηγμόσμῳ, καὶ ξηρὸς
καταπεπόμβιος μέχρις ἀναδρώσεως· εἶτα
καθαίρειν δὲ σφόδρα σὺν γῇ Μηλιάδι· χαμαιλέοντος μέλανος ῥίζα μὴ λείου ἐν
νίτρου καὶ ὄξους· δὲ τὸ πρόσωπον σὺν τό- G
πῳ. ἢ λιθαργύρου μέρη β', λείου μέρος α'.
μίξας ἀπάτελε ἐν βαλανείῳ, ἐν μὴ τὸ
λούσασθαι, καθαίρειν λιθαργύρῳ μὴ ὀ-
ξώμου χυλῷ.

coctam in aqua mulſa & contritam, donec cerati formam aſſequatur, eodem modo illine. Aut, ſpumæ argenti partes duas, ſulphuris viui partem vnam erucæ ſucco excipito, atque illinito: deinde in balneo deterito, & poſtquam laueris, argenti ſpumam cum eruce ſuco illinito.

Stigmata quæ abolcant.

Stigmata delent, ranunculus illitus, ſimilitérque capparis foliorum ſuccus, mandragoras diebus xxx affrictus, eiuſdémque folia muria condita inunctáque diebus xl aut l. pariter & herba Statice dicta ſi affricetur: ſylueſtris itidem cucumeris radix cocta in aqua mulſa, deindéque trita & illita: ceruſſa denique cum aceto peruncta, quæ quidem etiam inueterata ſtigmata delet.

Vibices cum reliquæ concolores efficiunt.

Vibices autem breui reliquæ cuti concolores efficit, liliaceum vnguentum frequenter inunctum.

Vitiliginem albam & leucen abolent hæc in ſole peruncta aut in balneo affricta: dracunculi ſuccus, ari radix cum aceto & farina hordeacea, capparis ſuccus eodem modo, ruta cum cerato & pipere, fici nigræ ramuli tenellive ſurculi triti & impoſiti: ſimiliter & eiuſdem folia, betæ folia & radix impoſita, telephij folia ſimili modo adhibita diebus xxx. ad ſenas horas quotidie, ita tamen vt his amotis hordeacea farina pro cataplaſmate imponatur: viticis ſemen tritum cum ſpuma nitri & aceto, althææ ſemen ſimili modo, alcyonium cum aceto, bryoniæ tam albæ quàm nigræ radix in oleo cocta quouſque ſuccum reddat, aſphodeli è radice ſuccus, glans vnguentaria inuncta: bulbi triti cum nitro torrefacto affricti, ac ipſi etiam per ſe impoſiti: veratrum album in aceto coctum & confractum, eiuſdem puluis affrictus dum ſudor erumpat: ſed poſt illinenda ſandaracha terráque Melia: nigri chamæleonis radix cum ſulphure, nitro & aceto, locis prius affricto nitro præparatis. Aliud: Spumæ argenti partes ij. ſulphuris partem vnam miſceto, hiſque laborantem in balneo perfricato, ac poſt lotionem inungito argenti ſpuma cum erucæ ſucco.

Vitiliginem al bam & leucen exterminat.

Diosc. 4. de mat. med. cap. 76. ἀπὸ ἡμέρας ι' ἀν'.

Moib. cutaneis quinam & ſtaticis medicinem ſint. Plin. lib. 26 cap. 8.

σὺν ὄλῳ, πεπέρει καὶ ῥίζῃ. Dioſc. 3. de m. t. med. cap. 52.

Moib. cutaneis & achæmatis affectis.

Hanc vim nigro tribuit Dioſc. 4. de mater. medic. Ca. 6. ſimpl. vtrique tam albo quàm nigro.

Ad vitiliginẽ nigram.

Vitiliginem nigram reliquæ cuti concolorem reddunt, terra Melia perunda, veratrum tam album quàm nigrum in aceto decoctum & affrictum: cochlea terrestris cremata, cum melle illita & affricta: cepæ succus cũ aceto, lilij radix infricata, similiter & fabacea farina, cuminum cum aceto, paritérque cachry, glans vnguentaria in vino, narcissi radix cum vrticæ semine & aceto, sepiæ testa cum aceto, cucumeris agrestis radix affricta, telephium cum aceto illitum, chondrillæ radix cum nitro tusa in smegmate: denique argenti spuma, arsenicum & sulphur æquis portionibus cum oleo mixta & in balneo affricta.

Ad lentigines, spodiolas & varos.

Lentigines, maculas solares & varos tollunt hæc illita: adarces ex aqua, acorus cum melle, costus cũ aqua & melle, alysson cum melle, tithymalli liquor ex melle, (attamen cauendum, ne, si diutius relinquatur, altiùs exulceret.) alcyonium cum aceto, vitis sylvestris fructus maturus, tritus: bryoniæ tam albę quàm nigræ radix decocta cum oleo, vsquedum succum reddat. Exterit & varos oleum amygdalinum cum cerato & lilij radice.

Ad ephelidas seu solares maculas.

Vitia cutis à Solis ardore contracta emendant: ari radix cum melle, glans vnguentaria illita cum vino: bulbi crudi per se, & cum oui luteo aceto aut melle, vel cum alcyonio combusti, maculas solares egregiè repurgant: galbanum cum aceto & nitro lentigines potissimùm abolet, vti & gummi cum nitro & melle. Peculiarius verò maculas solares emendant, ellebori albi partes duæ cum melle, elaterium inunctum, cassia cum melle, & cinnamomum eodem modo, brassicæ semen cum aceto, erui farina, raphani cortex cum lolij farina. Aliud: nasturtium totis sex noctibus imponatur, & mane eluatur. Eadem vitia corrigunt thapsiæ radix cum melle, hederæ folia in vino cocta, ricini denique grana per triduum imposita.

Ad varos.

Priuatim autem varos tollunt, lilij radix cũ sapone, cyclamini radix

CXIX. Τοὺς δὲ μέλανας αἰφοὺς ἡ ὁμόχροας ποιῇ γῆ· Μιλησία κατα χεομένη, ἐλλέβορος λευκὸς καὶ μέλας ἐφθεὶς μετ' ὄξους καὶ σμύρνιος, καὶ χαλκὶς χρυσᾶτις καὶ εἰς σταφίδα μέλιτι κατα χεόμενος ἢ σμηγμάτιον, κρομμύου χυλὸς σταφὶς ὄξει, κρίνου ῥίζα σμυρνίζουσα, κυαμίνου ἀλευρον ὁμοίως, κύμινον σὺν ὄξει, κάχρυς ὁμοίως, μυελοβάλανος σὺν οἴνῳ, ἢ ναρκίσσου ῥίζα σταφὶς κρίθινος ἀπέρματι καὶ ὄξει, σπιτία ὄγραικον σταφὶς ὄξει, ἢ σικύου ἀγρίου ῥίζα σμυρνίζουσα, τηλέφιον σὺν ὄξει κατα χεόμενον, χοιρόβρυλλος ῥίζα σὺν νίτρῳ κοπτέσα εἰς σμήγματι· λιθάργυρος, ἀρσενικὸν, θεῖον, ἴσα μετ' ἐλαίου εἰς βαλανείῳ σμηχόμενα.

CXX. Φακοὺς δὲ καὶ ἐφηλίδας καὶ ἰόνθους αἴρει ὄπος χεόμενα, ἀδάρκης μεθ' ὕδατος, ἄκορος σὺν μέλιτι, κόστος σὺν ὕδατι καὶ μέλιτι, ἄλυσσον σὺν μέλιτι, τιθύμαλλου ὀπὸς σὺν μέλιτι. (παρεσκεύασται δὲ χεονίσαν τὸ ἐλκοῖ ὀξεῖ βαφὲν.) ἀλκυόνιον σὺν ὄξει, ἀμπέλου ἀγρίας καρπὸς πέπονος, λάξος· βρυωνίας ῥίζα λευκὴ καὶ μέλανα ἐφθεῖσα μέλιτι ἐλαίου ἄχει χυλώσεως. αἴρει δὲ ἰόνθους ἀμυγδάλινον σὺν κηρωτῇ καὶ κέδρου ῥίζῃ.

CXXI. Αἴρει δὲ ἐφηλίδας ἄρεος ῥίζα μέλιτι μέλιτος, μυελοβάλανος καὶ παχεομένη σὺν οἴνῳ· βολβοὶ ὠμοὶ καθ' ἑαυτοὺς, ἢ σὺν ὠοῦ λεκίθῳ ἢ σὺν ὄξει ἢ μέλιτι, ἢ κεκαυμένοι μετὰ ἀλκυονίου, μάλιστα ἐφηλὶν ἀποκαθαίρουσιν· χάλκανθος σὺν ὄξει καὶ νίτρῳ μάλιστα φακοὺς αἴρει. κόμμι σὺν νίτρῳ καὶ μέλιτι· ἰδίως δὲ μᾶλλον ἐφηλίδας αἴρει ἑλλεβόρου λευκοῦ μέρη β', μέλιτος, ἐλατήριον κατα χεόμενον, κασσία σὺν μέλιτι, κιννάμωμον ὁμοίως, κράμβης σπέρμα σὺν ὄξει, ὀρόβινον, ῥαφάνου φλοιὸς σὺν αἰθέρι ἀλθίρῳ. ἢ κέρδαμος κατα χεομένη δι' ὅλης νυκτὸς ὅτι ἡμέρας ε'· ἔσωθεν δὲ ἀποπλύνασθαι χρὴ κλυσθέντα. ἰᾶται ῥίζα σὺν μέλιτι, κισσοῦ φύλλα σὺν οἴνῳ ἕφθα, χρόταινος καρπὸς κατα χεόμενος ὅτι ἡμέρας γ'.

CXXII. Ἰδίως δὲ ἰόνθους αἴρει κέδρου ῥίζα σὺν σμήγματι, κυκλαμίνου ῥίζα σὺν

μέλιτι, νάρκισσου ῥίζα ὁμοίως. σπτίας ὀ-
ὁμοίως, videtur redundare. Mo-
γράκου ὁμοίως κεκαυμένου μέρη β'. βα-
λάνου μυρεψικοῦ μέσης ἓν, ἄλφα σὺν ὕδατι
καταχριόμενα· καὶ καταξηραινόμενα δὲ
νύκτας. μετὰ δὲ ἓξ ἡμέρας, πυέλια. ἄλθεσι
σὺν ἐλαίου καταπλασθέν. λύ-
χνων κηρωτῇ αἰγανικῇ σμύρνα μετὰ
χυσίας καὶ μέλιτος, κεγχρωμοῦ χυλὸς σὺν
σποδίῳ, μολύβδαινα σὺν ὄξει, καὶ σώρυ σὺν
ὄξει κεκαυμένου.

σὺν ὄξει καὶ φακοῖς ἀφῃ-
ρεῖται ἀφῃρεῖται Dios-
cor. 1. de med. cap 107.

al. κεχρωσμένου. σὺν κισσι Dioſc. lib. 1. cap. 108.

μετὰ ὕδατος Dioſcor. l. 5. de med. cap. 118.

CXXIII. Τοὺς δὲ ψωριῶντας καὶ ὅλα τὰ σώματος ἢ κατὰ μέρος κνησμοὺς θερα-
πεύει καταχριόμενα, ταφὶς ἀγρία μετὰ
σανδαράχης καὶ ἐλαίου καὶ ὄξους τροφῇ-
σα καὶ λειοτριβήσασα, συπτηρία ὑγρὰ
μετὰ μέλιτος ἐφεθεῖσα. ἢ σμύρνης κα-
ταχριόμενοι, ἄλες σὺν ὄξει ἢ ἐλαίῳ συγ-
χριόμενοι ἄχρις αὖ ὀζιδρώσωσι, νάπυ μετ'
ὄξους, μυρσίνου λαπάθου πίεσμα μετ' ὄξους καὶ
ὀλίγου ἐλαίου· λαπάθου ἀγρίου τὸ ἀφέψη-
μα, τῆς ῥίζης τῷ λουτρῷ μιγνυμένης· καὶ
ὄξος θερμὸν καταπλυνόμενον. ὀσχέου ἀφέ-
ψημα, ἢ ὀρυζάνου, ἢ γλήχωνος καταπλύ-
μενον, γάλα σχιστὸν πινόμενον.

σημεῖον θερα-
πείας. Moib.

CXXIIII. Τοὺς δὲ κατὰ τὰ αἰδοῖα,
θαλάσσῃ * πινομένῃ, θεῖον ὀπτὸν δόν, νί-
τρον ὺν ἐλαίῳ καὶ ὄξει καὶ σαφίδι ἀγρίᾳ ἢ
συπτηρία * στυπτηρίου ὺν βαλανείῳ
καταχριόμενα· μάλιστα ὑπὸ τὴν διδύμων·
ἢ πρὸς ὄξους ξηρᾷ τετριμμένα σὺν οἴνῳ καὶ
καταχριόμενα διδύμοις. ἐγκαπάχειε ἢ μετὰ
τούτων ἢ ὠοῦ τὸ λευκὸν μετὰ μέλιτος.

σὺν ὀξυμέλιτι. Moib.

CXXV. Πρὸς δὲ τὰ κνησμώδη ὄζαι-
νήματα ἁρμόζει καταχριόμενα, σίφρυ-
γες σὺν ὄξει, στυκμίνου ῥίζα σὺν ὄξει, μί-
συ σὺν ῥοδίνῳ, μολύβδαινα σὺν ὄξει. ὀπὸς
αἰγῶν κεκαυμένη σὺν ὄξει, συπτηρία πᾶσα
σὺν μέλιτι ἐφεθεῖσα, πήγανον σὺν ἁλσὶ
καὶ ἐλαίῳ, ἢ πήγανον σὺν κηρωτῇ μυρσινίνῃ
τετριμμένῃ, ψιμυθίου καὶ λιθαργύρου σὺν
ὄξει, μυρσίνινον ἔλαιον, δαφνίδων πίεσμα
τροφοκαλυζέσθων, μύρτα σὺν κηρωτῇ μυρ-
σινίνῃ ἐν ὀξυκράτῳ ὀπτὰ θέλδια, κινάδεις με
τὰ κηρωτῆς, σμύρνη, νίτρον σὺν ὑείῳ στέατι,
κισσοῦ φύλλα ἑφθὰ σὺν οἴνῳ καταπλα-
σσόμενα, κελτικὰ κεκαυμένα λίθῳ καται-
πλασσόμενα, νίτρον σὺν ὑείῳ ἀπύρῳ, καὶ πρὸς σμωλίην.

A cum melle, narciſſi radix eodem modo. Teſtæ ſepiæ crematæ partes ij. & glandis vnguentariæ pars vna terantur, & inungantur ex aqua. Cùm exaruerint, humectato: ſex verò tranſactis diebus, fomentum adhibeto. Repurgât & varos trimeſtris tritici farina cum oleo impoſita, pulegium cerato exceptum, B myrrha cum caſſia & melle, cepарum ſuccus cum ſpodio, plumbago cum aceto, & ſory vſtũ cum aceto.

Ad ſcabiem & pruritum.

Totius corporis ſcabiem aut partis cuiuſpiam pruritum ſanant hæc illita: ſtaphiſagria cocta, deindeq; cum ſandaracha, oleo & aceto teruiter contrita: alumen liquidum cum melle coctum, & addita myrC rha inunctum: ſal cum aceto & oleo illitus, donec ſudor erumpat: ſinapi cum aceto: quod ex vnguentaria glande tuſa expreſſáque reliquum eſt quaſi retrimentum ſeu magma, cum aceto & pauco oleo: radicum lapathi agreſtis decoctum lauacro mixtum, acetum calens affuſum: decoctum erui, aut origaD ni, aut pulegij itidem affuſum: lac denique ſciſſile in potu ſumptum.

Ad pruritus pudendorum.

Genitalium pruritus ſanant, aqua marina pro fotu adhibita, ſulphur inſperſum, ſic & nitrum cum oleo, aceto & ſtaphide agria: alumen ex aqua mulſa in balneo illitum, præſertim circa teſtes: fæx etiam aceti arida tritáque cum vino teſtibus illita: ſed poſtea candidum oui cum melle inungendum eſt.

Ad pruriginoſa exanthemata.

Ad pruriginoſas papulas hæc E peruncta conueniunt: diphryges cum aceto, mori radix ex aceto, miſy cum roſaceo, plumbago cum aceto, vngulæ caprarum vſtæ cum aceto, quodvis genus aluminis eum melle coctum, ruta cum ſale & oleo, ruta cum cerato myrtino quadruplo, ceruſſa & argenti ſpuF ma cum aceto, myrtinum oleum, expreſſus baccarum lauri ſuccus affuſus, myrti baccæ cum cerato myrtino in linteolo impoſitæ, myrrha, nitrum cum adipe ſuillo, hederæ folia cum vino cocta & imG poſita: hordeum vſtum tritúmque, cataplaſmatis in modum adhibitum: nitrum cum ſulphure viuo, fæx denique affricta.

Ad lichenas ſeu impetigines.

Ad lichenas ſeu impetigines ac lepræ ſcabieique vitia faciunt hæc illita: viticis ſemen cum ſpuma nitri & aceto, ſanies quam ſylueſtris oleæ ligna viridia dum vruntur exudant, ſimiliter & quæ ex corni lignis accenſis extillat, anchuſæ radix trita cum aceto impoſita, adarces cum aqua, rubiæ ſemen cum aceto, loliacea farina cum aceto cataplaſmatis modo impoſita. Feras autem impetigines tollunt, furfures in aceto coĉti & calentes impoſiti: ſimiliter & chondrus.

Ad pruriginem.

Ad pruriginem, lupini farina in balneo cum oleo chamæmelino & pauco aceto cõuenienter illinitur.

Ad lepram.

Lepram verò ſanant, lolij farina cum ſulphure & aceto illita, bryoniæ fructus cum aceto more cataplaſmatis impoſitus, bitumen cum ſulphure & aceto: (ſunt qui pro bitumine picem vſurpent,) glans vnguentaria cum aceto illita: tollit & ranunculus impoſitus, cucumeris agreſtis radix cum aceto, ſimiliter & ſory vſtum: oleæ Æthiopicæ lacryma cum aceto, (ſie porrò ſylueſtrem oleam nominant.) veratrum tam album quàm nigrum cum aceto impoſitum, myrrha cum aceto, ac thus eodem modo, paritérgue ammoniacum, fici liquor illitus, cicer coctum ex a ceto impoſitum, amygdalæ amaræ cum aceto, taurinum gluten eodem modo, thapſiæ ſuccus & radix cum aceto: ſulphur viuum cum aceto, aut ſubactum cum reſina terebinthina: lupinorũ decoctũ affuſum: æruginis partes duæ exceptæ reſinæ terebinthinæ parte vna: (at efficacius redditur hoc remedium addito nitri aut chalcanthi momento.) cardamomum aut naſturtium cum aceto. Clematis vſta & cum aceto impoſita, lepras exterit. Idem præſtant cantharides, bupreſtes & pinorum erucæ, reſina & pice admixta: gummi radicis thapſiæ, amygdali amaræ, ceraſi, pruni aut vitis cum aceto: cochlea terreſtris cremata cum aceto & melle illita: lapathi ſylueſtris radix, ſeu cruda, ſeu in aceto coĉta tritáque & impoſita: lichen qui petris inna ſcitur inunctus, aut

A CXXVI. Πρὸς δὲ τοὺς λειχῆνας, ἢ τὰ λεπρώδη, ἢ ψωριάσεις, καὶ χελιδόνια ἁρμόζει· ἄγνου σπέρμα σὺν ἀφρονίτρῳ καὶ ὄξει, ἰχὼρ ὁ ἀποῤῥέων ἐκ ξύλων ἀγελαίας ὑγρὰς καιομένων· ὁμοίως καὶ ἐκ τῆς κεγχαλίνων ξύλων. ἀγχούσης ῥίζα λείαν σὺν ὄξει καὶ παστῷ λαγανομύῃ, ἀδάρκη σὺν ὕδατι, ἀδάρκης

B ἐρυθροδάμνου καρπὸς σὺν ὄξει, αἶγινον ἄλφιτον σὺν ὄξει καὶ παπαλαγανόμενον. ἀφίσγουσι ἀγρίους λειχῆνας πίτυρα σὺν ὄξει ἐψηθέντα, καὶ θέρμα καὶ χονδρος ὁμοίως.

CXXVII. Πρὸς κνησμοὺς, ἐν λιπεῖ θέρμινον ἄλφιτον μὴ χαμαιμηλίνου ἐλαίῳ καὶ ὀλίγου ὄξους καὶ παχείδω ὁ πάχων.

C CXXVIII. Λέπραν δὲ θεραπεύει, αἶγινον ἄλφιτον σὺν θείῳ καὶ ὄξει καὶ χελιδονίου, βρυωνίας καρπὸς σὺν ὄξει καὶ παλαγανόμενος· ἄσφαλτος μὴ θείου καὶ ὄξους· πίνες ὕδατι ἀσφάλτου, πίσσης. μυρσίνου καὶ παχείδιον καὶ πίσσης παρακάρασου Moib. σὺν πιτυΐνῳ ἐλαίῳ καὶ ὄξει· βατράχιον ἐπίπλασθὲν ἀφίσγει· σικύου ἀγρίου ῥίζα

D σὺν ὄξει, σὺν καὶ κεκαυμένη ὁμοίως, ἐλαίας σὺν καυμένῃ Moib. Αἰγυπτίας δάκρυον σὺν ὄξει. καλύπτει δὲ Αἰγυπτία ἐλαία, ἢ ἀγρία ἐλαία. ἐλλέβορος λευκὸς καὶ μέλας σὺν ὄξει καὶ παλαγανόμενος, σμύρνα σὺν ὄξει, καὶ λίβανος ὁμοίως, ἀμμωνιακὸν ὁμοίως, ὀπὸς συκῆς ὀπίπλασθὲν μύλδαλα πικρὰ σὺν ὄξει, ζωμὸς ἐχίνου ὁμοίως, θαψίας χυλὸς καὶ

E ῥίζα σὺν ὄξει· θεῖον ἄπυρον σὺν ὄξει, ἢ περιστερίου ῥύπου αἰθαλοφόρου· θέρμον ἀφέψημα καταπλούμενον, ἰὸς δίπλοῦς αἰθαλοφθεὶς ῥύπῳ περιστερίου ἀπλῶς βιονώτερον ὃ γάνεται τὸ φάρμακον, νίτρου ἢ χαλκάνθου μιγέντος ὀλίγου. καρδάμωμον ἢ κέρδαμον σὺν ὄξει, κλήματις σὺν ὄξει καῦσα καὶ καταπλασθεῖσα ἀφίσγει. καὶ κανθαρὶς, βύπρησις, πίτυος κάμπη αἰθαλοφθεῖσα ῥύπῳ, ὃ πίσσης μιγάσης. θαψίας ῥίζης κόμμι, ἀμυγδάλης πικρᾶς ἢ κερασίας, κόκκυμηλέας, ἢ ἀμπέλου σὺν ὄξει· κοχλίας χερσαῖος σὺν ὄξει κεκαυμένος ὃ σὺν μίλτῳ καταχειόμενος, λαπάθου ἀγρίου ῥίζα ὠμὴ καὶ μὴ ὄξους ἐφθὴ λεία καὶ παλαγανόμενη, λιχὼν ὁ ὑπὸ πέτρας πίπτων καὶ ξηρανθεὶς, ἢ

σὺν ὄξει κεῖται πλατεῖς, χαμαιλέοντος μέ- A
λανος ῥίζα ἐψηθεῖσα σὺν ὄξει, μεθ' ὑπος τοῦ
ἀφεψήματι θείου καὶ ἀσφάλτου ἐγχριο-
μένη, ἢ δία τύπων· ἔαρ φώκης ἢ χάλ-
κανθος καὶ κέδρινον ἔλαιον μιγέντα, μελά-
νθιον μετὰ θείου ἀπύρου καὶ θαψιοχόλλης καὶ
ὄξους, ὀπὸς σιλφίου σὺν ὄξει.

CXXIX. Τὰς δὲ λέπρας διαφορεῖ B
πολύ, τεῦφιον ῥίζα σὺν ὄξει κεῖται πε-
φυλλωμένη, ἢ πήγανον σὺν μέλιτι καὶ ψωρικὰ
ὁμοίως, πίσσα ὑγρὰ σὺν ἴσῳ κηρῷ καὶ ῥητίνῃ
καὶ θείῳ παχέσσα ὡς ἔμπλαστρος, θαψοίου
φύλλα ἐψηθέντα σὺν ὄξει καὶ κεῖται πλα-
θέντα, πέλεκας φύλλα ἢ κλάδια ὁμοίως,
ῥοιὰ σὺν ὄξει καταχριομένη, σκαμμωνίας C
ὀπὸς ἐψηθεὶς σὺν ὄξει ἄχρις οὗ μιλιτώδες
γένηται, κεῖται χριόμενος, σήσεως σὺν μέλ-
τι ὁμοίως, τριφύλλου ῥίζα σὺν ἀλφίτῳ καὶ
ὄξει κατάπλασμα μύρῳ, τυρὸς παλαιὸς
ἢ σὺν κεφαλῶς χυλῷ, ἢ ὑγρὰ ἐψηθεῖσα
σὺν μέλιτι κεῖται χριομένη· θυμάλλου ὀπὸς
κατάχριόμενος, τρυγὸς οἴνου κεκαυμένη μετὰ D
συκῆς ἀφεψήματος κεῖται χριομένη, χελι-
δονίου τοῦ μικροῦ ῥίζα κατάπλασθεῖσα,
σολυμὸν λεία ὑπόπηγμα, ἰτέας φύλλα
κεκαυμένα καὶ μεθ' ὕδατος ὑπόπλασμα,
ἄλουσα ἀναληφθεῖσα βουτύρῳ,
θεῖον ἄπυρον, μελάνθιον, θαψοίου φύλλα σὺν
ὄξει κεῖται χριόμενον, ἀμμωνιακὸν σὺν ὄξει ὁ- E
μοίως, ἀμυγδάλαι πικραὶ σὺν ὄξει ὑπόπλασμα, χαλκίτις ὠμὴ μετὰ κυπρείνης κηρω-
τῆς, μελίας φλοιὸς κεῖται σὺν ἰσίνῳ ἢ κε-
δρίᾳ, ἢ πτερόπολις ὑπόπλασμα ὡς ἔμ-
πλαστρος.

CXXX. Ὄνυχας δὲ ἀφίστησι λεπτομε- F
ὑπόπλασμα· ἀσφοδέλου ῥίζα λεία, ἄλουσ
ῥίζα ὁμοίως, βατράχιον κεῖται πλαθέν,
κυνόδακες, ἢ βάτραχος, πίτυος κάμπη αἰα-
ληφθεῖσα ῥητίνῃ τερμινθίνῃ, ἢ πίσσης ὑγρᾶς
μυκίσης· ἢ θαψίας ῥίζα ἢ σίνηπι σὺν ὄξει,
ἢ ἀγρελαίας πυρήνων τὸ ἐντὸς ἀναλη-
φθὲν ἔαρι, θείῳ ἄπυρον σὺν κηρῷ ἢ ῥητί- G
νῃ, ὑποπλαπάθου ἢ ἀγρίου λαπάθου ῥίζα
ὠμὴ καὶ ἐφθὴ σὺν ὄξει, κάρδαμον σὺν ὄξει·
κυπαρίσσου σφαιρία χλωρὰ κεκαυμένα
σὺν ὄξει ἢ λεπίδνια σὺν θέρμοις πικροῖς. λαπάθου ῥίζα σὺν κερδάμῳ ἢ μέλιτι, πίσσα

cum aceto impoſitus, chameleonis
nigri radix in aceto cocta ſola per
ſe, aut additis ſulphure & bitumi-
ne inuncta: vituli marini adeps, ad-
mixtis chalcantho & oleo cedri-
no: melanthium cum ſulphure vi-
uo, glutine taurino & aceto: laſer-
pitij denique liquor cum aceto.

Recentes verò lepras hęc emen- Ad recentes lepras.
dant: trifolij radix cum aceto im-
poſita, ſimiliter & ruta eum melle
& alumine: pix liquida cum æqua-
li portione ceræ, reſinæ ac ſulphu-
ris ad emplaſtri formam redacta:
marrubij folia cum aceto cocta &
impoſita, vlmi folia & ramuli eo-
dem modo, malum Punicum cum
aceto illitum, ſcammoniæ liquor
ad mellis craſſitudinem in aceto
coctus & illitus: pariter & allium
cum melle, ſtruthij radix cum po-
lenta & aceto loco cataplaſmatis
impoſita: alumen vſtum cum braſ-
ſicæ ſucco, aut ipſum liquidum
cum melle coctum & inunctum: ti-
thymalli liquor illitus, fæx vini vſ-
ta & cum fici decocto adhibita,
chelidonij minoris radix impoſita,
ſimiliter & rapum contritum, ſalis
folia cremata & ex aqua illita, an-
chuſa butyro excepta, ſulphur vi-
uum, melanthium, taurinum glu-
ten cum aceto inunctum, ſimili
modo & ammoniacum cum ace-
to, amygdalæ amaræ cum ace-
to impoſitæ, chalcitis cruda cum
ceratę cyprino, fraxini cortex vſ-
tus cum irino aut cedria, propo-
lis denique ceu emplaſtrum im-
poſita.

Vngues autem ſcabros detra- Ad vngues ſcabriores.
hunt hæc impoſita: aſphodeli ra-
dix trita, ſimiliter & ari, ranuncu-
lus illitus: cantharis aut bupreſtis
vel pityocampe exceptа reſina te-
rebinthina, vel admixta pice liqui-
da: thapſiæ radix & ſinapi cum a-
ceto, nucleorũ oliuæ agreſtis pars
interior excepta adipe, ſulphur vi-
uum cum cera & reſina: hippola-
pathi aut lapathi ſyluęſtris radix,
ſeu cruda, ſeu cocta cum aceto: na-
ſturtium cum aceto, cupreſſi viren-
tes pilulæ decoctæ cum aceto trita-
que cum lupinis amaris, lini ſe-
men cum naſturtio & melle, pix in

Moib. σὺν μέλι- τι, vti legitur a- pud Dioſc. lib. de mat. med. 2. cap. 182. aut σὺν Μηδικῷ quoniam eius idem lib. 5. terræ Meliæ le- pras exercendi vim tribuit.

καὶ ἀλόης, ſi ſe- rina, addit Dio- ſcor. lib. 1. de mat. med. c. 138

aceto cocta & impoſita, pix liquida cum cera, ſandaracha, calx viua, fæx vſta cum pice aut viſco, alumen ex aqua, arſenicum cum aceto, aut viſcum cum calce.

Scabiem tollunt.

Scabiem rollunt, nitrum, ſpuma nitri, fel bubulum cum nitro, terra Melia, cochlea terrestris cremata cum melle, lolij radix ſicca trita, glans vnguentaria eodem modo, & ſuccus qui ex ea exprimitur.

Remedia ad mammarum affectus.

Mammas cohibentia.

Mammas cohibebis quominùs in magnitudinem excreſcant, ſi herbam Creticam dictam, quam nonnulli Erigeronta vocant, ex frigida contrieris, & mammas illeueris. Probatio autem huius remedij hæc eſt: Hœdi tenelli cornicula inungito, & non ampliùs creſcent.

Mammillas virginum ſuo in ſtatu conſeruantia.

Mammillarum, in virginibus potiſſimùm, incrementum inhibent impoſita hæc: Cicutæ ſemen, dum ſucco plenum eſt, contritum, ſuppoſito priùs linteolo. Idem & ipſa herba præſtat, eodem modo: alumen liquidum cum melle, epimelidis folia ſimiliter impoſita: denique quod è cote Naxia exacuendo ferro deteritur, ex aceto illitum.

Turgētes mammas reprimentia.

Turgentia lactéque diſtenta vbera cõpeſcunt, lens in aqua marina cocta & more cataplaſmatis impoſita, menta cum polenta, & vinacea cum ſale trito: muria denique pro fomento adhibita.

Lac extinguentia poſt partū.

Lac extinguunt etiam poſt partum, farina fabacea, cum per ſe tum addita polenta impoſita: Cimolia cum aceto aut aqua & roſaceo illita: alumen liquidum cum aqua & aceto, addito roſaceo: terræ Samiæ after, terra Melia eodem modo, lac muliebre cum cicutæ ſucco impoſitum, fæx aceti aut vini adhibita cum polenta, ſimiliter & hyoſcyami ſemen cum vino tritum, marinæ aquæ perfuſio, cicutæ folia impoſita, muriæ fomentum, nuces denique iuglandes impoſitæ.

Mammas grumoſo lacte turgentes leuantia.

Grumoſo lacte turgentes mammas compeſcunt, furfures in aceto

A ὦν ὄξει ἐψηθεῖσα καὶ ὑπτιεθεῖσα, πίσαι ὑγρὰ σὺν κηρῷ, σανδαράχῃ, ἀσβέστῳ, ἢ τρὺξ κεκαυμένη σὺν πίσσῃ ἢ ἰξῷ, συπήνεια σὺν ὕδατι, ἢ ῥητινικὴν σὺν ὄξει, ἢ ἰξὸς σὺν κονίᾳ.

Dioſc. v. de mat. med. c. 132. ὧν ſententia, cum reliqua.

CXXXI. Σμήχει δὲ λύσαν, νίτρον, ἀφρόνιτρον, χολὴ βοεία σὺν νίτρῳ καὶ Κιμωλίᾳ, γῆ Μηλία, κοχλίας χερσαῖος κεκαυμένος σὺν μέλιτι· κρίνου ῥίζα ξηρά, λειάνου σὺν ἐλαίῳ ὁμοίως, ἢ τὸ πίεσμα αὐτῆς.

Τῶν κατὰ τοὺς μαζοὺς παθῶν βοηθήματα.

CXXXII. Πρὸς μαζοὺς, ὥστε μὴ γίνεσθαι μεγάλους. Βοτάνην τὴν λεγομένην Κρητικὴν, ἣν τινες καλοῦσιν ἐριγέροντα, τρίψας μετ' ψυχροῦ ὕδατος, καταχεέτω τοὺς μαζούς. Δοκιμασία τοῦ φαρμάκου· ἀπαλοῦ μικροῦ καταχέσαντα τὰ κέρατα, ἢ οὐκ αὐξουσι.

CXXXIII. Μαζοὺς δὲ σὺν ἐᾷ αὔξεσθαι, ὅτι πρόσθεν μάλιστα, καταπλασθήσεται κωνείου σπέρμα ἐν χυλῷ λείου, ὀρόβου τραγοῦ πεπτισμένου· καὶ ἡ πόα δὲ ὁμοίως. συπήνεια ὑγρὰ σὺν μέλιτι χωλῆς χλόης· ὑπομηλίδος φύλλα καταπλασθήσεται ὁμοίως· ἀκάνθης Ναξίας ἢ τροχὸς αὐτοῦ ἀκανθήρεπτος σιδήρου τὸ ἀποτεμνόμενον, μετ' ὄξους καταχριόμενον.

Hæc verba, χωλῆς χλόης, ſuperflua videntur Moibano.

CXXXIIII. Ταῖς δὲ ἀπαργάσῃς τῶν μαζῶν ἐπικλήσῃσι, φακὸς ἐψηθεὶς σὺν ἁλῶσῃ καὶ καταπλασθήσεται, ἡδύοσμον σὺν ἀλφίτῳ, τέμφυλα μετ' ἁλῶν λείων, ἄλμη πεπυρωμένη.

CXXXV. Σβέννυσι γάλα καὶ μετ' ὀλίγας τάξεις, ἄλθεσι κυάμινοι καθ' ἑαυτὸ ἢ σὺν ἀλφίτῳ καταπλασθέν, Κιμωλία σὺν ὄξει καταχριομένη ἢ ὕδατι ἢ ῥοδίνῳ· συπήνεια ὑγρὰ σὺν ὕδατι, ὄξει, ῥοδίνου μυρσινίτου, γῆς Σαμίας ὁ ἀσὴρ, γῆ Μηλησία ὁμοίως, γάλα γυναικεῖον μετ' κωνείου χυλοῦ καταπλασθέν, τρὺξ ὄξους ἢ οἴνου μετ' ἀλφίτου καταπλασθεῖσα· ὑοσκυάμου σπέρμα μετ' οἴνου, λῆον ὁμοίως· γάλα σὺν καταπλουμένη, κωνείου φύλλα καταπλασόμενα.

Videtur Moibanus legiſſe ἀξυπεδίτου Maxim.

CXXXVI. Τοὺς δ' χονδριώντας μαζοὺς παύει, πίτυος ὦν ὄξει καὶ πηγάνου

ἀφεψήματι ζεσθέντα ⁂ καταπλασθέντα, ἡδύοσμον σὺν ἀλφίτῳ, ἡμέρῳ κάλλους φύλλα καταπλασθέντα, ἄλμῃ πυεωμ-
Moibanus ἐνδέχε legisse videtur. μένῃ, κέγχρα βασιλικὰ σὺν μέλιτι ⁂ πηγάνῳ, κρόκου φύλλα λάβε, κέρκος σὺν γάλακτι καταζεσθέντος, καταπάσσειν κατα-
πλασθέντων, ἄλφιτα ἐφθὰ κυαμίνου καθ' ἑαυτὰ, ἢ σὺν μέλιτι· λίθος χαώδης σὺν ὕδατι, λίθος ὀστρακίτης σὺν μέλιτι, κυδώνια ἐφθὰ σὺν μέλιτι καταπλασθέντα· σέλινον καταπλασθέν· ὠφελεῖ δὲ καὶ τὰ δεδημωδημένους μαστούς.

CXXXVII. Οὐκ ἐᾷ δὲ ὅπως μὴ πήγνυσθαι γάλα τυρούσθαι, κεγχρίων λευκῶν
κεγχρὸν λευκὸν δέκα τὸν ἀριθμὸν κεγχρίων μικρῶν, Moibanus. Actuus cerâ candidam ejus granorum magnitudine deliberat. δέκα τὸν ἀριθμὸν κεγχρίαν μεγίστη καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀπὸ καταποτίων διδόμενα.

CXXXVIII. Καταπάσσει δὲ γάλα πλείοις, ὑπομασσάθρου ἢ μασάθρου ἀφέψημα μὴ οἴνου πινόμενον· κύκεῖς, ἐρέβινθος, ὤχιμον, μαλάχη, ἄνηθον, σπέρμα θλασθὲν ῥοφήματι κυρκήσεως κυρτὸς ὁμοίως· μεκύκεῖς, vel potius σύγκεις, Moibanus. λάθιον ὀλίγον πινόμενον ἐφ' ἡμέρας ⁂ ἡμέρας, ⁂ σὺν ῥοφήματι δὲ λαμβανόμενον· ὀνωνίδος ῥίζα σὺν ῥοφήματι ἑψηθεῖσα καὶ λαμβανομένη· γλαυκίου τῆς βοτάνης τοῦ κλάδους ⁂ τοῦ φύλλα ἢ τοῦ αὐτὴ ἑψήσας σὺν ῥοφήματι δίδου· ἁλίμου χυλίσματος ἢ σόγχου, ἢ βουγλώσσου, ἢ θρίδακος δίδου κυάθους β'. ἢ ὑδρομέλιτος κύαθον ἕνα ἐπὶ ἡμέρας ζ'. ⁂ ἀφεψηθέντα δὲ πὶ λάχανα γλαυκίου probe corrigit Moibanus. σὺν κυμίνου (vel κρίθινα, aut forte κνεωρίτου) ἁλεύρου. πολύγαλον πινόμενον, ἢ ⁂ τοῦ σίου πᾶσι τοῦ φύλλα ἐαθὲν πόμα.

CXXXIX. Καταπλασθὲν δὲ γάλα καταπάσσει σὺν ἀλεύρῳ κριθίνῳ, μαράθου ἀφεψήματι· κηρὸς ἢ σμύρνα, ἢ ἔαρ χλοῦνον ἢ θείου μιγέντα· τοῦ ἐλαίας φύλλα, σταφὶς χολὴ ⁂ ὑπὲρ· " πλεῖον οἴνου σὺν ὄξει.

CXL. Τὰς δὲ φλεγμονὰς τῶν μαθῶν πρηστῆρας, ἀσφοδέλου ῥίζα ἢ τοῦ φύλλα σὺν οἴνῳ ἐφθὰ καὶ καταπλασθέντα· βακχάριδος φύλλα καταπλασθέντα. Γυναικὸς ἐὰν οἱ μαθοὶ ὀγκωθῶσιν, αἱ δὲ ἀφόδυμα ξηρὸν ἐνέψασε μὴ ἀκρέμονι καταθλάσαι, ⁂ λύει πᾶν φλεγμονήν.

& rutæ decocto feruefacti & impoſiti, menta cum polenta, hemerocallis folia impoſita, fotus ex muria, nuces iuglandes cum melle & ruta, ricinii folia trita, crocus cum lacte illitus, cratæogonum more cataplaſmatis impoſitum, farina fabarum per ſe & cum polenta, lapis geodes ex aqua, oſtracites cum melle & in modum cataplaſmatis impoſita, apium denique pari modo adhibitum.

Lacte cruento illinitur mulier. Diſtentis grumoſo lacte mammillis prodeſt, prætereáque lac nutricum in caſeum cogi denſarive prohibet cera candida, ſi eius grana decem miliari magnitudine pilularum inſtar quotidie deglutiantur.

Ad eadem. Lac aſſumenda remedia. Lactis abundantiam faciunt, hippomarathri ſeu ipſius ſatiui fœniculi decoctum ex vino bibitum, milium, cicer, ocimum, malua & anethum, incocta ſorbitionibus: circææ ſemen eodem modo: melanthium parciùs bibitum pluſculis diebus, & cum ſorbitione ſumptum: iuſculum cui radix ononidis incocta fuerit, ſorbitione ſumptum. Aliud: glaucis herbæ ramulos, folia & flores coquito, & in ſorbitione dato. Aut: ſuccum halimi aut ſonchi, bugloſſíve aut lactucæ, cyathorum duorum menſura, cum aquæ mulſæ cyatho vno diebus ſeptem propinato. Idem præſtant hæc eadem olera cocta & cum cymini farina ſumpta: polygalum quoque bibitum, & marrubij folia eſitata.

Lac vberius attrahunt mammis impoſita cum farina hordeacea, fœniculum & melanthium, hordei macerati cremor, & portulacæ ſuccus: cera, myrrha, adeps anſerinus & ſulphur ſimul mixta: vlmi folia, lacertę fel & hepar, ſplen aſini cum aceto. Lac attrahentia, ſiue ſorte impetus.

Mammarum inflammationes mitigant, aſphodeli folia cum radice in vino cocta & impoſita, ſimiliter & baccharidis folia. Quòd ſi mulieris mammæ intumuerint, caprino ſtercore arido cocto cum meraco eas foueto, & ſedabitur inflammatio. Mammarum inflammationes lenientia.

Remedia ad teſtium affectus.

Τῶν κῦ̃ρις διδύμοις παθῶν βοηθήματα.

Ad teſtiũ inflammationes.

Teſtium autem inflammationibus medentur, fæx vini cum ſale in modum cataplaſmatis impoſita, hyoſcyami ſemen tritum cum vino: Cimolia terra cum aceto & roſaceo ad ſtrigmenti craſſitudinem redacta & illita: after Samius ſimili modo illitus, geodes lapis ex aqua, ciceris farina in mero cocta, aut cicer ipſum coctum cataplaſmatis inſtar impoſitum: ſenecionis flos cum paſſo, & ipſa quoque herba impoſita, necnon & eiuſdem pappi ſimiliter: coriandri folia cum vua paſſa, lilij radix cum hyoſcyami foliis & farina triticea: fabacea farina cocta in vino cum cumino & vua paſſa aut fauo, aut cerato cyprino: lini ſemen in vino mulſo coctum, melilotus in paſſo coctus, myrti folia cum cerato: vua paſſa alba cum nitro aut ſpuma nitri, ruta cum lauri tenellæ ramulo, ſabinæ folia ex aqua impoſita: ſplanchnon, quod muſcus dicitur, eodem modo, aut etiam muſcus marinus: viticis ſemen cum butyro & foliis vitigineis, ſambuci folia ſimili modo, aſphodeli denique folia cum radice in vino decocta.

CXLI. Ταὶ δ' ἁπλῶ διδύμων φλεγμοναὶ ἰᾶνται πρὶξ οἴνου μετὰ ἁλὸς, καὶ ἔμπλασθεῖσα, ὑοσκυάμου καρπὸς μετ' οἴνου λεῖος. ἢ Κιμωλία σὺν ὄξει καὶ ῥοδίνῳ γλοιώδης καταχριόμενα. ὁμοίως ἀστὴρ Σάμιος καταχριόμενος, ἢ λίθος γεώδης σὺν ὕδατι, ἢ ἐρεβίνθου ἄλευρον σὺν ἀκρήτῳ ἐψηθέν, ἐρέβινθος ἐφθὸς καταπλασσόμενος, ἡ μελίλωτος ἐν σπονδείῳ ἐφθὸς καταπλασσόμενος, καὶ ἢ ποα καταπλασσομένη, ὡ τὸ ὀπὸς ὁμοίως, κρίνου ῥίζα σὺν ὑοσκυάμου φύλλοις καὶ ἀλεύρῳ πυρίνῳ, καὶ μίνει ἀλθόμενον ἐψηθὲν σὺν οἴνῳ σὺν κυμίνῳ ὡ ταφίδι ἢ κηρίῳ, ἢ κηρωτῇ κυπρίνῃ, ἢ λινόσπερμον σὺν οἰνομέλιτι ἐφθῷ, ἢ μελίλωτον σὺν γλυκεῖ ἐφθῷ, μυρσίνια φύλλα σὺν κηρωτῇ, ταφὶς λευκὴ σὺν νίτρῳ ἢ ἀφρογίτρῳ, πήγανον σὺν κλάδῳ δάφνης ἁπαλῆς, βατράχους φύλλα σὺν ὕδατι καὶ σπλαγχνῳ καθαρμάτων, σπλάγχνον τὸ καλούμενον βρύον ὁμοίως, ἢ τὸ θαλάσσιον βρύον ἄγνου σπέρμα μετ' βουτύρου καὶ ἀμπέλου φύλλων, ἀκτῆς φύλλα ὁμοίως, ἀσφοδέλου ῥίζα καὶ φύλλα ἐψηθέντα σὺν οἴνῳ.

Ad teſtium inflammationes. Ex lib. 4 Dioſc. de mat. med. Moib.

Ad teſtium inflammationes. Ἀξεῖται δὲ ὑπὸ μέλιτι, Pamius, ὑπὸ κηρωτῇ μυρσίνης, Moibanus. forte myrſines.

Ad eaſdem inflammationes.

Diuturnas porrò teſtium inflammationes hæc ſoluunt: Aſius lapis appenſus in lana ſicca, althææ radix cocta & cataplaſmatis modo impoſita, eryſimon coctum tritúmque, nitrum torrefactum oleo ſolutum, oui oleoſus humor in ſplenio impoſitus, farina hordeacea cum pice liquida. Vtiliter etiam teſtes cupreſſi decocto fouentur.

CXLII. Ταὶ δ' χρονίας φλεγμοναὶ τῶ διδύμων λύσις Ἄσιος λίθος ἀπεκπιόμενος σὺν ἐρίῳ ξηρῷ, ἀλθαίας ῥίζα ἐφθὴ καταπλασθεῖσα, ἔρυσιμον ἐφθὸν λεῖον, νίτρον ὀπτὸν διεῖς σὺν ἐλαίῳ, ὠοῦ ἐλαιώδες ὑπόπτυελμα σὺν σπλῆνι, ἄλευρον κρίθινον σὺν πίσσῃ ὑγρᾷ. Πυελοῦνται δὲ ὠφελίμως κυπρίσσου ἀφεψήματι.

Ad teſtium excreſcentiã carnoſa.

Teſtium excreſcenti carni medetur cinis ſarmentitius cum nitro & aqua ſubactus & more cataplaſmatis impoſitus.

CXLIII. Ταὶ δ' ἐκθρώσεις τῶ ὀπὸ τῶ διδύμων πέφυκε κληματίνη σὺν νίτρῳ φυεχθεῖσα καὶ ὕδατι ἰᾶται καταπλασθεῖσα.

Variorum tumorum præter naturam, vulnerum vlcerúmq; remedia.

Τὰ ποικίλων τῶ παρὰ φύσιν ὄγκων, τραυμάτων καὶ ἑλκῶν βοηθήματα.

Ad furunculos.

Furunculos celeriter maturant & rumpunt, hormini ſemen aut folia impoſita cum polenta, narciſſi radix trita cum farina & oleo,

CXLIIII. Δοθιῶας δ' συμπέπαυε παλαιὸς καὶ ῥάιστα ὁρμίνου σπέρμα, ἢ τὰ φύλλα καταπλασθέντα μετ' ἀλφίτου, ναρκίσσου ῥίζα λεία, μετ' ἀλθέου καὶ ἐλαίου,

Dioſc. 5. de mat. med. c 126. ἁλῶν σὺν σταφ. ὀξ. ὑσσ. ἢ ὄξ. ὑσσ. ἢ ζύμ. ὑσσ. ἢ μέλιτ. ἢ ὄξ. cum vua paſſa, aut aceto ſimilia aut melle.

ἅλες σὺν ζύμῃ βοείῳ καὶ σταφίδι, ὀξυάγνον σὺν ζύμῃ καὶ ἁλοῒ, καὶ ἰξὸς σὺν ῥητίνῃ καὶ κηρῷ ἴσος πάντων, κέρδαμον σὺν ἅλμῃ, χαλβάνη καθ' ἑαυτὸ, τερμινθίνη ὁμοίως, λήδανον ὁμοίως, προπόλις ὁμοίως, λεοντοπόδιον ὁμοίως φύλλα σὺν ἀλφίτῳ, λινόσπερμον σὺν σικύου ἀγρίου ῥίζα, Ἄσιος λίθος σὺν κηρωτῇ, νίτρον ἢ ἀφρόνιτρον σὺν ῥητίνῃ ἢ σταφ. συκῆς φύλλα ἢ κεδρίδες ἀπαλαὶ σὺν κηρωτῇ, πτισσοκόμου φύλλα σὺν ἀλφίτοις συλλεχθέντα, ἢ σὺν νίτρῳ· ζύμη μετ' ἀλῶν ἢ νίτρου, σταφὶς μετ' ἀλῶν, θεῖον καὶ πήγανον σὺν κηρωτῇ, ὑοσκυάμου φύλλα μετὰ βουτύρου.

A sal cum ſeuo bubulo & vua paſſa, origanum cum fermento & ſale, viſcum cum reſina & cera æquali méſura liquatorum, naſturtium cum muria, galbanum per ſe, ſimilitérque reſina terebinthina, ladanum eodem modo, ſic & propolis, leonropodij folia cum polenta, lini ſemen cum cucumeris agreſtis radi- B ce, lapis Aſius cum cerato, nitrum ſeu ſpuma nitri cum reſina vel adipe, fici folia aut tenelli ſarculi cum cerato, pycnocomi folia cum polenta contuſa, vel cum nitro, fermentum cum ſale aut nitro, vua paſſa cum ſale, ſulphur & ruta cum cerato, hyoſcyami denique folia cum butyro.

CXLV. Πρὸς ὃ τοῖς ἐν ἀρχῇ φλεγμονὰς πάντος μέρους ἁρμόζει μετ' ἀλφίτου λάπα καταπλασσόμενα, ἀείζωον, ἀμφόρμαχον, ἀμπέλου ἔλικες καὶ φύλλα, ὃ ὀπὸ τῆς τελμάτων φακῆς, κάθειον, κεφαλὴν μετ' ἄρτου, καὶ ἑφθὴ μετ' ἀλφίτου· ἴου φύλλα, τρίχιον, καλάμου φύλλα χλωρᾶ, κεδρίδες λάπαι, καὶ ἀρνόγλωσσον, ἑλξίνη, πόδυσμον, θέρμινον ἄλθωσι, κονύζης φύλλα, κολόκυνθα ὠμὴ, κοτυληδὼν, κεφαλαύριον, κυπρίσσου φύλλα & σταφυλία χλωρᾶ, μανδραγόρου ῥίζα, ξανθίου καρπὸς, πτισσοκόμου φύλλα σὺν ὀξυμέλιτι, ἄλθωσι κρίθινον ἢ ζήτινον σὺν ὄξει ἑφθὸν, ἢ κυδωνίου ἀποξέσματι· σόγχος καὶ σικαπλασθεὶς, συπίνεια ὀρεξὴ, & πᾶσα, σωμῳδῶς· ἐρεθίνθου πᾶσα λαπὰ φύλλα καταπλασσόμενα.

C Incipientibus cuiuſuis partis inflammationibus conueniunt hæc trita & cum polenta impoſita: ſemperuiuum, portulaca, vitium capreoli & folia, lens paluſtris, coriandrum, braſſica cum pane & cocta cum polenta, violæ folia, ſolanum, arundinis folia viridia, cedri fructus contriti, plantago, helxine, D menta, lupinorum farina, conyzæ folia, cucurbita cruda, vmbilicus Veneris, cratæogonum, viridia cupreſſi folia & pilulæ, mandragoræ radix, xanthij fructus, pycnocomi folia cum aceto mulſo, farina hordei aut zeæ cocta in aceto aut cydonij decocto, ſonchus impoſitus, alumen ſciſſile omnéque aliud E cum melle, ciceris denique tenera folia cataplaſmatis inſtar impoſita.

Ad inflammationes horum partis cuiuſlibet.

CXLVI. Τὰς δὲ ἐν μήνιγξι φλεγμονὰς ἰδίως ἐλλεβόρου ἀκτὴ μετὰ φύλλων ὀχλὸς ὄπτης ἐρεβίνθου, βουτύρου παλαιοῦ σὺν ῥοδίνῳ.

Meningis inflammationes peculiariter inhibet ſambuci folio- rum ſuccus illitus, necnon & butyrum recens cum roſaceo impoſitum.

Ad meningis inflammationes.

CXLVII. Τὰ δὲ χρόνια οἰδήματα ἰᾶται καθαπλασσόμενα, ἀχαμήδης λευκῆς ῥίζα λεία σὺν ὕδατι, καὶ τῆς Ἀραβικῆς ἀχαμήδης, σελίνου φύλλα καὶ τὸ σπέρμα μετ' ἀλφίτου, τράγου ἢ αἰγὸς ὀξὺ θερμῷ, βουτύρου φύλλα καθ' ἑαυτὰ, ναρκίσσου ῥίζα λεία μετ' ἀλθέου καὶ ἐλαίου, πρασίου φύλλα, δαμασωνίου ὁμοίως, ἀλικακκάβου ῥίζα ἑφθὴ, ἄγρα φύλλα σὺν ἀλφίτῳ, τρηχάδιδες λάπαι· ἰσάπτωσις φύλλα ἀγρίου καὶ ἡμέρου, ἰτέας φύλλα, κε-

F Diuturnis tumoribus ſeu œdematis hæc medentur more cataplaſmatum impoſita: ſpinæ albæ, ſeu etiam Arabicæ radix trita ex aqua, apij folia & ſemen cum polenta, ſimus hirci aut capræ cum aceto calente, tuſſilaginis folia per ſe, radix narciſſi trita cum farina & oleo, parthenij folia ſimilitérque damaſonij, halicacabi radix cocta, ari folia cum polenta, iuniperi baccæ tritæ, iſatidis folia tam ſatiuæ quàm ſylueſtris, ſalicis folia, ca-

Ad diuturna œdemata.

lamus aromaticus tritus cum polenta, lauri baccę cum polentæ polline, dictamnus cum polenta, rubiæ radices cum coctæ tum etiam crudæ, eryſimum cum aqua aut melle, ſmyrnij radices, fermentum cum ſale, viſcum cum æquis ceræ reſinæq; portionibus, fomentum ex aqua marina, naſturtium tritum, hordeacea farina cum polenta, libanotidis radix & folia, lini ſemen cum melle & ſeuo caprino, melanthium cum aceto, ciceris radix cocta, ſtratiotes aquaticus cum thure, tragoriganum cum polenta, fæx vini cum poléta farináve hordeacea aut manna in vino cocta, verbaſci folia cocta, pſyllij ſemen tritum, caricæ cum nitro aut calce viua aut iride, quinquefolij radix in vino cocta, ſcilla roſta, (ſed hæc quarto pòſt die ſoluto vinculo remouenda.) cucumeris radix cocta & impoſita, muris auricula cum cerato roſaceo, helxine eodem modo, lens denique paluſtris trita.

Ad parotidas. Parotidas ſoluunt, butyrum inter initia impoſitum in lana, lini ſemen cum melle ac ſeuo caprino, vrticæ folia cum ſale, plantago eodem modo, marrubium nigrum cum adipe ſuillo vetere & aceto, eryſimon ex aqua, fotus ex aqua marina: viſcum cum reſina & cera, fabarum farina cum fœnigræci farina & melle, laparthi radix in vino cocta, ſolani folia cum ſale, ruta trita cerato roſaceo excepta, ſulphur viuum ad eundem modum: reſinæ partes duæ, galbani pars vna cum nitro quamplurimo ſubactæ: pyrethrum ceruſſáve aut chalcánthum, ſi cum ficu & vino ſubigatur; calx viua cum melle, muſtelæ quæ viua cremata ſit cinis cum cerato irino, noctuæ cerébrum illicum: groſſi denique è caprifico in vino decocti, deindeque triti & pro cataplaſmate impoſiti.

Ad tubercula diſſipanda. Tubercula, quæ phymata Græcis dicuntur, diſcutiuntur impoſitis hiſce: adianto, atriplice, taurino ſanguine cum polenta, ſambuci radice, ſimiliter & helxines, althææ radice in vino cocta, hyoſcyami foliis cum ſale tritis, bryoniæ tum albæ tũ nigræ radice cum

λαμος ἁρωματίτης λεῖος σὺν ἀλφίτῳ, δαφνίδες σὺν πάλῃ ἀλφίτου, δίκταμνος σὺν ἀλφίτῳ, ἐρυσίσκος δάφνου ῥίζα ἑφθὴ καὶ ὠμὴ, ἐρύσιμον σὺν ὕδατι ἢ μέλιτι, σμυρνίου ῥίζαι, ζύμη μετ' ἀλῶνι, ἰξὸς σὺν ῥητίνῃ καὶ κηρῷ ἴσοις, πυελία ἢ ἐχῖνος θαλάσσης, κεφάλαιον λεῖον χρίσου μετ' ἀλφίτου, λιβανωτίδος ῥίζα καὶ φύλλα, λινόσπερμα σὺν μέλιτι καὶ σταφὶ αἰγείῳ, μελάνθιον σὺν ὄξει, ἐρεβίνθου ῥίζα ἑφθὴ, στρατιώτης ὁ ἄκαρπος σὺν λιβανωτῷ, τραγορίγανον σὺν ἀλφίτῳ, πτισάνη οἴνου μετ' ἀλφίτου ἢ χρίσου καὶ μάννης ἐν οἴνῳ ἐψηθεῖσα, φλόμου φύλλα ἑφθά, ψυλλίου σπέρμα λεῖον, σίκυος ἔντερα σὺν νίτρῳ ἢ ἀσβέστῳ, ἢ ἕλξινι, πενταφύλλου ῥίζα ἐν οἴνῳ ἑφθὴ· σκίλλα ὀπτὴ· ἀφὸ πέπονος ἄγριας χυλοῦ ῥίζα ἑφθὴ καὶ πλαταγῶδη, μυοσωτὶς μετὰ κηρωτῆς ῥοδίνης, ἕλξινη ὁμοίως καὶ ὁ ὄπτος τῆς τελμάτων φακὸς λεῖος.

CXLVIII. Παρωτίδας δὲ λύει, ἐν ἐρίῳ μὲν βούτυρον ἐν εἴλῃ ὀπτιτηθὲν, λινόσπερμον σὺν μέλιτι καὶ σταφὶ αἰγείῳ, καὶ ἴσης φύλλα σὺν ἁλσὶν, ψυλλίου λεῖον ὁμοίως ἁλλᾶται σὺν σταφὶ χοιρείῳ παλαιῷ μετ' ὄξους, ἐρύσιμον σὺν ὕδατι· πυελία ὑ ἐχῖνος θαλάσσης ἰξὸς σὺν ῥητίνῃ καὶ κηρῷ, κεφάλαιον ἀλόης σὺν τερεβινθίνῃ ἀλαβάστρῳ ἢ μέλιτι, λαπάθου ῥίζα ἐν οἴνῳ ἑφθὴ, τρύγιον φύλλα μετ' ἁλῶνι, πήγανον λεῖον ἀναληφθὲν κηρωτῇ ῥοδίνῃ, θεῖον ἄπυρον ὁμοίως· ἢ ῥητίνης ὁμοίως μέρη β, χαλβάνης μέσσ α, νίτρου ὡς ὅτι πλείστου συμμαλάσσοντες· ἢ πύρεθρον, ἢ ψιμμύθιον, ἢ χάλκανθον σὺν ἀναληφθὲν ἢ οἴνῳ, ἄσβεστος μετὰ μέλιτος, χαλκὸς ξύσης καὶ σὶς πεφθεὶς μετὰ κηρωτῆς ἐλίνης, γλαυκὸς τὸ ὀρνέου ἐγκέφαλος καὶ χελιδόνιος· ἅλωσαι· ἔστω ἀλοίας συκῆς ἐφθῆτες, ἢ ἄφυτες ἐνθέντες ἐν οἴνῳ, λῶτος καὶ παπλαζόμενα.

CXLIX. Διαφορὰς δὲ φύματα καὶ παπλαζόμενα, ἀδίαπτα, ἀπαφάξις, θείου αἷμα σὺν ἀλφίτῳ, ἀκτὶς ῥίζας ἑλξίνης ὁμοίως, ἀλθαίας ῥίζα ἐν οἴνῳ ἑφθεῖσα, ἰσατιδὸς φύλλα σὺν ἁλσὶ λεῖα, βρυωνίας ῥίζα λευκῆς καὶ μελάνης μετ'

πόλης ἀλφίτου· σικύου ἀγρίου ῥίζα ὁμοίως, ἀμμωνιακὴ μετ' μέλιτος μαλαχθεῖσα ἐν ὄξει πεπλυμένῳ, σὺν πάσῃ· βοὸς ὀπὸς ὄξει θερμανθεὶς ἐν ὄξει πεπηγώς, σφόνδυλωσον μετ' ἀλφῶν λείων, ἀσφοδέλου ῥίζα ἢ τὰ φύλλα ἐφθὰ ἐν οἴνου αὐστηρῷ, θύμος ἢ σέρυμμα μετ' πάλης ἀλφίτου, Κιμωλία μετ' ὄξους ὄξει χεομένη, σφονδύλου ῥίζα καὶ παπαλαυσμένη, ἢ ἰξὸς σὺν ῥητίνῃ καὶ κηρῷ, ἰτέας τὰ φύλλα ἀναληφθέντα κηρωτῇ, κυνόζης φύλλα, σιλφίου ῥίζα σὺν κηρωτῇ, σκαμμωνίου ὀπὸς σὺν μέλιτι, τραγελίου ῥίζα λεία σὺν ἀλθέρῳ κριθίνῳ ἐφηδύνῃ, σὺν τεύθρου σὺν μάννῃ· σὺν χοίρου παλαιοῦ, πλυθὲν οἴνῳ, καὶ ἁναληφθὲν τίφρα ἢ ἀσβέστῳ· σὺν καμμινου ὀπὸς μετ' κηρωτῆς, θρίμμου ἀλθέρου κεχυμένα ἐπὶ πλακοῦντος εἰς μέλι ζέον ἀφεψέσου ωτείσης ἐπὶ πηδάλιον· κρόμυον ὠμὸν μετὰ ἁλφίτου, κυπαιρίσσου σφαῖρα μετὰ ὠοῦ κοπέντα.

CLI. Ἐκπτῆξαι φύματα, ἀβρόστονον ἐφηδὺ σὺν ὠμῇ λύσῃ, ἄγνου σπέρμα ὁμοίως, σῦκα ξηρὰ μετὰ νίτρου, καὶ σῦκον ἐφθὸν μύρῳ σφίγγοντα ὁμοίως. Ἐ πίνειν Ἐ ζέοντι, λινοσπέρμου, ἀμύνει, καὶ σὺν ἀβρότονον κόμμι ἐφθὸν μετὰ νίτρου· λινόσπερμον μετὰ οἰνομέλιτος ἐφθὸν· χύσις μετὰ πίσσης καὶ ἐλαίου, καὶ ὕδατος· ἢ ὄξους ἐφθεῖσα· ζύμη μετὰ ἁλῶν, θέρμοι σὺν ὄξει ἐφθοῖ καὶ καταπλασθέντες· χαλβάνη καθ' ἑαυτὴν, λινόσπερμον μετὰ θείου καὶ ἴριος· Ἄσιος λίθος σὺν κηρωτῇ, ἢ ἄξιπα μετὰ ῥητίνης ἐπιτεθέντα.

CLII. Ῥήγνει δὲ φύματα θραψίας χυλὸς μετὰ θείου καὶ ἀφρολίβανος, νάρκισσου ῥίζα σὺν μέλιτι καὶ αἴσῃ· ἁλθέρῳ καὶ ἐπιπλασθεῖσα, τερέβινθος λίπος, θέρμοι μετὰ ὄξους ἐφθοῖ καὶ καταπλασθέντες, σικύου ἀγρίου ῥίζα ἀναληφθεῖσα ῥητίνῃ τερμινθίνῃ, καὶ ἐπάρεως ῥίζα ὁμοίως, ὑπὸν μετὰ ζύμης ἢ σίκιον, ἄλες ὁμοίως, καὶ θραψὶς εἰς ἁλὶ ἀναληφθεῖσα ῥητίνῃ.

CLII. Τοὺς δὲ ἔντος ἀποστάσεις ῥήσσει θαλασσα ποθεῖσα μετ' ὑδρογάρου.

CLIII. Καὶ σκληρίαν μαλάσσει λίθος πυρίτης κεκαυμένος καὶ ἀναληφθεὶς ῥητίνῃ τερεβινθίνῃ, ἢ διφρυγὲς ὁμοίως, Ἄσιος λίθος ὁμοίως, λύκιον θυμιάσεως χάριν· ὑδρόπικος χυλὸς, ἐξυπόπιτος δὲ ἰχῶρος ἢ ῥίζα, Ἐ πρόσφαγος

A polline polentæ, cucumeris agreſtis radice eodem modo, ammoniaco cum melle ſubacto fimo bubulo in aceto calfacto, plantagine cum ſale trito, aſphodeli radice foliiſve in vini fæce coctis, thymo vel thymbra cum polentæ polline, Cimolia terra cum aceto illita, eryngij radice appoſita, aut viſco B cum reſina & cera, ſalicis foliis cerato exceptis, conyzæ foliis, laſerpitij radice cum cerato, ſeammoniæ liquore cum melle, ſtruthij radice trita & cum farina hordeacea cocta, ſeuo taurino cum manna, ſuillo adipe antiquo, vino eloto & cum cinere aut calce viua ſubacto: mori liquore cum cerato: lupinorum farina cum ferueuti melle in C cataplaſmatis formam redacta, addita etiam calce viua: braſſica cruda cum polenta, cupreſſi denique pilulis cum ouo tuſis.

Ad reclamantia coquuntur ſic maturanda.

Tubercula cõcoquunt: abrotonũ cũ hordeacea farina, hydrelæo ſoluta, coctũ, viticis ſemen eodẽ modo, caricæ cum nitro, eædẽ in aqua D mulſa coctæ: tritici, zeæ, lolij ac ſeminis lini farinæ cum fimo columbino & nitro coctæ: lini ſemẽ cum vino mulſo coctum: pollen cum pice, oleo & aqua aut aceto coctus: fermentum cum ſale, lupini in aceto cocti & impoſiti, galbanum per ſe, lini ſemen cum ſulphure & iride: lapis denique Aſius cum cerato, qui quidem hypopya etiam exiccat. E

Ad rumpenda tubercula.

Tubercula verò rumpunt thapſiæ ſuccus cum ſulphure illitus, narciſſi radix cum melle farináque lolíacea impoſita, propolis, lupini in aceto cocti & more cataplaſmatis impoſiti, cucumeris agreſtis radix excepta reſina terebinthina, capparis radix eodem modo, nitrum cum fermento aut ficubus, ſimiliter & ſal: cantharis denique cum reſina ſubacta. F

Ad rumpenda interna abſceſſus.

Internos autem abſceſſus rumpit, aqua marina cum muſſa epota.

Duritias emolliunt.

Duritias emolliunt: pyrites lapis G vſtus: reſina terebinthina exceptus: diphryges eodem modo, ſic & lapis Aſius, itémque lycium: mori arboris liquor, qui quidem altiùs inciſa radice poſtridiè con-

Σκληρίας μαλάσσοντα.

cretus reperitur: gladioli radix cũ aceto mulſo, onobrychis impoſita, fotus ex aceto calente, ſpongia aceto madens, (ſed huius potiſſimùm eſt vſus in apoſtematis à ſanguine.) origanum cum melle: ſimiliter & polij radix, pix liquida liquata cum cera, platani cortex coctus, itidémque folia: reſina terebinthina cum adipe, ſeſamoidis ſemen, verbaſci folia, quinquefolij radix: carica denique pinguis cocta in aqua marina & contrita.

Strumas diſcutiunt

Strumas diſcutiunt: calx viua excepta melle, aut ſtrigmento, oleóve aut axungia, & impoſita: bitumen cum ſtrigmento, ſimus caprinus in aceto aut vino coctus, calénſque ſimiliter impoſitus: plantago cum ſale impoſita, pariter & adi-

farcatis, ſ. tui.

antum, althæa in vino cocta: hordei farina in vrina pueri Venerem haud experti macerata, exceptáque pice, oleo & cera liquatis: lolij farina cum ſtercore columbino liníque ſemine in vino cocta: ſimiliter & mandragoræ radix, necnon & apiaſtrum cum ſale. Collo linum circumligato, quo præligata vipera pependerit, donec exanimata fuerit. Diſſipat & ſtrumas ammoniacum vino dilutum & impoſitum: ballote, quam nonnulli marrubium nigrum nominant, cum ſale: ſimili modo & aparine, itémque helxine, vnguláe bubulæ aſininæ aut equinæ vſtæ, & cum oleo ſubactę, teſta fornacum cerato excepta. Similiter quinquefolij radix trita cum thure & exiguo ſale, piper cum pice, laſerpitij radix cum cerato, ſcilla toſta cum cerato, ſed quarto pòſt die reſoluenda. Groſſi tam ſylueſtres quàm domeſtici cocti, triti & impoſiti, etiam qualencunque collectionem diſſipant: ſtyrax remollitus atque impoſitus, aparine cum axungia, iris cocta & impoſita, eryſimum cum aqua aut melle, vipera cocta in cibis ſumpta, fotus ex aqua marina, lupini cocti tritíque, viſcum cum reſina & cera, capparis radix foliaq; viren tia trita cũ polline polentæ, cancri fluuiatiles cremati cũ melle, corian dri folia cũ faba freſa: fabarũ Greca-rũ cortices cũ alumine ſciſſili, oleo & polentæ polline: agreſtis lapathi

A δὲ εἰσκεπται, ὅτι πᾶσι. ξιφίου ῥίζα σὺν ὄξυμέλιτι, ὀνόβρυχις καὶ παπλαισπάθη, ὄξος θερμὸν καὶ δυτλοιύμενον, σισύγιος ὄξει διεὶς μάλιστα ὅτι τῶν ἀνέμων ἀποσημάτων, ὀ- ἀνέμων
εἴλαιον σὺν μέλιτι, πολίου ῥίζα ὁμοίως, πίσσα ὑγρὰ σὺν κηρῷ πακτᾶσα, πλατάνου
φλοιὸς ἐφθὸς καὶ τὰ φύλλα, ῥητίνη τερμιν-
B θίνη σὺν στέαπι. σησαμοειδὲς, φλόμου, περ- σησαμοειδὲς: σισύγιος φλόμου φύλλα, Moib.
πα φύλλου ῥίζα. σῦκον ξηρὸν λίπασον, σὺν θαλάσσῃ ἑφθὸν, λᾶσον.

CLIIII. Χοιρεάδας διαφορᾶς ἄδεσος μέλιτι ἢ γλοιῷ ἀμαλῆ φθεῖσα, ἢ ἐλαίῳ, ἢ ἀξουγγίῳ, καὶ ὅπτα τεθεῖσα. ἀσφάλτος μετὰ γλοιοῦ, σπόπανος αἰγὸς σὺν ὄξει ἢ οἴνῳ
C ἑφθεῖσα θερμὴ ὅπτα τεθεῖσα ὁμοίως, σχοινόγλωσσον μετὰ ἀλῶν καὶ παπλαισπάθου, ἀδίαστον ὁμοίως, ἀλθαία σὺν οἴνῳ ἑφθή. χρίσιν ἄλφεσι σὺν πίσσῃ καὶ οὔρῳ παιδὸς ἀφύτου καὶ ἐλαίῳ καὶ κηρῷ ἑφθῇ πα. αἰγείνον ἄλφεσι μετὰ κόπρου κυνείας, ἢ λι- Paul. lib. 4. cap. 33. ἐρύσιμον, hoc eſt, eruſ farina: eóque loco remedium hoc clarius proponit.
νόσπερμον σὺν οἴνῳ ἑφθέντα. μανδραγόρου
D ῥίζα ὁμοίως, μελιοσόφυλλον σὺν ἁλσίν. ἔχει ἀποδήσας λίνῳ κρέμασον, ὅπως ἀποξανθῇ. εἶτα λύσας τὸ λίνον περίαφον τῷ βαχάλῳ. διαφορᾶς καὶ ἀμμωνιακὸν οἴνῳ διεθὲν καὶ ὅπτα τεθέν. βαλλωτὴ, ἰῶπτινες μέλανες τραγήσιον κελοδσι, σὺν ἁλσίν. ἀπαείνη ὁμοίως, ἑλξίνη ὁμοίως. ὄνυχες βοῶν, ὄνων ἢ
E ἵππων κεκαυμδοι, ἐλαίῳ φυραθέντες. ὄφρακον ἵππιν κηρωτῇ ἀναλῃφθὲν, πευκεδανοῦ φύλλου ῥίζα ὁμοίως λεία σὺν λιβανωτῷ καὶ ἁλσὶν ὀλίγοις, πόαθεν σὺν πίσσῃ, σιλφίου ῥίζα σὺν κηρωτῇ, σκίλλα ὀπὸς σὺν κηρωτῇ ὄξει τεπάρτης δὲ λύε. ὄλωσδοι ἀγελεοι ἢ ἡμέρεσι ἑφθοὶ λᾶοι καὶ παπλαισπάθοι, καὶ
F πᾶσιν συκροφῶν ὄξει ἑφθεῖσιν. σύσκε μαλαχῆς καὶ ὅπτα τεθεῖς, ἀπαείνη μετ' ἀξουγγίου, ἴελις ἑφθὴ καὶ παπλαισθεῖσα, ἐρύσιμον σὺν ὕδατι ἢ μέλιτι, ἐχῖδνη ἑφθὴ ἐσθιομένη, πυεία διαφορᾶς, θέρμοι ἑφθοὶ λᾶοι, ἰξὸς σὺν ῥητίνῃ καὶ κηρῷ, καὶ σπάρεως ῥίζα καὶ τὰ φύλλα χλωρὰ λᾶα σὺν πάλῃ ἁλ-
G φίτου, καρκίνοι ποτάμιοι κεκαυμδοι σὺν μέλιτι, κοτύλου φύλλα σὺν ἐρεγμᾷ, κυάμων Ἑλληνικῶν λέπυρα μετ' ὄξους καὶ ἐλαίου καὶ πάλης ἁλφίτου, λαπάθου ἀγρίου

ῥίζα μ̄ζ̄ οἴνου ἑφθή, λιβανωτίδος φύλλα, λινόσπερμον μ̄ζ̄ νίτρου, ἢ ἁλὸς, ἢ κονίας· λίθος πυρίτης κεκαυμένος καὶ ληφθεὶς ῥητίνῃ τερμινθίνῃ, Ἄσιος λίθος ὁμοίως, Φακὸς ἐν ὄξει ἑφθεὶς. κολλᾶται δὲ ὠφελίμως χειρῶδες ἢ αἰμοπτυϊκαῖς. Ἄλλο. Γῆς χειρῶδας ἢ πτερωτίδας ἢ σκληρίας πάσας. ὁ

λίτρα vel μνᾶ legendum videtur. Moib.

ἧφ ὄξους εἰργασμένη ῥ. α. ῥητίνης φρυκτῆς ῥ. α. κηροῦ πυρροῦ ῥ. α. χαλκάνθης ϛ. γ. τρῖψον ὁμοῦ πάντα, ἢ μαλάξας χρῶ. Ἄλλο. Κρόμμυος φύλλα μ̄ζ̄ χειρείς τέτατος κύμινος, ὡς τρυφᾶσθαι ὡς μυελόν, ⁊ εἰς ῥάκος λινοῦν ἐμπλάσας τρώσας ὅτι τὸ πάθος.

κατατίτους

Ἰτέας φλοιὸν χαύσας, ἢ πρὸ τοῦ φαγεῖν κοσκινήσας, ἢ μ̄ζ̄ ὕδατος φυραίσας, ἢ ποιήσας κολλούριον, ὑπέρυθρα ὅτι τῆς κορυφῆς ⁊ πάθους, ⁊ ὅτε πεύπτοιη, ὑπέρυθρα λιβανωτὸν μεφρυγμένον καὶ κεκοπανισμένον.

Generis lilium cotmultium hic deſcribi animaduer.

Ἄλλο ὄξυμον. Χαμαικέρασος πόα ὀστῶδης μικρά, φυομένη ἔνθα τὰ βλάχρα γίνεται, ἢ μ̄ζ̄ καυσὸν ὅτε ἢ ὁ καρπὸς τοῦ δένδρου. καρποὺς δὲ ποιεῖ β̄ ἢ γ̄ ὁμοίους κερασίοις. ὠφέλιμα

ὠφέλιμα

κρ̄ μ̄ζ̄ ὧν ἐγκόμια &c.

"ὠφέλη δὲ λίαν ὥσπερ μόρος. ζωώτης δέσμη, "ζ̄ φ̄ γ̄. ῥίζων, φύλλων, ἢ καρπῶν, σὺν οἴνῳ "ἐγκόμια ἢ ὀπτερεπόμενα, ἀπαράθατον ὄξει.

CLV. Περίαπτον δὲ πρὸς χειρῶδας, ἀγριολάπαθου ῥίζα τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ λαμβανομένη ἢ συνδεσμουμένη κυπρίδι· λαπάθου ἀγρίου ῥίζα ὁμοίως, ἀσφοδέλου ῥίζα ὁμοίως, ἠρυγγίου ῥίζα. παραλεγε δὲ εἰς ὃν λαμβάνεται, ἀφ' ἑσπέρας, μ̄ζ̄ σελήνης ἀπὸ ὀκτωκαιδεκάτης ἕως τεσσαρακοστῆς, ἢ ὅπως ἐπιβάλῃ.

CLVI. Μελικηρίδας δὲ ἀφαιροῦσι μύλωπα κεφαλοπλατάμωνι σὺν ἀλύρῳ τηλίνῳ ἢ πευκῳ, λαπάθου ἀγρίου ῥίζα. λεία ⁊ τὰ φύλλα, ἀγριογλώσσου φύλλα ὁμοίως.

CLVII. Σπατώμασα δὲ ἀφαιροῦσι, βουφθάλμου ἄνθη λεῖα σὺν κηρωτῇ κυκλάμινος λεία καὶ καταπλασσόμενον.

CLVIII. Βρογχοκήλας δὲ ἀφαιροῦσι, βδέλλιον σὰλφ τὸ πάσσοντος νιτρικοῦ μαλαχθὲν ἢ ὕδατι ἢ ὄξει μετ' ἀξυγγίας. ἀφαιροῦσι, ἀσαῦσα καταβλήθεισα τῇ βρογ-

V radix cum vino cocta, libanotidis folia, lini ſemen cum nitro aut ſale aut lixiuio, pyrites lapis vſtus & reſina terebinthina exceptus: Aſius lapis eodem modo: lens denique in aceto cocta. Sed & vtiliter ſtrumæ ſanguine muſtelæ perunguntur. Aliud: Ad ſtrumas, paroti das & duritiam quamuis valet quod

B præparatur medicamentum, ex aceti, reſinæ frixæ, ceræ ſuluæ an. lib. i. galbani vnc. iij. omnibus ſimul liquatis & in malagma redactis, vtitor. Aliud: Braſſicæ folia cum adipe ſuillo tundito, vſquedum euadat mixtura medullæ ſimilis: quam panno lineo inductam inſtar emplaſtri adhibe loco affecto. Aliud: Cinerem è cremato ſalicis cortice cribratum cum aqua ſubigito, formatóque collyrium, quod ſummæ parti affectæ impones: hanc vbi perfoderit, lini ſemen frixum piſtilióque tuſum adhibeto. Aliud probatum: Chamæceraſus herbula eſt quæ inter filices naſcitur, ac eodem tempore

C quo & fructus ceraſi arboris. Fructus duos tréſve producit ceraſio ſimiles, éſtque perquàm odorata moſchi inſtar. Huius manipulus è radicibus tribus, foliis ac fructu in vino coquitur ad tertias, eſtóque certiſſimum exploratiſſimúmque remedium.

Ad ſtrumas amuleti ratione alli-

Ad eadem amuleta.

D gantur: plantaginis radix ſiniſtra manu eruta & pelli illigata, lapathi agreſtis radix eodem modo, vti & aſphodeli radix, itémque eryngij. Pronuntiato verò prius eiuſce nomine, cuius gratia exquiritur, erui debet ſub veſperum, à viceſima octaua luna vſque ad triceſimam, itáque adalligari.

Meliceridas autē diſcutiunt: me-

Ad meliceridas.

E lilotus impoſitus cum farina fœnigræci aut tritici, lapathi agreſtis radix foliáque trita, ſimilitérque folia plantaginis.

At ſtearomata diſcutiunt, buph-

Ad ſteatomata.

thalmi flores triti cum cerato, & cyclaminus trita & pro cataplaſmate impoſita.

Bronchocelas hæc diſſipat: bdel-

Ad bronchocelas.

F lium laborantis ieiuni ſaliua emollitum & impoſitum, calx viua cum axungia, lacerta bronchocelæ ad-

mota, aut mantis, quæ Indicæ locuſtæ ſimilis eſt: ſuſpendatur verò poſtea in eo quo æger decumbit loco.

Ad polypos. Polypos priùs exulceratos excidit dracontij radix illita, itémque ſuccus eiuſdem inunctus. Sic & ſaluia impoſita: cupreſſi pilulæ tuſæ & carne ficus exceptæ, tum impoſitæ, tum etiam inditæ: laſerpitij liquor cum ærugine aut chalcantho. Caninum denique ſtercus album cum aceto tritum & inunctum, aut etiam infuſum, eximiè confert.

Ad ozænas. Ozænas mitigant: ariſtolochiæ radix cum cyperide, hederaceorum corymborum ſuccus infuſus, qui putrida etiam vlcera expurgat: cinnamomum cum veratro albo & ſtruthio, id quod ſimul etiam ſternutatorium eſt: ſimiliter & veratrum cum cardamomo. Sternutatorium diebus adhibeto x: pòſt Polyidæ dicta ſphragide oblinito, donec vlcera maturentur: aut calaminthæ ſuccum infundito, aut aridam ipſam tritam inſufflato per fiſtulam: aut ranunculi ſucco & alumine, aceto addito, inungito: aut chalcantho vel ſpórico cum melle.

Ad vlcera in narium carunculas excreſcentia. Vlceribus narium conferunt: amurca olei cocta & illita, lycium ſimili modo, Indicum vino ſolutum & illitum, ſandaracha cum roſaceo ad ſtrigmenti craſſitiem redacta: argenti ſpumæ, thuris, aluminis ſciſſilis & ceruſſæ pares portiones cum vino & roſaceo. Carnes verò in naribus excreſcentes reprimunt minuúntque admota: arſenicum, ſandaracha, radix aſpalathi trita, laſerpitij liquor cum ouo, chalcanthum denique vſtum cum vino ad viſci craſſitudinem redactum.

Ad vulnera recentia & fiſtulas. Vulnera recentia hiantiáque, necnon & ſinus glutinant hæc trita & impoſita: ſemperuiuum, lonchitis, chamæpitys, Heraclea, ſaluia, vitium capreoli, anagallis, androſæmon, plantago, tubi folia, aloë ex aceto cum linamentis aut per ſe, amurca cocta linamentis excepta, althææ radix in vino cocta, oleæ agreſtis folia cum melle, ſambuci folia trita, ariſtolochiæ radix cum aceto, glycyrrhiza

A χαμαίλη, ἢ μαΰπις. ἔστι δὲ ὅμοιος ἀκρίδι Ἰνδικῇ. εἶτα κρεμασθεῖσα ἐν ᾧ κοιμᾶται τόπῳ.

CLIX. Πολύποδες ἢ ἐξεσθίᾳ προσελκωθέντα, δράκοντίου ῥίζα κοπεῖσα, ἢ ὁ χυλὸς αὐτῆς. Δἰφορβίου μέλιτος, ἐλελίσφακος καὶ καπναυγίδος. κυπαρίσσου σφαῖρα κοπεῖσα, καὶ σύκου σαρκὶ ἀναλιφθέντα, καὶ καπναυγίδα, ἢ σπόγγος· ὀπὸς σιλφίου μετ' ἰοῦ, ἢ χαλκάνθου. κυνέα λύκη ἐξ λιβανωτεληθεῖσα ἢ Δἰφορβίου μέλιτος, ἢ ἐλαιμαίῃ ζωμὸν ποιῆς ἀκριδῶς.

κύνεος κυνέα. Moib.

CLX. Ὀζαίνας προσεύχ, ἀρίστολοχίας ῥίζα σὺν κυπείδι, χυσὸς κορυμβίων χυλὸς ἐγκλυζόμενος, ἢ ἔτι σπιδόνας ἐκκαθαίρ. κινναμωμον μετ' ἐλλεβόρου λευκοῦ καὶ στρουθίου, ἅλμα πτάρμικὸν προσοσμένον· ἐλλέβορος μετ' κάρδαμωμου ὁμοίως. Πταρμικὸν ὅτι ἡμέρας. ι'. προσοσμᾶ. εἶτα τῇ Πολυείδι λεγομένῃ σφραγίδι ὄξει, ἄχρις αὖ πεπτωμένων. ἢ καὶ λαμινδης χυλὸν ἐγχυμάτιζε, ἢ ξηρὰν καλαμίνθην λείαν ἐμφυσα Δἰφορβίῳ σιφωνος, ἢ βατραχίου χυλῷ σὺν συκαμινείᾳ Δἰφορβίου μετ' ὄξους· ἢ χαλκάνθῳ, ἢ ψωρικῷ μετ' μέλιτος.

Gesnerus, μυκτῆρσι. Moibanius ita emendat: καὶ σπόγγος προσεσφαγμένος ἄνωθεν ἢ πτάρμικὸν ἐστιν· καὶ προσοσμᾶται, ἢ ἄλμα τῇ πτάρμικῇ προσεσφαγμένον. Item remedium inter Archigenica legitur apud Gal. 5. κατὰ, quo loco habetur κάρδαμον, hoc eſt, naſturtium, pro cardamomo.

CLXI. Πρὸς δὲ τὰ ὑπὸ μυκτῆρσιν ἕλκη ποιεῖ, ἀμόργη ἐλαίου ἐφ. ὧν Δἰφορβιομένη, λύκιον ὁμοίως, ἢ τὸ Ἰνδικὸν οἴνῳ ἀνεθὲν ἢ Δἰφορβίου μέλιτος, σμύρνα σὺν ῥοδίνῳ γλοιοποιηθεῖσα. Λιθάργυρος, λιβανωτός, συπῆνεία ἴσα, ψιμμύθιον, ἴσα σὺν οἴνῳ ἢ ῥοδίνῳ. Τὰ δ' ὑπ' αὐτὰς σαρκώματα φίλλυρα καὶ ἕλκωσι προσοσμήματα, ἀρσενικὸν καὶ σμύρνα ἐσχάρα. ἢ ἄσπαλαθος ῥίζα λεία, ὀπὸς σιλφίου μετ' ὄξους, χαλκάνθου κεκαυμένου μετ' οἴνου γλοιώδη.

CLXII. Τραύματα δὲ προσφάτα ἢ ἀφεστῶτα κολλᾷ ἢ κόλπους καταπλασμα λεῖα, ἀείζωον, λονχῖτις, χαμαιπίτυς, Ἡρακλεία, ἐλελίσφακος, ἕλιξ ἀμπέλου, ἀναγαλλὶς, ἀνδρόσαιμον, ἀρνόγλωσσον, βάτου φύλλα· ἀλόησον ὄξει μετ' μοτῶν, καὶ καθ' ἑαυτὸ. ἀμόργη ἐψηθεῖσα μετ' μοτῶν, ἀλθαίας ῥίζα σὺν οἴνῳ ἐψηθεῖσα, ἀγελαίας· στεῖ μέλιτι, ἀκάνθης φύλλα λεῖα, ἀρισταλοχίας ῥίζα σὺν ὄξει, γλυκυῤῥίζα.

φύλλα, addit Moibanus.

πρεσθαπεῖς κεπεῖσα καὶ καταπλασθεῖσα, ἢ ἐψηθεῖσα σὺν ὕδατι· ἐλαφοβόσκου ῥίζα λεία· σμύρνα σὺν ὕδατι καταχριεθεῖσα

Moibanus, σὺν μυρσίνῃ.

δὲ Μοίβανος ὁμοίως, σμυρνίου ῥίζα καταπλασσομένη μετ' ὀξυμέλιτος ξηρὰ λεανθεῖσα ὅπως πολὺ μετ' οἴνου δὲ σμύρνης σὺν ὀλίγῳ, λεῖα. ἱππουρίδος φύλλα, ἰσάτιδος φύλλα ἡμέρου δὲ ἀγρίας· κενταυρείου τοῦ μεγάλου χυλὸς τῆς ῥίζης, φύλλα κενταυρείου τοῦ λεπτοῦ χλωρὰ λεῖα, κυνόζης φύλλα· γῆς ἐντερα καὶ ὕδατος ὀξυκράτου κολλᾷ, λεῖα ὅπως πήλωμα· κυκλάμινον σὺν ὄξει δὲ μόλυβδος, κυπαρίσσου λεῖα, λιβανωτίδος φύλλα χλωρὰ, λυσιμάχου πόα, μυελόφυλλον καταπλασσόμενον, ὄρχεως τῆς στρεπτάδος ῥίζα, πενταφύλλου φύλλα μετὰ μόλυβδος, ἀσπιδιστικῶς αἷμα.

φύλλα hîc inferit Moibanus.

κεκερασμένος ὁ μόλυβδος, verbenacæ similiter, maluit Moibanus.

CLXIII. Περὶ τῶν πρὸς τὰ ὑπερπλαγα τραύματα, πολύκνημον λεῖον, τὸ ὂν τοῖς ἰουλαίοις τῆς πτελέας ὑγρὸν. ἢ ὁ φλοιὸς σὺν αὐτῇ τῇ ὑπερδέρμῳ, (ἔστι δὲ ὡς φίλυρα,) κολλᾷ, ἢ ἀφλέγμαντα ποιῇ. ὡρίνου χυλὸς λεῖος, ῥᾳ λεῖον σὺν οἴνῳ, σύμφυτον λεῖον, σκόρδα κεῖντα καὶ καταπλασσόμενα. Γαστροδόξους δὲ τὰς διαχωρήσεις τὴν ὕδρωπα δὲ τὰ προσφατα τραύματα κολλᾷ, ἄγχουσα καταπλασθεῖσα.

Pro his Moibanus reſtituit: ἢ ὁ σὺν τῇ φύλλῃ ἀνίσπερος folio. λεῖος videtur abundare. Suſpicatur Moibanus τεροποιεῖν, &c.

CLXIIII. Περὶ δὲ τὰς τραχήλου τῆς κύστεως διαῤῥήσεις, ἢ ὑδάτων ἢ μηνίγγων, ἢ τὰς φλεγμονὰς, ἁρμόζει βούτυρον ὅπτῃ ἡδύμοις σὺν μοτῷ. ὅτι δὲ τὴν λιθοτομικὴν δυσὶ ὀξάλμῃ καταχεῖται καὶ πυλοῖ.

CLXV. Τὰς δὲ ἐκ ὑδάτων τραύσεις ἀφλεγμάντους τηρεῖ καταπλασθέντα, χύκκος βαφικὴ λεία σὺν ὄξει ἢ μόλυβδος, κεπαιόμενον λεῖον, κρίνου ῥίζα ἑφθὴ σὺν οἴνῳ λεανθεῖσα, ἢ * νάρδη ὁμοίως, ὅπως σιλφίου μετά τινος τῆς θερμαντικῆς ἀποζεμάτων ὅπως πήλωμος, ὑδρομέλιτος· ἐπὶ δὲ ποτήριον καλοῦσι, ῥίζα· ἀλθαία καταπασσομένη.

νάρδος, Moib.

CLXVI. Ἀναλῆψις ὀστέα ἢ ἀφίστησι πτύαλος ῥίζα ξηρὰ ὅπως πήλωμα, ἢ ἀριστολοχίας ὁμοίως, βρυωνίας λευκῆς ἢ μελαίνης ῥίζα ὁμοίως, ἕλξις ξηρὰ, ὀρόβινον ἀλέσεως συκῆς φύλλα δὲ κράδης ἁπαλὰ, σὺν

recens contuſa & impoſita, aut in aqua cocta: elaphoboſci radix trita, myrrha ex aqua illita, itémque ſicca inſperſa: thus eodem modo, ſmyrnij radix pro cataplaſmate impoſita, ſenecionis radix cum aceto, ferrugo cum myrrha diutiùs in ſole trita, equiſeti folia trita, iſatidis tum ſatiuæ tum ſylueſtris folia, centaurij maioris è radice ſuccus, centaurij minoris folia viridia trita, conyzæ folia. Terreſtres lumbrici etiam præciſos neruos glutinant, ſi triti imponantur: cyclaminus cum aceto & melle, cupreſſi folia trita, libanotidis folia viridia, Lyſimachia herba, millefolium impoſitum, orcheos Serapiadis radix, folia quinquefolij cum melle, columbæ denique ſanguis.

Ad vulnera ſuperficiaria.

Ad vulnera ſuperficiaria valent, polycnemon tritum, humor qui intra folliculos vlmi reperitur, quin & vlmi cortex faſcię loco vulneribus ſuperilligatus, (ſunt enim illi tenues tunicæ philyrarum inſtar) ea glutinat & ab inflammatione vindicat: ilicis contritæ ſuccus, rha tritum cum vino, ſymphytum tritum, allia vſta & impoſita. Sed præ cæteris anchuſa impoſita, neruorum præſectiones recentiáque vulnera mirabiliter agglutinat.

aut, ſeu tilia.

Ad neruorum, vulnera ab inflammatione vindicanda.

Ad colli veſicæ, neruorum ac meningum diuiſiones, earundémque partium inflammationes conuenit, butyrum impoſitum in linamento. Sed poſt calculoſorum inciſionem muriam acidam quam primùm affundere oportet.

Ad veſicæ calculi, neruorum ac meningis diſſectiones.

Neruorum autem vulnera tuentur ab inflammatione impoſita hæc: granum tinctile tritum cum aceto & melle, cratæogonum contritum, lilij radix in vino cocta tritáque, narciſſi itidem radix eodem modo: laſerpitij liquor cum aliquo calfacientium decoctorum impoſitus: neüradis, quam & porerium vocant, radix: anchuſa denique cataplaſmatis more impoſita.

Ad neruorum vulnera ab inflammatione vindicanda.

Oſſa infracta extrahunt ac remouent, inditi pulueres radicis panacis & ariſtolochiæ, itémq; bryoniæ ſeu albæ, ſeu etiam nigræ, necnon & itidis, erui quoque farina, fici folia tenellíque ramuli cum

Ad extrahenda oſſa.

agreſtis papaueris foliis impoſiti, lini ſemen cum aniſo, iris cum chalcanthо & centaurio, peucedani radix, chalcanthum cum hyoſcyami ſemine, chamæleon niger.

Ad extrahendas ſpicula & aculeos.

Infixa corpori ſpicula & aculeos extrahunt hæc cataplaſmatum inſtar impoſita: hormini folia & ſemen cum polenta, gladioli radix cum aqua, aut etiam ipſa per ſe, vel cum thure ac vino: iridis radix, leontopetali ſemen & folia cum polenta, ammoniacum cum melle, orchis herba impoſita, ſimiliter & anagallis, itémque ariſtolochiæ radix: arundinis phragmitis radix, & grandioris folia trita: cochleæ cum ſua carne, narciſſi radix aut bulbus cum melle, ſinapi cum fermento, acutæ ſpinæ radix: dictamnum, cuius quidem paſtu aiunt etiam in Creta capras tela quibus ictæ ſunt excutere: propolis impoſita, pycnocomi ſemen tritum, lacertæ caput tritum, ſiluri ſalſi caro, hianuli coagulum, tragium denique in potu ſumptum.

Ad erysipelata.

Erysipelata ſanant illita hæc, admixtis aceto & roſaceo: ceruſſa, argenti ſpumа, terra Cimolia, vel Chia, vel Selinuſia. Additur autem ſuccus plantaginis, aut intybi, aut polygoni, aut oleę agreſtis, aut portulacæ, aut ſemperuiui, aut ſolani, aut hyoſcyami, aut coriandri, aut rutæ, aut apij, aut helxines, aut mentæ. Confert & argenti ſpuma cum roſaceo trita: eadem cum rutæ ſucco, aceto & roſaceo: ochra cum aceto: rubigo ferri cum aceto, ceruſſa, ſulphure & argenti ſpuma: meconium cum aceto: acacia, diphryges toſtum & alumen ſciſſile paribus portionibus cum aceto: & hoc quidem remedium eximiè iuuat.

Ad eadem.

Faciunt verò hæc ad erysipelata cum polline polentæ more cataplaſmatum impoſita: plantago, coriandrum, apium, portulaca, ſemperuiuum, auricula muris, ſolanum, hyoſcyami folia, itémque helxines: calycis ſeu anchuſæ, quá onocleam vocant, radix, umbilicus Veneris, braſſicæ folia, cypri folia, ſimiliterque cupreſſi, lycopſis folia, itémque ocimi, arundinis cortex viridis cõtritus, ricini folia trita

A μήκωνος ἀγρίας φύλλοις καὶ πλατάνου ῥίζα· λινόσπερμον σὺν ἀνίσῳ, ἶρις σὺν χαλκάνθῳ καὶ κενταυρείῳ, πευκεδάνου ῥίζα, *χαλκήδανος ῥίζα σὺν ὑοσκυάμου σπέρματι, χαμαιλέων μέλας.

Ad extrahendas ſpicula & aculeos.

*Melxines ex coniectura.

CLXVII. Ἀκίδας δὲ καὶ σκόλοπας ἕλκει καὶ πλατάνου τὸ ὁρμίνου φύλλα, ἢ τὸ σπέρμα μετ' ἀλφίτου· ξιφίου ῥίζα σὺν ὕδατι ἢ οἴνῳ καθ' ἑαυτὴν, ἢ σὺν λιβανωτῷ ἢ οἴνῳ· ἴριος ῥίζα· λεοντοπεταλίου καρπὸς ἢ φύλλα μετ' ἀλφίτου· ἀμμωνιακὸν σὺν μέλιτι· ὄρχις ἢ βοτάνη καὶ πλατανοειδὴς ἀγγαλλὶς ὁμοίως· ἀριστολοχίας ῥίζα ὡσαύτως· καὶ ἄθμου φραγμίτου ῥίζα, ἢ τὸ μέγαλου τῷ φύλλα λάπαθου σὺν τῇ ῥιζὶ· ναρκισσου ῥίζα, ἢ βολβὸς σὺν μέλιτι· σινάπι μὴ ζύμης· ὀξυάκανθου ῥίζα· δίκταμνον· τὸ δὲ φάσιν οἱ Κρῆτες ἐκμηθεύσασας, ἐκ τοῦ πίνειν τὸ ξυλήσεως αἶγας, ὀϊστοὺς ἀλλήλων τὰ βέλη. ὡς σπόλις ὅτι πηγάνου, πυκνοκόμου καρπὸς λῶτος, σαύρας κεφαλὴ λεία, σιλούρου παχέος ὀπτοῦ ῥῖγος, νεβροῦ πίτυα, τράγειον πιόμενον.

Ad erysipelata.

CLXVIII. Ἐρυσιπέλατα δὲ ἰᾶται καὶ πάνακος μίλτος, ὄξος, καὶ ῥοδίνου μίγμα· ψιμύθιον, λιθάργυρος ἢ γῆ Κιμωλία, ἢ Χία, ἢ Σελινουσία. Μίγνυται δὲ χυμὸς ἀνθρακωλοῦντος ἢ στελέδος, ἢ πολυγόνου, ἢ ἀγρελαίας, ἢ ἀνδράχνης, ἢ ἀλίζωου, ἢ τρύγος, ἢ ὑοσκυάμου, ἢ κορίου, ἢ πηγάνου, ἢ σικύου, ἢ ἑλξίνης, ἢ ἡδυόσμου. Ποιεῖ καὶ λιθάργυρος μὴ ῥοδίνῳ λάῳ· ὤμρα μὲν ὄξους· ἰὸς σὺν ὄξει· χυλὸς ἢ ὄξος, καὶ ψιμύθιον ἢ θεῖον καὶ λιθάργυρος· λιθάργυρος μὴ πηγάνου χυλοῦ ἢ ὄξους· ἢ ῥοδίνου μήκωνος σὺν ὄξει· ἢ ἀκακία, διφρυγὲς ὀπτὸν, ἅλες, ἴσα μετ' ὄξους· ἄκρως δ' ποιεῖται οὕτως.

Iis mirum quàm ſimile Moib. vertit.

mendum in m. Gelen.

CLXIX. Κατάπλασμα δὲ μετ' ἀλφίτου πάλης πολὺ σῶμα ἐρυσιπέλας ἰᾶται· ἀνθρώπου λῶτος, χόρτου, σέλινον, ἀνδράχνη, ἀείζωον, μυὸς οὖς, τρύγων, ὑοσκυάμου φύλλα, ἑλξίνης, καὶ λύκου τῆς καὶ λευκίου ὀνοκλείας ῥίζα, κυπαλίδων, χαμαίπιτος φύλλα, κύπρου φύλλα, ὠχμοῦ φύλλα, καὶ λάπαθος χλωρὸς λάῳ· χρῶτων φύλλα λάπα

κεφὴ ἑαυτῷ ἢ μεθ' ὕδατος κρίνου ἄνθος καὶ φύλλα σὺν οἴνῳ· κύπειρον ἑφθὸν σὺν οἴνῳ λεῖον σὺν φακοῖς καὶ ῥοδίνῃ ξηρᾷ· κώνειον χλωρὸν λεῖον, μανδραγόρου ῥίζα σὺν ὄξει λεία, μαλάχης φύλλα ἑφθὰ μυδμπα ἐλαίῳ, λεβκακάνθημον φύλλα καθ' ἑαυτά, φακὸς ὀπτὴ σὺν πολυμάτων λεῖος, ἀκόνου φύλλα λεῖα σὺν ῥοδοτρεφοῦς φύλλοις λείοις σὺν ὄξει, γραπτώτης ὀπτὴ σὺν ὑδάτῳ, ἐχίνου φύλλα, σέσελι ἑφθὸν σὺν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ λεῖον μελαμφύλλου, ὃ δὴ καὶ παιδέρωτα, οἱ δὲ ἀκανθον καλοῦσι, καθ' ἑαυτὸ χλωρὸν λεῖον, καὶ σὺν ὄξει καὶ ῥοδίνῃ καὶ σὺν ἄρτῳ, πολὺς ἄκρως. πόδος μὲν κράμβης χυλοῦ κοτυληδόνες.

CLXX. Ἐρπητας δὲ ὠφελεῖ μὰν καὶ τὰ ἐρυσιπέλατα αἰγιλωψ γραμμένα, καὶ μάλιστα ὅσα ὀπτὰ τετραμμένως σύρει καὶ ἕλκεσι καταπλάσματα· ἰσάτιδος φύλλα λεῖα σὺν ὕδατι καταπλασθέντα, βάπτου φύλλα ὁμοίως. ἀπάτιος ἀνὴρ σὺν ὄξει ὀπτὰ πλασθεὶς, ἢ βηχίου φύλλα σὺν ὕδατι, μυρσίνης φύλλα σὺν ἀλφίτῳ, πενταφύλλου ῥίζα σὺν ἀλφίτῳ. κοτυληδόνια λεῖα σὺν πτισάνῃ ἢ ὄξει. καταχρίεται δὲ ὠφελοῦσι, ἄσβεστος σὺν ὄξει ὀπτὴ δὲ αἰελκωμένοις δὲ καὶ ἑλκωμένοις ἁρμοῖ, σὺν ὄξει καὶ ῥητίνῃ ξηρᾷ καὶ κηρωτῇ φθειρομένοις σὺν ὄξει. ἢ γῆ Κιμωλία ὁμοίως λεῖον, πίτυος φλοιὸς ἁμαλαφθεὶς κηρωτῇ χυμῷ ῥίνη. πίτυος φλοιοῦ < β'. μὴ χαλκάνθου < α'. σὺν κηρωτῇ ἢ σπερμάτων ξύλου λευκαίας, ἢ μίσυος αἴσιου λεῖου ἴσου, καὶ ἐλαίου, φύσης, ἢ σανδαράκης ὀρυπίας, καὶ σὺν λείωσιν, ἢ οὕτω καταπλάσσειν. ῥαφὶς δὲ σὺν μελικράτῳ ἐπιτιθεμένη ἕλκεσι καὶ ἀκρωτηριάσεσι καὶ ἐπὶ τῶν ἀποκοπτομένων ἀκροκόλπων ἐπιτιθεμένη ἀφαιρεῖ τὰ ἐπιφυόμενα. χρῶνται δὲ καὶ τῷ ἀφρῷ τῷ

coriandrum viride tritum, ſampſuchum ex aqua, folia denique cucumeris eodem modo.

Ad ſcabr. Fauis autem iſta conueniunt: vua paſſa cum ruta, fici tenellæ folia cum melle, naſturtium cum melle & lini ſemine, cucumeris ſatiui radix cum melle, ſulphur viuum cum cerato exiguo aut reſina terebinthina.

Ad calceamentorũ attritus. Calceamentorum attritus dolorem inferentes à dolore ſimul & inflammatione vindicant hæc: pulmo ſuillus aut agninus impoſitus, cepa trita cum adipe gallinaceo aut polenta, calceamentorum veterum ſoleæ vſtæ & inſperſæ.

Ad diſquamata. Deſquamata tuentur ab inflammatione, rhus ruber cum melle impoſitus, ſideritidis, quæ & Heraclea dicitur, folia itidem impoſita, ſcordium, iunci coma cremata cum melle & impoſita, ſtratiotes aquaticus cum aceto.

Ad clauos. Clauos extrahit ranunculus impoſitus, ipſo tamen clauo paulò antè deraſo: eſt autem cautè adhibendus, vicinis partibus ſubacta farina ceráue præmunitis: alioqui ſanas etiá partes exederet. Tollit & ad breue tempus impoſitus ranunculus thymos & acrochordonas. Valent & ſmaridis ſalitæ crematum caput, recens ſalicis cortex vſtus & ex aceto impoſitus, ladanum cum pauco caſtorio, nigella cum vrina: laſerpitium cum citrio etiam callos eximit, ſimiliter & laſer ipſum cum reſina: lacertæ caput tritum & illitum, aut liquor ſiccus reſinæ, lacertæ ſanguis recens inſtillatus & ex lana, quæ eodem imbuta ſit, impoſitus. Ammoniacum ieiuni ſaliua emollitum clauo aliquantulum deraſo imponatur. Bdellium itidem aut vlmi corticem cataplaſmatis more imponito.

Ad verrucarum reliquas genera. Myrmecia, penſiles verrucas thymóſque tollunt hæc: calx viua cum cerato, dipſaci radix trita & impoſita, elaterium cum ſale tritum etiam leuiter adhibitum, cicer coctum tritúmque, & pro cataplaſmate impoſitum. Aiunt & ſi quis prima luna ſingulas verrucarum eminentias ſingulis cicerum granis contingat, hæcque in linteo

A κοείῳ χλωρῷ λείῳ, σταιμψύχῳ σὺν ὕδατι, σικύου φυλλοις ὁμοίως.

CLXXII. Πρὸς δὲ τὰ κήλεια ἁρμόζει, σαφὶς μετὰ πηγάνου, συκῆς φύλλα ἀπαλᾶς σὺν μέλιτι, καὶ ῥάδαμνον σὺν μέλιτι καὶ λινοσπέρμῳ, σικύου ἡμέρου ῥίζα σὺν μέλιτι, θεῖον ἄπυρον σὺν κηρωτῇ ὀλίγῃ ἢ ῥητίνῃ τερ-

B μινθίνῃ.

CLXXIII. Τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπιδημάτων προσπεσήματα ἐπώδυνα ὄντα ἀπαινα ποιεῖ καὶ ἀφλέγμαντα, πτόλιμον χόρρος ἢ ἄρνιος ὀπτηθεὶς, κρόμμυον σὺν ὀρνιθείῳ σταφὶς λιβάνῳ, ἢ ἀλφίτῳ καὶ σύκῃ ψητὰ παλαιὰ κημόμενα καὶ ὀπὸς πλατάνου. ὀπὸς πλατάνου, Moib.

C CLXXIIII. Ἀφλέγμαντα δὲ τηροῖ πάσπυρμα, ῥοὴ ἐρυθρὸς καὶ παπλατάνου μόνον σὺν μέλιτι σὺν λείπιδος, τῆς δὲ ἡρακλείας καλουμένης, τὰ φύλλα καὶ παπλατάνου σκόρδιον, ἁλοὺς κόμη καῦσα σὺν μέλιτι ἢ ὀπὸ τεθεῖσα, γραπώτης ὁ ἐν τοῖς ὕδασι σὺν ὕδατι. χίονι, vel potius χιόνι, Moib.

CLXXV. Ἥλοις δὲ αἷρε, βατράχιον ὀπὸ πλατάνου προσαποζυσθέντος ὀπὸ βραχὺ τοῦ ἥλου. Ἀκριβῶς δὲ ὀπὸ πήνεια δεῖ, πάκυκλῳ μέρη τέσσαρα ἢ κηρῷ προσπλατάνου τέσσαρα. διεαθίᾳ γὰρ καὶ πάσπασθαι. αἷρε δὲ προσὸλίγῳ καὶ παπλατάνου τὸ βατράχιον μὲν ὄγκωμα, μὲν ἀκροχορδόνας. σμαιρίδος θειώδους

E κεφαλὴ καῦσα, ἰτέας φλοιὸς προσόσφαντος καιεὶς μετ' ὄξους ὀπτηθεὶς, καὶ ῥάδαμνον σὺν ὀλίγῳ καστορίῳ, μελαντίου σὺν οἴνῳ. σίλφιον μὲν κιττίου μὲν τύλους αἷρε, ἢ ὀπὸς τῆς σιλφίου σὺν ῥητίνῃ ὁμοίως. σαύρας κεφαλὴ λεία ὀπτηθεῖσα, ἢ ὀπὸς ἕρπεος "ῥητίνης· σαύρας αἷμα προσόσφαντον ὀπτη-

F θὲν ζωμὸν, ὃ ἐείῳ ὑγιὲς ὀπτηθέν. Ἀμμωνιακὸν νήστεως σὺν ὄξει, μὲν ὀπὸ πλατάνου ὀπτηθὲν, ἢ γῆς Φλοιὸν πελέας, καπνὸν λαβε.

CLXXVI. Μυρμηκίας καὶ ἀκροχορδόνας μὲν θύμους αἷρε μὲν κηρωτῆς ἀσβέστου λάος, διὰ χάλκου ῥίζα καπνὸν λαβοῦ μύν

G λεία, ἐλατήριον μεθ' ἁλὸς λίθου προσφαυόμενον, ἐρεθίνθου λάοι ἐφθοὶ καπνὸν λαβοῦμενοι. φασὶ δὲ εἴτις κῦ νεομηνίας ἐκλέγοις ἕξ ὀχᾶς χαλκοῦν ἐνὶ ἐρεβίνθῳ, ἢ τοῦτον σὺν δε-

σμύρνης ὄξυπόρου, εἰς τοὺ πίσου ῥίψιν, ἀποπίπτ-
αὐτὰς αὐτομάτως ἢ ἀφαιρῆς γίνεσθαι. Γεωρ
δὲ ἡλιοτρόπιου μεγάλου ὁ καρπὸς ὃν οἴνῳ
κατάπλασθεὶς, κλινοπόδιον μεθ' ὕδατος ἑ-
φθὸν δὲ ὄπτιθον, πήγανον σὺν νίτρῳ καθε-
καθάπλασθὲν, λιθιασωτὰς σὺν ὄξει ὁμοίως,
Dioſc. c. 125. 1. de materied. σὺν νίτρῳ καὶ κυπείρῳ, cum nitro & cumino.
ὅλωσι ὁμοίως. μετὰ κηροῦ δὲ ἀλοίφου, τὸ
ὀπὸς τῆς συκῆς καθαρεμένος, σὺν ὄξει κε-
φαλὴ λεία ὄπτιθος μέλιν, σμυρίδος πα-
λαιᾶς κεφαλὴ καταπλασθεῖσα τὸ ὄπτιθος-
σα. Σύμου θρύμμα ὄπτιθος λαθέντος, ἰὸς σὺν
Σύμου ὁ Διοσκορ. Moibanus. Sed ſupra quoque c. 149. legitur Σύμος ὁ Δρύμμων.
μίσυ καυσυμένος, πήγανον ὀπὸς κατα-
χεόμενος, ἀκίμου φύλλα μετὰ χαλκάνθου
καθαπλασθέντα, ἀμπέλου κλημάτων
χλωρῶν τὸ ἀφιδρούμενον ὑπὸ τοῦ καίεσθαι
ὀπτιχεόμενον, τοῖσθάπτουσι ὄπτιθος μετ'
ὄξους, χαμαισύκης λεία καθαπλασθεῖ-
σα, αὐγὸς ἀλεύρου χολὴ ἢ πάνου καθα-
χεόμενον.

CLXXVII. Ἀκροχορδόνας τὸ πάν-
τὸ τοῦτο αἱρεῖ ἰχθὺς πτύσμενος ὀπτόμενος καὶ
παχεόμενος, θεῖον, λιβανωτὸς, συκῆς φύλ-
λα ἴσα τετριμμένα ὀπτιθῆς, τοῖς κατάπλα-
σας πυρὰν ἀφεψήματι· ἢ πηλῷ, ὅπου ἐαὶ
Moibanus, ſecundum iuſpicatur. κύων μέλας οὐρήσῃ, καπάχεται, ἢ χαμαι-
ἀκτῆ.

CLXXVIII. Πυελίκαυστα δὲ τὸ ἄρ-
χῆ ὠφελεῖ, ὥστε εἰ τοῦθ' ἕρμα τις λάβοι-
το μηδὲ φλυκταινοῦσθαι· Κιμωλία μεθ' ὕ-
δατος καθαχεόμενα, μέλαν γραφικὸν σὺν
ὕδατι καθαχεόμενον, σπόγγεια ὑγρά, σπ-
γγεια πᾶσα σὺν ὕδατι, μύρων φύλλα σὺν
ἐλαίῳ· ταριχίου ῥίζα σὺν μέλιτι, ἀκτῆς
φύλλα λεῖα· ἄκανθου φύλλα καὶ ὀκναλὸς,
καὶ ῥίζαι σὺν οἴνῳ ἑφθὰ πρὸ· φλόμου ῥίζαι
δὲ φύλλα ἑφθὰ τὰ ὁμοίως, ἐλαίας φύλλα
ἑφθὰ, ἄλες σὺν ἐλαίῳ καταπλασθέντες,
αὐδρόσαιμος λεῖον, ἀριογλώσσου φύλλα,
ἀσφοδέλου φύλλα τοῖσφαπα, μαλάχη
λεία ἑφθὴ καὶ ὠμὴ καταπλασθεῖσα· ἐλαίαι
λώτου καὶ ἄλμης λεῖαι καταπλασθεῖσαι,
δὲ μύρτινα ὁμοίως· καὶ ἐλξίνη καθαχεομέ-
Moibanus addit: ἢ μύρτινος φύλλα καυτὰ καὶ καρπὸς, aut myrti folia cremata cum aceto.
νη· ἀσταμὴν, ἢ βάτος, ἢ ῥοῖνος, ἢ μυρσίνη, ἢ ῥόδα, ἢ κύπειρος ὁμοίως, ἢ φύλλα σάλικος ὃν οἴνῳ ἕως ὀλίγον ἑφθὰ, μυρσθάλα-
λώτου καὶ ὄξους μεθ' ὕδατος. "ἐρυσιβίου φύλλα σὺν μέλιτι ἢ οἴνῳ, σμύρνα σὺν οἴνῳ καθα-
χεόμενα· καὶ καρύκες πληρωθέντες ἁλὸς καὶ κλείστες, καὶ καθαπλασθέντες.

Ἀποστρα-

deligata poſt ſe abiiciat, fore vt ipſæ verrucæ ſponte decidant aut euaneſcant. Proficit & heliotropij maioris ſemen cum vino impoſitum, clinopodium ex aqua coctum & impoſitum, ruta cum nitro circumlita, ſimiliter & thus cum aceto, groſſi eodem modo cum farina & cera, necnon & lacteus fici liquor illitus, lacertæ caput tritum & impoſitum, ſmaridis ſalſæ caput cremarum & impoſitum, thymus thymbráue impoſita, ærugo vſta cum miſy, tithymalli liquor illitus, ocimi folia cum chalcantho impoſita, id quod è vitium ſarmentis viridibus accenſis exudat illitum, fimus ouillus cum aceto, chameſyce trita & impoſita, ſyluestris denique capræ hircíue fel illitum.

Verrucas penſiles quauis in parte extuberátes tollit, pulmonis aſſati ſanies illita. Sulphur, thus & fici folia æquis partibus contrita impone, tritici decocto priùs affuſo. Aut: luto quod canis niger perminxerit illinito, vel cbulo.

Ambuſtis in principio proſunt hæc, adeò vt, ſi citra moram adhibeantur, etiam bullarum eruptionem arceant: terra Cimolia ex aqua illita, atramentum ſcriptorium cum aqua illitum, alumen liquidum, aluminis omne genus ex aqua, mori folia cum oleo, narciſſi radix cum melle, ſambuci folia trita, arctij folia cum caule ac radicibus in vino cocta, verbaſci radices foliáque ſimiliter cocta, oleæ folia cocta, ſal cum oleo illitus, androſæmon tritum, plantaginis folia, hyperici folia recentia, malua trita ſeu cocta ſeu etiam cruda more cataplaſmatis impoſita: oliuæ conditaneæ tritæ & impoſitæ ſeu albæ, ſeu etiam nigræ: helxine cataplaſmatis inſtar impoſita, ſimiliter & rubus, iuncus, myrtus, roſæ aut cytini, betæ folia pauliſper in vino cocta, glans vnguentaria cum aqua, elichryſi folia cum melle aut vino, myrrha cum vino illita, buccina ſale expleta cremaque impoſita:

Ἀδ καυσιν ſuſpic. ἀστη chorianus.
Ad καυσιν

ſiquidem reſtæ in modum indurantur, dum ſit obducta cicatrix: veteres ſoleæ vſtæ & inſperſæ, oui candidum, gummi cum ouorũ albumine illitum, gluten taurinum aqua calida ſolutum, lilij folia in vino cocta, eiuſdémque radix cocta tritáque cum roſaceo. Similiter & folia limonij, thus ex aqua illitum, ſtibium cum recẽti adipe inunctum, vlmi lacryma quæ in folliculis reperitur: foliorũ etiam decoctum affuſum benefacit: lichen qui petris innaſcitur tritus & impoſitus, mororum immaturorum ſuccus: denique amurca, mel & argẽti ſpuma, ęquis portionibus contrita & ad mellis craſſitiem cocta. Inuncta verò iuuant, plumbum in oleo coctum ad mellis craſſitudinem, cinis ficulneus cũ melle, pix liquida cum linamentis. Cicatricem verò ambuſtis inducunt, anchuſæ radix cũ ceraro roſaceo aut myrtino cocta, ſimus ouillus cum ceraro roſaceo mixtus, ſimus columbinus in linteolo vſtus & cum oleo tritus. Spumæ argẽti drach. j. in olei veteris cotyla vna coquitur igne claro vſquedum igneſcat, & illinitur: hederæ verò folia ſuperimponuntur. Cinnabaris, ceruſſę & hordei vſti ęque portiones cum cerato myrtino: lithargyrus cum adipe caprino conformata ad emplaſtri compagem: cyclamini radix, cui incauatæ oleum cum cera incoctum ſit: maluæ folia cocta cum oleo, myrti folia vſta cum cerato, pini ſeu piceæ cortex cum cerato myrtino, idem quoque tritus per ſe impoſitus, & earundem folia in vino cocta: beta cocta & impoſita, calx viua oleo ſoluta, quæ quidem & bullarum eruptionem arcet & vlceratas partes ad cicatricem perducit.

Mollit. cum tritæ exhibitæ.

Mollitur.

Mollitur.

*Mollitur

CLXXX. Καὶ αχρεῖ ἕλκεα ὑπὸ ὠφελῆ τὰ ἀπὸ ἐλκωθῆναι τὰ χλιεπλα, ἀκακία, τραγάσιον χυλὸς, ῥοὸς θυρσοδεψικῆς χυλὸς, λύκιον, ἀμόργη ἐψητὴ κηρωτῇ πλατύσμαλτα θερμὰ πρὸς μέρος ὀπτὴ ῥόδινα ὡς πυρία, συπῆρία μετὰ ψιμμυθίου καὶ κηρωτῆς· ἢ βάπτε κεχαυμένῃ τέφρα μετὰ κηρωτῆς κεκαπλάτε· ἢ ὡρὸ θυμίστεως ῥογχύλη ἐφθὴ ἐν ὄξυμ.

A Pernionibus verò, priuſquàm exulcerentur, hæc illita conueniunt: acacia, marrubij ſuccus, rhois coriarij ſuccus, lycium, amurca cocta, ceræ laminulæ calidæ alternatim impoſitæ pro fotu, alumẽ cum ceruſſa & cerato, rubi cremati cinis cũ cerato: adhibetur & ante vlcerationẽ rapum in muria coctũ. *Ad eoſdem vlcerata tempeſtiua.*

CLXXXI. Πρὸς δὲ τὰ ἠλκωμένα τῶν χιμετλων πυὶξ, κηρωτὴ ὡς ῥογχύλη ὠμῇ ἐγχυφεῖσα· ὅτι θερμασπόδια ἐψηθεῖσα, ἢ ὡς κυκλαμίνη ῥίζη ὁμοίως ἐγχυφεῖσα, δράκοντίου φύλλα ἐφθὰ, καρκίνοι ποτάμιοι κεκαυμένοι μετὰ μέλιτος, κύστυλοὶ λεῖα, λίθαργυρος σὺν ξηρὰ ἐπὶ "ὀξυκέρᾳ, λιθάργυρος σὺν κηρωτῇ μυρσινίνῃ, ἢ μολίβδαινα ὁμοίως, ἢ ὄνυχες ὄνων" ὄπισθα ποδύλοι, πνεύμονες, θαλάσσιος λαὸς καὶ ἁπλῶς ὁ πολύμορος, θερμὸν σὺν λεῖον ὁμοίως καὶ ἁπλῶς ὁ πολύμορος· σῦκα ξηρὰ μετὰ κηρωτῆς, ἢ ὠμὰ μετ' ἐλαίου θερμοῦ λεῖα· φακὸς ὁ ἐπὶ τῇ τελυτῇ, ἢ φακὸς ἐφθὸς μετ' ἐλαίου θερμοῦ λεῖος, ῥίζα ἐφθὴ λεῖα καὶ ἁπλῶς ὁ πολύμορος μετὰ κέρατος χειρείου ἀμάλου, σίδια σὺν οἴνῳ ἐφθὰ, σίλφιον μετ' ἐλαίου λαῦρον. κέρας * κηρός, μύρσινον, μετ' ἐλαίου θερμοῦ λεῖος.

B Exulceratis autem pernionibus iſta conueniunt: ceratum in rapo crudo incauato ſuper feruenti cinere coctum, aut in radice cyclamini ſimiliter incauata: dracunculi folia cocta, cancri fluuiatiles vſti cum melle, cotyledon trita, thus cum adipe vrſina, argenti ſpuma cum cerato myrtino, plumbago ſimili modo: vngulę aſininæ inſperſæ, pulmo marinus tritus & pro cataplaſmate impoſitus, ſimiliter & marrubium tritum impoſitum, ficus ſiccæ cum cerato, aut eædem crudæ cum oleo calido tritæ, lens paluſtris, lens item è leguminum genere cocta cum oleo calido trita, lilij radix cocta tritáque cum adipe ſuillo inſullo impoſita, melicorum in vino coctũ, laſerpitiũ cum oleo tritum: adeps denique & cera cum oleo myrteo feruente teruntur. *Ad eoſdem vlcerata tempeſtiua.*

CLXXXII. Πρὸς δὲ τὰ ὀπισθολοῦ ἕλκη, δυσαλλὶς μετὰ κηρωτῆς, ὄρις φύλλα ἐφθὰ σὺν οἴνῳ ὄπτη ῥόδινον, χριστὰ καῦσαι, καὶ ψιμμύθιον μετὰ κηρωτῆς μυρσινίνης· ἁπλασίονος· ὧν λέγουσι καὶ λιθάργυρος ὁμοίως κηρωτῇ θαλαφθέντα, κηρῶν μετὰ μολίβδου καὶ κεκαυμένης, μύρσινον, πίττυος φλοιὸς ὁμοίως.

Senum vlceribus cicatricẽ obducunt, anagallis cum cerato, ari folia in vino cocta impoſita, hordeum vſtum, ceruſſa cum triplo cerato myrtino, ouorum vitelli & lithargyrus eodem modo cerato excepta, ceratum cũ plumbo vſto, myrtus, ſimilitérque pini cortex. *Senilibus vlceribus cicatricem obducunt.*

CLXXXIII. Τὰ δὲ παλαιὰ ἑπουλοῖ, πίττυος φλοιὸς σὺν κηρωτῇ μυρσινίνῃ, ἢ διφρυγὲς λῖπος, εὐπατορίου φύλλα λεῖα σὺν ἀξουγγίᾳ, πτερέδιος ῥίζα λεία, ἰξὸς σὺν λιβανώτῳ, ἰὸς μετὰ διφρυγοῦς ἴσου καὶ μετὰ κηρωτῆς μυρσινίνης, κεφαλλὶς μετὰ κηρωτῆς, χειρώνειον χλωρὸν λῖπος, χαλκοῦ ἄνθη μετὰ κηρωτῆς, κρίνου ῥίζα λεία σὺν ῥοδίνῳ, ἢ τὰ φύλλων· ἢ αὐτὸς ὁ χυλὸς ἐφθεὶς ὡς χαλκῷ ἀγγείῳ σὺν μέλιτι καὶ ὄξει, ἔμμοτος κεκλῖσθαι ὑγρὰ γίνεται). λάδανον καὶ σμύρνα καὶ μέλι σὺν κηρωτῇ μυρσινίνῃ, ἢ ἔλαιον παλαιὸν σὺν μάνῃ.

Vetuſta vlceribus cicatricem inducunt.

F Vlcera vetera hæc ad cicatricem perducunt: pini cortex cum cerato myrtino, diphryges tritum & inſperſum, euparorij folia trita cum axungia, filicis radix trita, vicus cum thure, ærugo cum æqua diphrygis portione cerato myrteo excepta, cadmia cum cerato, centaurium viride tritum, hederacei flores cum cerato, lilij radix trita cum roſaceo: quin & eiuſdẽ fohorũ ſuccus in æneo vaſe cũ aceto & melle coctus, præſtátiſſimum éuadit medicamẽtum liquidũ, quo imbuta concerpta linaméta vlceribus induntur: ladanũ myrrha & mel cum cerato myrteo: oleũ dẽnique vetus linamento exceptum.

χειρεῖα ἐ ἄμαλα, Doc cit, ſimilio aut anicrino. Dioſc. 1 de mat. med. cap. 61. ὄπισθαλοῦμαι, Morbumea ea Galeno.

Forte, μυρσίνιον, ceratũ myrteum.

Forte, κεκαπατορίῳ.

ἀπὸ χυλὸς

Ad extremarum partium vlcera ſanatio aſſumpta.

Vlcera extremarum partium æ-
grè ſanabilia melioré in ſtatum re-
ducunt impoſita hæc: propolis,
myrti baccæ, ſerapiadis radix, li-
gni caries inſperſa, ardcij folia pro
cataplaſmare impoſita, radix a-
ſphodeli cum polenta, ſimiliter &
aſtragali radix, itémque ballotes
& ſabinæ folia, braſſicæ folia cum
farina fœnigræci & aceto, libano-
tidis folia, totáque etiam herba, a-
pium ſtrum impoſitum, itémq; peuce-
danũ, chamædrys cum melle, ver-
benaca recta eodé modo, Heracleę
deniq; ſideritidis folia cum melle.

Ad putrida tibiarum vlcera.

Putridis tibiarum vlceribus me-
dentur, capparis radix more cata-
plaſmatum impoſita, centaurium
minus tritum, erui farina cum mel-
le, orcheos ſeu teſticuli radix cum
melle, ſimiliterque radix peuce-
dani, pix liquida, ſimiliter & po-
tamogeton, ſaccharum linamen-
to exceptum, caries lignorum ſic-
ca puluerata paſtinacæ radix ſicca:
tritáque cum melle ac polenta, &
in linteolo vſta dum in carbones
redigatur: caricæ cum chalcan-
tho, ramulorum fici tenellorum
ramenta cocta in aqua cum fari-
na triticea, vſquedum emplaſtri
compagem aſſequantur, ac impoſi-
ta ſplenij in modum, relictáque tri-
duo.

vel, ſplenia impoſita

Ad expurgandas vlcera.

Vlcera verò expurgant, marru-
bium cum melle, vrticæ folia cum
ſale, ariſtolochia cum melle, gen-
tiana, iris cum melle, oliuæ condi-
taneæ more cataplaſmatum impo-
ſitæ, ſaluia trita, erinacei marini
teſta cremata, narciſſi radix cum
eruo & melle. Aliud: nitri ſpumam
melli apimixtam in olla noua com-
burito, additáque prout videbitur
iride vtitor. Aut: ſumito chartæ
cõbuſtæ drach. viij. ariſenici drach.
iiij. miſceto cum roſaceo aut melle,
vel ſiccis vtitor.

Vlcerum ab vſtione cruſtas circumquaque rumpentia.

Vlcerum ab vſtione cruſtas e-
marginant impoſita hæc: iris, e-
uum coctum, lupini, plantaginis fo-
lia, anethum, porri capitati folia
cum ſale & aceto: verbenaca ſupi-
na, oleæ germina, papaueris corni-
culati folia & flores, ſory vſtum, la-
cteus tithymalli liquor, ſimiliter-
que radix ari contrita.

Ad vlcera carne replenda.

Vlcera carne replent, butyrum,

A CLXXXIIII. Τὰ ἢ ὡ ἕλκεσι ἀκρωτη-
ρίοις δυσαλέσι εἰς πάχος ἄγει) κηρωτὴ πλα-
τυφύλλου, πρόπολις ὀπὸς πίσσης μύρτα σὺν
οἴνῳ, σεραπιάδος ῥίζα κηρωτὴ πλατυμέλαν, σπο-
δὸς κηρωτὴ πλατυφύλλου ξύλου, ἀρκεύθου φύλ- *κρατωνιακῷ δοκεῖ.*
λα κηρωτὴ πλατύφυλλα, ἀσφοδέλου ῥίζα σὺν
ἁλφίτῳ, ἀστραγάλου ῥίζα ὁμοίως, βάλανος ὠ-
B φύλλα ὁμοίως, βραΐου φύλλα ὁμοίως,
κράμβης φύλλα μετὰ πολίου ἁλὸς κηρῷ ὀ-
ξους, λιβανωτίδος φύλλα καὶ ἡ πόα, μελιλωτὸς
φύλλον ὀπὸς πλατύφυλλον, καὶ πόα κέδρινον,
χαμαίδρυς σὺν μέλιτι, σιδηρείτιδος δὲ Ἡρακλείας φύλλα σὺν μέλιτι.

CLXXXV. Σαπροχυμίαις δὲ ἰάσιμα,
C κάππαρεως ῥίζα κηρωτὴ πλατυφύλλου, κεν-
τρωφύλλιον θλάσπιον λιβανωτὸς ὀρέσκιον σὺν μέλιτι,
ὄρχεως ῥίζα σὺν μέλιτι, πευκεδάνου ῥίζα
ὁμοίως, πίσσα ὑγρά, ποταμογείτων ὡσαύ-
τως, σάκχαρον ὃν μάλιστα, σπόδιον ξύλων
χρονώδης ξηρὰ σταφυλίνου ῥίζα ξηρὰ λεία
σὺν μέλιτι καὶ ἁλφίτῳ, κνέντες δὲ ὀνείῳ κάπτου
D μύζειν ἀνδράχνοσπος· σῦκα ξηρὰ μετὰ
χαλκάνθου· ἰὸς, λεπὶς, πέρμιον ἄνηθον, κηρὸς, ἴσα·
συκῆς φύλλα ἁπαλῶν κλάδων πὶ ἐπὶ ξύσματα
τῶν ἐφθὰ σὺν ὕδατι μέλι· ἀλάβρου πυέλῳ ἄ-
γειν ἀφ' ἑμπλάστρου ἕδρας γίνεται, ὅταν πάχος
τα ὡς κατάπλασιν. ℈ ἐσήμερον ὅταν ἡμέρας γ'. *ἐπὶ μᾶλλον*

CLXXXVI. Καθαίρει δὲ ἕλκη, πρα-
E σιον μετὰ μέλιτος, κυίδης φύλλα μὲν ἀμῶν,
ἀριστολοχία σὺν μέλιτι, γεντιανὴ, ἶρις σὺν
μέλιτι, κολυμβάδες καὶ κηρωτὴ πλατεῖαι, ἐ-
λελισφακος λῶτος, ἐλάτης θαλασσία κατα-
μάθια ὄστρακα, ναρκίσσου ῥίζα σὺν ὀξυκρᾴ καὶ
μέλιτι· ἢ νίτρου ἀφρὸν μέλλα μίξας καῦσον
ἐν χύτρᾳ καινῇ, καὶ μίξας ἴεν σταχασμῷ
F χρῶ· ἢ χάρτου κεκαυμένου ⊀ ℥. ἀρσενικοῦ
⊀ Ν'. σὺν ῥοδίνῳ, ἢ μέλιτι, ἢ ξηρῷ.

CLXXXVII. Ἐκφάρας σαπερρίσσει τὰς
ἀπὸ καύσεως ὀπτὰ ἐκμάγματα, ἴριος, ὀνώνιδος
φύλλα, ἄνηθοι ἑφθοὶ, θέρμοι, ἀγνογλώσσου
φύλλα καὶ ἄνηθον, πρασίου κεφαλῶν· *αὐξει*
φύλλα μὲν ἁλῶν καὶ ὄξους, ἐσχάρα βοτάνη,
G θαλλία, μήκωνος κεφαλίδος φύλλα καὶ *Διόσκορ. vel Θαλλία.*
ἄνηθον, σπόρου κεκαυμένου, πηγανάλευ ὀ- *αὐξει vti 4. de mat. med. c. 66.*
πὸς, ἄλσου ῥίζα λεία ὁμοίως.

CLXXXVIII. Πληροῖ δὲ τὰ ἕλκη, ὑπὲ-

πυρον κηρὸς καὶ ῥητίνη, βόειον, βραυσὶς ῥίζα ἢ ζμ φύλλα, θρῖσι λόχμα καὶ ἑωτὴν, ἢ σὺν ἐλαίῳ· καὶ πάνακος ῥίζα σὺν μέλιτι.

CLXXXIX. Στελλῇ δὲ ἕλκη, ἄσβεστος, μώλυνα, λεπὶς ἴσα· ἴχνος κεκαυμένος, σμάμιδος ταριχηρᾶς κεφαλὴ καὶ ἶσα, κεδρία, κηκὶς, κήρυκες κεκαυμένοι, λίτος σὺν πεφεισ-μένοις, χαλκὸς κεκαυμένος, ἀσπάλιον, συπίνεια, πᾶσα καῦσα, σῶρυ, ὃ ἐστὶ τὰ πλανώμενα ξύπτικὰ σίδηρου λεῖον. χαλκῖτις, χάλκανθος, μίσυ, διφρυγές, ὄστρεον κεκαυμένον.

CXC. Πτερύγια δὲ θεραπεύῃ, ἀκακίας χύλισμα κεκαυμένον, ἀλόη ξηρὰ ὅπτι πτ ἀσταφιδῶν, ἰὸς δι' πλασιων μετὰ λιθαργύρου ἁπλῆς, πεπὶ φύλλου ῥίζα· κεκαπνισμένος, ἢ συμμαλλῶ ὀπὸς ὑπερυθρώμενος, γλυκυῤῥίζα ξηρὰ ὅπτι πασταφιδῶν, ἰὸς σιδήρου σὺν ἔλαι. ῥίμμα ἐλεφαντίνης ὀστέου ὁμοίως, πρασίου σὺν μέλιτι. συπίνεια σὺν ὕδατι σῦκα ξηρὰ μέτρια σιδίου· ῥοιᾶς ἐφθὰ καὶ μέλιτος. χαλκάνθου καὶ λεπίδος μετ' ὄπτα καὶ ὡς ἐμπλάστρου ὅπτι θυμέων· ἢ συπίνεια σταγὶς, σμύδαραχνη, ἄσβεστος, διφρυγές, ἴσα μίξας καθαπερ λέγομεν. Ἀναξηραίνῃ δὲ τὰ πτερύγια λεπὶς Κυπρία λεία ὅπτι λεπτοδρόν γαμμαίως.

CXCI. Παρωνυχίας θεραπεύῃ, λίβανωτὸς σὺν μέλιτι, μύρσινη κεκαυμένη σὺν κηρωτῇ, ἢ ἴοις φύλλοις ὁμοίως καθάπερ λέγομεν, ἢ σταφίδι μετὰ μώλυνος.

CXCII. Ἀναστομοῖ δὲ τὰ μύσθυρα ἡ τερεβινθινωδίων καὶ χρωμίων ἔλυτρα, σκίλλης ὀξους σὺν μέλιτι.

CXCIII. Ῥαγάδας ἰᾶται ἐν ἀδύτῳ ὠφελῇ ῥητίνη. φρυκία σὺν ῥοδίνῳ λειωθεῖσα ἄχρι γλοιώδους, μίσυ μέλι ἢ ὠοῦ λεκιθου ὀπὸς χλωροῦ φύλλων ξηρῶν κεκαυμένων ἢ τέφρα πεῖσθαι ἐν ἐλαίῳ ἐν μολίβῳ θυΐα. Ποιεῖ καὶ ὅπτι πρὸς ἀδακρύλιον συκῆων σὺν πυρίῳ ἐν γλήνῃ.

CXCIIII. Τὰ δ' ἕλκη πὰ ἐν αὐδύτῳ θεραπεύῃ, βάμμα ἐστὶν καθαπλασθέντων, ἀλόη, πίτυος φλοιὸς σὺν λίβανωτῷ, ἀσταλάκτου ξύλῳ, ἀκακίας χύλισμα, ἢ ῥοᾶς ἀγρίας χυλός.

CXCV. Τὰ δὲ ἀλγήματα παύῃ, οἷνος

cera & reſina, roſaceum vnguentum, bunij radix & folia, ariſtolochia per ſe & cum iride, panacis denique radix cum melle.

Excreſcentes vlcerum carnes compeſcunt calx viua, manna & ſquama æris paribus mixta portionibus: ærugo crematus, ſmaridis ſale condita caput vſtum, cedria, galla, buccina cremata, ſapphirus lapis, plumbum vſtum, ſpodium, aluminis omne genus vſtum, ſory, (quod & carnes humore nimio flaueſcentes abſumit,) ſcordium tritum, chalcitis, chalcanthum, miſy, diphryges, linteolum vſtum.

Pterygiis medentur iſta: acaciæ ſuccus illitus, aloë ſicca inſperſa, ærugo dupla portione mixta cum lithargyro, quinqueſolij radix impoſita, tithymalli laſteus liquor illitus, glycyrrhizæ puluis inſperſus, rubigo ferri cum aceto, ſimiliter & ſcobs elephantini oſſis, marrubium cum melle, alumen ex aqua: cariceæ cum malicorio & melle coctæ, additis chalcitide & ſquama æris, ad emplaſtri compagem redactæ & impoſitæ. Aliud: alumen ſciſſile, ſandaracham, calcem viuam & diphryges æquis mixta portionibus adhibito. Mirabiliter verò pterygia exiccat, æris ſquama Cypria trita & impoſita.

Paronychias ſanant, thus cum melle, & myrtus vſta cum cerato: huius eiuſdem folia ſimiliter adhibe, aut uuam paſſam cum manna.

Aſtricta labia calloſorum diuturnorúmque vlcerum aperit, ſcillæ pars interna cum melle.

Rimis pudendorum confert reſina cum roſaceo, frixa tritáque ad ſtrigmentitiam craſſitudinem, addito etiamnum oui luteo toſto. Iuuat & aridorum hederæ foliorum vſtorum cinis cum oleo in mortario plumbeo tritus. Proficit idem & ad ani fiſtulas, cum lana inditus.

Vlcera pudendorũ ſanant: balauſtium impoſitum, aloë, pini cortex cum thure, aſpalathi lignum, expreſſus acaciæ ſuccus, mali denique Punici ſylueſtris ſuccus.

Dolores autẽ pudendorũ ſedat

vinum aquæ marinæ expers calens affuſum itémque ſel caprinum perunctum.

Ad nomas pudendarum. Pudendi nomis ſeu depaſcentibus vlceribus confert, miſy cum aceto infuſum: necnon & ea quæ deinceps capite de nomis tradentur.

Ad vermes vlcerum. Vermes in vlceribus genitos eiicit plantago trita & inſperſa, ſimilitérque caprifici vſti cinis.

Ad carbunculos. Ad carbunculos. Tribuli folia virentia in ſartagine frixa cum adipe ſuillo crudo terito, ac vbi priùs vlcus ipſum leniueris, impónito. Carbunculis præterea medétur hæc impoſita: oleæ agreſtis folia cum melle, fructus eiuſdem fricti & cum melle tritus, ſemperuiuum per ſe, plantago ſimiliter, loliacea farina cum raphano & ſale, bryoniæ radix trita cum vino, ſimiliter & ari radix, fimus ſuillus ſiccus adhibitus, fimus columbinus cum lini ſemine ac melle, aſpalathus tritus & impoſitus, vua paſſa cum ruta & laſere, ſabinæ folia trita cum melle, lupini cocti tritique, naſturtium virens eiuſdémque ſemen.

Carbunculos fœtorem vicinia nequeunt. Carbunculos verò ad ſuppurationem perducunt rumpúntque, iuglandis ſeu veteris ſeu etiam recentis nucleus, ſtrobili pars interna eodem modo, coriandri folia cum vua paſſa, papaueris cornicularti folia & flores, laſerpitij liquor cum ruta nitro & melle, aut etiam per ſe: (ſed inſuper pars ita obregenda eſt ſemperuiuo vt adhæreſcat.) eruum tritum cum vino, pix liquida cum vua paſſa & adipe, braſſicæ denig; folia trita ex aqua.

Ad nomas pudendique vlcera. Nomis putridiſque vlceribus ſúperuenientibus iſta medentur: arſenicum & calx viua cum ſandaracha & charta combuſta, nitrum cum calce viua & fæce vini, aut aceto vel aqua, aluminis genus omne vſtum cum duplo ſale, ſory vſtum, ſquamæ æris pumiciſque vſti pares portiones, ſal quamplurimus pice liquida exceptus, ariſtolochiæ radix cum reſina, plantago cataplaſmatis inſtar impoſita, loliacea farina cũ raphano & ſale, amygdala amara cũ melle, vua paſſa cũ ruta, galiopſis cũ ſale, oleę germina cum

A "ἁλὸς λιαστὸς θερμὸς καὶ ξηρὸς πλήθυμος, καὶ χρὴ λαβεῖν αἰγεία καὶ ξηρὰ μέρη. Suſpicabatur Moib. legendum Sua accrucified in vino ἀσκαλάφῳ minus eſt ecrimoniæ, quo ratione conuenientius eſt.

CXCVI. Νομαὶ δὲ ἕλκεσι τοῖς ἐν αἰδοίοις ὠφελεῖ ἐγκλυζόμενον, μίσυι σὺν ὄξει, καὶ τὰ ἰσχνοποιοῦντα ὅπερ νομάς.

CXCVII. Σκώληκας δὲ ἐκβάλλει ὅδε· ὅπερ τοῖς ἕλκεσι γλουτιῶν, θρύον λεωB σαν λεῖον καὶ ξηρὸν πλανᾶτες, ἢ ἐλαίου κεκαυμένου τέφρα, καὶ ξηρὸν πλανᾶτον. καὶ πάπυρον.

CXCVIII. Πρὸς ἄνθρακας. τρίβολου φύλλα χλωρὰ, καὶ τετραμμένος, καὶ ξέαρ χοίρειον λειώσας ὠμὸν, τρῖψαι καὶ μαλάξας ὅ ἕλκος, ὕπτιον. Ἄνθρακας δὲ θεραπεύει καὶ ἁπλᾶ σύμφυτα, ἀγριελαίας φύλC λα μετὰ μέλιτος, καὶ ὁ καρπὸς τρεφρυγμένος λεῖος σὺν μέλιτι. ἀείζωον καθ' ἑαυτὸ, ἢ σὺν ὀξυμέλιτι. ἀγρίου ἄλθορον σὺν ῥαφάνῳ καὶ ἁλσὶ, βρυωνίας ῥίζα λεία μεῖ' οἴνου, ἄρου ῥίζα ὁμοίως, ὑὸς ἄφοδος ξηρὰ πλαD σθεῖσα, τρίψαι σὺν ἄφοδος μετὰ λινοσπέρμου καὶ μέλιτος, ἀσπάλαθος λεῖος καὶ πλανώμενος, σαφὶς σὺν πηγανίῳ ἢ ὀπτῷ βοείῳ φύλλα λεῖα σὺν μέλιτι, θέρμοι ἐφθοὶ λεῖοι, κέδραμον χλωρὸν ἢ τὸ σπέρμα. τρίψαι, de mala lib. 3.

CXCIX. Πυοποιεῖ δὲ καὶ τρέφει ὅδε· ἀὶ θραύσας, καρύου βασιλικοῦ παλαιοῦ καὶ τρῖψαι φάσηλος ὅ σῆλος, τροβίλου τὸ ἐντὸς ὁμοίως, κρεμύου φύλλα μετὰ σαφίδος, μήκωνος κεφαλίδος φύλλα καὶ τὰ ἀνθη. ὀπὸς σιλE φίου μετὰ πηγάνου καὶ μέλιτος καὶ μέλιτος, ἢ κηρὸν ἑαυτὸν (δεῖ δὲ) αὐαῦναι ἀλείφειν καὶ καταμβαίνειν ὥστε τρῖψαι, ὄροβος λεῖος σὺν οἴνῳ, πίσσα ὑγρὰ σὺν σαφίδι καὶ σταφυλῆς φύλλα λεῖα ζωὴ ὕδατι.

CC. Ταῖς δὲ ὑπερνομάσαις νομαῖς καὶ σπεF πεδώναις θεραπεύει, ἀρσενικὸν καὶ ἄσβεστος μετὰ σανδαράχης καὶ χάρτου κεκαυμένου. νίτρον σὺν ἀσβέστῳ καὶ τρύγῃ, ἢ ὄξει, ἢ ὕδατι. πᾶσα συμπέψεια πᾶσα κεκαυμένη ζωὴ διπλασίοσιν ἁλὸς, σῦρμα κεκαυμένον, λεπὶς καὶ χάλκανθος κεκαυμένη ἴσα, ἅλες ὡς ὅτι πλῆθοι ἀναληφθέντες πίσσῃ ὑγρᾷ, ἀλτολοχίας ῥίG ζα σὺν ῥητίνῃ, ἀγρόγλωσσον καταπλασθὲν, ἀμύγδαλα πικρὰ σὺν μέλιτι, σαφὶς μετὰ πηγάνου, χάλβανα μετὰ κόλλων, θαλλὸς σὺν μέ- χάλκανθος legendū conicit Moibanus.

λιτι, σμαελίδος παρχρᾶς κεφαλὴ κεκαυμένη, ἰὸς στυπτηρίας κεκαυμένης, κηκὶς κεκαυμένη καὶ ὀξυκέδριον, κήρυκες κεκαυμένοι· κύαθος οἶνου αὐστηροῦ καὶ ὕδατος, καὶ σὺν μέλιτι κατάπλασσε τὰ· ἢ κυπρίαιος καὶ ἑαυτὴν ἰᾶται σὺν ἀφίτῃ, μάλιστα δὲ κεκαυμένος λῶτος, λεπὶς σιδήρου σὺν ἐλαίῳ, ἄλευρον φύλλα καὶ κατάπλασσε μάλαγμα, στύπτηρον ἐφθὸν καὶ κατάπλασμα ὀπὸς, χαλκὸς κεκαυμένος, φακὸς κεκαυμένος, φακὸς ἐφθὸς σὺν σιδίοις, θαλία σὺν ἀλμῃ καὶ μέλιτι· ἅλας λεῖα, ἢ σίδα καὶ ὄξος. Κατάπλασμα δὲ ἀφεψήματα κύαθον, ῥάφανος, κυπρίαιος, μυρσίνης, χάρῳ τοῦ ὄχνου σιλεύρων ἢ ἰξύων.

CCI. Γαγγραίνας ὑπὸ ἀθεριχρᾶται, ἄλευρον ἄλλυρον σὺν ῥαφανίνῳ καὶ ὀξάλ καὶ κατάπλασσε μύρσινον, βεβρυος φύλλα, σταφὶς σὺν ῥαφανὶς φλοιῷ, ἢ ῥαφανίου φλοιὸς στυπτηρίας μέλιτι, κήρυον βασιλικὸν παλαιὸν ὃ ὄντος, ᾧ κύπινοι ἐφθοὶ μετὰ σιδίων, λίθος ὀστρακίτης στὺξ μυελίνης, *μυελίνης φύλλα ἐφθὰ σὺν ὄξῳ λεῖα μετὰ μέλιτος, ὀρόβος σὺν μέλιτι ῥαφάνου σπέρμα μέλι ὄξους καὶ κατάπλασσε· ἢ ἐκβάρας ἄχρι ὀξέος ῥήσεται· ῥάφανος ζωὸ μέλιτι, ὃ καὶ ἀλκαλοειδὴς πτυάλου ὀπὸς, οὗ κατάπασσε ὑπὸ ἕλκεις· ἢ ὀπὸς σιλφίου ὁμοίως. καταπλάσσει ὑπὸ θέρμων ἔσοβεῖ ματι συνεχῶς, ἢ οὔρῳ ἀνθρωπείῳ, ἢ ὄξει.

CCII. Τὰ δὲ πτημενώδεα ἕλκη ἰδίως ἑλκύει, χαμαιλέων λεῖος, ὤχρα Ἀττικὴ κεκαυμένη. Ἀρσενικὸν καὶ ἄσβεστος ἴσα πλύνεται σὺν ὕδατος ὁμοίως ὀπὶ ἡμέρας λ'. ἔπειτα χορδίου τὸ ὀπὶ πάρου καὶ ἡμέρας.

CCIII. Πομφολύγωμα ἕλκη καὶ σκληρίας καχοήθεις θεραπεύει, βαλάνων δρυίνων ξηρὸν λεῖα ζωὸ ἀξουγγίῳ ὀπὶ τηθεῖσα· δράκοντίου ῥίζης χυλὸς, [καὶ τοῦς τὰ ἥλκωμένα,] καὶ ἡ ῥίζα ὀπὶ πλασθεῖσα· ἄλευρον ῥίζης ὁμοίως, γαλλίου φύλλα καὶ χυλὸς σὺν ὄξει, βρυωνίας λευκῆς καὶ δρακοντίου ῥίζα σὺν μέλιτι, ἐρέβινθοι ἢ ὄσχεοι σὺν μέλιτι. ἰξὸς στυπτηρίᾳ, καρκίνων πολυμήλων ἢ τέφρα σὺν μέλιτι, κυάνος λῶτος καταπλασσόμενος· Ἄσιος λίθος, ἢ ὁ αὐτὸς αὐτὸ καταπλασσόμενον, ἐπουλοῖ· σὺν μέλιτι δὲ, ἀποκαθαίρει. καὶ ὄνυξ δὲ ὁ ὄχνης τῆς πορφύρας καθαίρει τὰ

Conclusa Moibanus omittit.

Forte καταπασσόμενος & mox deinceps ad finem vsque capies.

melle, ſmaridis ſalitę caput vſtum, ærugo cum miſy vſto, calx vſta & aceto extincta, buccina vſta, cypri flores cremati per ſe & cum melle impoſiti, cupreſſus per ſe & cum polenta, plumbum vſtum tritum, ſquama ferri cum oleo, ari folia cataplaſmatis inſtar impoſita, itidémque beta cocta, verbenaca recta cum melle, tithymalli lacteus liquor, æs vſtum: lens vſta, eadem cum malicorio: oleæ tenellum germen cum muria, & cum ſale tritum: malicorium cum ſale. Perfunde autem decocto lentiſci aut cupreſſi vel myrti, aut garo è ſiluris aliiſve piſcibus.

Gangrænas emarginant, loliacea farina cum raphano & ſale impoſita, ſabinæ folia, vua paſſa cum raphani cortice, aut raphani cortex cum melle, iuglandis vetuſtæ nucleus, cytini cocti cum malicorio, lapis oſtracites cum melle, myrti folia in vino cocta trita cum melle, eruum cum melle, raphani ſemẽ cum aceto ad hibitum, (quod cruſtas etiam ad os vſque rumpit,) marrubium cum melle: (hoc etiam expurgat:) tithymalli lacteus liquor, quem ſcalpello factis inter ſcarifi candum vulneribus indi par eſt: laſerpitij liquor, qui eodem etiá modo vſurpabitur. Frequenter autem perfunde lupinorum decocto aut vrina humana vel aceto.

Ad γαγγραίνας.

Efferata vlcera priuatim inhibent, chamæleon tritus & ochra Attica vſta: ſimiliter & arſenicũ & calx viua, ſi equis portionib. ex aqua lauétur diebus triginta, effuſo quotidie quod in ſummo concreuerit.

Ad ſera vlcera.

Fraudulentis vlceribus duritiſque malignis medentur iſta: glandium quernarum caro trita, impoſita cum axungia: dracunculi radicis ſuccus, ipſáque radix per ſe impoſita: ſimiliter & ari radicis ſuccus ipſáque radix: galiopſis folia & ſuccus cum aceto, bryonię albę & dracunculi radix cum melle, cicer aut eruum cum melle, viſcum cũ thure, cancrorũ fluuiatilium cinis cum melle, hedera trita & cataplaſmatis inſtar impoſita: Aſius lapis aut eiuſdẽ flos inſperſus ad cicatricem deducit, & cũ melle expurgat. Sed &onyx, ſeu tegumẽtum, purpurarũ

Ad malignas vlcera.

inſperſus, maligna vlcera perducit ad cicatricé: tritici ſylueſtris, quod chelidonium minus appellatur, radix ſicca & inſperſa, itidémque phileteriŋ radix: verbenaca recta cum melle, denique fotus frequés è lupinorum decocto.

Ad phagedænas.

Ad phagedænas faciunt quidem quęcunque ad maligna fraudulentáque vlcera modo cõſcripta ſunt, ſed & iſta conueniunt: aſphodeli radix cum oleo cocta & in modum caraplaſmatis impoſita, vrticæ folia cum ſale: ſal cum melle & polenta in linteolo crematum, víque dum in carbones redigatur: bryoniæ tam albæ quàm nigræ caules & folia cum ſale adhibita, ſici folia trita in vino, iſatis agreſtis & domeſticæ folia, naſturtium cum melle. Repurgant verò Aſius lapis cum cerato, rhoïs coriarij folia cum melle, paſtinacæ ſylueſtris radix ſicca adhibita, aluminis genus quoduis vſtum cum galla & aceti fæce: proficit & acetum frequenter affuſum.

Ad elephantieſin.

Elephanticos iuuat plantago cum melle partibus tumentibus impoſita, ſimiliter & verbenaca ſupina: prodeſt & ſylueſtris capræ aut hirci fel illitum: lac ſchiſton in potu ſumptum multùm iuuat elephanticos: ſic & calamintha in cibis ſumpta, eiuſdémve ſuccus eporus, lactis ſero ſuperbibito: cedria in eclegmate ſumpta. Mirè verò proficit adeps equinus, tumidis partibus illitus. In principio autem cùm primùm ſeſe parefacit Elephas, hominem in balneo triduo lauato, & in balnei exitu eius lumbos ac genas ſale ac nitro valenter cõfricato. Triduo exacto in promptu ſit oleum è ſemine peponum, quo ſimiliter ipſum affrices atque perfundas.

Ad pedum rimas.

Rimis pedum hæc indita medentur: ſcillæ medulla in oleo feruefacta tritáque cum reſina terebinthina, cãcri fluuiatiles vſti triti cum melle, polypodij radix cataplaſmatis inſtar impoſita, cornu caprinum vſtum ſeuóque caprino exceptum. Aut, mellis librá vnam, olei & ceræ ſimul liquatorum ſana rotundé, lithargyri vncias quatuor

A κακοήθη ἕλκη καὶ σαπρὰ καθαίρει. πυρὸν ἀγρίας τῆς χελιδονίου λεγομένης ῥίζα ξηρὰ καὶ σαπρὰ καθαίρει. φιλέτειρείου ῥίζα καὶ πάπλα καθαίρει. πεπέψεμον σὺν μέλιτι θέρμων ἀσπάζεται σὺν ὄξει καὶ σαπρὰ καθαίρει.

CCIIII. Πρὸς δὲ φαγεδαίνας, ποιεῖ μάλιστα καὶ πρὸς κακοήθη καὶ πεπραυμένα

B ἕλκη ἀναλήμπτα· ἁρμίζει δὲ καὶ ζωτὰ· ἀσφοδέλου ῥίζα μετ' ἐλαίου ἐφθεῖσα καὶ καταπλασθεῖσα, κρίθινος φύλλα μετ' ἀλῶν, ἄλες σὺν μέλιτι καὶ ἀλφίτοις καιόμενα ἐν ὀστρείῳ μέχρις ἂν θυφακωθῶσι, βρυωνίας λευκῆς καὶ μέλαινης φύλλα καὶ Ⓓ καυλοὶ μετ' ἀλῶν καὶ καταπλασθέντα, συκῆς φύλλα λεῖα

C ἐν οἴνῳ, ἰσάτιδος φύλλα ἀγρίας καὶ ἡμέρου. κέρδαμον σὺν μέλιτι. Ἀνακαθαίρει δὲ Ἄσιος λίθος σὺν κηρωτῇ, ῥοὸς βυρσοδεψικῆς φύλλα σὺν μέλιτι, σταφυλῖνου ἀγρίας ῥίζα ξηρὰ καὶ σαπρὰ εἰσθεῖσα, κυπάρισσα πᾶσα κεκαυμένη μετὰ κηκίδος καὶ τυτθὸς ὄξους· ποιεῖ δὲ καὶ ὄξος συνεχῶς καθαίρειν μέρη.

D CCV. Ἐλεφαντιάσεις δὲ ὠφελεῖ ἀδρόνγλωσσον καὶ μέλι· ὅτι τὰ ὀζοειδεώδη μερῶν, ἴσως βοτάνη ὁμοίως· χελὶ ἀγρίας αἰγὸς ἢ πάρδου καθαρσιεῖσα ὠφελεῖ· καὶ γάλα ἀγρὸν κατάπινόμενον, ἐκτρώγοις τοῖς ἐλεφαντιῶσι ὠφελεῖ· καὶ καλαμίνθη ἐσθιομένη, ἢ ὁ χυλὸς αὐτῆς πινόμενος, ὀρρὸς

E γαλακτίος ὕπτιπινόμενον· καὶ κεδρία ἐκλεγομένη. ποιεῖ δὲ γαμμαιρὰς ἵππαφον σφαῖρ ἐπιχριόμενον τοῖς οἰδηκόσι μέρεσι. Ἐν ἀρχῇ δ' ὅτε δέδηλε κελεφός, ποίησον ὅπως λεῖον αὐτὸν εἰς λουτρὸν ἡμέρας γ'. καὶ καθὼς ἐξέρχεται ἐκ τοῦ λουτροῦ, πεῖσε τοὺς ὀσφῦας αὐτοῦ καὶ τοὺς παρειὰς ἄλας πικρὸν θῦ-

F πνωσ. καὶ μετὰ τοῦτο γ'. ἡμέρας ἔχε ἕτοιμον ἔλαιον ἀπὸ πεπονίων σπέρματος, καὶ χρίσον τέλεον ὁμοίως, καὶ ἐγχρίμπτου ζε.

CCVI. Ῥαγάδας δὲ τοῖς ἐν ποσὶ θεραπεύει σκίλλης τὸ σπόγγισμα· σκίλλης τὸ σπόγγισμα σὺν ἐλαίῳ ζεσθέν, καὶ ῥητίνη τερμινθίνη συλλεανθὲν. καρκίνοι ποτάμιοι καιόντες λεῖοι σὺν μέ-

G λιτι, πολυποδίου ῥίζα καταπλασθεῖσα, κέρας αἶγος κεκαυμένον καὶ ἀλειφθὲν τέφρᾳ αἰγείᾳ· ἢ μέλιτος λίτρα, κηροῦ καὶ ἔλαιον συμβαλόντα ἴσα, λιθαργύρου ὃ. δ'. ἐψη-

γένται ἕως ἔμπλαστρος ἡμπκτ. δεῖ δὲ τοῖς κα-
χεξαίρουσι τύλοις, καὶ χεῖσθαι τοῖς φαρ-
μάκοις.

CCVII. Συείτλας δὲ ὀκτὰς καὶ κε-
φαλῆς ἰδ < ιβ'. ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος
< β'. κολλυριοποιηθέντα καὶ ὑποτεθέντα τοῖς
συείγξιν μετ' ὄξους ἢ ὕδατος, ἀμόργη ἐνῆ-
μβόν τε ἐγχυζομένου ῥίζης ἐπίθεμα
ἐγχυζόμενον τε τοῖς κόλποις παιῆ. ἄρυ ῥί-
ζα. ἄγιμος ὑποτιθέμενος. τε ἡ ῥίζα ἡ αὐτὴ καὶ
τὰ φύλλα ὡς κολλύρια ἀναπλασσόμενα.
ποιεῖ δὲ καὶ φραστὸν ῥαδιον ἀπαλὸν ἐνιθέμε-
νον, κόνυλανδὸν μετὰ μυελοῦ ἐλαφείου ἐνπεῖ-
σα, θρυλλοῦς χύλισμα, διψάκου ῥίζα χυ-
λισθεῖσα καὶ ὑποτεθεῖσα, πτυσμάλλου ὀπός,
χαλκίτις κεκαυμένη ἀναληφθεῖσα ἀμμω-
νιακῷ ὡς κολλύριον, ἑλλέβορος μέλας ὑ-
ποτεθεὶς καὶ μετὰ πρὸς ἡμέρας ὀξαιρεθείς. κυ-
παρίσσου σφαιρία λεῖα μετὰ συκου λείου
ἐγχυζόμενα στεῦ ὄξει, ὠχρα ὁμοίως μετ'
ὀλίγου χραματίου καὶ μόλιτος ἐγχυζομένη,
σῦρυ ὠμὸν ἢ κεκαυμένον, καὶ ὄφεως ὀμφά-
κιον ἐγχυζόμενον, πτελέας φύλλα φύλλα συν
ἁλὶ καὶ μέλλι, κονία συκίνη ἐγχυζομένη,
τηλεφίου φύλλα ἐμπλασσόμενα λεῖα,
σπονδυλίου ῥίζα ξυσθεῖσα καὶ ὑποτεθεῖσα.
δεῖ δὲ προαναστομοῦν καὶ συείτλας σπογ-
γίῳ ἢ παπύρῳ ἐσκελετευμένῳ, καὶ ὕστερον κε-
χεῖσθαι τοῖς προειρημένοις.

CCVIII. Αἱμορραγίας δὲ ἴσχει καὶ ὀπὸς
πτερωμένης, αἰθιοπίδος ῥίζα λεία κατα-
χλαισθεῖσα στεῦ ὄξει, λυσιμάχους ποὰ ὁ-
μοίως, ἀλόη λεία κεχλασμένη, φλοιὸς
ἀμπέλου λεῖος καὶ τὰ φύλλα ξηρὰ λεῖα, ἀ-
μυγδάλαι, ἀνδρόσαιμον ὀπισθεν, ἀπα-
ίσιος φύλλα ὁμοίως, ἐπίπαστος αἰγὸς, ἢ ἵπ-
που, ἢ ὄνου ἀκαυστος ὡς ἀμφότερα ὀπισθόμυος, μοτῶν ὄξει βραχέντων καὶ ὑπισθε-
θέντων. ποιοῦσι δὲ κεκαυμένοι καθ' ἑαυτοὺς
καὶ ὄξει ἀναληφθέντες. ἐξουδόν λωσον λεῖον,
ἀσβόλης ὕφος.

CCIX. Τὰς ῥήξεις καὶ ὀπισθοτόνους
σελήνη· ἀσφαλάθου ῥίζα κατάπλασθεῖσα,
ἀσφαλῶς ξηρὰ, Ἀχιλλείου τῆς σιδηρίτιδος
φύλλα κατάπλασσόμενα, βαδύζων κυέν-
των ἢ τέφρα καπνοῦ μύρτου, ὀδόντες κυέν-

coquito ad emplaſtri conſiſtentiam. Sed callos priùs repurgare oportet, ſícque medicamentis vti.

Fiſtularum callos exedunt eaſdémque purgant quæ ſequuntur: Æruginis drach. xij. ammoniaci thymiamatis drach. ij. conformatæ in collyrium, inditæq; fiſtulis cum aceto vel aqua: amurca decocta & infuſa: iridis radicis decoctum infuſum etiam ad ſinus proficit, ari radix, halimus immiſſus, quin & eiuſdem radix foliáque in collyria conformata. Facit & tenellum marrubij virgultum inditum, vmbilicus Veneris cum medulla ceruina impoſitus, expreſſus è gentiana ſuccus, dipſaci radix in ſuccum ſoluta inditáque, liquor tithymalli lacteus, chalcitis vſta ammoniaco excepta in modum collyrij: veratrum nigrum immiſſum & poſt triduum exemptum, cupreſſi pilulæ tritæ cum ficu trita infuſę ex aceto, ochra ſimili modo cum pauco vino diluto ac melle infuſa, ſory crudum vſtúmve, omphacium infuſum etiam carne expleri: quinquefolij folia cum ſale & melle, lixiuium ficulneum infuſum, telephij folia trita illita, ſpondylij radix circumraſa & indita: ſed prius laxandæ aperiendæque fiſtulæ ſpongia aut papyro exiccata, túmque vtendum antedictis.

Profluentem è vulneribus ſanguinem ſiſtunt hæc: æthiopidis radix trita impoſita cum aceto, lyſimachia herba ſimili modo, aloë trita inſperſa, vitis cortex tritus, & eiuſdem folia ſicca tritáque, amygdala, androſæmon impoſiti, ſimiliter & aparines folia: fimus capræ aut equi vel aſini citra vſtionem inſtar polentæ impoſitus, linamentis ex aceto madentibus ſuperimpoſitis: faciunt & iidem fimi vſti per ſe & aceto excepti, plantago trita, aranei tela.

Sanguinis per ſummam curem eruptiones inhibent, aſtragali radix more cataplaſmatum impoſita, bitumen aridum, Achillææ ſideritidis folia impoſita, ranarum vſtarum cinis inſperſus, lintei cremati

Ad ſphacelos.

In vino cocta & impoſita, Plin. lib. 27.

Moib. ſuppreſſ. adhæ, ſecundum ſuſpicionem.

Ad hæmorrhagias vlcerum vtile.

Ad ſanguinem per ſummam cutem eruptiones.

erius, aut diphrygis, ad eundem modum inſperſus, tenellum oleæ germen tritum, ſimilitérque ſaluia, ſulphur viuum, Idæa radix, ferri rubigo & ſquama, ſtatis tum agreſtis tum ſatiuæ folia, cadmia trita, galla trita, cyperus, cupreſſi pilulæ cum aceto, thus, eiuſdem manna, lichen petris innaſcens, myrtus tum virens tum ſicca, quinquefolij radix, quoduis genus aluminis, & liquidum quidem vſtum: ſpongia rara imbuta pice, deindeque vſta, trita & inſperſa.

Profluentem è naribus ſanguinem ſupprimunt iſta: iuncus acutus tritus naribus inditus, vrticæ foliorum ſuccus linamentis exceptus & inditus, acipſa quoque folia trita fronti adhibita, chalcitis, chalcanthum vſtum, flos phlei ſeu ſtœbes vſtus pulueratúſque & in nares immiſſus, ſimilitérque verbaſcum quo ad lucernarum ellychnia, vtuntur, & ſaluiæ folia trita, bulbi triti frontique cataplaſmatis inſtar impoſiti cum porri ſucco vel aceto: ſtercus aſininum ſimili modo, gypſum ex aqua aut oui candido toti capiti pilis nudato frontique inductum, equiſeti ſuccus aut clymeni mamento exceptus: cochlearum caro ex aceto trita, eædem integræ cum ſuis teſtis tuſæ & cataplaſmatis modo toti fronti naribuſque impoſitæ, cuminum tritum cum aceto inditum, ferulæ medulla cum aceto, ruta trita indita, cepa decorticata ſiccáque indita, coagulum tritum & illitum. Cohibetur & ſanguinis è naribus profluuium, ſi cera molliſſima aures diligenter obturentur, occipitio cucurbitulæ adhibeantur & præputiũ filo deligetur. Vtiliter etiam frigida in aurem inſtillatur. Aiunt & cohiberi ſanguinis è naribus eruptiones, ſi mororũ flos clauſus nec dum apertus, priuſquã decidat, folliculo ex aluta illigetur & è collo ſuſpendatur: ſed eum florem ſumi oportet, qui primùm ea æſtate inuentus conſpectúſque fuerit.

Ad grumos ſanguinis in naribus coagulatos vtilia.

Diſſoluũt verò ſanguinis ex vulneribus grumos in imo, ſeu in ventre, ſeu in veſica concretos: lixiuiũ ficulneum ex aqua bibitum, thymbra aut thymus in oxycrato, elichryſi decoctum in vino mulſo: laſerpitij denique liquor tritus, ex poſca aquáve potus.

A τος ὁμοίως, ἢ διφρυγὸς καὶ ὡσαύτως, καὶ πταπλασθέντος, γαλλία λεία, ἐλελίσφακον ὁμοίως. θεῖον ἄπυρον, Ἰδαία ῥίζα, ἰὸς σιδήρου καὶ λεπὶς, ἴσατις φύλλα ἀγρίας ἢ ἡμέρου, καδμία λεία, κηκὶς λεία, κύπερος, κυπαρίσσου στρόμβια σὺν ὄξει, λίβανος, μάννα, λειχὴν ὁ ἐπὶ τῇ πέτρᾳ, μυρσίνη ξηρὰ ἢ ὑγρά, πτε- Forte κύπειρον.
B ραφύλλου ῥίζα· ὑπερικεία πᾶσα, ἢ ὑγρὰ καὶ ξηρὰ· καὶ σπογγὸς θαλάσσιος πίσσῃ βεβυσμένος καὶ κενεὶς λῖπος καὶ παπαστρύθιος.

CCX. Ταῖς δὲ ἐκ μυκτήρων αἱμορραγίαις σέλμις, ὄξυθρυμος σὺν ὑδρομέλιτι λεία, χαίδης φύλλων χυλὸς ἐν μοτοῖς σὺν ὑδρομέλιτος, ἢ αὐτὰ τὰ φύλλα λᾶα κτῷ τὸ μετώπου σὺν ὑδρομέλιτι, χαλκάνθου, χαλκίτεως, χαλκηδόνιον κεκαυμένον· ἢ ἀυδήλη κεκαυμένη ξηρὰ, ἐν μοῦσις σὺν ὑδρομέλιτι ὁμοίως, φλόμος ὁ εἰς τὰ ἕλκυστρια, καὶ ἐλελισφάκου φύλλα λᾶα, βολβοὶ λαμπρὰ κτῷ τὸ μετώπου κεκαπλασμένοι ἐν ὀξυκράτου χυλῷ ἢ ὄξει, ὀθόνης ὁμοίως, χύλος σὺν ὕδατι, ἢ ὠὸς ὁ λευκὸς καὶ λιβανωτὸς καὶ ὅλης τῆς κε- Hoſtiſce Iunci radix dicitur apud Paul. lib. 4. cap. 33.

Similes ſunt ad hunc quod ſequitur, referri debet.

D φαλῆς ψιλωθείσης καὶ μετώπου. ὑποσύεδος χυλὸς, ἢ ἀσκυλοειδὲς σὺν μοτῷ ἀναληφθεὶς· κοχλίου ὠμὸν σὺν ὄξει, ἢ ὅλοι καταπότιον σὺν τῷ ὀξυκράτῳ καὶ καπλασμένοι καθ' ὅλα τὰ μετώπου ἢ τὰ μυκτῆρος, κύμινον σὺν ὄξει σὺν ὑδρομέλιτι λῶον, μάραγκος ὁ μέσον σὺν ὄξει, πήγανον σὺν ἐλαίῳ λῶον, κρόμμυον λεπιδεῖ καὶ σὺν τιθυμάλῳ ξηρῷ, πατύα λεφθεῖσα καὶ ἐμπλασθεῖσα· ἐπίχυσις καὶ τὰ ὦτα κηρῷ ἀπαλωπάτῳ ἐμπλασθέντα· ὅτι μελῶς, καὶ τῷ σὺν βδελλίῳ ἐλκύεσθαι αὐτὸ ἢ τὸ ὠδὴ ἀποδεδεμένῳ ῥάμματι. σὺν ὀξάλμῃ ὠφελίμως καὶ εἰς ὃ οὐ ὕδωρ ψυχρὸν φασὶ δὲ ἐπέχεσθαι τὰς ἐκ μυκτήρων αἱμορραγίας, μόρων αὐτοῖς μεμυκότος τοῦ τὸ πιστεῖν σὺν δεσμῷ· κωδὶ καὶ πελαπτόμου τραχήλῳ. δεῖ δ' ἀφαιρεῖσθαι τὸ πρόσωπος σὺκείνῳ τῷ ἦρι ἀνθεῖν ἢ ἐσθῆτι. Forte, ſecundùm vel potius ſuccidi.

E

CCXI. Διαχεῖ δὲ χόλους ἐν σὺκ πεσμῷ· σὺν βατῇ χνοώδους, ἢ κοιλίας ἢ χύτρᾳ· κονία συκίνη μὲν ὕδατος πεπεσμένη, χύμενα ἢ ὑμὴν ἐν ὀξυκράτῳ πεπελαργέντου ἐπὶ ζέμα σὺν οἰνομέλιτι, ἢ ὅπος θλφίου λείου σὺν ὄξυκράτῳ ἢ ὕδατι πεπόμενος.

F

G

Τῶν πρὸς τὰ ἕδρας παθῶν βοηθήματα. A

Sedis affectuum remedia.

CCXII. Ἐφίστησι δὲ τὰ λεπιδοῦσαι αἱμορροΐδας· ἀλόη καὶ φυλλοπλατοφυὴς, λεπὶς σιδήρου, λιβανωτίδος φύλλα, λίθος Ἀραβικὸς (ἔστι δὲ ὅμοιος ἐλέφαντι) μολιβδὸς κεκαυμένος, ὀξυμέλιτος ἀποφυλισθὲν ὑγρὸν B λοιπῶν συμμάτων. Ἐπέχει δὲ αἱμορροΐδας πρόσχριστα· ἀκακίας χλοᾶς < .δ'. μολιβδαίνης < .δ'. τραγακάνθης < .ϛ'. καθ' ἓν λεῖα ἕκαστον, εἶτα μίξας καὶ δόντος ὕδατι ἔμπλαστρον εἰς μοτὸν ἢ ἔριον, καὶ ὑπόθες. Προσκύσματι ὑγρῷ, χαλκάνθῳ, ἢ κηκίδι καὶ συπήρειᾳ, ἴσοις λείοις, διηθημένοις ὄξει· C

Moib. à videtur legisse.

μῦ ὀξυμέλιτι· καὶ ὕδατι, καὶ παρόσχυζομένοις.

CCXIII. Ἀναστομοῖ δὲ αἱμορροΐδας μυῤῥίνου ἐαδινόμενον, ἀμαρακίνου ἢ ἔριον περιχριόμενον. ἐρεθίζει αὖται δὲ χολὴ βοεία ὡς βάλανος παρόσχεθεῖσα· καὶ πρὸ τῆς χλωρᾶς ὑπὸ χριαθεῖσα, *κεπόκι καὶ ὄξει D ἐᾷ σκληρύνεσθαι αὐτάς. ὁμοίως κυκλαμίνου χυλός.

CCXIIII. Αἱμορροΐδας αἵρει θαυμασίως τέρμινθος κωνείου ξηροῦ < .β'. ὑοσκυάμου χυλίσματος < .δ'. συπήρειας ῥιζῆς < .ϛ'. χαλκάνθου κεκαυμένου < .β'. σανδαράκης < .δ'. ψιμυθίου < ἀκηρωτελείου ῥοδίνῳ E ἁλαληφθέντα καὶ ὑπιτεθέντα. ῥοὰς ὀξείας λεπὶς λεῖα σὺν ὄξει ὑπιτεθεῖσα· αἱ δὲ σκοτεροφοῦσιν, ὡς μᾶλλον ποιῆσαι σκιᾶναι. ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο θαυμάτων· σανδαράκης < .ιβ'. ἀφρονίτρου. χρ. < .γ'. ὑπιτρίβεσθαι παρεσκευασμένῳ, ἐπενεχρύν· ἐπιπάσσει δὲ ἡμιωμένῳ, ἐπιξηραινόμενον αὐτῶν καὶ οὐκ F ἐᾷ βάσεως ἐπικυλιομένων. αἱσθὶς δὲ ταχὺ κύκλῳ χρίεται χαρωθεῖσα. γίνεται δὲ καὶ ἁλὶ ἢ πυρί.

Orib. 4. lib. ad Eunap. cap. 95. parem alumini ſciſſili quãuis adiicit.

CCXV. Φλεγμονὰς δὲ ἐξ ἕδρας δακτυλίου ἀφέλης· ἄρτος ἐν μελικράτῳ καταπλασθεὶς, σὺν χυλῷ ὠῷ ἑψηθεὶς, μαλάχη ἐφθὴ καὶ ὠμὴ κατάπλασμα, ἀλθαίας ῥίζα ἢ φύλλα· οἱ Ῥωμαῖοι ἐβίσχιον καλοῦσιν· ὁ μελικράτῳ ἐφθὴ ὁμοίως, ἀμαρακίνου περιχριόμενον, μελίλωτος σὺν

Hæmorrhoidum abundantiam ſiſtunt, aloë impoſita, ſquama ferri, libanotidis folia, lapis Arabicus, qui quidem ebori ſimilis eſt, plumbum uſtum, fotus è poſca cæteriſque ſpiſſamentis. Hoc verò ſtatim cohibet hæmorrhoidas: Acaciæ ſuluæ, plumbaginis, an. drach. iiij. tragacanthæ drach. ij. ſeorſim tritas miſceto & aqua irrigato, tandémque linamento aut lanæ illinito atque imponito. Proluito autem chalcanthi aut gallę & aluminis æquis partibus tritis, diluiſque calido oxycrato & aqua. Ad hæmorrhoidas cohibendas.

Hæmorrhoidas autem aperiũt, intritum ex allio, quod myrtotum vocant, in cibis ſumptum, & amaracinum aut irinum circumlitum. Prouocat & ipſas fel bubulum, glandis inſtar ſubditum: quin & ante chirurgicã operationem circũlitũ, eas cohibet, nec ſinit inuerti. Idé præſtat & cyclamini ſuccus. Ad aperiendas hæmorrhoidas.

Hæmorrhoides mirabiliter hoc tolluntur remedio: Cicutæ aridæ drach. ij. ſucci hyoſcyamo expreſſi drach. iiij. aluminis ſciſſilis, chalcanthi uſti, an. drach. ij. rubricæ Sinopicæ & ceruſſæ, an. drach. j. cerato roſaceo excipiantur & imponãtur. Aliud: Mali Punici acidi cortex tritus cum ſaccto imponatur. Quòd ſi deliteſcant interiùs hæmorrhoides, ex eodem medicamento cõformatam maſſulam indito. Præclarè facit & hoc: ſandarachæ, auripigmenti, an. drach. viij. his lixiuio ſtillatitio dilutis ægrum priùs aprè compoſitum locatúmque oblinito. Sic intra ſemihoram hæmorrhois arefacta & à radice ſua quaſi deuoluta deperit excidítque. Interim verò circa hæmorrhoida in orbem ceratum illinatur, fiátque id in ſole vel ad ignem. Ad ſedis inflammationes.

Sedis inflammationibus iſta cõferunt: panis ex melicrato impoſitus, ſonchi ſuccus in vellere appoſitus, malua ſeu coſta ſeu cruda adhibita, ſimiliter & althææ, quam hibiſcum Latini vocant, radix in melicrato decocta, amaracinum circumlitum, melilotus cum cæſy-

po & butyro, laſerpitium cum aceto, magydaris cocta, pix liquida cum æquali ceræ portione, rubigo ferri cum cerato.

Ad ſedis dolores.

Doloribus ſedis ſubueniunt, peucedani liquor illitus, myrrha cum melle, ſenecionis flos cum vino albo, hederæ flos eodem modo, helxine denique per ſe & cum pane.

Ad reprimenda de conſolidanda.

Condylomata verò reprimunt, oleæ flores ex aqua impoſiti, aloë cum dulci vino perunćta, ballotes folia impoſita, rubi folia & ſuccus illitus atque cum cerato roſaceo impoſitus, quinquefolij radix adhibita, cypri folia eodem modo: ſimiliter & cupreſſi folia cum polenta, & ex eorundem decocto fotus: libanotidis folia ſimili modo: melilotus cum vino dulci cocta, ammixto oui vitello: melilotus & flos iunci odorati cum butyro, aut limi ſemine, aut ſeride aut fœnogræco, aut capitibus papaueris: cotonea mala cocta cum pane aut polenta, myrti folia vſta cum cerato, lycium confricatũ, amurca decocta ſimili modo, fomentum è muria. Illinitur & ſpuma quæ efferueſcenti melli ſupernatat. Confert & melilotus aut iuncus odoratus cum butyro ſubactus, itémque plantaginis folia cum ſale impoſita, lanæ ſuccidæ crematæ & exceptæ roſaceo & adipe anſerino, impoſita denique propolis priùs emollita.

Ad eadem tollenda, vitiaq; ficus.

Condylomata ficóſque auferunt, arſenicum illitum, bulbi in calidis cineribus torrefacti tritique, & cum vſtis mænarum capitibus impoſiti, calx viua & fæx viſco exceptæ ſpleniique modo impoſitæ.

Ad prægrandes ficus.

Tollunt & iſta prægrandes ficos: ſuffitus è thure ſex diebus adhibitus, rubigo ferri cum dulci vino illita, anethi ſeminis vſti cinis inſperſus, atramentum ſutorium & malicoria ex aceto trita: alumen liquidum aut ſciſſile vſtum, iridem ex aceto tritũ: melanteria cum ſale, alumen denique liquidum cum pane, vino & apio.

A "ὕσσωπῳ καὶ βουτύρῳ, σίλφιον σὺν ὄξει, "καὶ ὕδατι ἐψηθὲν, πίσσα ὑγρὰ σὺν κηρῷ ἴσα, σιδήρου ἰὸς σὺν κηρωτῇ.

vicinum portioni, vt & cap. 220. Mosb. μαγνήτιδος ἐξ. Mosb.

CCXVI. Τὰ δὲ ἀλγήματα ὀφελεῖ πήγανον ὀπὸς ὕσσωπος, σμύρνα σὺν μέλιτι, ἀνεμώνης αὐτὸς σὺν οἴνῳ λευκῷ, κισσοῦ αὐτὸς ὁμοίως, ἑλξίνη καθ' ἑαυτὴν καὶ

B σὺν ἄρτῳ.

CCXVII. Τὰ δὲ κονδυλώματα σέλελει, ἐλαίας αὐτὴ μὲν ὕδατος καὶ ἀφρονίτρου, βαλλωτὸς φύλλα καταπλασθέντα, βάτου φύλλα καὶ ὁ χυλὸς καταχριόμενος, καὶ σὺν ῥοδίνῳ κηρωτῇ ὄπτη ἡδύσμη· πενταφύλλου ῥίζα καταπλασθεῖσα, κώνωπος φύλλα ὁμοίως· κυπαείρου φύλλα ὁμοίως σὺν ἀλφίτῳ, καὶ ταῖς ἀφεψήμασι δὲ αὐτῶν πυεία· λιβανωτίδος φύλλα ὁμοίως· μελίλωτον σὺν οἴνῳ γλυκεῖ ἑψηθέν, μυγίστας· ἄνηθον λευκὸν ὠὸν. ἢ μελίλωτος καὶ σχοίνου αὐτὸς μετὰ βουτύρου, ἢ λινοσπέρμου, ἢ σέρεως, ἢ τήλεως, ἢ κώδιον. ἢ κυδώνια ἑφθὰ σὺν ἄρτῳ ἢ ἀλφίτῳ, "σμύρνης φύλλα κεκαυμένα σὺν κηρωτῇ, λύκιον δεχθὲν ἡδύσμου, ἀμόργη ἐψηθὲν ὁμοίως, ἄλμη πυριωθεῖσα. καταχρεῖ δὲ καὶ ταῖς ἀφρῷ τοῦ ἐψηθέντος μέλιτος. "ποιεῖ δὲ μελίλωτον, σχοῖνος ἀναπλασθεὶς σὺν βουτύρῳ. καὶ "σχοινολώδους φύλλα σὺν ἁλσὶ καταπλασσόμενα, ἕρια οἰσυπηρὰ κεκαυμένα καὶ ἀναλειφθέντα ῥοδίνῳ & σταφὶς χλωΐα, τερμόπολις τετριμμένη καὶ ὄπτη ἡδυσμένη.

ἀπὸ ἄλσεως μυρσίνης γένους.

CCXVIII. Αἱρεῖ δὲ κονδυλώματα & ἕλκη σύκης. "Ὀρσηνικὸν ὄπτη πεφθὲν. βολβοὶ ἐν θερμῇ κοπρίᾳ ὀπτηθέντες, καὶ λῖνοι καταπεπλασθέντες, μετὰ μηνίδων κεφαλῶν κεκαυμένων. ἀσβέστου καὶ πεύκης ἐξαίφνης ἀναλειφθέντα, καὶ ὡς σπλήνιον ὀπτηθέντα.

CCXIX. Ταῖς δὲ ὑπερμεγέθεσι σύκαις ἀποβάσεις. λιβανὶς ὑπόκαυσις ὀπὸς ἡμέρας ς'. ἐπιθυμίαμα ἰὸς ἀφρὸς σὺν οἴνῳ γλυκεῖ ὀπτηριωθεὶς, ἀνήθου σπέρματος κεκαυμένης ἢ πεφθὲν. "καταπεπλασμένη. χαμαίνηθος καὶ

Malitia, καταπονοῦσιν ἄγει abundat, vel addendum a Mosb.

μανδραγόρας, ἀφροῦ banus.

σίδια σὺν ὄξει λεῖα, σπόγγια ὑγρὰ· ἄγιον κεκαυμένον ὁμοίως σὺν ὄξει λεῖα, ἔλαφος ἐλαφείου σὺν ἁλσὶ, σπόγγια ὑγρὰ μετ' ἄρτου καὶ οἴνου καὶ σελίνου.

CCXX. Σύκης δὲ ἀφαιρεθείσας καὶ ῥύμας καὶ κονδυλώματα θεραπεύει, καὶ σὰρκα ἐᾶ πάλιν αὔξεσθαι· τίφρα κλημάτων, ἢ καὶ αὖ σὰρκα τῶν χαράκων ῥήγπας, σὺν ὄξει καὶ ζωμῷ λιτοτρώγων. A

Ablatos ficos, thymos & condylomata sanat, neque rursum pullulare finit, cinis sarmenorum aut etiam vinaceorum ex aceto illitus. Tubercula pudendorum.

CCXXI. Ταὶς δὲ ῥαγάδας θεραπεύει διφρυγὲς σὺν ῥοδίνῳ, ἀλόη σὺν γλυκεῖ κεπαχεῖ μελίκρᾳ, διὶ ἰσχύου ῥίζα λεία αἰθιοπικῆ- B σα κηρωτῇ, καφκίνῳ πεσσοῖον κενέντων ἢ τίφρα σὺν κηρωτῇ ῥοδίνῃ ὑπιτεθεῖσα, ὕσσωπος σὺν μέλικρᾳ καὶ βουτύρῳ, πίσσα ὑγρὰ καθ' ἑαυτὴν, σήριδος χυλὸς σὺν μάννῃ· πορφύρας ὄστρακον καὶ κόμμι, ἴσα κηρωτῇ ἀναλιφθὲντα ὑγρᾷ. μελάνθιον μετὰ ῥοδίνου τελεῖ καὶ λῆρον ὑπιτεθέν. C

Ad rimas ſedis. Aloë cum paſſo illita, dipſaci radix trita cerato excepta, cancrorum fluuiatilium vſtorum cinis cum cerato roſaceo impoſitus, œſypus cum meliloto & butyro, pix liquida per ſe, ſeridis ſuccus cum manna, purpuræ teſta cum æquali portione myrrhæ cerato excepta liquidiore, melanthium cum roſaceo tritum & impoſitum.

CCXXII. Ταὶ δὲ οἴδησις τῆς ἕδρας ὠφελεῖ ἑλκώσης, ἀμόργη ἐφηδεῖσα καὶ εἴκλυσμὸν, ἄκοπον τὸ δυσώδες ἕλκος ποιοῦν ἀκμὴν συντηκόμενον. D

Internis ſedis exulcerationibus opitulantur, amurca cocta & infuſa, acopum fœtidum ex lana pannóve impoſitum.

Ad internæ ſedis vlcera.

CCXXIII. Σκώληκας δὲ καὶ ἀσκαρίδας φθείρει κέδρια παρεγκλυσθέντα, ἀξυόγλισον παλαιὸν ὡς βάλανος συντηκόμενον. D

Vermes & aſcaridas necant: cedria ſubdita, & axungia vetus glandis inſtar indita.

Ad aſcarides.

CCXXIIII. Ταὶς δὲ προπτώσεις τοῦ δακτυλίου φύλλῳ ῥοδοχρώματος, ἀκακίας χύλισμα, βάπτου χυλὸς καὶ τὰ φύλλα καταπλασσόμενα. ἀναγαλλὶς ἢ ὀξυακάνθου αὐτὸς ἔρυσα καταπλασθεῖσα. ἢ σὺ ἐρυθρὰ ἐρεθίζῃ δὲ σκτρέπει κηκίδος ἀφέψημα ἢ κυδωνίων ἢ μυρσίνης, ἢ σιδίον ἐγκαθιζόμενον, ἢ ὄξυκρατον. λιθαιώπιδος φύλλα καταπλασσόμενα, κυδώνια ἐφθὰ λάπα ἐπιπλασσόμενα, μυρσίνη ὁμοίως καταπλασσομένη, ἢ καρκαδαλασσία παρεγκλυσθεῖσα, οἰναίνθη ἀπὸ τῆς ἀγρελαίας ἀμπέλου, ἢ κύπρου φύλλα καταπλασσόμενα. E

Procidentem ſedem reprimunt illita hæc: expreſſus acacia ſuccus, rubi ſuccus & folia impoſita, anagallis prædita cæruleo flore adhibita: (nam quæ puniceo eſt flore ſedem protitat euertítque:) decoctum gallæ aut cotoneorum, aut myrti, aut malicorij ad inſeſſus vſurpatum, vti & oxycratum: libanotidis folia impoſita, cotonea cocta tritáque & adhibita, myrtus ſimili modo impoſita, torpedo marina apposita, flos vitis ſylueſtris, cypri denique folia impoſita.

Ad ſedis procidentiam.

CCXXV. Παρεπεμματα δὲ ἡ ὀπὸ κωμένα χαλκίτις μετ' ὕδατος τελεσθεῖσα καὶ ὑπαχριαθεῖσα πρὸς ἕδρας ὠφελεῖ, μολίβδαινα σὺν ὄξει καὶ ῥοδίνῳ λεία, ἢ λιθάργυρος ὁμοίως. F

Intertrigines aut exulcerationes confeſtim iuuantur, chalcitide trita ex aqua illitáque: ſimiliter & plumbagine aut lithargyro ex aceto & roſaceo trita.

Ad intertrigines.

Τῶν περὶ τὰ νεῦρα καὶ τὰ ἄρθρα παθῶν βοηθήματα.

Ad neruorum articulorúmque affectus remedia.

CCXXVI. Σπέρματα δὲ ἰάπτει καλαπλασσόμενα· ἄγνου σπέρμα σὺν ἀλφίτοις καὶ ὀξυκράτῳ· ἴβιδος καὶ κηρωτῇ, ἀζόης σὺν μέλιτι καὶ ἀφίτοις, ἀκάνθου τὰ παλίρροος φύλλα, κυνίδης G

Luxatis medentur hæc more cataplaſmatum impoſita: viticis ſemen cum ſale, nitro & cerato, anchuſæ foli a cum melle ac polenta, acanthi pæderotis folia, vrticæ

Luxatis.

folia

folia cum plurimo ſale, ſal cum farina & melle, amurca decocta cum lana ſuccida, cinis ſarmentitius & è vinaceis cum aceto, ſimú ſuillum aridú cum cerato, arcij radix, calx viua cum pice aut axungia vetere: bulbi cum melle, interdú etiá admixto pane, in iis præſertim quibus eſt tenella cutis: farina ex aceto cocta, cum ſtercore ſuillo trita, heliotropiú maius, arundinis quę phragmites dicitur radix cú aceto, nuces iuglades cú ruta & melle, lilij radix cocta in vino aut trita cú melle, fœnigręci farina cú hordeacea farina ſoluta hydreleo, narciſſi radix trita cú melle, nitrú cú cerato, oxyacánthæ radix cocta, ſimiliterq; polypodij radix, ſymphytú cú cerato, cinis ſarmentitius cú axúgia aut oleo. Vehemétibus porrò luxationibus medetur ſtercus calés impoſitú, itémq; cypri decoctú affuſum.

Ad relaxatos artus. Ad relaxatos artus proſunt, acaciæ ſuccus aqua dilutus & affuſus, ſpinæ Ægyptiæ decoctum, aut rubi, aut myrti, aut lentiſci, aut fagi, aut radicum vlmi vel corticis: elatæ palmarum trita cum cerato, oleum myrtinum aut lętiſcinum frequenter circumlitum, malicorium impoſitum, myrti denique folia cum cerato myrtino impoſita.

Ad laſſitudines & interrigines ex itinere. Laſſitudines diſſoluit impoſitum ammoniacum cum aceto & cyprino oleo exiguóque nitro: ſic & herbæ quam apion Græci vocant ſemen cum oleo, laurinum oleum, crocinum vnguentum, ſampſuchinum, ſpuma nitri, nitrú cum oleo, vino & aceto. Virgam porrò viticis aut artemiſiam qui ſecum habeant manibúſve geſtet viatores, negantur intertrigines inguinum feminúmve ſentire.

Ad tetanum cæteraſque convulſiones ſpumanda. Tetano laborantibus aliiſq; conuulſis conueniunt hęc in potu ſumpta: pulegiú cum ſale & melicrato, iridis drach. ij. cú melicrato, erinacei aſſiccata caro eodem modo, cyprinú. caſtoriú, braſſica cocta in cibis ſumpta, oxalidis radix in vino, laſer cera obuolutú inſtar caraporij deuoratú, ſeſeli, ſylueſtris paſtinacę radix & ſemẽ: ſpinę albę ſemẽ pueris qui conuelluntur auxilio eſt. Confert & damaſonij foliorum drach. j. cú melicrato, itémque ra-

A φύλλα σὺν ἁλὶ πολλοῖς, ἄλες σὺν ἀλῒ ῥᾳ-
Ge. ἀφ. Ϛ μδγτι, ἀμύργη ἔψητὶ σὺν ἰείνῳ οἴσι πτ-
ρῷ ὄπτι ἔχουσα· πέφρα κληματίνη, καὶ ὀκ
γάρτων, μετ' ὄξους. ὑὸς ἀφρὸς ξηρὸς με-
τὰ κηρωτῆς, Ἡρακλίου ῥίζα, ἀσβέστος σὺν πί-
ση ἢ ἀξυγγίῳ παλαιῷ. βοληδὶ μὴ μόν-
τος, ὁνίστε καὶ ἄρπου μυγμυδίου, μάλιστα δ'
B ὅπι τῆ πτυφερο χαίτων, ἄλευρον μετ' ὄξους
ἕψητὸν μεῖ ἀφόδου ὑὸς λῴον, ἁλιδῶπιον δ
μέγα, καλάμου φραγμίτου ῥίζα σὺν ὄξ.
κάρυα βασιλικὰ σὺν πηγανίῳ καὶ μέλιτι,
πρίνε ῥίζα ἑψηθεῖσα ἐν οἴνῳ ἢ λεανθεῖσα ἐν
μέλιτι, τήλινον ἄλευρον σὺν ὠμῇ λύσῃ. ναρ-
κίσσου ῥίζα λεία σεὺν μδγτι, νίτρον σὺν κη-
C ρωτῇ. ὀξυακάνθου ῥίζα ἑφθὴ, πολυποδίε ῥί-
ζα ὁμοίως, σύμφυτον σὺν κηρωΐῃ, πέφρα κλη-
ματίνη σεὺν ἀξυγγίῳ ἢ ἐλαίῳ. Τὰ δ' λίθῳ
τρέμματα ἰᾶται ἀποπάτου θερμὴ κατα-
πλασθεῖσα, κύαθου ἀφεψήματα καταδη-
λούμενα.

CCXXVII. Κεχλασμένα δὲ ἄρθρα,
D ἀνακλίσις χυλὸς αἰγείης ὑδατι. καὶ κατάδη-
λούμενος, ἀκανθίνης ἀφέψημα ἢ βάτου ἢ
μυρσίνης, ἢ ἕλνου, ἢ στρύχνου, ἢ πτελέας· ἢ
ῥιζῶν ἢ τῶ φλοιῶ, ἐλατηρία μὴ κηρωτῆς,
ἔλαιον μυρσίνινον ἢ ἐλάινον ἐπιχριόμενον συνε-
χῶς, σιδία καὶ ἰσχιαδικὰ λεανθέντα, μυρσίνης φύλ-
λα σὺν κηρωτῇ μυρσινίνῃ ὄπτι ἡδύσμα.

E CCXXVIII. Κύπρος λυφ· ὄπτι ἡμέ-
νον ἀμμωνιακὸν μετ' ὄξους καὶ κυπρίνου ἐ-
λαίου, καὶ ὀλίγου νίτρου, ἀπίου σπέρμα μετ'
ἐλαίου, δάφνινον ἔλαιον, κρόκινον, σαμψύχι-
νον, ἀφεψίζον, νίτρον σὺν ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ καὶ
ὄξ. Φασὶ δ' ὁν παῖς ὁδοιπορείας μὴ πρᾶγ-
πτερίζεσθαι τοὺς βαδίζοντας, ἄρχου ῥάδου ἢ τῆς
F θαλασσίας κεκαυμένης.

CCXXIX. Τετάνικοῖς δὲ καὶ τοῖς ἄλ-
λοις ἑλκομένοις ἁρμοζ ἐν ποτῷ· ἰλήκων, μῦ
ἀλὸς Ϛ μδγκράτου, ἱρέως < β'. σὺν μδγκρά-
τῳ. ὁμοίως ἔχοντα ἐσθίεσθαι μέτα ὁμοίως, κύαρνον,
ἢ κεστόριον. κράμβη ἑφθὴ ἐσθιομένη, ὀξαλί-
δος ῥίζα σὺν οἴνῳ, ὅπως σιλφίς ἀποπλασθεῖς
κηρῷ αὐτὴ καὶ ποντίου, σίσελι, σαφυλίνε ἀ-
γρίου ῥίζα Ϛ σπέρμα· ἀνακάθης λεῖον σπέρ-
μα παιδίοις κοπομένοις βοηθεῖ· δαμασωνίε
< ἀ. τῶ φύλλων ἐν μδγκράτῳ. ἐαφάκων ζω-

Geſn. ἀφ.

A purgnum ſimũ cum cerato roſacee commendatur, 2. de mat. med. cap. 98.

Scorpiurum dictum laudat Actius 4. Tetrabiblo. 2. cap. 71.

Fortè, παλαιῷ. i. veteri, vt apud Actium loco citato.

ἀφρὸς legit Moibanus. Paulus lib. 5. c. 6. & Oribaſ. ad Eunap. cap. 40. πλοιὸς ἤγουν τὸ ὁλοιὸν, corticis radicum vlmi. ἰλάτης λαίας, Moibanus ex lib. 2. de mat. med. cap. 150.

Locus obſcurus. Fortè ἀγρίου ῥάδου.

κατοπήρας.

Malum ὑγιαμέ νος.

μὸς ἁλὶ καὶ ἐλαίῳ. ἡ ρτημένος δὲ ἐσθιόμενος, καὶ αὐτὸς ὁ σάπφειρος, καρχήσιά τε ζωμοῖς ὁμοίως, ξυλοβαλσάμου τε ὠβολοὺς τρεῖς ὀν οἴνῳ. ὄφεσι δὲ προσφάτοις ἀπασμοὶς χρεσπόλοις, σίσελι μετὰ μελικράτου πινόμενον.

CCXXX. Συντρίβονται δὲ καὶ τετάνου καὶ ἀπασμῶδῶν ὕσμων ἁρμάζει, καστόριον σὺν ἐλαίῳ, ὑσσωπίνῳ ὁμοίως, πευκεδανίου ὀπὸς, πικρελαίου, σάμψυχον σὺν ὠμῇ λύσσῃ, κυνία συκίνη σὺν ἐλαίῳ. ἁρμάζει καὶ ἔλαιον συνεχῶς καταχριόμενον τῷ τε αὐχένος, καὶ εἰς πλεῖστον ἔμβαπτον ἔλαίου κατάβασις. Ἐπιμένουσης δὲ τῆς χύσεως ὀλίγον χρόνου, ὠφελοῦνται κινούμενοι δὲ κατὰ τὸ τένοντος δέρμα.

CCXXXI. Τρομώδεσι δὲ ἁρμόζει πινόμενα, καστόριον μὲν μελικράτου, λαγωοῦ ἐγκέφαλος ἐφθὸς ἐσθιόμενος, κράμβη ἐφθὴ ἐσθιομένη, ἀλθαίας ῥίζας ἀφέψημα, δαμασωνίου φύλλων ⊀ ά. μετὰ μελικράτου. ὄπτα λάριον σὺν ὕδατι ὀλίγα πλῆθος πινόμενον.

CCXXXII. Γλώσσης ἐκλυθείσης, ἁρμόζει ὀπὸς, ἢ ὀποφύλλου μετὰ ῥοφήματος λαμβανόμενον, καὶ σταφὶς ἀγρία καὶ πέπερι καὶ σίνηπι ἐν μαστώμενα.

CCXXXIII. Παραλυτικοῖς δὲ ποιεῖ πιεῖν, καρδαμώμου ⊀ ά. σὺν ὕδατι ἢ οἴνῳ. καπνοῦ τὸ ἐκ τῶν ἀπίων καρπῶν ⊀ ϛ'. σὺν οἴνῳ τῆς ῥίζης ὁμοίως. καστόριον σὺν ὕδατι ἢ μελικράτῳ ἢ οἴνῳ· πεύκης φύλλου ῥίζης χυλός. καὶ ἀρθριτικοῖς ἁρμόζουσι συνθέσεται ὑποτιθείσης ἐκλαμβάνεται, ὅτι ἐκλύσεως, κύστος σὺν ἐλαίῳ, καὶ τὰ θερμαντικὰ τῶν ἀκράτων.

CCXXXIIII. Ποδαγρικοῖς δὲ ἀρθριτικοῖς πινόμενα ὠφελεῖ· ἀμώμου ἀφέψημα, ἀνδρόσακες μὲν ὕδατος, κενταυρείου λεπτοῦ χύλισμα, μύσου ἀποζέσματος, πήγανον ἄγριον σὺν ἀνήθῳ ἀποζεσθὲν ὀποφύλλου καὶ ὀπὸς σὺν ἔσθῃ λαμβανόμενος· καμαιδρυος ἀποζέσμα, βετονίκης πόα μετ' οἴνου πινομένη. ὠφελεῖ καὶ ἐκλυνοφαγία.

CCXXXV. Καίεται χιόμενα τῷ ποδάγρας καὶ ἀρθρίτιδας ὠφελεῖ, (ἢ κεστρωτὰ ἐνόμενα ὅτι ἐκ τέλεος ἢ κεφαλαίας) καὶ ἐπιπλαττόμενα imponenda, partim etiam affundenda, vti quæ sub finem capitis com-

narum ius sale & oleo conditum in cibis sumptum, ac ipsæ quoque ranæ: cancri iusculum eodem modo, xylobalsamum denique ternûm obolorum pondere in vino. Sed recentes conuulsiones sanat sescli cum melicrato potum.

Ad eosdem affectus. Ista verò in tetano & conuulsiuis tremoribus conueniêter inungunt: castorium cum oleo, simili modo & hypericû, peucedani liquor, picinum oleum, sampsuchum cum farina hordeacea, lixiuium ficulneum cum oleo. Conuenit & frequens ceruicis illitus ex oleo, & in ipsius olei solium descensus. Quòd si tensio longiore tempore perseuerarit, curis iuxta tendinem vstio iuuabit.

Ad tremores. Tremulis hæc assumpta prosunt: castorium ex melicrato bibitum, coctum leporis cerebrum in cibo sumptum, brassica cocta esitata, althææ radicis decoctum, foliorum damasonij drachma vna cum melicrato, eupatorium denique ex aqua largiùs haustum.

Ad linguæ paralysim. Linguæ resolutæ confert laser, itémque laserpitij semẽ in forbitione sumptum: sic & staphisagria, piper & sinapi, cõmanducata.

Paralyticis iuuant &c. Paralyticis iuuant in potu sumpta: cardamomi drachma vna ex aqua aut vino, radicis aut seminis capparis quod pericarpiis pyri formâ referẽtibus cõtinetur, drach. ij. in vino, castoriũ ex aqua aut melicrato, aut etiá vino: denique quinquefolij è radice succus. Porrò quæ arthriticis cõueniunt inunctiones, etiam in resolutione rectè adhibentur. Benefacit & costus cum oleo, suæque ex acopis calfaciendi vi pollent.

Ad arthriticos interna remedia. Podagricis & arthriticis hæc assumpta subueniunt: amomi decoctum, androsaces cum aqua, succus è centaurio minore, mei decoctum, ruta syluestris cum anetho feruefacta, laserpitij semen cum cibis sumptum, vti & eiusdem liquor, chamædryos decoctum, betonica herba in vino pota. Iuuat & esus viperarum.

Ad eosdem ut ante. Podagras & arthritidas iuuant quæ sequuntur, partim illinenda, partim cataplasmatum mo-

memorantur: Calx viua trita aceto ſubacta & impoſita: inungi verò oportet oleo aut cerato, vitandæ exulcerationis gratia: calx viua & teſta æquis portionibus aceto & roſaceo exceptæ aut axungia: liquor papaueris cum aceto & roſaceo inunctus, dolores quidē quamprimùm ſedat, ſed pedes & graues & ad motum ineptos reddit: verbaſci tenerrima folia cum bulbo, polenta & aqua impoſita: capparis qua veſcimur in aqua macerata tri

A νη ἄσβεστος λεία ὄξει φυσηθεῖσα ϗ ὀθονιστεῖσα. ὑπαγέτω δὲ δεῖ ἐλαίῳ ἢ κηρωτῇ πρὸς ὃ μὴ ἀκούσαι. ἢ ἄσβεστον ϗ ὀπραχνῆσα μετ' ὄξους ϗ ῥοδίνου ἀμῦλημμένα, ἢ ἀξουγγίου. ὀπὸς μήκωνος μετ' ὄξους ϗ ῥοδίνῳ καταχριόμενος. πιὼ δὲ δυσκινήτους ϗ βαρεῖς τοὺς πόδας. ταῦτα χρῆμα δ' πιὼ ὑπνους δ-

Hæc verba Moibanus præcedenti remedio adiungi putium videntur ad ſequens potus referri.

B το. φλόμου πα ἀπαλώτατα ϗ τὰ φύλλων, μῦ βολβῶ ϗ ἀλφίτου ϗ ὕδατος καπαπλασάσμενα. ϗ κἀπιπάσσεις ἐω ἐδίομβῦ βεσχεῖσα σὺν ὕδατι ϗ πεῦξασα, εἶτα ἐξλυσάσασα μετ' ἐλαίου ὡς κηρωτῆ, ϗ σὺν ὀθονίῳ ὀπιτεθεῖσα. αἰγίλωψ, ἢ ἀεὶ ζωον σὺν χρίσιω ἀμβίρῳ καπλασθὲν, ταραίσιον μῶ ἀ-

oleo excepta, Moibanus. Videtur autem hæc ſequentia ſecundum Gemero. Malum habere, aut quid ſimile.

C λῶν, βολβοὶ μῦ μέλιτος, αἰγίλιρς φύλλα ἐν ὄξῃ ἑφθά, αἷμα καθαιμλιον καθαρεύμενον, ἀκίδης καυλοὶ σὺν τοῖς φύλλοις λεῖοι μῦ ταραισίῳ ϗ τέαπος, ὑοσκυάμῳ φύλλα, ἀγὲς σὺν ἐλαίῳ, ἀμύρδῃ ζαγὶς ταρόσταπος θερμὸς κατὰ πλεῦρόν ἢ ἕψητὸς καὶ αχριομένος, ἀμμωνιακὸν σὺν πίσῃ ξηρᾷ μαλαχθὲν, ἀνδρό-

ὁ ἀνθέμιος καὶ ἀφρόσταπος ὄξυμα καὶ ταρόσταπος ὄξυμα ἐστὶ ὄξος ἀκρατέστερον καὶ παχύτερον, ex lib. 1. de mat. med. vbi tamen poſtremus remedium non ad pœnagricos & arthriticos commendatur, vt primus, ſed ad tumentes. m ſcabiem. Geſn.

D ζαχες καὶ καπλασσόμενον, ἀπόπαιος ὁοὲς θερμὴ καθαπλασσόμενη αἰγὸς ὀπόπαπος λῆος σὺν ἀξουγγίῳ, ἢ αἰγείῳ παλαιῷ τέαπι ἀφρόνιτρῳ ϗ λιθαμώδους σὺν ἀξουγγίῳ σμύρνα ϗ πάνχεδανον, σύραξ, ὄπιον, ὑοσκύαμος, ἴσα σὺν κηρωτῇ ἀέσυ ῥίζα σὺν βολβίτῳ ϗ ὄξῃ,

Περσικὴ φύλλα σὺν ἀξουγγίῳ, ἀσφοδέλου

E ῥίζα σὺν ἀλφίτῳ ϗ ῥοδίνῳ ϗ ὕδατι, κωνείου ἀπύρημα σὺν λιθαργύρῳ, λεύκιου ῥίζα σὺν ὄξῃ ϗ αἰσίνῳ ἀλθύρῳ, λίβος Ἄσσος λῆος ϗ ἐρεσμῷ. μήκωνος ὀπὸς σὺν γυναικείῳ γάλακτι ϗ κρόκῳ ϗ κηρωτῇ ῥοδίνῃ, μυδύτα ϗ ὀπιτεθῆναι. Καὶ πα φύλλα δὲ ϗ αἱ κωδίαι

F σὺν ἀλφίτῳ καθαπλασσόμεναι, μιγνυμένων ϗ ὑοσκυάμου φύλλων. δεῖ δὲ αὐτὰ ϗ ἀλεύρῳ κριθίνῳ αἰθαλμιασάσης ξηραίνειν ὡς ἐγχίσκειν. ὑπὶ δὲ τ' χρείας ὄξῃ διαλύειν. Ὀππὸπάνακες μῦ ταφίδος ἐδωδίμου. χαλιδονίου, τῶ καλαμίνθου πυρεῦ ἀγρίου, ῥίζα λεία, σαγάπηνον σὺν ἐλαίῳ καπαχριδὸν.

G Σέρις μῦ πάλης ἀλφίτου, ἢ σέλινον, ἢ κιχώριον, ἢ αἰδράχνη, ἢ γρύχνον, ἢ περδίκιον. ἢ σπόνδυλινον ἔλαιον, σύκυ ἀγρίας ῥίζα σὺν

σίκυος ἀγρίου

σκόρδιον μετ' ὄξους δριμέως κεχρισμένον ἢ κατάπλασσόμενον σὺν ὕδατι, σταφ αἰγίλωπος σὺν ἀλφίτοις ἀπυρηνωμένοις ἢ ῥοδίνῳ ἢ σὺν κισσοῦ φύλλοις λείοις ἢ ῥοδίνου, συκῆς ὀπὸς μετὰ σπερμάτων ἀγρίας ἢ ὄξους, σταφίδες ἐκλεγείσης ῥιζοστρόβου μετὰ χαλκίτεως, ἀποσταζόσης τοῦ ὑγροῦ μετὰ τῆς ὠμῆς λύτεως ἐφθῆς, τυρὸς ἁπαλὸς κεχρισμένος ἢ κατάπλασσόμενος, κράμβης πυρωπάτης τὰ φύλλα καὶ γένπα ἢ ἀναληφθέντα κηρωτῇ κωφρύῃ. ποιεῖ λευκῶν ἐλαιῶν χυλὸς κατεμπλάσσων, καὶ αἱ λύκαι ἐλαίᾳ κεχρισμέναι, ῥοῦς ὑλης ἐγχυθείσης πυελ καὶ ὑπηθείσης ὃ ἔσωθεν κατάπλασσόμενον λῆον, μυελὸς ἐλάφου κατάπλασσόμενος σὺν ἀλεύρῳ αἰγείῳ καὶ μελικράτῳ. Φύκος, ἢ βρύον θαλάσσιον, μελισσόφυλλον, μάνδραγόρου ῥίζα σὺν ἀλφίτῳ κεχρισμένον, ἢ πήγανον, σίνηπι σὺν μέλιτι, βάλανος μυρεψικὴ σὺν πάλῃ ἀλφίτου, χάλκη χυμαικῆσον μετὰ κωνείου, χαλκῆς κυείσης ἢ τέφρα μετ' ὄξους, γλήχων μετ' αἰγίφιτου, ἐλξίνη σὺν τραγείῳ σταπὶ ἢ κηρωτῇ, ἡλιοσκοπίου τὸ μεγάλου τὰ φύλλα σὺν ὠοῖς καυλοῖς· θαψίας χυλὸς κεχρισμένος ποσὶ ὀλίγον, ἐφ' ὧν πολὺ ὀπτοφαίσθω βούλῃ ῥευματίσαι· θεῖον ἄπυρον σὺν ὕδατι καὶ νίτρῳ ὁμοίως, καστόριον σὺν ἐλαίῳ συγχριόμενον, χολκὸν, ὑὸς ζύσματα λίπα κεχλαπλασσόμενα, κράμβης ὠμῆς χυλὸς μετὰ τηλίνου ἢ φακίνου ἀλοίσου ἢ ὄξους, ἢ ἀγρίαδων ἄλευρον σὺν χριτίνῳ ἢ ὄξει, ἄρτεμον ἀβύρου φυράσαν ἀφεψήματι κωδίων. Κατοπλᾶται ὑπ' ὠφελίμως ἐπ' αὐτῶν, ῥοῦ τυλίδων σὺν ἄλμῃ ἐψηθέντων τὸ ἀφέψημα, θαλάσσατα θερμὰ, ἰτέας φύλλων καὶ φλοιοῦ ἀφέψημα.

CCXXXVI. Πώσεις δὲ τοὺς ὀπὶ ποδαγικοῖς, ἢ τοὺς συγροφὰς τῶν νοσούντων λύει· ἀμμωνιακὸν σὺν πίσῃ ζηρᾷ ὀπὸ τερέν, βδέλλιον σέλφ ἀσίτου μαλαχθέν, κάνναβις ἀγρία κεχαπλασθεῖσα, σύραξ μαλαχθεῖσα σὺν σέλφ, σπάσμοι κατάπλασθεν.

CCXXXVII. Ἰσχιαδικοὺς ὑ ὠφελεῖ πινόμενα· ἐλιτρύσου ἀφέψημα, ἐρυθρόδανα σὺν οἴνῳ (ἄρχὶ δὲ αἷμα θ' ὅρων. λαβὼν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἓξ πίνοπα·) ἐρύσιμον σὺν οἴνῳ. σμυρνίου σπέρμα ὁμοίως, καρδάμου ⊰ ἀ.

scordium cum acri aceto illitum, aut cum aqua cataplasmatis more impositum: seuum caprillũ cum baccis capræ, croco & styrace, aut cum hederæ perdiciiue foliis tritis: fici liquor cum trimestris tritici farina & aceto, vuæ passæ quibus exempta sint vinacea cum lacte, bitumẽ cum cruda farina hordeacea hydrelæo subacta coctũ & illitum, caseus mollis pro cataplasmate impositus, brassicæ amarissimæ folia vsta exceptráq; cerato cyprino: benefacit & oliuarũ albarũ succus affusus, ac ipsæ quoque oliuæ albæ pro cataplasmate appositæ, rapi sub cineribus cocti pars interior trita & imposita, glans vnguentaria cum farina lolij & melicrato adhibita, fucus muscúsíve marinus, apiastrum, mandragoræ radix imposita cum polenta, ruta, sinapi cum melle, glans vnguentaria cum polline polentæ, lac muliebre cum eicuta, mustelæ crematæ cinis cum aceto, pulegium cum polenta, helxine cum hircino adipe vel cerato, heliotropij maioris folia cum caulibus: thapsiæ succus iis paulisper illitus, in quibus fluxioné ad summam cutem euocare placet: sulphur viuum cum aqua & nitro similiter, castorium cum oleo illitum, cucurbitæ ramenta trita & adhibita, brassicæ crudæ succus cum fœnigræci lentiúmve farina & aceto: farina è molitis pyris syluestribus cum hordeacea & aceto, lolij farina subacta cum decocto capitum papaueris. Ista etiam vtiliter fotus vice affunduntur: raporum in muria elixorum decoctum, aqua marina calens, salicis foliorum & corticis decoctum.

Tophos podagricorũ neruorúmque collectiones seu nodos dissoluunt hæc: ammoniacum cum arida pice impositum, bdellium iejuni saliua emollitum, cannabis syluestris imposita, styrax saliua emollitus, sesamũ denique adhibitum.

Ischiadicis auxilio sunt hæc in potu sumpta: elichrysi decoctum itémque rubiæ cum vino: (sed hoc sanguinem per vrinas educit: bibẽtem verò quotidie lauari oportet,) eryſimõ cũ vino, smyrnij semen eodẽ modo, nasturtij seminis drach. j.

Fortè pro ξύσις. ἀγρίελαίκ σὺν ἀλαίῳ κρὶ. Mob.

παρατίθετ Mobanius.

Ad podagricos cum tophos & nodos.

Ad ischiadici in potu sumendo.

Dioſc. 3 de mat. med. cap. 128. σὺν μέλιτι

cum vino, hypericum: ſeminis capparis quod pericarpiis pyri formá referentibus continetur drach. ij. (ducunt verò ſanguinem:) cortex radicis capparis drach. j. pondere ſimili modo: papaueris cornuti radix herbáve acetabuli menſura decocta in aquæ heminis quatuor ad dimidias: iridis radix cum paſſo, rutæ ſylueſtris & domeſticæ drach. j. cum anethi decocto aut vino: ſuccus è ſparti ramulis ſimul & foliis pluſculis diebus in aceto maceratis móxque tuſis expreſſus, cyathi vnius menſura bibitus: ſymphyti petræum coctum in aqua mulſa, quinquefolij è radice ſuccus: abrotoni decoctum, eiuſdémque ſeminis drach. j. cum vino: agarici drach. j. cum vino, æthiopidis decoctum in vino, polemonium cum vino: arctij radix cum vino, ac eius decoctum: cétaurij decoctum, itidémque althææ radicis: ammoniaci drach. j. cum melicrato vel aqua: (ſanguinem verò per vrinas educit:) hyperici aut androſæmi drach. ij. cum heminis aquæ mulſæ tribus, (copioſum ſtercus ac pituitam educunt:) iuniperi baccæ cum vino, aſparagi radicis decoctum ac ſemen ipſum, bitumen inſtar catapotij deuoratum, balſami fructus cum melicrato, hederę terreſtris folia terna diebus quadragonis ſumpta, chamæpeuces drach. ij. cum vino, ſagapeni binæ drachmæ ternis diebus ſumptæ cum aqua.

Ad iſchiadem etiam.

Iſchiadicis etiam iſta commodè clyſteribus infunduntur: garum è piſcibus ſalitis, item è ſiluris: decocta iridis, centaurij minoris, colocynthidis, ſimilitérque radicis ariſtolochiæ ex aqua: thlaſpios ſemen tritum inditum, aut etiam in aqua decoctum: leontopetali radix decocta ex aqua, ſal ſeu nitrũ cum melicrato, ſal cum priſſanæ cremore, ſuccus è ſparto pluribus diebus aqua marina macerato deindéque tuſo expreſſus iniectúſque, qui quidem ſanguinem ducit: colocynthidis medullæ in furfurum decocto maceratæ. Plurimùm etiam iuuantur iſchiadici, ſi quis infuſo priùs enemate ex vino, eorum ſedi expreſſum ſyluestrium cucumerum ſuccum immittat: ſiquidem ſanguinem etiam ducunt.

A σεὺ οἴνῳ, ὑσσώπιον. καὶ πα πάρεως τῆς ὀκ τῆ ἀπίων καρπῶ ⊀ Ϛ'. αἷμα ϑ' ἄγριον ἢ τῆς ῥίζης τῆ φλοιῶ ⊀ α'. ὁμοίως. μήκωνος κεφαλῖτιδος τῆς ῥίζης, ἢ τῆς πίσας ὀξυβαφον ἑφθὸν σὺν ὕδατι κό. δ'. εἰς τὸ ἥμισυ. ἴρεως ῥίζα σεὺ γλυκεῖ. πτερυγίου ἄγριον καὶ ἡμέρον σεὺ ἀνήθου ἀφέψημα πῖ ⊀ α'. σεὺ οἴ-

Rutæ domeſt. & ſyluſtris. ana decocto anethi, aut vino. Moibanus.

B νῳ. απαρτίου ϖᾶ ῥαβδοὺς σεὺ τοῖς φύλλοις ὠ ὀξυ βρέχων πλείονας ἡμέρας, ἔπειτα χύλας ϖ "ἀφυδίσας, ϗ πιῶν ἕνα κύαθον. σύμφυτον πεῦκῶν ἐφθὸν σεὺ ὑδρομέλιτι, πεπαφύλλου ῥίζης ὁ χυλός. ἀβεστίνου ἀφέψημα, καὶ τὸ καρποῦ ⊀ α'. μετ' οἴνου. ἀγαρικοῦ ξέ. α'. μετ' οἴνου, αἰθιοπίδος ἀφέψημα

χαλάσας, &c. Aetius, cap. xxxvi.

Moibanus ⊀ α'. Dioſc. lib. iiij. cap. 1. terpentinæ cubitus eſt ex aceto mixto. Forte, centaurij minoris. Moibanus: quidam & Plinius montanum cognominant polygonon, aduerſus melancholicos peculiares. lib. 27. cap. 12. & 13.

C μετ' οἴνου, πολύγονον μετ' οἴνου, ἄρκευθου ῥίζα. μετ' οἴνου καὶ τὸ ἀφέψημα. κενταυρείου ϖόϑεμα. ϑ'ηλείας ῥίζης ἀφέψημα. ἀμμωνιακοῦ ⊀ α'. σὺν μελικράτῳ ἢ ὕδατι. ἄγαλ ϑ' αἷμα δι' ὑδρων. ὑπερικοῦ ἢ ἀνδροσαίμου ⊀ Ϛ'. σὺν μελικράτῳ κό. γ'. ἄγριοι δὲ κώδρον πολιὸ καὶ φλέγμα. ϗοκευΐδες μετ' οἴνου,

Moib. ἀνάξυρον. ſignum ſuſpicationis, ne oriſola ſit cyperi rotundi.

D ἀσπαράγου ῥίζης ἀφέψημα καὶ ὁ καρπὸς, ἄσφαλτος αὐτὴ κατὰ ποτίου λαμβανομένη, βαλσάμου καρποῦ ἓξ σεὺ μελικράτῳ, χαμαιπίτυος ⊀ β'. μετ' οἴνου. σαγαπηνοῦ ⊀ Ϛ'. μοῦ ὕδατος ὀπὸ ἡμέρας γ'. λαμβανόμενα.

καρπὸ, Forte. Nonnullos legit καρπὸς ἐξ reſiduante. Teſte, Moibanus. Dioſc. 4. de mat. med. datur potui ſeminis ℥ ſ. cum aquæ ℥ ſ. tribus obolis in aqua cyathis tribus.

μοῦ ὑφαιμάτους, cum aqua mulſa, Dioſc. 3. de mat. med. cap. 175.

E CCXXXVIII. Κλυσμοὶ δὲ ἁρμόζουσιν ἐπ' ἰσχιαδικῶν· χάεος ἐξ ἰχθύων ϖαριχῶν καὶ σιλήρων, ἴρεως ϗόϑεμα, κενταυρείου τῆ λεπτοῦ, χολοκυνθίδος, ἀριστολοχίας ῥίζης ὁμοίως σεὺ ὕδατι, ϑλάσπεως σπέρμα λῶν σὺν ἓξῆς ἢ καὶ ἑψηθὲν σὺν ὕδατι, λεοντοπεταλου ῥίζα ἀφεψηθεῖσα σὺν ὕδατι, ἅλες ἢ

F νίτρον σεὺ μελικράτῳ, ἅλες σεὺ πτισάνης χυλῷ, σπόρτον ϑαλάσσης βρεχϑὲν ἐφ' ἡμέρας ἡμέρας, εἶτα ἐγκεκλασμένης ϗ χυλίσας, ἔνες. αἷμα ϑ' ἄγαλ. κολοκυνθίδος σὺν τερεντίνῃ σὺν πιτύροις ἀφεψήματι ϗοθραυεῖσαι. ὠφελοῦσι δὲ καὶ λίαν εἰ ϖροσκλύσας τις αὐτοὺς σὺν οἴνῳ κλύσματι, σικύοις ἀγρίοις ϖαποθλίψῃ τὸν

ἢ εἰς.

G δακτύλιῳ, αἷμα χϑ ἄγριοι.

τὸ μέτριον

CCXXXIX. Μετὰ δὲ κλύσμα ποιεῖ τοῦ ἁπτοῦ μέλι, πυρώσεως ἐνιδρυθέντων μετὰ κηρωτῆς ἴσου τῆς κηρωτῆς λίτρ. ἀ. κυφορίνου λίτρ. γ. ὀποπάνακος γό. β. ἢ ἄλλῳ γό. ά.]

CCXL. Καταπλάσσεται δὲ ἐπὶ ἰσχιαδικῶν, πύρινον ἢ κρίθινον ἄλευρον ἑψήσαντα μέλι ὀξυκράτου καὶ πίσσης, αἰγεῖον ἄλευρον ἐφθὸν μετὰ μελικράτου καὶ λινοσπέρμου, καὶ νίτρου, καὶ συκῆν ἐφθῶν. ἢ σεκὶ μυρτων σπέρμα, * κυλικνιδίδος ἴσα. μυροβάλανος σὺν μήκωνος ὀπῷ καὶ αἰγείνῳ ἀλφίτῳ, τῶν μὲν ἀρίνου ἀλεύρου, τῷ ὅπου συκῆς μέλι ὄξος, πίσσα σὺν ὄξει ἢ ὀπῷ, καὶ γύεις ἐφθὴ, καὶ ἀλθαίας μυελὸς φραγμίτου ῥίζα μετ' ὄξους. καὶ λαγωμίδη μετ' οἴνου. ὄπικα μὲν ἢ τῶν ὄπι φαείδων. λεπίδιον ὁμοίως, ὡς τέταρτον ὥρας ὅπως πεφθῇ. δεῖ δὲ θερμῷ χρῆσθαι κλύσματι αὐτούς. ποιεῖ δὲ καὶ καρδαμον σὺν ὄξει καὶ ἁλῶν ἴσοις, σελίνου φύλλα σὺν οἴνῳ ἐψηθέντα. θέρμινον ἄλευρον σὺν ὄξει. Τὰς δὲ ὑπερκολπώσεις ἰσχιάδας * ναρθηκιστὸς θεραπεύει ἄχρι ἁπαλαγῆς. καὶ τὸ σύνθεσιμα τόδε· σμύρνης, ἀφρονίτρου, πεπέρεως, ἰξύου ἴσου σταθμὸς, ὄξους αὐστηρας· ἢ σῦκον, νάπυ, νίτρου, χλωκνιδίς, ἴσα ἀφεψηθέντα καὶ στυπτηρίᾳ. ἢ ὑμὸν, ἢ ὑμέρου μετ' οἴνου καὶ ἀλφίτου, ἢ χολοκυνθίδος χλωρᾶς· ὁ χυλὸς αὐαμίσγεται. σίλφιον λεῖον, ἢ πεύκεδανον σὺν ἐλαίῳ ἀναξηράνθεν. σκαμμωνίας ῥίζα σὺν ἀλθίρῳ κριθίνῳ καταπλασσόμενον. ἀσπάρτου ὁ ὄζος θραγὲν ἐφ' ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ κοπὲν, ὁ χυλισθὲν, ᾧ μιγνὺς νίτρῳ καὶ στυπτηρίᾳ ἀναλφόμενον, ποιεῖ καὶ τοὺς τὸ σύντεταμένα τῶν νεύρων. ποιεῖ καὶ ὁ τῶν σωματεμπόρων δρωπαξ, συνεχῶς τοὺς ὑγροὺς ἑλκομένους· ἔστι δὲ πίσσα ὑγρὰ μετὰ ξηρᾶς πίσσης * ἐψηθεῖσης, ἢ τοὺς ἴσου. μήκωνος ἀγρίας φύλλα καὶ κωδίαι σὺν ἀλφίτῳ καταπλασσόμενα. δεῖ δὲ καὶ ξηραίνειν αὐτὰ μίσγοντα ἄλευρον, καὶ ποιεῖν τροχίσκους, * ὅπως θέμενα καὶ ἀποδιδόναι ὅπῃ δὲ τῆς χρείας, ὄξει ἀναλύειν. ποιεῖ δὲ καὶ κρίθινον ἄλευρον μετ' ἀφεψήματος κωδίων ἢ μελικράτου.

CCXLI. Γυεῖαι δὲ ἰσχιάδος καὶ τῶν ἄλλων ἀλγημάτων ἱκανῶς ἐνεργοῦσιν·

Post infusa enemata præclarè faciet sinapi quousque feruorem excitet adhibitū cū eiusmodi cerato, è ceræ lib.j.cyprini lib.iij.opopanacis vnc.ij.[in alio exemplari vnc.j.]

Ischiadicis cataplasmatum more imponuntur ista: triticea hordeacea ue farina cocta cum posca & pice: loliacea farina cocta cum aqua mulsa, lini semine, nitro & ficubus coctis: sisymbrij seminis & colocynthidis pares portiones: glans vnguentaria cum aqua mulsa & lolij farina, fœnumgræcum cum farina loliacea, fici lacteus liquor cum aceto, pix cum aceto inducta linteolo, pollis decoctus, arundinis phragmitis radix cum aceto: calamintha cum vino, (summam cutem adurit:) lepidium similiter ad horæ quartam partem impositum, (sed ægros deinde aquæ calidæ balneo immergi oportet.) Facit & nasturtium cum aceti & polentæ pari quantitate, apij folia in vino decocta, lupinorum farina cum aceto. Incipientes ischiadas sanant ad liberationem vsque ferulis inflicta verbera, itémque hoc linimentum, è myrrha, spuma nitri, pipere, vnguenti irini sedimento & aceti modo sufficienti. Aut: ficus, sinapi, nitrum, colocynthis æquis partibus decoquantur, fiátque medicamentum. Aut: thymus thymbráue cum vino & polenta, aut admixto colocynthidis virentis succo vsurpentur. Confert etiam laserpitium tritum aut peucedanum cum oleo affrictum, scammonię radix impositа cum farina hordeacea, expressus spartio in aceto pluribus diebus macerato tusóque succus addito nitro inunctus, (hic etiam facit ad neruorum distentionem.) Prodest & dropax mangonum frequenter adhibitus, qui quidem constat è liquidæ simul & aridæ picis æquis partibus coctis: syluestris papaueris folia simul & capitula imposita cum polenta: eadem etiam admixta farina siccanda & in pastillos redigenda, qui reponantur, vsúque postulante aceto dissoluantur. Facit & hordeacea farina cum decocto capitum papaueris aut aqua mulsa.

Fomenta quæ tū in ischiade, tū in doloribus aliis auxilij plurimū afferunt:

ἀπτοῦ: Dioscoridi connicit Mouhanus.

Ischiadicis cataplasmatum more

ἀφορτικὰς Dioscorides lib. 2. de materia medica cap. 165. & Plinius lib. 20. cap. 23.

Fortè, τῶν χολοκυνθίδων ἀναμίσγεται. Mouh.

ad ischiadem fotus.

armentalis bouis fimum foliis inuolutum, & cinere feruenti calfactum inducito linteolo, atque imponito. Fotus etiam vicem præstant sal torrefactus saccellis inditus & milium, seu per se, seu etiam simul mixta adhibeantur: similiter & panicũ. Sunt & vsui furfures cũ lauri foliis & muria aquáve marina vel aqua mulsa cocti, saccis è den-

Aut eandem vtilitatem præstant varia genera.

siore panno paratis similiter inditi.

Conferunt & ischiadicis vstiones huiusmodi: Fimi caprini feruentes pilulas imponito ei cauo quod est inter pollicem & indicem, infuso tamen priùs oleo, aut subtrata priùs lana oleo imbuta: atque sic vrito, donec vstionis sensus per brachium ad coxendicem perueniat. Aut: è luto formatum orbiculum assis magnitudine, digiti verò crassitie, dolenti loco imponito, huicque bacillum candentem apprimito, quoad æger vstionem ampliùs tolerare vix possit. Aut, protensam protractámve longiùs cutim loco affecto vicinam ignito stylo diuidito, interiecto duorum digitorum interuallo. Affri incensam pyramidem è loti ramentis, sulphure viuo & elaterio conflatam dolenti parti applicant, subtrato prius duplici linteo fasciáve, aut tenui testa. Marmaridæ vstionem administrant circumpositis parti humentibus ligulis oleaginis, quæ non quidem incendunt, sed ita calfaciunt, vt humorem exudent, qui deinde in partem affectam guttatim extillet. Parthi verò plumbeum tubulum vtrinque pertusum & ansatum dolentibus locis imponunt, obducta priùs ipsius tubuli basi subacta farina, vt ne oleum, quod tubulo indendum est, præterfluat: vestibus verò ipsum diligenter circuntegunt, vt ne guttis destillantibus partes vicinæ lædantur. Tùm posteà feruentia cauteria quadraginta aut quinquaginta subinde, immittunt, dum circa partem mediocrem eger senserit vstionem: sed & interim frigida faciem illius abstergunt, ob sudores ex feruore superuenientes. Porrò & iccircò circuniectis vestibus probè muniendæ vicinæ partes, neque nimiùm implendus oleo tubulus, vt ne id efferuescens parte superna refundatur, illáfque adurat. Et de his quidem hactenus: reliqua proximè sequenti libro prosequemur.

A βοὸς νομάδος τοῦ ὀσφαντον ἐσπάτιον ἐνειλήσας φύλλοις, καὶ θερμάνας ἐν θερμοπασσάλῳ, ἐμπλάσσε εἰς ὀδύνιον ὀπίθης. ἄλες φρυκτοὶ ἐν σάκχῳ, ἢ κέγχρος, ἢ ἀμφότερα μιγέντα, ἢ ἔλυμος ὁμοίως. ἢ πίτυος ἐφθὰ ζωὸ ἀΐφης φύλλοις καὶ ἅλμῃ, ἢ θαλάσσῃ, ἢ μελικράτῳ ὁμοίως εἰς σάκκον καὶ λούμενα. Βαλανίδιον.

B να ἐν πυκνοῦ πεποιημένου ῥάκεσι.

CCXLII. Καύσεις ἢ ἰσχιαδικῶν ὠφελοῦσι αὖται. ποιεῖ σὺ αἰγὸς πυρώσας ὀπίσω ὅπῃ ὁ μέγιστος τῆς ὕρας τοῦ αὐτήματος κοῖλον, ἔλαιον τοῦ ὑποχέας, ἢ ἔριον ἐλαίῳ βρέξας καὶ ἐπιθεὶς, πρώτου ἕως αὖ ὃ ὀζῇ τοῦ βοὸς χόνος αἰθῆσις ὅπῃ τῷ ἰσχίῳ ἕλκῃ. ἢ πήλινον κυκλίσκον ποιήσας μεγέθους ἀσπείου, βάθος δὲ δακτύλου, ὀπίθης ὅπῃ ⊗ ἀλγοῦσι τόπον. ἔρει δὲ κατ' αὐτὸ πεπυρακλωμένον βακτήριον, ἄχρις αἰσθήσεως δυσανασχέτου. ἢ ἀποτείνας τὸ δέρμα κατὰ ⊗ ἀλγοῦσα τόπον, διαίρει ῥαφίᾳ περιφερῆ ἐν διδακτύλιαίου διαστήματος. Λίθους δὲ πυρεμίδα ποιήσῃς ἐν λοβοῦ ὁρισμάτων καὶ δείου ἀπύρου καὶ ἁλατηρίου, ὅπῃ πθέασι ὅπῃ τὸ ἀλγοῦν μέρος, τοῦ πάλιν τιθέντες διπλοῦν ὀθόνιον, ἢ παρίδιον, ἢ λεπτὸν ὀσάριον, ἐφ' ὧν ὅπῃ πθέασιν ἡμμένῳ τῷ πυραμίδα. μύρμαι εἴδος ὑγροῖς ξύλοις ἐλαίνοις τοῦ ἐκκεκυμβροις καίουσι θερμαίνοντες αὐτὰ ὥστε μὴ καίεσθαι, θερμὰ δὲ καὶ ἐνικμα γίγνεσθαι. Πάρθοι δὲ μολιβδίδα σωλῆνα ποιησάμενοι ἀπύθμενον, ἔχοντα ὠτα, ὅπῃ τὰ ἀγκῶνα ὅπῃ πθέασιν, τοῦ ὑποχρίσαντες πλῷ βάσιν τῆς σωλῆνος ἧφαι, τοῦς ὃ μὴ προκρυῆναι τὸ ἔλαιον. τοῦ ἐαλλοῖσιν ἱματίοις ὅπῃ μάλιστα, φορὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι. ἔστω τῷ ἀποῤῥέουσιν ῥανίδων. ἔπειτα καθαίρειν ζεστὰ καυτήρια μ' ἢ ν'. ἄχρις αὖ ὃ αἰσθήσις τις τοῦ τὸν τόπον ἧμεν. τοῦ μάλιστοι ἢ καὶ ὃ τοῦ σωπον ὑγρὸν ὕδατι, ὀζῇ οὖν ἐκ τῆς θερμασίας ὅπῃ ἡμέναι ἰόρωσι. ἐὰν ὀζῇ ὑπὸ τοῦ βελόνης δεῖ, ἐὰν μὴ λίθῳ πλησιον ⊗ σωλῆνα· ὑπὸ χεῖπαν δὲ ἐν τῇ ζέσῃ. Καὶ τοῦ μὲ τούτων ὅπῃ ποσῶν. Τὰ δὲ λοιπὰ ἐν ᾧ ἐξῆς διελωσόμεθα.

In parte quæ caua est in finibus pollicis, Moibanus quo vtitur vocabulo. Lib. 2. de fanat. med. legitur, ὅπῃ τὸ μεταξὺ μέσης τε καὶ μεγάλης. Gelenius vtrumque legendum censet, ὅπῃ τὸ μεταξὺ τε μέσης καὶ τὸ ἀλγοῦν καὶ τὸ ἀλγοῦσι κοῖλον.

Forte, μεσοῖσι Gelen. μεσσοῖσι πεπυρωμένῳ

Moib. ὄρκιον

Μαρμαρικὴ, vel Βαρβαρικὴ, Moibanus. Μαμμαρικὴ legit Gelen.

Forte, σωπι

Forte, ὑγρὸν

ff. iiij.

ΠΕΔΑΚΙΟΥ ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ Α' ΝΑΖΑΡΒΕΩΣ ὑποθείσεων καὶ ἁπλῶν φαρμάκων, βιβλίον δεύτερον.

PEDACII DIOSCORIDIS ANAZARBÆI, de facilè parabilibus ſimplicibúſque medicamentis, liber poſterior.

IANO ANTONIO SARACENO LVGDVNÆO, INTERPRETE.

ΤΗΝ τῶν ἁπλῶν Φαρμάκων συνεργάδα σὲ δυσὶ καὶ ἓξ χωρὶς σταθείσης βιβλίοις, ὑμιν ἀπὸ τε Ανδρόμαχε, καὶ ἀμφοτέρω σοὶ αἰαζόντες, ἐπελθόντές τι καὶ τῶν πρὸ τούτου βοηθήματα ἁρμόζοντα τοῖς περὶ κεφαλὴν καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ ὀρθοπνοίας καὶ τὰ λοιπὰ ὅπη φαίνεται συνισταμένοις πάθεσιν, ὧν πρὸς τοῖς τῶν λεπτομερῶν διευκρινήσομεν ὀρεξάμενοι καὶ ἀπὸ τῶν περὶ τὴν στόμαχον συνισταμένων παθῶν, πρόφασιν ἔχοντες, ὅτι ὑπὸ τῶν πονηρῶν, ἐφ' ὧν ἡ ποσότητας ἢ προσχρᾶσθαι, ἢ μὴ ἐλαχίστη πόσις ὀφείλει τελεῖσθαι· ἡ δὲ μέση, δραχμὴ μία· ἡ δὲ πλείστη, δραχμαὶ δύο.

A

B

C

Τὰ τῶν περὶ τὸν στόμαχον καὶ τὰ ὑποχόνδρια συνισταμένων παθῶν βοηθήματα.

CAP. I. Τοῖς ἀρχομένοις καυσουμένοις τὸ στόμαχον ὠφελεῖ ἄμμα καὶ διψαν πανὺ γλυκυρρίζης χυλὸς πονηρόμενος, καὶ ῥίζα σὺν ὄξει δαπ. ἑλίκων ἀμπέλου ὀπώρεγμα, ἀνδράχνης χυλὸς καὶ αὐτὴ ἐσθιομένη, σέρεως χυλὸς καὶ ἀρροφούμενος. πολυγόνου χυλὸς ὁμοίως. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐξ ἀδηφαγίας ἀναλημμένων διψαν παύει, κράμβη ἐσθιομένη ἔφθωμος, σὺκα ἄπαλα, τρώγιλοι ἐσθιόμενοι, σύμφυτον πεττόμενον ἀφεψηματούμενον. Καταπλάσματα δὲ ὠφελεῖ στόμαχος καυσουμένους καθ' ἑαυτὰ καὶ σὺν ἀλφίτῳ· ἀνθέμου ῥίζα, κοτυληδόνος φύλλα, κύπρου φύλλα, πολύγονον, σέρις, σόγχος, σέλινον, τρύχνον κηπαῖον, ἕλικες ἀμπέλου καὶ τὰ

D

E

VONIAM, ſpectatiſſime Andromache, morborum curationes per ſimplicia medicamenta duobus libris diſtinximus, quorum vtrunque tibi dedicauimus, & priore quidem auxilia capitis, oculorum, fauciũ, ac ſummę cutis extremarúmque partium affectibus conferentia complexi ſumus: iam ſupereſt, vt in hoc poſteriore de reliquis agamus, à ſtomachi vitiis facto initio. Sed priùs Lectorem monitum velim, quotieſcunque iis quæ ore ſunt aſſumenda certam definitámve quantitatem minimè aſcribimus, minimam quidem eorum doſin eſſe debere trium obolorum, maximá drachmarum duarum, mediam verò drachmę vnius.

Profeſſionem.

Ad Stomachi & hypochondriorum affectus remedia.

Stomachi diutino ardore conflictatis proſunt ſimul & ſitim pellunt, glycyrrhizæ ſuccus epotus, & radix ipſa ex aqua bibita, caprecolorum vitis dilutum: portulacæ ſuccus, ac ipſa etiam in cibis ſumpta: feridis ſuccus abſorptus, ſimilitérque polygoni ſuccus. Eorum verò qui conualeſcunt ex morbo ſitim compeſcunt, braſſica cruda eſitata, ficus recentes, ſtrobili in cibis ſumpti, ſymphytũ petræum commanducatum. At impoſita ſeu per ſe, ſeu cum polenta ſtomachos æſtuantes hæc iuuant: ſemperuiui radix, Veneris vmbilicus, cypri folia, polygonum, ſeris, ſonchus, apium, ſolanum hortenſe, vitium caprecoli & folia, por-

Ad ſtomachi diuturnum ardorem ac ſitim.

tulaca cum polenta vel pane, vitiũ folia per ſe ex aqua frigida, elate palmarum trita cum polenta: braſſicæ denique folia cruda tritáque cum melle imponuntur.

Ad æſtuationem ſeu ventriculi.

His quibus æſtuat ventriculi ſuperficies, opitulatur ſuccus è cucurbitæ ramentis cum roſaceo, itidémque vuæ acerbæ ſuccus cum roſaceo. Abſinthij foliorum decocti poculum manè hauſtũ, epithymum cum ſero lactis potum quinque ſéxve vicibus per menſem.

Ad ventriculi ac inteſtinorum flatus ex aura orta.

Iis qui bilem atram gignunt, quíque ſtomachi ac inteſtinorum inflatione diuexantur, auxilio ſunt hæc: pulegij decoctum dilutúmve bibitum, & aqua in qua candens ferrum extinctum ſit. Spõgiæ quoque ex aceto impoſitæ conueniunt, maximè in inflatione inteſtinorũ & mentis alienatione. Sin perſeueret affectus, alumen liquidum cum chalcantho, aloë ac melle imponito, cerato admixto. Aut, hederæ folia cocta in vino cataplaſmatis inſtar imponito; aut plantaginem tritam cum ſale: aut fimum bouis armentariæ ſiccum in vino coctum, aut marrubium cum pane ac roſaceo, aut denique bulbos cũ alumine tritos.

Ad ſingultum.

In ſingultu conueniunt hæc in potu ſumpta: alyſſi herbæ decoctum, aut ipſa etiam herba manibus detenta, anethi ſemen potum & olfactum, ariſtolochiæ radix ex aqua, aſplenum herba cum poſca, mentæ ramuli cum acidi Punici ſucco, caſtorium cum aceto, cuminum cum aceto, rha cum aqua, ſiſymbrij, quod cardamine dicitur, ſuccus & ſemẽ, ſternutatorium deniq; ad hibitũ. Ortus verò à frigore ſingultus ſoluitur ſummis manibus in calentem aquam demiſſis, aqua calida abſorpta, ſpongia ex aqua feruenti ſtomacho adhibita, extremis denique partibus oleo Sicyonio confricatis.

Ad ſtomachi dolores aſſumenda.

Ad ſtomachi dolores faciunt: lac muliebre, bubulum aut aſininum è papilla ſuctum, aut bibitum vbi per ignitos ſilices fuerit decoctum: gentianæ drach. j. cum aqua, maſtiches cochlear vnum quotidie bibitum, aut ſuccus ex eodem commanducato degluritus, trium men-

A φύλλα, αἱ δράχη μετ' ἀλφίτου ἢ ἄρτου· φύλλ' ἀμπέλου καθ' ἑαυτὰ ἐξ ὕδατος ψυχροῦ, ἐλάτη λεῖα σὺν ἀλφίτοις. ἢ φύλλα κεφάλλεως ὠμὰ τεθλασμένα μετὰ μέλιτος, ὕστατον.

II. Τοῖς δὲ καυσουμένοις τὴν ὑπερφάνειαν ὠφελεῖ· χαλκοῦ ἰὸς ξυσμάτων ὁ χυλὸς μετὰ ῥοδίνου, ἢ ὄμφακος χυλὸς ζωμῷ ῥοδίνῳ. ἀνθολόπου φύλλων ὀποξέματος πατήσιον ἐν ξηρῷ, ἢ ὑπέρυμον μετὰ γάλακτος ὀρροῦ πίνειν ἡμ. Φοράς ἓξ μιλίνας. Quæ hic ſequuntur, ad ſequens caput referenda cenſet Geſnerus.

B

III. Χαλκὸν ἠμνωμένον μέλανθον, καὶ ἐμφυσωμένους τόμαχον καὶ ἔντερα ὠφελεῖ· γλήχωνος ἀποζέσμα ἢ ἀποβρέγμα πυόμενον, ἢ ὕδωρ ὃ ἀπὸ τοῦ πεπυρωμένου σιδήρου ἐν ᾧ σίδηρος σβέννυται, αἱρεῖ δὲ καὶ ἀπάγει ἐξ ὀξέος ὄπτα πεφυσημένους, μάλιστα καὶ τὴν ἐμφύσησιν τὴν ἐντέρων καὶ τῆς ὑστερικῆς πνιγμονῆς. εἰ δὲ ὑπερμένει, φυτῆς ἰσχὰς μετὰ χαλκάνθου καὶ ἀλόης καὶ μέλιτος ὑπιτθήσ, κηρωτῇ μίξας. ἢ κισσοῦ φύλλα ἑφθὰ σὺν οἴνῳ κεπάπλασε, ἢ ἀρνόγλωσσον λεῖον σὺν ἁλσὶν ἢ βοὸς ἀγελαίας βόλβιτον ξηρὸν ἐν οἴνῳ ἐφθὸν, ἢ τραγίσιον μετ' ἄρτου καὶ ῥοδίνου, καὶ βολβοὶ μέλανι· φυπηρείας λεῖοι. C D Forte add. σπάσεως aut ἀφυξίας.

IIII. Ἐπὶ δὲ τὸν λυγμῶν ἁρμόζει πυόμενα· ἀλύσσου τῆς πόας ἀφέψημα, καὶ αὐτὴ κρατηθεῖσα. ἀνήθου σπέρμα πυόμενον ἢ ὀσφραινόμενον, ἀριστολοχίας ῥίζα μετ' ὕδατος, ἄσπληνος πόα μετ' ὀξυκράτου, ἡδυόσμου χλωΐα σὺν ῥοιᾶς ὀξείας χυλῷ, κεστόριον σὺν ὄξει, κύμινον σὺν ὄξει, ῥᾶ σὺν ὕδατι, σισυμβρείου τῆς καρδαμίνης λεγομένης χυλὸς καὶ σπέρμα, πταρμικῶν πρόσαγωγή. Τὸν δὲ ἀφ' ὑγρᾶς λυγμὸν λύουσιν ἄκραι χεῖρες εἰς θερμὸν ὕδωρ καθήμεναι, ὕδατος θερμοῦ καὶ ἁρρόφησις, σπόγγος ἐκ ξεστοῦ ὕδατος προσαγόμενος τῷ στόματι, ἔλαιον Σικυώνιον, ἀκροτελεύτιον τῶν ἄκρων. E F

V. Πρὸς δὲ τὰ ἀλγήματα τῆς στόμαχου ποιεῖ· γάλαξ γυναικεῖον ἢ βόειον ἢ ὄνειον θηλάζοντος, ὃ πυόμενον. ἢ κίχλακος ἐξ σπλαφελόμενον. ἡμιλιτρ. < ἀ. μεθ' ὕδατος μαστίχης κοχλιάριον ἓν καθ' ἡμέραν πυόμενον, ἢ ὀξυμελιτόμενον τ χυλοῦ καταπυομένου. G ā abundat.

ἡδυόσμου, χαμαίπιτυος φύλλα σὺν ὄξει ἁλῶν ἁπλᾶ ἐπιπάσσειν. ἢ ῥοιᾶς χυλῷ καὶ πάρυδρον ἐπιπάσσειν, γλήχωνα μετ' ὄξους κεφαλῆς.

Υ Ι. Πρὸς δὲ τοὺς δηγμοὺς τῆς στομάχου περιμήνου φύλλα ἀφεψήματα, ὁμοίως σκορδίου χύλισμα· σύγχυμα χυλὸς μετὰ τροχίσκων καὶ καρύων πικρῶν καὶ σικύου σπέρματος, κώνειον ἐπιτιθέμενοι καθ' ἑαυτούς.

Υ ΙΙ. Καταπλάσματα δὲ ὠφελεῖ ἀγήματα στομάχου, μελίλωτος σὺν οἴνῳ ἑφθὸν μετὰ τηλίνου ἀλφίτου ἢ χύρεως, κυδωνίου ἑφθὸν σὺν αὐχμῷ, ἢ πήγανον σὺν μέλιτι. ἀλφίτου

Υ ΙΙΙ. Πρὸς τοὺς τῷ στόματι ἀποβλύζοντας ὑπὸ πήγματος ὠφελεῖ ἀσπάλακος ἐξ ὄξους θριμέως ἄχρι φλυκταινώσεως, ὑπό τε τοὺς πόδας καὶ βραχίονας. ὑπὸ δὲ τὸ ἡλιοκαυστικὸν καὶ στραπλασσόμενος τυρὸς νεαλὴς μετ' ἀλφίτου, ἢ σελίνου φύλλα, ἢ σταφίδος μετ' ὄξους καὶ ἀλφίτων, ἢ αὐαφάκης ὡσαύτως, ἢ χαλκοκόλλης ζύσματα ὁμοίως.

Ι Χ. Τοὺς δὲ ναυλῶντας καὶ πλανῶντας ὁμοίως τὸν στόμαχον ἐξεμοῦσαι ἴσχει πινόμενα, ἀλφιτα σὺν οἴνῳ, ἀμύλδαλα γλυκέα φρύσσαντα σὺν τῷ λέπει ἐσθιόμενα, ἀγρώστεως τῆς ὃ Παφλαγονικῆς σπέρμα χύμινον Αἰθιοπικὸν, ἀνήθου σπέρμα, πολυγόνου χυλὸς καὶ κιχόριον ἐσθιόμενον καὶ σέρις, ὁ χυλὸς πινόμενος. σισύμβριον ἢ κεφαλομένη λεπρομένη πινομένη, θέρμοι γλυκεῖς λεῖοι σὺν ὄξει πεφθέντες. θριδακίνες ἁπλυτοι ἐσθιόμεναι, ὁ τὸ σπέρμα πινόμενον μεθ' ὕδατος. σύγχυμα ὁμοίως, ἴου αὐτοῦ μεθ' ὕδατος, κόγχου < α. μετ' οἴνου. Κοχλίες χερσαῖοι λευκοὶ σὺν ἅλατι καταπιόντα νήστει καὶ ἀλγήματα παιᾶ στομάχου. καρυοβαλανιζόμενοι δ' ἔνιοι δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. ποιεῖ δὲ καὶ σὺν τῷ ὀστράκῳ ὅλας καταποθείς, τὸ ὀστράκου καταπλασθέντος. Γίγαρτα φρυκτὰ αἰγὸς ἀμφίτων ἐσθιόμενα, γλήχων καταπλασθεῖσα ἐξ ὄξυκράτου, κύμινον σὺν ὀξυκράτῳ πινόμενον ἢ σὺν ὄξει, λάπαθου σπέρμα ὀβολοῖς δύο ἢ τρισὶν, ἀκακία μεθ' ὕδατος, λίθος ὁ ἐν τῇ Σαμίᾳ γῇ εὑισκόμενος μεθ' ἁλῶν σπέρμα ἢ χύλισμα, μάλιστα τοῖς ἀποξύσασιν ἢ ἐμοῦσαι ποιοῦσι τοὺς ἐφθούς.

Χ. Τοὺς ῥεύματισμοὺς τοῦ στόματος ἴσχει,

A tæ ramulorum folia cum acidi Punici ſucco abſorpta, itemque pulegium ex poſca bibitum.

Ad oris ventriculi morſus valent, terebinthi folia decocta: ſimiliter & ſuccus è ſcordio: ſonchi ſuccus cum nucleis pineis, amygdalis amaris & ſemine cucumeris: pinei etiam nuclei per ſe in cibis ſumpti. Ad ſtomachi morſus.

B Stomachi dolores impoſita leuant, melilotus in vino cocta cum farina fœnigræci aut polline, cotoneum cum flore coctum, ruta denique cum melle. Ad ſtomachi dolores adnata.

Cibũ reiicientibus prodeſt ſpongia acri aceto [calente] imbuta, pedibus & brachiis adhibita, quoad puſtulæ excitentur. Conferunt verò adhibita pectori, caſeus recens ſalitus cum polenta, folia apij aut feridis cum aceto & polenta, ſimiliter & portulacæ folia aut cucurbitæ ramenta. Ad cibi vomitum.

Nauſeam, ſtomachi ex nimia humiditate languorem ac vomitum iſta cohibent: polenta in vibita, amygdalæ dulces recentes cum ſuo putamine eſtatę, graminis Parnaſſij ſemen, cuminum Æthiopicum, anethi ſemen, polygoni ſuccus, cichorium in cibis ſumptum, ficuti & ſeris, eorúmque ſuccus epotus: ſiſymbrium, aut quod cardamine dicitur, potum: lupini dulces triti cum aceto bibiti, lactucæ illotæ in cibis ſumptæ, earúmque ſemen ex aqua potum, ſimiliter & ſonchi ſemen & flos violæ ex aqua, coſti drachm. j. cum vino. Cochleæ terreſtris Africanæ caro tota ieiuno deuorata, etiam dolores ſtomachi ſedat. Idẽ præſtant cochleæ duæ trésve quotidie ante cibos allios aſſumptæ: deuorata etiam tota proficit cum ſua teſta, hac circum aſperſa: toſti acinorum nuclei polentæ vice in cibo ſumpti, pulegium cum poſca impoſitum, cyminum ex poſca vel aceto potum, lapathi ſemen duũm triúmve obolorum pondere, acacia cum aqua, lapis qui in Samia terra reperitur, fœniculi denique ſemen aut expreſſus eo ſuccus, ac iis maximè quibus acceſcit cibus, aut vomitu reijcitur. Ad nauſeam & ſtomachi vitia: item ad vomitum.

Stomachi fluxiones inhibent, Ad ſtomachi fluxiones.

Dioſc. 2. de mat. med. 176. χλωρὸν, viridis ſeu virentes.

ἀκανθοειδὲς Geſn.

balauſtium ex aceto potum, rubi foliorum ſuccus vel per ſe, vel ex aqua, aqua igniti ferri iniectione feruefacta, acetum ſcilliticum abſorptum: (oportet autem ab exigua quantitate incipiendo bibere ad cyathũ vſque vnum.) Punicum malum cum aqua frigida, ſcandicis decoctum, ſcillæ coctæ tres oboli cũ poſca, hypociſthidis drach. j. ex aqua: lens toſta polentæ loco inſperſa, eiuſdem decorticata grana xxx. deuorata: roſarum denique flos inſperſus potui. Cæterùm tentatum fluxione ventriculum irrigare oportet rhois decocto lana ſuccida excepto.

Ad inflãt. ſubuerſiones. Stomachi ſubuerſionibus medetur, paſſerculorũ ſtercus potui datũ.

Ad ſtomachi ex humiditate languorē ad-monenda. Languentes ex nimia humiditate ſtomachos roborant hæc, cum cerato myrtino aut roſaceo impoſita: rub. folia, abſinthium, cupreſſi folia, coriandrum, cachry, palmula, coronea malũ, elate cum palmulis.

Ad inflationes ſtomachi. Inflationibus ſtomachi, & his maximè qui tardè concoquunt, auxilio ſunt hæc in potu ſumpta: agallochi drach. j. cum vino, ariſtolochiæ drach. j. cum vino, ſmyrnij itidem ſemen cum vino, ſpinæ albæ radix cum vino, agaricum commanducatum ſuberbibito mero. Ad inflationes ſtomachi, rhamni ſpinoſi folia trita redige in paſtillos, triobolares, è quibus vnum exhibeto febricitantibus cum hydromelitis diluti hemina vna: iis verò qui febre carent, cum vino diluto. Facit etiam ad ileoſos & quoſuis dolores à flatu: malo ſiquidem mirum in modum per ructus flatus reſoluto ſanescunt.

Ad cruditates ventriculi. Coctiones promouent: agaricum à cœna commanducatum deuoratúmque, nullo liquore inſuper abſorpto: aloës drach. j. ante cibum ex aqua ſumpta, iuniperi baccæ tritæ cum vino, cotonei mali diluta, xylobalſami decoctum cum ſeſeli, nardi Celticę decoctum cum aceti momento ſumptum, iunci odorati decoctum cum roſarum flore hauſtum, ſeſeli potum. Coctionem denique adiuuat, ſeridis ſuccus abſorptus.

Stomachi roborantia. Os vẽtriculi confirmãt, vua paſſa & ſcilla cocta cum melle delincta.

A βαλαύστιον μετ' ὄξους πόσιν, βάπου χυλὸς φύλλων καθ' ἑαυτὸν καὶ μετ' ὕδατος, ὕδωρ πρὸ πολλοῦ πεπυρωμένου σιδήρου βαφὴ ὄξος σκίλλητικὸν καταρρόφημον, δεῖ δὲ ἀπ' ὀλίγου ἐπὶ πολὺ ἄγειν κυαθιαῖον ῥοιᾶ μῆλον ὕδατος ψυχροῦ, σφύδυκος ἀφέψημα, σκάνδικος. σκίλλης ἐφθῆς περίβολον ἐν ὀξυκράτῳ, B κυκηθὲν δίδος ἐπὶ ὑδάλῳ. φακὸς πέφωσμένος ἀντὶ ἀλφίτου ὀπτὸν πλακοῦντος. Forte, ὀθονιακοῦντος. φακοὶ ἐπὶ σιδήρου λ'. καταπύσματι ῥόδων ἄνθος ὀπὸς πάνακος ἐμβαφὴ παραπλήσιον ἐμβαφὴν δὲ δεῖ τοῖς ῥιγωμαλάζουσιν στομάχοις ἐλαίου οἰσυπηροῦ στυπτηρίας.

XI. Ἀναξηρὰς δὲ στομάχου θεραπεύει C γρύλλιον ὀξυκράτῳ ἀναδεδεμένον ἐν πόματι.

XII. Κατὰ δὲ τοὺς πεπλανημένους στομάχους ὀπὸς πάνακος μετὰ κηρωτῆς μύρσινος ἢ ῥοδίνης ἐπίθημα. ἄλφιτον φύλλα, ἀνήθου, κυπαρίσσου φύλλα, κόνυζαι, καλάμου, φοίνικες, κάρυα forte. καὶ ἄρκευθος, forte. hoc eſt milium. μηλοκυδώνιον, ἐλάτη μετὰ φοινίκων.

XIII. Στομάχου δὲ ἐμπυήματώσεις D ὠφελεῖ πυόλεθρα, καὶ τοὺ βραδυπεπεῖς μάλιστα· ἀγαλλόχου ⊀ α'. σὺν οἴνῳ, ἀετολογίας ⊀ α'. σὺν οἴνῳ, σμυρνίου σπέρμα σὺν οἴνῳ, ὃ *ἄνθος, ἢ λύκης ῥίζα σὺν οἴνῳ. ἀγαρικὸν δραχμαιοπηδὲς ὑπερροφούμενον ἀκράτου. Γ'ρὸς δὲ ἐμπνευματώσεις τοῦ στομάχου, ῥάμνου τῆς ἀκανθώδους φύλλα λεάσας, E S. bacidi, μυρίκης. θυάπλασον πτισανολαίᾳ, καὶ δίδου ἐν τοῖς μὴ πυρέττουσι μὲν ὑδρομέλιτος κεκραμένου κο. α'. ἀπύρετοις δ', μεθ' οἴνου κεκραμένου. ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς εἰλεώδεις καὶ πᾶν ἄλγημα πνευματικὸν ὠφελιμαστῶς γὰρ δι' ἐρυγῶν καὶ φυσῶν ὑγιεῖς γίνονται.

XIIII. Πέψεις δὲ ποιεῖ ἀγαρικὸν ὀξυμαστώμενον καὶ καταπύσμενον ἀπὸ δείπνου, F καταπίνεσθαι τὸ χωλεῖς τῷ ὑποῤῥοφοῦντι· ἀλόης ⊀ α'. σὺν ὕδατι, καὶ πρὸ ἕψεως· ἀρκευθίδες λεῖαι στεῖ οἴνῳ, μῆλου ὑποῤῥεγμα. ζυλοβαλσάμου ὑποζέμα μετὰ στεάτεως, ἢ νάρδου. Κελτικοῦ μετ' ὀξυδίου ληφθὲν, ῥοΐνου ἄνθος ὑποζέμα μετὰ ῥόδων ἄνθος πυόλεθρον, στέσελις πυόλεθρον. Εὐπεψίαν δὲ ποιεῖ σέριδος χυλὸς καταῤῥοφούμενος.

G

XV. Ῥώννυσι δὲ στόμαχον, σταφὶς, σκίλλα ἐφθὴ σὺν μέλιτι ἐκλειχθεῖσα.

XVI. Τὰς δὲ χυλώσας ὠφελεῖ· αὐδρά- A
χνη ἐσθιομένη, ἐλίκιον ἀμπέλου ἀποβρε-
γμα πινόμενον, χεδρόμενα ἐσθιόμενα.

XVII. Ὑποχόνδρια δ' ὠφελεῖ ἐσπλη-
σμένα παλόντα χρονίως, μάσσα δεσν πι-
νόμενον. Καὶ κατάπλασμα· ἀψίνθιον
σὺν κυπαρίσσῳ κηρωτῇ ἢ φοίνικος, λάκχνης ἥ-
μων φύλλα, σκόρδιον σὺν κηρωτῇ, τῆλις ἢ λι- B
νόσπερμον σὺν μελικηρίτῳ, ἢ σάμψυχον σὺν
κηρωτῇ.

Τὰ πρὸς πυρετοὺς βοηθήματα.

XVIII. Γλώσσης δὲ τραχύτητας συ-
μμαλάσσει ἡδύοσμον λεῖον σὺν μέλιτι· ῥοῖς
ἐρυθροῖς ὁμοίως, ῥόδινον σὺν *ὕδατι, ἢ μέλιτι C
καθ' ἑαυτό.

XIX. Τοὺς δὲ κατὰ ἐφήμερον πυρετοὺς
καταπαύει· χαμαίδρυος φύλ-
λα λείαι ὥρας τοῦ λήψεως πινόμε-
να, ἐφ' ὅσας ὥρας τὸ διάστημα ἱστορήσομεν.

XX. Πρὸς δὲ τοὺς τριταίους ἁρμόζει πᾶ- D
σματα λαμβανόμενα κατὰ μιᾶς ὥρας τῆς ἐ-
πισημασίας, τουτέστι χριομένων καὶ ἀναπε-
φυμένων τῶν ἄκρων. Περιφύλλου σπέρματος
κοκκία δέκα κηρῷ καταπλασθέντα ἐν κα-
τατοθήκῃ ὅτε τρέχει, τὰ πρόσωπα ἐνέα. Ἐρυ-
γγολάσσου ῥίζαι ἀδραὶ πρὸς μετ' οἴνου πινό-
μεναι, ἱεραὶ βοτάνης ὁ πέπων γόνυ ἀπὸ τῆς
γῆς ἀφαιρεθὲν, καὶ διδόμενον. παιὼ καὶ σίλ- E
φιον κηρῷ καταπλασθὲν λευκῷ καὶ καταπο-
θὲν. Ὅτε προφθείπτουσι δὲ ὕδωρ θερμὸν ἢ οἶνον.
ἡλιοτρόπιον ἐκ μεγάλου κόκκοι ἓξ σὺν οἴνῳ,
ἀνθέρυχες σὺν οἴνῳ, πενταφύλλου φύλλα γ'.
μέλι οἴνου ἢ ὑδρομέλιτος πολιζόμενα, πέπε-
ρι λεῖον μὴ ὕδατος πινόμενον. Τετραφύλ-
λα δὲ ὠφελεῖ τεταρταίους· λεχμὼ ὅπου πε- F
ριαφθεῖς, ἢ ἀσφόδελος τὰ ζῶα τρία συναναμα-
λαχθέντα ἐμπλάστρωσον ὅπου εἰ ὀδυνᾶται καὶ τῷ μετώπου καὶ τῷ κροτάφων.

XXI. Τεσσαρταίοις δὲ ὠφελοῦσιν· Ἐρυ-
γγολάσσου ῥίζαι σὺν οἴνῳ πινόμεναι· ἱεραῖς βο-
τάνης τέταρτον γόνυ ἀπὸ τῆς γῆς ἀφαιρε-
θὲν καὶ τριφθὲν λείου σεσυ οἴνῳ καὶ δόθεν, ἀ- G
σφάλτου ℥ δ. μετὰ κασσείου ὀβολοῦ,
γλυκυῤῥίζης ℥ β'. μεθ' ὕδατος κύ. δ'. ἡ-
λιοτροπίου τοῦ μεγάλου κύ. δ'. σεσὶ

Pica laborantibus mulieribus auxilio ſunt, portulaca in cibis ſumpta, vitis capreolorum dilutum potum, citria mala eſitata. *Ad mulieres picam ſumentes lactantes.*

Hypochondriis affectu diuturno induratis auxilio eſt, fœniculum bibitum. Imponuntur verò cataplaſmatum more, abſinthium cum cerato cyprino aut palmulis, leucanthemi folia, ſcordium cum cerato, fœnumgræcum aut lini ſemen cum aqua mulſa, ſampſuchum denique cerato exceptum. *Ad diuturna hypochondriaca.*

Febricitantium remedia.

Linguam ſcabram aſperámve emolliũt ac læuigãt, méta trita cum melle, rhus erythros dictus, quo ad obſonia vruntur, roſaceum cum aqua, aut mel per ſe. *Ad linguæ aſperitatem.*

Diuturnas febres quæ [quotidianis] redeunt circuitibus, ſanãt, chamædryos folia ante acceſſionem hora vna pota, & quæcunq; mox in curãdis tertianis cõmemorabimus. *Ad quotidianas febres.*

Tertianis febribus hæc conueniunt hora vna ante acceſſionem aſſumpta, priùs tamen vnctione frictionéque partium extremarum adhibita: trifolij ſeminis grana cera obuoluta nouem, nempe terna ternis deuorata vicibus: plantaginis radices ſucculentæ tres in vino potæ, verbenacæ ſupinæ tertium à terra geniculum decerptum & exhibitum. Confert & ſilphium cera candida obuolutum ac deuoratum, ſuperbibita tamen aqua calida aut vino: heliotropij maioris grana tria cum vino, onobrychis cum vino, quinquefolij folia trita cum vino aut aqua mulſa pota: piper denique tritum ex aqua potum. Sed & amuleta tertianis febribus auxilio ſunt, vti lichen equorum appenſus, itidémque aranei tres contriti linteolo inditi, frontique ac temporibus adhibiti. *Ad tertianas.*

Contra quartanos circuitus auxilio ſunt, plãtaginis radices quatuor in vino bibitæ: verbenacæ ſupinæ quartum à terra geniculum decerptum, cum vino tritum & exhibitum: bituminis drach. j. cum caſtorei obolo, glycyrrhizæ drachmæ duæ cum aquæ hemina vna, heliotropij maioris grana quatuor cum *Ad quartanas.*

vino,

vino, cimices è cubilibus quatuor cauis fabarum inditi ac deuorati, quinquefolij quatuor folia ex aqua mulſa aut vino, hyperici coreos appellati ſemen cum vino: pora quoque vrina cuique ſua cyathorum quatuor menſura, vomitu prius euacuatos iuuare traditur: ſed illam in fictili vaſe aſſeruari oportet. Idē facit impubis pueri vrina quinquies hauſta. Quartanas finit oxyporon aliquod ante acceſſiones toti corpori illitum, poto deinde generis eiuſdem medicamento. Aliud: radicis libanotidis ſeſquidrachmam in vini dimidia hemina paulò ante febrilem acceſſum exhibēto: ac vt ne rigore prehendatur æger, aliquo pinguj præunctum & vndique coopertum quieſcere ſinito, dū copioſus erumpat ſudor.

Ad quoſuis fluxum cruentum & virgines.

Ad omnes in communi circuitus ac rigores faciunt: hæc ſudores mouentia: ſmyrnij ſemen cum vino, laſerpitij agreſtis ac domeſtici liquor melle cocto circumlitus ac deuoratus rutæ ſyluestris & ſatiuæ ſemen cum vino, radicis ariſtolochiæ drach. j. cum vino, myrrha ad fabæ magnitudinem, piper cum vino, iridis drach. ij. cum vino, hippoſelini ſemen drach. j. pondere cum vino: ſimiliter & hyperici, calaminthæ decoctum cum caſtorio, laſerpitij ſemina cum naſturtio & ouo, vel pipere ac ruta, opopanacis drach. j. vel panacis drach. ij. ſeſeli cum panace ac pipere in vino potum, ferulæ ſemen ſimili modo, verbaſci radix in vino, radicis quinquefolij ſuccus cum vino: canini ſtercoris ſicci quantum ſat eſſe coniectura videbitur; ex aceto bibitum.

Ad fœtores inordinatos.

Diuturnis & inordinatis febribus conuenit eporum ius è vetere gallinaceo, cuius ventri ſal ſalſamentúmve inditū incoctúmque fuerit.

Ad quoſuis febrium rigores illimenda.

Febribus cum rigore certo ſtatóque circuitu redeuntibus iſta cōferunt ex oleo trita, & ante acceſſiones illita, quippe quæ corpus excalfaciant ſudoréque cieant: viticis ſemen, libanotidis ſemen, ſalis flos, lixiuium ficulneum, nitrum aut ſpuma nitri, baccæ lauri, pyrethrum, ſmyrnij quod hippoſelinum dicitur ſemen, hypericum,

A οἴνῳ, κόρεις ⓒ τῆς κλίνης δ'. σὺν τέτταρσιν εἰς πᾶν τὸ ὑγρὸν κυάμων βρώματα καὶ παπαδήκτες, πέντε φύλλου φύλλα δ'. μῦς ἑδρομέλιτος ἢ οἴνου, ὑπερικὸν τὸ κόρεως λεγόμενον τὸ σπέρμα μετ' οἴνου. ἱσπρᾶται δὲ καὶ ὕδρον ὠφελῶ τὸ ἴδιον πινόμενον κυάθοις δ'. ποιεῖ ἐμέμε- Hyperici, Moibanus, &c. Geſn. mauult κυάθους δ'. πλάδες συχνὰ μυκήσεται.

B μικεν. Τὸ αὐτὸ δὲ ποιεῖ καὶ παιδὸς οὖρον ἀφόρου μέχρι πέντε ποτέων. Τεταρταῖον δὲ παύει ποιεῖ τὴς ὀπτισημασίας ὀξυπόρῳ χρῖσις καθ' ὅλον τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα ποτὸς τὸ αὐτὸ φαρμάκου. ἢ λιβανωτίδος ῥίζης < ά. ἐν οἴνῳ ἡμικοτυλίῳ μικρῷ ποιεῖ- τεσθαι τῆς λήψεως. καὶ συμπαθεῖ ἄλλων ἀ- ῥίζων, Moibanus: quis & ſequentia duo verba redundare putat.

C φες ἡσυχάσας, καὶ ἀ μὴ ** ῥίγωσι ποιεῖ ἀφα- λείφεσθαι, λίπει, καὶ ἱδρώσῃ πολύ.

Ad quoſuis fluxum cruentum & virgines.

XXII. Κοινῶς δὲ ποιεῖ πάσας ποιεῖ- δους καὶ ῥίγη ποιεῖ κινεῖται ἱδρῶτας· σμυρνίου σπέρμα μετ' οἴνου, ὅπου σιλφίου ἀγρίου καὶ ἡμέρου μέλιτι ἐφθῷ ποιεῖ χρίεσθαι ὃς καπανόμενος, πηγάνου ἀγρίου καὶ ἡμέρου

D σπέρμα σὺν οἴνῳ, ἀριστολοχίας ῥίζης < ά. σὺν οἴνῳ· σμύρνης ὅσον κύαμος, πέπερι σὺν οἴνῳ, ἰρίδος < ϛ'. σὺν οἴνῳ, ἱπποσελίνου σπέρ- ματος < ά. μετ' οἴνου, Silphii foliorum ſuccus, Moibanus; quaſi legatur, ſine φύλλων. At Geſnerus laſerpitii ſemina hic deſiderari animaduertit.

E κος < β'. σέσελι μετὰ πήγανος καὶ πε- πέρεως σὺν οἴνῳ πολλῷ, νάρδηκος σπέρμα ὁμοίως, φλόμου ῥίζα σὺν οἴνῳ, πεντα φύλλου ῥίζης χυλὸς σὺν οἴνῳ, κόπρος κυνεία ξηρὰ σὺν ὄξει πινομένη.

Fortè, κεκαπνίσθαι, ſuffiri, ſic Cyaduitus.

XXIII. Πρὸς δὲ τοὺς χρονίους καὶ ἀπάκτους πυρετοὺς χρήσιμος ἐστὶ ἀλεξάνδρειος πα- λαιοῦ ζωμός, ἀλλᾶν ἐν τῇ χαγρὶ αὐτῇ ὄρνιθα ἢ πα- γαθίων, ἢ παιδίσκος, καὶ συνεψηθέντων, πι- νόμενος.

XXIIII. Συγχρήσιμα δὲ μέλι ἐλαίου λεῖα ὅπου τῷ μετὰ ῥίγους ποιεῖ διδοῦν πυρε- τῷ· ὠφελεῖ ποιεῖ τὴς ὀπτισημασίας ὅλη πονίζα ὃ σῶμα, καὶ ἱδρῶτας κινοῦντα· ἄ- γνου σπέρμα, λιβανωτίδος σπέρμα, ἄ- λοὸς ἄλτος, συκῆν κονία. νίτρον ἢ ἀφρὸς νί- τρου, σταφίδες, πύρεθρον, σμυρνίου τοῦ ἱπ- ποσελίνου καὶ λουτροῦ σπέρμα, ὕσσωπον, Aëtius 2. tetr. 2. ſ. 1. cap. 88. Dioſcoridem citans, primo loco trochiſcos è floribus (chamæmeli proponit, vſus tempore oleo diluendos.

καλαμίνθη, κάχρυ ὀλίγῳ, κασίαν, κόνυζα, κόστος, σαγάπηνον, κνίδιος κόκκος μετὰ νίτρου καὶ ἐλαίου καὶ ὄξους, λύκαψος σὺν ὕδατι θερμῷ, σαμψύχινον, ἴρινον, μετώπιον, γλαύκινον, κύπρινον, χαμαίδρις, χαμαιπίτυς, συκαμίνου ὀπὸς, σταφὶς ἀγρία. A

XXV. *Μιγμύλμα δὲ κύπρος ὠφελεῖ· ἄλες, νίτρον, ὀνόβρυχις, σισύμβριον, χαμαιμάλαι, Mombanus. χαμελέων, ἀμμωνιακὸν, σαρκόπιον, θείαμον, καρπάσεως ῥίζα, σικύου ἀγρίου ῥίζα· τέφρα κληματίνη, ὄστρακον ἀφ' ἵππου, ἀριστολοχίας πάλη, ὀπὸβάλσαμον, κεκαυμένος χαλκὸς, λεπὶς χαλκοῦ καὶ τὰ δριμέα θερόμαλθα, βολβοὶ λῦσαι καθαιρόμενοι σὺν πεπέρει καὶ ἀμμωνιακῷ, ἢ κνηστὴ ὑγρὰ κυπρίνη, Κομμαγηνὸς λίτρος εἰς ἔλαιον ἀποτεθόρμενος καὶ συναιρόμενος. B C

XXVI. Ἀσφόδελος δὲ ὠφελεῖ, ἐφθοῦ φρυκτοῦ μέγεθος ὅσον κάρυον Ποντικὸν σὺν μέλιτι πρὸ τῆς ἔξω τροφῆς διδόμενον.

XXVII. Ἰσχὶς δὲ ἱδρῶτας ἴσχει πρὸ ἀφροδισίου. Moib. legisse videtur, κρατεῖ καὶ πίνουσα. Φορσυμβίων καθαπλασθὲν μετὰ γῆς Σαμίας, γύψου, λιθαργύρου, κηκίδος, ῥητίνης, μυρρίνης, θείου ἄπυρου, ἐλαίου ὃ ἔχει ἀγριελαίας, μυρσίνου, τερμινθίνου, οἰνάνθινου, ῥοδίνου, μηλίνου, σχοίνου. Καπαρεώρημα ἢ ἴσχνα· μάννα καὶ ἄμυλον σὺν ὠοῦ τῷ λευκῷ. ‖ ἢ ὠοῖς λείοις σὺν πεπέρει καὶ κνίδης σπέρματι, καὶ κνηστῇ ὀλίγῳ, καὶ κομμεῖ, καὶ οἰνώνιδος σπέρματι, ᾗ ὑπερ ὀλίγῳ. D E

Barulic. scribi legitur apud Aetium, bulbos candidos: nisi forte tamdiu subesse.

XXVIII. Καρδιακοὺς ὀφελεῖ καθαπλασθὲν μετὰ τῶν σταφίδων· βάπτου φύλλα μετὰ κνηστῆς ὀλίγης ἢ ἄρτου, μυρσίνης φύλλα ἢ μύρτα, ἢ ἕλικες ἀμπέλου, ἢ ὀρνόγλωσσον σὺν ἄρτῳ ἢ κνηστῇ ὀλίγῃ, μῆλα κυδώνια, φοίνικες, σῦκα ἀγρία καὶ ἥμερα. F Καὶ ἐνέμαλα ὀφελίμως πεφαλαθμένα), πτισάνης χυλὸς καθεψημένης, ἀκροκωλίων ἢ ποδῶν μετ' οἴνου, ἢ ὠοῖς ὠμοῖς σὺν οἴνῳ. Καλαρρίπτει δὲ αὐτῶν τὰ ἄκρα ὠφελίμως κνηστῇ ὑγρᾷ μετὰ ναπυος λείου ἢ πηγανιτικοῦ οἴνῳ. G

Addas Moib. ἀφεψώμενα, & mox subdit. καὶ ἀγρίας ἀπὸ ῥίζης. Moib.

Τῶν περὶ τὸν πνεύμονα καὶ στέρνα παθῶν βοηθήματα.

XXIX. Αἵματος ὀφελεῖ ἀναγωγὴν θεραπεύει πινόμενα· ἀσάρου κισσόλου ἐν οἴνῳ, ἀδιάντου

Dioſc. 3. de mat. med. cap. 4. ubi de ſatyrica aqua.

calamintha, cachryos momentum, caſtorium, conyza, coſtus, ſagapenum: granum Cnidium cum nitro, oleo & aceto: lycopſis cum aqua calida: vnguenta ſampſuchinum, irinum, metopium, glaucinum, cyprinum: chamædrys, chamæpitys, ſycomori liquor, & ſtaphiſagria.

Ad laſſitud. mar.

Laſſitudinibus conferunt mixta hæc: ſal, nitrum, onobrychis, ſiſymbrium, chamelæa, ammoniacum, marrubium, origanum, capparis radix, cucumeris agreſtis radix, cinis ſarmentitius, teſta fornacea, ariſtolochiæ pollen, opobalſamum, æs vſtum, ſquama æris, & aromata acria, bulbi triti illiti cum pipere & ammoniaco, ceratum cyprinum liquidius, lapis Comanicus in oleum detritus & inunctus.

Ad cruditat.

Cibum non ſentientibus, quippe quorum corpora non aluntur, auxilio eſt, eruum toſtum in nucis auellanæ magnitudinem melle collectum, & ante cibos exhibitum.

Ad fudores diuprimendos.

Sudores in iis qui exoluuntur cohibent inſperſa hæc: terra Samia, gypſum, argenti ſpuma, galla, ſciſſile alumen, myrtus, ſulphur viuum, oleum agreſtis olcæ, myrtinum, terebinthinum, œnanthinum, roſaceum, melinum & lentiſcinum. Eoſdem hæc illita ſiſtunt: manna & amylum cum oui candido: bulbi triti cum pipere & vrticæ ſemine, ceræ momento, gummi, ononidis ſemine & pauco nitro.

Ad cardiacum affectum.

Cardiacos iuuant hæc ſtomacho in modum cataplaſmatis impoſita: rubi folia cum pauco cerato vel pane, myrti folia aut baccæ, vitium capreoli, plantago cum pane aut cerato modico, mala cotonea, palmulæ, intubus agreſtis & ſatiuus. Quin & vtiliter infunduntur enemata è piſſanæ decoctæ cremore, è partium extremarum pedúmve decocto in vino, aut ex ouis crudis cum vino. Sed & ægrorum extremæ partes commodè inunguntur cerato liquido cũ trito ſinapi, aut ſicco quod vino diſſoluatur.

Pulmonis thoracíſque affectuum remedia.

Ad ſanguinis reiectionem.

Sanguinis reiectioni medentur in potu ſumpta hæc: agarici trium obolorum pondus in vino, adianti

ſuccus cũ aceto cyathi vnius quantitate per interualla multa abſorptus: ſimiliter & ſucci è polygono, ſemperuiuo, plantagine, rubo, portulaca aut vitium capreolis: balauſtium cum poſca, mentæ ſuccus per ſe & cum poſca vel aqua, clymeni ſuccus trium obolorum pondere ex aqua, cupreſſi pilulæ ex aqua tritæ & potæ, lyſimachia herba eiuſdémque ſuccus, myricæ fructus tritus eiuſdémque cortex, ferulæ medulla & œnanthe ſicca.

Ad reiectiones diuturnas.

Diuturnas autem reiectiones ſiſtunt, porri ſemen, myrti ſemen potum ex aqua, vel potiùs myrti baccarum ſuccus, vitex trioboli põdere cum poſca, roſarum capita trita ex aqua, ſymphytum petræum eiuſdémque ſemen, ſpinæ albæ radix drach. j. pondere cum oxycrato potá, althææ radicis decoctum: glutinum è zea coctum, quale librarium eſt, delinctum: confert & cumenta. Aliud: farinæ hordeaceæ per linteolum in ſuccum ſolutæ dimidium cyathum, addita etiá menta, exhibeto. Valent & hypociſtidis ſuccus cum thuris momento, amygdala pota cum aqua frigida, amygdala amara cum amylo & menta ex aqua bibita, portulaca in cibis ſumpta, arctii radix trium obolorum pondere cum poſca & pineis nucleis xl. aſpalathi ſuccus cum oxycrato, rubi ſuccus, Samiæ terræ aſter ex aqua: membranaceum id quod in quercu inter caudicem & corticem medium interiacet, feruefactum: aut pellicula quæ glandem proximè contegit ſimiliter feruefacta, cornu cerui uſtum cum poſca, caſtanearum decoctum, ſalicis fructus cum vino, centaurij maioris radix drach. ij. pondere cum vino, betonicæ folia drach. ij. pondere cum vino, corallij drach. j. ex aqua, leucographidis tárundem ſimili modo, lapis hæmatites cũ ſucco Punici, oſtracites lapis drach. j. pondere cum aqua, deglutitus è commanſa maſtiche ſuccus, coroneorum flos ex poſca tritus, rubricæ Lemniæ drach. j. ex aceto, liquefcens è tragacantha linguę ſubdita ſuccus, tragij ſemen cum vino, quinquefolij è radice ſuccus cum poſca, ſuber è veteribus calceamentis tritum, ſtercus columbinum recens, ſtercus anſerinum, ſtercus gallinaceum, ſtercus ſuillum, ſtercus caprinum, ſtercus bubulum, ſtercus aſininum, ſtercus equinum, ſtercus leporinum, ſtercus hominis, ſtercus canis, ſtercus vulturis, ſtercus accipitris, ſtercus milui, ſtercus ſimiæ, ſtercus crocodili, ſtercus hyænæ, ſtercus ſtrutionis, ſtercus ſtellionis, ſtercus ſcinci, ſtercus lacertæ, ſtercus ſcarabæi, ſtercus formicæ, ſtercus ſcorpionis, ſtercus ſolipugæ, ſtercus ſimiæ, ſtercus crocodili, ſtercus hyænæ, ſtercus ſtrutionis, ſtercus ſtellionis, ſtercus ſcinci, ſtercus lacertæ, ſtercus ſcarabæi, ſtercus formicæ, ſtercus ſcorpionis, ſtercus ſolipugæ,

A χυλὸς κεκαῤῥοφήμενος ὧν ὄξῦ ὅσον κύαθος
ἀ. κᾶὶ ὧν ἐκ Διοσκουρίδου ἢ πάλιν, ἢ πολυγόνου χυλὸς, ἢ ἀκτζώσου, ἢ Ἡριογλώσσου χυλὸς ὁμοίως, ἢ βάτου, ἢ αἰδοάχνης, ἢ ἑλίκων ἀμπέλου, ἢ βαλαύστιον σὺν ὀξυκράτῳ, ἢ ἡδυόσμου χυλὸς καθ' ἑαυτὸν καὶ σὺν ὀξυκράτῳ ἢ ὕδατι, ἀσκληρύμενος χυλοῦ τερε-
B βόλεον μὲν ὕδατος, κυπαρίσσου σφαῖρα μὲν ὕδατος λφ. πτισάνης ἀλφιτώδους, λυσιμαχίας πόα ℥ ὁ χυλὸς αὐτῆ, μυρίκης καρπὸς ϗ λφος ϗ φλοιὸς αὐτῆς, ναρδήκος σὺν τερεβίνθῳ, οἰνάνθη ξηρά.

Ad reiectiones diuturnas.

xxx. Πρὸς δὲ τὰς πολυχρονίους ἀναγωγὰς ἰσχάς, πόαν σου καρπὸς, μύρσου σπέρμα μὲν ὕδατος ποτὸν, μᾶλλον δὲ μὴ μύρτων χυλοῦ, ἄγνου τερεβόλεον μετ' ὀξυκράτου, ῥόδων κεφαλαὶ λφ. μὲν ὕδατος, σύμφυτον πετραῖον καὶ ὁ καρπὸς, ἀκακίης λευκῆς
C ῥίζης ≺ ά. μετ' ὀξυκράτου, ἀλθαίας ῥίζης ἀφέψημα. κόλλα ἐκ τζειᾶς ἐψητέα, ὡς εἰς βιβλία, ἐκ πολχρόμβη· ἁρμίζῃ καὶ στυπτηρίδος, ἢ ἡδυόσμου, ἢ ἀλεύρου χριθίνου κυάθ. ϛ'. χυλίσας δι' ὀθονίου καὶ μίξας ἡδύοσμον δίδου.
D ἐκτοκισίδος χυλὸς μὲν λιβανώτου ὀλίγου, ἀμυγδάλης πανάκεια μὲν ὕδατος ψυχροῦ, ἀμυγδάλης πικρὰ μετ' ἀμύλου καὶ ἡδυόσμου πανάκεια μὲν ὕδατος, ἀνδράχνη ἑαθιομένη, ἀρκείου ῥίζης πετωλόλοι μετ' ὀξυκράτου καὶ γροβίλου κόκκων μ'. ἀσπαλάθου χυλὸς μὲν ὀξυκράτου, βάτου χυλὸς,
E γῆς Σαμίας τὸ ἀστέριον σὺν ὕδατι. ἀρυὸς δὲ μεταξὺ τῆ͂ περέμνου καὶ τῆ͂ φλοιοῦ ὑμένωδες ἐκτοκεστέον· ἢ ὁ περὶ τὴν βάλανον ὑμένιον ὁμοίως ἐκτοκεστέος. κέρατος ἐλάφου κεκαυμένου σὺν ὀξυκράτῳ, κισσίνου ἀφέψημα, ἰτέας καρπὸς σὺν οἴνῳ, κενταυρίου τῆ͂
F μεγάλου ῥίζης ≺ ϛ'. στυπτηρίας οἴνῳ, κέδρου φύλλων ≺ ϛ'. σὺν οἴνῳ, κρεμίου δραχμὴ μὲν ὕδατος, λιθυσπερμάδος ≺ ά. ὁμοίως, αἱματίτης λίθος σὺν χυλῷ βοιᾶς, ὀστρακίτου λίθου ≺ ά. μὲν ὕδατος, μαστίχη ἀλφιτωμένη καὶ τῆ͂ χυλοῦ κεκτημένου, κυδωνίων αὐτος μετ' ὀξυκράτου λείου, μίλτου Λημνίας ≺ ά. στυπτηρίας, πεταλακθῦον ἐκτοκισμένον, πεντεφύλλου τῆς ῥίζης ὁ χυλὸς στυπτηρίας, φελλὸς ὁ ἐκ τῶν παλαιῶν κεκαυμένος

Diuretici ſemen, Moliba-num.

κυπαρίσσου.

Dioſc. j. de mat. med. cap. 102. στυπτηρίας, ex vino.

Cyathos ſex, Moliba-nus. Sed forte cyathum ϛ'. i. ſemis legere præſtabit. nam & aridorum menſura cyathus eſt. Geſn.

Ita Dioſc. j. de mat. med. ſi addit febris: ſin minus, ex aqua.

κεφαλὴ mamil. Moliba-nus.

κεκαυμένος Moli.

ὁ ἀμυγδ. Mald.

μίων κεκαυλιδῶσ καὶ ἀκακὸσ λῆσ μετ' ὀ- A
ξυκράτου πυόμβυοσ, κονία πυομβύη, γάλα-
κτι λαθυρόμοιον γυναικὸσ καὶ μάλιστα ὅτι
τῇ ἀσσοφυιόττων. Ἐπιτίθεται δὲ ὠφελί-
μωσ καπὶ τῶ ὑωέχειν ὅτι τῇ αἱμοπτοικῷ-
σσόγλοσ ὀξυκράτου, εἰ πολυξέη ὁ ῥῦσμα-
πισμόσ· ὑπὸ τὰ σύφυλλα, οἷον αἰ εἴη σέσις, πολυ-
γόνου, ἀνδράχνη, κυδώνια, βάτοι, φοίνικες, B
σίδια, μυρσίνη· Ἔμπλαστα μετ' ἄλφιτου ἢ ἀλ-
φίτου.

ταῦτα δὲ, subaudito, ἐπιτίθενται

XXXI. Τοὺσ μὲν βῆχασ τοῦσσοφάποις
ἀσύμφοροῦν ὅτι ἀσκαπτοῦν. δι' ὑδροποσίας
δὲ καὶ οἰκείου ἐφθῆσ τῆσ ὀφθήματοσ
ὀύχρεόσ ὅτι θεραπεύειν. Χρονιζούσασ δ' ἰά-
ται ἔμπλαστα πυόμβυα· ἀκακίησ ῥίζησ ⊀ ά. C
μέλιτοσ, ὀξυκεκλίδεσ ἑ. ἢ ϛ'. ἢ ζ'. ἢ ἡ. κε-
δρίδεσ πυόμβυαι σὺν οἴνῳ ἢ μελικράτῳ, ἀ-
σφοδέλου ῥίζησ ⊀ ά. μετ' οἴνου, ἀσφαλ-
τοσ ἀμὶ κεκαπαστου λαμβανομβύη, βακ-
χαρίδοσ ἀφέψημα σὺν ὕδατι, βαλσάμου
κεκαπαστοῦ θραχμὴ σὺν οἰνομέλιτι, δαφνίδεσ
δύο λᾶαι σὺν ὕδατι, ἐλξίτησ χυλὸσ κεκαρ- D
ῥοφουμβυος ὅσον * κύαθον, σμύρνησ κυάμου
μεγέθοσ κεκαπυόμβυον, σμυρνίου ῥίζα κε-
κοπυομβύη. ζύμου, ἢ ζυμβρας, ἢ ὑσσώπου

κύαθου.

δαπέζεμα ἢ ἀφέψημα μετὰ μέλιτοσ καὶ
σύκων ξηρῶν. ἰπποῦριδοσ χυλὸσ ἢ ἀφέψη-
μα, ἢ ἱσσοπου μετὰ μελικράτου, ἢ κόρυα
Ῥοδίνη πυόμβυα μετὰ μελικράτου ἢ πε- E
πτρέωσ, * κυκλαμίνου ῥίζα μασσωμβύη,
χαλβάνη αὐτὴ κεκαπτύλου, κεντρωνείου τῆ
μεγάλου ῥίζησ ⊀ ϛ'. σεὺ οἴνῳ, κόμμι ἀ-
μυγδαλᾶσ πικρᾶσ ἢ * κερασίων ἢ κοκκυ-
μήλων μετὰ κράματοσ, λαβδάνου σὺν σύφα-
κι αὐτῆ κατάπτου, καὶ αὐτὸσ ὁ σύφαξ καθ'
ἑαυτὸν, λυκίου ἰνδικοῦ κυάμου ὃ μεγέθοσ F
ὁμοίωσ. μηκώνιον σὺν σύφακι καὶ σμύρνῃ ἴ-
σοισ ἀναπλασσόμβυα εἰσ ὀβελισκία μεγέθη,
ἀναλαμβανόμβυα μετὰ ἔφθιῶ γ'. ὀπτὰ-
ῥοφουμβύου ὕδατοσ εἰσ κοίτου ἀβλαβῶσ
δίδοται. μαστίχη λεία ποιεῖ κεκαπυομβύου
ὕ χυλοῦ, οἰναίνῃσ τῆσ ποίασ καρποῦ ἢ φύλ-
λα καὶ καυλὸσ σὺν οἴνῳ ἢ σὺν οἰνομέλιτι, G

Hæc vox forte redundat.

ὀπόφυλλον μετὰ τοῦσσόσου καὶ ὄξους, ὀπὸσ,
ἢ ῥοῖον ἄπυρον, ἢ σαγάπηνον, ὀπὸσ σὺν ὠῷ

mentorum ſoleis, ſeu vſtum ſeu etiam non vſtum, tritum & è poſca bibitum, lixiuium porum, lac denique muliebre ex ipſa mamma ſuctum, id quod præcipuè tabeſcentibus confert. Foris verò ſanguinem excreantium pectoribus vtiliter imponitur ſpongia ex poſca, ſiquidem vehemens eſt fluxio: ſic & adhibentur aſtringentia, qualia fuerint, intubus, polygonum, portulaca, coronea, rubus, palmulæ, cortices mali Punici, myrtus: hæc autem cum pane polentáve imponuntur.

Aduſtæ vires.

Tuſſes quidem recentes curare ſuperuacaneum eſt, cùm & aquæ potu & conuenienti cibo qui in forbitionibus offertur iis mederi. ſit facile: diuturnis autem tuſſibus hæc aſſumpta medentur: acanthi radicis drach. j. cum melle iuniperi baccę quinque, ſex, ſeptem octóve: cedri fructus poti cum vino aut aqua mulſa, aſphodeli radix drach. j. pondere cum vino, bitumen catapotij inſtar deuoratum, baccharidis decoctum ex aqua, balſami fructus drach. j. pondere cum vino mulſo, lauri baccæ binæ tritæ cum aqua, helxines ſuccus menſura cyathi abſorptus, myrrha fabæ magnitudine deglutita, ſmyrnij radix deuorata: thymi, thymbræ aut hyſſopi dilutum decoctúmve cum melle & caricis: equiſeti ſuccus aut decoctum, iſopyri decoctum ex aqua mulſa, nuces auellanæ in aqua mulſa potæ adiecto pipere, caucalidis radix commanducata, galbanum catapotij inſtar aſſumptum, cētaurij maioris radix drach. ij. pondere cum vino: gummi amygdali amaræ aut ceraſi aut pruni cum vino diluto: ladanum cum ſtyrace inſtar catapotij ſumptum, atque ipſe etiam ſtyrax per ſe: ſimiliter & lycium Indicum fabæ magnitudine. Meconium cum ſtyracis & myrrhę partibus æquis in paſtillos granorum erui magnitudine conformatur, è quibus tres à cibo ſub horam ſomni aqua ſuperbibita tutò exhibentur. Confert & maſtiche trita, deglutito inde ſucco: item cœnanthes herbæ folia, ſemen & caulis cum vino aut cœnomelite, laſerpitij ſemen cum porro & aceto, ſulphur viuum aut ſagapenum, laſer in ouo

dix, alcæa in melicrato, rutæ agreſtis ſemen in vino, halimi radicis drach.j.in melicrato,radicis bryoniæ ſuccus ex melle delinctus, fimus ſuillus aceto ſolutus & potus, ariſtolochiæ radix cum ruta, iuniperi baccæ quinque ſéxve ad octo vſque potę cum aqua mulſa,aſphodeli radicis drach.j.cum vino, baccharidis decoctum in aqua, bulbi aſſati in cibo ſumpti cum oleo,verbaſci radix cum vino: gentianæ radicis drach.ij.aut ſucci drach.j.cum aqua:helenij radicis decoctum,elichryſi aut ſerpylli aut equiſeti radices & folia cum aqua aut vino, calami aromatici oboli duo cum vino, calaminthę decoctum,galbanum inſtar cataporij deuoratum, cétaurij radicis drach.ij. cum vino, cedri fructus eodem modo, betonicæ foliorum drach. j. cum aqua mulſa , clinopodij decoctum , coſti drach.j. cum vino & abſinthio , lilij radix cum melle,libanotidis radix, ſapphirus lapis in potu ſumptus,iridis radix cum vino paſſo , ſilphij liquor cum lixiuio colato,opopanax cum marrubij aut origani decocto: moly tritum cum pipere & exiguo myrrhæ , addito pauco vino aquáve:ſagapeni drach.j.cum aqua mulſa , ſciſeli cum vino , ſcordium cum reſina,naſturtio & melle.

Ad pleuritidem.

Pleuriticis hæc ſubueniunt in potu ſumpta : agallochi drach. j. cum aqua mulſa , æthiopidis radix in melicrato cocta:ſimiliter & acori radicis drach.j.cum trifolij ſeminis pari quantitate : centaurij radicis drach. j. ſimili modo , abrotoni decoctum cum aqua mulſa , ſagapeni drach. j.eodem modo , vrticæ ſemen cum melle delinctum,bryoniæ radix cum melle ſimili modo, apocyni ſemé potum ex aqua: ſuillum ſtercus aqua ſolutum potúmque, etiam diuturnos admodum dolores ſoluit : ariſtolochiæ radix ex aqua pora , ari radix cocta in cibis ſumpta, ſimilitérque dracunculi,aſphodeli radix cum vino. Inueterato autem affectu, balſami ſemé drach. j. pondere cum aqua mulſa: cétaurij maioris radicum drach. ij. cum vino , leucacanthæ è radice ſuccus cyathi vnius menſura cum aqua mulſa , radix peucedani de-

A ζα , ἀλκαία σὺν μελικράτῳ , πηγάνου ἀγρίου σπέρμα σὺν οἴνῳ. ἁλίμου ῥίζης ⊀ ά. σὺν μελικράτῳ , βρυωνίας ῥίζας χυλὸς σὺν μέλιτι σὰλεύχρηδμος, ὑὸς "ἄφοδος ἔξω διεῤῥῆξαι καὶ ποῆσαι. ἀριστολοχίας ῥίζα μετὰ πηγάνου , ἀγκυθίδες ε. ἢ ς'. μέσπερ ἡ. πιπερώδους σὺν μελικράτῳ, ἀσφοδέλου ῥίζης B ⊀ ά. σὺν οἴνῳ, βακχαρίδος ἀφέψημα σὺν ὕδατι, "βολβοὶ ὀπτοὶ ἐσθιόμενοι σὺν ἐλαίῳ, φλόμου ῥίζα σὺν οἴνῳ, ἡμιώνης ῥίζης ⊀ ϛ'. ἢ χυλοῦ ⊀ ά. σὺν ὕδατι. ἐλενίου ῥίζης ἀποζεσμα · ἐλιχρύσου, ἢ ἑρπύλλου, ἢ ἱππουριδος ῥίζαι καὶ φύλλα σὺν ὕδατι ἢ οἴνῳ. καλάμου ἀρωματίτου ὀβολοὶ δύο σὺν οἴνῳ, C καὶ καλαμίνθης ἀποζεμα, χαλβάνη αὐτὴ καταπέλιον, κεντωρίου ῥίζης ⊀ β'. σὺν οἴνῳ, κεδρίδες ὁμοίως, κέδρου φύλλων ⊀ ά. μεθ' ὑδρομέλιτος , κλινοποδίου ἀποζεσμα , κόστου ⊀ ά. μετ' οἴνου καὶ ἀγλωσσου, κρίνου ῥίζα σὺν μέλιτι , λιβανωτίδος ῥίζα, λίθος σαπφείρος πανόμβυος , ἴριδος ῥίζα σὺν γλυD κεῖ, ὀπὸς σιλφίου μετὰ κυπρίας ὑλισθῆς. ὀποπάναξ μετὰ πορραίου ἢ ὀρεγάνου ἀποζέματος , μῶλυ λεῖον σὺν πεπέρει καὶ ὀλίγῃ σμύρνῃ μετ' οἴνου ὀλίγου ἢ ὕδατος, σαγαπήνου δραχμὴ σὺν ὑδρομέλιτι. σίσελι σὺν οἴνῳ, σκόρδιον σὺν ῥητίνῃ Ϲ καρδάμῳ καὶ μέλιτι.

E xxxv. Πλευριακοῖς δὲ ὠφελεῖ πυόμενα· ἀγαλλόχου ⊀ ά. μεθ' ὑδρομέλιτος, αἰθιοπίδος ῥίζα σὺν μελικράτῳ ἑφθεῖσα, ἀκόρου ῥίζης ⊀ ά. μετὰ πευκεδάνου καρποῦ τῶ ἴσου ὁμοίως, κεντωρίου ῥίζης ⊀ ά. ὁμοίως, ἀβροτόνου ἀποζεσμα μεθ' ὑδρομέλιτος, σαγαπήνου ⊀ ά. ὁμοίως, κριθῆς σπέρμα σὺν μέλιτι. σκαλοχόμβιον, βρυωνίας ῥίζα F σὺν μόλιβι ὁμοίως, "ἀπὸ κριὸς σπέρμα πεθὲν σὺν ὕδατι· ὑὸς "ἄφοδος ἀνεῤῥῆσα ὕδατι καὶ ποῆσαι, ᾗ τὰ λίαν χρόνια ἀλγήματα λύει· ἀριστολοχίας ῥίζα ποῆσα μεθ' ὕδατος, ἄρου ῥίζα ἑφθὴ ἐσθιομένη, θραχηλίδες ὁμοίως, ἀσφοδέλου ῥίζα μετ' οἴνου. ὅτι δὲ τῷ κεG χρονισμένων, σαλασμὸς καρποῦ ⊀ . σὺν μελικράτῳ. κεντωρίου τῆς μεζάλης ⊀ β'. τῆς ῥίζης σὺν οἴνῳ, λευκακανθης ῥίζης χυλοῦ κύαθ. ά. σὺν μελικράτῳ, ῥίζα πευκεδάνου ἐκ-

ς'ριον hoc eſt, *lyſimachia* addit Dioſc. 2. de mat. med. cap. 98.

Dioſc. 2. de mat. cap. 100. cum aceto eliam.

Dioſc. 3. de mat. med. cyathi tres cum vino.

λεχομένῃ σὺν μέλιτι. πεζὸν σέλινον ὁμοίως. πηγανίου ἄπιον, ἀνήθου, ἢ τευτλίδος, ἢ συμφύτου σὺν μελικράτῳ. τετράφυλλου καρπὸς καὶ τὰ φύλλα ζωὸ μελικράτῳ. τραγορίγανος ἀποφορηθεῖσα καὶ ὑποσπονδυμονικοῖς ὠφελεῖ μεθ' ὑδρομέλιτος. ψευδοβουνίου κλωνία τρία ὁμοίως, σαγαπηνοῦ < ά. μετὰ πηγανίου ἀποζέματος. Καταπλασμάτιον δὲ ὠφελεῖ τοὺς πλευριτικούς. κριθινον ἄλευρον σὺν μελιλώτῳ καὶ κωδίαις μήκωνος ἑψηθὲν σὺν μελικράτῳ χαλβάνη ἢ ῥητίνη τερμινθίνη ὑποτεθὲν καθ' ἑαυτὸ αὐτὴ μαλάγματος. ῥίζα κρόμμυος κωλυσα σὺν τοῖς καυλοῖς, ἀναληφθεῖσης τῆς τέφρας ἀξουγγίῳ πεπλασμένῳ καὶ ὑποτεθείσης· κυπάρισσος σὺν πηγάνῳ φύλλοις. σαγαπήνιον ἀναληφθὲν κηρωτῇ μυρσινίνῃ, ὑποσίσιον ὁμοίως, τέφρα κληματίνη σὺν ἀξουγγίῳ, κυπαρίσσου φύλλα ἁπαλά, καὶ σῦκα, καὶ ἀξουγγίου, ἴσα. ἢ θαλλὸς χυλῷ ἐλαίας κεκαπνισμένος ὑποζώννυσι πρὸς ὀλίγον. μάλιστα δὲ ποιεῖ ὑπὸ τὴν ἀναπνευμονικὴν κώδιον ὑποζωσθὲν πίσσῃ ὑγρᾷ, καὶ θείῳ ἀπύρῳ κεκαπνισθέν, καὶ ὑποτεθὲν παπλασθὲν τῇ πίσσῃ, καὶ ὑποτεθὲν· δεῖ δὲ τὰ μέσα τὸ κωδίου ῥηγνύναι, ἵνα μὴ διαῤῥυῇ ἡ πίσσα. καὶ ὁ ἀπὸ σωματεμπόρων δὲ θρῶπαξ ὠφελεῖ καταπλασθεὶς μόνος. καὶ κονία ἀσβέστου ὀξυγαλακτισθεῖσα καὶ ἀναληφθεῖσα κηρωτῇ κυφρίνῃ. σπόγγοι ἁλισθῶσι σὺν ὄξει, μυρρίνου ὀποῦ Μηδικοῦ ὀλίγου.

Σπογγιαι σὺν, Moibanus. commodius legeretur poſt ὄξει. Deſit autem σπογγιαι in Codice Gerlin.

XXXVI. Περιπνευμονικοῖς δὲ ὠφελεῖ· θραψοῦλλου ῥίζα ἡ ἄγρου ἐφθὴ ἐναθιομβὴν σὺν μέλιτι, κριθὴς σπέρμα σὺν μέλιτι ἐκλειχόμενον. ἀμύγδαλαι πικραὶ σὺν ὕδατι πινόμενα, ἢ ἐκλειχόμενα σὺν ῥητίνῃ τερμινθίνῃ. βαλσάμου καρποῦ < ά. μεθ' ὕδατος. ἀψίνθιον ἀποζέμα ποθὲν μέθ' ἥρεως, ἢ ὑσσώπου ὁμοίως. κυίδης φύλλα μετὰ πηγάνου ἀποζέματος ἢ σὺν μόλυβδαινα. πολυγόνατος χυλὸς κεκαῤῥοφημένος σταγόνως, ἢ μελίκρατον πινόμενον ἀπεξεσμένον.

XXXVII. Ἐπὶ δὲ τὴν λεχομένων ἀναφορικῶν αἵμα τὰ ἐκθώρακος, σκίλλα ὀπτὴ σὺν μόλυβδαινα ἐκλειχόμενον. σκόροδον· ἐφθὸν δὲ ὀπτὸν, καὶ τὸ ἔξωθεν μυελῶτον. πεπλασμένα ῥίζης ὀπὸς ἐκλελειμένος. θραύσεις κεφαλῶν, καὶ πόδες ὕγιοι

Moibanus ὁμοίως videtur legiſſe, ſed ſine cauſa.

A linctа cum melle, ſimiliter & petroſelinum: decoctum rutę, anethi, ſtœchadis aut ſymphyti cum aqua mulſa: trifolij ſemen & folia cum melicrato: tragoriganum maceratum etiam peripneumonicos adiuuat cum aqua mulſa: pſeudobunij ramuli tres eodem modo, ſagapeni drach.j. cum rutæ decocto. Cata-
B plaſmatū verò more impoſita hæc pleuriticis auxilio ſunt: hordeacea farina cum meliloto & papaueris calycibus cocta in melicrato, galbanum aut reſina terebinthina, impoſita per ſe pro malagmate: braſſicæ radicis vnà cum caulibus exuſtæ cinis vetere axungia exceptus & impoſitus: cupreſſus cum rutæ
C foliis, ſagapenum ceraro myrtino exceptum, marrubium ſimili modo, ſarmentitius cinis cum axungia: tenellorum cupreſſi foliorum, ficuum & axungiæ pares portiones. Aliud: thapſiæ ſucco thoracem ad breue tempus illinito: hoc genus remedij peculiariter confert peripneumonicis. Iuuat & ouina
D pellis oblita pice liquida, cui ſulphur viuum inſperſum fuerit, & adhibita. Pellis verò medias tantùm partes illini oportet, vt ne pix diffluat. Prodeſt & mangonum dropax perunctus, itidémque calx viua cum aceto ad ſtrigmenti craſſitudinem redacta & cerato excepta cyprino: baccæ denique caprinæ
E cum aceto, admixto etiam pauco liquore Medico.

Ad peripneumonicos.

Peripneumonicis auxilio ſunt iſta: dracunculi aut ari radix elixa & cum melle in cibis ſumpta, vrticæ ſemen cum melle delinctum, amygdala amara cum aqua pota, aut delincta cum reſina terebin-
F thina, balſami fructus drach.j. pondere cũ aqua, abſinthij decoctum cum iride potum, hyſſopi ſimiliter, polygoni ſuccus frequenter abſorptus, aqua mulſa feruefacta in potu.

Ad vitioſè è pectore retenta adiuuandum.

Vitioſa pectore contenta, in his qui anaphorici dicuntur, hæc educunt: ſcilla toſta cum melle delincta, allium elixum toſtúmque &
G quod ex eo paratur, intritū, peucedani è radice liquor delinctus, porrum capitatum & pedes ſuilli vnà

ſorbili ſumptum, ſaluia in ſorbitione hausta: ari radix cocta in ſorbitione, ac eadem etiam per ſe in cibo ſumpta: ſimili quoque modo dracunculi radix, vuæ paſſæ detractis vinaceis eſitatæ, mel coctum inſtar cataporij deuoratum: acetum ſcilliticum abſorptum, (ſed recentes tuſſes acetum irritat.) panacis aut peucedani è radicibus decoctum aut eorundem liquor deuoratus: marrubij decoctum cum melle: porrum coctum in cibo ſumptum, ex eodem ſuccus expreſſus hauſtus: ſandaracha cum cera inſtar catapotij aſſumpta, ſeſeli cum vino potum, ſcillæ coctæ drach. j. cum aceto mulſo aut vino mulſo, allium ſeu coctum ſeu crudum in cibo ſumptum, caricæ ſuper prunis aſſatæ inſperſo pipere, chamędryos decoctum, palmulæ caryotæ in vino maceratæ, deindéque toſtæ ſuperinſperſo pipere: bryoniæ radix alba in puluerem contrita & pauco melle cocto excepta, inſtar cataporij deuorata: eſt enim acris: fœnigræci decoctum ex aqua diebus quindecim cyathi męſura potum: eryſimum aut naſturtium diei vnius ſpatio præmaceratum, deindéque in priſſana coctum & abſorptum. Aliud ad tuſſiculam: pulegium præbe manducandum: aut hyſſopum ex vino tepido propinato ieiuno, & ſuperdormiat. Aliud: hederæ acinis, ligno aut foliis tuſſi fluxionique obnoxium fumigato, & ſanabitur: aut reſinam cum vino vetere, aut cannabis agreſtis ſemen ex aqua propinato: aut cedriá cum vino ieiunis potui dato, aut arſenicum cum ouo ſorbili exhibeto, aut ſulphur viuum ſimili modo. Aut: fœnumgræcum, hyſſopum aut pulegium ex poſca decoquito, & ieiuno propinato. Aut: oleæ laurique folia tuſa tritáque tribus matutinis ternûm cochlearium menſura potui dato. Tuſſes quæ cum vehemēti ſunt defluxione, iuuat, equina ſpuma pota cum aquæ dimidia hemina. Validas tuſſientium excreationes adiuuat, vinum in excauata ſcilla per noctem relictum & vrgente tuſſi exhibitum: fumatur verò per cannulam & parciore quantitate, propter acrimoniam: confert & acetum ſcillinum abſorptum.

A ῥοφητῷ λαμβανόμενος, ἐλελίσφακος ἐν ῥοφήματι λαμβανόμενος· ἄγευ ῥίζα ἑφθὴ ἐν ῥοφήματι, καὶ καθ' ἑαυτὴν ἑφθὴ ἐσθιομένη· ἢ δρακοντίου ῥίζα ὁμοίως, σταφίδες ἐκκεχαραγμέναι καὶ ἐσθιόμεναι, μέλι ἑφθὸν αὐτὴ καθ' αὑτὸ πόσιον λαμβανόμενον, ὄξος σκίλλινον καταῤῥοφούμενον· ἔτι δὲ πρὸς στόμαχος

B πεις ἐρεῖζ ἕ ὄξος. πάνακες ἢ πεύκεδάνου ῥίζης ἀφέψημα, ἢ ὅπος ὁ Ϝύπων καὶ πεπόμενος, σταφὶς ἐσθίεσθαι ἐκπέζεμα σὺν μέλιτι, σταφὶς ἑφθὸν ἐσθιόμενον, καὶ τὸ χύλισμα αὐτοῦ καθ' αὑτὸ πόμενον. σανδαράχη σὺν κηρῷ αὐτὴ καθ' αὑτὴν, σέσελι σὺν οἴνῳ πινόμενον, σκίλλης ἐφθῆς < α. σὺν ὀξυμέλιτι ἢ οἰνομέ-

C λιτι, σκόροδον ἑφθὸν ἐν ὠμῷ ἐσθιόμενον, σῦκα ξηρὰ ὀπτηθέντα ἐπ' ἀνθράκων ἐμπιπτασμένα πεπτικὰ, χαμαίδρυος ἀφέψημα. * καρυωτὴ βραχέντες ἐν οἴνῳ, ἔπειτ' ὀπτώμενοι ἐπίπαν θέλος πεπέρεως. βρυωνίας ῥίζα λευκὴ, ξηρὰ, λεία, καὶ ὀλίγῳ μέλιτι ἐφθῷ ἀναλημφθεῖσα αὐτὴ καταπόσις. ἔστι γὰρ δριμεῖα.

D τήλεως κύαθος ἐψηθεὶς μεθ' ὕδατος καὶ πινόμενος ἕκτῃ ἡμέρας ιε'. ἐρύσιμον ἢ κεράδαμον προσφαγὲν ἡμέραν α'. εἶτα ἐν πίοσθμῃ ἐψηθὲν καὶ ῥοφούμενον. Ἄλλο πρὸς βη-

Γλήχωνα & πολεμὸν pro ἔσω, ἐσωσον.

χίον. Λίνων δίδου ϟβ. σμα ασησαθαι, ἴσῳ μετ' οἴνου χλιαροῦ δίδου πιεῖν νήστ, καὶ κοιπάτῳ. Ἢ χαστόκακκα, ἢ ζύλῳ, ἢ φύλλα κά-

Κλοιὸν κισσίνεις, & πισσᾶ ἐξ ὕδατος φόνιος &c.

E πτιζε ⊗ βηχικὸν καὶ σμύρνεσθαι, καὶ ἰᾶται. ἢ ῥητίνη σὺν οἴνῳ παλαιῷ πόπτιζε, ἢ, ἀγελοχαμαίδου σπέρμα πότιζε μεθ' ὕδατος, ἢ κεδρίαν πότιζε νήστ μετ' οἴνου, ἢ ἀρσενικὸν καὶ μετ' ὠοῦ ῥοφητοῦ δίδου φαγεῖν, ἢ θεῖον ἄπυρον ὁμοίως, ἢ πάλιν ὑσσώπου, γλήκων μετ' ὄξυκεράτου ἐψήσας δίδου πιεῖν νήστ. ἢ ἐ-

ἀγκυκαμαίδος σπέρμα ποίει in Euporiſtis Galeno attributis.

καὶ videtur expungendum. πάλιν ὑσσώπου, ἐ γλήκωνα.

F λαίας φύλλα καὶ δάφνης κόψας καὶ λειώσας δὸς πιεῖν γ'. πρὸς ἴας κ. χλ. γ'. Ταῖς δὲ μετὰ ῥευματισμοῦ πολλοῦ ὠφελεῖ ἀφεὸς ἵππου μεθ' ἡμικοτυλίου ὕδατος πινόμενος. Ταῖς δὲ σφοδραῖς ὀπτὰ ὠσὶ τοῖς βηχικοῖς ὠφελεῖ οἶνος ἐν σκίλλῃ γλυφείσῃ ἐγκατερρίσας, καὶ διδόμενος καθ' ἑαυτὸ. ὀπτὸς

Expuitiones, Mofbanus, quaſſ ὠσὶ τοῖς legerit.

G τῆς βηχός. σίφωνι δὲ λαμβανέσθω, καὶ ὀλίγος ϟβ. τοῦ δριμύτητα. ὠφελεῖ καὶ ὄξος σκίλλινον καταῤῥοφούμενον.

Ἄλλο βηχικόν. Πᾶσι δὲ τοῖς βήσσουσιν ἁρμόζει βούτυρον μετὰ μέλιτος καὶ κυμίνου βραχέως. Ἅλειται δὲ τὸ βούτυρον ἴσον τοῦ μέλιτι, τῶν σπλήνων τῶν μέλιτος προσφριζούσης, καὶ οὕτω προστάλλεται τὸ κύμινον. ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ ὀπὸς φησικῶν.

A Omnibus porrò tuſſientibus conuenit butyrum cum melle & cumini exiguo: coquitur verò butyrum æquali quantitate cum melle priùs deſpumato, tandémque cuminum adiicitur: hoc genus remedij etiam phthiſicis ſeu ex pulmonum vlcere ad tabitudinem redactis opitulatur.

XXXII. Ἐκλείχοντα δὲ ὠφελεῖ. δρακοντίου ῥίζα ἑφθὴ μετὰ μέλιτος, ἀμυγδάλαι πικραὶ μετ' ἐλελισφάκου σὺν μέλιτι θερμαινόμενα. ἢ ὑμβρεγκ, ἢ ὕσσωπον, ἢ στοιχὰς σὺν μέλιτι. λινόσπερμον λεῖον σὺν ἴριδι καὶ καρύοις πικροῖς καὶ μέλιτι. κρίθινος ἄσπερμος ὁμοίως. πίσσα, πιστάκιον ὁμοίως, παρέσιον ξηρὸν ἢ καὶ ὑγρὸν λεῖον σὺν μέλιτι. ἢ ῥητίνη πιτυΐνη ὑγρά, ἢ τερμινθίνη ὀκλεχοιδής, σκόρδιον σὺν καρδάμῳ ἢ ῥητίνη καὶ μέλιτι. ἕρυσίον κοχλιάριον. σὺν μέλιτι. πραγάκανθον κόσσον χυλίζόμενον, φλόμου ῥίζα σὺν μδγτι, μελαίνιον λεῖον θερμασμένον αἱ ἁλήθειαι σαφίδος ὀροί, ἢ φοινίκων, ἢ γλυκύων.

B Hæc verò delincta iuuant: dracunculi radix cocta cum melle, amygdalæ amaræ cũ ſaluia in melle feruefactæ: thymbra, hyſſopus aut ſtœchas cum melle: ſemen lini tritum cum iride, amygdalis amaris & melle: vrticę ſemen eodem modo, pix, ſimiliterq; picinum oleum, marrubium ſiccum aut etiam virẽs tritum cum melle, reſina pinea liquida aut terebinthina delincta: ſcordium cum naſturtio, aut reſina & melle: ſtruthij ſeu radiculæ cochlearium vnum cum melle, tragoriganum cum melle, liqueſcens è tragacantha linguę ſubdita ſuccus, verbaſci radix cum melle, melanthium tritum mąceratúmque & exceptum carne paſſularum aut palmularum dulcium.

Sic Plinius, lib. 23. cap. 8. at Dioſcor. 4. de mat. med. mala myrobalana, cum melle & mace.

φοινίκων γλυκέων, Moib.

XXXIII. Ὑποδυομένοις δὲ ὠφελεῖ ζωμοὶ βοὸς, καὶ ὄξος καὶ λιπαρὸν σίφωνος καὶ ἀμβικος τετηκότος καὶ ☉ πυρηνία, δι' οὗ καὶ ὁ σίφων καθιέμενος ἀναπέμπει εἰς τὸ στόμα ☉ ἀτμόν. ἕρσενικόν, σανδαράκη λεῖα, ὡραίνεται ὕδατι καὶ πλατάνου τοῦ μεμελανωμένου ἀμβικι, καθιλλομένου τοῦ πυελικοῦ ἀμβικος. βηχικὸν φύλλα ξυμμίσγεται, θεῖον ἄπυρον, καὶ λέπυρος ἐρωμένης κατὰ ἑαυτὸν καὶ σὺν ῥητίνῃ τερμινθίνῃ, καθέσπολις, σανδαράκη καὶ σεῦ ῥητίνη ἢ τερμινθίνη, ἄσφαλτος, λιβανωτὸς σεῦ ῥητίνη, σπίλλα ξηρά, ἔρυσιμον, ἔλαιον κέδριον, κεντωρείου ῥίζα, μύρα ξηρὰ καρπός.

Fœniculi ſemen, Moib.

Ad eaſdem ſuffitus.

Tuſſes porrò diuturnas adiuuant ſuffumigata quæ ſequuntur, ita vt ex iis vapor in os recipiatur per arundineum canalem ollulæ in fundo pertuſę foramini inſertum. Hęc verò ſunt indenda ollulæ, ſarſenicum ſeu auripigmentum & ſandaracha trita & aqua irrigata, ac ipſi ollulæ vndique adhibendus ignis. Proſunt & ſuffitu tuſſillaginis folia, ſulphur viuum, calamus aromaticus per ſe & cum reſina terebinthina, propolis, ſandaracha cũ reſina terebinthina, bitumẽ, thus cũ reſina, ſcilla ſicca, eryſimũ, oleũ cedrinũ, cẽtaurij radix, fœniculi ſemẽ.

Ἀδύνατα ὑποδύεσθαι, Moib.

Ἀδύνατα καπνίζεσθαι, Moib.

XXXIIII. Ῥήγματα δὲ καὶ ἀπόσπασμα ἰᾶται πανόλβια. ἀβροπόνου ἀποζέσμα, καὶ τὸ καρπὸν λείου < ά. μεθ' ὕδατος. ἀλφιτα καὶ μετ' ὑδρομέλιτος, ἀσφάλτου χυλός, ἀκάνθου τὸ πανδέρωτος ῥίζα. ἀκόρου ῥίζης ἀποζέσμα, καὶ αὐτὴ ἡ ῥίζα ξηρά. πολυγόνου χυλός, χαμαίδρυος ἀποζέσμα, νάρδου ἀγρίας ῥίζα ὁμοίως, κεντωρίου μεγάλου ῥίζα, μολόχης ῥίζα μεθ' ὕδατος. χλεονίκιον μετ' οἴνου, στοιχὰς καρπὸς καὶ ῥίζα μετ' οἴνου, ἀλθαίας ῥί-

Ruptis & conuulſis medentur in potu ſumpta hæc: abrotoni decoctum, eiuſque ſemen tritum ex aqua drach. j. põdere: agaricum cum aqua mulſa, ſemperuiui ſuccus, acanthi pæderotis radix, acori radicis decoctum & ipſa quoque ſicca, polygoni ſuccus, chamædryos decoctum, nardi ſylueſtris radix ſimiliter, centaurij maioris radix, maluæ radix ex aqua, cleonicium ſeu clinopodium cum vino, ſeſeleos ſemen & radix in vino, althææ ra-

Ad ruptas vnà ſaluę.

Ita Dioſc. 3. de mat. med. ſemen centaurij maioris nõ febricitanti ex vino multo. Moib. ſed vocabulum legendum ſuſpicatur.

coctí in forbitionibus, polium eodem modo, ſtœchadis decoctum, ſymphyti petræi decoctum cum aqua mulſa, caricæ cum hyſſopo eſitatæ, earúdem decoctum cum hyſſopo, chryſocomes decoctum cum hyſſopo. Proficiunt etiam tum quę ad peripneumonicos præſcripſimus, tum & iſta: Strobilus integer ac recens cum adhærente reſina diligenter contuſus & in paſſo decoctus quotidie ſumptus: (fuerit verò ſatius paſſi vice ſcybelite vinum accipere:) pulegium cum melle, naſturtium toſtum ſimili modo: thymus, thymbra, hyſſopus, decocta in aqua: galbanum inſtar catapotij deuoratum: farina fabacea cum dracunculi radice, aut amygdalis in forbitione tritis aut cum melle delincta: orcheos ſerapiadis radix bibita, pix liquida cum melle delincta, ſagapenum cú aqua mulſa, ſcordij radix ſimili modo: eiuſdém q; ſeminis drach. j. cum vino.

Ad phthiſin.

Phthiſicis conueniunt in potu hæc: agarici oboli duo cum paſſo, acanthi pæderotis radices cum aqua mulſa: plantaginis ſuccus, atque ipſa herba in cibis ſumpta: arcij radix drach. j. pondere cum pineis nucleis xl. ex aqua pota: lac muliebre ſuctum è papilla, aut caprinum vel ouillum bubulúmve bibitum: lauri baccę tritę cum melle delinctæ: ſimiliter & eryſimi ſemina toſta cum melle aut ptiſſanæ cremore decocta, liquoris è thapſiæ radice oboli duo ex vino bibiti aut cum ſapa ſumpti, cancri elixi cum ſuo iure in cibis ſumpti, ſimiliter & ranæ, cratægoni radix cum melle, myrrhidis radix cum forbitione, pix liquida cyathi vnius mẽſura delincta, porri ſuccus, marrubium delinctum, rha cum aqua, ceruinus adeps recens in forbitione coctus, butyrum denique cum melle coctum.

Ad dyſpnœas, aſthma & orthopnœam.

Spirandi difficultati, anhelationi & orthopnœæ conferunt hæc ore ſumẽda: abrotoni ſeminis drachma cum aqua tepida, adianti decoctum ex aqua, periclymeni ſemen drachmæ pondere ad dies xl. cú vino, vrticæ ſemẽ cũ melle, vulpini pulmonis exiccati drach. iij. cum melicrato, bryoniæ radicis

A σπωνδύλῳδιον ῥοφήματος ἢ πόλιον ὁμοίως. ποιχάδος ἀφέψημα. συμφύτου πετραίου ἀφέψημα σὺν μέλιτι κράπῳ. σῦκα ξηρὰ ἕφθα σὺν ὕσσώπῳ, καὶ τὸ ἔσπλαγχνον αὐτῶν μεθ' ὑσσώπου. Χρυσοκόλλης ἀφέψημα μεθ' ὑσσώπου. Ἀνὶς δὲ καὶ πρὸς ὅσους ἐπιπνευμονικοὺς ἀναγκαιοῦται, ὁ θαυμάσιος τρόπος

B λος ὅλος νέος σὺν τῇ ἐπιούσῃ αὐτοῦ ῥητίνῃ ἁλισθεὶς ὑπομένως, ὁ ἔψητὸς σὺν γλυκεῖ. (κάλλιον δὲ εἰς κυβερνητῆς ἢ γλυκέως,) καθ' ἑκάστην ἡμέραν λαμβανόμενος. ἢ γλήχων σὺν μέλιτι, καρδάμου φακῖον ὁμοίως. θύμον, θύμβρα, ὕσσωπον ἔσπλεσθεν σὺν ὕδατι· χαλβάνη ἁλὶ καταπότιον. ἄλευρον κυάμινον μετὰ

C δρακοντίου ῥίζης, ἢ ἀμυγδάλων ἐν ῥοφήματι λείων, ἢ σὺν μέλιτι ἐκλειχόμενον. ὄρχεως ἢ σεραπιάδος ἢ ῥίζα πινομένη, πίσσα ὑγρὰ σὺν μέλιτι ἐκλειχομένη, σαγαπηνὸν σὺν μελικράτῳ. σκορδίου ῥίζα ὁμοίως, καὶ τὸ καρπὸν < ά. ζωὸν οἶνῳ.

XXXVIII. Φθισικοῖς δ' ἁρμόζει πολυάλαιχον ὁλοὶ δύο μετὰ γλυκέως, ἀκάνθου τῶν παιδερώτος ῥίζαι μετὰ μελικράτου. Ἐρυσιμολάου χυλὸς, καὶ ἡ πόα ἐθιομένη ἐφθή. Ἐρχίου ῥίζης < ά. μεθ' ὕδατος καὶ τροβίλων μ'. πινομένη. γάλα γυναικὸς θηλαζομένου· ἢ αἴγλον, ἢ προβάτειον, ἢ βοείον πινόμενον. δαφνίδες λεῖαι σὺν

E μέλιτι σκληχόμεναι. ἔρυσιμον ὁμοίως φωκῖον σὺν μέλιτι, ἢ πτισάνης χυλῷ κεχεφθὲν. ἰκτίδος ῥίζης ὀπὸν ὁλοὶ β'. πινόμενοι μετ' οἴνου· ἢ ὧν ἐψήσαιεν, ἢ ἐψητοῖς λαμβανόμενοι. καρκίνοι σὺν τῷ ζωμῷ ἑφθοὶ ἐσθιόμενοι, βατράχοι ὁμοίως, κραπομόνου ῥίζα σὺν μέλιτι, μυρίδος ῥίζα μετ'

F ῥοφήματος, πίσσης ὑγρᾶς κυάθου πλῆθος ἐκλειχόμενον, πράσου χυλὸς, ἢ πράσιον ἐκλειχόμενον, ῥᾴ σὺν ὕδατι, ἐλάφου ἧπαρ νεαρὸν καὶ ἕψησθὲν σὺν ῥοφήματι, βούτυρον σὺν μέλιτι ἑφθόν.

XXXIX. Δυσπνοίας δὲ ἀδημαίας δ' ὀρθοπνοίας πολὺ· ἀδεσπότου < ά. σὺν ὕδατι χιλιαρῷ, ἀδιάντου ἀφέψημα σὺν ὕδατι. περιχλυμένου < ά. ἐπὶ ἡμέρας μ'. σὺν οἴνῳ χηλώνης κεφαλὰς σὺν μέλιτι, ἀγώπεως πτέρυγες ξηρανθεῖσαι < γ'. σὺν μελικράτῳ, βρυωνίας ῥίζης

Subdubitant Moibanus legendum ne ſit χυσσώμεν.

Forte, κριθίνου ἢ σκωλοκίνου.

Ἀπόζεσμα. Moib.

Moibanus legendum putat: Ἐμυσίνου σπερμάτος, σὺν μέλιτι ἢ πτισάνης χυλῷ κεχεφθὲν. Manuli Geſn. ἐφ' ἑψήσαιτο λαμβανόμενοι.

Muſſitabo.

Idem ſaue ſimile verbum hic inferendum. Non ſolum autem tuſſiculoſi & alueri ſumẽda quædam remedia ſequuntur, &c.

Dioſc. 3. de mat. med. cum melle aut pitiſsae cremore.

χυλὸς < .μῦ μέλιτος, ἀμμωνιακοῦ < ά. A ſuccus drach. j. pondere cum melle, ammoniaci drach. j. cum aceto
σὺν ὄξυμέλιτι, ἀσαγώδει φύλλων < ά. mulſo, anagyri folia drachmæ pondere in paſſo pota, radicis ariſtolochiæ drach. j. cum melle delincta,
ἐν γλυκεῖ, ῥιζοτομιῶν < ά. τῆς ῥίζης plátago elixa in cibis ſumpta, bitumẽ catapotij vice aſſumptum, bacchariditis decoctũ ex aqua, balſami
μῦ μέλιτος σὺν λειχηνοειδῶν, ἑρπύλλωσιν ἑ- fructus drach. j. pondere cum ace-
φθὸν ἐσθιόμενον, ἀσφάλτου αὐτῇ κεστο- to mulſo: botrys, quam ambroſiam
πίου λημνοσμυρνίῳ, βακχαρίδος ἀφέψημα nonnulli appellant, cum vino: ſtruthium cochlearis menſura cum
σὺν ὕδατι, βαλσάμου καρποῦ < ά. σὺν ὀ- melle, ſpondylium eodem modo,
ξυμέλιτι· βότρυς, ὃν ἀμβροσίαν καλοῦσίν ἔ- B lauri baccæ duæ tritæ cum melle:
μέτρωι Moib. νιοι, μετ' οἴνου· τρυφίου κοχλιαρίου μῦ· με- dracunculi vel ari radices elixæ in
λικράτου, κατὰ δύλιον ὁμοίως. ἀκανθίδες δύο cibis aſſumptæ, iure decocti ſimul
λῆμα σὺν μέλιτι, καὶ τὰ ἄπαλα τῶν φύλ- etiam abſorpto: pulmonis ceruini,
λων ὁμοίως. δρακοντίου ῥίζαι ἢ ἄλευρον ἐσθιό- iccoris vulpini & ſtœchadis pares
μενα ἐφθὰ, ῥοφούμενον καὶ τὸ ἀφέψημα- portiones ex aqua: caſtorium priτος. πνεύμονος ἐλαφείου, ἀλώπεκος ἥπα- uatim cum melle, iris cum hyſſopo
τος, φρυγάδος, ἴσα σὺν ὕδατι. ἢ κυστέλλοι ἰ- C & melle catapotij inſtar exhibita,
πάλια ἐσθί. δίδυμα μετὰ μέλιτος. ἴτεως σὺν ὑσσώπῳ καὶ με- helenij decoctũ, myrrha fabæ magλικράτῳ. ὁ κεστὸς πότῳ διδόμενον. ἐλενίου nitudine inſtar catapotij deglutiἄπλασμα, σμύρνης κυάμου μεγέθος ὁ κα- ta, ſmyrnij decoctum: liquoris rhaστορίου λημνοσμυρνίου, σμυρνίης ἄπλασμα. pſiς obolus vnus, aut ſucci eiuſdem
θυμίασις ὀπιοῦ οβ. ά. ἢ χυλοῦ < ά. θεῖον σὺν drach. j. ſulphur in ouo exhibitum:
ὠῷ διδόμενον. θύμου, ἢ θύμβρας, ἢ ὑσσώπου thymi, thymbræ aut hyſſopi deco-
ἄπλασμα, ἢ αὐτὰ λῆμα μετὰ μέλιτος σκι- D ctum, aut eadem trita cum melle
λλοκόμμα. ἱπποῦριδος χυλὸς, καλαμίνθης delincta: equiſeti ſuccus, calamin-
ἄπλασμα, χαλβάνη αὐτὴ κεστορίου, κεν- thæ decoctum, galbanum inſtar ca-
ταυρίου μεγάλου ῥίζης < ϛ'. σὺν οἴνῳ, κέ- tapotij deglutitum, cẽtaurij maio-
κρου < ά. σὺν οἰνομέλιτι, φοίνικος < ά. ris radix drach. ij. pondere cum vi-
μετ' οἰνομέλιτος, κισσοῦ ῥόμου < ά. μίλ' οἴ- no, palmulæ drach. j. cum vino mul-
Hagnalóphon ma lum: quanquã & hoc clymenum appellatur. νου, κυπρίσσου σφαγεῖα σὺν οἴνῳ, κλύ- ſo, ciſſanthemi drach. j. cum vino, E cupreſſi pilulæ cum vino, periclymenon cum poſca: chamæriſyces pomenον σὺν ὀξυκράτῳ. χαμαισύκη πυρηνῶν ta ſoluit paroxyſmos: melanthium
παιᾶν τοῖς παροξυσμοῖς. μελάνθιον πινόμε- Dioſc. 3. de mat. med. cum vino. cum anetho potum, meliſſophylli
νον μετ' ἀνήθου. ἢ μελισσοφύλλου χυλὸς ἀμπ. lib. 2. de mat. ſuccus delinctus, ſimilitérque co-
σκιλλοκόμμου, ἢ κυδωνίων πεπείρων χυλός. toneorum maturorum ſuccus, laὀπὸ φυλλου μῦ· τραγάσου ᾗ ὄζους· οὖρον παι- ſerpitij ſemen cum porro & aceto,
δὸς ἀφῆσον καὶ τρίφουμον, πάλιν κεδνὸν vrina pueri impubis abſorpta, pe-
ῥίζης ἄπλασμα ᾧ ὅπως, τὸ σκιλλοκόμμι φύλ- cedani radicis decoctum & liquor,
λων χυλὸς, πηγάνου ἀγρίου σπέρμα μετὰ F periclymeni è foliis ſuccus, rutæ a-
μελικράτου, πίσσα ὑγρὰ μῦ· μέλιτος σκι- greſtis ſemen cum melicrato, pix
λλοκόμμου, πισσέλαιον ὁμοίως, τραγάσιον ἀ- liquida cum melle delincta, oleum
φέψημα, ῥαφανίου φλοιοῦ χυλὸς σκιλλοκό- picinum ſimili modo, marrubij de-
μμου σὺν μέλιτι, σαμδακρύχη σὺν ῥητίνῃ coctum, raphani è cortice ſuccus
τερμινθίνῃ σκιλλοκόμμι, σκίλλης ὄπος delinctus cũ melle, ſandaracha cũ
Dioſc. 2. de mat. med. obolorum ſeſquipondere cum melle. < ά. μετ' ὀξυμέλιτος. πάνακος ἀφέψημα, refina terebinthina delincta, ſcillæ aſſatæ drach. j. cum aceto mulſo, panacis decoctum, itidémque abro-
ἀβεστίνου ὁμοίως. γάλα ὄνειον πινόμενον, G toni, lac aſininum hauſtum, ſulΠοτὲ τὸ τρίτον αὐτοῦ τὸ ἥμισυ, & pro eo quod præcedit ſeſquiphon, duplex. ὄνου καυκιθίου πινόμε- phur catapotij vice ſumptum, millepedæ numero x. ieiunis potæ ex
νοι ι'. μῦ· ἡμικοτυλίου ἐλαίου ἡσῆς. ἢ ἐλατη- dimidia olei hemina. Aliud: ex e-
ρίου < ά. νίτρου < ά. ὁμοίως. σπόνδυλος < ά.

catapotia c on formato,è quibus bina exhibeantur. Valet & erucæ ſemen cum melle, necnon & ferri candentis in aceto extincti dilutum bibitum. Sunt & anhelatoribus vtiles iidem ſuffitus, quos tuſſi diuturna infeſtatis per ollulam adhibendos antecà præſcripſimus.

Ad inteſtinorum affectus remedia.

Ad tormina. Iis qui diuturnis cruciantur torminibus conueniunt in potu: agarici oboli duo ex aqua, radicis graminis Parnaſſij decoctum, & ipſa quoque radix ſicca in vino vel melicrato, pæoniæ radix cum vino aut melicrato, chamæpityos decoctum, chelidonium cum vino, libanotidis ſemen cum vino, ſeſeleos ſemen & radix cum vino, damaſonij drachma vna cum vino, cuminum Æthiopicum & ſylueſtre cum vino, iris delincta cum melle: oleum cum ruta coctum, cyathorum ſex menſura potum, additis nitro & melicrato: ſerpylli decoctum, eryngij radix drach. j. pondere cum vino, calaminthæ decoctum, caſtoreum cum aceto, centaurij maioris radix drach. ij. pondere cum vino, betonicæ foliorum drach j. cum vino, libanotidis radix cum vino, ligufticum cum aqua, eodem modo & ipſius radix, mei dilutum, apiaſtrum cum vino, ferulæ ſemen cum vino: ſimiliter & peucedani radix decoctúmve aut liquor: nitrum aut ſpuma nitri cum decocto rutæ, cumini aut abſinthij, vel cum oleo, aqua & vino: laſerpitij ſemen potum, ſampſuchi decoctum, ſiſymbrij ſemen, ſcillæ aſſatæ drach. j. cum aceto mulſo, chamædaphnes Alexandrinę folia in vino pota, pſeudobunij ramuli quatuor ex aqua, petroſelinũ cum vino, piper cum lauri foliis, anethi decoctum, fœnumgræcum cum cnici ſemine decoctum potúmque, lauri baccæ decẽ [in alio, ſeptem] cum duobus vini cyathis, panacis decoctum cum vino & oleo potum.

Ad inflationes inteſtinorum. Inflatis cum dolore quodam ac diſtenſione iſta conueniunt: ammi cum ſicco anethi ſemine potum ex melicrato, aut eiuſdem ſicci de-

A καὶ καπόπια ποιήσας, δύο ὀβόλους. ἢ ὑδρόμελι σπέρμα σὺν μέλιτι. πιεῖν καὶ σιδήρου πεπυρωμένου σβεσθέντος ὕδατι πινόμενον. Ὑποθυμιᾶσαι δὲ ὠφελίμως πρὸς ἀδιαπνοίας, ὅσα καὶ ἐπὶ τῆς πρώτης χρονίως ὀπτῶν παντοδαπῶν ἐδεσμάτων ἐμφέρεται τοῖς ἀμυκῆσι.

Τῶν περὶ τὰ ὕστερα παθῶν βοηθήματα.

B Caput alterũ adſpirandi difficultatem quod hoc loco legebatur tanquam illegitimum ad notha tranſtulimus.

XL. Πρὸς δὲ τοὺς τροφουμένους χρονίως ἁρμόζει πινόμενα· ἀγαρικοῦ ὀβ. β'. ὦν ὕδατος θερμοῦ. ἀγρώστεως τῆς σὺν Παρνασσῷ τῆς ῥίζης ἀφέψημα, καὶ αὐτὴ ἡ ῥίζα ξηρὰ σὺν οἴνῳ ἢ μελικράτῳ. γλυκυσίδης ῥίζα σὺν οἴνῳ ἢ μελικράτῳ, χαμαιπίτυος ἀπόζεμα, χελιδόνιον σὺν οἴνῳ, ἢ λιβανωτίδος σπέρμα σὺν οἴνῳ, στέλεως καρπὸς καὶ ῥίζα σὺν οἴνῳ, [καὶ δαμασωνίου δρ.] δαμασωνίου < α'. μετ' οἴνου, κύμινον Αἰθιοπικὸν καὶ ἄγριον μετ' οἴνου, ἶρις ἐκλειχθεῖσα σὺν μέλιτι, ἔλαιον πινόμενον μετὰ πηγάνου ἀφεψήματος κορύμβων ἓξ σὺν νίτρῳ καὶ μελικράτῳ. ἑρπύλλου ἀπόζεμα, ἠρυγγίου ῥίζης < α'. μετ' οἴνου, καλαμίνθης ἀπόζεμα, καστόριον σὺν ὄξει, κενταύριον τὸ μέγα τῆς ῥίζης < ϛ'. σὺν οἴνῳ. κέγχρου φύλλων δραχμὴ α'. σὺν οἴνῳ, λιβανωτίδος ῥίζα σὺν οἴνῳ, λιγυστικὸν σὺν ὕδατι, καὶ ἡ ῥίζα αὐτὴ ὁμοίως. μήου ἀπόθεγμα. μελιλωτοφύλλου σὺν οἴνῳ, νάρδηκος σπέρμα. Σὺν οἴνῳ. πτελέας δάφνου ῥίζα ὁμοίως, ἢ ἀπόζεμα, ἢ ὁπός. νίτρου ἢ ἀφρὸν σὺν μὴ πηγάνῳ ἢ κυμίνου, ἢ ἀψινθίου ἀπόζεματος, ἢ μετ' ἐλαίου καὶ ὕδατος καὶ οἴνου. ὀπὸ φύλλου πινόμενον, σαμψύχου ἀπόζεμα, σπυμβρίου σπέρμα, σκίλλης ὀπῆς < α'. σὺν ὀξυμέλιτι. χαμαιδάφνης Ἀλεξανδρίνης σὺν οἴνῳ πολιᾶσα. ψευδοβουνίου κλωνία δ'. μετὰ ὕδατος, πετροσέλινον σὺν οἴνῳ, πέπερι μετὰ δάφνης φύλλων, ἀνήθου ἀπόζεμα· τῆλις μὴ κοίκου σπέρματος ἀφεψηθεῖσα πονομένη, δαφνίδες ἀφεψημένου ἰ'. (σὺν ἄλλῳ ζ'.) σὺν οἴνῳ κυάθοις δυσὶ, πάναξος ἀπόζεμα μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ πόνημον.

ὀβόλους σὺν οἴνῳ πεθέντας, Moibanus.

XLI. Πρὸς δὲ τοὺς ἐμπνευματουμένους μετὰ ἀλγήματος πολλοῦ ἢ ὀλιγοστέως ἁρμόζει πινόμενον ἄμμι σὺν ἀνήθου σπέρματι ξηρᾷ μὴ μελικράτῳ, καὶ τὸ ξύλου αὐτοῦ

Moibanus ξηρᾷ legiſſe videtur.

ἀπόζεμα. λαπάθου ἀπόζεμα ὡ ὕδατι, ἀσκληπιάδος ῥίζα μετὰ οἴνου. ἀψινθίου ἀπόζεμα δοθὲν μετὰ στεάτεως καὶ ναρδου Κελτικῆς, ἢ ὄξους, ἢ ὕδατος. ξυλοβαλσάμου ἀφέψημα, ἢ τὸ καρποῦ σὺν οἴνῳ. ἐλενίου ἀπόζεμα, ἠρυγγίου ῥίζης < ά. μετ' οἴνου καὶ ἀψινθίου. λιγυστικὴν σὺν ὕδατι. κεστόμου σὺν ὄξει, κέστρου φύλλων < ά. κόστου < ά. μετ' οἴνου καὶ ἀψινθίου. ἢ τὴν τῶν ἁρμικῶν παρασκευήν.

Potus, ὡ ὄξει & ὕδατι.

A

B

C

XLII. Πρὸς δὲ τὰς διαχύσεις τῶν ὀντέρων ἁρμίζει, αἰδοίαχη ἐσθιόμενη, καὶ ὁ χυλὸς πινόμενος. καὶ μαλάχη ἐσθιομένη. ἐγκλυζόμενα δὲ ὠφελεῖ τὰς διαχύσεις ἀφέψημα, χυλὸς ὀρύζης, ἢ χόνδρου, ἢ τραγου, ἢ πτισάνης, ἢ μαλάχης, ἢ τήλεως, ἢ λινοσπέρμου.

Ad intestinorum mor-fus.

C

XLIII. Καὶ ἁπλασθὲν μᾶλλον ὠφελεῖ τοὺς τροφιμώδεις, κύμινον λεῖον ἱκανὸν μεῖξαι ὀροβίνῳ ἀλεύρῳ ὡμηλύσεως ἕνεκεν. ὠφελεῖ δὲ καὶ πτισάνη ἐκ χόνδρου καθαρικὴν πυρωθεῖσαν ἐν ἐρυθρῷ κεκλυσμένην ἐρίῳ, ἢ ὀθονίῳ, καὶ ὕστερον ἐπιτεθεῖσαν τὸ ὀμφάλιον πίτυρα σὺν πηγάνῳ ἀποζέματι ἢ ὄξει. τῆλις ἢ λινόσπερμον σὺν μελικράτῳ. τέφρα θερμὴ ἐλαιωθεῖσα εἰς φυλλίον, καὶ θεῖσα ὄξει. δεῖ δὲ περιτιθέσθαι ὠμόλινον, διπλοῦν περικεκλασμένῳ τὸ πυλλίον ἐν ἀλφιτοῦ μέρει.

Terminos ad-mixtus.

C

XLIIII. Κωλικοῖς δὲ θεραπεύει πινόμενα· ἄμμι μετ' οἴνου, ἀγκλωρίδων < ά. ἄφοδος φακὴ μετ' οἴνου, ἀρκευθίδες ἐσθιόμεναι, καὶ πινόμεναι, ἰτέας καρπὸς καὶ τὰ φύλλα μετ' οἴνου ὀλίγου πεπέρεως, ἢ ὁ ἀφέψημα τῶν φύλλων, πεύκης τελίνου, ἢ πολίου ἀφέψημα μετ' ὕδατος, κυχλίας λευκὸς σὺν πρασάκῳ λεῖος μετὰ μυρσίνης ὀλίγης καὶ πεπέρεως μετὰ οἴνου πολιοῦ, τήλεως πλεσμένης κοχλιάρια β'. μετ' ὕδατος.

Colicis medentur hæc assumpta: Ad colicos affectus.

D

E

F

XLV. Ἐλεώδεις δὲ ὠφελεῖ ὑγιέρμα· ἔλαιον, πηγάνου ἀπὸ ὀναφεψηθέντος ἢ ἀψινθίου. σῦκα ξηρὰ μετ' ἐλαίου καὶ πηγάνου ἐψηθέντα, κύμινον σὺν ἐλαίῳ ἐψηθέν. Τοὺς δὲ χρονίους ὠφελεῖ, κολοκυνθὶς ἀφεψηθεῖσα σὺν ὕδατι καὶ ἐγκλυσθεῖσα, ἀσφάλτου < Ν'. μετὰ ὕδατος ὁμοίως ἐγκλυσθεῖσαν. Ὠφελοῦνται δὲ καὶ ἐλεώδεις, ἐλαίῳ μύρῳ πεπεζωμένοι, ἀσφάλτῳ μὲν ὕδατος καὶ νίτρο. Iti-

Ileosos iuuant per sedem infusa: Ad Ileos.

oleum cui sit incocta ruta vel absinthium, caricæ cum oleo & ruta decoctæ, cuminum cum oleo coctum. Diuturno verò malo infestatis prosunt, colocynthidis decoctum ex aqua per clysterem infusum, bituminis drach. iiij. ex aqua similiter infusæ. Hisce porrò etiam propinatis iuuantur ileosi: vnguento irino, bitumine cum aqua & ni-

Ponderis nota abundare videtur.

Cnidiorum restituit Gesn. ex lib. 2. de mat. med.

tro. Itidem panacis drach.viij.nitri vna, cumini duæ melle excipiuntur: doſis auellanę magnitudo cum aqua calida.

Ad calicos paroxyſmos.

Colicis in ipſis paroxyſmis exhibeto lapidis ſpecularis vſti tritique cochlearium vnum ex aqua calida, ſimiliter & erinaceorum marinorum vſtorum cinerem, aut ſtercus caninum album cum nitro ex aqua calida diſſolutum inſperſo modico pipere, aut ſimum hirúdinum contritum ſimili modo.

Ad alui diuturna profluuia.

Alui diuturna profluuia ſiſtunt hæc in vino pota: viticis ſemen drach. j. pondere, radix graminis Parnaſſij drach.j.j.pondere, anchuſæ folia, adianti ſuccus, ſemperuiui ſuccus cũ thure, ſucci acacię drach. j. hypociſtidis drach. j. rhois ſucci tantundem, ſpinę albę tantundem, acanthi pædero tis radix, hyacinthi ſemen, acorum tritum, lagopus, polygoni ſuccus cum vino, maluæ radix, rubus decoctus cum phœnicobalanis, damaſonij foliorum drach. j. amomum, acinorum nuclei toſti tritique polentæ vice, aniſum, anethum, ſimus columbinus toſtus, ſtercus caninum album aridum: plantaginis ſemen & ſuccus: aut herbæ ipſius partes duæ cum malorum coroneorum toſtorum parte vna ex vino diluto propinentur: poteris & interdum polentam addere. Conferunt & iuniperi baccæ cum vino, aſpalathi decoctum, bitumen inſtar cataputij deglutitum, aſtragali radicis drach. j. pyra ſylueſtria ſicca tritáque inſperſa potioni ſorbitioníve, aut potum eorundem decoctum: quinquefolij decoctum, panicum toſtum loco polentæ, cornu ceruini vſti drach. iij. myrrha in modum cataputij deglutita, fœniculi ſemen & radices, ſalicis foliorum ſuccus, caſtanearum corticis decoctum, galla contrita inſperſa aquæ aut vino auſtero, lixiuium è cinere ficulneo cum acęto feruefactum & abſorptum, radicũ rumicis in petris naſcentis decoctũ. Lixiuij cyathi duo, aceti vnus, olei dimidius miſceátur, calidiq; ſorbeãtur. Sic & ariſtolochię drach. iij. cytinorum drach. j. ex vino bibantur.

A ϕγ. πάνακος ≺ ἡ. νίτρου ≺ ἀ. κυμίνου ≺ Ϛ. Moibanus legit ϡ.lxx.
μέλιτι μίξας, δίδου κυάθου Ποντικοῦ τὸ μέγεθος σὺν ὕδατι θερμῷ.

XLVI. Κωλικοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς παροξυσμοῖς δίδου ὄξος φάυες, καύσας καὶ λεάσας καχλιδίου ἓν δι' ὕδατος θερμοῦ, ἢ ἐχένων θαλασσίων κεέντρων ὁμοίως. ἢ κυνείδη λευκὸν καὶ νίτρον, ὄξους λύσας δι' ὕδατος θερμοῦ, πεπέρεως ὀλίγον ὑπὲ πάντων. ἢ χελιδόνων κόπρον λεάσας ὁμοίως.

Addenda.

XLVII. Κοιλίας ὑγρύσας χρονίως ἐφίστησι πυόμβια· δὺς οἴνῳ. ἀγνοῦ σπέρματος ≺ ἀ. ἀλφιτώδους ἓν Παρνασσῷ ῥίζης ≺ ἀ. ἀλγούσης φύλλα, ἀδιάντου χύλισμα, ἀλόης σὺν λιβανωτῷ, ἀνθεμίδος χυλίσματος ≺ ἀ. ὑποκιστίδος ≺ ἀ. ῥοὸς χυλὸ ≺ ἀ. ἀκάνθης λευκῆς ≺ ἀ. ἀκαλύφης πάνυ λεπτῶς ῥίζα, ὑακύνθου σπέρμα, ἀλφιτου λεῖον, λεπίδος πολυζόνου χυλὸς σὺν οἴνῳ, μύρτου ἀγρίας ῥίζα, βάτος ἐναφεψηθεῖσα μετὰ φοινικοβαλάνων, δάμασωνίου φύλλων ≺ ἀ. ἄμωμον. γίγαρτα φοινικίνα αὐτὰ σὺν ὀξυκράτῳ λεῖα, ἄνισον, ἀνήθου, σφηκερὰς ἄφοδος φωκὴ, κυνὸς ἀφοδος ξηρὰ λευκὴ. ἀργολιθάσου σπέρμα καὶ ὁ χυλός, ἕως τῶν πόας μέρη Ϛ. κυδωνίων πεφωσμένων μέρος ἓν, εἰς ὕπνον πυόμβιον μετὰ χράματος· μυγμούς δ' αὖ ἐπίδε τὸ ἀλφίτου· ὀρχευτίδες μεθ' οἴνου, ἄσπαλαθου αὐτὰ καὶ παπτίου, ἀφράγαλου ῥίζης ≺ ἀ. ἀγρόβδος ξηρὰς ὃ ἀλφίτου "ὀστοπλακοῦντος μύρτου, ἢ πυόμβιον τὸ ἀφέψημα· πεπλα φύλλα τὸ ἀφέψημα, γῆς Σαμίας ≺ ἀ. σὺν βαφαυστίῳ ἢ χρόκῳ Κιλικίῳ, γλυκυσίδης ῥίζης ἀφέψημα. δρυὸς ὑμενίς, ἢ τὸ ἀφρὶ τῆ Ϲαλάνου ὑμενίς τὸ ἀφέψημα· ἔλυμον φωκῆς ἀλλὶ ἀλφίτου, κέρατος ἐλαφείου κεκαυμένου ≺ γ'. σμύρνα αὐτὰ καὶ παπτίου λεμβαιοειδὴς, μαλάθρου σπέρμα καὶ ῥίζαι, ἰτέας φύλλων χυλὸς, κισσανεὶς φλοιοῦ ἀπόζεμα, κηκὶς λεία ὀστοπλακοῦντος ὕδατι ἢ οἴνῳ αὐστηρῷ. κονία συκίνη μετ' ὄξους ζεσθεῖσα καὶ ἀρρὸς φουλμύρι, πεπτολαπάθου ῥίζων ἀφέψημα κονίας κυ. β'. ἐλαίου 'κ'. ὄξους κυ. ά. θερμὰ κατὰ ῥόφουλμυα. ἀλσολογίας ≺ γ'. κυπίνων ≺ ά. μεῖ οἴνου.

Adderẽ, ὑπαπαοφόμενα, ex lib.5. de mat. med. cap. 3.

Aσφαλατου, ex lib. 1. de mat. med.

Επιπλακοῦντος.

Moibanus ſuſpicabatur legendũ τὰ περιφέρεια λεπτόδους i. quarti Ispathi. Forte κυ. γ'. id eſt, cyathus ſemis.

H. j.

XLVIII. Δυσεντερικοὶς ὠφελεῖ μὴν καὶ πὶ τοῦ κοιλιακοὺς ἀναγεγραμμένα. ἰδίως δὲ μετ' οἴνου λαμβανόμενα, ἡ σὺμμικτος πινος, ἁρμόζει· ἀγαλλόχου ⊀ ά. ἐλελίσφακος. ὑπαπτωμου χυλὸς καὶ ἡ πόα. πεσσαφύλλι χυλὸς καὶ ἡ ῥίζα ξηρά, ὑποκιστις, τραγακάνθ χυλὸς, σιδηρίτιδος τῆς *Ηρακλητίδος φύλλα καὶ ἡ ῥίζα, ἰτέας ῥίζα. συμφύτου ῥίζα, καὶ ὁ καρπὸς καὶ φύλλα. ὀξαλίδος ὁ καρπὸς, νυμφαίας καρπὸς, ἀλθαίας ῥίζης ἀφέψημα, Ἀχιλλείου πᾶσα ἀφέψημα, βάτου χυλὸς καὶ ὁ ἀφέψημα τῶν καυλῶν, γναφάλιον σὺν οἴνῳ αὐστηρῷ, ἐλατίνη μετὰ λινοσπέρμου ἐνηγεῖσα καὶ πανομφὴν. ἐλάτης μυρεψικῆς ὑπόζεμα, ὑπαπτωρίς σπέρματος ⊀ ά. σὺν οἴνῳ, χέρατος ἐλαφείου ⊀ ά. μετ' οἴνου καὶ μέλιτος τραγαφεψημένου ὑκλειχομβήν. ὑπομαεσθεσυ σπέρματος ⊀ . κοῆ ⊀ έ. αὐξη λευκῆ χυσπὸ σὺν οἴνῳ, πυόμβμα δὶς τῆς ἡμέρας· μυρσίνης καρπὸς σὺν οἴνῳ, χλυμβύου χύλισμα. λαγὸς ὁ παρισμάτων ἀφέψημα σὺν οἴνῳ, μίλτου Λημνίας ἡ Συναπικῆς ⊀ ά. σὺν οἴνῳ, οἰνάνθη ξηρὰ πυομβὴν αὐτὴ ἀλφίτου, ὁλοχοίνικ καρπὸς πεφωσμένος, φιλεταιρικὴ ῥίζα σὺν οἴνῳ, χονδρίλλης χυλὸς, *ἶρις μετ' οἴνου, φλόμου ῥίζης ⊀ β'. ψυλλίου ⊀ ά. σὺν ὕδατι, κυνέια κόπρος ξηρὰ ὑπαπαθεῖσα οἴνῳ, λαγωοῦ πιτύας ⊀ ά. σὺν ὕδατι.

XLIX. Ἐν τροφαῖς δὲ μέρη ὠφελίμως δίδονται κοιλιακῆς καὶ δυσεντερικοῖς· μαλάχαι, αἴαλλοι ὡς *μίλτος· ἐλαῖαι τροφαὶ πέπερυ. ἡ αἷμα πάχνου, ἡ αἰγὸς, καὶ ἐλάφου, καὶ λαγῶ ἀπὸ πηλοῦ ἐαθιόμβμου. ταφυλὴ σὺν ἐμφύλοι. ἀσταφίδες ὀμφακίτιδες κυπρίσσαι, καὶ σὺν ἀλεύρῳ ἀρίστου πεπεῖσαι. καὶ ἄρτος μὴ ὠοῦ λευκῦ ζυμωθεὶς καὶ ὀπτηθεὶς. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ἀσταφὶς ἐαθιομβὴν σὺν ζωῖς γιγάρτοις. ἄμυλον σεμῶ χόνδρῳ ἑφθῷ καὶ σὺν γάλακτι. ἀρνογλώσσου φύλλα ἑφθὰ μετ' ὄξους καὶ ἐλαίου. καὶ κνικὸς, ἡ ῥοὴ ὑπαπαόμβμα ζωῖς ὄλοις, ἡ ζειὰ πεφωγμένη, ἡ φακὴς πεφωγμένος λῶς ἀλφιτηδὸν πυόμβμος. ἡ γιγαρτὰ ὁμοίως, ἡ ἄλφιτα, ἡ κέγχροι. βάτου ἀκρέμονες ἑφθοὶ, δι' ὄξελαίου λαμβομόμβμοι.

*ὁμοίως ἀρνόγλωσσου. βάτου καρπὸς πεπεμένος ἐαθιόμβμος· καὶ ἄωρος δὲ ξηραν-

Legerim. ⊀ β'. ⊀ ά. Geſn.

Suſpectus eſt locus: mauult Geſn. ὡς λαγωοῦ.

G. ὑπὸ addit, ex lib. 2. de mat. cap 71.

Ad dyſenteriã & alui fluxũ.

Dyſentericis proſunt, tũ quæ ad cœliacos facientia præſcripſimus, tum verò peculiariter hæc, cum vino aut aſtringente quopiam decocto ſumpta: agallochi drach. j. ſaluia, eupatorij ſuccus, & herba ipſa, quinquefolij ſuccus, ſiccáque radix, hypociſtheos, marrubij ſuccus, ſideritidis Heracleæ folia & radix, ſalicis radix: ſymphyti radix, ſemen & folia: oxalidis ſemen, nymphææ ſemen, althææ è radice decoctum, Achilleæ herbæ decoctũ, rubi ſuccus & caulium decoctum, lac caprinum coctum, alceæ radix, gnaphalium cum vino auſtero, elatine cum lini ſemine decocta & pota, elates vnguentarię decoctum, eupatorij ſeminis drach. j. cum vino & melle priùs excocto delincta: hippomarathri ſeminis drachma vna aut altera, hederæ albæ flores cum vino bis in die poti, myrti fructus cum vino, clymeni ſuccus, lori ramentorum decoctum in vino, rubricæ Lemniæ aut Sinopicę drach. j. in vino, œnanthe ſicca [tritáque] polentæ vice pota, holoſchœni ſemen toſtum, philetærij radix cum vino, chondrillæ ſuccus, iris cum vino, verbaſci radicis drach. ij. pſyllij drach. j. ex aqua, caninum ſtercus aridum vino inſperſum, coaguli denique leporini drach. j. ex aqua.

Cœliacis & dyſentericis in cibis vtiliter exhibentur, maluę ſine ſale oleris inſtar, oliuæ recentes maturæ: ſanguis hirci vel caprę vel cerui aut leporis inaſſatus ſartagine & aſſumptus, vuæ in vinaceis ſeruatæ, vuæ paſſæ immaturæ tuſæ & cum farina in panes coactæ, panis cum vitellis ouorum ſubactus & toſtus, vua paſſa cum ſuis nucleis eſitata, amylum cum chondro cocto & lacte, plantaginis folia cocta cum aceto & oleo, galla vel rhus inſperſa opſoniis, zea toſta, lens toſta & trita inſtar polentæ pota: ſimiliter & vuarum nuclei aut polenta, aut milium: rubi tenelli ſurculi cocti, ex aceto & oleo in cibo ſumpti: plantago ſimili modo: rubi fructus maturus eſitatus, vel immaturus ſiccatus.

Cœliacis & dyſentericis in cibis vtiles.

tùs tritúſque pro rhoë inſperſus obſoniis: galla omphacitis cum pulte cocta ex aqua, ſimiliter & vuarum nuclei aut vuæ paſſæ, ita tamen vt cùm puls editur reiiciantur: helenium coctum in cibo ſumptum: puls è panico vel milio, aut zea, vel chondro toſto vel oryza: ſmyrnium decoctum, iuglandes, ſiliquæ ſiccæ & quæ vinaceis condiuntur, galla trita tum ſorpta cum ouo tum etiam vino inſperſa, coronopodis radix in cibo ſumpta: faba Græca decocta in poſca, vnà cum cortice ſuo eſitata: lini ſemen frixum & cum melle cocto ſumptum, lori fructus eſitatus: mel coctum vel per ſe deuoratum, vel cum malicorio tuſo cribratóque: meſpila, mala cotonea matura cocta cum melle: aut èmalis coroneis diſſectis arundine & in aqua maceratis dilutum propinatum: vinum myrtites hauſtum, è myrti baccis extractus ſuccus, decoctum è ſorbis ſiccis epotum & ex iiſdem farina polentæ loco ſumpta, vti & è pyris ſylueſtribus, intyba cocta cum aceto, & plantago eodem modo, necnon & apij cauliculi: lens cocta cum plantagine aut portulaca, aut intubo vel cichorio, aut Punici corticibus, palmuliſve Thebaïcis: adeps ceruinus recens cum caſeo vel polenta coctus, hepar toſtum capræ vel hirci cum melle in ſartagine frixum, cerebrum ſimili modo: caſeus recens deraſus & feruefactus, poſteáque cum melle in ſartagine frixus: hirundinum pulli aſſati & pro ficedulis in cibo ſumpti, viticis radix cocta cum lente, cera aut fauus ſi ſorbitionibus incoquantur, braſſica bis cocta comeſta: lactucæ illotæ in cibis ſumptæ, ab iis præſertim qui cibum faſtidiunt: coagulum hinnuli, aut leporis aut hœdi in aqua diſſolutum & potum.

Cœliacorum & dyſenterico-rum exitiorum remedia.

Cœliacis & dyſentericis vtiliter cataplaſmatis inſtar imponuntur hæc: oleaſtri flos cum cruda hordei farina hydrelæo mixta eáq; tepéte, rubi folia cũ malo cotoneo & cerato, myrti folia trita cũ vino & oleo omphacino dũ viſcidũ lentoré cõtraxerint, & ex vellere impoſita: hordeacea farina cũ vino & rubo,

A θεῖς ἀμύλῳ ῥοὸς λεῖος ὅπως παύσεται τοῖς πορεύμασι. κηκὶς ἀμφακίνη μετὰ πολίου ἐψηθεῖσα ἐν τῷ ὕδατι, ἢ χλωρὰ ὁμοίως, ἢ σταφίδες, εἶτ' ἐσθιόμενοι ἐν τῷ πολτῷ ἐσθιόμενον. ἐλένιον ἐφθὸν ἐσθιόμενον. πόρος ἐσθιόμενος. ἐλύμου, ἢ κέγχρου, ἢ ζειᾶς, ἢ χόνδρου πεφυγμένης, ἢ ὀρύζης. ἢ σμύρνιον ἐφθόν. κάρυα

B βασιλικὰ. κεράσια ξηρὰ καὶ τὰ ἀπὸ ξυμφύλων. κηκὶς λεία μετ' ὠοῦ ῥοφηθεῖσα, καὶ οἴνῳ δὲ * ὅπως πλαδήσῃσα· κορωνόποδος ῥίζα ἐσθιομένη, κύαμος Ἑλληνικὸς κεφθεὶς ἐν ὀξυκράτῳ σὺν τῷ λέπει ἐσθιόμενος, λινόσπερμον φρυχθὲν καὶ μετὰ μέλιτος ἐφθοῦ ἐσθιόμενον. λωτοῦ καρπὸς ἐσθιόμενος. μέλι

C ἐφθὸν καὶ πεπυρίδμενον καθ' ἑαυτὸ, καὶ σὺν σπλοῖς κεκομμένοις καὶ σεσησμένοις. μέσπιλα, μῆλα κυδώνια πεπεμμένα ἐφθὰ μετὰ μέλιτος. ἢ ἁβρότονον τὰ κυδώνια καὶ λάμῳ, καὶ ἀποβρέχων ὕδατι, δίδου πίνειν ὃ ἀποβρεγμα. μυρσίτης οἶνος πυρίδμενος, καὶ μύρτα ξηρὰ χυλιζόμενα. ῥοᾶ ξηρὰ ἀποζεσθέντα με-

D να, καὶ πυρίδμενα ὃ ὄζῃ αὐχμῷ ἀλφίτων, ἢ ἀχράδων ὁμοίως. στέλιδες ἑφθαὶ μετ' ὄξους, ἐρυγόλωσον ὁμοίως· σελίνου καυλοὶ ὁμοίως. φακὴ μετ' ἐρυγολώσου, ἢ αὐδράχης, ἢ στέλιδος, ἢ κιχωρίων, ἢ ῥοιᾶς λεπτοκάρων, ἢ * φοίνικες Θηβαϊκοὶ ἐψημένοι. ἧπαρ τράγειον ἢ ἐριφίου νεαρὸν σὺν τυρῷ ἢ ἀλφίτῳ ἐψη-

E μένον. ἧπαρ ὀπτὸν αἰγὸς, ἢ προβάτου, σὺν μέλιτι ὀπτὴν δμιδὲν. ἐγκέφαλος ὁμοίως. τυρὸς ἄπαλὸς ἀποξανθεὶς καὶ ἀποζεσθεὶς, ἔπειτα σὺν μέλιτι τηγανισθείς. χαλιδόνων νεοττοὶ ὀπτοὶ ἐσθιόμενοι αὐτὴ συκαλίδων. καὶ λύγου ῥίζα ἐψηθεῖσα σὺν φακῇ. κηρὸς ἢ μελίκηρον ἐγκεχεμένον τοῖς ροφήμασι.

F κράμβη δὶς ἑφθὴ ἐσθιομένη. σρίδακες ἁπλοῦσι ἐσθιόμενοι, μάλιστα ὅτι ἧπαρ αἰγορέκλων. πτύα νεβροῦ, ἢ λαγωοῦ, ἢ ἐλάφου διεθεῖσα ὕδατι καὶ ποθεῖσα.

1. Καταπλάσεται δὲ πρὸς χιλιακοὺς καὶ δυσεντερικοὺς ὠφελίμως, ἀγελεκλαίας ἄνθος σὺν ὠμῇ λύσῃ χλιαρᾷ. βά-

G πτου φύλλα σὺν μήλῳ κυδωνίῳ καὶ κηρωτῇ. μυρσίνης φύλλα λεῖα σὺν οἴνῳ καὶ ὀμφακίνῳ ἐλαίῳ γλοιώδη ὁμόλογα, καὶ ὑπ' ἐρίῳ ὕπτιῃ ἐπίθεμα. κρίθινον ἄλευρον σὺν οἴνῳ καὶ

βάτης, ἢ ἀχράδων, ἢ σιδίοις, ἢ κυδωνίων αὐ- A
γῆσι· καὶ σὺν κηρωτῇ δὲ τὰ τῆς κυδωνίου
ἄνθη. ῥόας λέπτη ἐψηθεῖσα ἐν οἴνῳ λεῖα σὺν
κηρωτῇ. ῥοῖς βυρσοδεψικὴ σὺν κηρωτῇ. φοι-
νικοβάλανοι, ἢ ⟨ϗ⟩ καρυωτὶς σὺν μέλιτι κυ-
δωνίῳ καὶ κηρωτῇ. οἰνάνθη, ἢ στυπτηρία σὺν
ἀλόῃ καὶ ἀκακίᾳ, καὶ φοίνιξι σὺν ἀεὶ ζώου
σπέρματι. τραγεραῖς κάπρειος ξηρὸς σὺν B
σὺν ἡδυόσμῳ καὶ πέπερι πικροῖς καὶ νίτρῳ καὶ μέ-
λιτι. ἢ κεγχρὰς σὺν σησίοις ἕφθοις καὶ κη-
ρῷ καὶ ἀμόργῃ.

LI. Ἐπὶ δὲ ὅτι κοιλιακῶν συμφε-
ρόντως καὶ δίδοται δὲ ἀμπέλου φύλλοις
καὶ χυλὸς, ἀνδράχνης, ἀκακίας, λύσσυ- C
σιδος, ἡδυογλώσσου χυλὸς, βαλαύστιον,
μίλτος Σινωπικὴ μετὰ πινος τῆς συφό-
των ἀφεψήματος. λωτοῦ ἢ φηγοῦ ῥιζημά-
των ἀφέψημα. ῥοὸς βυρσοδεψικῆς χύλι-
σμα, καὶ ὃ ἀφέψημα τῆς φύλλου. φακὴ
μετὰ ῥόδων ἀφεψηθεῖσα. πτισάνη σὺν
βάπτου ἀφεψήματι, ἢ μυρσίνης, ἢ σφαι- D
ρίων κυπαρίσσου. καὶ καθ' ἑαυτὸ δὲ τὰ ἀ-
φεψήματα χωρὶς πτισάνης ὀνίτα ὠφε-
λίμως.

LII. Ἐπὶ δὲ δυσεντερικῶν ἐξαιρέτως
καὶ τὰ τοῦ κοιλιακοῦ σώματα, ἰδίως δὲ
ὅτι τῆς ἐπιδυομένων· βούτυρος καθ'
ἑαυτὸ τροφίμου. ἢ μαλάχης, ἢ τήλεως, E
ἢ λινοσπέρμου, ἢ χονδρύλου, ἢ πτισάνης, ἢ
ὀρύζης, ἢ τραγήματα ἐψηθέντων καὶ τορυω-
θέντων ὁ χυλός. ὅτι δὲ τῆς δίχα ἀλγηδόνος
ῥεύματα ζωμάτων ἀρμόζει. ἄλμη μετὰ οἴ-
νου, κέρας ἐλαφείου κεκαυμένον σὺν οἴνῳ
καὶ ῥοδίνῳ. ἀῤῥενικὸν σὺν χόρτῃ κεκαυμέ-
νον διπλάσιον, καὶ οἴνῳ. μολίβδου σκωρία, F
ἢ μολύβδαινα μετὰ μυρσινίνου. ἀσφαλ-
τος σὺν πτισάνῃ πακεῖσα, σοίβης ἀποζέ-
ματα ζωὸ οἴνῳ. γάλακτος ὄνου τῆς ἐξ οὗ ἐ-
νέμονος ὅτι τῆς μετὰ νομῆς, καὶ ὄνου τῆς
σπλήνων. χονία συκίνη τακεῖσα. οὖρον πα-
λαιόν. κυάμου Ἑλληνικοῦ τὰ λεπτοῦ ὃ
ἀφέψημα σὺν αἰγείῳ γάλακτι. λειμαγχὼν χυ- G
λὸς, λωτοῦ ἢ φηγοῦ ῥιζημάτων ἀφέψη-
μα σὺν αἰγείῳ γάλακτι. μελιλωτοφύλλου χυ-
λὸς, μίλτος Σινωπικὴ σὺν ἀποζέματι συφόνια ἢ ὀξάλμη.

aut pyris ſyluestribus, aut malicorio aut cotoneorum floribus: itémque cotoneorum flores cum cerato: Punici mali cortices in vino cocti, tritique cum cerato: rhus coriariorum cum cerato, phœnicobalani, aut caryotides cũ malo cotoneo & cerato: œnanthe, aut alumen cum aloë & acacia, palmulis & ſem peruiui ſemine: ſtercus columbinum aridum cum ficubus coctis in vino: nigella cum cumino, lupinis amaris, nitro ac melle: naſturtium denique cum malicorio cocto, cera & amurca.

Cœliacis accommodata enemata.

Cœliacis per ſedem vtiliter infunduntur, vitis foliorum ſuccus, aut portulacæ, aut acaciæ, aut hypociſthidis, aut plantaginis: balauſtium, rubrica Sinopica cum aliquo aſtringente decocto, loti aut fagi ramentorum decoctum, expreſſus rhoë coriaria ſuccus, ac eiuſdem foliorum decoctum, lens cum roſis decocta: ptiſana cum decocto rubi aut myrti vel pilularum cupreſſi. Ipſa etiam horum decocta per ſe citra ptiſanam commodè infunduntur.

Ad dyſentericos enemata.

Dyſentericis eadem conueniunt enemata, quæ cœliacis: priuatim verò iis qui vehementiore dolore conflictantur, iſta: butyrum recens per ſe: maluæ aut fœnigræci, chondri, ptiſſanæ, oryzæ vel tragi decoctorum tudiculáque agitatorum cremor. Iis verò qui citra dolorem fluxione infeſtantur, hæc infuſa conueniunt: muria cum vino, cornu ceruinum vſtum cum vino & roſaceo, arſenicum duplum crematum cum charta & vino, plumbi ſcoria aut plumbago cum myrtino oleo, bitumen cum ptiſſana liquatum, ſtœbes decoctum in vino: garum tum aliorum piſcium, tum etiam ſilurorum iis infuſum, quibus ſunt depaſcentia vlcera: lixiuium è ficu ſtillatitium, vrina antiqua, fabæ Græcæ *minoris decoctum cum ſeuo caprino, lyſimachiæ ſuccus, loti aut fagi ramentorum decoctum cum adipe caprino, apiaſtri ſuccus, rubrica Sinopica cũ decocto aſtringente aut acida muria.

vel, cortices.

Morſus inteſtinorum ab eme mente acrioribus relictis lenientur.

Morſus inteſtinorum à vehementioribus acrioribúſve infuſis excitatos leniunt ac mitigant, lac infuſum, aut butyrum, aut chondri decoctum, aut ſeuum taurinum cum priſſanæ cremore curatum. Similiter & curatus gallinaceus adeps anſerinus aut ceruinus: medulla itidem ceruina aut vitulina ſeu per ſe tepida infuſa, ſeu etiam cum cremore priſſanę.

Cœliacis ac dyſentericis conuenientes infuſiones.

Tum cœliacis tum etiam dyſentericis infeſtus parantur huiuſmodi: è ſilurís aliiſve piſcibus garum aceto temperatum, rhois coriariæ decoctũ, malicorij decoctũ, itémq; vinaceorũ & quorumuis aſtringentium. His porrò decoctis infidendum relaxato ano diductiſque natibus, ac diutiùs immorandum.

Ad tenſionem.

Porrò vt ne frequentes egerendi conatus ſolicitent, nodulus aliquis ſeruenti oleo, aquæ aut aceto immerſus ſedi adhibendus.

Veſicæ felleæ, hepatis ac ſplenis affectuum remedia.

Ad icteritiam ſeu morborum regium.

Ictericis potui dãda quæ ſequuntur: adianti decoctum in vino, anchuſæ radicis drach. j. cum vino, atriplex, hyperici coma cum melle & vino, marrubium cum vino, peplium, ſpondylij radix & ſemen cum vino, rubiæ radicis drach. j. cum vino, aloës drach. j. ex aqua, anthemidis radix & flores cum vino, fimus caprarum, maximéque ſylueſtrium cum vino, per ſe vel cum aromatibus: verbenacæ ſupinæ, quam ſacram herbam nominant, foliorum drach. j. cum thuris obolis tribus ex vini veteris conchis duabus ieiuno ventriculo bibita quaternis ſeniſve diebus: fœniculum cum vino: aſparagi radicis decoctum, ac ipſum quoque ſemen ſimiliter potum: abſinthij ſuccus expreſſus cum Indica aut Celtica nardo, aut cum apio vel adianto: buphthalmi folia in vino à balneo pota coloris bonitatem aliquantiſper conciliãt: ſeminis napi drach. iiij. cum vino, pæoniæ radicis drach. j. cum vino, cornu ceruini vſti drach. j. cum melle: cicer nigrum aut etiam album eſitatum,

A LIIII. Ἀποθεραπεύῃ δὲ τὰ ἐκ τῶν ἀποτεταμένων κακίμων δυσεντερικῶν ἐμπλάσματι ὠφελοῦντι, ἢ βουτύρῳ, ἢ χόνδρου ἀφέψημα. ἢ ζωμὸς τράγου τετραπεπεμμένου σὺν πτισάνης χυλῷ. ἢ ὀρνίθιον ὁμοίως, ἢ χλωρὸν, ἢ ἐλαφόσυον. ἢ μυελὸς ἐλαφόσιος, ἢ μόσχος καθ' ἑαυτὸν χλιαρὸς, ἢ σὺν χυλῷ πτισάνης.

Gelſ. legit ἀποτεταμένων ἐκκρίσεων δύσεις, vel τὰς ἐκ τῶν ἀκμαίων τοῦ ἐντέρου δύσεις.

B LIIII. Ἐγκαθίσματα δὲ ὅτι τῶν κοιλιακῶν καὶ δυσεντερικῶν ὅσα τοῦτο. σιλούρων ἢ ἰξύων μετ' ὄξους καταχεῖς, ῥοὸς βυρσοδεψικῆς ἀφέψημα, ῥοιᾶς λεπτῶν ἀφέψημα· ὡσαύτως ὁμοίως, καὶ πάντα τὰ τῶν τριφύλλων ἀφεψήματα. ἁρμόζει δὲ θερμοῦ ἐγκαθίζειν ἐπιμελῶς καὶ θαλλοῦ λιαρὸν, καὶ ἐπιχεονίζειν, καὶ ἀφεστέλλειν τὸν πυθμένα.

Τάχος addẽdum videtur Geſn.

Sequitur.

C LV. Πρὸς δὲ τὸ μὴ στενοχωρεῖσθαι ἐρεθίζεσθαι, δεῖσθαι καὶ τὰ δθνήματος, βάλλοντας εἰς ἔλαιον ζέον, ἢ ὕδωρ, ἢ ὄξος καὶ ἁλῆναι.

καὶ θαλλὸν ἐπὶ τὸν πυθμένα ita legendum censet Mercurialis, hoc eſt, ad latus lapidum, &c. ſed legi poteſt, διαθεῖναι καὶ θαλλὸν τὸν πυθμένα, id eſt, ſuperiùs lapidum ſitum aliquod, annotat Geſnerus.

Τῶν περὶ τὴν κύστιν χοληδόχων, D ἥπατος καὶ τῶν σπλήνα παθῶν βοηθήματα.

LVI. Ἰκτεριῶντας δὲ πολλάκις, ἀδιάντου ἀποβέματι σὺν οἴνῳ, ἀγχούσης ῥίζης ℈ ά. μετ' οἴνου, ἀσπαραφάκης, ὑσσωπείτου χλόης σὺν μέλιτι καὶ οἴνῳ, πετροσέλινον μετ' οἴνου, πέπλιον, σπονδυλίου ῥίζα καὶ τὸ σπέρμα μετ' οἴνου, ἔρυσιμον δεσδάνου ῥίζης ℈ ά. μετ' οἴνου, ἀλόης ℈ ά. σὺν ὕδατι, αἰθημάλιος ῥίζα καὶ τὰ ἄνθη μετ' οἴνου σπένδοντι αὐτῶν, καὶ μάλιστα ἀγρίων, μετ' οἴνου, καθ' ἑαυτὰ καὶ σὺν θρόμβοις. ἱερᾶς βοτάνης τὸν φύλλων ℈ ά. μετὰ λιβανωτοῦ ℈ γ'. σὺν οἴνου παλαιοῦ κύαθους β'. πίνει δὲ ἡ γ'. ἡμέρας. μίσγε δὲ μετ' οἴνου. ἀσπαραγόρου ῥίζης ἀφέψημα, καὶ ὃ σπέρμα. ταὐτὰ πάντα ὁμοίως. ἀδίαντον ὡσαύτως σὺν Ἰνδικῇ ναρδῷ ἢ Κελτικῇ, σέλινον, ἢ ἀδιάντου. βουφθάλμου τὰ φύλλα σὺν οἴνῳ μετὰ βαλανείου χρῖσαι τοὺς κάμνοντας ποιεῖ. βουνιάδος σπέρματος ℈ δ'. σὺν οἴνῳ, γλυκυσίδης ℈ ά. σὺν οἴνῳ, κέδρου ἐλαφείου κεκαυμένου ℈ ά. σὺν μέλιτι. ἐρέβινθοι μέλανες ἑφθόμενοι, καὶ

διάντου repetendũ ex proximè præcedente capite, aut legendum, πετροσέλινου. Geſnerus κόμα legendum ſuſpicatur.

ἡμέρας ἑπτὰ, id eſt, diachisma ſemis, lib. 4. de mat. faciunt autem tres oboli drachmum ſemis: quare pono hic, ἡμιδραχμαῖον ℈ δ'.

Εφ' ἡμέρας μ'.

Legi poteſt ἀσπάλαθος, ἢ ἀδιάντου, ex Plinio.

Geſn. βοτάνης.

Addoμὲν ὧδε ἐκ libro 5 huc trans.

Cum vino paſſi. aut mulſa diluitore. Dioſc. lib. 2. de mat. med. cap. 154.

Dioſc. 2. de mat. med. trium obiſorum poudere.

Dioſc. 4. de mat. med. cap. 126. ὅσα περὶ τοὺς τριβόλους. poudere.

ⓒ λευκοῖ δὲ, καὶ τὸ ἀπόζεμα πινόμενον. ἐρύσιμον σὺν μελικράτῳ. θείου ἀπύρου κοχλιάριον ὅπως πασσάλμου ὕδατι, ἢ ῥοφῶμενον. ἵππουρις ἐφέδρου ῥίζα, ἢ καρπὸς πινόμενος. καρδαμίδης ἀπόζεμα, κέγρι ⊀ ά. μετ' οἴνου, κυκλαμίνου ⊀ γ'. μῶλυ ὕδατος ⁘ κεπάκλινον δὲ ὑπὸ θερμοῦ οἴνῳ, καὶ πλείοσιν ἱματίοις χρεῶν· χολώδη γὰρ ἱδρῶτα ἐκκρίνει. λιχῆνα πέτρης ἀπόζεμα μετὰ πεπέπερεως σὺν ἐρεβίνθοις· ἢ ἡ ῥίζα σὺν οἴνῳ. λειχῆνα ὅτι τὰ πετρῶν, ⁘ ἄγει χειρόβιος τὰ τῶν ὑπὸ τὰ πετρῶν, ⁘ ἄγει χειρόβιος τὰ τῶν ὑπὸ τὰ πετρῶν. ὀξυμυρσίνης ῥίζης ἀπόζεμα σὺν οἴνῳ, μυρίκης ἀπόζεμα σὺν οἴνῳ, ὄνοι οἱ ὑπὸ τὰ ὑδρίαις σὺν οἴνῳ, ὀξυφυλλίδος ῥίζαν ἐψηθεῖσαν σὺν οἴνῳ, ὀπὶ φυλλοι σὺν ζωρίᾳ. οἰνομέλιτι ἐσθιόμενον, σὺν πλευ ῥίζαν ἑφθὰν ἢ ἐπὶ πᾶν ἐσθιόμενα. πεπέρι φύλλα τὰ φύλλων χυλὸς πινόμενος παχέως ὑγιάζει· πόλιον ἐν οἴνῳ λευκῷ, σκίλλης ἑφθῆς ⊀ ά. σὺν ὀξυμέλιτι ἐκλείχεσθαι, καὶ πινόμενον μετὰ μελικράτου. ἕρπυλλον ῥίζα σὺν μέλιτι ἐκλείχεσθαι, καὶ πινόμενον· τὸ χαμαιπίτυος ὀφθαλμὸν καὶ πινόμενον μετὰ μελικράτου. τριγύου τὸ χαμαιζήλου, λεπτομέρους ἁλίκακκάβου, χυλὸς πινόμενος μετὰ οἴνου. ὑακίνθου καρπὸς σὺν ἀφρονίτρῳ πινόμενος, χαμαιπίτυος ἀφέψημα σὺν ὕδατι, χαμαιακίσσου ⊀ ά. μετὰ οἴνου ὀξυκράτου πινόμενον· τὸ δὲ καὶ ὑδρωπικοὺς ὠφελεῖ, βρύον ὃ ὅτι τῶν κέδρων ἢ λεύκων καρύου βασιλικοῦ μέλανος μετ' οἰνομέλιτος, πινόμενον πλῆθος κυάθ. ς'. ὅτι ἡμέρας γ'. Ἄλλο, καὶ τοῦτο καλῶς ποιοῦσι· ἀφρονίτρου ⊀ Ϛ'. ὀρέξας οἴνῳ Ἀμιναίῳ κυ. Ϛ'. καὶ πρὸ ἡμέρας ἓξ καθαίρειν δίδου νήστει, ὅτι ἡμέρας β'. ἢ γ'. Θεραπεύει δὲ καὶ ἄρκου χολῆς κυάμου Ἑλληνικοῦ τὸ μέγεθος κεπαπινόμενον. μελίας καρποῦ ⊀ ά. σὺν οἴνῳ. συλλέγεται δὲ φθινοπώρου καὶ ἀποτίθεται. δαφνίδων ἢ σμύρνης ⊀ ά. σὺν οἴνῳ. κρόκου ⊀ ά. μετὰ μέλιτος ἐκλείχεσθαι. ἐλξίνης ἀπόζεμα ἢ χυλὸς σὺν οἴνῳ. χελιδονίου χυλὸς ἢ ἀφέψημα σὺν οἴνῳ. λιβανωτίδος, τῆς ῥωσμαρίνου ῥωμαϊστὶ καλουμένης, ἀφέψημα μῶλυ ὕδατος.

ac eorundem etiam decoctum potum, eryſimon cum aqua mulſa, ſulphuris viui cochlearium aquæ inſperſum aut ex ouo ſorptum, hippomarathri ſemen aut radix in potu, calaminthæ decoctum, betonicæ drach. j. cum vino, conyzæ folia drach. j. pondere cum vino: cyclamini drach. vj. ex aqua (ægrum autem oportet loco calido decumbere, pluribuſque ſtragulis cõtegi: ſic enim ſudor colore felleus elicietur:) libanotidis decoctum cum cicere poſt deambulationem, eiuſdem radix cum vino. Iuuat & lichen petris innaſcens, ori ac linguę illitus: ruſci radicis decoctum cum vino, myricæ decoctum cum vino, aſelli qui ſub vaſis aquariis reperiuntur cum vino, oxalidis radices in vino decoctę, ſilphij ſemen cum ſalſamento & vino mulſo comeſtum, betæ radices elixæ vel aſſæ in cibis ſumptæ: quinquefolij è foliis ſuccus bibitus confeſtim ſanat: polium cum vino albo, ſcillæ coctæ drachma vna cum aceto mulſo delincta, aut pota cum aqua mulſa, ſtruthij radix cum melle delincta vel pota cum aqua mulſa, ſolani humilis, quod halicacabum dicitur, ſuccus cum vino potus: hyacinthi ſemen cum abrotono potum, chamæpityos decoctum in aqua, chamæciſſi drach. j. cum vino ad dies ſex ſeptémve, ſanguis catelli cum oxycrato potus, (is etiam hydropicos adiuuat:) muſcus qui cedris albiſve populis innaſcitur, magnitudine iuglandis è vini mulſi cyathis ſex triduo potus. Aliud quod eximiè proficit: Spumæ nitri drach. ij. in vini Aminæi cyathis duobus ſub dio maceratas ieiuno ante lucem propinato ad biduum triduúmve. Facit & præclarè vrſinum fel, fabæ Græcæ magnitudine deglutitum. Itidem fraxini ſeminis drach. j. cum vino: (colligitur id autumno atque reponitur,) baccarum lauri aut myrrhæ drach. j. cum vino, croci drach. j. cum melle delincta, helxines decoctum vel ſuccus cum vino, chelidonij ſuccus vel decoctum cum vino: libanotidis, quam roſmarinum Latini vocant, decoctum ex aqua.

Vſtorica autoritas adducta.

LVII. Εἰς ὃ ὑπὸ ῥώδωνας ἐγχεόμενα, Naribus infuſa ictericos purgant

hæc: cyclamini ſuccus retentus in ſole donec bilem educat, elaterium cum lacte infuſum, inſidente ægro balneo ſolióve: marrubij ſuccus cum melicrato naribus infuſus, nigella tuſa & aceto irrigata expreſſus ſuccus, infuſus naribus. Cæterùm ictericorum balneis aut acidam muriam, aut origani radiciſſve oſiridis decoctum admiſceri oportet: ipſi verò amygdalino inungendi: oleribus autē interim abſtineāt.

Ad diuturnū hepatis imbecillitatem medicina.

Diuturna hepatis imbecillitate laborantibus auxiliantur pota hęc: agarici oboli bini ſingulis diebus, adianti decoctū, acori decoctum, itidémque chamæpityos: ſpondylij radix in vino pota, epipactidis, quæ elleborine dicitur, decoctum: amomum, caſia, amygdalæ amaræ cum ſaluia ex melicrato, anagallidis ſuccus, chamęmeli radix & flores in potu, aſarum cum aqua, gentianæ radix drach. j. pondere ex aqua, ariſtolochię radix eodem modo: ſucci glicyrrhizę drachma cum aqua, aut radicis decoctum: lauri radicum cortex drachm. j. pondere cum melicrato, elare trita & vnà cum palmulis decocta, ſerpylli decoctum, eryngij drachma cum paſtinacæ ſemine, iſopyri ſemen cum melicrato, betonicæ folia cum aqua mulſa, fœniculi ſemen, ſpicæ nardi decoctum, aut vnguentum nardinum cochlearij méſura ſumptum, opopanax cum melicrato, leucanthemi aut pinus foliorum drach. j. ex aqua, rha ſimiliter, apij decoctum & ſemen, ſcandicis decoctum, quinquefolij è radice ſuccus, teucrium eiuſque ſuccus cum melicrato, chryſocomes decoctum in aqua mulſa, ſenecionis decoctum & ſemen, ſimilitérque polij: picis aridæ tritæ drach. j. inſperſa potui, meliloti ſeminis contriti drach. j. ex melicrato, coſtus ſimili modo, triphyllidis quæ oxalis dicitur decoctum eodem modo potum, viticis ſemen, centaurij minoris ſuccus tum potus tum etiam foris impoſitus, plantaginis ſiccæ radices & folia, aſparagi myacanthini radices & folia, ſtrobili, cicer, ſaxeiou χυλὸς τῦ μικροῦ σινάπεως καὶ ἔξωθεν ὅπι τεθείς. Ἀρνογλώσσου ξηρᾶς ῥίζα, καὶ τὰ φύλλα. ἀσπαράγου μυακάνθου αἱ ῥίζαι, καὶ τὰ φύλλα. στρόβιλοι, ἐρεβίνθου, ἐρυ-

A ὅπι ἰκτερικῷ καθαρῷ. κυκλαμίνου χυλὸς κεκτημένων ἐν ηλίῳ, ὥστε χολὴν ἀνᾶγκ. ἐλατήριον μετ' ἀλόης εἰς βαλανείῳ ὄντος, ἢ ἐν τῇ ἐμέτῃ τῦ πάρρινος, εἰς χεόμενον. πρασίου χυλὸς ἐν μελικράτῳ ἐγχεόμενος. τερμίνθου ῥίσι· μελάνθιον κεκομμένον καὶ ὀξὶ βεβρεγμένον, ἐκ πιεσθέντος τῦ χυλῦ, καὶ

B εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχεόμενον. Λυέσθωσαν δὲ, ὀξάλμης, ἢ ὀξυγάλου, ἢ ὀσίρεως ῥίζης ἀποζέματος παρ' λουπῷ μίσγοντες. ἀλφέσθωσαν δὲ ἀμυγδαλίνῳ, καὶ λεχάνων ἀπεχέσθωσαν.

LVIII. Ἡπατικοὶς δὲ χρονίοις ὠφελῆ σινάμωμα μετ' ὑδρομέλιτος. ἀγαρικοῦ ὀβολοὶ δύο καθ' ἡμέραν, ἀδιάπτου ἀφέψημα,

C ἀκάνθου ἀποζέμα, χαμαιπίτυος ὁμοίως, σπονδυλίου ῥίζα σὺν οἴνῳ πινομένη. ὅπι παλίδος τῆς ἑλλεβορίνης καλουμένης ἀποζέμα. ἄμωμον, κασία, ἀμύγδαλα πικρὰ σὺν ἐλελισφάκῳ καὶ μελικράτῳ, ἀναγαλλίδος χυλός, καὶ ταγέτιδος ῥίζα καὶ ἄνηθ πινόμενα, ἄσαρον σὺν ὕδατι, ἡμιώνης ῥίζης < ά. σὺν

D ὕδατι, ἀρισταλοχίας ῥίζης ὁμοίως. γλυκυρρίζης χυλῦ < ά. σὺν ὕδατι, ἢ τῆς ῥίζης ἀφέψημα. δάφνης ῥίζης τῦ φλοιοῦ < ά. μετὰ μελικράτου, ἐλάτη λεία σὺν φοίνιξιν ἀποζεσθεῖσα, ἑρπύλλου ἀποζέμα. ἡρυγγίου < ά. μετὰ σταφυλίνου σπέρματος, ἰσοπύ-

E ρου σπέρμα σὺν μελικράτῳ, κέστρου φύλλα μετὰ ὑδρομέλιτος, μαράθρου σπέρμα. νάρδου στάχυος ἀποζέμα, ἢ μῦρον νάρδινον κογχυλιοειδὲς πλῆθος λαμβανόμενον. ὀποπάνακος σὺν μελικράτῳ, λύκιον καθ' ἕμου φύλλων, ἢ πίτυος φύλλων < ά. μετ' ὕδατος. ῥᾶ ὁμοίως. σελίνου ἀποζέμα καὶ ὁ καρπὸς, σκαν-

F δικὸς ἀφέψημα, πενταφύλλου ῥίζης χυλός. τευκρίου, καὶ ὁ χυλὸς αὐτοῦ σὺν μελικράτῳ. χρυσοκόμης ἀποζέμα σὺν ὑδρομέλιτι. ἠελιοκέντρου ἀποζέμα καὶ ὁ καρπὸς, πολίου ὁμοίως, πίσσης ξηρᾶς λείας < ά. καταπασθεῖσα σὺν ποτῷ. μελιλώτου καρποῦ λείας < ά. ζ. μελικράτου. κύστος ὁμοίως. τερ-

G φυλλίδος ἀφέψημα ὁμοίως πινόμενον, τῆς ὀξαλίδος καλουμένης. ἄγνου σπέρμα. κεν-

δρυδάνου, ἢ ἱππαπωρείου ῥίζα. κέρμων πικρῶν ἀφέψημα μετὰ πηγάνου καὶ πεπέρεως πινόμενον, καὶ ἔξωθεν ἐπιπλασθὲν ὑπὸ ἐλαιηρὸν, ἴριος, στυπτηρίας, χίου κηροῦ,

A rubiæ aut eupatorij radix: lupinorum amarorum decoctum cum ruta & pipere potum, itémque foris impositum: iris, pistacia.

LIX. Καπνοπλασθὲν δὲ ὠφελεῖ ἡπατικούς· χαμαιπίτυος μετ' ἀνδρῶν ἐφθῶν ξηρῶν κεκομμένων. κρίθινον ἄλευρον μετὰ σύκων. ἀλτέας ῥίζα σὺν οἴνῳ ἐψηθεῖσα. φοινικοβάλανος ἐφθὴ λεία στὺν κηρωτῇ. ἀψίνθιον σὺν κυπρίνῃ κηρωτῇ καὶ Κελτικῇ νάρδῳ. ἀμμωνιακὸν ἀναληφθὲν ὄξει καὶ κηρωτῇ συφούσῃ. Ἐπὶ δὲ τῶν στραφέντων, σπέρμα σὺν λινοσπέρμῳ καὶ γύρει, καὶ μελικράτῳ. μηλέας κώνειον μετ' ἀλεύρου κρίθινου καὶ σπέρμα μήλεως ἐψηθὲν.

Hepaticis adiuuant: chamæpitys cum papauerum capitibus coctis quæ sicca contusa fuerint, hordeacea farina cum ficubus, althææ radix in vino decocta, phœnicobalanus cocta trita cum cerato, absinthium cum cerato cyprino & nardo Celtica, ammoniacum exceptum aceto & cerato astringente. In recentiore autem affectu, fœnumgræcum cum lini semine, farinæ pollinæ ac melicrato, mala coronea cum farina hordei & fœnigræci cocta.

Hepaticis adiuuandis.

LX. Σπληνικοὺς δὲ ὠφελεῖ ποτιόμενον ἀγαρικοῦ ὀβ. β'. μετ' ὄξυμέλιτος. ἄγνου σπέρμα < ά. ἀνγχούσης ῥίζης < ά. σὺν οἴνῳ. ἀδιάντου ἀφέψημα σὺν ὀξυμέλιτι. ἀκόρεσυ ελίζα μετ' οἴνου ἐφθὴ καὶ ὠμὴ πινομένη.

Splenicis adiuuant hæc pota: agarici oboli duo cum aceto mulso, viticis semen drach. j. pondere, anchusæ radicis drach. j. cum vino, adianti decoctum in oxymelite, acori radix cum vino cocta crudáque bibita.

Splenicis salutaris.

ἐνλαφία.

Forte πτισάνῃ.

LXI. Τὴκουσι δὲ συντόμως σπλῆνα, ἀσπληνίους ἐῶ καὶ ἡμιόνιον κεντῶσιν, ἢ πόα μετ' ὄξους [ὑπὸ ζεσθὲν, ὅπὶ ἡμέρας μ'. τήκει.] λογχῖτις ὁμοίως, μετ' οἴνου. περικλυμένου χερσοῦ < ά. μετ' οἴνου ὅπὶ ἡμέρας δ'. ποδίζολοφὴν τήκει. χαμαίκισσος μετ' οἴνου. πόλυχόδμου μεῖ ὄξυμέλιτος τήκει. Ναξίας τῷ αὐτῷ ἀκονηθέντος σιδήρου ὃ ἀσπάλαξ μετ' ὄξους. ἀλκυονίου Μιλησίου ὀβ. ς'. μετὰ ὕδατος. βρυωνίας ῥίζα < ά. μετ' ὄξους ὅπὶ ἡμέρας λ'. τήκει σπλῆνας. ἀμμωνιακὸν θηλυκοῦ < ά. μετ' ὀξυκράτου· αἷμα δὲ ἀλεκτρυόνος ἀριστολοχίας < ά. μετ' ὀξυκράτου. βαλανίου μυρεψικοῦ < ά. μετ' ὀξυκράτου· ὅσι δὲ κακοσμίας, καὶ ἐμετικὴ. ξυλοβαλσάμου ὑπόζεμα μετ' οἴνου. βουνίου πόφύλλα, καὶ ἡ ῥίζα χυλισθεῖσα σὺν ὀξυμέλιτι. ἔρυ. σεβδόου κεκροῦ καὶ ἡ ῥίζα σὺν οἴνῳ· ἴριος < ά. σὺν ὀξυκράτῳ. σάρξ ἐχίνου χερσαίου ἐσκελετευμένη μετ' οἴνου, σμυρνίου σπέρμα μεῖ οἴνου, ὑπόμελι ἀπὸ ζέμα καὶ αὐτό. κεντπρίδος ὁ ἐν τῷ ἀπίῳ κεκροῦ ὅπὶ ἡμέρας λ'. μετ' οἴνου, ἢ τῆς ῥίζης ὁμοίως. ἀλλὰ ἢ ὁμοίως αἷμα ἐκ δίφρου χιλίας καὶ οὔρων. κέστρου < ά. μετ' ὄξους.

[οἱ δὲ σπλενικὸν φασι.]

Moib. legit oboli vnum cum dimidio.

Dioſc. lib. 4. de mat. med. περὶ ἀμμωνιακοῦ. Idem oboli. θυμιάματος.

Dioſc. 2. de med. cap. 204. ἀ'. x. καὶ ἡ ῥίζα.. Idem 4. de mat. med. c. 1. μεῖ ὄξυμέλιτος, cum aceto mulso.

Splenem absumentia vel eum euacuantia.

galla immatura cum poſca,origani decoctum, corallij drach.j.cum aqua, braſſica cruda cum aceto eſitata, crocodilij radix epota: (hæc verò ſanguinẽ per nares pellit.) cyclaminis alterius, quę ciſſanthemos cognominatur, fructus maturus tritus & in paſtillos digeſtus drach. j.põdere lienem leuiter ad dies xl. liquat, ac per vrinas & aluum abſumit. Squamæ ferri drach. j. cum aceto, lonchitidis in aceto feruefactæ decoctum, rubricæ Lemniæ drach.j. cum poſca: myricæ decoctum aut ſemen cum vino potum: quin & vas potorium è myricæ ligno vtile fuerit, ſicuti & panarium quod è myricæ virgis contextum ſit. Proficit & nardus Celtica cum abſinthio,nymphææ ſemen aut radix cũ aceto,intubi ſeminis drach. j.cum aceto,polium cum aceto, ſagapeni drach.j.cum poſca, ſtruthij drach.j.cum oxymelite,polemonij radix è vino, purpuræ operculum cum apij ſemine potum, aqua fabrorum in quam ferrum candens immergitur, ſcillæ toſtæ drach. j. cum oxymelite : eandem ſubacta farina obuolutam aſſato, purgatam terito, fingitóque ex ea catapotia diebus nouem exhibenda cum melicrato. Valet & teucrij in oxycrato decoctum: rhoïs drach. iiij. chamædryos decoctum cum melicrato: fiúr & è foliis eius catapotia, quæ in ſplenis affectibus exhibentur,tragorigani decoctum cum ſale & aceto:ſimiliter & ſerpylli.

Splenicorum externa remedia.

Splenicis admouenda vtiliter hæc vſurpantur: hyſſopus cum ficubus, cinis ſarmentorum aut etiam vinaceorum cum aceto, roſaceo vnguento & ruta, chamæciſſi & vrticæ folia cum cerato,bryoniæ radix cum ficubus & aceto,ammoniacum cum aceto & ceraro aromatibus inſpiſſato,aſplenon herba cum eruo impoſita, agallochum cum vino vel aqua, abſinthium in aceto coctum cum farina loliacea & ficubus, pulegium cum ſalis pari portione,origanum eodem modo, lupinorum farina cum pice & aceto cocta, viſcum calens calce viua vel lapide Aſio exceptum, iſatidis

A κηκὶς ὁμοφαχίνῳ σὺν ὄξυκράτῳ. ὀσχάμου ἀποζεμα. χοραλλὶς < ά. σὺν ὑδαλθ. χραίμου ὠμὴ μὲν ὄξους ἐαθιομβίνη, κεγχρώδαλίς ῥίζα πινομβίνη. αἷμα δὲ ἀγᾷ ὀλᾷ ῥινῶν. κυκλαμίνου τῆς κιλαθμβήμου κερπῶν λεαθβέντος πεπτίεσθαι, καὶ εἰς ἐσχίσκους ἀναλιφβέντος ξηρῶν < ά. μετ' οἴνου ὕδατι ἡμέρας μ'. τὸ καὶ κοῦφος, ὀζαιρομβίου καὶ κτ' κοιλίαν ὀκαθόλου βόλλει. λεπίδος σιδήρου < ά. μεθ' ὄξους. λογχίτιδος σὺν ὄξει ἀποζεσθείσης τὸ ἀποζέμα. μίλτου Λημνίας < ά. σὺν ὄξυκράτῳ. μυελίνης ἀποζέμα ἢ ὃ ἀπέρμα σὺν οἴνῳ πόσιν. καὶ ποτηρία ἀπὸ τοῦ μυρικίνου ξύλου ἀφελίμως χρήσαιτο ἄν τις ἐν αὐτῷ πίνων καὶ χαῦρα τῷ ὀκ βαλέδων μυρικίνων πεπλεγμένα εἰς τὸν τρῦ. ἄρτιον ἐπίθεσιν. ποιεῖ δὲ νάρδος Κελτικὴ σὺν ἀψινθίῳ. νυμφαίας ἀπέρμα ἢ ῥίζα σὺν ὄξει, τὸκ καὶ. στέρεως κερπός < ά. σὺν ὄξει. πόλιον σὺν ὄξει. σαγαπηνὸν < ά. σὺν ὀξυκράτῳ, σρυθίου < ά. σὺν ὀξυμέλιτι. πολεμωνίας ῥίζα σὺν οἴνῳ. πορφύρας πῶμα. ἢ ῥίζα σὺν σελίνῳ ἀπέρματι πνόμενον, ᾧ ἢ πόα ἐψηθεῖσα οἴνῳ σὺν ὀξυκράτῳ. ὕδωρ τὸ ἀπὸ τῆ χαλκείων, ὅπου ἢ πεπυρωμένον σίδηρον ἀποβάπτουσι. σκίλλης ὀπίῆς < ά. σὺν ὀξυμέλιτι. σκίλλαν περιπλάσας ὀπήσου, καὶ ξηράνας ῥίζων. ᾧ ἅρας ὄξει αὖθις, καὶ ταπόπα δίδου ἑνθεὶς ἡμέρα σὺν μέλικράτῳ.

E ζευκρὶς ἐνπλησθεὶς ἐν ὀξυκράτῳ τὸ ἀποζεμα. ῥδ < Ν. χαμαίδρυος ἀφέψημα σὺν μελικράτῳ γλυκεῖ. ὃ ἐκ τῆ φύλλων αὐτῆς καθάπτα ᾧ δίδου. πραζελαίου ἀποζέμα μεθ' ἅλατος καὶ ὄξους. ἑρπύλλου ὁμοίως.

LXII. Καθάπλασμα δὲ τοῦ λαμβάνειν ὠφελίμως ὅπου τοῦ σπληνικοῦ. ὕσσωπον μετὰ σύκων. τέφρα κληματίνη, ἢ καὶ ἀχράδων τέφρα, σὺν ὄξει ῥοδίνῳ ᾧ πηγάνῳ. χαμαιγκίσου φύλλα καὶ χρίθης φύλλα μετὰ κηρωτῆς. βρυωνίας ῥίζα μεθ' σύκου ᾧ ὄξους. ἀμμωνιακὸν σὺν ὄξει καὶ κηρωτῆ ευφθείση. ἀσπλήνου πόα μετὰ ῥόδου καὶ παπλαισκιδίνη. ἀχάλκηλον σὺν οἴνῳ, ἢ ὕδατι. ἀψίνθιον ἐψηθὲν σὺν ὄξει σὺν ἀλούρῳ αἰθύῃ καὶ σύκοις. γλήχων σὺν ἁλοὶν ἴσοις. θείλαγον ὁμοίως. θέρμινον ἄλευ-

ρον, σὺν πίσσῃ καὶ ὄξει ἐψηθὲν. ἰξὸς θέρμος ἀσβέστῳ ἀναληφθεὶς, ἢ λίθῳ Ασίῳ ἰσάτεως

Geſn. dit' ἐσχ. legendum ſuſpicatur.

E lib.a.de mat. legerim πόαι ασπλήνου δὲ ἑσχ. καὶ ἀσπλήνου ἀναπλάσσοντες χρῶνται & πόαι ἀσπλήνου, id eſt, continuæ leuiter, legi poteſt.Geſn.

Dioſc.4. de mat. med. cap.8. μετ' ὄξους,cum aceto. Videtur hic aliquid deeſſe. *

Lib. 2. de mat. addit. σφῶν è mendoſ.

Forte de 8. ἡμέραις.Geſn.

σφαῖραν lib.5. de mat.

σύκων.

ὀσχάσαι forte: ſed lib.3.de mat.cap. 151.legitur σὺν ὄξει καὶ σύκοις.cum vino.

Lib. 3. de mat. med.nitrum additur,acetum omittitur.

ἀγρίου φύλλα, καὶ πάρεως ῥίζα. τροχίσκον σὺν κηρωτῇ, ἢ ὠμῇ λύσας. καρδαμωμον σὺν
Libia de mat. med. c. 185. ouu ἐρίνεα, ou melle. σύκοις. κισσοῦ φύλλα ἁπαλὰ καὶ οἱ κόρυμβοι λάχανον ἀγρίου ῥίζα σὺν ὄξει. λινόσπερμον, ἢ τῆλις, φυσαλώδη σὺν ὄξει, μυγίασις καπρείου ῥίζης, ἢ μυεσβαλάνου, ἢ νίτρου. κυδώνια μῆλα σὺν κηρωτῇ. μυείκης φύλλα λάχανα σὺν ῥοδίνῳ, ἢ κηρωτῇ. πόλιον σὺν ὄξει. σπέρμα σὺν μέλιτι. κυκλάμινος μετ' ὄξους ἕφθη καὶ ἐγχριόμενον. κρόκομαγμα μετ' ὄξους ἐφθὸν καὶ ἐγχριόμενον. σποδὸς ἡ ἀπὸ χαλκείου ἀναβληθεῖσα, σὺν ὄξει ἢ ῥοδίνῳ, ἄγρις ἂν γλοιωθῇ. τῆλις δὲ νάπυ καὶ ὄζωμον καὶ καρδάμωμον, καὶ σπόρνα, καὶ ἄσβεστος, ἴσα μετ' ἰξοῦ. δεῖ δὲ θερμαίνειν ⟨ἰξόν⟩, καὶ οὕτως λοιπὰ μιγνύναι. καὶ ἄνισον, νίτρου ἀφρὸς καὶ ἄσβεστος, ἴσα μέλιτι ἀναληφθέντα. ἢ τῆλις, καὶ νάπυ, καὶ
καρδάμωμον forte, vt paulo ante. ὄζωμον, καὶ καρδάμωμον, καὶ ἄσβεστος, ἴσα σὺν μέλιτι ἀναληφθέντα, ἢ ὄξει, ἢ κονία. ἄσβεστος καὶ σπόρνα ἴσα μετ' ἐλαίου. θέρμαινε δὲ τὸ ἔλαιον, καὶ οὕτως τὰ λοιπὰ μίσγε.

ὄξαλμον. LXIII. Πρὸς ὑδρωπικοὺς δὲ ὠφελεῖ πολύ· ἀγαρικοῦ τεμάχολον μετ' οἴνου. ἄνγυου καπέρματος ἐξάδ. ἀ. ἄγχου ἀφέψημα. ἀκτῆς ῥίζης ἀφέψημα, ἢ τοῦ καρπουλείου ⊀ ἀ. σὺν οἴνου κυ. β'. ἀλκυόνιον Μιλήσιον μεθ' ὕδατος. ἀμπέλου ἀγρίας (τῆς κληματίδος Ρωμαϊστὶ ὀυίτηλης) τῆς ῥίζης ἧς ἀφεψήματος κυ. γ'. μετ' οἴνου πόντα λαστωμένου κυ. γ'. ἀναγαλλίδος χυλοῦ κυ. ἀ. καθ' ἑαυτόν. ἀδροσάκης ἀφέψημα τῆς ῥόας, ἢ αὐτῷ κήπουπα διδόναι μετ' οἴνου, ἢ ὄξους, ἢ ὕδατος. οὗσα δὲ ἄγει πολλά. καὶ ὁ καρπὸς δὲ ποιεῖ ὁμοίως. ζωόγλωσσον μεπὶ ὃ ξηρὸν φαγόντας, ὀλίγον ἐπεσθιόμενον καθ' ἡμέραν. μετὰ δὲ τοῦτο ἡ λοιπὴ θεραπεία ποτέον. χαμαιάκτης ῥίζης τοῦ φλοιοῦ ⊀ ἀ. τέμπλον μετ' οἴνου κισσόμηλον ποιεῖ, καὶ μᾶλλον μετ' οἴνου. χρίσμου ⊀ ἀ. μετ' ἴσου πεπέρεως. σίκυα ξηρὰ ἐκτρίμματα. σμυρνίου σπέρμα σὺν οἴνῳ. καὶ ⟨κισσοῦ καρποῦ⟩ ⊀ ἀ. κέντρου φύλλων ⊀ ἀ. μετ' οἴνου. ἐρέβινθοι ἑφθοὶ

Videtur aliqua dicto deeſſe, vt nil ſchalicinus aquam derrahens nomen.

A ſylueſtris folia, capparis radix. marrubium cum cerato vel hordeacea farina hydrelæo ſubacta, naſturtium cum ficubus, hederæ folia tenella & ipſi quoque corymbi triti: lapathi agreſtis radix cum aceto, lini ſemen aut fœnumgræcum cum aceto ſubactum addita radice capparis, aut myrobalano aut ni-
B tro, coronea mala cum cerato, myricæ folia trita cum roſacco vnguento vel cerato, polium cum aceto, alumen cum melle, cyclaminus in aceto cocta & illita, crocomagma cum aceto coctum & inunctum, cinis qui è fabrorum officinis reiicitur cum acetó aut roſaceo ad viſcidi lentoris compagem
C redactus. Fœnumgręcum, ſinapi, eruca, naſturtium, myrrha & calx viua, ęquis partibus immixta viſco priùs calfacto: ſic & aniſum, nitri ſpuma & calx viua, æquis partibus excepta melle, Aliud: Fœnumgræcum, ſinapi, eruca, naſturtium & calx viua, æquali ſingula pondere excipiantur melle vel aceto vel li-
D xiuio. Aliud: Calx viua & myrrha æquali pondere cum oleo priùs calfacto miſceantur.

Hydropis yarietatem a ſicca intelligi remedia. Hydropicis hæc in potu auxiliantur: agarici tres oboli cum vino, viticis ſeminis ſextula, eiuſdem decoctum, ſambuci radicis decoctum, aut ſeminis eiuſdem
E triti drach. j. cum vini cyathis duobus, alcyonium Mileſium cum aqua: decocti radicis vitis ſylueſtris, quæ Latinè viticula dicitur, cyathi tres cum vini aqua marina diluti cyathis tribus: ſucci anagallidis cyathus vnus per ſe. Androſaces herbæ decoctum, aut eadem contuſa exhibeatur è vino vel aceto vel aqua: ducit autem copioſas vri-
F nas: ſed & ſemen eadem præſtat. Plantaginis nonnihil præſumptis ſiccioribus eduliis quotidie comedatur, inſupérque deinde cibi reliqui aſſumantur. Iuuat & cortex radicis ebuli drach. j. pondere, neconon peplium cum vino potum, eóque magis cum vino iunci odorati drach. j. cum pari piperis quan-
G titate, caricæ eſitatæ, ſmyrnij ſemen cum vino, ſeminis hyperici drach. j. betonicę foliorum drach. j. cum vino, ciçer coctum in cibis

ſumptum, idem conditum ſpica piperis, cymino & oleo: cepæ cum ſuis foliis coctæ, aut etiam crudæ exhibitæ: ricini grana xx. aut xxx. cataportiorum inſtar deglutita, acetum ſcilliticum abſorptum, origanum cum ficu eſitatum, rutæ decoctum cum aceto potum: cucumeris ſylueſtris radix cum vini reſinati cyathis duobus: de hoc cyathos duos tréſve ſumi oportet interiectis tribus quatuórve diebus, vſquedum tumor plurimùm ſubſederit: leniter aquoſa detrahit, nec ſtomachum offendit, ac vires etiam conſeruat. Valent & cancri fluuiatiles ſiccati tritique citra forcipes denticulatos ac pedes cum exiguo opij & aqua poti, corallium cum pari alumine & ſucco calaminthæ, ſij decoctum cum vino, ſcillæ aſſatæ drach. j. cum oxymelite, intritum ex alliis in cibo ſumptum, & allium quoque coctum aerioris vice condimenti, erinacei terreſtris caro inueterata & cum vino potui data, laſerpitij ſemen in vino potum, vrina capræ cum ſpica nardi duûm cyathorum menſura quotidie à ieiunis pota: ſic copioſa fiet per vrinas euacuatio. Iuuat & apri vrina ſimili modo, itémque expreſſus è ſcilla ſuccus admixta erui farina drach. j. pondere cum vino potui datus, polium cum vino feruefactum, ſampſuchi decoctum, ruta cum ficu eſitata. Per interualla autem exhibetur decoctum radicum apij vel aſparagi, vel iunci odorati, vel ſpicæ nardi. Aut: caſſiæ, amomi, cymini, glycyrrhizę, hyperici, ſmyrnij, calami aromatici, piperis, ſeſelis, ſpondylij, omnium inquàm pari pondere mixtorum decoctum è vino propinato. Singula etiam illa per ſe ſimiliter decocta proderunt.

Hydropis quæ amaſarca vocant interna remedia.

Iis verò qui hydrope hypoſarca dicto laborant iſta medentur: paſtinacæ erraticæ ſemen cum vino, chamædryos decoctum: ſabina ficca trita cũ vino hydropicos per vrinas exinanit: trifolij radicis drach. ij. in aqua aut vino: radicis chamæleontis albi drach. ij. cum paſſo, radicis etiam decoctum potum extenuat: chryſocomę faſciculus, ouum tritum cum vino, pſyllij ſeminis

A ἑαδιόφθμοι· καὶ ἑρτυόμβοι δὲ * σάλμ πεπέρεως, κύμινου, ἔλαιον. κρόμμυα βῶρμα σὺν τοῖς φύλλοις. καὶ ὠμὰ δὲ διδόμβυα. ἡμέρου κγ. κο. ὡς καταπότια. ὄξος σκίλλινον καταῤῥοφούμβυον. ἐείγαγος μετὰ σύκου βιβρωσκομβύη. πηγάνου ἀφέψημα σὺν ὄξει πινόμβυον. σικύου ἀγρίου ῥίζα σὺ οἴνου ἐῤῥηπινομβύου κυ. β'. δεῖ δὲ λαμβάνειν οὐ τούτου κυ. γ'. ἢ δύο παρ' ἡμέρας γ'.

B

ἢ δ'. ἕως αὖ ἰχθμῶσι ὁ ὄγκος * σαλῆ. μαλακῶς * ὑδαρὲς * ποτοχρᾷ, καὶ οὔτε πόμαχον λυμαίνεται, καὶ ἅμα δυναμεις παρεῖ. καρκίνοι ποταμιοι ξηροὶ λαβόντες τὰ χηλῶν καὶ ποδῶν, μετ' ὀλίγου ὄπίου

C καὶ ὕδατος πινόμβυοι. χοιρόλλιον μετὰ συπέρεως ἴσης καὶ χυλοῦ καλαμίνθης, * ἴου σὺν. ἀφέψημα σὺν οἴνῳ. σκίλλης ὀπῆς < ά. σὺν ὀξυμέλιτι. μυῆσιν ἐαδιόμβυον ἐν σχέδην ἐφθὸν αὐτὶ δρμυφαγίας. ἐχίνου χέρσαίου σὰρξ σκελετευθεῖσα, καὶ διδομβύη μεθ' οἴνου. ὀπὸ φύλλου πινόμβυον μετ' οἴνου. οὖρον ανδρὸς μεπὰ νάρδου στάχυος πινόμβυον κυ. β'. πλῆθος κυθ' ἡμέραν νήστειαν. αἰωρείσθωσαν δὲ, καὶ κενωθῆσεται πλῆθος ἐκείνου. οὖρον συάγρου ὁμοίως. σκίλλα χυλισθεῖσα, μυῆται ὀσφύϊνου ἀλβίνου. δίδου δὲ < ά. σὺν οἴνῳ πίνῳ. πάλιον σὺν οἴνῳ ξεσθέν. σαμψύχου ἀπάζεμα. πήγανον σὺν σύκῳ ἐαδιόμβυον. σὺ ὄξος λείμματος δὲ, ἀφέψημα ῥιζῶν σελίνων, ἢ * σπαραγοῦ, ἢ ἀγρίου, ἢ νάρδου στάχυος, ἢ ἀσάρου, κασσίας * ὁμοῦ. καὶ κυμίνου, γλυκυῤῥίζης, * σπερμυῆς, σμυρνίς, καλάμου ἀρωματικοῦ, πεπέρεως, σεσέλεως, σπονδυλίου πάντα ἴσα μίξας, ὃ ἀφέψημα * ποτοῦ μετ' οἴνου, καὶ καθ' ἑαυτὰ δὲ ὁμοίως.

D

E

F

LXIII. Ἐπὶ δὲ τῶν * καθάρσεως, σταφυλίνου ἀγρίου σπέρμα ζωὸ οἴνῳ. χαμαιδρυος ἀφέψημα. βραχὺ ξηρὸν λεῖον σὺν οἴνῳ διουρεῖν ποιεῖ. τεῦφυλλίδος ῥίζης < β'. σὺν ὕδατι, ἢ σὺν οἴνῳ. χαμαιλέοντος λευκοῦ ῥίζης < β'. μετὰ γλυκέως, καὶ ὃ ἀφέψημα δὲ τῆς ῥίζης * λουόμβυον ἰσχαίνει. * χρυσοκόλλης δεσμίδιον, ὠὸν λεῖον σὺν οἴνῳ. ψυλλίου σπέρματος

G

Forte, ωμῶν, ἢ ὠμὰ. κρόμμυα σὺν τοῖς φύλλοις. βῶρμα ἑφθὸν, καὶ ὠμὸν δ διδόμβυα. ἀνὶ, κρόμμυα ἑφθὰ σὺν τοῖς φύλλοις, &c.

* κύμινου κάκκας ϗ (ά.) καὶ κρατωνία. Geſn.

Dioſc. 3. de mat. med. cap. 52. ruta decocta in vino ad dimidias.

Al. σπαλῆ τὰ ὑδατα

Al. σπαραγοῦ.

ὁμοίως: videtur autem deeſſe verbum διδόται, vel ὀυτῶν, aut ſimile, Aetius Tetr. 3. ſer. 2. cap. 26. cõpoſitum idẽ medicamentum deſcribens, pro radicibus ſelini, pe troſelinũ habet & inſuper dauci amomum, & carpobalſamum addit: vel forte pro ὁμοίως legendum ſit, ἀμαίως, &c. Geſn.

σπέρμα ὠνὸν

χαμαιδαφνη, aut σπαραγου. Geſn.

χρυσοκόλλης. Geſ.

< δ. μῆ ὕδατος κυ. γ'. πεδόλου ῥίζης
< δ. μεῖ ἀκράτου κυ. γ'. πινομβόη. κρεώσου
< δ. μῦ ἁλῶν < δ. ᾧ μελικράτου. ἠρύγ-
γης ῥίζα ξηρὰ μεῖ οἴνου, ᾧ τὸ ἀφέψημα αὐ-
τῆς πινόμβοι, οὖρα λύει. χαλκοῦ κεκαυμέ-
νου < δ. μεῖ οἴνου ἁλύπως ἀγᾷ ὕδωρ. χρό-
πωνος δώσεις πεῖσαι μί. δίδου μεθ' ὕδα-
τος. εἰσὶ δὲ λίαν κακόσταμα χολ. ὠφελῇ καὶ
αἷμα σκύλακος κυνός, σὺν ὀξυκράτῳ πινόμε-
νον. πίνεται δὲ ὠφελίμως ὑακίνθου σπέρμα-
τος < δ. σὺ περὶ ἡμικοτυλίοις οἴνου λοῦ-
κου. ἄγᾷ δὲ δι' οὔρων πολλάκις ξέ. έ. ς'. δεῖ δ'
τὸ οἶνον χλιαίνειν, ᾧ ὅτι ἄλυπος κοπιᾷν ᾧ ὡς ἀγ-
φίλᾳ ὅτι πάσσειν, καὶ οὔτε πάλιζειν. εἰώθα-
σι δέ τινες ταῖς αὐγαῖς δέρματα βάπτειν.

LXV. Καπνὸν λαούμβα δὲ ὑδρωπι-
κοῖς ὠφελεῖ· βοληθὲν μῦ μέλιτος, οὕτως δ'.
ἡμῶν φύλλου· ἀψίνθιον, ἢ ὕσσωπον μετὰ
σύκου ἢ ὄξους, καὶ αἰγείου ἀλφίτου. βολη-
τὰ ξηρῷ θερμανθέντα σὺν ὀξυκράτῳ καὶ μέ-
λιτι. τοῖς στέμμασιν δὲ ῥεῖον τέτραγ-
ον μέσης. σπόρασι ἀγρίου ἐνηθείσης σὺν ὄ-
ρῳ παιδὸς ἀφόρου. θέρμον ἄλευρον, καὶ
χυμοῦ φύλλα ἑφθέντα σὺν οἴνῳ, λεῖα. ἢ σύ-
κων διπλάσιον τοῖς χυμοῖς ἰσχάδος καὶ νί-
τρου. ἰξὸς θερμανθεὶς σὺν Ἀσίᾳ λίθῳ, ἢ
αἰσθέτῳ. ἐλλεβόρου μέλας μετ' οἴνου καὶ
κριθίνου ἀλφίτου. φακὸς ὁ ὀπτὸς τὴν τελμά-
των ὀπτὴ κεραμίδος θερμῆς ἀπαζηραμθεὶς,
καὶ οἴνῳ φυραθεὶς, θεῖος. καὶ χαλκίτεως. σὺν
ταῖς σταφῖσιν ὠμοὶ λεῖοι οὐ τοῖς τερον γὰ ἀ-
φίξανται, ἐὰν μήπως ἔξικμασθῇ τὸ ὑγρόν.
νίτρον μετὰ σύκου ἢ ἀψίνθιου, ἢ ὑσσώπου. σὺ-
κινέλα πᾶσα σὺν σταφῖσι. μυρσίνης φύλλα
σὺν κηρωτῇ μυρσινίνῃ. σῦκα ξηρὰ ἑφθὰ σὺ
οἴνῳ μετὰ ἁλφίτου κριθίνου καὶ ἀψινθίου. σῦ-
κον, νίτρον, κασσίτερον, τερέβινθον, λῆθον. καὶ κώ-
διον κεκαρισμένον ἀμόργῃ καὶ ὀπτὸν τεῦτλον. διαρρῆ
ᾗ ποιεῖ κνιδαμίδῃ μῦ ὄξους ᾧ πεπέρεως,
κηρωτῇ αἰγαληφείσα, ᾧ ὀπτὸν τὸ ὀμφαλὸν ἐ-
πιττεθεῖσα. ποιεῖ ᾗ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ᾧ τοῖς ἰκέ-
ριοις καὶ νεφριτικοῖς. ὠφελεῖ ᾗ καὶ ἡ δι' ἁλῶν
ᾧ ἐλαίου ῥῖψις πολλή, μιγνυμένου ποτὲ ὀξε-
γάρου κεκομμένου ᾧ σεσησμένου. ἐνίοτε ᾗ καὶ
(σπλάσαν) ὕοντος, ᾧ τε ἀλλὶ καὶ τῇ ὀξιγά-
νῳ ἴσοις, γλοιοποιηθεῖσι σὺν ἐλαίῳ παλαιῷ.

drach. j. cum aquæ cyathis tribus, tribuli radicis drach. j. cum meri cyathis tribus pota, cneori drach. j. cum pari quantitate ſalis & melicrato: eryngij radix ſicca cum vino, vel eiuſdem decoctum potum vrinas concitat. Aeris vſti drach. j. cum vino, citra moleſtiam aquas educit. Ricinj grana xl. contrita dato ex aqua: ſunt autem valdè infeſta ſtomacho. Iuuat & ſanguis catelli cum poſca bibitus. Vtiliter etiam bibitur hyacinthi ſeminis drach. j. in vini albi ſeſquihemina: ſæpenumerò quinque ſextarios per vrinas educit: oportet autem vino priùs repeſacto florem contuſum ſolentę inſtar inſpergere, atque ita propinare. Sunt qui hoc flore coria tingere ſoleant.

Hydropicis auxiliantur.

Hæc verò impoſita hydropicis auxiliantur: bulbi cum melle illiti: (egregiè nanque tumorem reprimunt:) abſinthium vel hyſſopus cum ficu, aut aceto & farina loliacea: bubulum ſtercus ſiccum cum poſca & melle calfactum, cui ſulphuris viui quartam partem inſperſeris: baccæ caprinæ in pueri impubis vrina coctæ, lupinorum farina & hederæ folia trita in vnum cocta, cupreſſus & nitrum cum dupla parte ficuum, elleborus niger cum vino & hordeacea farina: lens paluſtris ſuper teſta ſeu tegula calente exiccata & cum vino ſubacta, diuinum eſt remedium: cochleę quindecim crudę cũ ſuis carnibus contritæ: agglutinatæ ſiquidem non priùs amouentur, quàm totus exhauriatur humor: nitrum cum ficu & abſinthio aut hyſſopo, aluminis genus quodlibet cum adipe, myrti folia cum cerato myrteo, caricæ in vno cocta cum farina hordeacea & abſinthio: ficus, nitrum, caſtorium, marrubium, ſimul contrita: pellis ouilla inuncta amurca & impoſita. Cæterùm vrinas mouet calamintha, additis aceto & pipere, cerato excepta & vmbilico impoſita: atque idem præſtat auxilium tum ictericis tum etiam nephriticis. Iuuat & frictio multa ex ſale & oleo, addito interdum origano tuſo cribratóque. Interdum & è ſalis & origani æquis partibus cum oleo vetere ad ſtrigmẽtitiam compa-

Plinius lib. 4. de mat. med. cap. 18. & 22.

Forte ad.

Pro ἐξουσι, legitur, καὶ νίτρου, libr. 3. de mat.

Locus apparet mutilus, aut deprauatus.

Vox ſuſpicabilis videtur.

Cæſa.

Vrn.

Restius 3. de ma. med. & auro.

compagem redactis fit cataplasma, quod calens imponendum est. Est & vtile vesicis inflatis & inunctis partes tumentes quotidie verberare. Aliud: Stercoris bubuli cremati, nitri, gypsi, caricarum an. vnc. ij. subigito, & ex iis fingito emplastrum linteo inducendum & superligandum.

A καὶ θέρμων καὶ ζεσπλασθέν. ὠφελεῖ δὲ καὶ ἡ ἀπὸ τῶν πεφυσημένων καὶ ἀλαλυγμένων κύστεων πλῆξις καθ' ἡμέραν ὀπτηδολυομένη. Ἄλλο. Βοείας κόπρου κεκαυμένης, νίτρου, γύψου, ἰσχάδων, ἀνὰ ℥ β'. γ'. ὄξει δὲ ἀρκοῦ, φυράσας, πίσσῃ ἔμπλαστρον μεταβάλλειν, καὶ ὑπιδεῖσθαι. Sumpta ut cataplasma fit.

Ad Lumbricos remedia.

Ad latos lumbricos. al. nasturtium.

B Τὰ πρὸς τοὺς ἕλμινθας βοηθήματα.

Lumbricos latos hæc bibita pellunt: cardamomú cum aqua, mori radicum cortex in aqua coctus, onochilis, quod & Alcibiadion dicitur, radix & folia: filicis radicis drach. j. semis cũ scammoniæ obolis duobus & sale: verùm qui hoc remedium sumpturus est, allia prius edat oportet. piperis & cornu ceruini vsti pares portiones cum posca: ipsum quoque cornu ceruinum cum melle delinctum, mali Punicę radicis decoctum, allium frequenter in cibis sumptum, hyssopus cum nasturtio & scammoniæ obolis duobus bibita, heliotropiú minus potum, nuces iuglandes multæ esitatæ, coriandri seminis exiguum cum oleo & defruto potum: sed ab ipsius copiosiore frequentioréque vsu cauendum: chamæleonis albi acetabulum cum vino & origani decocto, chalcanthi drach. j. cum melle linctа. Aliud: piperis, nasturtij, nitri, scammoniæ an. drach. j. de his simul mixtis portio exhibeatur: debent verò præsumi allia per triduum, & superbibi muriæ cyathi duo.

LXVI. Τοὺς δὲ πλατεῖας ἕλμινθας. ὄφις πινόμενος· πιτύρωμα· καρδάμωμον σὺν ὕδατι, μώρου ῥίζης ὁ φλοιὸς ἐψηθεὶς ἐν ὕδατι. ὀνοχείλου· Ἀλκιβιάδιον ἢ ῥίζα καὶ τὰ φύλλα· πιτύρωμα πέπερεως < ϛ'. σὺν σκαμμωνίας ὀβολοῖς δυσὶ, καὶ ἁλσὶ. ῥαφανοδάφανος πεπέρεως καὶ λαφείου κέρατος κεκαυμένου ἴσα σὺν ὀξυκράτῳ. καὶ αὐτὰ ὁ κέρας σὺν μέλιτι. σκόλυμον. ῥοιᾶς πρὸς ῥιζῶν ἀφέψημα. σκόροδα ἐσθιόμενα συνεχῶς. ὕσσωπον μετὰ καρδάμου καὶ σὺν σκαμμωνίας ὀβολοῖς δυσὶ πόσει. ἡλιοτρόπιον τὸ μικρὸν πινόμενον. κόρυα ἐλαϊκὰ πολλὰ ἐρωδίου. κορίου σπέρμα ὀλίγον πόσει μετ' ἐλαίου καὶ σταφίδος. φοστέχιν ὃ δεῖ πλήθει. χαμαιλέοντος λευκοῦ ὀξυβάφου πλῆθος μετ' οἴνου καὶ ὀρίγανου ἀφεψήματος. χαλκάνθου < ά. σὺν μέλιτι σκολοπενδρίου. ἀσπερέως καὶ καρδάμου, ἀνὰ < ά. νίτρου, σκαμμωνίας, ἀνὰ < ά. διδόναι. φοσκυαμοδάφανος ὀπὶ ἡμέρας γ'. ὑπιπνεῖται δὲ ἄλμης κυ. β'. Ad Latos lumbricos. al. nasturtium.

LXVII. Τοὺς ὑγροὺς ὀλίγης ἁλμῆς, ἀλῶν, ἔλαιον πόσει. ἢ χάκη μετὰ ὕδατος πινομένη. θέρμοι πικροὶ ἐσθιόμενοι ἢ τὸ ὀξὺ αὐτῶν ἄλευρον ὠμὸν μετὰ μέλιτος ἐκλείχειν. καὶ ἀμύγδαλα πικρὰ ἐσθιόμενα. ὑγιεῖς δὲ πόσει, συντόμως ἐκλυόμενοι· ἢ ὡς ἀφίδιον ὑπιπλασθέν. πίνει δὲ τὸ ἀφέψημα αὐτῶν μετὰ πηγάνου καὶ πετροσελίνου. νάπυ μετὰ ὑμέρας, ἢ ὑδυόσμου. καὶ λαμίῳ "στεῖ ἀγσίνη δὲ μέλιτι ἐφθῇ, δὲ ὠμὴ ἐσθιομένη. δὲ ἀσκαρίδας ὑγιεῖ ἐκλυόμενος σὺν κράμβης ὠμῆς χυλῷ καὶ ῥαφανίδος χυλῷ, σὺν ὕδατι ὑμερίῳ. πήγανον ῥιπτόμενον ζεσθὲν δὲ πόσει. ἢ ὑδυόσμου χυλὸς ῥοφώμενος. ἀλλοίως χυλός. ἀφροδίνης ἀπόζεμα. κύμινον ἅμα ἡδίπνου ὀπὶ πασσάλμου ὀξυκράτῳ ἁμυδρῶς ἐσθιομένη, καὶ ὁ χυλὸς Ad teretes lumbricos.

Teretes verò lumbricos expellunt: oleum potum, galla bibita ex aqua, lupini amari in cibo sumpti, aut farina ex iis cruda cum melle delincta: eadem cum aceto pota breui eos excutit, vti etiam polentæ instar insperſa: bibitur & eorundem decoctum cum ruta & pipere, sinapi cum thymbra vel menta, calamintha cum alsine & melle cocta vel cruda esitata: expellit eadem ascaridas cum brassicæ crudæ succo vel aqua pluuiali absorpta: ruta oleo incocta & pota, mentæ succus epotus, semperuiui succus, abrotoni decoctum, cuminum potũ: tæ vice insperſum oxycrato, portulaca esitata, itémque succus eius

πινόμβους. σκέλφον ἀπόζεμα, ὁ ὄνοι ἀψίνθιον θαλάσσιον καλοῦσι, σὺν ἀλφίτοις καὶ ἐλαίῳ καὶ πυρίναις ἢ σύκοις, ἢ μυίγμασι συγκαταχρηθὲν, ἢ ἀλεύροις· ἢ ῥοφήματι, ἢ ξηρὸν ὕστερα σὺν μέλιτι ἐσθιόμενον ὡς ἄλφιτον καὶ πινόμβον. ἢ Σαρδονίκιον κύπειρον, ἢ σταφίδιον, ἢ φοίνικας, ἢ μετὰ σύκων βρωθὲν· μελίκας φλοιὸς ὡς ἄλφιτα πρῶτα. Πρὸς ἕλμινθας παίδων. ἡδύσμου ἀπόζεμα πότιζε νήστις. Καταπλασθὲν δὲ ὠφελήσει καὶ τοὺς ἐπιταρσίους ὕστερι ἔμβυα, θέρμινον ἄλευρον σὺν μελικράτῳ, ἢ μελάνθου, ἢ αἴγειον ἄλευρον, ὁμοίως ἰσάπις. πρὸς ἕλμινθας, καὶ πρὸς σπλεῖον δὲ ἐν τῇ κοιλίᾳ, καταχάγης οὔσης· ἐνέγκας θέρμα πάνυ, καὶ δάφνιδας μετὰ χολῆς ταυρείας λειώσας, καὶ ποιήσας ἔμπλαστρον, ὑπόπασσε τοῦ ὀμφαλοῦ τὸ πάχος, καὶ φασκίωσον ὕστερον ἡμέρας γ'.

LXVIII. Ασκαρίδας κτείνει ἀξούγγιον παλαιὸν εἰς ϟ δακτύλιον καταπέμενον αὐτὰ βαλόντα.

eporus, feriphi (quod nonnulli abſinthium marinum vocant) decoctum cum faleoleo ac tritico, vel cum ficubus aut myxis farinávę coctum, aut ficcum polentæ inſtar inſperſum forbitioni ac bibitum. Santonicum tuſum, cum vuis paſſis aut palmulis ficubúſve manducatum: fraxini cortex inſtar polentæ bibitus. Ad puerorum lumbricos: Mentæ decoctum ieiunis propinato. Iuuát etiam abdomini impoſita hæc: lupinorum farina cum melicrato, nigella, aut loliacea farina, ſimilitérque iſatis. Ad lumbricos omnéque animal è vẽtre deiiciendum: Lupinos amaros & lauri baccas cum felle taurino ſubigito, fáctúmque inde emplaſtrum ægri vmbilico adhibeto, faſcia ad triduum ſuperinducta.

Aſcaridas necat, axungia vetus ano glandis loco indita.

Τῶν κατὰ μήτραν καὶ τὰ ἄλλα γυναικεῖα μόρια παθῶν βοηθήματα.

Ad Vteri reliquorúmq; genitalium membrorum affectus remedia.

LXIX. Ταῖς δὲ τῆς μήτρας ἐκπτώσεις ἕλκη, ἀκακίας χύλισμα, ἢ βάτου χυλὸς, ἢ ῥοὸς τῆς ὕπτα τὸ ὄλυα ὁ χυλὸς ξηραινόμενος. χρίδης καλάμου πρόσταπτόμενος. ἰῶ φύλλα καὶ ἁπλαπτόμενα. ἀπόπατος βοὸς νομάδος ἀρρένος ὑποθυμιώμενος. ἀριστολοχία λεία ἐν πέσσῳ μετὰ πίνος τοῦ εὐφόνου καὶ τὸ ἀπόζεμα αὐτὸ εἰς ἔγκλυσμα καὶ ὑπαλοισμόν. ἀσφάλτος ὑποθυμιωθεῖσα. χαλκάνθη καταπλασθεῖσα. κηκίδος ἀφέψημα. μυρσίνης ἢ ῥοιᾶς, ἢ σιδίων ἀφέψημα εἰς ἔγκλυσμα.

LXX. Ταῖς δὲ φλεγμοναῖς τῆς ὑστέρας καὶ μύσεσι καὶ ἀλγήμασι, ἐλύσματα εἰς ἔγκλυσμα τὰ ὠφελοῦντα. ἄγνου σπέρμα, ἀλθαίας ῥίζα, σφονδυλίου ῥίζα, γλήχωνος, δαύκου ἴτεος, κύπειρος, κάλαμος, σχοῖνος, κανθηλία δὲ μετ' ἄλθου ῥίζα, κύπειρος, κυπάειρος, λιβυστικὸν αὐτῆς ξηρὸν. μαλάχη, μολόχη λωτὸς, κρίνων αὐτῶν, λευκοΐου ἄνθη, σφάσου κεφαλαὶ κόμαι, σῦκα ξηρὰ μὴ πλέως ἢ πιεστὰ μῆλα, πῆλος, λινόσπερμον. ὑποθυμιώμενα δὲ

Ad vulua procidentiam.

Vuluæ procidentias cohibent: acaciæ ſuccus, rubi ſuccus, aut lentiſci, rhois opſoniorum ſuccus illitus, vrticę ramulus applicitus, violę folia pro cataplaſmate impoſita, fimum bouis arméterij maſculi ſuffumigatum, ariſtolochia trita cum quopiam aſtringentium in peſſo ſubdita: eiuſdem etiam decoctum vſurpatum ad inſeſſionem ac ſuffitum, bituminis ſuffitus, galbanum pro cataplaſmate impoſitum, gallę decoctum: myrti denique aut lentiſci aut malicorij decoctum ad inſeſſum.

Ad vteri inflammationes, obſtructiones, dolores{que} impetus ac ſuffitus.

Vteri inflammationes, præclusiones doloréſque decocta hæc inſeſſione iuuant: viticis ſemen, althææ radix, artemiſia, baccharis radix, pulegium, laurus, iris, caſſia, calamus & iuncus odorati, centaurij maioris radix, conyza, * cyperus, leucoij flores ficci, malua, melilotus, lilij flores, leucanthemon, porri capitatæ coma, ficus aridæ cum fœnogræco vel priſſana, fœnumgræcum, lini ſemen. Suffitu ad eadem

conferunt, viticis ſemen, bdellium, caſſia, calamus, ladanum, libanotidis ſemen & radix. Ad cancroſas verò vteri affectiones facit reſina terebinthina cum myrrha.

Ad eoſdem affectus præſtat, vt gangræna & indolentes.

Ad vteri autē inflammationes ac dolores forma peſſi ſubiiciuntur: viticis ſemen tritum, althææ radix cocta in melicrato ſubactáque cum adipe ſuillo recenti ac terebinthina: anthyllidis radix trita cum roſaceo, plantaginis ſuccus vellere exceptus, ſonchi ſuccus eodem modo, aſclepiadis ſuccus aut folia appoſita, ſimiliter & butyrum: ſuccus è decocto fœnugræco expreſſus, ſuillo adipi aut recenti butyro admixtus: cnici radices aſſæ cum roſaceo, & flores eiuſdem cum cerato, medulla & adipe: lini ſemen coctum cum croco & ſuillo adipe, œſypus cum butyro & melliloto, virinæ humanæ ſedimentum cum cyprino, verbenaca recta cum anſerino adipe ac terebinthina, ſimili modo: medulla ceruina cum ſuſino, ſtyrax liquatus cum cyprino. Ad eadem conueniunt inunctiones ex irino, cyprino, amaracino, itémque è pingui eius animantis quam Latini glirem appellant. Infecta verò egregiè molliunt: farinæ hordeaceæ cremor ex aqua coctus, alicæ quoque aut oryzæ aut fœnigræci, aut ſeminis lini aut denique maluæ cremor, eodem modo.

Ad eoſdem aſſumendus.

In potu verò ſumpta vteri diuturnas inflammationes doloréſque ſedant, æthiopidis radicis decoctum. pæoniæ grana quindecim ex aqua, panacis Aſclepij folia, acori radix, centaurij maioris radix, amomum, iuniperi baccæ, ariſtolochiæ longæ radix cum ſmyrnij ſemine, carpobalſami drach. j. cum melicrato, geranij radicis drach. j. in melicrato, betonicæ foliorum drach. iiij. ex hydromeliте, trifolij ſemen ac folia ſimiliter.

Ad vteri vlcera.

Vuluæ vlcerationibus inuncta conueniunt, amurca decocta cum cerato liliaceo, lycium aut acaciæ ſuccus eodem modo.

Ad mordaces vulnæ pruritus.

Mordaces vuluæ prurigines ac ſinus muliebris pruritus leniunt,

A ὠφελῆ, ἄγνου σπέρμα, βδέλλιον, κασσία, κάλαμος, λάδανον, λιβανωτίδος σπέρμα καὶ ῥίζα. καὶ (πὰ) πρὸς τὰ καρκινώδη πολὺ ῥᾴπτον τερέβινθινα σὺν σμύρνῃ.

LXXI. Προστίθης δὲ πρὸς τὰ φλεγμονὰς καὶ τὰ ἀλγήματα, ἄγνου σπέρμα λῆον, ἀλθαίας ῥίζα ἐφθὴ σὺν μελικράτῳ μαλαχθεῖσα σὺν τέρατι χοιρείῳ νεαρῷ καὶ τερμινθίνῃ. αἰγυλλίου ῥίζα λεία σὺν ῥοδίνῳ. ὄγκου λώτου χυλὸς σὺν ἐλαίῳ, σίλφιον ὁμοίως χυλὸς, ἀσκληπιάδος χυλὸς ἢ τὰ φύλλα πρόσληπτα, βούτυρον ὁμοίως. τήλεως ἀφεψήματος ὁ ἀποθλιβεὶς χυλὸς, μικρὰ τέρατι χοιρείῳ, ἢ βουτύρῳ πρόσφατα. κνίκου ῥίζαι ὀπταὶ σὺν ῥοδίνῳ, καὶ τὰ ἄνθη σὺν κηρωτῇ, καὶ μυελῷ, καὶ τέρατι. λινόσπερμον ἐψηθὲν σὺν κρόκῳ καὶ χοιρείῳ τέρατι. οὔρατος σὺν βουτύρῳ καὶ μελιλώτῳ. ὀπὸς ἀνθεμίδος ἀποσταθμὸν σὺν κυπρίνῳ. πρόσπλασμα σὺν τέρατι χηνείῳ καὶ περδικίνῃ ὁμοίως. μυελὸς ἐλαφείους σὺν στεατίνῳ. στύραξ ἠμελημένος σὺν κυπρίνῳ. χρίσματα δὲ ἀρμάζει πρὸς τὰ αὐτὰ, ἴελινον, κύπριον, ἀμαρακίνον. ἔλαιον τὸ ἐκ τῆς λίπους, ὃ Ῥωμαῖοι γλῆρες καλοῦσιν. ἐμίεμενα δὲ μαλάσσει καλῶς, ἀλφίτου κριθίνου χυλὸς μὴ ὕδατος ἐφθὸς, ἄλικος, ἢ ὀρύζης, ἢ τήλεως, ἢ λινοσπέρμου, ἢ μαλόχης χυλὸς ὁμοίως.

Gesn. ſuſpicatur legendum, πρὸς τὰ ἕλκεσι καὶ ἰσχία μα. ὄγκου. ἄλικος.

LXXII. Πινόμενα δὲ πρὸς χρονίους φλεγμονὰς καὶ τὰ ἀλγήματα τῆς ὑστέρας παύει, αἰθιοπίδος ῥίζης ἀφέψημα, γλυκυσίδης κόκκοι ιε'. μεθ' ὕδατος, παιώνιος ἀσκληπιαδίου φύλλα, χόρτου ῥίζα. κενταυρείου τοῦ μείζονος ἄμωμον. ὀρκευθίδες. ἀριστολοχίας τῆς δακτυλίτιδος ῥίζα μετὰ σμυρνίου σπέρματος. βαλσαμίου καρποῦ ⊲ ά. μετὰ μελικράτου. γεράνιος ῥίζης ⊲ δ. ὑφ' μελικράτῳ. κέστρου φύλλων ⊲ δ'. μετὰ ὑδρομέλιτος. τριφυλλίδος καρπὸς, ἢ τὰ φύλλα ὁμοίως. ἕλκεσιν καὶ πτύσεσι μετὰ βηχός. Al. πτυάλοις.

LXXIII. Πρὸς δὲ τὰς ἑλκώσεις τῆς μήτρας ἁρμόζει, ἀμόργη ἐφθὴ σὺν ὀξυμέλιτι μὴ κηρωτῆς σοσίνης, ἢ λύκιον ὁμοίως, ἢ τὸ ἐρυθρόμολμος χυλὸς ἀκακίας.

LXXIIII. Ὀδαξισμοὶ τῆς μήτρας παύει καὶ κνησμοὺς κάλπων, ἀνδράχνης ὁ χυλὸς

ἐγχυλίζόμενος, λινόσπερμον ἐφθὸν ἐν μελι- A porrulacæ ſuccus infuſus, lini ſe-
κράτῳ. τῆλις ὁμοίως, ἔλαιον σύσινον, ἢ κύ- men coctum in melicrato, fœnum-
πρινον, ἢ τραγάκανθον σὺν ὕδατι. græcum ſimiliter, oleum ſuſinum
vel cyprinum, tragacanthæ lacry-
ma cum aqua.

ΙΧΧΥ. Αἱ δὲ ἔμμηνα καὶ λόχια ὑπὸ τού- Menſtrua.
τῶν πινόμενοι ἀπυρέτοις μετ' οἴνου, πυρε- Menſtrua & à partu relicta vteri purgamenta, moderatè cient hæc cum vino pota, ſi febris abſit: ſin minùs, ex melicrato vel aqua: gladioli radix, œnanthes herbæ folia, caulis & ſemen: apij radix & caulis, vrina lyncis, ſinapi tritum polentæ inſtar inſperſum, panacis folia, aſclepiadis ſemen & flores, periclymeni folia, petroſelinum, porri ſuccus, & ipſum porrum in cibo ſumptum, ampelopraſum, raphanus eſitatus, ari radix cocta ſimiliter, apij decoctum & ſemen, allium in vino potum, paſtinacæ agreſtis ſemen, intritum ex alliis comeſtum, ſtachyos folia cum vino pota: ſtœchadis decoctum, triduo ieiunis potum.

σσοῦσι καὶ τοῖς λοι- Menſtrua & à partu relicta vteri purgamenta moderatè cient.

πυρετοῖς. B
καπνωδῶν Geſn.

ΙΧΧΥΙ. Μᾶλλον δὲ αὐτὰ πινόμενα ὁ- Eadem potentiùs cient.
μοίως, ἀγαλικὴν, ἄγνου σπέρμα μετὰ γλή- D viticis ſemen cum pulegio vel pipere, adiantum, nardus agreſtis, ariſtolochiæ radix cum ſmyrnio, ſaluia, ſpondylij radix & ſemen, libanotidis radix, ſeſeleos radix & ſemen, tragorigani decoctum, hippomarathri ſemen & radix, vticæ foliorum decoctum cum myrrha, damaſonij radix, amomum, anthemidis folia & radix, baccæ caprinę cum aliquo ex aromaticis, artemiſia, bitumen, abſinthij ſuccus expreſſus cum Celtica nardo, bunij radix & ſuccus è caulibus, baccharis radicis decoctum in aqua, ſabinæ folia, pulegij decoctum, pæoniæ radix, glycyrrhizæ decoctum aut ſuccus, lauri Alexandrinæ radix, daphnoides, iris, helenij decoctum, elichryſi & ſcrpylli ſimiliter, lactis ficulnei modicum cum ouo ſorbili, cicer eſitatum, & decoctum eius potum, eryngij radix, thymus aut thymbra decocta, hippoſelini radix & ſemen, hippomarathri ſimiliter, caſſia, cardamomum, hypericum, ſimilitérque ſilphij caulis aut radix.

χων, ἢ πεπέρεως, ἀδιάντου, νάρδου ἀγρίας, E
ἀριστολοχίας ῥίζα σὺν σμυρνίῳ. ἐλελί-
σφακος. σπονδυλίου ῥίζα καὶ σπέρμα. λι-
βανωτίδος ῥίζα, σεσέλεως ῥίζα καὶ ὁ καρ-
πὸς. τραγορίγανου ἀφέψημα, ἱππομα-
θρου σπέρμα καὶ ῥίζα. κνίδης τῆς φύλ-
λων ἀφέψημα μετὰ μύρσινης. δαμασω- σμύρνης ἀντὶ τῆς λιβανωτίδος.
νίου ῥίζα. ἄμωμον. ἀνθεμίδος φύλλα καὶ
ῥίζα. σπόργοι αἴγλοι μετὰ πηγανίου τῆς
ἁρωματικῆς. ἀρτεμισία. ἄσφαλτος. ἀ-
ψίνθιον ὠμοτεμὲς σὺν Κελτικῇ νάρδῳ.
βουνίου ῥίζα, καὶ τῆς καυλῶν ὁ χύλι- καὶ videtur abundare.
σμα. βακχάρεως ῥίζα καὶ τῆς ῥίζης ὁ ἀφέ- F
ψημα ἐν ὕδατι. βεφύος φύλλα. γλή-
χωνος ἀπόζεμα. γλυκυσίδης ῥίζα. γλυ-
κυρρίζης ἀπόζεμα, ἢ χυλός. δάφνης Ἀ- Ἀλεξανδρείας malim.
λεξανδρινῆς ῥίζα. δαφνοειδές. ἴρεως. ἑλε-
νίου ἀφέψημα. ἑλιχρύσου ὁμοίως. ἔρ-
πύλλου ὁμοίως. ἀπὸ συκῆς ἀλίπρα μετὰ
ὠοῦ ῥοφητοῦ. ἐρεβίνθου ἑψόμενος, καὶ ὁ
ἀφέψημα πινόμενον. ἡλίγης ῥίζα, θύ- G ἡλίγης. Forte, κενταύμου, Gein. Malim ἱππομάθρου καυλὸς: ἢ ῥάμνου, vel ; ἱππομάθρου καυλὸς ἢ ῥίζα. Geſn.
μον, ἢ θύμβρας. ἀπόζεσθέντα. ἱππομαθρου
σελίνου ῥίζα καὶ ὁ καρπὸς, ἱππομαθρου σ-
μοίως, κρόμμυα. καρδάμωμον, ὑπερικὸν, καυλὸς ἢ ῥίζα ὁμοίως.

Edd. potentissimè pro. mendosè.

Potentissimè verò menses cient, atque ita vt fœtus etiam excutiat, pota hæc è vino aut melicrato vti dictum est: marrubij succus triduò potus, vel eiusdem decoctum, periclymeni semen, rutæ sylvestris semen, filicis radix, bryoniæ radix drach. ij. pondere ex aqua, sed mentem perturbat: ammoniaci drach. j. sagapenum similiter, liquor silphij aut semen similiter cum myrrha & pipere, opopanax simili modo: anagyri folia etiam emortuos fœtus pellunt: asphodeli radix, ari semen, bulbi cum tenellis lauri foliis: dictamni drach. j. cum vino enectos etiam fœtus eiicit: dracunculi radicum decoctum: huius dum floret foliorum vel ipse odor recens conceptos fœtus examinat: filicis fœminæ radix, thlaspi, galbanum, leucoij seminis drach. ij. in aqua, fesceli cum vino quotidie potum, cardamine cum vino, ruta & semen eius similiter, castorium cum pulegij decocto, iuncus odoratus. Citra sensum prolabetur fœtus, si ouum cum sua testa calfactum cedria inunxeris, iterumque calfeceris & inunxeris, ac id ipsum tertiò repetueris, tumque grauidæ sorbendum dederis. Aliud: Suber vetus pice oblitum in testa vrito, & tritum vino inspersum similiter propinato. Valent & ad ciendos potentissimè menses, capparis seminis aut radices drach. ij. in vino potæ: similiter & centaurij minoris succus, cedri baccæ tritæ, betonicæ foliorum drachma, ricini radix in passo macerata, cinnamomum potum, clinopodij decoctum, crithmi radix cum semine in vino cocta, cissanthemi seminis drachma in vino, cupressi ramenta, cyperus, lapathi sylvestris radix, lonchitis herba in vino decocta, nasturtij semen, mandragoræ seminis drachma vna cum vino, nigellæ drachma, rusci radix in vino cocta, sampsuchi semen, cyperi semen, sison, tordylium, tragoriganum, chamædryos decoctum, chamæpitys cum melle, lumbrici terrestres sicci poti, ficus denique foliorum decoctum.

vel, eius foliorū succus.

nempe, cyclaminis alterius.

A LXXVII. Ἐπιτεθραμμένως δὲ ἀγαθόν ἐστι καὶ ἔμβρυα ἐκλυόντων πινόμενα σὺν οἴνῳ, ἢ μελικράτῳ, ὥσπερ εἴρηται· παρεσκεύου χυλὸς ὅτι ἡμέρας γ'. καὶ ὁ ἀπόζεμα. πεδεχλυμβίου καρπὸς, πηγάνου ἀγρίου σπέρμα, πτέρεως ῥίζα, ἐρυσιμίας ῥίζα ≺ β'. μὴ ὕδατος· θεραπεύει δὲ τὴν διάνοιαν. ἀμμωνιακοῦ ≺ ά. σαγαπηνὸν ὁμοίως. ὄπος, ὀποφύλλιον ὁμοίως σὺν σμύρνῃ καὶ πεπέρει. ὀποπάνακος ὁμοίως. ἀμαγύδου φύλλα καὶ τὰ τεθνηκότα ἀγχ. ἀσφοδέλου ῥίζα. ἄρις σπέρμα. βολβοὶ σὺν ἀπαλοῖς φύλλοις δάφνης. δικτάμνου ≺ ά· καὶ τὰ τεθνηκότα δὲ ἐκλυόντα σὺν οἴνῳ. δρακοντίου ἀφέψημα τῶν ῥιζῶν· τοῦτο δὲ καὶ ὀσμὴ τῶν φύλλων καθ' τὴν ἄνθησιν, ὅτι τῶν ἀβρότονον, φθείρει ἔσθ. φλυσπέρμου ῥίζα. θλάσπι. χαλβάνη, λευκοίου σπέρματος ≺ β'. ἐν ὕδατι. σέσελι σὺν οἴνῳ καθ' ἡμέραν πινόμενον. καρδαμίνη σὺν οἴνῳ. πήγανον, καὶ ὁ σπέρμα αὐτοῦ ὁμοίως. κάστορον μετὰ γλήχωνος ἀποζέματος, σχοῖνος. ἀναφθόπτως ἐκλειδάνῃ ἔμβρυα, ἐὰν ὠὸν σὺν τοῦ ὄστράκου θερμάνας καὶ κατάχρισας κέδρια, καὶ πάλιν θερμάνας καὶ καταχρίσας, καὶ ὁ αὐτὸ τρὶς ποιήσας δὶς προφήσεις. ἢ φελλὸν πεπισωμένον παλαιὸν ἐκ κεφαλλίου κατάσας, λεῖον ὑπάσας σὺν οἴνῳ, ὁμοίως· δὸς πιεῖν δὲ καὶ κάππαρεως ὁ ἐκ τῶν ἀπίων καρπὸς πλῆθος ≺ β'. σὺν οἴνῳ, ἢ τῆς ῥίζης ὁμοίως. κενταυρίου λεπτοῦ χυλὸς ὁμοίως. κεδρίδες λβαι. κέγχρου τῶν φύλλων ≺ ά. κικέως ῥίζα ἀποβρεχθεῖσα σὺν γλυκεῖ. κινναμώμου ποτῷ. κλινοποδίου ἀποζέματος. κριθμου καρπὸς καὶ ἡ ῥίζα, ἑψηθῶσα σὺν οἴνῳ. κισσοφθόμου καρπὸς ≺ ά. σὺν οἴνῳ. κυπρίσσου ῥισματα. κύπειρος. λαπάθου ἀγρίου ῥίζα. λογχίτις πόα σὺν οἴνῳ ἑψηθεῖσα. κάρδαμου σπέρμα. μανδραγόρου σπέρματος ≺ ά. σὺν οἴνῳ. μύλλου ≺ ά. ὀξυμυρσίνης ῥίζα ἑψηθεῖσα σὺν οἴνῳ. σεμψύχου σπέρμα. κώπρου σπέρμα. σίνον. πάρδυλον. τραγορίγανον. χαμαιδρυος ἀφέψημα. χαμαιπίτυος σὺν μέλιτι. γῆς ἔντερα ξηρὰ πινόμενα. ποιᾷ καὶ σύκων ὁ ἀφέψημα τῶν φύλλων.

Malim ὑπὸ; & ὑπερφύλλου.

Al. θλάσπι

σὺν οἴνῳ, ex vino. j. de ma. med. cap. 138.

Fortè, τὸ κεφαλλίῳ Hæc dictio Gesnero redundat.

κίνωμ. Gesn.

Fortè, σίσωνος

ΚΕ ΠΡΟΣΦΥΛΔΑ. Προσφύλδια δὲ ἔμμηνα ἀγῇ, ἢ τὰ ἐκ τόκων, ἃ ἔμβρυα. οἱ δὲ τοπος ὃν ἐρέω οἱ σπερμῷ προστεθεὶς ὅτι ἡμέρας ϛ'. ἄκινος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς. μανδραγόρου ῥίζα ξυσθεῖσα ὡς κολλύριον, καὶ τραγοστεφθεῖσα. ἐλλέβορος μέλας καὶ λευκὸς, κυίδης φύλλα μετὰ σμύρνης λεῖα. ἄμωμον. ἀμυγδαλαι, ἢ ἀμυγδάλινον σὺν οἴνῳ. ἀνεμώνη λεία. θριοφόλια μετ' σμύρνης. βδέλλιον. δαφνίδες λεῖαι. ἐλαφόκρανον σὺν μέλιτι. ἐρυθροδάνου ῥίζα ὁμοίως. ἡμεροκάλλους ῥίζα. ἡλιοτρόπιός θ' σκορπιόρος φύλλα. θέρμινον ἄλευρον μετ' σμύρνης καὶ μέλιτος. θρίδακος ἀγρίας ὁ καρπός. ἱππομαραθρου ῥίζα. κασσία σὺν μέλιτι. κάλαμος εὐώδης τραγακανθίνη ὁμοίως. κασσιμίδης φύλλα. γαλβάνη. κενταυρείου δὲ μεγάλου ῥίζης ὁ χυλός, ἢ ῥίζα. κιστοῦ κόρυμβοι λεῖοι· καὶ ὁ μίσυος μέλιτι διαθεὶς ἀγει ἡμιτέους ἔμβρυα. κυνάμωμον σὺν σμύρνῃ. κόστος ὁμοίως. κρίνου ῥίζα ἑφθὴ σὺν ῥοδίνῳ. ἀπαράγχως δὲ τὰ ἐπιπολάζοντα τοῦ αὐτοῦ. κυκλαμίνου ῥίζα σὺν μέλιτι, καὶ ὁ χυλός. φασί δέ τινες ὅτι, κἂν ὑποστερῆται τὸν ῥίζαν τῆς κυκλαμίνου γυνὴ ἔγκυος, ἐκλιποῦσκε. ἐμοίως καὶ τὸν κελουκυθίνου πόαν· ὄνομα ἱστορεῖσθαι, ὅτι γυνὴ ἐὰν ὑποφθῆ ἔγκυος ἢ ῥάσσηται, ἐκτιτρώσκει. σάμψυχος. λινόζωστις σὺν μέλιτι. πήγανον σὺν σμύρνῃ καὶ ὠῷ. κέμβης χυλὸς μετὰ ἀλεύρου ἀλφίτου. κενυζης χυλός. ὀποπανάξ, καὶ ἡ ῥίζα ὡς κολλύριον. σιδηρίτιδος τῆς Ἡρακλείας τὰ φύλλα. σκόρδιον. στύραξ. ἄγναι δὲ καὶ μάλιστα ἔμβρυα ἀγγεῖα ῥίζα. τρητμισία αἰμαλωφθεῖσα ὡς κολλύριον, σὺν δαφνίσιν, ἢ σμύρνῃ, ἢ ἴριδι, ἢ σύκῳ, ἢ νίτρῳ· καὶ ὁ ἄπαλὸς δὲ βλαστὸς αὐτῆς τραγοστεφθεὶς. βρυωνίας ῥίζης ὁ χυλὸς τραγοστεφθεὶς ἐν ἐρέῳ. ἡλιδανῆς ῥίζα ξυσθεῖσα ὡς κολλύριον. δίκτραμνου ⊲ δ. μετὰ μέλιτος. δεκαντίου ῥίζα ζωὴ ἐξυκεφτη. ἶρις. σμύρνα σὺν ἀψινθίῳ ἢ θέρμινα ἀποβρέγματι. ἢ πηγανου χυλός, κυέωσαν αἰμαλωφθὲν σύκῳ. νίτρον ὁμοίως. κενταυρείου λεπτοῦ χυλός. κεδρία. κολοκυνθίδος ἐντερώιον σὺν μέλιτι. κιστομηδέμου χύλος σὺν οἴνῳ. λιβανωτὸς καὶ ὁπὸς μανδραγόρου, καὶ

LXXVIII. Subdita in peſſis menſes trahunt, & quæ à puerperio relinquuntur ac ipſos quoque partus euocant: cœſypum cum lana ſuccida triduo appoſitum, acimos & eiuſdem ſemen, mandragoræ radix derafa in collyrij formã & indita, vterque helleborus, vrticæ folia trita cum myrrha, amomum, amygdala aut ex eis oleum cum vino, anemone trita, aristolochia cum myrrha, bdellium, lauri baccæ tritæ, elaterium cum melle, ſimiliterque rubiæ radix, hemerocallis radix, heliotropij ſcorpiuri folia, lupinorum farina cum myrrha & melle, lactucæ ſylueſtris ſemen, hippomarathri radix, caſſia cum melle, calamus aromaticus ſimiliter, calaminthæ folia, galbanum, centaurij maioris è radice ſuccus aut ipſa radix, hederæ corymbi triti: eiuſdem etiam foliorum pediculus melle irrigatus præclarè partus extrahit: cinnamomum cum myrrha, coſtus ſimiliter: lilij radix cocta cum roſaceo ſine vexatione puerperæ quæ in vtero morantur extrahit: cyclamini radix cum melle, ac ipſe etiam ſuccus: aiunt porrò nonnulli, ſi radicem eam prægnans mulier tranſgrediatur, abortum fieri. Idem quoque de herba onoſmate dicta tradunt, nempe ſi eam prægnans ſupergrediatur guſtétve, abortum facere: ſampſuchum, mercurialis cum melle, ruta cum myrrha & ouo, braſſicæ ſuccus cum loliacea farina, conyzę ſuccus, panacis liquor, eiuſdem quoque radix in collyrij formam redacta, ſideritidis Heracleæ folia, ſcordium, ſtyrax: partus potiſſimùm euocat anchuſæ radix: artemiſia cum lauri baccis vel myrrha, vel iride, vel ficu nitróve in collyrij formam redacta: idem præſtat tenellum etiam germen eius appoſitum: bryoniæ radicis ſuccus in vellere appoſitus, gentianæ radix derafa in collyrij formam, dictamni drachma vna cum melle: dracunculi radix cum poſca, iris, myrrha cum abſinthij aut lupinorum diluto, rutæ ſuccus, cneorum ficu exceptum, nitrum ſimiliter, centaurij minoris ſuccus, cedria, colocynthidis medulla cum melle, ciſſanthemi ſuccus cum vino, thus cũ liquore mandragoræ &

Vel ſolùm menſes, lochia ex partus euocantia.

καὶ πτισάνῃ: & pipere ſ. ac mel. ſued. cap. 6.

ἡλιόφως. Moib. Diſcoue mu lib. 2. ita legitur. De habeti ἢ ὁ κώνος ὁ τὸ σπέρμα μίσητα ἀνοῦσις ἐς ἀφορπάνας: τὸ δὲ ἀπ' ἐμμηνα ἐ γὶ ἐκ ἐμέρυα.

ἶρις μα, lib. 3. de mat.

Galen. legendum ſuſpicatur ἀγῇ ἢ τὰ ἐκ τόκων καὶ κυέωσαν ἀποκτείνει ſuccus ac foetus euocat.

ἀμυγδάλινον, vt & Marcellus Virgilius legendũ. 3. de mat.

loliacea farina ſubditum in peſſo, ſtruthij radix cum melle, polium cum vino, marrubium ſimiliter, ſcammoniæ liquor in vellere appoſitus, alumen liquidum, hyperici ſemẽ tritum cum melle, chondrillæ lacryma maſtichæ ſimilis cum myrrha, verbaſci ſuccus cum myrrha in vellere appoſitus, vrina viri peſſo excepta & ſubdita, melanthium cum myrrha tritum & melle exceptum fabæ Græcæ magnitudine.

Suffumigia menſes lochia ſparſim euocantia.

Suffitu menſes, relicta à partu purgamenta & fœtus euocant, ammi cum reſina terebinthina, bdellij exiguum, dictamnus, cardamomum, galbanum, pinus ac piceæ cortex, purpurarum marinarum opercula, allium, ſiluri caput & caro.

Ad eadem infeſſus.

Ad eadem infeſſione proſunt hæc in aqua decocta: ageratum, ſambuci folia, artemiſia, dictamnus, laurus, conyza, coſtus, meum, leucoium, meliſſophyllum, porri capitati coma, apium.

Ad eadem inuentri alliuenda.

Ad pellenda puerperij purgamenta ciendóſque menſes, copioſa artemiſia hypochondriis cataplaſmatis inſtar adhibetur. Potentiùs verò vuluam purgant, ac in tantum vt fœtus etiam eiiciant, farina loliacea porri ſucco ſubacta, cyclamini ſuccus cum elaterio aut loliacea farina: item medulla ceruina, galbanum, ammoniacum & oleum, paribus mixta portionibus.

Ad fluorẽ muliebrem affluentem.

Muliebrem fluorem ſiſtunt ex vino pota: pæoniæ grana fulua decem aut duodecim cum vino, hypociſtidis ſuccus, peucedani liquor, ſymphyti petræi folia & ſemen, ſtatice herba etiam pro opſonio oleris modo eſitata, rubi decoctum, expreſſus balauſtio ſuccus, vti & acacia, lentiſci radicis decoctum & ſuccus, terra Samia cum balauſtio, elates vnguentariæ decoctum, cornu ceruinum uſtum cum poſca, ſaliciis radix aut folia, clymeni ſuccus, leucographis, lapis hæmatites cum ſucco mali Punici, lyſimachia herba eiuſdémque ſuccus, decoctum loti arboris ramétorũ delinctum, oſtracitæ lapidis drach. j. cum vino, papaueris nigri ſemẽ cum vino aut melle, myricæ cortex tritus

A ἀΐζοον μιγνύτα ἐν πεσσῷ. * ὀποπάνακος προστεθεὶς. τριφύλλου ῥίζα σὺν μέλιτι. πολίου σὺν οἴνῳ. πρασίου ὁμοίως. σκαμμωνίας ὀπὸς ἐν ἐρίῳ πεσσοτεθεὶς. τυπήρια ὑγρὰ. ὑακίνθου ἀπέρμα λῖον σὺν μέλιτι. χοιρίλλας μαστίχη μετὰ σμύρνης. φλόμου χυλὸς μετὰ σμύρνης, ἐν ἐρίῳ πεσσοτεθεὶς. οὖρον ἀν-

B δρὸς, πεσσῷ ἁλὸς μεμιγμένον ἁλμυδόμενον, ἢ πρόσλειμμον. μελάνθιον καὶ σμύρνα λεῖα, μέλιτι ἁλμυρῷ ἔντριπτα, κυάμου Ἑλληνικοῦ μέγεθος.

LXXIX. Ὑποθυμιώμενα δὲ ἄγει ἔμμηνα, καὶ λόχια, καὶ ἔμβρυα· ἄμμι μετὰ ῥητίνης τερμινθίνης. βδέλλιον ὀραχύ. δίκταμνον. κάρδαμον. καρπάσιμον. χαλβάνη. πίτυος φλοιὸς

C καὶ πτύκνης. πορφύρας ἁλιαστὰς πωμαῖα, σκόροδον, σιλούρου κεφαλὴ καὶ ὠμός.

LXXX. Ἐγκαθίσματα δὲ ἕψιτα ἄγαλ, ἐφήμερα μετ' ὕδατος. ἀγήρατον, ἀκτῆς φύλλα, ἀρτεμισία. δίκταμνον. δάφνη. κόνυζα. κόστος. μάραθον, λευκόϊον. μελισσόφυλλον. πρασίου κεφαλὴ σὺν κόμῃ καὶ σέλινα.

Ad eadem inuentri alliuenda.

D LXXXI. Καθαίρει δὲ πρὸς λόχια ἃ ἔμμηνα κινεῖ, ἀρτεμισία πολλὴ, κυνόσβατος ὑποχονδρίων. * ὑπίτεται μᾶλλον δὲ ἀγαθὰ, ὥστε καὶ ἔμβρυα ἐκλυτάσειν· ἄρμινον ἄλευρον πρασίου· χυλὸν φυράσει, κυκλαμίνου χυλὸς σὺν ἐλατηρίῳ ἢ ἀρίνῳ ἀλύρῳ. μήλου ἐλαφείου καὶ χαλβάνη ἃ ἀμμωνιακὸν καὶ ἔλαιον, ἴσα.

πολλὰ

E LXXXII. Ἴσχει δὲ ῥοιᾶς πυρηνίδια μετ' οἴνου, γλυκυσίδης κόκκοι πυρὶ ἑ. ἢ ιϐ'. σὺν οἴνῳ. ὑποκιστίδος χυλὸς. * πτελεᾶς ὀλύου ὀπὸς. συμφύτου πετραίου φύλλα καὶ ὁ καρπός. ἀκαλυφῆ πόα· καὶ λαχανευομένη ὡς πεσσόμμα. βάτου ἀφέψημα, καὶ χύλισμα βα-

F λαυστίου, ἢ ἀκακίας. σμῆνος τῆς ῥίζης ἀφέψημα καὶ χύλισμα. γῆ Σαμία μετὰ βαλαυστίου. ἐλάτης μυρεψικῆς ἀποζεσμα. ἐλαφοῦ κέρας κεκαυμένον, μετ' ὀξυκράτου. ἰτέας ῥίζα, ἢ τὰ φύλλα. κληματίδος χύλισμα. λεύκοης ἀφίς. λίθος αἱματίτης σὺν χυλῷ ῥοιᾶς. λυσιμάχου πόα, καὶ ὁ χυλὸς αὐτῆς. λωτοῦ δένδρου ὁρισμάτων ἀποζεσμα· ἐκλελοιδορημένον. λίθου ὀστράκου < α. μετ' οἴνου. μήκωνος μυρσίνης ἀπέρμα σὺν οἴνῳ, ἢ σὺν μέλιτι, (καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς.) μυρικης φλοιὸς λῆος,

Fruſtrà repetitur hoc remedium.

Hic potius referrẽdum, vt lib. 3. de mat. ſcribitur.

ϗ videtur abundare, & pro, σελίνου, legendum σελίνου vel ſermonẽ de quo Plin. lib. 26. c. 8.

πυρηνίδια καὶ ἐγκαλυφῆ, lib. 1. de mat. hoc eſt, bibitum & infuſum. — — —

καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς. ἀξυάκανθου καρπὸς, τὴν ἐν αὐτῷ ἐσωθῶν ὀπτμελῶς ἀποκαθαρθέντων. πραχμὴ δὲ πλὴν ὀξυτηρίου. πολυγόνου χυλὸς, ἢ ἀρνογλώσσου ὁμοίως. πτελέου τὸ φλοιοῦ ἀποζεμα, πιτύα λαγωοῦ, ῥοὸς βυρσοδεψικῆς χυλὸς, ῥάδων αὐστηρῶν ὀξυκράτῳ, σεμφύλων ἀποζεμα.

A eiusdémque fructus: oxyacanthæ fructus diligenter ab interiore lanugine ẽ repurgatus, quippe quæ arteriam exaſperet: polygoni ſuccus, ſimilitérque plantaginis, ilicis corticis decoctum, leporinum coagulum, rhoïs coriariorum ſuccus, roſarum flos cum poſca, vinaceorum decoctum.

ἐρίφ. forte.

LXXXIII. Προσληπτέα δὲ σὺν ὕδατι ῥόδινον ἔγκαυσιν. ὑποκιστίδος χύλισμα. ῥοὸς βυρσοδεψικῆς ὁμοίως. βαλαύστιον λεῖον. ταλλία, ἢ ὁ χυλὸς αὐτῆς. ἀκακίας χύλισμα, ἀειζώου. ἀσπάπατος ἀρνὸς σὺν λιβανωτῷ. δεῖ δὲ σκιλλῆν ἐρίφῳ ἢ προσληπτέα. τέφρα κληματίνης ὕλης πρὸς τρεῖς. Ἀχιλλέος πόα. βάλανοι δρυΐνοι λεῖαι. ἰὸς σιδήρου. λιβανωτὸς ἢ ὁ φλοιὸς αὐτοῦ. λευκογραφὶς. λεπτμάχος πόα. λύκιον σὺν γάλακτι. μανδραγόρου ἀπύρηνα λεῖον μετ' ὄξους ἀπύρου. μελίλωτον. πολύγονον ἢ ὁ χυλὸς αὐτοῦ. κηκίδος τὸ ἐντὸς μετ' ἀλφάτου ἢ ὕδατος. καρύου βασιλικοῦ τὸ ἐντὸς, κυδωνέου μῆλου φύλλα.

B Subdita cum lana fluxionem ſiſtunt muliebrem: hypociſthidis ſuccus, ſimilitérque rhois coriariorum, balauſtium tritum, germen oleaginum eiuſdémque ſuccus, acaciæ ſuccus, itémque ſemperuiui: ſimum caprinum cum thure, lana inuolutum & appoſitum: cinis è ligno ſarmentorum appoſitus, Achillæa herba, glandes quernæ tritæ, rubigo ferri, thus & cortex eius, leucographis, lyſimachia herba, lycium cum lacte, mandragoræ ſemen tritum cum ſulphure viuo, melilotus, polygonum eiuſque ſuccus, gallæ pars interior cum thure & aqua, nucis iuglandis nucleus vſtus & cum vino appoſitus.

Ad eundē ſubdenda valent.

σκιλλῆν ὄξους σκευαστέον, libro i. de mat.

LXXXIIII. Ἐγκαθίσματα δὲ ῥοιῶν ἴσην. δεῖ δὲ χλιαροῖς ἐγκαθίζειν. ἀγρίελαίας ἀποζεμα, χόνου, καὶ βάτου, ἀγαλλόχου, ὀρυὸς φύλλων καὶ φλοιοῦ, καὶ βαλάνου, καὶ ἰσχάδος ἀγρίου βαλάνου. ἢ μυρσίνης φύλλα, ἢ χόνου, ἢ Θηβαϊκῆς.

D Sunt & inſeſſus cohibendo huic profluuio accommodati, dum modò tepidis iis laborantes inſideant. In eum vſum vſurpantur decocta, oleaſtri, lentiſci, rubi, agallochi: quercus foliorum, corticis & glandis: ſimilitérque ilicis, myrti, vinaceorum, rhois coriariorum & malicorij.

Ad eiuſdem inſeſſum.

ἐρίφ forte. Geſ.

LXXXV. Ἐπιδέσπται δὲ χὴ τῶν ὀπτιχάρτου, εἰς τὸ ὀπτιχεῖν ῥᾶϊ. κρίθινον σὺν κηκίδι λεῖα, σιδίοις, ἢ ἁλκυωνίῳ, ἢ βάτῳ, ἢ πυρὶ ὕδατος. ἢ ἀγρίου βαλάνου. ἢ μυρσίνης φύλλα, ἢ χόνου, ἢ Θηβαϊκῆς.

E Ad cohibenda porrò eadem fœminarum profluuia imponuntur iiſdem ventri: hordeacea farina cum galla trita, vel malicorio, vel balauſtio, vel rubo aut aceti fæce: ilicis cortex aut glandes, folia myrti, aut lentiſci, aut palmæ Thebaicæ.

Ad ventrem à mo ventri abmouendas.

ὄξους ῥοδίνου, ἢ βαλαυστ. Supple, μίσυος

LXXXVI. Πρὸς δὲ τοὺς ἐκ τῆς ὑστέρας συμβαίνοντας πνιγμοὺς, ἀρμόζει πινόμενα· ἀγαρικοῦ ⊀ α'. ἐν οἴνῳ. μανδραγόρου ῥίζης ὀβολοὶ δύο σὺν οἴνῳ. πετροσελίνου καρπὸς. ἀρνογλώσσου καρπὸς ἢ ὁ χυλὸς σὺν οἴνῳ. γλυκυσίδης μέλανες κόκκοι ιε'. μετὰ μυρσίνης πάνυ ἐκ κοτυλίου πινόμενος. ὄξος σκίλλινον κοτυληδόνος.

F Ad vteri ſtrangulatum hæc in potu conueniunt: agarici drach. j. è vino, mandragoræ radicis oboli duo cum vino, ſemen petroſelini, plantaginis ſemen & ſuccus cum vino, pæoniæ grana nigra numero xv ex melicrato, onyx è conchylio potus, acetum ſcillinum abſorptum.

Ad vteri ſuffocationem.

πνίγας dicere ſolet in libris de mat.

LXXXVII. Ὀσφραινόμενα δὲ διεγείρει τὰς ὑστερικὰς πνιγμονὰς. ἀσφάλιον, καστόριον, χαλβάνη, σίναπι σὺν ὄξει σκιλλητικῷ. πίσσα ὑγρὰ, κεδρία. ἔλυγχνία ἐρεθομένη καὶ ἀποσβεννυμένη. πευκεδάνου φύλλα καὶ ὀπός. ἴρικες καυ-

G Olfactata hæc ab vtero ſuffocatas excitant: bitumen, caſtorium, galbanum, ſinapi cum aceto ſcillitico, pix liquida, cedria, ellychniũ madefactum & extinctum, peucedani folia & liquor, cremati capilli,

Ad eandem abſcẽdria.

ſpondylium, ruta, laſerpitium, cepa, allium. Prodeſt & vrtica cruribus ac fronti admota.

Ad eandem ſuffitum.

Suffitu inſuper hæc proſunt: gagates lapis, onyx, ſeu tegumentum purpurarum, peucedanum, ſagapeni liquor, ſphondylium, bitumen, caſtorium, galbanum, lichen equinus, vituli marini coagulum, laſerpitium, cornu cerui.

Ad eandem ſubdenata ſedi.

Subduntur verò ano in hoc affectu, ruta cum melle lana excepta, vtricę ſemen cum ſtacte.

Conceptum promouentia potæ.

Conceptum adiuuant hæc in potu ſumpta: crataegoni ſemen tum à viro tum & à muliere bibitum diebus xl. paſtinacæ ſemen & radix à muliere ſumpta in cibo ante congreſſum.

Idem præſtantia oppoſita.

Vuluæ autem ſubdita conceptioni conferunt hæc: ammi cum medulla appoſitum ante congreſſum, coagulum leporinum cum butyro, peſſus è mercurialis ſemine aut ſucco.

Maſculi ſeminis ve ſexus procreationem adimunt.

Fertur ad gignendam prolem maſculam conferre decoctum radicis maioris teſticuli herbæ, ante congreſſum & ante cibum ex aquę ternis cyathis diebus xlv. potum. Hæc eadem à viris eſitata, vt maſcula proles gignatur efficit: minor verò, vt fœminea, ſi à fœminis comedatur. Gallinacei albi teſtes ſi ſubinde à conceptu deglutiat mulier, priuſquàm aliud quicquam guſtarit, mares in vtero fieri dicuntur. Fertur & mercurialis maris ſemen mox à conceptu vuluæ admotum, vt mares: fœminæ verò ſemen ſimiliter vſurpatũ, vt fœminæ in lucem edantur efficere. Proditur quoque memoriæ ariſtolochiæ radix, ſtatim à concubitu admota vuluæ in carne bubula, mares figurare.

Conceptum euſtodientia.

Conceptum in vtero corporatum conſeruare traditur, alligatus lapis qui in Samia terra reperitur. Vt autem mulieres, quarum lubricus eſt vterus, ad ſtatum tempus ſuos gerant partus, néve abortiant, efficient ſeminis meláſpermi grana xli linteolo illigata & ſub ſpira crinium geſtata.

Ad partus difficultatem.

Difficulter parientibus aiunt anagyri folia vtiliter adalligari: ſed à partu ſtatim auferri abiiciqueque.

A ϛσαγ, σπονδύλιον. πήγανον. σίλφιον. χρόμυον. σκόροδον. κνίδη τοῦ σπερματισμοῦ σπέλεσι καὶ μετώπῳ.

LXXXVIII. Ὑποθυμιᾶται δὲ τοῖς ζώπα, γαγάτης λίθος. ὀνυξ ὁ ἀπὸ τῆς πορφυρῶν, πάλχέδανον. σαγαπηνὸ ὀπός. σφονδύλιον. ἀσφάλτος. κάστόριον. χαλβάνη. λέB χμι ἵππου. φώκης πτύα. σίλφιον. κέρας ἐλάφου.

LXXXIX. Προστίθεται δὲ κατ' ἔδακίυλίου, πήγανον ζωὸ μέλιτι ἐν ἐρίῳ ἀναλημφθὲν. κνίδης σπέρμα μετὰ γαλῆς.

XC. Πρὸς δὲ τὰς συλλήψεις ἐνεργεῖ ποτὰ. κραταίγονον, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ, ἐπό τε τὸ ἄνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς πινόμενον C τε ὅτι ἡμέρας μ'. ἢ σὰ φυλίνη καρπὸς ξ'. ἡ ῥίζα ἐαδιομένη ὑπὸ τῆ γυναικὸς, ὡς τὸ συνόδου.

XCI. Προσλήμπεα δὲ ὠφελῆ πρὸς σύλληψιν, ἄμμι μετὰ μέλιτος πρὸ τῆς συνόδου. λαγωοῦ πτύα σὺν βουτύρῳ. λινοζώστεως σπέρμα ἢ χυλὸς, ἀμφὶ πεσσοῦ.

D XCII. Ἱστορῆται δὲ ἀρρένοτοκῆν ποιῆσαι ὕδατος κυάθων γ'. πρὸ τῆ στυφόδου, καὶ πρὸ τῆ δείπνου ὅτι ἡμέρας μέ. ὀρχεως τῆ Cοπαίνης τῆ μείζονος τὸ ἀπὸ ξέμια πινόμενον. ἢ ὃ αὐτὴ ἐαδιομένη πρὸ τῆ ἀνδρὸς, ἀρρενογόνος ἐστὶν. ἢ ὃ ἐλαφόπλων, ἡλυγόνος, ὑπὸ τῆ γυναικὸς ἐαδιομένη. ὄρχις ἀλεκτρυόνος λευκοῦ μετὰ E τὸν ἀπότιξιν, πρὸ τῆ τινὸς γλίσπα ζ κεκαπυδώτες. τοσοῦτον δὲ λέγεται ἀρρενοδοκεῖν ποιῆσαι λινοζώστεως τῆς ἄρρενος τὸ σπέρμα, μὴ τὸν σύλληψιν οὕτως ἡλικῆσαι δὲ τῆς ἡλεάς, ὁμοίως. τὸ πεῦτα δὲ εἰς ἄρρεν ἱστορῆται μὴ τὸν στωμυλίαν οὕτως τοσοῦτον ἐξαιρετὸν ἀριστολοχίας ῥίζα ὑπὸ βοείᾳ ζωῇ.

F XCIII. Φυλάσσειν δὲ ἱστορεῖται ὃ συλληφθὲν πηγύλλιον", τοσοῦτον λίθος ὁ ἐν τῇ Σαμίᾳ γῇ ὠρισμένος. λόγος. τελεστορεῖν δὲ καὶ μὴ ἀποβάλλειν τὸ ἔμβρυον ζωὴ εὐολίσθους γυναῖκας", ποιῆ φορτίδιον σπέρματος μελανοσπέρμου, κάκκοι μά. ὑπὸ ὀδύνης δεδεμένους, ὑπὸ θῆλυ *σκόλλυ τῆ πεύκων.

G XCIIII. Πρὸς δὲ τοὺς δυστοκούσας περιάπτεσθαί φασιν "ὀφθῆ μὴ ἀναπύρα φύλλων. δεῖ δὲ μὴ τὸ τικτὴν εὐθὺς ἀφαιρεῖν ὃ

σύλληψιν. Geſn. fortè ἀφελῆσαι ποιῆσαι ἐκτοσπόνιον. Scribe: adde autem ex Plinio, ἀδιομένου χλωρᾶς.

τοσοῦτον.

σκόλλυ, libr. de mac. vt λέπος vox abundet.

πεῦκα τῆ φορτίδιον, ſed, φορτίδιον mox etiã ſequẽte hîc abundat.

Malim, τὸν τικτὸμενον ἐκ τῆ φύλλα.

πδείαπλον· ἢ λίζον ἴασπιν τῷ μηρῷ πρεά- A
πλῆν, ἢ κυκλαμίνου ῥίζαν ξηρὰν ὁμοίως· ἢ
κυδωνίου χυλίσματος < δ. σὺν ὑδρομέ-
Addo, πεδίνων. λιτος κυ. δ.· ἀδίαντον λῆον μετ' οἴνου καὶ ἐ-
λαίου ἀφελῆ. καὶ πλατικὴ πρεσαγωγή
Hæc à cap. 156. lib. 2. huc transferre visum est. ζοῖς ῥαθῆναι. ὠδικὰ δὲ ποιοῦσι πίκουσαν,
ἐὰν ὑπαλοὶ ἵππου καπνίσῃς.

XCV. Γενέσπειραι ὁ ὀρὸς τὸ μὴ συλ- B
Abundat forte. λαμβάνειν, ὡς (συνεργήσουσα) ἱστόρη-
γυναικὸς αἷμα ἐκ τῆ καταμηνίων ξηρὸν
δεῖν ἡμιονείῳ ἢ ἐλαφείῳ δέρματι, καὶ πρε-
πεδῶν πυ. αφῶν· ἢ ὑπαρεαγνέτω ὑποδήσουσα πρὸ
τῆ συνουσίας. ἀσπάλιωνος βοτάνη καθ' ἑαυ-
μῆ ἡμίονου ασπά- τὴν, καὶ σὺν ἡμιόνου ὁπλῇ πρεσπολυμόρ-
νη, εἰ μὴ ἐρίφου ne. lib. 3. de mat. δεῖ δὲ ὀρύσσειν αὐτὴν ἀσελήνου νυκτός. μυ- C
med. cap. 151. ρίκης ξύλον καὶν, καὶ σφενδόνην ἐξ ἴσου κατα-
μηνίοις, πρεσπολυμόρου βραχίονι. πίνεται δὲ
μυρῶνος αὐτῆ τῶ ὁρὸς ἀσυλλήψας ἡμιονίου πόα, μυρίσης
αὐτῆ ἐξ ἡμιόνου ὁπλῆς τὸ ἐνὸς. πλέρεως
ῥίζα μῦ γλυκέως πυρομόρ· ἡλυπέριδος
ὁμοίως. ὀπτημοδίου ῥίζα πυρομόρ ἐν οἴνῳ.
ἰὸς σιδήρου. ἰτέας ἀβῆ καὶ τὰ φύλλα. κραμ- D
βῆς αὐῆ πυόμβρα μετὰ οἴνου μῦ πρὸ συλ-
λήψω. λαγωοῦ πιττία μεθ' πρὸ ἀφέδρου
ποιῆσα ὅτι ἡμέρας γ'. λεύκης φλοιὸς μῦ
Addit Auror lib. 2. de mat. med. c. 109. πρὸ ἡμίνου πορρῳ, cum rene mulc. πρὸ πρὸ ὀξυκράτῳ πῆσαι. λίζου
ὀ τραχίτου < ϐ'. ὅτι ἡμέρας δ'. πινέπω-
ξ. πρεσσίσπαι δὲ ὁρὸς ὃ μὴ συλλαμϐάνειν E
Κνησῆ πρεσ τῆς συνόδου ἡδύοσμον λῆον. καὶ τὸ αἰ-
δοῖον δὲ τὸ ἀδρὸς πρῆ ζύλῳ πρεμμένον.
κραμβῆς αὐτὸς λῆον ἐν πεσσῷ μῦ ἢ συλ-
λήψωι, σάκ ἐᾶ πήγνυσθαι. νεφροῦ πιττία ἡ-
μέρας γ'. πρεσπεθεῖσα μετὰ πρὸ καθαρὸν
πελεκίνου σπέρμα πρεσ σωσουσίας. σμπη-
ϐία ὑγρὰ ὁμοίως. ἢ πήλεως ἀφεψήματι
πρεσ συνουσίας πρεσκλυζέσθωσαν. F

XCVI. Σωσουσίας δὲ παρορμᾶ ἢ συ-
Fortè βοπῆς ἔρχεσις ἐργάζεται, ὁρμίνου σπέρμα. ξιφίου
ῥίζα ἢ ἀόρα καὶ αὐωπέρω προρμᾶ σὺν οἴνῳ
ποδεῖσα· ἢ δ' ἰσχυρότερα τὸ αὐτὸ ζουνδυλίου
σκλύει πρὸ ὁρμιδ. ὄρχεως βοτάνης ὁ
μείζων βλαστὸς μῦ γλαυκίου ποδεῖς ἐνιεί- G
νῃ, ὁ δὲ μικρὸς δ' ὕδατος ποδεῖς σκλύῃ.
κριθῆς σπέρμα ἀγρίας πυόμβρον μετ' οἴνου.

oportet. Prodeſt & iaſpis femori adalligatus: ſimiliter & cyclamini radix: ſucci coroneorum drachma cum cyatho hydromelitis: adiantum quoque tritum cum vino & oleo confert, vti & ſternutatorium naribus adhibitū. Parientibus denique faciliorem præſtabis partum, ſi vngulam equi ſuffumigaueris.

Ad conceptum impediendum. B Ad inhibendum conceptum hęc pro amuleto iuuare perhibentur: fœmineus ſanguis menſtruus ſiccatus, muli aut cerui corio illigatus & appenſus, aut ſicubi poſitum mulier ante concubitum ſupergrediatur: aſplenon herba per ſe & cum vngula muli adalligata, ſed ea illuni quapiam nocte effodienda: myricæ lignum vſtum & proprio mulieris ſanguine menſtruo extinctum & brachio alligatum. Bibuntur autem ad conceptum prohibendum: hemionios herba, admixta vngulæ muli parte interiore, filicis radix cum paſſo, filicis fœminæ eodem modo, epimedij radix è vino, rubigo ferri, ſalicis flores & folia, braſſicæ flores à conceptu ex vino poti, leporis coagulum diebus tribus à menſtrua purgatione potum, populi albæ cortex poſt eandem purgationem ieiunis è poſca bibitus, oſtracites lapis drach. ij. pondere quatriduo potus. Vuluis ſubditur ante concubitum conceptus adimendi gratia, menta trita: eiuſdem etiá ſucco virile membrum circumlinitur: braſſicæ flores triti & à conceptu in peſſo ſubditi, ſemen coagulari non ſinunt: hinnuli coagulum triduo à purgatione muliebri appoſitum, ſpem partus adimit, vti & ſecuridacæ ſemen ſubditum ante coitum: ſimiliter & alumen liquidum: iuuat & muliebres locos ante concubitum fœnigræci decocto fouere.

Venerem ſtimulat pudendíque arrectionem promouet, hormini ſemen. Gladioli radix craſſior ſimul ac ſuperior in vino potui data, Veneris appetentiam facit: contrà verò quę gracilior ſimul & inferior eſt, eandem remittit. Teſticuli herbæ maior bulbus è lacte potus, libidinis impetum excuſcitat: minor ex aqua bibitus, eundem reprimit ac inhibet. Excitant & libidinem, vrticæ ſylueſtris ſemen cum vino potum,

Venerem ſtimulantia.

anisum cum vino, ari radix cocta & ostrata: similiter & mentæ, nasturtium ciúsque semen bibitum, coriandri semen quantitate exigua ex aqua sumptum: (largiùs enim assumptum, altiorem soporem inducit:) costus cum vino vel mulso, crocus similiter, lini semen admixtis mulso ac pipere placentæ modo sumptum, fœniculi lacryma, porri semen comestum, & succus epotus: satyrium erythraicũ, cuius semen pyrorum malorúmve seminibus est simile, ac splendidius viscosúmque mandenti: sicyncus Indicus potus, [accendendi Venerem, pudendúmque arrigendi maximam vim habet:] ea reprimitur remittitúrque, lentis decocto superbibito.

Vomitus impetus inhibẽtes.

Conciliant denique Venerem pastinacæ erraticæ semen, & terebinthi fructus esitatus.

Porrò veneréos impetus reprimunt, portulaca in cibo sumpta, ruta ram satiua quàm agrestis esitata, lactucæ sylvestris æquè ac satiuæ semen potum: dracunculi siccata radix è vino pota, rigida intentáque pudenda laxat & remittit. Iuuant & nuclei pinei cum cucumeris semine, portulacæ succus, ac ficus in cibo sumptæ.

al. & portulacæ succo.

Ad gonorrhœam, seu genituræ profluuium.

Quibus inuitò ac præter voluntatem genitura effluit, hæc conducunt: iridis drach. ij. ex vino potæ, cicuta virgæ, testi ac pubi pro cataplasmate impositæ: nymphææ radix aut per se pota, aut cum polenta pulmentarij vice in cibo data, acetabuli mensura: anethi semen bibitum. Genituram porrò exoluunt hederæ corymbi nigri in potu sumpti.

Ad venerea in somnis, externa remedia.

Libidinum frequentes in somno imaginationes hæc adhibita compescunt: cicutæ semen testibus impositum: (nam si quis genitali applicuerit, id effœtum eneruatúmque langueſcet:) nymphææ radix adhibita, coriandri aut solani succus pudendis illitus, rhamni succus cum nitro testibus illitus. Iuuat & portulacæ succus expressus: ipsa quoque per se & cum polenta imponitur: viticis folia cum polenta, cuminum tritum cum Cimolia subactum.

Ad redemptionem.

Obnoxiis libidinis per somnum

A αὔστον σὺν οἴνῳ. ἀνεσιρίζα ἕφθη ἐσθιομένη, ἡδύσμου ὁμοίως. καρδάμου καὶ ὁ σπέρμα πινόμενον χωρὶς σπέρματος ἀλίγον μετ' ὕδατος πολλοῦ δὲ πόνου, καὶ ῥοιᾶς πολλῆς. κίσσος σὺν οἴνῳ ἢ οἰνομέλιτι. κρόκος ὁμοίως. λινόσπερμον μετ' οἰνομέλιτος καὶ πεπέρεως ἁμᾶ κοπῇ. καρ-

ωμῷ μάνυε καὶ πέπερι, ut dicit mellc ac pipere. Dioſc. 3. de mat. med. cap 125.

Γαυόμβων. μύρσθου δάκρυον. πράσου κεφαλῆς ἐσθιόμενος, καὶ χυλὸς πινόμενος. σπερμάτιον ἔρυ. Sραιῦκῆ. ἔστ δὲ ὅμοιον σπέρμα

Forte, ἐν δι.

τῇ ὠῇ ἐν ταῖς ἀσπίσι μήλοις, στιλπνότερον

Forte, à μήλοις.

δὲ, καὶ ἰλίγον ἐλαιῶδες. σκίλλος ποδὸς ἰνδικὸς. σπόπαιῦ δὲ ἡ ἐντάσεις, φακοῦ ἀφέψημα ὀπτοῦ. καὶ φυλλίνων ἀγρίου σπέρμα. τερεβίνθου καρπὸς ἐσθόμενος.

XCVII. Ἀναβλωῦ ὁ ἁπλῶς συνεσιὼν ὁρμαὶ, ἀνθρώπων ἐσθιομένη, καὶ πήγανον ἄγριον καὶ ἥμερον ἐσθιόμενον. σρύδναχος ἀγρίας σπέρμα καὶ ἡμέρου πινόμενον. δρακοντίου ῥίζα ἐν οἴνῳ πολεῖσα ξηρὰ καὶ ὑγρὰ

καὶ ὑγρὰ.

πάσης παιᾷ. τρώβλοι μετὰ σικύου σπέρματος. καὶ ἀμφάχης χυλὸς, καὶ σῦκα ἐσθόμενα.

XCVIII. Πρὸς δὲ τοὺς γόνους τοὺς ἐκ μόνους ἀκατασχέτους, ἀφελίμως δίδοται ἐλατὸς < β'. μετ' οἴνου. καὶ καταπλάσσειν δὲ τὰ σφυρὰ καὶ τὰ κωλῆθρα, καὶ τὴν διδύμων καὶ ἐφέδραν ὀπτὴ ἡθμένη. νυμφαίας ῥίζα μετὰ ἀλφίτου διδομένη ἐσθιομένη ὡς μάζα, ὀξυβάφου πλῆθος. ἢ πινομένη καθ' ἑαυτὴν. ἀνήθου σπέρμα πινόμενον. σκολύμου δὲ γονίμου χυμοῦ κόρυμβοι μέλανες πινόμενοι.

XCIX. Πρὸς δὲ τοὺς ὀνειρώττοντας συνεχῶς, ἐκμοῦσι τοὺς ὄρχεσιν ζώπυρα καταπλασσόμενα. κωνείου σπέρμα καὶ τὴν διδύμων καταπλασσόμενον. ἐὰν δὲ κατὰ τοῦ αἰδοίου τις καταπλάσῃ, τὸ δυναμωθήσεται. νυμφαίας ῥίζαν καταπλασθεῖσα. καὶ αἰδοῖα χελώνῃ καὶ ἐριφίου κεφαλῆς, διδύμους καὶ νίτρῳ, καὶ ῥάμνου χυλῷ. ἀνδράχνης πίσσμαλθα. ἡ αὐτὴ ἡ καταπλάσσεται καθ' ἑαυτὴν καὶ ἀλφίτου, καὶ ἄγνου φύλλα σὺν ἀλφίτῳ. ἢ κυμίνῳ λείῳ μετὰ

πίσσμα. ὠίμυσος χλόη. Κιμωλίας φυσαλών.

C. Ποδάγρα δὲ ὠφελεῖ τοὺς ὀνειρώττον-

τας, νυμφαίας ῥίζης ἀπόζεμα, ὑρὸ τῦ σίτου λαμβανόμενον. τῆ ξηρᾶ δὲ μιγνυμένη ἡ ῥίζα ξηρὰ, καὶ τὸ σπέρμα ὁμοίως. καλαμίνθης ἀπόζεμα πινόμενον, ἰᾶται ὀνείρωξμους. Ἰρίδακος σπέρμα & ἀνδράχνης σὺν ὕδατι πινόμενον.

A imaginibus cum genituræ profusione opitulantur hęc in potu sumpta: nymphææ radicis decoctum ante cibos assumptum: radix verò sicca similitérque semen, etiam cibis vtiliter miscentur: calaminthæ decoctum bibitum, insomnia Veneris adimit, itémque lactucæ aut portulacæ semen ex aqua potum.

Τῶν κατὰ τοὺς νεφροὺς καὶ πλῆ κυ̃σιν παθῶν βοηθήματα.

B

Renum ac vesicæ vitiorum remedia.

Ad vrinæ incontinentiam.

Eorum qui stratis immeiunt, vrinæ incontinentiam emendabis, si increpueris & vrinæ tum interdiu reddendæ tum etiam certis interuallis continendæ assuefeceris, prætereáque vesicam iis caprillam aut ouillam vstam è posca propinaueris, aut cum vrina quam continet calentibus cineribus inassatam exhibueris, ac denique vesperi sitim tolerare coëgeris. Inhibet & leporis cerebrum cũ æqualib. portionibus adipis anserini & gummi deglutitum, aut polentæ permixtum & esitatum. Iuuat & vngulæ apri tritæ cochlearium cum melicrato, aut castorei, vel viticis, vel rutæ tantundem.

C

D

Ad nephritin.

Nephritiris vtiliter hæc potui dentur: agarici drachma cum vini cyatho, anchusæ radicis drachma similiter, alcyonij oboli duo ex aqua, amomi drachma cum vino, amygdalæ amaræ ex aqua potæ, aut cum resina terebinthina delinctæ, anagallidis aut polygoni succus cum vino, vuæ passæ demptis vinaceis esitatæ, bunij succus è foliis & radice diebus duodecim potus ex passo, lac, aut pæoniæ decoctum, glycyrrhizæ succus, elates vnguentariæ decoctum, terrestris erinacei inueterata caro cum vino, smyrnij semen cum passo, cassia cum vino, cardamomi drachma cum passo, calamus aromaticus similiter, itémque cinnamomum, betonicæ foliorum drachma cum passo, iuniperi decoctum similiter, itidémque mei dilutum, aut rubricę Lemniæ drach. iiij. Vrina asini pota auxilio esse fertur, saccharum cum aqua, scandicis decoctum, pastinacæ syluestris semen, nuclei pinei in cibo sumpti, symphyti petræi decoctum in melicrato, ficus siccæ esitatæ,

E

F

G

Τοὺς δὲ ἀκουρεῖς ἰᾶσθαι δεῖ, ὅταν πλύνῃ, καὶ ὅταν τὰς ἡμέρας ἐθίσωμεν τῆς ὑρήσεως, καὶ μεταξὺ κατέχειν. κύστιν τε αἰγείαν ἢ προβατείαν κεκαυμένην πεπίειν σὺν ὄξυκράτῳ, ἢ ὠπηνιδίνην σὺν ᾧ ὕρᾳ ὅτι θερμῇ ἀποδιδῶσι δίδοναι φαγεῖν, ἑπόρας τε διψᾶν ἀναγκάζειν. ποιεῖ δὲ καὶ λαγῶ ἐγκέφαλος, ὅσον ἐρέβινθος, μετὰ χλιείας ζέατος ἴσου καὶ κόμμεως τῆς αὐτῆς καὶ πενήδυμα, ἢ συμφυσᾶν ἀλφίτῳ, καὶ ἐσθίσθαι. κοπρίας λείας καχλιαρίου μετὰ μελικράτου. ἢ κατσελείου, ἢ ἄγνου. πτερύγιον ὃ αὐτό.

Ad vrinæ incontinentiam.

Nephritiris vtiliter hæc potui dentur: agarici drachma cum vini cyatho, anchusæ radicis drachma similiter, alcyonij oboli duo ex aqua, amomi drachma cum vino, amygdalæ amaræ ex aqua potæ, aut cum resina terebinthina delinctæ, anagallidis aut polygoni succus cum vino, vuæ passæ demptis vinaceis esitatæ, bunij succus è foliis & radice diebus duodecim potus ex passo, lac, aut pæoniæ decoctum, glycyrrhizæ succus, elates vnguentariæ decoctum, terrestris erinacei inueterata caro cum vino, smyrnij semen cum passo, cassia cum vino, cardamomi drachma cum passo, calamus aromaticus similiter, itémque cinnamomum, betonicæ foliorum drachma cum passo, iuniperi decoctum similiter, itidémque mei dilutum, aut rubricę Lemniæ drach. iiij. Vrina asini pota auxilio esse fertur, saccharum cum aqua, scandicis decoctum, pastinacæ syluestris semen, nuclei pinei in cibo sumpti, symphyti petræi decoctum in melicrato, ficus siccæ esitatæ,

Νεφελικοῖς δὲ ὠφελεῖ πινόμενα· ἀγαρικοῦ < ά. μετὰ οἴνου κυ. ά. ἀλχυόνης ῥίζης < ά. ὁμοίως. ἀλκυονίου ὀβ. β'. μετὰ ὕδατος. ἀμώμου < ά. μετὰ οἴνου. ἀμύγδαλα πικρὰ σὺν ὕδατι, ἢ ὀπὸν τερμινθίνην. ἀναγαλλίδος, ἢ πολυγόνου χυλὸς σὺν οἴνῳ, σταφίδες ἐσθιόμεναι χωρὶς τῶν γιγάρτων. βουνίου φύλλων καὶ τῆς ῥίζης ὁ χυλὸς ὅπτι ἡμέρας ιβ'. πινόμενος μετ' γλυκέως. γάλα. γλυκυσίδος ἀφέψημα. γλυκυῤῥίζης χυλός. ἐλάτης μυρεψικῆς ἀπόζεμα, ἠρεμον τὸ ἀφέψημα. σαρξ ἐχίνου χερσαίου ἐσκελετευμένου σὺν οἴνῳ. σμυρνίου σπέρμα σὺν γλυκεῖ. κασσία σὺν οἴνῳ. κεράδαμώμου < ά. σὺν γλυκεῖ. κάλαμος ἀρωματίτης ὁμοίως. κινναμωμον ὁμοίως. κέστρου φύλλων < ά. σὺν γλυκεῖ. ἀρκεύθου ἀφέψημα ὁμοίως. μήου ἀπόζεγμα ὁμοίως. μίλτου Λημνίας < δ'. ὁμοίως. ὄξος ὄνου ποθὲν ἱστορεῖται ἰᾶσθαι. σάκχαρον σὺν ὕδατι, σκαίδικος ἀφέψημα. σταφυλὴν ἀγρίᾳ σπέρμα. τροβίλοι ἐσθιόμενοι. συμφύτου πτερύγιον ἀπόζεμα σὺν μελικράτῳ. σῦκα ξηρὰ

ea sunt videtur abundare, vel aliter legendum. Gela. Forte κεκαυμένη ῥίζης ἢ συμφυτου ἀπόζεμα, &c.

eſitatæ, chamæpityos decoctum in melicrato.

Ad vlcus virgæ. Vlceri virgæ morſum inferenti efficaciter auxiliatur, tragacanthæ drach. ij. in vino maceratæ & à ieiunis ſumptę ad modú eclegmatis.

Ad cruentam mictionem. Ad ſanguinis mictum, aluminis ſciſſilis drach. j. tragacanthę drach. ij. contundito, & paſtillos fingito, quorum ſinguli binos pendant obolos: ex hisvnum è paſſo propinato. Sanguinis verò è renibus manantis profluuia ſiſtit, ſtratiotes in aquis naſcens epotus.

Ad veſicæ cruciatus aſſumenda. Doloribus veſicæ medentur, lini ſemen crudum, ſeſamum, horminum, ſingula per ſe ex paſſi cyatho vno pota: oxyſchœni ſemen, bulborum ruforum ſemen ſimiliter: pariter & loti ſemen è vino, ſeminis papaueris nigri aut albi drachma ex aqua calida aut melicrato pota: cotoneorum flores, vitis carpreolorum aut portulacæ decoctum, gentianæ denique ſuccus ex aqua.

Ad vlcera admouenda. Dolenti veſicæ hæc vtiliter adhibentur: nymphææ radix & ſemen, polygonum, petroſelnum, chamæpitys cũ vino & adipe ſuillo cocta, hordeaceus pollen, fœnumgræcum, lini ſemen, palmulæ, mala cotonea cocta: capita denique papaueris cocta, hyoſcyami farinæ ammixta.

Ad veſicæ vlcera. Veſicæ exulcerationibus medentur tum quę nephriticis bibenda præſcripſimus, tum prætereà hæc: radicis graminis tum Parnaſſi, tum etiam alius cuiuſpiam ex aqua decoctum in potu: portulacæ ſuccus cum paſſo, lac dulce, elates vnguentariæ decoctum: cupreſſi folia cum myrrha pota, quæ veſicæ etiam fluxione tentatæ auxiliantur: malua in cibo ſumpta, myrti denique baccæ eſitatæ.

Ad veſicæ mordicationem. Veſicæ mordicationes roſionéſve leniunt, ſaccharum bibitum, ſcandicis decoctum epotum: phalaridis herbæ, quæ inter frumenta naſcitur, contuſæ ſuccus expreſſus cum vino: ſymphyti decoctum, eneci pollen, amygdalę amaræ, nuclei pinei toſti, pruni arboris gummi, tragacanthum in paſſo cum cornu ceruino vſto, addito etiam aluminis ſciſſilis momento.

A ἐαθιόμφα, χαμαιπίτυος ἀποζεμα σὺν μελικράτῳ.

CIII. Εαὶ ἕλκος δέ πς ἔχῃ ἐν φύσαυλῳ, ᾗ ὀπιθάκιῃ ᾖ, σύνεργὰς ἔυθυβ, πραγακάνθης < β'. ἑρεγμβμης σὺν οἴνῳ πιτσὶ ἑλληνικῷ. βλεγμα-κακκαλίδι.

CIIII. Εαὶ ᾖ αἷμα ῥφῇ, γλῆχῆς < α'. πραγακάνθης < β'. κόλλας αἰαλαμβανε ξυλίσκους αἰὰ οβ. β'. ἕνα διδοὺς σὺν γλυκεῖ. Ταὺς ᾖ σὺν. νεφροῦν αἱμορραγίας ἴσχοι, τραπώτης ὁ ὅτι τῆ ὕδατι πυόμβνος.

CV. Αλγήματα ᾖ κυστεως ἰᾶται· λινόσπερμον ὠμὸν, σήσαμον, ὅρμινον, ἑκάστε ἕυ. α. κατ' ἰδίαν σὺν γλυκεῖ πυόμβνος. ὄξυσχοίνε σπέρμα. ἢ βολβῶν * πυρῶν σπέρμα. ὁμοίως. λώτε σπέρμα ὁμοίως σὺν οἴνῳ. μήκωνος μελαίνης ἢ λύκης σπέρματος < α'. σὺν ὕδατι θερμῷ πυοβμνη, ἢ μελικράτῳ. κυδωνίων αὐτῶν· ἢ ἐλίκων ἀμπέλε, ἢ ἀνδράχνης ἀφέψημα, πυόμβνον. ἢ ἡυπαρᾶς χυλὸς σὺν ὕδατι.

CVI. Καθαρπάδονται ᾖ ὠφελίμως ὅτι ἀλγέσης κύστεως νυμφαίας ῥίζα καὶ σπέρμα. πολυγωνον. πετροσέλινον. χαμαιπίτυος σὺν οἴνῳ, ἢ ζέατι ὑείῳ ἐψβμβνη. χρίβνου. γύεμος. πᾶλις. λινόσπερμον. φοίνικες. μῆλα κυδώνια ἑφθά. κὼ δι' ἀμυλήκωνος ἐφθὰ ἢ ὑοσκυάμου ἀλῶρα μιγνύσα. ἀλωρᾳ videtur addendum: aut legendum κρίβνε γύεμος. μιγνύσα

CVII. Ρεγὸς ᾖ θεραπεύσεις τῆς κύστεως, ποιῆ μὲν ἢ θεραπεύσεις ὅτι νεφριτικῶν αἰαγεγραμμβνα ποθῆ αρμάζῃ ᾖ θεραπεύσεις. ἀλγεώσεως τῆς σὺν Παρνασσῷ φυομβνης ῥίζα, θ τῆς ἄλλης τε ἀφεψηθέσα σὺν ὕδατι πυομβνη. ανδράχνης χυλὸς σὺν γλυκεῖ. γάλα γλυκύ. ἐλάτης μυροβλιτικῆς ἐπόζεμα. κυπαρίσσου φύλλα μετὰ σμύρνης ποθέντα. ἰᾶται ᾖ κύστη ῥυμματι ζουδρώδω, μολόχη ἐαθιομβνη, ἢ μύρτα ἐαθιόμβνα. Moibanus hæc refert ad præcedentia: quoniam lib. 1. de mat. eupreſſi folia ad veſicæ rheumatiſmum auxiliantur: & legit, μάλαγμα ἢ κῶν κύστει. Sed nihil prohibet noui etiã cupreſſi inſtitum eſſe ſeu duo ſolum remedia ſubiiciantur, malua & myrtus; quod magis probarim. Geſn.

CVIII. Επιδακνομβνῳ ᾖ κύστη ὠφελεῖ, σάκχαρον σὺν πυόμβνον· σκανδικὸς ἀφέψημα πυομβνον. ᾗ ἁλισφάκης φαλάριος ἔοσα σὺν οἴνῳ ἐμπάσσης. ἢ θλασεὶς ὁ χυλὸς σὺν οἴνῳ ἐμπαται ᾖ σὺν τοῖς σίτοις. σύμφυτον ἀφέψημα κνῆκος ἢ λιθοσπέρμε, ἀμέλγδαλα πικρά. τροφίλια πεφρυγμβνα. κάκκοι κακκυμήλων. ἢ ἀγαθὸν σὺν ὁ ἕλυπεῖ, ἢ κλέπτης ἐλαφείς κακῶς μβνος, μείγεσης ἀλὸς ὀλίγης. Aldus, ἀλαφείς κακῶς μβνος, μείγεσης ἀλὸς ὀλίγης. Malim κάμμα κακκυμήλων. ἢ κλέπτης.

CIX. Δυσουρίαν ὑποῤῥοῆ πυρέθρινα, ἀσπαράγου ἀγρίου ῥίζης ἀποζέματος, ἢ τὸ σπέρμα σὺν οἴνῳ πίνασι. σὺν μέλιτι δὲ καὶ ὁ χυλὸς τῶν φύλλων. πρὸς δὲ τοὺς λιθιῶντας ἁρμόζει καὶ ἡ τοῦ πολυγόνου χυλίς. σὺν μύρτου ἀποζέματι σέσελι. σικύου ἡμέρου σπέρμα καθαρὸν σὺν γάλακτι, ἢ γλυκεῖ, καὶ πικροῖς ἀμυγδάλοις· ἢ αὐτὴ ἑψεῖσα ἀμυγδάλη ἐν γλυκεῖ σκορδίου χύλισμα ἐν οἴνῳ. σὺν φυλλίνῃ ἀγρίᾳ σπέρμα, φιλετραίᾳ ῥίζης < ἀ. ἐν χρόμασι. φοῦ ἀποζέσμα. χαμαιπίτυος ὁμοίως. χαμαιλέοντος λευκοῦ < α'. ἢ β'. μυὸς ἀετιδέως ἀποζέματος ἢ οἴνου. ῥοδοδάφνης κλωσία δ'. μετ' ὕδατος. ὠχμὸς σπέρμα. ἀλφίτου ὁμοίως ἀποζεσθὲν ἐν ὕδατι, ἄχρις οὗ τέτταρα λίφθῃ. ἀγαλεικοῦ < α'. μετ' οἴνου. γλυκυῤῥίζης ἀποζέσμα πινόμενον. ἄγχουσα ῥίζης ἀποζεσθεῖσα ἐν ὕδατι. δαμασωνίου ῥίζης < α'. σὺν οἴνῳ. ἐρυσίπελας καθαρὸς μετὰ σικύου σπέρματος ἢ γλυκέος. αἰγιλωπὸς < γ'. σὺν οἴνῳ. αὐγάλιδος ῥίζα ἢ ἁπλῆ αὐτὴ ὁμοίως. ἀσπληνίου ἄνθος ἀποζέσμα ὁμοίως. ἀγλήδιον ἀποζεσθὲν σὺν σελίνῳ ῥίζης ἢ σπόρου. ἢ μαραθρίου, ἢ μαράθρου ἐν ὕδατι. βακχαρίδος ῥίζα ἐψηθεῖσα ἐν ὕδατι. βδελλίου ἢ φύλλα ἢ ῥίζα. χυλισθὲν μετὰ μιλτικράτου. ἐλιχρύσου αὐτὸς σὺν τοῖς φύλλοις ἐν οἴνῳ. ἑρπύλλου ἀποζέσμα ὁμοίως. σμυρνίου ῥίζα πινομένη ἐν οἴνῳ. κρυσίλλης ῥίζα μετὰ σταφυλίνου σπέρματος καὶ οἴνου. ἱππουρίδος ῥίζα καὶ σπέρμα ὁμοίως. καρδάμωμον μετ' οἴνου, ἢ ὕδατος. κάλαμος ἀρωματίτης μετ' ἀγριελαίου ῥίζης, ἢ σελίνου σπέρματος, ἐψηθεῖσα ἐν ὕδατι. κεδρίδος πυρήνων μετὰ πιπέρεως ἐν οἴνῳ. κιννάμωμον σὺν οἴνῳ. κορυλλίου < α'. κλινοποδίου ἀποζέσμα ἐν ὕδατι. κυπαρίσσου τῶν φύλλων ὁ χυλὸς πινόμενος σὺν οἴνῳ. λάκτης τῆς δενδρου φλοιὸς σὺν οἴνῳ. ὀξωνύχου, τοῦ ἐν λίθοις σπέρματος, καρπὸς πινόμενος, ὁμοίως. αἱματίτης λίθος ἐν οἴνῳ. μαράθρου ἀφέψημα σὺν ὕδατι. μυελὸς φύλλων ὁμοίως. πτελέας ῥίζα σὺν γλυκεῖ. ὠροθόρυχος ἐν οἴνῳ. οἰναν θη πόα ἐν ῥίζα. ὄνου. οἱ ἐπὶ ταῖς ἐδρίαις λίθοι πινόμενοι. ὀρνίθος ἀπόπατος σὺν οἴνῳ. εἰς δὲ τὸν ὑρκτικὸν πόρον ἐπιτίθενται πρὸς ὀξυωπισμὸν χόρεις ἀπὸ κλίνης λίθοι. καὶ ἐπὶ πλάστου

A Vrinæ difficultati bibita auxiliatur: radicis aſparagi decoctum, & ſemen eiuſdem cum vino, panax cum melicrato, qui quidem ſcabie laboranti veſicæ etiam ſuccurrit: polygoni ſuccus, ſampſuchi decoctum, ſeſeli, cucumeris ſatiui ſemen mundatum cum lacte aut paſſo & amygdalis amaris, aut ipſa amygdala amara è paſſo: ſcordij expreſſus ſuccus, è vino: paſtinacæ erraticæ ſemen, philetærij radicis drachma è vino diluto, phu decoctum, ſimiliter & chamæpityos, chamæleonis albi drachma vna aut altera cum origani decocto aut vino, pſeudobunij ramuli quatuor ex aqua, ocimi ſemen, ſimiliter & abrotonum ad tertias in aqua decoctum, agarici drachma cum vino, dulcis radicis decoctum potum, ruſci ſyluestris decocta radix, damaſonij radicis drachma cum vino, nuclei pinei repurgati cum ſemine cucumeris & paſſo, anthyllidis drach iij. è vino, anthemidis radices ac flores ſimiliter, aſpalathi decoctum eodē modo, abſinthium decoctum cum æquali portione radicis apij, iuncus odoratus, aut nardus, aut fœniculum ex aqua, bacharidis radix decocta in aqua, bunij è foliis & radice ſuccus cum melicrato, elichryſi flos cum foliis è vino, ſerpylli decoctum ſimiliter, ſmyrnij radix pota è vino, eryngij radix cum ſemine paſtinacæ & vino, hippoſelini radix & ſemen ſimiliter, cardamomum cum vino vel aqua, calamus aromaticus cum radice graminis & apij ſemine coctus in aqua, cedri baccæ cum pipere ex vino potæ, cinnamomum cum vino, corallij drachma, clinopodij decoctum in aqua, cupreſſi foliorum ſuccus ex vino potus, pópuli albæ cortex cum vino, exonychi, quod & lithoſpermon dicitur, ſemen ſimiliter potum, hæmatites lapis è vino, fœniculi decoctum in aqua, millefolium ſimiliter, vlmi radix cum paſſo, onobrychis cum vino, œnanthe herba & radix, miſſ lepedæ quæ ſub vaſis aquariis degunt tritæ ac potæ, fimus gallinaceus cum vino. Cimices ſeculariſij contriti vrinariæ fiſtulæ ad eliciendam vrinam induntur. Imponitur

Ad dyſuriam.

μυρσίνης.

< δ'. lib. 3. de mat. med. c. 153.

Mouſanus legit ἀ χρόνε, ἀ νεφρίτιδος &c. Melius ego, χρόνιε, quamquā & ſenticia veram pellit.

verò contra difficultatem vrinę farina erui cum aceto, & ſuperilligatur: ſimiliter & vrinas ciet meum tritum, pectinisimp oritum. Suffumigata quoque vrinas mouent, bdellium, artemiſia, locuſtæ & pili ceruini: vndiqa e verò veſtibus cinctum cooperti mque eſſe oportet cui remedium adhibetur, vrine ſuffitus vapor quaquaverſum exhalet atque diſſipetur. Sedes etiam amaracino vnguẽto circumlinatur.

Inſigſum ad veſicæ affectiones.

Ad infeſtus autem decoquuntur in veſicæ affectionibus, anthemis, laurus, calamus aromaticus & cupreſſi folia.

Ad calculos.

Calculos veſicę conterunt atque comminuunt, adiantum, philetærij ſeu polemonij radicis drach. ij. ſmyrnij ſemen, ruſci radix in paſſo macerata, & ſemen eius cum vino, hippomarathri ſemen & radix, althææ radix & ſemen, alcyonij Mileſij oboli duo ex aqua, amygdalæ amaræ cum paſſo, & ex iiſdem oleum, anthemidis quę flore eſt purpureo & dos & radix, leucanthemi decoctum, ononidis radix cum vino muſto, bdellij drachma cum vino, tribuli è virenti fructu ſuccus, auis, quam oſſifragum Latini vocant, ventriculus arefactus paulatim eporus, pæoniæ acini fului tum eiſtati, tum etiam poti: (qui quidem puerulis calculo & ſcabie veſicæ laborantibus cõueniunt:) lauri è radice cortex, cyperi decoctum, nardi Indicæ & ſpica & folia, opopanax tragacantha, gentiana, cuminum latum, ſemen erucę & xanthij, nuclei pinei, muria, helenium, caſtorij drachma cum vino odorato, vmbilici Veneris radix & herba in cibo ſumpta, cardàmomi drachma vna cum æquali pondere corticũ radicis lauri è vino: gũmi amygdali amaræ, aut vitis, aut pruni cum paſſo: radix in vino cocta, exonychi .i. lithoſpermi ſemẽ cõtritum, lapides è ſpõgiis triti cũ vino, vrina tauri na pota, parthenij, quod leucanthemõ dicitur, herba, paliuri ſemẽ, amomũ in cibo ſumptum: (quod aquas etiã q̃ calculos gignũt emẽdat, ſi cũ iis coquatur:) ſiſymbrij decoctũ. Struthij radix cũ panace & capparis radice, etiã calculos cũ vrina pellit: polij decoctũ, lapis Iudaicus

A ὁ ἀπὸς δυσουρίας, ὅ ἐστι βοήθει σοὶ ὄζει, καὶ ὅπερ ἐστὶ σίαι, ὁμοίως ὁ ὄφις ἀλλ᾽ μᾶλλον λεῖον καὶ παπαλαδεῖ καὶ τὸ ἐφηβαίου. ὑποδυμιόμφα ὁ ὄφις ἀλλ᾽ βδέλλιον, ἀρτεμισία. ἀκρίδες. πεύκης ἐλάφου, ἀφεψημένος ὁ ἔστω κύκλωθεν, ἵνα ἀδιάπνωστος ᾖ· ἀφίεται καὶ ⟨ϟ⟩ δακτύλιον ἄμαρακίνῳ μύρῳ.

B. CX. Εἰς ἐγκάθισμα ὁ ἀποζένυται ἐπὶ τῆ ἀφεῖ τοῦ κύστι ὀφθαλμοῦ, ἀνθεμὶς, δάφνη, κάλαμος ἀρωματίτης, κυπαρίσσου φύλλα

CXI. Λίθους δὲ τοὺς ἐν κύστει θρύπτει πόλεμος σὺν οἴνῳ· ἀδίαντον, φιλετερίου ῥίζης ⟨ β'. σμυρνίου σπέρμα. ὀξυμυρσίνης ῥίζα ἐν γλυκεῖ ἀποβρεχομένη, καὶ ὁ καρπὸς σὺν οἴνῳ. ἵππουμαραθίου σπέρμα καὶ ἡ ῥίζα, ἀλθαίας ῥίζα ⟨ τὸ σπέρμα. ἀλκυονίου Μιλησίου ὀβ. β'. σὺν ὕδατι. ἀμυγδάλας πικρὰς σὺν γλυκεῖ, καὶ τὰ ἔλαιον αὐτῆ· ἀνθεμίδος τῆς *πυρεθρίου ὃ αὐτὸς καὶ ἡ ῥίζα. λάπαθον δεμου ἀποζεσμα. ὀνώνιδος ῥίζα σὺν οἴνῳ ⟨ μέλιτ. βδέλλιον ⟨ α'. σὺν οἴνῳ. πενδύλου χλωρᾶς καρπὸν χυλός. φλοιὸς τὸ ὀρνέου, ὃ ῥωμαῖοι ὀστίφραγα καλοῦσιν, ἡ κοιλία ξηρὰ καὶ ὀλίγον πιομένη. γλυκυσίδης ῥᾶγες πυρῆνες ἐαδόμβου καὶ πυόμβου *ἄλλως. ὅπερ ὁ τῆ παιδῶν λιθιώντων καὶ τοῦς ἰχῶ ψωριῶσας κύστης ἁρμίζει, δάφνης ῥίζης *τὸ φλοιὸς

E φλοιὸς κυπάρου ἀφέψημα. *σάχυς, φύλλα Ἰνδικά. ὀποπάνακ. πραμάκαμβα. ἄμπιανὰ. πλατυκύμινον. σπέρμα βδέλλιον. *καὶ θρύον. κακοπάθεια. ἄλμη. ἐλένιον. ὄρχεις κύστεως ⟨ α' μετ' οἴνου βδάδους. καρυτυλπδους ῥίζα καὶ ἡ πόα ἐαδόμβου. καρδαμώμου ⟨ α'. μετ' δάφνης ῥίζης τὸ φλοιὸς F ⟨ α'. σὺν οἴνῳ. κόμμεως ὃ ὀξὺ ἀμυγδάλης πικρᾶς, ἢ ἀμπέλου, ἢ κοκκυμήλων, μετὰ γλυκέως. ῥίζα ἐφ. ὃν ἐν οἴνῳ. ὀζωνύχου καρπὸς λᾶος· λίθοι οἱ ἀπὸ τῆ σπογγίων λᾶοι μετ' οἴνου. δ' ἐσθιόμενον. πάρθενίου τῆς λεγομένης λευκανθέμης ἡ πόα· παλιούρου σπέρμα. ἄμωμον ἐαδόμβου. τοῦτο ὃ καὶ τὰ λίθους σὺν ὕδατι καθαίρει. σεσελόμβου. σισυμβρίου ἀποζέσμα. θρυΐου ῥίζα σὺν πάνακι καὶ κάππαρεως ῥίζῃ· *καὶ ὀξυρρᾶ πολῆ. πολίου ἀποζέσμα. λίθος Ιουδαϊκὸς

Moibanus legit ὀξύτερον, fubaudi ἄκανθον.

Lib. 1. de mat. nullum hic ponendus nominatur, κακοπάθεια.

Apparet ſtirpis alicuius nomen hic deeſſe. Suſpicatur verò Geſnerus rumicis aut ononidis nomen hic deſiderari.

τελοβόλμβος σὺν ὕδατι, καὶ πινόμβος. σκυλοπένδριος βοτάνη, ἔστι δὲ καὶ διουρητικόν. ὀξύνου ἄνθος πινόμβου καλοῦ ἡμέραν, μυοσκέλεσφα μετ' ἐλαχίστου χρόκου καὶ σμύρνης πιπτόμβδα σὺν ὕδατι· ἢ μετὰ λιβανωτοῦ ὀλίγου καὶ οἰνομέλιτος πολὺ ὕδατι παστόμβου, ἢ τὸ ἀφέψημα αὐτοῦ. ἢ λίθος τὴν ἐξουρηθέντων οὖρον αὐτὴν πελοῖς καὶ ποθεὶς σὺν οἴνῳ. A tritus cum aqua & potus, ſcolopendrium herba, quæ & vrinas ciet: iunci odorati flos quotidie potus, muſcerda cum pauciſſimo croco & myrrha propinata ex aqua, aut cum pauco thure copia largiore inſperſa vino mulſo, thuris etiam decoctum, ac denique lapis, quem calculo laborans excreuerit, tritus B è vino potus.

Ad proſtitiam vrinam.

CXII. Οὐρητικὰ δέ ἐστι καὶ τὰ παρασκευάσματα μᾶλλον τοῖς δυσουρίας καὶ λιθιῶσι καὶ ῥοῦπα δὲ πινόμβια σὺν οἴνῳ ὠφελεῖ δυσουρικοῦς, ἐφ' ὧν οὐδὲν κινῆσαι βουλόμεθα, ὡς ὅτι ὑδρωπικοὺς ἐκτρεψόμεθα ἀκανθίνης λευκῆς ῥίζης ⊲ α. ἀκανθίνης τὸ παραπλήσιον καλαμίνθης ῥίζης ὁμοίως. ἀκάνθα ῥίζα. ῥιζύλλιδος κέρατος, ἐφ' ὃ χυλὸς αὐτῆς, καὶ τὸ ἀπόβλημα. ἀρκεύου ῥίζα, καὶ ὁ ἀφέψημα αὐτῆς. ἄρκιον καὶ τροχίσκοι ἢ φιλανθρωπος, ἢ σκορδόνιον, ὃ Ῥωμαῖοι κόρτον. ἀκακίας τὸ σπέρμα ἄκακα ποιεῖ λιθιῶσι μὴ πεπέρεως καὶ οἰνομέλιτος. Ἀρεταῖος * ὄνειμα ἐν τοῖς νεφριτικοῖς ἔχρανεν. ἢ νάρδου Συριακῆς ῥίζα. ταριχιγάνου. καὶ χυλὸς ἐλεγάνου καὶ τροχίσκου, ῥίζης. καρπὸς σελίνου. χρίθμων. πτισάνου ἀρχὴ σπέρμα. κνίδης σπέρμα. ἀγδαίας τῆς ῥίζης ἀφέψημα, βρυωνίας ῥίζης λεύκης * καὶ μελαίνης ⊲ α. καὶ ὁ ἀσπάραγος ἐσθιόμενος. ἀμπελόπρασα ἐσθιόμενα. ὄμισιν πινόμβου ἄμυγδον. ἄρεως ῥίζα ζηφὰ ἐν οἰνομέλιτι (καὶ) ἕφθη, ἐσθιομένη. καὶ δραχύντιον ὁμοίως. ἀρκευθίδων ἀφέψημα, καὶ αὐτὴ λῆξις πινομβωμένη σὺν οἴνῳ. ἀσπροδίλου ῥίζης ⊲ α. σὺν οἴνῳ. ἄσαρον ὁμοίως. ἀστραγάλου ῥίζα. βαλσάμου καρπὸς ⊲ α. καὶ ὁπὸς βαλσάμου μετὰ γλυκέος. τερχομανὲς. ὑακίνθου ῥίζα. ⸗ζωφυτον. ⸗χαμαιδάφνης Ἀλεξανδρινῆς. * κιχλίδιον. δικτάμνου. βαλανίνοι φρύνοι. ἐσθιόμβοι, καὶ ὁ ἀφέψημα αὐτῶν. ἐλενίου ἀφέψημα. ἐλελισφάκου ἀφέψημα. ἐρεβίνθοι. ἐσθιόμενοι, καὶ τὸ ἀφέψημα αὐτῶν. ἐρυθροδάνου. ἐχῖνος θαλάσσιος. ἥμιον ῥίζης πόσις. ἁρίδακος ἕφθη, ὡς λάχανον ἐσθιόμενη ἢ ὑμῖν, ἢ ὑμενόφυλλος ῥίζα, καὶ τὸ φύλλα. ἰτέας ὁπὸς. κεπφὸς ὁ ἐστὶ τὸ χριστὸς βρωθεὶς χυλὸς, δι' ἕρεως ἀγγ. καὶ λαμβάνης πόσις ἔμπλεγμα. κισσὸς αἷμα ἀγγ. C ma, acanthi pæderoris dicti radicis tantundē, acori radix: trifolij ſemē, ſuccus & decoctum: arctij radix & & eiuſdē decoctum, arcium quod & proſopium aut philanthropos aut ſcordonium, Latinis perſonata, dicitur: acaciæ ſemen præclarè calculoſis proficit cum pipere & vino mulſo. Aretæus inter nephriticorum remedia onoſima repoſuit. D Nardi Syriacæ radix, tragoriganū, ſuccus origani, petroſelini, iridis: ſemen apij, crithmum, rutæ ſyueſtris ſemē: vrticæ ſemē, althææ radicis decoctum, bryoniæ albæ aut nigræ drachma, aſparagus in cibo ſumptus, ampelopraſum eſitatum, aniſum bibitum, anethum, ari ra- E dix ſicca in mulſo cocta & eſitata, ſimiliter & dracunculi radix, baccarum iuniperi decoctum, & ipſæ quoq; tritę ex vino potę: aſphodeli radicis drachma cum vino, aſarum ſimili modo, aſtragali radix, carpobalſami drachma, opobalſamum cum paſſo, trichomanes, hyacinthi radix, hypericum, lauri Alexâdrinę F radix, gingidium, dictânus, glādes querneę in cibis ſumptę, ac earundē decoctum, helenij decoctum, ſaluiæ decoctum, cicer in cibo ſumptum, eiuſdem decoctum, rubia, echinus marinus, lupini radicis decoctum, lactuca elixa oleris inſtar in cibo ſumpta, thymus, thymbra, equiſeti radix & folia, ſalicis liquor, fumaria: cremor hordei aſ- G ſumptus vrinas trahit: calaminthæ decoctum, cachrys: hedera etiam ſanguinem cum lotio educit:

πτισάνου κέρατα, lib. 4. de mat.

Dioſc. lib. 4. de mat. med. cap. 30. hanc vim ſimplicibus tribuit.

ἀσφοδίλου. Aegr. ſimplicior. vocat lib. 4. de mat. pręc. addit. rum.

καὶ χυλὸς forte, vel καὶ χυλοῦ.

costus, crocum, huius radix cum passo, tepæ elixæ. Iligustici radix & semen, lapides spongiarum, malabathri folia, nigella, gladioli radix superior, coreos semen cum vino, holosteon, anemonen, onobrychis, origanum, lynceis, vrina trita ex aqua, capræ vrina similiter cum spica nardi, periclymeni folia, piper, ruta, pini cortex, polium, marrubium, porrum elixum, raphanus eiusdemque semen: resina quæuis, præcipuè verò lentiscina: apium seu crudum seu etiam coctum, ac semen eiusdem, sideritis, quæ & Heraclea dicitur, ilson, afarum, scillæ tostæ drachma: cum oxymelite, sonchi radix & semen, struthij radix: pineæ denique nuclei enitati vehementer vrinas promouent.

Theriaca, hoc est, contra morsus ictúsque venenatos auxilia.

Aut canis rabiosi morsum.

Morsis à cane rabioso conferunt hæc: sanguis rabidi canis potus, & eiusdē iecur assum comestum, cancrorum fluuiatilium oculi tosti & ex aquæ cyatho poti. Aut: cineris è cācris integris crematis drachma vna aut altera, gētianæ drachma vna, cineris vitis albæ drach. ij. misceātur & cū vino albo triduo bibātur. Iuuat & dens caninus rabiosi canis qui momorderit, folliculo ex aluta inditus & brachio adalligatus: lyciū potui datū. Aristolochiæ, gētianę, baccarum lauri & myrrhę partes æquales mixtæ propinātur, aut etiā vulneri ex morsu imponūtur: apparatæ etiā ranæ in cibo fumūtur, vri & canis coagulum in sapa. Vulneribus etiā adhiberi oportet, quę diutius eadem dilatata seruent, nec tā citò sināt coire ac cicatrice obduci. Quare cōsultum fuerit, vt in quouis alio, ita maximè in canis rabiosi morsu alliū vsurpare, seu per se, seu etiā cum melle. Proficiūt & vtricę folia cū sale aut melle, cepa cū sale aut ruta, silphiū cū sale, eiusdem liquor aut tritus insperſus, aut alioqui cataplasmatis instar applicitus, falsamētū omne, cinis sarmētitius cū oleo, sābuci folia cū sale, amygdalæ amaræ cū melle, ballotes aut plātaginis folia cū sale, menta similiter, nuces iuglādes cū cepa

A κόστος, καὶ κρόκος, ⁂ ῥίζα μήκωνος γλυκέως. μετ' alios libro 1 de mat.
χόμμεα. ἑφθὰ, λιγυστικοῦ ῥίζα καὶ ὁ καρπὸς. λίγδοι οἱ ἐκ σπαγγίων. μαλαβάθρου φύλλα. μελάνθιον. ζιφιδίου ῥίζα ἢ ἀνθ. κόρεως καρπὸς σὺν οἴνῳ. ὀλοθρίνου καρπὸς. ὀνόβρυχος. θείλαγνον. οὖσεν. λύγδος λεῖον σὺν ὕδατι. lynceis.
ἀσπάλου θέσιν. ὁμοίως μὲν νάρδου στάχυος. πεπερι
B κλυμένων φύλλα. πίπερι. πτελέας. πτηλεὸν. πίτυος φλοιός. πόλιον. πορράσιον. πορράσιον ἑφθόν. ῥαφάνου καὶ τὸ σπέρμα. ῥητίνη πᾶσα. μάλιστα δὲ ἐλάτου. στέλινον ὠμὸν καὶ ἑφθόν, καὶ ὁ σπέρμα αὐτῶν. σιδηρείτης, ἢ ⁂ Ηρακλεία. σίγον. ἄβροτον, σκίλλης ὀπὸς < α'. σὺν ἀξυμέλιτι. βούπρηστις ῥίζα. καὶ ὁ καρπός. τρωξίπυρον ῥίζα.
C ἰξυρὸς ὀφιοκαὶ εἰσι τρόπιλοι ἐκατόμβοι.

ΘΗΡΙΑΚΑ.

CXIII. Λυσσοδήκτοις δὲ ὠφελεῖ, ὃ αἷμα τοῦ λυσσῶντος κυνὸς πολὺ, καὶ τὸ ἧπαρ αὐτοῦ ὀπτὸν καὶ βρωθὲν. καρκίνοι ποταμίων ὀφθαλμοὶ φαγέντες, καὶ μετ' ὕδατος ὀπο- mobivis forte.
D θέντες κυ. α. ἢ καὶ ὅλων κελέπτων τῆς τέφρας < α'. ἢ δ'. ῥητίνης < α'. καὶ ἀμπέλου λύκης τῆς τέφρας < β'. σὺν οἴνῳ λευκῷ ὅτι ἡμέρας γ'. πινόμενον. καὶ ὁ κυνόδους δὲ τοῦ δακόντος κυνὸς, ὀπτηθεὶς εἰς κονίδα, καὶ πε- κυνίδα lib. 2. de mat. mutuli. Gal. oxymela. sic enim ait Taliamus vocari, corni segmentum.
E σθεὶς βραχίονι, ὠφελεῖ. καὶ λύκιον πόδες. ἢ ἀριστολοχίας καὶ ῥητίνης καὶ δαφνίδων, καὶ σμύρνης ἴσον ἑκάστου ἀναλαβὼν δίδου πιεῖν, ἢ καὶ ὅτι ὁ δάκνα ὅτι πίῃ. βάτραχοι σκυλακόντες καὶ ἐκτιθέμενοι. πιτύα κυνὸς σὺν ἐλαίῳ. καὶ ἁπλάσεων δὲ δεῖ ὅτι τοῦ λυσσόδηκτον τὰ τραύματα τοῖς δυναμβόοις τηρεῖν ἐφ' ἡμέρας πολὺ τὰ ἕλκη, καὶ μὴ ἐάν τε χρέως ἐπουλοῦσθαι. βέλτιον δὲ, εἰ καὶ
F ὅτι πόρρω, εἰς αὐτὰ τὰ κυνόδηκτα τραύματα μεθυόντων σκέρδον καὶ ἔσω τὸ, ἢ καὶ σὺν μέλιτι. κυνὸς φύλλα σὺν ἁλσὶν, ἢ μέλιτι. κρόμμυον μὲν ἁλὸς, ἢ πηγάνου. σίλφιον μὲν ἁλὸς. ὑπὸς σιλφίου πασσόμενος λεῖος, ἢ καταπλασσόμενος. τείλεος πᾶς. τέφρα κληματίδων σὺν ἐλαίῳ, ἢ σκόρδου. ἀκ- σὺν ξηρ. cum aceto. s. de mat. cap. 135. Hæc redundant.
G τὸς φύλλα σὺν ἁλσὶν. ἀμυγδάλαι πικραὶ σὺν μέλιτι. βαλλωτὸς φύλλα, ἢ δρυοχολάστου σὺν ἁλσὶν. ἡδύοσμον ὁμοίως. κάρυα βασιλικὰ σὺν κρομμύῳ

καὶ ἅλσι, καὶ μέλιτι. μελιοσόφυλλον μὲτ' ἀ- A
λῶν. μυὰκιον σάρξ. νίτρον σὺν ὑείῳ σέυτ.
ὀρέων lib. 11. de cur. ὀρέων μετὰ μέλιτος. ἔδεσι' ἀνθρώπειον κα-
τάπλασμον. πήγανον σὺν ὄξει. πυρὸν ὠμοὶ
μασηθέντες καὶ ἐπιτεθέντες. σικύου ἡμέρου
φύλλα σὺν οἴνῳ. ὀπὸς συκῆς ἔπιτσα βόλβους,
ἢ συκῆς φύλλα· ἢ κράδης ἁπαλὰς σὺν μέ-
Haec itidem abundant. λιτι. πέφεσι κνήματίτην σὺν ἐλαίῳ. πέφεσι B
συκάμινου σὺν κηρωτῇ. ὗς ἀφοδὸς σὺν ὄξει ἐ-
ψηθεῖσα. καὶ τὸ Περσικὸν μῆλον μασηθὲν
καὶ ἐπιτεθέν.

CXIIII. Πόσα μὲν κοινὰ πρὸς ἑρπετῶν
δήξεις· πεπέρεως σὺν ὄξει καὶ μηκωνίῳ. πηγά-
νου ἀγρίου σπέρμα. πλατάνου σφαιρία ὁ-
μοίως. πολεμωνίου, τὸ καὶ φιλεταιρίον, < α'. C
σὺν οἴνῳ. πυρήτης. πύρεθρον. πιτύα νεοσσῶν
Lego, σκώλικες αὐτῶν μετὰ ἁλῶν. καὶ ὑπὸ τῶν ἰχθύων πεπασμένοι < β'. τὰ ὀστᾶ συγκλείσματος < α'. Gesn. γεγλυμμένος.
καὶ ἀφρὸς τῶν ἐν τῷ ἁλμυρῷ γεγλυμμένων. χελωνῶν δ' ἀσπονδῶν < α'. σελίνου σπέρ-
μα σὺν σκορόδῳ < β'. τὰ ὀστᾶ συγκλείσμα-
τος < α'. σπαραγγίου ῥίζα & ὁ καρπός. συ-
κάμινου ὀπός. τιθύμαλλος. τιθυμάλλου ῥίζης χυ-
λός. ζωμῷ σὺν οἴνῳ λαμβανόμενα. * πυρ-
γίτης, καὶ ὕσσωπος ὕγκλον δραχμῆς, ἐγχυθὲν ὄξει D
τόμωσις σὺν οἴνῳ ὑγιάζει.

CXV. Πρὸς δὲ τοὺς τοῖς ἔχεσιν ὑπτιάσεις
τὰ σὺν οἴνῳ λαμβανόμενα, καὶ ὡς ἔξωθεν
μέρος, αὐτὴ κώπατου βοήθημα ἐστὶ αὐτῷ, ἢ
καὶ σκορδοφαγία. ἢ ἀκρατοποσία. ὥστε αὐ-
τοῦ δὴ τῆς πλείονα βρῶσιν καὶ πόσιν, μὴ
χρήζειν ἄλλου βοηθήματος. ποιεῖ καὶ χελώ- E
νης θαλασσίας αἷμα ξηρὸν σὺν κυμίνῳ ἀ-
γρίῳ. πιτύα λαγωοῦ. αἰδοῖον ἐλάφου ἄρ-
ρενος < α'. ξηρόν. ἀχθύος λάβρακος. συκῆς
φύλλα. ἀκάρδι ῥίζα καὶ φύλλα. ἔχιον. χαμε-
λάβρ. ναρδοῦ Συριακοῦ ῥίζα. ἀριστολοχίας
μακρᾶς ῥίζα. σμύρνιον. ἀμμωνίακου χυλός. λι-
βανωτίδος ῥίζα. πηγανίου ἀγρίου ῥίζα. βρυ- F
ωνίας λάβρας ἢ μελαίνης ῥίζα. ἀμπελό-
φασσον ἐκθλιμμένον. ἀγαρικοῦ < α'. ἀσα-
γαλλίδος χυλός. ἄνισον. τιθυμάλλου ῥίζα.
ἀσπαραγήου ἀφέψημα, ἢ σπέρμα. ἀρκεύθι-
δες. ἀσφοδέλου ῥίζης < γ'. ἀσκληπιάδος
ῥίζα. ἀγέρος Attici ἄνθος. ἀτραφαξυλί-
δος ἀνθη, καὶ τὰ φύλλα, ὅσου < δ. μὴ πε- G
πέρεως. πισάκια λάβρα πυόμενα, βάτραχοι
ζωμευθέντες καὶ ἐσθιόμενοι. βαλσαμοῦ ὀ-
πὸς ἀνεπτῦ. κεκρυπτῦ < α'. ἢ βδελλίου < α'. ἢ γα-

Ad quorumuis serpentium morsus.

sale & melle: apiastrum cum sale, myrulorum caro, nitrum cum suillo adipe, farina erui cum melle, vrina humana affusa pro potu, ruta cum aceto, triticum crudum mansum & impositum, cucumeris sarui folia cum vino: fici liquor instillatus, eiusdem folia aut tenelli surculi cum melle: cinis ficulneus cum ceratò, succerda cum aceto cocta. Persicum denique malum commanducatum & impositum.

Ad quorumuis serpentium morsus communia hæc remedia potui dantur: piper cum aceto & meconio, rutæ syluestris semen, platani pilulæ similiter: polemonij, quod & philetærium appellatur, drachma cum vino; pyritis seu pyrethrum, coagulum hinnuli ac leporis, sagapeni drachma, apij semen, scordij drachmæ duæ, densati verò eiusdem succi drachma vna, sparganij radix & semen, sycomori liquor, teucrium, radicis teucrij succus: hæc porrò cum vino sumenda. Pyritis verò etiam iumentorum ex morsu vulnera per os infusa sanat.

Ad viperæ morsum.

Inter ea quæ contra viperarum morsus in cibo potúque ex vino sumuntur, præsentissimum atque efficacissimum præstant auxilium alliorum esus & meraci potio, ita vt si quis frequentiùs & largiore copia illis vtatur, haudquaquam alio egear remedio. Facit & præclarè testudinis marinæ sanguis exiccatus cum syluestri cumino, coagulum leporis, cerui maris pudendum aridum drachmæ vnius pondere, spinæ albæ [semen,] ficulnea folia, acori radix & folia, chamædrops, nardi Syriacæ radix, smyrnium, aparinæ succus, libanotidis radix, rutæ syluestris radix, bryoniæ tam albæ quàm nigræ radix, ampelopraſum in cibo sumptum, agarici drachma, anagallidis succus, anisum, verbenacæ radix, asparagi decoctum, aut semen, iuniperi baccæ, asphodeli radicis drachm. iij. asclepiadis radix, asteris Attici flos: atractylidis flores & folia drachmę pondere, cũ pipere: pistacia erita pota, ranæ in iure elixæ ac esitatę, balsami liquoris aut semi nis drachma, bdellij drachma, mu-

frelæ inueteratę & exiccatę drach. ij. gentianæ radicis drachm.ij cum duobus piperis obolis & ruta: ſucci autem drachm. j. aſteris Samij drachm. ij. ſeminis dauci drachm. ij. cerebrum gallinaceum porum, glandes quernæ eſtatæ, iridis drachm. ij. helenij decoctum, elaphoboſci radix & ſemen, elichryſi decoctum, itidémque ſerpylli, rubiæ folia & caules: echij radix, folia,caulis & ſemen: ſeminis trifolij drachma & folia ſimiliter: tragoriganum, apri iecur tritum in vino, eryngij radicis drachma cum ſemine paſtinacæ, hippomarathri radix & ſemen, amomum, caſſia, cardamomum: cancri fluuiatiles triti cum lacte diſſoluti: itémque marini, ſed illis minùs efficaces: beronicæ foliorum drachm.ij. cinnamomum, clinopodij decoctum, coſti drachm.ij.cum totidem piperis obolis, origanum Heracleoticum, ac eius decoctum, braſſicæ ſuccus, cyclamini radix, cupreſſi pilulæ, cuminum tum ſatiuum tum & agreſte, leporis atque hinnuli coagulum,leontopetali radix, myricæ decoctum, fœniculi ſemen, myrrhidis radix, lapis hæmarites cum vino. Ariſtolochiæ radicis, myrrhæ, baccarum lauri, gentianæ partes æquales excipiuntur melle, atque conflatum ex iis medicamentum & potui datur & vulneri imponitur.Fraxini folia ex vino,ac eorundem ſuccus etiam moribundo profunt.Vrina propria pota & impoſita, magnificè iuuat: necnon & anchuſa,platani fructus, naſturtium, cupreſſus, pini cortex cum vino,heliotropium.

Ad tetanum morſum.

Priuatim verò ceraſtæ morſui adueniantibus,ammeos drachm.ij.cum myrrha & vino.

Vulneribus ex ſerpentium morſibus mundis.

Adhibentur verò ita vt adhæreſcant: trifolij folia,fraxini folia, ruta,calaminthæ folia, lini ſemẽ cum ſale vel origano ac melle: gallinæ viuæ diſſectę & adhuc calentes impoſitæ: ſed in ipſarum locum alias ſubinde ſufficere oporteat:ſimus caprinus coctus in aceto,ariſtolochię longæ radix cũ aqua: aſphodeli radix,flores & folia cum vino:cedria aut pix liquida cum ſale,quæ & cõtra ceraſtæ morſũ valet: lauri folia cum oleo cocta,ericę folia cũ vino,

A λιῶ σκελετοβίσας καὶ ζηρανθείσας, ὀβόλου < β'. ἴρεως ῥίζης < β'. μυὸς δυοῖν ὀβολοῖν πεπέρεως καὶ πηγάνου. ἢ ὁμοίως χυλοῦ < α'. γῆς Σαμίας τοῦ ἀφέψου < β'. δαύκου σπέρματος < β'. ἐγκεφάλου ἀλεκτορείδων πυρεθμος. βάλανοι δρυΐνοι ἐδώδιμοι. ἴριδος < β'. ἐλενίου ῥιζοκόμα. ἐλαφοβόσκου ῥίζα καὶ

B σπέρμα. ἐλιχρύσου ῥιζοκόμα. ἐρπύλλου ἀπο ῥίζωμα. ἐρυθροδάνου φύλλα & καυλοί. ἐχίου ῥίζα καὶ καυλὸς, & φύλλα, καὶ σπέρμα. τελφυλλίδος σπέρματος < α'. καὶ τὰ φύλλα ὁμοίως. τραγορίγάνου. ἵππερι καπρείου λῆξαι ὑν οἴνῳ. ἡρύγγης ῥίζης < α'. μυὸς καρδαμώμου σπέρματος. ἱππομαραθρου ῥίζα

C καὶ σπέρμα. ἄμωμον, καὶ κασία. καρδάμωμον, καὶ καρκίνοι ποταμίοι λῆξαι, σὺν γάλακτος διεθέντες. ἅπερ ὁ οἱ θαλάσσιοι. κέστρου φύλλων < β'. κινναμωμου. κλινοποδίου ἀποζέματος χόες < β'. μυὸς πεπέρεως ὀβολοῖν β'. ὀρίγανος Ἡρακλεωτική, καὶ τὸ ἀποζέμα αὐτῆς. κεφάλης χυλός. κυκλαμίνου ῥίζα.

D κυνηδίου σφαγεία. κύμινον ἥμερον καὶ ὃ ἄγριον. λαγωοῦ πυτία & νεβρεῖα. λεοντοπεταλὶς ῥίζα, μυρίκης ἀποζέματος. μαράθρου σπέρμα. μυρρίδος ῥίζα. αἱμαλώπης λίθος σὺν οἴνῳ. ἀερολοχίας ῥίζης, σμύρνης, δαφνίδων, ἡδυόσμου, ἴσον ἑκάστων μέλιτι ἀναλαφθὲν πίνεται, καὶ ὅπερ τοῦ πλησμονῆς ὑπτιάζεται. με-

E λίας φύλλα σὺν οἴνῳ, ἢ ὁ χυλὸς αὐτῆς, καὶ ἤδη ἀποθνήσκοντι. δέρον τὸ ἔδωρ πολὺν καὶ ὑπτιάζειν, μεγάλως ὠφελῆ. ἢ ἀγρύπνους. πλατάνου καρπὸς. καρδάμωμον. κυπαρίσσου. πίτυος φλοιὸς σὺν οἴνῳ. ἡλιοτρόπιον.

CXVI. Κεφάλης ὁ ἰδίως ἁρμάζῃ, ἄμμεως < β'. μυὸς σμύρνης καὶ οἴνου.

F CXVII. Καταπλάσεται ὁ τελφυλλίδος φύλλα. μελίας φύλλα, πήγανον. καὶ λεμνίου φύλλα. λινόσπερμον σὺν ἁλὸς ἢ ὀρίγανον καὶ μέλιτι. "πρὸς κεφάλας αὐασμάτεῖσαι ζωσαι καὶ ὑπτιάζεσθαι θερμῷ· ἀλλάσσειν ὁ ἀεὶ συνεχῶς. ἀσπάστος ἀγρὸς ἐνηθίσας" ὑν ὄξει. ἀερολοχίας μακρᾶς

G ἡ ῥίζα μυὸς ὕδατος. ἀσφοδέλκης ῥίζα, αὐχὴν, φύλλα, σταφὶς οἴνῳ. κεδρία ἢ πίσσα ὑγρὰ σὺν ἁλὶ καὶ πρὸς κεφάλας. δάφνης φύλλα σὺν ἐλαίῳ ἐνηθῶσα. ἐρείκης φύλλα σὺν οἴνῳ.

q. de mat. med. l. 1. c. 1. drach. iij. in vini ſextario.

Videtur legendum: καὶ ὑπτιάζειν ἀσαφῶς δύσαι ζώσαι.

In aceto iam vino. 2. de mat. med. cap. 99.

ἐχίου φύλλα ἐμοίως. τρῖξ οἴνῳ μετ' ἀλφίτου A
ᾗ ὄξους. χρόμμυα ὁμοίως. ἐρέβινθον σὺν οἴνῳ.
πτερίδιον φύλλα μὲν' ἁλὸς ℈ μέλιτος. πίτυ-
ος ἐκ φοῦ. ὄξῃ ἑψηθέντα. τραγήσουι καρπόν. ῥα-
φανὶς φλοιὸς σὺν μέλιτι. σαμψούχου σὺν ἁλὶ
ᾗ ὄξει. σίλλα. ἐμβαφῆσα εἰν ὄξει. σέσελι σὺν
ὄξει. πέφυκε πᾶσα εἰν ὄξει, καὶ μάλιστα ἀπὸ
κράμβης, ἢ μέλιτος. κατάπλασσε ᾗ ὅτι τὸν
ἰὸν ὁλκὴ πεφυλλίδος. ἀπόζεμα. ὅτι ᾗ τῆς B
πληγῆς ἰδίως βύτυρον ὅτι πλεῖστον. ἀφέψη-
σον λῆμ μετ' οἴνου. ἄγνου φύλλα, ἀδίαντον.
ἕλκαι ᾗ τὸ ὅπερ φαίνεται, ἐὰν ὅτι πολὺ ἐάσῃς.
ῥῆπτον φύλλα· πινέπωσαν δὲ εἰν ἐξυμέλιτι.

CXVIII. Περὶ ᾗ αἱμορροΐδος (ᾗ πορι-
σῆρες) ὀπήλαπα ὠφελῆ, ἀνδράχλη καὶ πα- C
πλασσόμενα, ἡρυγγίλωσον, πολύγονον, πολυπο-
φύλλα. ὠτὸ τὸ ἡπεῖον καῖσα ἡ κεφαλὴ ℈
ὅπι τηθῆσα. ἄσαπον. ἀνθέστης. σέσελι σὺν
λευκῷ. πράσον. πήγανον. κρόμμυον. κρί-
δαμον, καὶ σπέρμα. σέσελι σὺν λεῖον σὺν οἴ-
νῳ πόῃ. ἀσπαρίδες ἐσθιόμεναι. νεοσσοὶ ὁμοί-
ως ἐσθιόμενοι σὺν οἴνῳ. D

CXIX. Επὶ δὲ πορισῆρος, ὠμὸς ἀρίσχος
ὑείνος πολὺς ἐσθιόμενος. δεῖ δὲ οἶνον πολὺν
ὕπι πίνεσθαι ἐμῆ.

CXX. Επὶ δὲ ἀσπίδος, ἢ πτυάδος. χόρτος
ζ. ἢ. κ. καὶ πεπόθητες ἀφελεῖσιν. ὄξος πανό-
μενον. συνεχὴς διέγερσις, πλησμαί, κύπασις ὅ-
λου τοῦ σώματος. καθίλλεσθαι δὲ ὠφελί- E
μως θαλάσσαι θερμῇ.

CXXI. Σκορπίων καὶ φαλαγγίων, καὶ
σφηκῶν, ᾗ μελιττῶν, ποτὰ σὺν οἴνῳ λεμ-
βανόμενα. ἀβρώγινον. ἀγαρικοῦ < α'. ἀγη-
σμένου σπέρμα. ἀδίαντον. ἀείζωον. σκορπιο-
δὲς, ἰδίως πρὸς σκορπίου πλησμόν. ἕρπυλ-
λος. ἀλθαίας ῥίζης < α'. λυχνίδος σπέρμα, F
ἰδίως ᾗ πρὸς φαλάγγια. σσκαμώνου ῥίζης
ὁπὸν δῶς πιεῖν, ἢ σαφίδας. ὄξαλίδος ὁ χυρ-
πὸς καὶ ἡ ῥίζα. ὀνογύρου < δ'. ἄμμεως
< β'. ὄξους πολὺ. ἀσφοδέλου χυρπὸς, καὶ
τὸ αὐτὸς πρὸς. ὑακίνθου ῥίζα. χαμαιδρυος ἀ-
πόζεμα, καὶ ὁ χυλὸς. γλήχωνος. ἴτεας < β'.
ἰρίδος καὶ ἀγρίας σπέρμα. ὑπερικὸν. συ-
κῆα συκῆν. κισσοῦ ῥίζης χυλὸς σὺν ὄξει. κυ-
πάρισσου σφαιρία σὺν οἴνῳ. μολόχης ζω-
μὸς πεπόμενος, καὶ αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆ ἐσθιομένη.

Ad spermatis aduersantes, seu ruptæ decoctæ. 2. de mater. med. cap. 107.

Videtur aliquid deesse.

Vocabulum hoc corruptum apparet.

Ad hæmorrhoidas medicamenta.

Ad lienem.

In versione hic additur: Lixiuium è ficuum arbore. Morbanus legendum suspicatur nerium, hoc modo.

Ad serpentis morsum.

Addenda: πτερίδιον φύλλα.

Ad fortè pituitorum gallinaceorum cerebella.

Ad aspidis pryadisve morsum.

Ad scorpionis, phalangiorum, apum, vespæ-rumque ictus assumenda.

Huius meminit Nicander in Ther. Suspicatur Geslerus esse chamæpityn, quam & Anonymus seu Sextius nominat: reperitur apud Dioscor.

melanthij drachma, meliſſophyllon & eius ſuccus, ſonchus in cibo ſumptus, virides myrti baccæ, myricæ ſeminis drachma, rutæ ſemen, polygonon & eius ſuccus, terebinthi fructus, lauri baccæ contritæ, ſcorpiurus, cardamomum, anagallidis ſuccus, allia eſitata (quoniam refrigerationem inferunt ſcorpionum ictus:) hyoſcyami decoctum aut dilutum cum vino, ipſe ſcorpius aſſus in cibo ſumptus: fuligo denique è camino cum vino pota.

Ad eorundem ictus admixta.

Ad ſcorpionum, apum veſparúmque & phalangiorum ictus hęc applicita conueniunt: fimum bubulum, ſerpyllum, ſal tritus cum aceto, amomum cum ocimo, althææ folia elixa, oleo pauco admixta, ſalſamentum quoduis adhibitum: heliotropium, quod & ſcorpiuron nominant: conyza, origanum, lilij folia, cyclaminus, panacis Aſclepij flores & folia Chironij: polium cum aceto, lauri folia ſicca, fici arboris hæc inſtillatum, maluæ folia cocta ac etiamnum cruda, ſycamini folia, ſiſymbrium aut cardamine cum aceto, meliſſophyllon, verbaſcum cum aceto, chamædrys ſimiliter, cupreſſus à ieiuno quopiam commanducata & impoſita, mures domeſtici diſſecti & impoſiti, caſeus ſalſus applicitus, cochlea contrita cum ſua teſta, ſtellio confeſtim diſſectus & impoſitus, ſulphur viuum reſina exceptum terebinthina & impoſitum, gentianæ radix ſimiliter: gramen tritum & impoſitum protinùs auxiliatur: iuuat & ipſe ſcorpius tritus & illitus, lacertus campeſtris diſſectus & impoſitus, ſonchi radix cum braſſicæ ſucco, ſycomori liquor. Fouetur & affecta pars aqua marina feruefacta: quin & eadem calenti oleo immittitur.

Ad ſcolopendras & muris araneí morſus hæc pro cataplaſmate adhibentur: ſal cum pice, cedria & melle: allium cum ficus foliis & cumino, calaminthæ folia, hordeum uſtum cum aceto: allium cum tenellis ficus ſurculis & foliis, farina cruí

Ad ſcolopendras & muris araneí morſus.

A μελαν θίου ⟨ δ᾽ μελιοσόφυλλον, καὶ ὁ χυλὸς αὐτ῀. σὺν ὄξει δὲ διὰ μέλιτος. μύρτ῀ χλωρᾶ. μυελίκης καρπὸς ⟨ δ᾽ πτελέας σπέρμα. πολύγονον, καὶ ὁ χυλὸς, τερεβίνθου καρπὸς, δαφνίδες λᾶαι. σκορπίος ὀπ῀. κεφάλαιον. ἁλὸς χυλὸς σὺν ὄξει καὶ ἐλαίῳ. ὅτι ἂν ἁλισθ῀ ἐσθιόμενον. ἀλλᾶς ὑοσκυάμου ἔσπεισον, ἢ ἀποθέρμανσον σὺν οἴνῳ, ἁρμίζ῀ πιὼν, καὶ αὐτὸς ὁ σκορπίος ὀπτὸς βρωθεὶς ἀσβόλη ἀπὸ τῆς καπνοδόχης μετ᾽ οἴνου πινόμενη.

Aliàs ὑσσόγορο ſic legerim: ἢ πτισάνῃ σὺν ὑσσόγορον σκορπίον ἁλισθὲν ἐσθιόμενον. & ſed hyoſcyami vox mihi ſuſpecta eſt. Geſn.

CXXII. Καθ᾽ πλασμὸν δ᾽ ἁρμὸς σκορπιοπλήκτοις, καὶ μελισσῶν καὶ σφηκῶν, καὶ φαλαγγίων πληγαῖς τοιοῦτ῀. βόλβιτον καθ᾽ πλασθὲν ἔρπυλλον. ἄλες λφοὶ σὺν ὄξει. ἄμωμον μετὰ ὠκίμου. ἀλθαίας φύλλα ἑφθὰ μετ᾽ ἐλαίου ὀλίγου μιχθέντα. τὰ ἔνερθε πᾶς καθ᾽ πλασθεὶς μύλος. ἡλιοτρόπιον, ὃ καὶ σκορπίουρον καλούμενον. κόνζα. ὀρίγανον. χρῖνος φύλλα. κυκλάμινος. πτελέας ἀσκληπιαδίου ἄνθη, καὶ τὰ φύλλα χλωρᾶ. πόλιον σὺν ὄξει. δάφνης φύλλα ξηρὰ ὁπὸς συκῆς ἑφθὰ ζωρότερος. μαλάχης φύλλα ἑφθὰ καὶ ὠμά. συκαμίνου φύλλα. σισύμβριον, ἢ κεφαλάιωτὴ σὺν ὄξει. μελισσόφυλλον, φλόμος σὺν ὄξει. χαμαίδρυς ὁμοίως. κυπάρισσος μασηθεῖσα ὑπὸ νηστικοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὀπτηθεῖσα. μῦες οἰκιδιοι δλοι ἁλισθέντες καὶ ὀπτηθέντες. μυῆς ἄλμυρος καθ᾽ πλασθεὶς κόχλιας λφος σὺν ὀστράκῳ. ἀσπαλαβώτης ἐφ᾽ ᾧ γέγονε ἁλισθεὶς & ὀπτηθείς. ἰχθὺς ἄπυρος ἁλισθεὶς ῥπὴν τερμάτων καὶ ὀπτηθεὶς. ἡμιπαγὴς ῥίζα ὁμοίως. ἀλφὼς λεία ὀπτηθεῖσα τοῦ χέρσου πεύκης. πιφὶ καὶ αὐτὸς ὁ σκορπίος λφος ὀπτηθεὶς. σαλάσσης ἀφεψήσας. ἁλισθεὶς καὶ ὀπτηθεὶς. σὺν γύψ῀ ῥίζα σὺν ὑπερβόλῃ χυλῷ συκαμίνου ὅπος. Καθ᾽ πλάσῃ δ᾽ ὠφελήσει. θαλάσσης ἰχθὺς ἢ κυνὸς ἢ ἁλισθεὶς θρμὸν ὄξει λαγῳ ὁ πεπλυκὼς τὰς χεῖρας καὶ πόδας.

Lib. 5. cap. 12. 6. cum limi ſemine. Plin. lib. 31. cum ſemine limi oleo & aceto.

CXXIII. Πρὸς σκολοπένδρας & μυγαλᾶς δήγματα καθ᾽ πλασσόμενα ἄλες σὺν πίσῃ & κεδρίᾳ & μέλιτι. σκόροδον μετὰ συκῆς φύλλων καὶ χυμοῦ, καὶ ἀσφάλτου φύλλα. χρῖσμα κεκαυμένον σὺν ὄξει. σκόροδον καὶ ἀκρέμονες σύκης καὶ φύλλα, μετ᾽ ῥοῦ

Aegin. cum oxymelite.

οἴνου ἀλθόμενα καὶ οἴνου. πρὸς δὲ πλεῖστα μυγαλοῦ, αὐτὴ ἡ μυγαλὴ παγεῖσα τελέως σὺν οἴνῳ καὶ πολεῖσα. πίνεται δὲ καὶ ὡς πρὸς ἀμφότερα, ἀνίσου σὺν οἴνῳ. ὑδυόσμου ἀπόζεμα σὺν οἴνῳ. δράκοντίου ῥίζα λάσιτεισῶσα μετ' οἴνου καὶ ἐλαίου, ποτίζει. ἡ ὑγρὸν πιοῦσι μετ' ὑδρομπυείας ζυμώσασα ὀπὸς πλάσασα, καὶ ἰᾶται.

Dioscor. lib. 2. de mat.

Sorex. Δηλητήριος.

CXXXIII. Πρὸς δὲ τοὺς ὑπὸ θαλασσίας πληγὰς καὶ πλάσεται ὠφελίμως, φακὸς μετὰ μέλιτος λῆδος.

CXXV. Πρὸς δὲ δράκοντος θαλασσίου πληγὴν, αὐτὸς ὁ θράκων ἀναπυρθεὶς καὶ ἐπιτεθεὶς· καὶ ὁ ἑλκόμενος αὐτὸν πυώδης, καὶ τὴ πληγὴ ὑπὸ τὸν θρόπινον καὶ ἐγκλητέον. ἔρπυλλον καταπλασθέν.

CXXVI. Σκορπίου θαλασσίου πληγὴν ἰᾶται, θεῖον ἄπυρον σὺν ὄξει ἀσατεβόλθυον. ἢ τεύγλα ἀναζεσθεῖσα, καὶ ὑπιτεθεῖσα. διαφυΐδες πρὸς πυόλθρια.

CXXVII. Ἀσκαλαβώπου δῆγμα ἰᾶται, σήσαμον.

CXXVIII. Διώκει δὲ θηρία ἔχοντα ῥώνυλλα, ἀβρότονον, ἄγνος, ἔχιον, καλαμίνθη, κάνυζα, ὀρίγανον, ἕρπυλλον, πόλιον, ἀσφόδελος. θυμιώμενα δὲ· ἄγριον φύλλα, ἀσφάλιον, βδέλλιον, ἐλάφου κέρας, καλαμίνθη, κεδρόμαμμα, χαλβάνη, κασόριον, κάνυζα, κυπαρίσσινον, ἢ κέδρου ῥήσματα. γαγάτης λίθος. λυσιμάχιος. μελαίνθιον. πευκέδανον. σεσαμοειδὲς. πόλιον.

CXXIX. Κτείνει δὲ θηρία προσταθέντα, χαλβάνη σὺν ἀσπονδυλίῳ καὶ ἐλαίῳ. κεράτιον καθὼς σὺν ὀξυμέλι, καὶ προστεθέντες, σκορπίους κτείνουσι. λιγκεῖς ἀγρία καταδηθεῖσα, σκορπίους σκολίζει. σταφυλῖνον ἀγρίου σπέρμα προστεθέν.

CXXX. Συρίζομβρα δὲ, κωλεὴ θηρία προσαγθεῖσα καὶ ἀνοιξεῖσα· ἀλθαίας κέρατος μετ' ἐλαίου καὶ ὄξους. δαφνίδες σὺν ἐλαίῳ καὶ ὄξει. χαλβάνη, ἢ κεδρίδες σὺν ἐλαίῳ καὶ ὄξει. μυελὸν, ἢ φασιανοῦ. ἀσπλήκας δὲ καὶ καρπὸς καὶ θρῦμ. σὺν ἐλαίῳ καὶ ὄξει. μολόχης φύλλα λέβι. σὺν ἐλαίῳ ἀλφίτοις, ἀπλῆτος. τρώγοντα καὶ πιόντα αὐθωτὰ θηρία ἀσχάλωνα σὺν ἐλαίῳ συρίζομβρα.

Dioscor. lib. 2. de mat.

ac vino. Priuatim verò ad muris aranei morsus facit, mus ipse araneus ſtatim cõtritus in vino & potus. Communiter verò ad vtriuſq; morſus hæc bibuntur: abſinthium cum vino, mentæ decoctum cum vino: dracunculi radix trita cum vino & oleo etiá propinatur. Pix verò liquida cum feruenti cinere ſubacta & illita ſanat.

Ad paſtinacæ marinæ ictum vtiliter imponitur, lens cum melle contrita.

Ad paſtinacæ marinæ ictum.

Ad marini draconis ictum, draco ipſe diuulſus & impoſitus iuuat, necnon & cerebrum eius eporum: vulnus quoq; ipſum vrina humana fouetur: imponitur & ſerpyllum.

Ad marini draconis ictū.

Vulneri ex marini ſcorpionis ictu medetur, ſulphur viuum cum aceto cõtritum, aut mullus in longitudinem fiſſus & impoſitus. Tres quoque lauri baccæ bibuntur.

Ad marini ſcorpionis ictū.

Scellionis morſui ſeſamum medetur.

Ad ſcellionis morſum.

Serpentes cæteráſque venenatas beſtias ſubſtrata fugant hæc: abrotonum, vitex, echium, calamintha, conyza, origanum, ſerpyllum, polium, aſphodelus. Suffitu verò hęc: vincis folia, bitumẽ, bdellium, cornu ceruinum, calamintha, cardamomum, galbanum, caſtoreum, conyza, cupreſſi vel cedri ramenta, gagates lapis, lyſimachia, melánthium, peucedanum, ſagapenum, polium.

Serpentes aliaſque venenatas beſtias ſubſtrata fugãt.

Admota verò hęc venenatas beſtias interimunt: galbanum cum ſpondylio & oleo, cancri cum ocimo poti, itémque appoſiti ſcorpiones necant. Lychnis ſylueſtris appoſita ſcorpios tantum non exanimat. Facit & ſylueſtris paſtinacæ ſemen appoſitum.

Eadem appoſita occidũt.

Illita verò hæc venenatas beſtias arcẽt ac etiamnum abigunt, althææ ſemen cum oleo & aceto, lauri baccæ cum oleo & aceto, galbanum & cedri baccæ cum cerui medulla aut adipe, panacis Aſclepij ſemen & flores cum oleo & [laſerpitij] liquore. Maluæ foliis tritis ex oleo liquis perungatur, à veſpis & apibus minimè ferietur: ab iiſdem etiam tuentur erucæ quæ in oleribus naſcuntur, ex oleo inunctæ.

Eadem illis arcẽt.

A ſerpentium morſibus præſeruantia.

A ſerpentium morſibus tutos hæc præſtant atque præmuniunt: genitalis ſicci è ceruo maſculo drachma è vino pota, echij radix præbibita, paſtinacæ erraticæ ſemen deuoratum. Dracunculi radicis ſucco ſi quis manus inunxerit, turò ac citra offenſionem viperas apprehendet, vti & qui peucedani liquore corpus vniuerſum perunxerit.

Amuletæ quædam quibuſdam ſcorpijs & venenatis beſtijs aduerſantia.

Sunt & amuleta quæ ſcorpionibus venenatiſque beſtiis aduerſantur: ac heliotropij quidem maioris, quod ſcorpiurum vocant, radix alligata, ictis à ſcorpione ſalutaris perhibetur. Scorpius admoto aconito quaſi moriturus torpeſcit, idémque appoſito helleboro albo velut ad vitam reuocatur. Valet & ſpinæ albæ ſemen è collo ſuſpenſum. Fugat & venenatas beſtias ophites lapis adalligatus. Incolumes & inoffenſos præſtat, medulla ceruina circumlita: oxalidis radix admota, itidémque philetærij radix adalligata, ne quis à ſcorpio lædatur noxámve ſentiat, omnino prohibent.

Culices arcētia & abigentia.

Culices aduolatu arcet, abſinthium cum oleo inunctum. Idem præſtant ſuffitu, conyza, cupreſſi pilulæ, coma, ipſáque ramenta: denique & bubulum ſtercus.

Ad demorſas hirudines.

Hirudines tonſillis, gulæ & ori ventriculi adhærentes excutiunt, abſorpta muria, acetum: itémque laſerpitij liquor ex aceto gargarizatus aut ſorbitione hauſtus. Aliud: in aceto & butyro mixtis ferrum ignitum vbi extinxeris, ea propinato, & prodibit hirudo. Aliud: laſerpitij ſemen aut atramentum ſutorium cum aceto gargarizato. Aliud: alumen ſciſſile probè tritum inſpirato in os habentis hirudines, & exibunt. Prodeſt & anagallidis ſuccus eporus, vel hauſtum acetum acre in quo thymum intritum ſit, itémque nitrum cum ſale ex aqua gargarizatum. Eum verò, cuius faucibus hirudines inhæſerint, in aquæ calidæ ſolium demitto, eique frigidiſſimam aquam ore continendam exhibeto: ſic enim calore offenſæ, protinùs ad frigidam prorepent. Poſt os itidem aliquo ex antedictis collutum, rictus hiatu aquæ limus apprehendatur: eius enim odore allectæ illæ proſilient.

A CXXXI. Ἀσπὶς ὁ ἀπὸ τῆς ἑρπετῶν τηρῆς, ἐλάφῳ ἄρρενος αἰδοίῳ ξηρῷ < α'. πτισάνῃ σὺν ὕδατι. ἔχιον ῥίζα πωθεῖσα. σαφυλίνου ἀγρίου σπέρμα βρωθέν. θρασκοντίου ῥίζης χυλῷ ἑαυτὸν συνεχείσῃ. ἢ ἰχθύες, ἅ-

σπαστέον.

ἐσι καὶ ὁ τοιοῦτος ἀλύπως ἐχιδνας. ἢ πευκεδάνου ὀπὸς ἅλως συλλίσεται.

Fortè σπαθίλιαφ. Geſn.

B CXXXII. Ἐνδέμα & ὑπὸ παθῆ πρὸς σκορπίους καὶ θηλία. ἱστορῆται ὠφελῆν πρὸς σκορπιοπλήκτους, ἡλιοτρόπιον τὸ μεγάλου τὸ σκορπιόεσσον ἡ ῥίζα σὺν ἐλαπίῳ. Νέκρει ὁ σκορπίον ἀκόνιτον πρόσωπον ἐγείρῃ ὁ ἰλλέβορος λευκός· ἀκανθῆς λευκῆς σπέρμα σὺν ἐλαπίῳ. Θηλία διὰ κλῆδος ὀφίτης σὺν ἐλαπίῳ. Ἀσπὶς παῖς μυελὸς ἐλάφου σὺν κηρίῳ. Ὀξαλίδος ῥίζα πρόσθεν ἐσα, φιλεταιρείου ῥίζα πεῖσα φυῖσα, ὑπὸ σκορπίου κωλυῖ ὅλως τὴ πάθην.

4. de mat. med. παραλύσει, reſolutis, ex torpore affert.

C CXXXIII. Κώνωπας ὁ ὀκ ἐᾷ πάροσθεν ἔρχεσθαι, συλλείβδην ἀψίνθιον σὺν ἐλαίῳ. D ὑμιώδη ὁ, κόνυζα. κύπρου εἶδος σφαγεία, καὶ κόμη, καὶ πρίσματα βύλειτον.

Culices arcētia & abigentia.

CXXXIIII. Βδέλλας ὁ πὰς πάροσφρουδίας παιδομίοις, ἢ κεφαπίσῃ & τομάχῳ, ἐπιβάλλῃ· ἅλμη κεῖα ῥόφημα. ὄξος. ὀπὸς σιλφίου, μὴ ὄξος ἀλαγραζεθείς, ἢ κεφαλῆ ῥόφημα. ἢ βάτυσον καὶ ὄξος μίξας καὶ πυρώσας ἐνέγκον, βάλλον αὐτὸ εἰς αὐτὸ, καὶ δὸς πῖν, καὶ ἐκβαλῆ ἡ βδέλλα· ἢ ὀπὸ φύλλου. ἢ χαλκάνθου σὺν ὄξει ἀλαγραζεθέν. ἢ λαῶν ὑπήνεια ἀχὴν τρίψας καλῶς, ἐμφύσησον τὸ ἔχοντος βδέλλας αὐτὴ καὶ ἐξελεῖ ὠσιν. ἢ χυλὸς ἀλαγαλλίδος πυόμενος. ἢ ὄξος σὺν μὴ ὑμῶν λήθαντες πινέτωσαν. ἢ νίτρῳ καὶ ἅλοι σὺν ὕδατι ἀναγαργαριζέσθωσαν. " ἐκβαλῆ ἑαὶ ἐμείβασαι ὁ βαλανείῳ εἰς ἔμβασιν, δίδως ὕδωρ ψυχρὸν λίαν ὁ τῷ τόματι ἔχειν τῷ. ἐλθόντα γὰρ ὅτι ὁ ψυχρὸν ὀκπυρώμαι. καὶ μὴ ὁ ἀναγαργαείζεσθαί τινι τῶν πρεσβυτέρων, πείσανάτω πλὴν ὀκ τὲ ὕδατος ἱλιῶ. πρὸς γὰρ πλὴν ὁσμὴν ὀνέχθησονται.

Fortè, σίκυος. Locus videtur corruptus.

In Alexipharmacis ſic habet: πὰς δὲ ὁ τῷ βούτυρῳ προσφυσήσας· deeſt aliquid verbum ἐκβαλεῖν.

ΑΛΕΞΙΦΑΡΜΑΚΑ. A *Alexipharmaca, hoc eſt, venenorũ aſſumptorũ remedia.*

CXXXV. Πρὸς ὃ τὰ θανάσιμα, κοινῶς ἁρμόζῃ ἔλαιον πυόμβυον, ἢ βούτυρον χλιαρὸν, ὅταν ἔλαιον μὴ πρόχειρον ᾖ πίνειν ὃ ὁπιῶν. Ἀβροτόνου ⊀ α'. κόνυζα μετ' οἴνου ℈ σταφυλίνου σπέρματος. κέδρου φύλλων ⊀ β'. σὺν οἴνῳ καὶ πρασπινόμενα ὑ, δυσκλώστους ποιῇ. Χονδρίτιδος τῆς πόας ὁπὸζεμα, σὺν οἴνῳ. B κεφαλῆς λᾶς ὁ ὀν οἴνῳ. μίλτος Ἀμμωνίας ⊀ α'. νάρδου Κελτικῆς ⊀ β'. νάρδηκος ὀπτερεώνη. μηλέας τῆς ῥοδοδενδρου τὰ αὐτὰ. σιλφίου ὀπός. ὑποποτάμου ὄρχις. ὀποπανάξ σὺν ἀειολοχίᾳ. ἀσκληπιάδος καρπὸς καὶ τὰ αὐτὰ. καὶ τῆς χρωμένης ῥίζαι· τούτων ἕκαστον σὺν οἴνῳ. πολὺ ἀφέψημα τῆς ῥίζης. πύθρεδάνου ὀπὸς ὑγρὰ ἡ ῥίζα, πίσσα ὑγρὰ ἑλλεβόρου. πρασείου χύλισμα σὺν οἴνῳ. σαγαπηνὸν ἁμοίως. θέριον σατυρίου θερμὸν πλῆθον πίνειν ἐμεῖν. C

CXXXVI. Ἀνενέργητα δὲ πρὸς τὰ θανάσιμα πρασπινόμενα· βενιδίου σπέρμα, καλαμίνθη πενηδὴν. κάρυα βασιλικὰ μὲτ ἰσχάδων, καὶ πηγάνου φύλλων προσεσθιόμενα, καὶ ὑποθρωθόμενα σὺν πηγάνῳ καὶ ἐλαίῳ. D

CXXXVII. Ἰδίως δὲ πρὸς ἀκόνιτον ἁρμόζῃ, ἀφέψου τὸ μείζονος αἴθημετ' οἴνου. ὀποβάλσαμον μὲτ γάλακτος ἀκράτου πολὺ σὺν ἀψινθίῳ. κινάμωμον σὺν οἴνῳ. πάνακος Ἀσκληπιοῦ καρπὸς ὁ αἴθη. πηγάνου ἄγρια σπέρμα, ὁ βρωθὲν ἀπρακλὲν καθίστησιν, πίττα ἐρίφου σὺν ὄξει, ἢ λαγῴου, ἢ ἐλάφου. σιδήρου σκωρία πεπυρωμένη. ὁ ὃ ὀξυμέλιτι σβεσθεῖσα. ἢ σιδήριον πυρωθὲν καὶ μέλιτι σβεσθέν. ζωμὸς βοὸς. κονία μὲτ οἴνου ὁ ἀβέστινος. πρασίου σὺν οἴνῳ. χαμελαία σὺν οἴνῳ. πήγανον ὁμοίως. συκῆς φύλλα λᾶα. χαμαιπίτυος καλῶς πιεῖν. ὀρείγανος ὀνίπος. πολύκνημον σὺν οἴνῳ. ὄρνιθος κεφαλὴ μὴς συγχωνευθείσης ζωμὸς· κρίως λιπαρὸν ὁμοίως. ὑποβάλσαμον σὺν γάλακτι γυναικείῳ, ὁ ὕδατι. μορέας ῥίζαν ἑψήσας σὺν οἴνῳ, μίξας μέλι, δίδου· ἄρρυτος καὶ χρυσὸς πεπυρωμένος, E

Venenum in genere quæ faciat.

Contra lethalia venena hæc in genere faciunt: oleum bibitum, aut, ſi id non ſit in promptu, butyrum tepidum: ſed qui biberit, reuomat oportet: abrotoni drachma, conyza cum vino & paſtinacæ [erraticæ] ſemine: betonicæ foliorum drach. ij. ex vino: ſed & eadem præſumpta, à venenorum noxa præmuniunt: lonchitidis herbæ decoctum è vino, citrea mala cum vino contrita, rubricæ Lemniæ drachma, nardi Celticæ drach. ij. ferulæ medulla, nerij, quod & rhododendron dicitur, flores, ſilphij liquor, hippopotami teſticulus, opopanax cum ariſtolochia, panacis Aſclepij ſemen & flores: Chironij verò, radices: & horum quidem ſingula cum vino: polij radicis decoctum, peucedani liquor & radix, pix liquida delincta, expreſſus marrubio ſuccus cum vino: ſimiliter & ſagapenum, vrina putris calens, copioſè hauſta vomitione éque reddita.

Quibus venena inefficacia reddantur.

Lethalia venena irrita ineffica- ciáque reddunt hæc, ſiquidem in potu præſumantur: buniadis ſeu napi ſemen & calamintha. Sed & iuglandes cum caricis & rutæ foliis in cibo præſumptæ, aut etiam poſteà ſumptæ cum ruta & oleo, eundem præbent effectum.

Aduerſus aconitum.

Priuatim verò aduerſus hauſtum aconitum conferunt, ſedi maioris flores cum vino, opobalſamum cũ lacte, meracum copioſum cum abſinthio, cinnamomum cum vino, panacis Aſclepij ſemen & flores: rutæ agreſtis ſemen, quo etiam poſteà ſumpto venenum hoc ineffi- cax redditur: coagulum hœdi aut leporis aut cerui, cum aceto: ſcoria ferri ignita in aceto mulſo reſtincta, aut ferramentum excandefactum & melle reſtinctum, ius bubulum, lixiuium cum vino & abrotono, marrubium cũ vino, chamelæa cum vino, ruta ſimiliter, ficus folia contrita: chamæpitys egregiè iuuat: origanum onitis, polycnemõ cũ vino, gallinæ ius ita diſcoctę vt ſimul etiã omnis ex ea ſuccus reſoluatur, ius carnis pinguis ſimiliter, opobalſamũ cũ lacte muliebri aut aquæ: mori radix cum vino cocta & melle admixto adhibita: argẽtum & aurũ ignita, extincta

Vide Gelen. de ſimpl. medic. facult. lib. 9.

Πινέμενον ὑ ἀναμεμιγμένον.

Forte, ὁ καὶ ὕδατος δεῖ.

Sic in Alexiph. ac vide ma med. cum vino.

extincta melle: liquor * papaueris cum aceti fœce illitus. Sumpti autem aconiti signa sunt hæc: corpus contremiscit, labiũtur, intumescit liuescitque.

Contra mel Ponticum. Mel quod in Heraclea Ponti prouenit qui assumpsêre, insani fiunt. Rõmedio sunt mulsum præstans, & esitata rutæ folia: quòties autem mulsum euomuerint, iis totics denuò exhibeatur. Cæterum eorum, qui mel huiusmodi comederint, stercus si sues canésve gustarint, eodem etiam mali genere afficiuntur.

Contra toxicum. Toxico aduersantur: sanguis hirci, capræ, hœdi, anatis & canis, è vino: rapi satiui semen potum, galbanum cum vino & myrrha, vinum passum, quercus cortex cũ lacte vaccino similiter, fagi aut ilicis folia, aut radicis succus cum vino copioso potus, malorum agrestium fructus esitatus, struthia mala similiter, mala cotonea trita in aqua cum pulegio, oleum rosaceum, aut irinum, amomum, carpobalsamum cum vino.

Ad venena quæ tela gladiósve illinuntur. Iis qui venenato telo gladióve icti sunt conuenit, laserpitij liquor è vino potus, iridémque vulneribus impositus cum decocto aliquo calfaciente.

Ad ixiam. Contra potum ixiam, qui idem est cum nigro chamæleone, auxiliantur: absinthium tritum cum aceto, castoreum cum aceto, meracum largius cum absinthio, acetum mulsum, acetum cum agrestis rutæ semine, silphij radix, tragorigani decoctum, resina terebinthina aut pinea, nuces iuglandes, aut ipsius arboris germina, nardus cum castoreo, & silphij obolus cum vino, tragoriganum cum lacte. Nec desunt qui etiam rhapsiæ succum epotum iuuare asserant.

Contra cicutæ venenum. Hausto cicutæ veneno resistunt, oleum irinum aut absinthites largius cum vino bibitum, cardamomum similiter, cinnamomi drachma cum vino, meri potio, acetum calens, oleum amaracinum, rutæ agrestis semen, styrax cum vino, piper cum vrticæ semine ac vino, silphij liquor cum oleo & passo.

A σδεεδέντα μέλιτ. ὁπὸν μήκωνος σὺν *σφέλιξι ὄξους ζρίβ. σημεῖα δὲ ἀχηΐτου, τρέμει ὃ σῶμα καὶ ἀλλᾶται, ζ ὀλιοῦται, καὶ πτελιοῦται. Forte ισχιαν.

B XXXVIII. Μέλι τὸ ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Ποντικῇ ἁμυσώδυον βρωθὲν, μανίας ποιῖ βοηθοῦσιν ὃ οἰνόμελιτ καλῶ, καὶ πηγάνῳ ἐαδιόμδυον. ὁτάκις δὲ αὖ ἐξεμέσωσι, πάλιν φερέτωσαν τὸ οἰνόμελι. πλὴν ἀφόδων δὲ τῶν φαγόντων τὸ μέλι σύες, ἢ κύνες φαγόντες, ὃ αὐτὸ πάθοισι. Iidem fere.

C CXXXIX. Πρὸς δὲ τὸ τριτικὸν πολῖ αἷμα πιάγου καὶ αἴγος καὶ ἐλάφου, ἠ ὄιος, καὶ κυνὸς ἐν οἴνῳ. τραγυλίδος ἡμέρου ἀσέρμα πινόμδυον χαλκαίτ σὺν οἴνῳ καὶ σμύρνῃ. γλυκεῖ. δρυὸς φλοιὸς, μετὰ βοείου χάλακος ὁμοίως. καὶ φηγοῦ ἢ ἀρίνου φύλλα, ἢ ῥίζης χυλὸς (σὺν) οἴνῳ πολλῷ πδιδεῖς. μήλων ἀγρίων καρπὸς ἐαδιόμδυος. τρωγλία μῆλα ὁμοίως. κυδώνια λήθοντες ἐν ὕδατι σὺν γλήχωνι, σίδου, ἢ ῥόδινον, ἢ ἴρινον, ἢ ἄμωμον, ἢ βαλσαμικὸν καρπὸν σὺν οἴνῳ. In Alexipharm. quæstiunculæ.

D CXL. Πρὸς ζδὲ τραυματας ἐστὶ βέλος φαρμακωδέντος. εἰς τὸ τραυμάτιον δὲ ἐπιτρέπεται τὸ ξίφος φάρμακα, ὁρμίζῃ ὁπὸς σιλφίου πυόμδυος μετ' οἴνου, καὶ ὑπτιοῦται ὁμδυος τοῖς τραύμασι μετὰ τίκος τῶν θερμαλοιπῶν ἐπιζεμάτων. Inferendum videtur, καὶ εἰς.

E CXLI. Ἰξίου ὀβ. ἓ μέλανος χαμαιλέοντος λεπομδύου, πεφθέντος, βοπθεῖ ἀλλήτιον ῥιπὶν μετ' ὄξους. κασθέμον σὺν ὄξῃ. ἀκρατὸς οἴνος παλαιὸς σὺν ἀλλήτῳ. ὄξυμελι. ὄξος σὺν πηγάνου ἀγρίου σπέρματι. σιλφίου ῥίζα, τραγορίγανον ἐπίζεμα. ῥητίνη τερμινθίνη, ἢ πιτυΐνη. κάρυα βασιλικὰ, ἢ τῆς καρύας οἱ βλαστοί. καρύδος μετὰ κασσορίου. καὶ σιλφίου ὄβολὸς μετ' οἴνου. τραγορίγανον σὺν χάλακι. ἔνιοι δὲ φασι καὶ θαψίας χυλὸν πινόμενον ὠφελῆν. Cum fele. 5. de mat. med. cap. 22.

F CXLII. Πρὸς δὲ τοὺς κώνειον πεπωκότας, ἔλαιον ἴρινον, ἢ ἀψίνθιον σὺν οἴνῳ πινόμδυον πολύ. καρδάμωμον ὁμοίως. κιννάμωμου < ά. σὺν οἴνῳ. ἀκρατοποσία. ὄξος θερμόν. ἔλαιον ἀμυράκινον. πηγάνου ἀγρίου σπέρμα· ῥίζαν σὺν οἴνῳ. πέπερι σὺν ῥητίνῃ σπέρματι καὶ οἴνῳ. ὁπὸς σιλφίου σὺν ἐλαίῳ καὶ γλυκεῖ. ἀδίνιτον. Gesn. πυόμδυος. Gesn.

CXLIII. Κορίου ὁ ποδάγρος ὠφελεῖ, ἰ- A
ενον ἔλαιον, ὄξος ὄξυγαρον σὺν ἀψινθίῳ,
ἢ ἁλμῃ ὠμὰ σὺν θαλάσσῃ, χαὶν σὺν
γλυκεῖ.

Contra potum coriandrum.

Contra venenum taxi.

CXLIIII. Σμίλακος ὁ ποδάγρος, ὃν
ἔνιοι πτύμαλλον καλοῦσι, Ρωμαῖοι δὲ πάζοι,
δοτέον οἶνον πολύν. καὶ ὄξος, καὶ ὅσα τοῖς κώ-
νειον. νοις πεπωκόσιν ἁρμόζει, παραπλήσιον καὶ B
ὅπερ ζωντες.

Contra psyllium.

CXLV. Τοῖς δὲ ψύλλιον πεπωκόσιν ἁρ-
μόζει τὰ βοηθήματα, ἃ καὶ τοῖς κορίου φαρ-
μακεύοις.

Contra pharicum.

CXLVI. Τοῖς δὲ φαρικὸν πιοῦσιν, ἄκρατος πολὺς ἁρμόζει σὺν ἀψινθίῳ, ἢ κιννα-
μώμῳ. γλυκὺς πολύς. νάρδος Κιλικία σὺν C
οἴνῳ. ἴρις ἀγρία ἐμοίως. πήγανον σὺν χρι-
στῷ ἀλφίτοις καὶ ὄξει.

Contra epiemeron vel meconium.

μέκωνος ὀπός.
ὀξύμελι σὺν ἀλφίτοις πεποιημένον, ἢ μέλι καὶ ῥοδίνῳ θερμῷ. Dioscor. in Alexiph.
σὺν ἀψινθίῳ ἢ κιννάμωμον. in Alexiphar.

CXLVII. Πρὸς δὲ μηκώνιον, ἔλαιον
σὺν ὕδατι. ἅλες σὺν ὀξυμέλιτι. γλυκὺς, D
μέλι θερμαντὸν σὺν ῥοδίνῳ· ἄκρατος πολὺς
σὺν ἀψινθίῳ· ἢ κιννάμωμον σὺν μέλιτι. ὄ-
ξος θερμόν. ὀρίγανον σὺν κηρίῳ καὶ γλυκεῖ.
πηγανίου ἀγρίου σπέρμα. ῥόδινον, ἴρινον. ἢ
ἔριος κόκκος ὕργης λιβὸς σὺν ὄξει, ἢ σὺν ὀξυμέ-
λιτι.

Contra potum ephemeron, quod etiam Colchicum appellant, auxiliantur hæc: interna caſtanearum tunicula cum vino, polypodij decoctum, origanum cum lixiuio, polygoni ſuccus & radix cum lacte dulci: quercus aut fagi, aut ilicis folia trita cum lacte, vitis aut rubi ſuccus, vel cauliculi triti cum aqua, ferulæ medulla cum vino, ſerpyllum cum vino, myrti fructus aut Punici cortices in aceto macerati. Quin & lactis vaccini potus vſque adeò eſt efficax, vt ſi quis illud quamprimùm ſumpſerit, non ſit aliud deſideraturus auxilium.

CXLVIII. Εφημέρου δὲ ποδάγρας, ὃ
καὶ Κολχικὸν καλοῦσιν, ὠφελεῖ κεστανέων ὄ-
πτὸς λέπη σὺν οἴνῳ. πολύποδα τὸ ἀπόζεμα
πολυπόδιον forte. Geſn. σὺν ὀρίγανον σὺν κονίᾳ. πολυγόνου χυλὸς καὶ E
Succum Polygoni cum vino ſimpliciter deſiderat Dioſcor. in Alexiph. cap. 5. ῥίζα σὺν γάλακτι γλυκεῖ. δρυὸς ἢ φηγοῦ ἢ
τρώγου φύλλα λεάσας, δίδου σὺν γάλακτι.
ἀμπέλου, ἢ βάτου χυλὸν, ἢ καυλοὺς λείους
σὺν ὕδατι. καὶ νάρδηκος ἐντεμὼν μετ' οἴ-
Cum lacte, in Alexiph. νου. ἢ ἕρπυλλον μετ' οἴνου, ἢ μύρτων καρ-
πὸν, ἢ ῥοιᾶς λέπη ἀποβρέξας ἐν οἴνῳ. γάλα
βόειον βουλεῖ, ὥστε αὐτὸ πῆξαι πῆγμα πυκνὸν· F
ἔπειτα τὸ γάλα, ἄλλου βοηθήματος ὄντος χρείᾳ.

Contra dorycnium.

CXLIX. Δορυκνίου δὲ ποδάγρας, γάλα.
γλυκὺς οἶνος χαλεπὸς καὶ ὀφ. Geſn. Γλυκὺ. ἔλαιον. εἰς ὄρνιθος ζωὸν κεκεφηνῶν,
λῶν ποδῶν, καὶ ὁ ζωμός. ἐχῖνοι, καρίδες, ὃ πορ-
φύραι, καὶ γαλεώτεις, πῖνες, κλῆνες, κήρυκες,
κόγχαι, κήραι. ὠμὰ καὶ ἑφθὰ ἐσθιόμενα.

Contra ſolanum furioſum.

CL. Σβύσχου δὲ μανικοῦ ποδάγρας, ὀξύ-
μελι μυσίκρατον, ἀμυγδάλαι πικραὶ ἐσθιό-
μεναι. αἴσιον πινόμενον, ζωμὸς λιπαρὸς, καὶ
ἄλλα τινὰ λίπη ἔχοντα χλιαρὰ πινόμενα.

Hauſto ſolano furioſo conueniunt, aqua mulſa, amygdalæ amaræ eſitatæ, aniſum potum, ius pingue, & alia quædam pinguia tepida in potu ſumpta.

Ad hyoſcyamum. Aduerſus hyoſcyamum, lac, aqua mulſa cum lacte aſinino, merum bibitum & vomitione redditum, amaracinum vnguentum, fœnumgræcum cum oleo, vrticæ ſemina cum vino aut folia, naſturtium, ſinapi, cichorium, raphanus. Cogendi porrò ad quietem qui hoc veneno potionati ſunt, quemadmodum qui vinum biberunt, vt ipſum exco quant. Hiſce porrò ſignis ſeſe prodit qui hyoſcyamum aſſumpſerit: plurimùm delirat, flagris cædi ſibi videtur his accedunt vehemens circa hypochondria dolor, virium exolutio & cruēta mictio.

Ad cantharidas. Ad cantharidas potas hæc ſunt auxilio: oleum cum aqua, irinum & roſaceum, lac: alę ac pedes ipſarum cantharidum è paſſo pori, vti quidam aſſerunt, dantur pro antidoto. Iuuāt & oleum melinum, ruta cum irino, & ſemen quoque, iis ex adipe cerui ſumptum, pulegium cum aqua: eſitatum lini ſemen, quicum adeps caprina vel ouilla aut anſeris caro cocta fuerit: lac iniectum clyſtere, vitium tenelli palmites triti cum paſſo & potui dati, ſcorpioides cum melle, Samiæ terræ drachma cum ſapa.

Aduerſus bupreſtin. Iis qui buprestin aſſumpſerint, oleum tepidum exhibeto, caricas tritas & in vino coctas propinato, aut lac cum palmulis contritis. Iuuant & pyra ſylueſtria ſicca multa cum vino trita, lac bubulum recēs, itémque vrina muliebris pota & vomitione reddita.

Contra pityocampas. Cōtra hauſtas pinorū erucas cōueniūt, lac dulce, oleū melinū & irinū.

Ad ſalamandram. Hauſta ſalamandra auxiliantur, lac dulce cum aqua, reſina cum melle, chamæpityos in aqua decocta cum nucleis pineis, vrticę ſemē aut folia cum hordeacea farina & oleo cocta: teſtudinis marinæ ſanguis & galbanum ſimul probè cocta ſumptáque, ranæ cum eryngij radice coctæ & in cibo ſumptæ.

Ad leporis marini venenum. Hauſto lepore marino ſunt auxilio hæc: lac muliebre vel aſininum potum, cedria è paſſo aut vino, cedri baccę comeſtę, cyclamini radix cum vino, maluæ caulis cum radice, ellebori nigri aut ſcammoniæ drachma, mala Punica vinoſa comeſta, corūmq; nuclei. Qui hoc ve-

A CLI. Πρὸς δὲ ὑοσκύαμον, γάλα, μελίκρατον σὺν γάλακτι ὀνείῳ. ἄκρατον πίνειν, ἐμεῖν. ἀμάρακινον μύρον. τῦλις σὺν ἐλαίῳ. κνίδης σπέρμα σὺν οἴνῳ, ἢ πὶ φύλλα. κράδαμον, νᾶπυ χλωρά. ῥάφανος. πήγανον δὲ ἀδῆλος· ἀμαίνεσθαι γὰρ, ὥστε ἐκ οἴνου ἐκπέσωσι. σημεῖα δὲ τούτου, μέθη πολλὴ, δοκέοι μαίνεσθαι δὲ καθαρόν, μέγας αὐλὼν, στροφοίδρια πόνος. ἰχῶν ἀπόλεσις, αἵματος οὔρησις.

B CLII. Κανθαρίδων δὲ πόσεισιν, βοηθεῖ· ἔλαιον σὺν ὕδατι, καὶ ἴρινον, καὶ ῥόδινον γάλα. φασὶ δέ τινες, ὅτι τὰ πέρατα τῶν ποδῶν τῶν καθαρείδων πινόμενα σὺν γλυκεῖ, αὐτὰ φάρμακόν ἐστι. ποιεῖ δὲ καὶ μήλινον ἔλαιον, πήγανον μετ' ἰρίνης, καὶ τὸ σπέρμα. ἐλαφρὸν σὺν τῆς πιμελῆς ζωμὸς λαμβανόμενος. γλήχων σὺν ὕδατι. λινόσπερμα, συγκαθεψήσας αὐγὸς πιμελὴ, ἢ προβάτου, ἢ χηνὸς σάρκες, ἑσθιόμεναι. ἔγχυσις γάλα. καὶ ἄμπελου καυλὸς θρίδακος σὺν γλυκεῖ δίδου. σκορπιοειδὴς σὺν μέλιτι. Σαμίας < ά. μετὰ σίραιος.

πιμελὴ.

D CLIII. Βυφρήσεως δὲ λαφείσης, δίδου ἔλαιον χλιαρὸν. ἰσάδας θρίδακος καὶ ἐψήσας οἴνῳ, δίδου πιεῖν. ἢ γάλα σὺν φοίνικος λείοις. ἀλφάδας ξηρὰς πολλὰς σὺν οἴνῳ λείας. γάλα βόειον νεαρόν. ἔλαιον χλιαρὸν. δεῖ γυναικεῖον κρόμμυον καὶ ἐψημένον.

Aduerſus buprestin.

Iſta redundant.

E CLIIII. Πιτυοκάμπης δὲ λαφείσης, ἁρμόζει γάλα γλυκὺ. μήλινον ἔλαιον καὶ ἴρινον.

CLV. Σαλαμάνδρας δὲ πεφεισης βοηθεῖ, γάλα γλυκὺ σὺν ὕδατι, ῥητίνη σὺν μέλιτι. χαμαιπίτυος στεμφυλὴ ἐψήσα· τροφεῖλαι σὺν ὕδατι. κνίδης σπέρμα, ἢ φύλλα σὺν

F "κριθίνῳ ἀλεύρῳ καὶ ἐλαίῳ ἐψήσας, δίδου· χαλβάνη καὶ χελώνης θαλασσίας αἷμα, συνεψηθέντα καλῶς καὶ λαμβανόμενα. βάτραχοι μετὰ ῥίζης ἠρυγγίου ἐψηθέντες, καὶ λαμβανόμενοι.

ſpectant. In chamæpityos decoctis pinei nuclei ſimul asseruntur. in Alexiph. *κριθίνου*, hoc eſt, farina e taſſore, ſimpliciter. Dioſc. in Alex. itemque Nicander. In Alexiph. iis ranarum ita cōctarum exhibetur.

CLVI. Λαγωὸς δὲ πεφθεὶς βοηθεῖ· πρὸς γυναικὸς γάλα, ἢ οἶνος. κεδρία σὺν γλυκεῖ, ἢ οἴνῳ. κεδρίδες ἐσθιόμεναι. κυκλαμίνου ῥίζα σὺν οἴνῳ. μελόχης "τὸν καυλὸν σὺν τῇ ῥίζῃ. ἐλλεβόρου μέλανος, ἢ σκαμμωνίας < ά. ῥοιαὶ ἐσθιόμεναι οἰνώδεις, καὶ οἱ πυρῆνες.

G *ῥιζῃ.* καυλὸς

οὐδὲν δὲ τῶν ἐξ ὑδάτων ὑπομένουσι προσφέρεσθαι, εἰ μὴ καρκίνους ποταμίους, ἃ ζωύπυρις μόνους πέσσουσι. ἴσχει μηρίου ὁ δύναται συστῆναι αὐτούς, ἐὰν ἐξ ὕδατος ἢ οἴνου προσενεχθῶν. ἀφορίζει ὁ καὶ ἑλλέβορος λευκός. πρὸ δὲ βλαπτέον ἐπ' αὐτῶν πυρέττουσι. βοηθεῖ δὲ ἐν ἀρχῇ ἕδρον ἀφροπόνου πόσις καὶ ἐξεράσεις. ἐκ χοιρείου αἷμα πόσις ἀκρεᾶτον πιόμενον. Ὁ λαγῶν θαλάσσης πεπωκώς, ἐμοῦ πυκνὰ, καὶ χρώματα πρώϊος ἀπό. οἶνος δὲ σαπρὸν ἢ φαγών, ὁ κατέχει. τούτῳ χυμὸς καὶ ὀργὴς ἔαρ αἷμα δὸς πιών.

CLVII. Πρὸς δὲ φρῦνον ἐκ τετραχόου βοηθεῖ· χελώνης θαλασσίας, ἢ χερσαίας αἷμα ξηρὸν μεθ' οἴνου. ὁ δὲ μασσὼν ῥίζης σὺν οἴνῳ, cum vino. Diosc. lib. 3. de mat. med. capitolo. ἀκράτου πολὺ πινόμενος ἐξεμεῖ. καλάμου ῥίζα σὺν οἴνῳ. κύπερος σὺν οἴνῳ. ὁμοίως δὲ καὶ περιπάτοις, ἢ δρόμοις χρώμενος, ἢ λύσει ὑπὸ πυριατηρίοις. ἰδίως δὲ πρὸς φρῦνον, βάτραχος ἔφθος, ἢ ὀπτὸς προσφερόμενος.

CLVIII. Ἡ δὲ χωρὶς αἷμα ὄις, ἀφωνία, πόνος στομάχου, ἢ ῥῆσσα ἢ δύνα. αὐρείου αἷματος πολῦπος, ζωοκτόνου ὄλυνθοι σὺν ὄξει πολέντες. καὶ ἑαυτὸ ὄξος. λίτρῳ σὺν σιλφίῳ. πιτύα ἐρίφια, ἢ λαγωὸς μεθ' οἴνου νίτρου. ἀμέ. οἶνος. κράμβης ἀπόθεμα σὺν ὄξει. κονύζης φύλλα σὺν πενθρῷ. ἢ βάτου χυλὸς σὺν ὄξει. καὶ φλέβοτομεῖν δεῖ. κοιλίαν τε κινῶν. ἐμεῖν δὲ φυλάττεσθαι ὡς βλαβερόν.

CLIX. Γάλακτος δὲ θρομβωθέντος, ὠφελίμως δίδου λυκὸς πολύ. ὄξος χλιαρόν. ὅλωσι σὺν ὄξει. ὄπος σιλφίου σὺν ὄξυχράτῳ, ἢ κονία. πιτύα λαγωὸς, ἢ νεβρὸς, ἢ ἐρίφια, ἢ ἀρνὸς, ἢ δορκάδος, ἢ ἐλαφίδος, ἢ μόχλος σὺν ὄξει. λυκὸς σὺν ὄξει. ἡδύοσμον σὺν ὄξει. καὶ χολὴν ὗ λυκ. ἔνιοι δὲ ἡδύοσμον σὺν ὕδατι δόασιν. ἀλυκὸν δὲ μηδὲν προσφέρειν. μᾶλλον δὲ πήγνυται τὸ γάλα. ἀλλ' οὐδὲ ἐμεῖν δεῖ· δὲ τὸ δυσεκκριτώτερον τοῦ αἵματος.

CLX. Πρὸς δὲ μύκητας πυῶδες ἀλεκτορίδος ἄφεδρος σὺν ὀξυκράτῳ. Ἀριστολοχίας ἀμπέλου οἴνῳ. κονίᾳ, ἢ ὄξει ἀλφάδος δὲ δέψαι πρόσθεσε. ὁ στυφόμενος δὲ πῖσ

nenum biberint, piſcium nihil admittunt, præter fluuiatiles cancros, quos etiá ſolos cõcoquunt. Signum porrò ſalutis fuerit, ſi piſces alacriter in cibos admiſerint. Cõuenit eis etiá elleborus albus: neq; ſunt pertimeſcẽdi qui eum ſequũtur vomitus. Iuuat & ab initio vrina hominis pota & vomitu reddita, itémq; ſanguis anſeris cõfeſtim epotus. Hauſti leporis marini ſignũ eſt, frequens vomitus & variorum colorum: nam ventriculus ceu ingeſto quopiam putri minimè cõtinet. Sic affecto anſeris & gallinæ adipem ſimul dato in potu.

Aduerſus rubetæ & ranæ mutæ venena auxiliantur: teſtudinis marinæ aut terreſtris ſanguis exiccatus cũ vino, damaſonij radicis recẽtis cũ aceto drachma, ſiccæ autem drachmæ duæ. Iuuat & meracũ copia largiore potũ ac vomitu reiectũ, arũdinis radix cũ vino. cyperus cũ vino. Solicitádi etiá qui venena eiuſmodi hauſerunt ad ambulationis aut curſus exercitia, itémq; lotiones crebras in caldariis cellis. Priuatim autẽ contra rubetã facit, rana elixa vel aſſa in cibo ſumpta.

Taurini ſanguinis pori ſigna ſũt, vocis interceptio, dolor ſtomachi, vrinæ retẽtio. Cõtra hoc venenum ſuccurrũt, groſſi ex aceto pori, acetũ per ſe, nitrum cũ laſerpitio, coagulũ hœdi aut leporis cũ vino, nitri drachma cũ vino, braſſicę ſemẽ cum aceto, conyzæ folia cũ pipere, rubi ſuccus cum aceto. Tundenda etiam vena, ciendáque aluus: at vomitus, tanquam noxij, vitandi.

Cõtra lac in grumos cõcretũ vtiliter exhibẽtur, paſſum copioſum, acetum repidũ, groſſi cum aceto, liquor ſilphij cum poſca aut lixiuio: coagulũ leporis, aut hinnuli, aut hœdi, aut agni, aut capreæ, aut bubali, aut vituli cũ aceto, paſſum cũ aceto, mẽta cũ aceto. Sed & ſoluẽda eſt aluus. Sũt qui mẽtã cũ vrina exhibeant. Salſi porrò nihil offerẽdum, quoniã lac magis coiret ac dẽſaretur: at neq; his vomitus conuenit. Cæterũ huic veneno ægriùs quàm taurino ſanguini poto ſuccurritur.

Contra fungos hæc auxiliantur: fimum gallinaceum cum poſca, ariſtolochiæ drachma cum vino, lixiuium ex ſarmentis vitium aut pyraſtro arbore potum. Ipſũ quoque pyraſtri fructus

Illa quæ non ſuo loco ponuntur, ſuo loco poſt capita 6 & 11 huc referre visum eſt.

ἐμεῖν.

Ceſin. ſuſpicatur legendum, ἢ ὄμφ, aut ſanguinem.

Fortè, σπαθᾶν ὑδ.

In Alexiph. σὺν ὀξυκράτῳ καὶ πόσει.

σὺν ὄξει, cum acetoſa Alexip.

Græcanicum ſuſpicatur, vt ſic inſtitutum loco imperatiui. Alioqui enim mentio aliam potiùs adſtringit, quam ſoluit. Fortè, ἐφ' ᾧ κάτω δοῦσι.

Contra rubetã & ranæ mutæ venena.

Contra taurinum ſanguinis hauſtum.

Ad lac intus coagulatum.

Aduerſus fungos.

ac folia ſi cum fungis decoquantur, horum ſtranguládi vim auferůt. Iuuat & abſinthiũ cũ aceto, mel delinctũ vel in aquã potũ, apiaſtrũ cũ nitro aut lixiuio, ſal cũ aceto, pyrã ſylueſtria ciſtara, amaracinũ potũ, meracũ hauſtũ, panacis Aſclepij radix & ſemẽ, ruta cũ aceto, fæx vini vſta & cruda quoq; pota ex aqua, raphanus in cibo ſumptus: atramẽtum ſutorium cum aceto egregiè opitulatur: naſturtium aut ſinapi, radix tragacanthæ cum aceto.

Contra gypſi potum.

Contra gypſi potũ proficiunt: lac vomitu reddẽdum, oleum ex aqua mulſa aut ficuũ decocto, lixiuiũ ficulneum cũ vino, origanum cum lixiuio vel aceto, maluæ decoctum.

contra lithargyri potum.

Iis qui ſpumã argẽti biberint ſuccurrũt hęc: meracum largius cũ abſinthio propinatũ, apij ſylueſtris ſemen è vino, hypericum, hyſſopum cum vino, myrrhæ oboli duo, nozmini ſemẽ, limonium & apium, ſimus palũbin⁹ cũ nardo exhibitus.

Contra ceruſſam.

Ceruſſa pota, profunt hęc: oleum, aqua mulſa, ficuum decoctum cum oleo calẽte, lac potũ vomitionẽq; reddituũ, groſſi cũ aceto, maluę cum radicibus decoctũ, amaracinũ, irinum, ſeſamũ tritũ è vino, lixiuiũ è ſarmẽtis vitium, Perſicorum nuclei cũ oleo aut hordei decocto, gummi pruni arboris, humor qui in folliculis vlmi continetur. Cæterùm poſt vomitiones etiã thapſiæ ſucco aut ſcãmoniæ liquore vtẽdum eſt.

Aduerſus hyoſcyzgyram.

Argento viuo poto, conueniunt: lac hauſtum aut vinum cum abſinthio vel apij ſemine, hyſſopus cum vino, ita tamen vt deinde reuomãtur: proſunt & quæ proximè contra ſpumam argenti præſcripſimus auxilia. Mirificè verò adiuuat globulus è lamella aũri perexigua deuoratus: illi enim argentum viuum propter cognationem circunfunditur & adhærefcit, ac ſimul etiam lubrico lapſu per ſedem egeritur.

EPILOGVS.

Hæc ſunt, chariſſime Andromache, quæ tibi, de ſimplicium medicamentorum vſu experimentis cõprobaro, duobus digeſta libris mittere viuum eſt.

FINIS.

A μύκησιν αἱ ἀζεράδες, καὶ τὰ φύλλα, αἴροισι δ' πνιγῶδες αὐτῶν. ἀλύδιον μετ' ὄξους. μέλι· ὀξυλήκρυδον δ' πυρέθρου σὺν ὕδατι. ῥιμ-
σὺν ἀφυλλον σὺν νίτρῳ, ἢ κονία. ἢ ἄλῃς σὺν ὄ-
ξει. ἀζεράδες ἐαδιόρβυαι. ἀμαράκινον πο-
τὸν, ἀκρᾶς πυόρδυος. πάνακος Ασκλη-
πιὸς ῥίζα δ' κατρὸς. πήγανον σὺν ὄξει, πεῦ-
B σίνου κεκαυμένη, καὶ ὠμὴ πυορδύη μὲν ὕδα-
τος, ῥάφανος ἐαδιορβύη. ἄκρως δ' ποιῇ ὄξει
*χαλκοῦ ἄνθος σὺν ὄξει. καρδαμώμη, νάρδῳ.
παγακόλλου ῥίζα σὺν ὄξει.

Geſn. κέχρηται ὁ κάστι legẽdum ſuſpicatur.

CLXI. Γύψου δὲ πόσεισις ποιῇ χάλαζ, ἐμείτω δὲ ἔλαιον σὺν μελικράτῳ, ἢ σύκων ἀ-
φεψήματι. κονία συκῆς σὺν οἴνῳ. ἐείλαιον
C σὺν κονίᾳ ἢ ὄξει. μολύβδης ὁπὸ ζέματι.

CLXII. Πρὸς δὲ τοὺς λιθαργύρου πιόντας ποιῇ, ἀκράτος πολὺς διόρδυος σὺν ἀφυόπῳ, *στλίμνῃ ἀζελὲ σπέρματι σὺν οἴνῳ. *καρικὴν ὕσσωπον σὺν οἴνῳ. σμύρνης ὀβ. δύ. ὁρμίνῳ σπέρ-
μα. λεμώνιον, καὶ σέλινον. καὶ ἀζελὲν πεπε-
σερῶν κόπτεσθαι δοθεῖσα μετὰ νάρδου.

σκίνου σπέρμα simpliciter in Alexipharm. In Alexiph. additur ἐρύσι, ſylueſtria.

D CLXIII. Ὑπερικὸν δ' πεῦκος, ἔλαιον, μελικράτου. σύκων ἀφέψημα σὺν ἐλαίῳ θερμῷ. χάλαζ, ἐμεῖται δὲ αὐτὸ, ὅλκωσι σὺν ὄξει. μολύβδης ἀφέψημα σὺν ταῖς ῥίζαις. ἀμαράκινον, ὑρίνου. σπέρμα μακρὸν μέλι. οἴνῳ. κονία κλη-
ματίνη. *πόρσεων ὀστᾶ σὺν ἐλαίῳ. *κριθῶν ἀ-
φέψημα. κύμμι κοκκυμήλων, πτελέας τὸ ἐν
E τοῖς φυλλακίοις ὑγρὸν. ζόης δὲ μετὰ τοιᾶς ἐμέ-
σεις, καὶ θαλίας χυλῷ, ἢ σκαμμωνίας ὁπῷ.

Πορσεῶν, in Alexiphar.

CLXIIII. Ὑδραργύρῳ πεῖσις ἀμυό-
δαλα πυόρδυον, ἢ οἶνος σὺν ἀφυόπῳ, ἢ σε-
λίνου σπέρματι. ἢ ὕσσωπον σὺν οἴνῳ. ἐμείτω δ'
αὐτὸ. καὶ πόρος λιθάργυρον ἀσαγχαμμό-
μενα ποιῇ. ἄκρως δ' βοηθοῦσι χρυσοῦ ἔλα-
F σμάτιον μικρόν τι καὶ πίνοντες ῥᾳδίφορές.
*ῥᾳδιχωροῦσι γὰρ τῷ χρυσῷ ὑγρὰ συγγενόμενα, καὶ συνολισθαίνει ὑγρὰ τὰς ἕδρας.

ἀδυναμία, vel ἀδιαχώρησις.

EPILOGOS.

Ὅσα δ' πείρας ἠμῶν, ὦ φίλτατε Ἀν-
δρόμαχε, τῶν ἁπλῶν φαρμάκων ἐν δυσὶ
G τόμοις σωνταλεγότες, ἐπεξάλλαξάμην σοι.

TELOS.

ISTA QVAE SEQVVNTVR, HINC INDE Dioſcoridis περὶ ὑπερίσων contextui falsò aſcripta, in hunc locum reiecimus.

Πρὸς κεφαλαγίας.

Hæc quæ in contextu Græco ad cap. 2. caſem legebantur, tanquã ſpuria Mobanus præterm.

Βοὸς πίσσης καὶ κορεσθείσης, ὃ λείψανον πιὼν ἰαθήσεται. Ἄλλο. Ἀναγαλλίδος χυλὸν ἀμελγόμενος, ὃ λέγεται καλλίτριχον, ἢ σεύτλου, ᾧ μικρὸν ἔμβαλε, καὶ τὰ ὦτα τῇ κεφαλῇ φλέγματος καθαίρει.

Cap. 41. μελάνου, ἐβένου ῥίπμα σεσὼ οἴνῳ.

ἴβενος.

δραχ. τὸ δίνδρον χείλυμον εἰς τὸ ὕδωρ ἕτη ῥ. γίνεται ἔβελλος. τὸ δὲ εἶδος αὐτοῦ, μέλαν.

Post caput 169. libri 2. illa leguntur, quæ non erant eius loci, vt apparet: ſed neque Dioſcoridis genuina, vt ex galanga & zambacis mentione liquet.

Πρὸς ⟨℞⟩ μὴ δύνασθαι συγγενέσθαι μετὰ τῆς ἰδίας γυναικός.

Λαπάθου χλωροῦ ἀγρίου δράγμα ἓν πλῆρες ἓν ὠμῷ γάλακτι βοός, καὶ ὀβὸς πεῖν μετ' οἴνου, ⟨ἢ⟩ σαυβρίξας αὐτὸ πρόπιν εἰς τὸν οἶνον ἑτέρου μίσυ. Ἄλλως. Πύρεθρον καὶ ζαγκάκαν, ἀνὰ ⟨ℏ⟩ γ'. πεῖνας ἕνωσον μετὰ ζάμβακος ℥ι. γ'. βαλὼν αὐτὸ εἰς ὑαλίδιον, καὶ κρέμασον εἰς ἥλιον ἡμέρας λ'. καὶ λαβὼν ἔξ αὐτοῦ, ἄλειφε ⟨℞⟩ ὀμφαλὸν καὶ τοὺς ἰσχιὰς τῷ πάχρωτος, καὶ χαμαιάσεις.

Πρὸς δύσπνοιαν.

Hoc caput poſt lib. 3. legebatur ſed tanquam illegitimum loco mouimus.

Φλεβοτόμησον τῆς δεξιτερᾶς χειρὸς μ̄ζ θερμοῦ· μ̄ζ δὲ ἡμέρας ζ'. πῖνε πλὼ ὀξυῤῥόδου ἢ τ' δυπάριστον. καὶ μ̄ζ ἑτέρας ζ'. ἡμέρας λαβ' ἑσπέρας ᾗ πρωΐ· ἀμίλδινον τ' ὄξος γ'. πεπέρεως. καὶ μ̄ζ' ἑτέρας ζ'. ἡμέρας τῆς καθάρσεως, φλεβοτόμησον αὐτοῦ πλὼ δεξιᾶς χείρας.

Hoc caput quod poſt 39. cap. lib. 2. locatum erat, tanquam nobis ſuſpectum, huc transferendum duximus. Geſſorte ſcazontem plebeium, aut ἐξεχόμενον τὸ ἀπὸ τῆς ὀσφύος. Ex tuo ſanguine lambis.

Εἰς ἥπαρ καὶ σπλῆνα.

Εἰς ὃ δεξιὸν ὠτίον τ' ὑπτικῷ μέλιτι φλέγα χόλας, ἐξερχόμενον ὃ αἷμα θαυμάσῃς· εἰ δὲ τὸν σπλῆνα πονῇς, τὸ δεξιτερὸν ὠτίον.

Lege σπλῆνα hic & in ſequentibus. Hæc ad ſplenem pertinentia remedia quæ mutuo ſupra legebatur cap 65. tanquam ex parte ſuperſtitioſa &

pag. 97 ὑπτικὸν μέλι.

Ἐνέγκας σπλῆνα βοὸς, σχίσον αὐτὸ καὶ διέκβαλε ⟨℞⟩ πάχρωτος, καὶ πλὼ σπλῆνα τῆς βοὸς κρέμασον εἰς τὸν καπνὸν, καὶ ξύσας

A

Ad capitis dolores.

RELIQVVM de aqua, è qua vacca ad ſaturitatem biberit, hauſtum ſanat. Aliud: Extractum ſuccum anagallidis (quæ Callitrichum dicitur) aut betæ: naribus immitte, & pituitam è capite prolicies.

Hæc parenthesis meo Genero ſuperaddi.

B

Ad oculorum hebetudinem.

Quercus arbor in aqua delitescens annos centum, fit Ebenus. Eſt autem ei colos niger.

Ad eum qui cum propria vxore concumbere nequit.

Lapathi ſylueſtris virentis plenum manipulum coque in lacte bubulo, & propina cum vino, in quo priùs idem lapathum vna nocte macerueris. Aliter: Pyrethri & galangæ, ana drach. iij. tere, & miſce cum zambacini olei vnc. iij. & in vitreo vaſe ſuſpende ad ſolem diebus xxx. Eo remedio laborantis vmbilicum & lumbos inunge, effectúmque miraberis.

C

D

Ad ſpirandi difficultatem.

De ſiniſtra ægri manu aquæ calenti poſt venæ apertionem indita ſanguinem detrahito. Poſt dies ſeptem bibat antidotum Diarrhodon aut Euporiſton. Poſt alios verò ſeptem dies, ſumat antidoton è tribus piperum generibus. Tandémque poſt alios ſeptem à purgatione dies, manus dextræ venam tundito.

E

Ad hepatis & ſplenis affectus.

Laborante hepate venam quæ in ſumma dextræ auriculæ parte reperitur tundito, ita vt ſanguis emanet: ſplene verò laborante, ſiniſtræ auriculæ venam incidito.

F

Splenem bouis medium diffindito, & ægrorum per ipſum tranſmittito: tum ſplenem bubulum ad fumum ſuſpendito: hoc areſcente &

æger ipſe ſanabitur. Aliud: Splenem ouis feruentem ægri ſpleni imponito, & ferro ignito crucis formam deſuper imprimito: rùm aſſumptum ſplenem ad fumum ſuſpendito, & portulacæ ſucco cum roſaceo permixto ægrotantem inunge. Aliud: Myricæ fructum & radicem vbi contuderis, in vino vetere biduo macera, & inde ieiuno hauſtum vnum propinato. Hoc genus remedij probatum eſt.

Vt ne mulier ſcortetur, vir cum ea congreſſurus pudendo ſuo fel ſcari piſcis illinet: ſic enim rem cum alio non eſt habitura.

A ψωρωδοῦς ὁ πάσχων ὑγιαίνῃ. Ἄλλο. λαβὲ ὠῶν πλεῖαν τερεβάτου, ζέουσαν ὀπίσθες καπὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου. καὶ πυρώσας σίδηρον, πάτησον ϛαυρὸν ἐπάνωθεν. καὶ εἶθ' οὕτως λαβὲ τὸν πλεῖω, χρέμασον εἰς Ⓚ καπνοῦ. καὶ ἀνδράχνης χυλὸν μετὰ ῥοδίνου μίξας, ἄλειφε τὸν πάσχοντα. Ἄλλο. μυελίκης καρπὸν καὶ τευτλίζαν κόλλας, βρέχε εἰς οἶνον παλαιὸν ἡμέρας β'. δίδου πίνειν νηστικῷ χράσιν α'. δόκιμον.

Dioſc. ſtylo diſſentanea loco mouimus.

B

pag. 107. Κιμωλίας φυσαθέν.

Γερὸς ὃ μὴ πορδῶσαι γυναῖκα, χολῇ σκάρου τοῦ ἰχθύος καλύλας τὸ αἰδοῖον αὐτῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ συγγενόμενος μετ' ἄλλου.

C

Hæc ceu minùs apte adiuncta cap. 99. & Dioſc. dictioni minùs conſentanea in hunc locum reiecimus. ἀλείφας

Ad horum librorum calcem Doctiſs. Geſnerus varias adiecit tum oxymelitis, tum & aliorum medicamentorum præparationes, quas in exemplari manuſcripto reperit: quarum minimè Dioſcoridis eſſe, & ipſa margini aſcripta cenſura & longè diuerſa dictio abundè teſtabantur. Eas nos, tum quia corruptæ depravataque ſunt adeò, vt reſtitui vix vllo modo poſſint, tum quia partim ex Nicolao Myrepſo & Aëtio, partim etiam aliunde deprompta videbantur, hîc tranſcribere ſuperuacaneum duximus. Erant præterea nonnulla ad quoſdam particulares affectus non minùs mendoſa remedia, quædam etiam ſimplicium aliquot mangonia, quæ nos omnia conſultò prætermiſimus. Quòd ad illa verba attinet, tam ad captandos ſerpentes quàm ad eorundem morſus pronuntianda, ea non miror probitate inſigni virum D. Geſnerum ſua interpretatione indigna cenſuiſſe: quippe cùm ſint planè ſuperſtitioſa, imo potiùs Magica, adeóque Chriſtianis auribus δυσφόρητα. Quòd ſi quis tamen curioſius iſthæc additamenta deſideret, ea ex Dioſcoridis ἐξηγητῶν editione Argentinenſi repetat, per me licet.

IANI ANTONII SARACENI LVgdunæi Scholia αὐτοψόδη in Dioſcoridis ὑποθέσεων Librum priorem.

CAP. II. ἀμυγδάλαι πικραί] Amygdalæ amaræ fruſtra hîc repetuntur, quoniam earum iam eſt facta mentio ſub huiuſce capitis initium, vſurpandarum itidem cum aceto & roſaceo.

CAP. VIII. ἀδύνατα καταδῆσαι δακτύλοις αἱ ἕλκη] His refragatur Aëtius, qui ſub finem ſer. 2. Terr. 2. inter rationes ſiſtendi ſternutamenta, hanc ipſam etiam recenſet, quæ ſit venis ad magnos angulos ſitis ab vtraque naſi parte compreſsis. Ariſtoteles etiam, vti patet ex Probl. ſect. 33. perfricato oculo aut etiam naſo deſinere ſternutamenta exiſtimauit.

πτωσις ὑπὸ πλαμικῆς] His repugnat Dioſc. 2. de mat. med. cap. 171. vbi de eodem ocimi ſemine agens, ſcribit in hæc verba: πιεῖν δ' ἡ πλαμικὴ πτῶσιν ὑπτιάσμον δι' ὀσφρήσεως, hoc eſt, *olfactu in naves attractum ſubinde ſternutamenta mouet:* quâquâ & reperiuntur veteſti codices, in quibus & eo loco αὐτὴ τὸ, ποιεῖ πτῶσιν, legitur, id eſt, *ſedat.* Vtrunque porrò verum eſſe poteſt, pro varia humoris cerebro contenti, ſeu inquàm quieti, ſeu etiam agitati, diſpoſitione: id quod etiam rectè Moibanus admonuit.

κράσεως ὑδ. γ'] Malim, κράσιν. Cùm enim epilepticos purgans remedium hîc proponatur, cnici ſeu cartami facultas, quàm croci, cõuenientior videtur.

ἀκυόφυλλος] Moibanus ſilphij ſemen vertit, & rectè: nam ἀκυόφυλλον, quod huic eidem Authori cap. 69. huiuſce libri, voce compoſita ὀσφυόλλον dicitur, laſerpitij ſemen ſatis deſignat: ſiquidem & ἀπὸ Hippocrati interdum non ſilphij modò ſuccum, ſed ipſum quoque ſilphium ſeu laſerpitium ſignificat, & φύλλον, teſte Gal. in gloſſis Hipp. etiam per ſe ſimpliciter efferatur, pro ipſius laſerpitij ſemine, quia inſtar folij latum ſit.

CAP. XXVIII. κἀπὸ τῶν μεγίστων] Moibanus reſtituit, αἰγίλωπος. *fulgo*, inquit, *quæ de populo nigra alligatur.* Geſnerus, κεφάλων, legendum ſuſpicatur, & *fornacum fuligine* interpretatur. Malui equidem, ne tantoperè à manuſcripti codicis lectione recederem, μαγείων legere, vertique *aquatiariam fuligine.*

CAP. XLVI. ὕσσωπον κεκαυμένον] Ad quid, quæſo, hyſſopum vſtum? Malim ergo, σίσυμβρον. Nam & œſypum ad genas calloſas ciliorúmque defluuio laborantes commendat Dioſcorides, 2. de mat. med. Sed is error, vt ὕσσωπον αὖθι τὸ σίσυμβρον accipiatur, & hîc alibi & aliàs frequenter apud Medicos occurrit.

CAP. XLVII. ἡ σμιλίνη] βλεφαρίζουσαν vocat Paulus, quo loco idem curationis genus comprobat, quod tamen Aëtio minimè probatur.

CAP. LIII. Ἀκακοκήκατα δ'] Suſpicor legendum, καὶ ἀκακαλία δὲ, aut ἀκακαλίδα δ', vel, ἀκακοκηκάλια δὲ ἀσὼν, &c. Sic vbi legitur, χαιρόφιλλα ἢ κόκκαι, reſtituo, ἢ χαιρόφυλλος κόκκαι ὁμοίως. Nam etſi quoduis gummi pilos fortaſſe glutinare valet, vti legitur apud Paulum & Oribaſium, tamen vis ea peculiariter tribuitur à Dioſc. 2. de mat. med. cap. 161. ei gummi, quod circa ramulos chondrillæ maſtiches ſimile reperiri aſſerit.

CAP. LVII. καὶ τὰ ὦα τὰ λέπτα, &c.] Hæc alioqui mendoſiſsima ſic emendat Moibanus, & τὰ λίπος ὦα τὰ ἐλαφὰ, ὃς καλεῖται γαλῆες, ᾧ ἐπὶ τὸν λαγωοὺς ἢ σκίουρος λέγεται, hoc eſt, *& pinguedo gliris, qui à nonnullis lagoneiros & ſciurus dicitur.* Malim: ὃς καλεῖται γαλῆες Ῥωμαίοις, παρ' ἡμῖν δ μυοξὸς ἢ μυοξὸς λαγωοὺς ἢ σκίουρος λέγεται. Sed de gliris apud Græcos variis ſynonymis vide Heſychium, Suidam & Varinum. Eſt verò σκίουρος, aliud animantis genus vmbram ſibi cauda faciens, quod & Heſychius alio nomine κεμώδορον, ab inflectenda cauda, ſeu ὑπόουρον, à caudæ magnitudine, dici aſſerit: quanquam & ſortaſsis huius pinguedo æquè ac gliris ad auriu m dolores accommodatur.

CAP. LIX. εἴλκας ἐὰς ὦτος ἔλαιον] Hæc ad finem vſque capitis quàm corruptiſſimè ſcripta ſic emendat Moibanus: ἐγχέων ἐὰς ὦτος ἔλαιον, ᾧ κρομμύων χυλὸν, ᾧ κεδρίδες ἔλαιον μικρὸν δὲ καὶ ὀπὸς τὸ ἔλαιον, κατάσταλτε τὸ ὠὸν ὑγρὸν μιχθὲν ποτὲ αὐτῷ, hoc eſt: *Aceum, cui infuſum ſit oleum & aparum ſuccus, inſtato, idque per lanam ſpecillo inuolutum in aures inſtillato calens, quantum ſuſtinere æger.* Malim verò ſic: εἴλκας εἰς ὦτος ἔλαιον & κρομμύων χυλὸν, ὑγρὸν μίξον, & κεδρίδες ἔλαιον μικρὸν δὲ κατάσταλτε ὑγρὸν πρὸ ὦτος, ᾧ κατὲς εἰς τὰ ὠτὰ μάγειρε αὐτῷ.

CAP. LXIX. αἰπόφιλον, ὀπόφυλλον μετὰ] Rectiùs fortaſſe, πλφὶν σὺν μετὰ, &c. aut ὀπόφυλλον accipiendum pro laſerpitij ſemine, quod etiam φύλλον iam antè monuimus ſimpliciter nõminari ab Hippocrate, teſte Gal. in Gloſſ. quia lamina ſit. Inferiùs verò, καὶ τὰ, κατβάλλει δ' ὑπτιον, rectiùs legas, κατὸς λαὸ δ' ὑπτιον. Itidémque ad capitis calcem, pro αἰμαλλάζουσι, malim, αἰσκυλάζουσι.

CAP. LXXXVII. κώδιον, β'] Doſis hæc, ceu nimia mihi non parum ſuſpecta eſt.

CAP. LXXXVIII. κενὰ δ' ἔμετον] fortè, κενοῦσι δὲ, &c. De vomitum cientibus hîc nouum caput fecit Moibanus, id quod vti Geſnero, ita & mihi improbatur: quãuis & ex iis quæ ſequuntur remediis nonnulla vomitum prouocant, quem in anginis interdum eſſe vtilem rectè monet Aëtius.

CAP. XCII. ἔχει δὲ] Moibanus, αἰτιολογίαν δὲ reponit. At malim ego, paucioribus immutatis literis, βούλεται reſtituere.

CAP. XCVI. καὶ ὑπὸπτιον] Malim, ὑπόπτιον, vti etiam legendum cenſuimus, lib. 4. de mat. med. cap. 136. de adianto.

CAP. XCVIII. πρὸς ὕδρας] Aëtius, πρὸς ὕπνου πλῆθος γίνεται μετὰ μέτρου. Pro eo verò quod ſequitur, μᾶλλον χρεία τὸ μετ' ἐλαίου, rectiùs legas, μετὰ χαίνου ἢ βαλανίνου ἐλαίου. Sed & pro eo quod habetur, δι' ὅλας νυκτὸς, Plinius idem commemorans remedium, *una nocte*, reddit: quod ipſum & Paulus &

Aëtius innuere videntur.

CAP. XCIX. καὶ ἀκακίας χύλισμα.] Moibanus hîc redundare nonnulla existimat. Ego verò coniicio potiùs ita legendum, ἀκακίας χύλισμα ἢ ἀπὸ ἀκακίαν ἢ φύλλων τῆς ἀκακίης, ἢ ἀπὸ τῆ πατέρου αὐτῆς ἀπόμαγμα χυλὸς, &c. Nam & hæc duo succi Acaciæ genera memorantur apud Dioſc. lib. 1. de mat. med. cap. 133.

μυρτίνῳ σὺν οἴνῳ μέλιτι.] Fortè vinum myrtinum intelligit Dioſcorides, quod è baccis in eo decoctis parabatur, vti videre eſt apud eundem, lib. 5. de mat. med. cap. 36.

κυπείρου ῥίζαι.] Moibanus, κυπέρου, reſtituit: attamen malim, κραπάρους, quoniam capparis radices ἀποξῦσαι τὴν περιοῦσαν μαλάσσεσθαι, ad denigrandos capillos, vſurpari à Medicis eſt in confeſſo.

τῆς ῥίζης ἀφεψήσεως.] Malim, ἀφεψήσεις, καταπλασθεῖς, ſcilicet φλοιός: itémque pro, ἐξηραμένης ζύμωσις, ἐξηραμένος ζύμωσος, ſeu potiùs, ἐξαμεζύμωσος.

CAP. CIII. ἄχρις ἂν ἐξιδρώσωσι.] Moib. quouſque exudet. Scilicet illi ἐξιδρώσωσι, vel ἐξιδρώσωσιν legere viſum eſt. Et certè quidem de eodem ad abolendos pilos remedio agens Dioſcor. lib. 4. cap. 189. illicò pòſt addit, cutem vbi exuduerit abſtergendam, deindéque recentem dryopteris imponendam. At huic loco, meo quidem iudicio, aptiùs conuenientiúſque fuerit, ſi legerimus, ἐξεκνίσωσιν. Eſt enim ἐξεκνισμὸς ſeu ἐξεκνισμὸς Heſychio, ἡ περὶ τὰς δερμάτων. Siquidem ἰούλους, addit ille, ῥίζαι περὶ τὴν ὀφρύν, hoc eſt, *pilorum radicem, aut quod è pilis extra cutem eminet*, ſignificat. Eſt etiam ipſi Suidæ, ἰούλος, ὁ τὸ πρῶτον ἐκφυόμενος τῷ σώματι, id eſt, *prima lanugo*, aut, *qui primi efflorescunt exoriuntúrque pili*.

πέλινον ἄλδρον.] μύρον potiùs, quàm ἄλδρον, hîc legendum ſatis indicat quod ſequitur, ῥόδινον ſine adiuncto: adde quòd vnguentum telinum, ſeu quod è fœnogræco paratur, ſcribit idem Author, 1. de mat. med. cap. 57. εἰς ἐπιθύματα μύρων ὀσμὴ, hoc eſt, *medicamentis ad ſuauitatem odorem inducendum immiſceri*.

CAP. CXIII. σφαιλίῳ ἰρίνῳ.] *Irino vnguento reſtincta*, vertit Moibanus. Sed rectiùs legas, σφαιλίῳ οἴνῳ ſimpliciter, aut, σεσηψῷ ἐλαίῳ, hoc eſt, *iuuo odorato*. Sic Paulus lib. 3. cap. 36. ad hircoſa vitia alarum plumbaginem vſit, vinóque odorato reſtinguit. Adde quòd terra Chia vſta vnguento irino iniecto incenderetur potiùs, quàm reſtingueretur. Neque tamen illud, ἰρίνῳ, omittendum cenſeo: interiicienda modò diſtinctio. Nam & ipſum per ſe irinum vnguentum quidni, vt ozænarum grauiſcentiam, teſte Dioſc. 1. de ma. med. cap. 66. ita etiam hircoſum alarum fœtorem emendet?

CAP. CXVII. ἀλείφειν ἄλδρον.] Rectiùs fortaſſe legas, λείειν μύρον, aut, ἀλείφειν μύρον. Nam & Dioſcor. lib. 1. de mat. med. cap. 162. de ſuſino ſeu liliaceo vnguento, ſic habet: μύρα λιπαίνει τὸ τραχὺ μαλάσσει δὲ ὑπαγόμενα καὶ, id eſt, *vnctiones quamprimùm emendat & reliquæ cutis anomalos efficit*. Sed & Orib. 3. ad Eunap. ad finem cap. 36. ſcribit, *Vnctiones colores ſtatim facere oleum liliaceum tamen minùs immutat*.

CAP. CXVIII. ἀλφοὺς δὲ λεύκας καὶ λεύκης.] Sunt qui ἀλφὸν λεύκην & ἄλδρον pro eodem cuius vitio accipiunt: ſed hîc rectè manifeſtò diſtinguuntur. Siquidem ἀλφὸς λεύκη, ſeu vitiligo alba, ἀλφὸς ſimpliciter Celſo vulgóque Medicorum plerunque dicta, in cute potiſſimùm hæret: & λεύκη præterquàm quòd albida magis eſt, altiùs etiam deſcendit, carnémque ipſam occupat. Sed de his vide Gal. 3. de cauſis ſympt. & Celſum, lib. 5. cap. vlt.

CAP. CXXIIII. πάλαισα πτισάνῃ.] Sic legit Moibanus. Malim tamen, πτισανόμελι, vel, πτισανόμελι. Nam & potu marinam aquam conferre pruritui, vel ipſe teſtatur Dioſc. lib. de ma. med. v. cap. 19. At potu non eſt dubium quin, vti ſalſamenta omnia cæteráque quæ prauì ſunt ſuccì, pruritum excitet, nedum tollat: niſi fortè per accidens, dum, qua pollet vi cathartica, pruritum gignentes humores expurgat.

CAP. CXXX. ἰξὸς σὺν κονίᾳ.] Κονία inter alia ἄσβεστον ſeu calcem ſignificat. Ideò verò calcem hoc loco potiùs, quàm lixiuium aut cinerem lixiuium vertere placuit, vti & Moibano, quòd & ipſe Dioſc. lib. 3. de ma. med. cap. 103. viſcum ſcribit vngues ſcabros efficaciùs auferre, addita calce: μᾶλλον ἀφίλακτον, inquit ille.

CAP. CXXXII. καλὸν ἰσχνύοντα.] Contrà *erigeronta* ſcribit Plinius, lib. 26. cap. vlt. *ex paſſo mammas uberiores facere*. Moibanus pro, ἰσχνύοντα, reponit, κρύνιον, hoc eſt, *cicutam*: & reuerà quidem in cicutæ genere, quàm & ipſe Autor, lib. 3. de mat. med. cap. 79. aſſerit in virginibus mammarum incrementum inhibere, ibidem Creticæ præfertur. Cicutam portò ἄγριον quidem & ἀγρόμορον nonnullis σιμωνύμους dici reperio inter notha Dioſc. at ἡμερόμορον nuſquam. Verùm quia proximè ſequenti capite etiam κωνείου, hoc eſt, *cicutæ*, fit mentio, cui eadem vis tribuitur, quæ modò citato cap. lib. 3. de mat. med. neceſſe fuerit, aut caput hoc tanquam ſuperuacaneum παρέλκειν, adeóque vna litura expungi, aut non de cicuta, ſed de altera quapiam herba fieri hoc loco mentionem. Ea verò quænam qualiſve ſit, mihi adhuc incompertum eſt: peritioribus aliis coniectandum relinquo.

CAP. CXXXVI. ἄλδρον κυάμου.] Aëtius, aut certè ipſius Interpres, Tetrab. 4. ſer. 4. cap. 35. legiſſe videtur, ἄλδρον κυμίνου, aut etiam, κύμινον ſimpliciter: rurſúmque, pro eo quod habetur, κυδώνια ἐφθὰ, κυδωνίοις ἐφθοῖς, legiſſe comperitur. Attamen Oribaſius, 4. ad Eunap. cap. 82. ab hoc noſtro contextu nihil euariat.

ὠφελεῖ δὲ καὶ πεπεμμένα.] Poſt commemorata alia ad lactis coagulationem auxilia, tale quid ſpecialiter de apio refert Aëtius, loco modò citato: Moibanus redundare hanc poſtremam periodum exiſtimat, vt qui vix vllum inter χαμαιπίτυας & πετροσελινίδας μαδοὺς diſcrimen agnoſcat. Ego verò hanc ipſam periodum ad proximè ſequens caput potiùs pertinere iudico, quaſi hoc ſit illius initium: neque dubito quin deglutita cera æquè ad coagulationis curationem valeat, atque ad ipſius ἀποφύλαξιν. Cùm enim, ex ſententia Galeni, circa principium lib. 4. de ſanit. tu. eadem ſit ratio mali quod imminet arcendi, & eius quod iam inualit depellendi, conſentaneum videtur, vt vno & eodem remedio lactis coagulatio & præcaueri & profligari poſſit. Cæterum quæ & hoc capite & proximè ſequenti continentur ſi quis vnico capite complecteretur, rectè, nec ld abs re, factúrus videbitur.

CAP. CXL. χυμὸς ἐκ τῶν σε.] Hæc è cap. 35. cui

quidem minùs aptè congruebant, in hunc locum, ceu commodiorem, transferre visum est.

CAP. CLX. ἄχρις ἂν πεπανθῶσιν.] Ista lectio tolerari potest, ἄχρις αὖ πεπανθῶσιν, *dum maturatæ fuerint*, nempe ozænæ. Tùm enim vlcera maturata dicuntur, cùm ad pus saniémque perducta sunt. Alioqui maluissem hoc loco legere, ἕως apud Gal. 3. κζ. ἰάσεως, cùm de ozæna & polypis agit, ἄχρις ἂν ὑπὸ σκληθύνας, quasi continuanda sit illitio è Polyidæ trochiscis, qui σφεκτὸς nomine designantur, *donec ozænas persanauerit*: aut, ἄχρις οὗ ἐφηλώδεις ὑπόπτυον, *donec vlcerum crustæ exciderint*.

CAP. CLXIII. ἔστι δὲ ὡς φίλυκος.] Moibanus pro his restituit, ἔστι δὲ ὡς ἡ φίλυκα, quoniam Dioscorides, lib. 1. de mat. med. cap. 111. vlmi non tantùm corticem, sed & folia in eundem vsum commendat. Sed hîc ego nihil immutãdum censeo. Nam vti citato loco dixerat Autor, vlmi corticem vulnera egregiè glutinare fasciæ loco circumuolutum, quia sit lori modo flexilis: ita hoc loco, eundem voluisse iudico vulneribus superilligari fasciæ instar, quia sint cortici vlmi tenues tunicæ, ceu etiam tiliæ, aut potiùs quia sint illi cortici tunicæ seu membranæ instar philyrarum. Philyræ enim seu philuræ etiam dicuntur tenuissimæ tunicæ, quæ inter tiliæ arboris corticem & lignum reperiuntur, quæque, quia facilè instar fasciarum obuoluuntur, pro fasciis vsurpari possunt. Sic nanque Plin. lib. 16. cap. 14. *Mirum tiliæ esse inter corticem & lignum tenues tunicas multiplici membrana, è quibus uincula tiliæ uocantur: tenuissimæ earum philyræ, coronarum lemniscis celebres, antiquo rumque honore.* Porrò & ab harum similitudine, aliarum arborum ac etiamnum papyri membranæ, philyræ seu philuræ dicuntur.

CAP. CLXV. ἢ παρὰ τὸν ὁμοίως.] Moibanus emendat, ἢ παρόμοιον: sed ego malim, ἢ παρὰ τὸν ὁμοίως, scilicet ῥίζα. Nam & narcisi radicem potissimùm ad glutinanda vulnera commendat Dioscor. 4. de mat. med.

CAP. CLXVI. λευκάνθης ῥίζα.] Moibanus restituendum censet, λευκοκάνθης ῥίζα, hoc est, *leucacanthæ radix*: maximè cùm leucacantha eximiè ficcet ac remisse calfaciat, adeóque extrahendis ossibus infractis apta esse possit. Maluissem, ὀξυκάνθης ῥίζα, id est, *acuæ spinæ radix*, quoniam ipsum quoque restatur, lib. 1. de mat. med. ca. 122. infixa corpori spicula & aculeos extrahere. Sed quoniam Plinius, lib. 24. cap. 12. scribit, *chalcanthum ossa fracta extrahere cum semine hyoscyami*, facilius adducor vt credam, hîc quoque legendum, χαλκάνθου σὺν ὑοσκυάμου σπέρματι.

CAP. CLXXVIII. ῥίζα κυκλαμίνου, &c.] Lego, χυκλαμίνου ῥίζα ἐγχυλώσασα, (seu ἐγκεκλασθεῖσα,) κλάσει σὺν κηρῷ αὐτὸ ἀναξηράνασα, hoc est, *cyclaminis radix, cui incisuræ oleum cum cera inuoluta sit*. Sic esse legendum constat ex Dioscor. de mat. med. lib. 2. cap. 194. vbi de cyclamini radice sic habetur, quanquam ibidem id remedium non ad ambusta, sed ad pterniones commendatur: κυκλαμῖνος ῥίζα ἐν ἡμιπόδιον τῷ ἐλαίῳ κεκαὶ ἐπὶ τὸ ἥμισυ κατάξασα· ἐγχεῖται μυρσίνης ἢ ἐλαίου κύαθοι τρεῖς· κηροῦ τοσοῦτον ὅλκιον, &c. quæ sic vertimus: *Ipsa quoque cyclaminis radix excauata oleo impleatur, & cineri feruenti imponatur, addito myrtidum aut æ Tyrrhenicæ momento.* Porrò ex illo ipso loco hunc quidem ceu mutilum restituendum esse monuit Moibanus: at quo modo esset restituendus, haudquaquam expressit.

CAP. CLXXIX. σκαμμόνιον ῥίζες] Malim, σκαμμόνιον ῥίζες ἀφέλκυσμα, quia mori radix nusquam, quod sciam, ad pernliones commendatur: at cyclaminis radix tum à Dioscoride, loco modò citato, tum ab Aetio, iiij. Tetrab. ser. 2. cap. 73. ad pernliones sanandos expetitur: fuit verò facilis librarij lapsus.

CAP. CLXXXI. μύρσινον] Hanc periodũ ita legendam existimo: σὺν κηρῷ μετ' ἐλαίου μυρσίνου, λέαν: alioqui nullus constabit sensus.

CAP. CXCIII. σὺν πολίῳ ὀπὸ δρυός.] Moibanus, σὺν πολῷ, legendum suspicatur: Gesnerus non multò melius, σὺν κηρίῳ. id est, *cum cerea candela*, nisi fortè κηρῷ, hoc est, σταῖ, ibidem legẽdum est. At ego, σὺν ἐρίῳ, potiùs legẽdum esse crediderim, hoc est, *cum lana*, ita vt cinis ille foliorum hederaceorum in oleo tritus lana aut vellere excipiatur, anóque indatur.

CAP. CCI. μυρίκινος φύλλα.] Vix alibi, quod sciam, folia myricæ ad emarginandas gangrænas vsurpantur: at myrti folia in eum vsum commemorantur à Paulo, lib. 4. cap. 19. quo loco inter alia gangrænæ remedia ex Oribasio recensẽt, μυρσινόφυλλα ἐν οἴνῳ ἕφθα λέαν μετὰ μέλιτος, hoc est, *myrti folia in uino cocta trita æque cum melle*. Iccircò & hoc loco αὐτὰ πεπυρωμένα, μυρίνης, reponendum iudicaui.

CAP. CCX. αἱ ἕλκων κακωθέντα.] Fateor tum à Dioscoride, tum & à Galeno vim Anthyllidi tribui glutinandorum sanandorúmque vulnerũ, adeóque sistendæ etiam hæmorrhagiæ illam nõ malè accõmodari posse. Sed quæ loca citat Moibanus ex Paulo & Aëtio, non satisfaciunt. Nam vtrobique, in Aldinis saltem eorem Autorum exemplaribus, αἱ ἕλκεσι potiùs, quàm αἱ ἕλκων legi reperio, nempe apud Paulum, lib. 4. cap. 53. & apud Aëtium, tetr. 2. serm. 2. cap. 94. Ergo nil vetat, quominùs quę hîc dicũtur, de arendinis propẽdẽre coma seu panicula interpretemur, & hãc lectionẽ, αἱ ἕλκων κακωθέντα, retineamus: nisi malumus simul & semel pro iis vocibus, αἱ ἕλκεσι κακώσαι, reponere. At fortassẽ verò similius est, id quod & ipse suspicatur Gesnerus, αἱ ἕλκεσι nomẽ hîc à Dioscoride accipi pro phlei seu flœbes flore, quoniam & apud Theophr. αἱ ἕλκεσι simpliciter & sine addito, florem eum significat. Nostram hanc confirmant sententiam Dioscorides & Plinius, dum phleõ seu flœben (eiusdem enim sunt plantæ nomina) hæmorrhagiæ mederi scripto prodidẽre.

ἢ ὑοσκύαμος λελυκώς.] Rectius, ἢ ὑοσκύαμος λελυκώς, vt is sit sensus, quem ego expressi. Sic & oui candidum ad sanguinis profluuia gypso admiscer Oribasius. 3. ad Eunap. cap. 36. & 7. ad Eustathium, c. 30. Item: Aëtius, 4. Tetr. ser. 2. cap. 51. sed illi præterea desiderant tritici pollinem, qualis molendinorum parietibus adhærescit.

καὶ πᾶν ὁ βαλάνιον.] Haud dubiè tota hæc periodus obscura quidem est: attamen partim ab Aëtio, partim etiam ab ipso Paulo illustrari posse videtur. Ille enim, tetr. 2. ser. 2. cap. 94. inter remedia ad hæmorragiam è naribus, κέλευε δέ, inquit, καὶ θερμὸν ὕδωρ κατὰ τὰ ἄκρα βοᾶσθαι, inquam, *est & aures diu calfacere*: atque hîc quoque forassis αὐτὰ πᾶν, ἐξαπλωσάμενα, legẽdum, ἐμπεφυσημένα. Hîc verò, lib. 2. cap. 58. de sistendo agens sanguinis profluuio,

quod febribus interdum ſuperuenit, δοκεῖ δέ, inquit, καὶ τὴς παιδὸς ἡ ὄψις ἰδίως ὑπάρχειν πεῖσαι ἡμᾶς ἀιμορροίας. *Creditur & præputij deligatio peculiariter ſanguinis profluuia cohibere.* Sed & ſecũdum hac ipſa periodo propoſitum remedium, etſi deprauatum: ita eſt, vt quantumuis oculatiſſimus Geſnerus ſenſum nullũ elicere potuerit, illud ipſum eſſe coniicio, quod ego recidi. Pro his enim, καὶ τῷ ἐν ὄξει καὶ ἀκαθάρτῳ αὐτοῦ, legendum ſuſpicor, ᾧ τὸ ἐν τῷ ἰνίῳ σκωλῆκα αὐτοῦ: vel, quod magis placet, quia τὸ σκωλῆκα, αὖθ. τὸ, σκώληξ, ἀφοδεύσει, nuſquam alibi, quod ſciam, reperitur, σκωλήκων αὐτῶν, aut καὶ τῷ ἰνίῳ σκωλῆκα φοβεῖται ὠφελεῖ. Porrò & huius remedij meminit Aëtius, loco modò citato, vbi, καὶ σκώληκα, inquit, τῷ ἰνίῳ φοβεῖται μετ' ἀφυμήπους, hoc eſt, *& ocyſſimè euacuationem adhibeto cum ſcarificatione.*

CAP. CCXIII. κατοχὴ καὶ οὐκ ἐᾷ ὑποφαίνεσθαι] Moibanus: *eas cohibet nec ſinit euerti*, ſuſpicatúrq; mendum aliquod ſubeſſe. Nos verò, *eas cohibet nec ſinit inuerti*, nihilque immutandum cenſemus. Siquidem illud ceu ratum certúmque ponimus, quæcunque hæmorrhoidas prouocant, eaſdem ſimul & ſemel extrahere atque euertere: alioqui & nos αὐτὰ τὰ, κατίχειν, lubenter ὑπορέοντα repoſuiſſemus. At remedia quæ hoc loco proponuntur, ex mente Dioſcoridis, præterquàm quòd illas extrahunt euertúntque, ſimul & ſemel cohibent ne introrſum reuertantur. Ita porrò ſic intelligenda ſatis ſupérque patet ex Aëtio, 4. Tetr. ſer. 2. cap. 6. qui quidem cùm duplicem eo loco tradat hæmorrhoidum curationem, nempe tum eam quę manus opera & auxilio, tum & eam quæ medicamentis inſtituitur, neutram rectè commodéque perfici poſſe ſimul etiam admonet, quin priùs ſedes ac ipſæ quoque hæmorrhoides extrahantur euertántúrve, euerſæque cohibeantur, vt ne ſtatim inuertátur ſeu introrſum vertantur. Hoc verò præſtant ὑπορρέοντα dicta medicamenta: quo in numero cyclamini ſuccum & alia id genus eo ipſo loco recenſet, quorum pleraque proculdubio ex 9. Galen. de comp. med. κῆ κά. cap. 7. deprompſit.

CAP. CCXXVIII. φασὶ δὲ οἱ περὶ τοὺς ἀδοντοπέλους] Iſta prætermiſit Moibanus, quoniam, vti faretur, quid ſibi vellent diuinare haud potuit. Ego probabili cõiectura ductus, quæ in hac periodo corrupta & depraua ta videbantur ita reſtituí, vt αὐτὰ τὰ, λῆρον ῥάδου ἢ τὰς ἐπαλαστὰς, ἢ γνου ῥάδου ἢ τὰς κρόκας ἐμπλάσσειν, adeóque, niſi fallor, mentem Autoris ſum aſſecutus. Enimuerò de Vitice & ipſe Dioſcorides 1. de mat. med. cap. 135. ſcribit in hũc modum: δοκεῖ δὲ καὶ κεφαλαιῶδες εἶναι οἱ ἀδοντοπέλους φάσκοντες εἶναι ῥάδδον κατὰς φλοιὸν χλόην κεφαλῆς. quod nos ita vertimus: *Creditur & multis mirabiles interuentiones arcere, ſi eam quator, dum iter facit, manu teneat.* Quin & Plinius lib. 24. ca. 9. *Virgam* (agni inquit) *quæ in manu habeant aut cinctu, negantur intertrigonem ſentire.* De artemiſia verò etiam inter notha Dioſcoridis hęc reperiuntur. ἀρτεμισίαν τινὲς βοτρύδιον ὄνας ἔχειν ἐν ὁδῷ, λύειν τὸν κάματον, quę quidẽ Apuleius, cap. x. ita vertit: *Herbam artemiſiam monoclonon ſi quis iter facturus ſecum in manu portauerit, non ſentiet itineris laborem.* Sed & Plinius, lib. 26. cap. 15. *Artemiſiam*, inquit, *& de liſſpbacon alligatus quis habeat uiator, negatur laſſitudinem ſentire.* Laſſitudinem porrò non tantùm ex attritu neruoſarũ partium, ſed etiam ex membrorum intertrigine & attritu calceamentorum in imeribus oriri, neminem eſſe credo, qui non aliquando ſit expertus.

CAP. CCXXXVII. ῥάδδος σωτὴς φλοιοῦ] Plinius itidem, lib. 24. cap. 9. de Sparto agens, quod genitta ſit nécne dubitat: *Rami*, inquit, *ſimiliter cum fronde in aceto macerati ſuccum dant iſchiadicis utilem, cyathi unius potu*, &c. At Dioſc. lib. 4. de mamed. cap. 158. ramos ſeu virgas non quidem aceto, ſed aqua macerat: præterea verò foliorum frondiſve nullam facit mentionem: quippe qui eodem capite Sparto ῥάδδους tribuiſſet ἀφύλους, hoc eſt, *virgas ſine foliis.*

CAP. CCXL. ἄλυρον ἐμέτου] Malim, ἐμῆτον, aut, legendum: πίνειν καὶ κεφάλινον ἄλυρον, ἐμῆσαι, &c. Sic inferiùs, pro, κολοκυν θίδος ἴσα, legendum videtur, κολοκυν θὶς, ἴσα, aut ſubintelligendum καταπότια, ita vt quemadmodum ſiſymbrij, ita & colocynthidis ſemen hic recipiatur.

ναρδηνομοὺς ἡκριτόδους] Moibanus ſuſpicatur legendum, σινηπεμοὺς. Sed ſinapiſmi iam eſt facta mentio, proximè præcedenti capite. Ego ναρδηνομοῦ vocem libenter retineo. Eſt autem ναρδηνομὶς, ὕπτιος ἡ ἰλὶς ſeu percuſſio, quam πῆξ ἀδέφαγος ἐκ παλλακῆς, hoc eſt, *mala ſpirorum mangonibus*, vſitatam refert Gal. 14. Meth. cap. 16. quoties gracilem extenuatámve partem αὐαγκάζεσθαι & priſtino ſtatui reſtituere nitebantur. Ita verò dicta huic Autori videtur, quia peream ναῦσμα, hoc eſt *ferulæ* certo quodam modo partibus extenuatis incutiebantur.

ἐμῆσθαι, ἢ φοβεῖται] Vel legendum, ἐμῆσθαι φοβεῖ ἤμων, vt ſit idem cum eo quod alibi legitur apud Dioſcor. ἄχρις ἡμίσους, ἀσθᾶ, inquã, *ad dimidias*: vel legendum, ἐμῆσθαι φοβεῖ ἴσον, vti etiam ſuſpicatur Moibanus, ita vt ſubaudiamus, μοῖραν. Hinc porrò conſtat mangonum dropacem alium fuiſſe à Medicorum dropace: ille enim, vt ex hoc ipſo loco videre eſt, picis tam liquidæ quàm aridæ paribus conſtabat portionibus: hic verò etiam ſimpliciſſimus, vt magis minúſve compoſitos omittam, pice arida oleo pauciſſimo liquata, vti patet ex Aëtio, Tetrab. 1. ſer. 3. cap. 180. Cæterùm ſub finem capitis dictiones illæ, ὕπτια δὲ φύλλα καὶ, proculdubiò redundant, adeóque videntur expungendæ, vel pro iis reſtituendum, καὶ ὡς σκιᾷ, quaſi, vt exiccentur hi trochiſci, in vmbra reponi debeant, vti etiam diſertis verbis admonet Aëtius, 3. Tetr. ſer. 4. cap. 4.

CAP. CCXLII. ἔρει δ'] Iſta cùm nihil ſignificent, legendum haud dubiè ἔρυθρὰ δ', &c. Hoc porrò capite iſchiadicos vrendi varios modos ſatis anxiè & obſcurè proſequitur Autor, qui tamen tum ex lib. de mat. med. 2. cap. 98. tum ab Aëtio ex Anthyllo 3. Tetr. ſer. 4. cap. 3. tum etiam à Cælio Aureliano v. Chron. cap. 1. vtcunque illuſtrãtur. Nos hodie ſiue ſuperficie tenus, ſiue alriùs locum quempiam actu adurere placet, ignita ferramenta, ceu longè efficaciora promptioráque, neque ita crudeliter egros excarnificantia, præferimus.

IN LIBRVM II.

CAP. III. κῆ. πλὴ ἐμφύσεται σθῆναι.] Pro eodem habet Paulus, lib. 3. cap. 37. ἐν τοῖς ὑστέροις. Vertunt Interpretes, *in acceſſionibus*. Malim ego, *cùm intenditur affectus*. Intenditur verò augeturq; quando non tantùm ventriculus aut os ipſius, ſed & inteſtina inflantur, malúmque ipſum ita

cerebro communicatur, vt mens etiam ipſa de ſuo ſtatu dimoueatur.

CAP. IX. *καὶ ἀλφίτων ἀλφίτα*] fortè, *ὄπτα ἀλφίτα*, *inſperſa*, vti & cap. 3. lib. v. de mat. med. vbi de vinaceis ſic legitur: *προσχύσας ὀλίγα καὶ αὐτὰ ἀλφίτου ὄπτα καὶ ἄλφιτα λεῖα, μάμμης, ἀνανίτου ἑλαίου, καὶ κολλικασίου, ὀλίγου τῶν τῆς σίκυος ἀφανῶν ὠφίων.* quæ ſic vertit Plin. lib. 23. cap. 1. *Nucleo earum poſt tritique, ſtomacho nules ſunt: inſpergitur farinæ earum polentæ modo potioni dyſenteriæ & cœliacis, & diſſolutis ſtomacho.*

CAP. X. *ἐμβρέχει δὲ αὐτὴν*] hoc capitulum, quod duodecimum legebatur, placuit cum decimo coniungere: quippe quod ab eo non niſi librarij culpa diſiunctum videbatur. Sed & illum pleraque alia perperàm ſimiliter diſiunxiſſe, aut etiam tranſpoſuiſſe conſtat. Cæterùm pro *μᾶν γὰρ*, lubentius legerem, *καὶ γὰρ ἀφέψημα*; alioqui fomentum fuerit ſiccum, non item irrigatio ſeu perfuſio, quam verbum illud, *ἐμβρέχει*, haudquaquam dubiè deſignat.

CAP. XIII. *τὰ ἀπὸ τῆς λεύκης*] Lego, *ἀκανθίνης λεύκης ῥίζα*, hoc eſt, *ſpinæ albæ radix*. Nam & ipſe Dioſcor. 3. de mat. med. c. 14. ſpinæ albæ radicem potam ſtomachicis conferre prodidit. Moibanus *κεῖνα ἀπὸ τῆς λεύκης*, &c. legit, hoc eſt, *iuncti odorati flos, populi albæ radix*, &c. Suam coniecturam ex eo confirmat, quòd ſcripſerit Autor, 1. de mat. med. cap. 16. iuncum odoratum vim habere inflationes diſcutiendi, ac florem ipſum in potiones adhibitum vtilem eſſe ad oris ventriculi affectus. Sed hoc quantumuis ita ſit, ad quid, quæſo, illa populi albæ radix, quam quidem nuſquàm, quòd ſciam, auditum eſt à Medicis propinari ſolitam? Etſi fateor ipſius arboris corticem ac ipſa quoque folia dari poſſe potui, ad lentorum viſciditatumque humorum abſterſionem, qui obſtructiones faciunt.

ὑπὸ στομαχικῶν ἀκούσαι] Contrà, lib. 3. de materia med. cap. 1. ſtomachicis quidem agaricum commanducatum deuoratúmque conferre prodidit: ſed ea tamen conditione addita, vt nullus deinde liquor ſuperbibatur. Sunt enim hæc illo loco Authoris de agarico verba, quæ etiam hoc libro paucis immutatis, proximè ſequenti capite repetuntur: *συμφέρειν δὲ καὶ δυσεντερικοῖς καὶ κατάπτυσιν ἔχουσι, μηδένος ὑγροῦ ὕστερον πρόσω πιόντος.*

CAP. XVIII. *ῥόδινον οὖν ὕδωρ*] Malim ex Aëtio, Tetr. 2. ſer. 1. cap. 118. *ῥόδινον οὖν μᾶλλον, ἢ καθ' ἑαυτὸ*, hoc eſt, *roſaceum cum melle, aut etiam per ſe.*

CAP. XXI. *καὶ ἐν μὲ ἐχέτω*, &c.] Moibanus, *ἐχέτω*, legit, & ſequentes duas voces redundare putat. Malim equidem, *καὶ οὐ μὲν ἐχρῶτο σφόδρα ἀλαπρὸς λίτρῳ, καὶ ἱερικῷ πολλ.* vel, *καὶ ἵνα μὴ ἐχρῶτο σφόδρα ἀλαπρὸς ὄντι λίτρῳ καὶ ἱερικῷ πολλ.* Equidem ſi verbum verbo non reddidi, attamen Autoris mentem expreſsiſſe mihi videor.

CAP. XXV. *μυρεψικὰ δὲ πάντα*] Quanuis laſſitudines, *κῶφοι*, ſudores *ἄβρωστοι*, & affectio cardiaca, ſymptomata ſunt, quorum alia febres antecedunt, alia eaſdem comitantur aut ſubſequuntur, attamen locis cõmodioribus reponi poterant.

Κάμμανιτικὸς λίτρος] Moibanus Comanicum lapidem, ni fallor, à Comania regione Aſiæ, in qua fortaſſe is reperitur, ſic dictum, vnum & eundem eſſe cum Gagate ſuſpicatur. Neque dubito quin, cùm lapis is è bitumine liquido nigro gignatur, vbicunque bitumen eiuſmodi reperitur, ipſe etiam reperiri poſſit. Hinc que adeò præter illa cognomina & alia fortitus eſt, vti Samothracij ab Inſula Samothrace, Thracij à fluuio Thracio Ponto dicto, itémq; Obſidiani ab Obſidio, qui primus in Æthiopia eum inuenisſe fertur. Vtve fit, Gagatem lapidem acopis miſceri Dioſcorides ſcripto prodidit, lib. v. de mat. medic. cap. 146.

CAP. XXXI. *καυκαλίδος ῥίζα μαλ.*] Malim, *καυκαλίας*. Nam de Caucalide tale nihil proditur à Dioſcoride & Galeno, in ſimplicibus. Sed de Cacalia ſeu Cancano ſic Dioſcor. lib. 4. de mat. med. cap. 123. *Radix in vino macerata, aduersus anthrax & delicta commanducata auxiliatur per ſe, ſtillis & aurium ſcabritiis medetur.* Eadem totidem verbis à Gal. 7. ſimp. item que ab Aëtio repetuntur.

καρωτὰ δὲ σπερμάτων] Moibanus pro voce, *καρωτὰ*, *καρκίνα*, hoc eſt, *cancri*, vel *κάρυα*, hoc eſt, *nuces*, reponendum cenſuit. Ego *καρυωτὰν* vocem retineo. Nam & Dioſcor. lib. 1. de mat. med. cap. de Palma 148. *Caryotæ ſeu caryotides*, inquit, *ſi commanducentur, ſtomachum aſperitate medentur.*

ἔξω τοῦ σπόνγου τῆς λαγῶς] Legendum, *ὄντος*, *ἀπὸ τῆς*, *ὄντος ἔσω*, hoc eſt, *cum intenditur augeturque ſuffitus, vrgente tuſſi.* Sic legimus apud Paulum, lib. 3. cap. 37. dum de ventriculi inflatione agit, *ὅταν ὄντως πνεῦμα*, quod minùs rectè interpretes verterũt, *in acceſſionibus*, vti iam antè monuimus.

CAP. XXXV. *ἀγκιλίου ῥ. α'*] *ἀγκιλωτὸν*, legiſſe videtur Moibanus. Sed & de agallochi radice Dioſc. 1. de mat. med. cap. 21. *In quos lateris dolor exortus eſt bibita ex aqua opitulatur.*

CAP. XLVII. *Ηεμικαλάδος*] fortè, *Ηεμικαλάνδος*, aut, *Ηεμικαλαπὲς*, aut etiam *Ηεμικαλίας*, vti cap. 33. lib. 4. de mat. med.

ἐλάτης μαρψάπτος] Ad differentiam abietis, quæ eſt in arborum genere, Palmæ inuolucrum, quod alio nomine *ἀπὸ* dicitur, hoc loco *ἐλάτη μαρψάπτος* cognominatur, quòd vnguentarij eo ad vnguentorum ſpiſſamenta vterentur, vti ſcripſit idem Dioſc. lib. 1. de mat. med. cap. 150. nos *elatem unguentariam* vertimus.

ἰρὶς μετ' οἴνου] Malim, *κυρὸς μετ' οἴνου*, *cera cum vino*, aut, *κονὶς μετ' οἴνου*, *galla cum vino*. Si quidè Ceram in forbitiones addi dyſentericis ſcribit Dioſcorides, lib. 2. de mat. med. cap. 105. Gallas verò, lib. 1. c. 146. dyſentericis etiã ex aqua aut vino bibitas conuenire. Nam quòd ad iſidem ſpectat, mihi ſaltem noſtrâs, atque ac doctiſſ. Geſnero, in dyſenteriis curandis ſuſpecta eſt. Florentia verò, quatenus, vel ipſo Gal. teſte variis in locis, vlcera citra morſum abſtergit, exiccat & carne expleti, non omnino ſpernenda videtur.

CAP. XLIX. *ὀρίγανον φύλλα ἑξῆς*] Hoc loco videtur Autor plantaginem ex oleo & aceto coctam deſiderare. Sed quando bis hoc eodem capite remedium idem è plantagine repetitur, his verbis, *ὁσον γλυκανοῦ ὁμοίως*, vel *καὶ γλυκ.* ea verba dicendum eſt, vel plantaginem aliter paratam expeti. Et certè quidem priore loco videtur Autor eam coctam ſumi velle cum oleo & aceto: poſteriore verò, cum aceto tantùm. At lib. 2. de mat. med. c. 153. cum ſale & aceto ſumptam dyſentericis & cœliacis ſubuenire tradidit: niſi fortè eo loco *αὐτὴ τὴ μὲν ἁλὶ καὶ ὄξει*, legendum, *μὲν ἁλίσας*, vti ego ſuſpicor, hoc eſt, *cum oleo*.

καὶ οὕτω δὲ ὑπερπλύνει] Facilè crediderim cum

doctiſſ. Geſnero legendum hoc loco, ὀπτᾶσθαι, quippe cùm galla trita rectiùs vino inſpergatur, quàm illinatur. Quin & I. de mat. med. cap. 146. de Galla, vbi legitur: ὀφελοῦσα δὲ καὶ καυλακωθεῖσα καὶ διαντηθεῖσα ὀπτᾶσθαι οἴνῳ καὶ ὕδατι λείᾳ, ἢ πινόμενα· ἀδύ τι, ὀπτᾶσθαι, fateor legendum ὀπτᾶσθαι, adeóque Latinam meam verſionem ſic reſtituendam: *Tritæ caliacis & dyſenteriis æquæ aut iuno inſperſo ac bibitæ conueniunt.*

Cap. LII. κυάμου Ἑλληνικοῦ τὸ λεπτόν] κυάμου Ἑλληνικοῦ σὺν τῷ λέπει &c. reſtituit Geſnerus. Ego malim, κυάμου Ἑλληνικοῦ τῶν λέπεως, *fabæ Græcæ corticis*: aut citra immutationem, κυάμου Ἑλληνικοῦ τὸ λεπτόν, exponendum *fabæ Græcæ minoris*: ſiquidem pro terrarum diuerſitate varióque cultu fabæ aliæ maiores, aliæ minores reperiuntur. Neque verò de faba Græca Plinij, quę reuera Loti arboris fructus eſt, ſed de faba communi, quam Græci Græcam ad Ægyptię differentiam cognominauerunt, hæc, & quæcunque alibi de faba Græca referuntur, accipienda ſunt.

Cap. LVI. ἀφεψοῦσιν τὸ στόμαχος καὶ τὰς γλώττας] Hæc videntur à librario quopiam, ſicut & pleraque alia, malè tranſcripta. Enimuerò Autor, cap. 53. lib. 4. de mat. med. ſcribit in hunc modum, de lichene qui petris innaſcitur: ὠφελεῖ δὲ καὶ ἰκτερικοὺς μετὰ μέλιτος ἐξαρχόμενον. στόμαχος δὲ καὶ τὰς γλώττας ῥόμματα ἐκπυοῖ καὶ πτύειν, hoc eſt, *iuuat & arquatos cum melle permittus: oris autem ac linguæ defluxionibus ſuccurrit.* Ira quæ eo loco diſtincta diſiunctáque ſunt, perperàm hîc coniungi videntur.

Cap. LVIII. ἑξαλὶς πεπλυμένη] Trifolium id paruum, quod vulgo acetoſam dicitur, hoc loco intelligi videtur. Officinæ *panem cuculi* nominãt. Plinio oxys dicitur, lib. 27. cap. 12. Eſt autem Galen. ὀξὺς eadem quæ & ὀξαλὶς, lib. 4. de ſimpl. cap. 3.

Cap. LXIII. σάγι πεπόνιος] σάγι reſtituit Geſnerus: fortè verò piperis ſpicam nominat, quæ verſùs piper longum dicitur.

ἀμφιέσασται δὲ] Lubens hoc verbum, ἀμφιέσασται, ad hilaritatem, aut etiam geſtationem aliquódve penſile exercitamenti genus retuliſſem: quaſi voluerit Autor, epoto eo ex vrina capræ remedio hilaritati ſeſe tradant ægri, (nam & verbum ἀμφιέσασται tale quid interdum ſignificat) vel geſtatione alióve quopiam exercitij genere concutiantur & agitentur. Attamen non diſplicuit etiam Moibani coniectura, qui pro hiſce vocibus, ἀλουσιάσασται δὲ, reſtituendum cenſuit, δι' οὔρου &c. Enimuerò & ipſe Dioſcorides lib. 2. de mat. med. cap. 99. de eadem vrina capræ ſcribit in hunc modum: καὶ ὁ [οὖρος] ὑδρωπικὸν τὸν ἐκ σάρκα πτίζοντα μεθ' ἡδύσμου σκόρδου καθ' ἡμέραν σὺν ὕδατι ἐκπώματι πόσις δ'. ἄρμ. οὐσῶν καὶ καλίνδ. quæ noſtra vertimus: *Caprinum lotium ad aquam quæ cutem ſubtilt cum ſpica nardi & aquæ binis cyathis quotidie bibitum, vrinas & aluum ducit.*

ἀσπαράγου] Geſnerus ἀσπόρου, πυτίου, σπερμάτου, reſtituendum ſuſpicatur, & ad apij ſemina refert. Ego malim ἀσπαράγου. Nam & aſparagorum radices non minore quàm radices apij vrinæ ciendæ vi pollent. Cæterùm & ipſe lubens, Aëtij exẽplo, ſi hæc omnia ad capitis uſque calcem vnico remedio compoſito comprehẽdiſſem: niſi quomiùs id facerem, priores hæ diſiunctiuæ particulæ prohibuiſſent.

Cap. LXX. κυπάειωσις] Rectiùs, κύπειρος. His enim, vuluæ affectionibus cupreſſus parum congruit. At cyperus vuluæ perfrigerationib. & obſtructionibus fœtu accommodatur, teſte ipſo Dioſc. lib. 1. de mat. med. cap. 4.

Cap. LXXXI. ὀπτηπεμμένος δὲ ἄγει] Hoc erat principium capitis alterius, à priore diſtinctiſ: ſed cum illo priore coniungendum exiſtimauimus, aut annectendum ſeptuageſimo ſeptimo. Neque verò dubium eſt, quin propoſita hîc remedia, quanuis ad collyria & peſſos accommodari poſſint, in eoſdem etiam vſus imo ventri rectè adhibeantur.

Cap. LXXXII. ἔστι δὲ ἀσπὶς ἐχεωνῶν] Hanc eandem lanuginem vitandam refert Autor, dum de Cynosbato agit, lib. 1. de mat. med. cap. 123. quò fit vt Cynosbaton hoc loco cum oxyacantha cõfudiſſe videatur. Rubum quidem canis, κυνόσβατον Græcis dictum, fateor, eodẽ Autore teſte, etiam à nonnullis oxyacanthum nominari ſolitum: ſed ea eſt oxyacantha propriè dicta, quam ipſe, citati libri cap. 122. fluori mulebri ſiſtendo idoneam agnoſcit.

Cap. LXXXVII. ἐπιτηρία ῥοφοῦσιν] Malim, ἐπιτήρια φλεγμάνα (ſeu αἰσθητήρια, καὶ αἰσθητήρια νόσων, hoc eſt, *extinctos luarnarum funiculos quo modo accenſi erant.* Eſt enim verſimile voluiſſe Autorem cilychnia viciſſim accendi & reſtingui, quò facilius citiúſve illorum extinctorum nidore mulieres ab vtero ſuffocatæ reuocarentur. ῥοφοῦσιν verò eadem ſeu madefacta, & ocyùs reſtinguuntur, & minùs facilè accenduntur.

Cap. XCII. μετὰ πάνυ σύκινον] Aliud voluit Dioſc. lib. 4. de mat. med. cap. 191. Vult enim eo loco, non μετὰ πάνυ σύκινον, hoc eſt, *à conceptu*, ſed μετὰ τὸ καθαρσαι, hoc eſt, *à purgatione menſtrua*, mercurialis huius aut illius ſemen verẽdis adhiberi, vt mares aut fœminæ concipiantur.

Cap. XCIII. ἔστι τὸν σκόλυμον] Geſnerus σκόλυμον barbarum vocabulum eſſe ſuſpicatur, quod *mitram* aut *redimiculum* ſignificet. Ego, σκόλυμον ſeu σκόλυμ, legendũ puto, cum hac voce etiam Athenæus vratur. Eſt autem σκόλυμ Polluci, πλοκαμὸς ἢ σειρὰ πεπλεγμένη ἐξ ὧν τρέφονται τρίχες, *implexa aut intorta ſeu retorta ornamenta*: crinium ſpiram aut nodum vertẽrim: Tutulos Varro & Feſtus videntur appelliaſſe, Papinius ſuggeſtum comę. Eò dem ſpectat illud Heſychij, δῦ σκόλυμ, καρυφὼ καπεπλεγμένη ἐξ ὧν τρέχει, interpretatur. At EVſtathio in Homerum, χόσμος δὲ γυναικεῖος ὁ ἐκ πλοκαμίδος ἢ καρυφαίας ἢ κρήκας καλούσης, nempe *ornamentum quoddam muliebre*, ſiue *mitram* ſiue *redimiculum* interpreteris parũ intereſt. Capillare etiam Martiali dictũ videtur, reticulum quo mulieres capillos inuoluunt. Cæterùm negat Geſnerus ſe viquam ſe inuenſſe, quænam ſit herba melanſpermon: at non recordatur eius quod apud Plinium legiſſe potuit. lib. 20. cap. 17. gith, melanthium & melanſpermon, varia eſſe vnius ęiuſdémque plantæ nomina.

Cap. XCV. ὧν ποτὲ μετὰ πάνυ σύκινον] Aliud eſt quod voluit Autor, lib. 2. de mat. med. cap. 146. Hunc enim braſſicæ florem intelligit adhibendum, non à conceptu, ſed à puerperio, vt cõceptus impediatur. Sunt enim eo loco hæc illius verba: ὧν δὲ αἱ ὦσπες κύπειρον ἢ μετὰ πάνυ σύκινον κατέχουσι ἢ ποτοῦ.

Cap. XCVI. Νάπυ ἡμερον καὶ ἄγριον] Hoc ca-

pitulum, quod priores Interpretes à præcedenti capite ſeiunxerant, nos illi annectendum cenſuimus: quippe cùm indubitanter eò pertineat, præſertim verò ad poſtrema illa verba, σκίγγος ἰνδικὸς πρίσις. quanquam prætereà nonnulla, quæ fortaſsis exciderunt, interiicienda videntur, quæque facile fuerit ex 2. de mat. med. cap. 71. ſupplere. Sunt enim illo loco hæc de ſcinco Dioſcoridis verba: φασὶ δ' δύνασθαι ἔχειν πρὸς τὰ ἀφροδίσια πρὸς ἀυτὸ μόριον, ὅσον < πρίσις ματ' οὖσον, ὁμοιοπαθῶς ποιεῖ δὲ ἀφροδίσια. κοπτομένου δ' τὸν ὄπτιμον τῆς ποιότητος φασιὶ ἀφιέμενα μᾶλλον μᾶλλον πνεύμα, &c. quæ nos ita vertimus: *Aiunt ſanè pariem eam quæ renes amplectitur, drachmæ pondere in vino potam, Venerem accendendi vim habere: attamen lentis decoctio cum melle immenſam illam cupiditatem inhiberi.* Quotquot etiam alij rei Medicæ Scriptores de ſcinco egêre, tantam eo aſſumpto pudendi arrectionem excitari voluerunt, vt eam deinde adhibitis remediis comprimi remittique ſit neceſſe: quod, vt aliàs, ita etiam obiter hoc loco, admonendum Autor exiſtimauit. Quin & vox hæc, ὄπτιμον δὲ, per ſe ſatis indicat, hanc periodum ad proximè præcedentem pertinere. Huc adde quòd quæ deinceps recenſentur auxilia è paſtinacæ ſemine ac terebinthi fructu petita, Venerem hauddubiè conciliandi, non item reſtinguendi, vim habent: quod tamen minimè agnouit Geſnerus, aut quiſquis alius hæc à præcedentibus ſeiunxit: dum ipſa, æquè ac lentis decoctum, in eorum numero collocat, quæ valent intenſam Veneris cupiditatem reſtinguere.

Cap. xcvii. δρακοντίου ῥίζα, &c.] Contrà dracunculi radicem ex vino potam Venerem excitare ſcribit Dioſc. lib. 2. de mat. med. ca. 196. At fortaſsis alia vis eſt radicis recentis, alia eiuſdem exiccatæ. Hîc porrò de ſicca radice agitur, illic verò de recenti ſermonem haberi fit verſimile.

σφόδρα μὲν ἀνέιοι] Contrà nucleos pineos recenſet Orib. lib. 4. ad Eunap. cap. 105. inter excitandæ Veneri dicata remedia. Itémque Aëtius, Tetr. 1. ſer. 3. cap. 238. in eorum eduliorum cenſu numerat, quæ copioſum ſemen generant. Fortaſſe verò aut hîc mendum ſubeſt, aut vis illa conciliandæ Veneris partim maceratione, partim ſeminis cucumeris admixtione reſtinguitur. Quid quòd iis portulacæ ſuccum inſuper Autor addi fortaſſe voluit? Suſpicor enim αἱθράχνης χυλὸν, non, χυλὸς, hoc loco legendum, quoniam & Plinius, lib. 23. cap. 8. de iiſdem pineis agens nucleis: *Miſcetur huic*, inquit, *cinera vehementiores ſtomachi roſiones ſemen cucumeris, & ſuccus portulacæ.* Quòd ad ficus ſpectat quæ prætereà hîc commemorantur, maior ſubeſt difficultas. Nam & ab Aëtio, loco modò citato, inter copioſum ſemen gignentia edulia reponuntur. Et certè quidem, vel ipſo Gal. teſte, ſat abundè nutriunt, ac flatulentæ ſunt, totáque vi ſeu ſubſtantia corpori familiares.

Cap. cl. καυφάλας λείας] Suidas καυφάλας Græcis dictas refert, παρὰ ὅτι τὸ ἄθυρμα τῆς φύσεως τοῦ καμήλου ἐπικαυτὸς σώματος, ἀπὸ τῶν ὀπίσω εἰς τὰ πλάγια ἐξιὸν. ἐκεῖθι γὰρ σωρεύονται ζωῦσι. hoc eſt, *carnes quæ camelis inter alas genitalium promnente, quæque in bellum exituris præcidantur, ut ne in poſterum coeant.* Sed non conſtat vllum Medicinæ Scriptorem earum meminiſſe: multò minùs ſiue ad hunc affectum, ſiue ad alium quemuis vſurpaſſe. Quare inclinat animus, vt cum Geſnero vel καυφάσεως ἰνᾶς, vel, καυφάσεως κύρως, hîc legendum putem. Nam & *urinæ mantineniam cohibent*, inquit Plinius, lib. 28. cap. 15. *ueſica aprina, ſi aſſa mandatur: unguiæ apri cinis, potioni inſperſus.* Suſpicatur porrò & idem Geſnerus, καχλιὰς, fortaſſe legendum, quoniam & ad emendandam vrinæ incontinentiam Autor tertij Parabil. Galeno attributi, cochleam cum ſua teſta vſtam tritámque in vino propinat ante ſomnum. Sed & Plin. lib. 32. cap. 9. ſcribit in hæc verba: *Iubent & cochleas Africanas cum ſua carne comburi, cinerémque ex vino Signino dari.* Quòd ad qualemcunque ſimum attinet, qui καυφάσεως etiam voce deſignatur à Græcis, hîc deſiderari vix crediderim.

Cap. cv. ἢ βολβοὶ πυρροὶ] πυῤῥοὶ, legendum cenſui, ac bulbos rufos interpretatus ſum. Nam & bulbum rufum qui ex Africa deferretur, ceu præſtantiorem, commendauit Dioſcor. lib. 2. de mat. med. cap. 200. Meminit & Hipp. variis in locis, βολβὸς τῶν ἐκ τῆς πυρροῦ, aut, βολβοῖσιν τοῖσι ἐκ τῆς πυρίτις, hoc eſt, *bulbuli qui inter ſegetes tritticeas naſcerentur*, atque ideò ſuſpicatus eſt Geſnerus, hîc etiam bulbos eiuſmodi deſiderari.

Cap. cxi. πρὸς ἰσχυρὰς] Adderem libenter, ἢ ὠχροῖς. Nec enim contra veſicæ ſolùm, ſed & contra renum calculos proficiunt pleraque eorum quæ ſequuntur auxilia.

αὐθημέρου τῆς πυροφόρου] Malim, τῆς περφυρέης. Trium enim duntaxat anthemidis generum meminit Dioſcorides, lib. 3. cap. 154. quæ pro flore externorum colore vario, candido, inquàm, melino & purpureo diſtinguerêtur. Hanc, quam ad calculum cæteris antefert, περφυρέην nominat, alteram, χρυσάνθεμον, tertiam, λευκάνθεμον, quanquam & hoc nomen parthenio quoque tribuitur. Cæterùm vox, ἄλλον, quæ in extremo capitis huiuſce legitur, hauddubiè redundat.

ὅσοι δ' ἐπὶ παιδίων] Iſta ab hoc capite cxi. minimè ſeiungenda duxi, quia quæ ſequuntur auxilia non magis pueris, quàm ætatibus aliis conueniunt, nec magis veſicæ, quàm renum calculis: quamuis pueri veſicæ magis quàm renum calculis ſint obnoxij. Spectat verò hæc periodus ad proximè præcedens è pæoniæ granis remedium. Nam & lib. 3. cap. 157. de granis pæoniæ fuluis ſeu rubentibus ſcribit in hæc verba: ὅσοι δ' ἐπὶ παιδίων πεπόθασι καὶ ἐνδεδήκασι, αἱρεῖ λιθιάσεως παραπλησίως, *à puerulis*, inquàm, *potà eſſitasſe initia calculorum eximunt.* Hæc cùm ita ſint, in extrema hac periodo, πρὸς αἱμοῤῥοΐν, rectiùs legas, ῥοιμῖζαι.

Cap. cxii. Ἀριστόλοχος ἔνεμα] Geſnerus locum hunc planè mutilum corruptúmque cenſet. Ego, ὄνεσμα, lego, dum quis certius aliquid in medium protulerit.

χαμαιδάφνης] δάφνιλλα Ἀλεξανδρέιαν ſimpliciter vocat, lib. 4. de mat. med. Sed hîc fortè legendum vtrunque, χαμαιδάφνη, δάφνης Ἀλεξανδρίτης ῥίζα. Nam & lib. citato, cap. 149. Chamædaphnes ſuccus ad ciendas vrinas commendatur.

Cap. cxiii. πυρήτης] etiam ſub finem capitis eiuſdem herbæ ſit mentio, ſed vtrobique Geſnerus, πυρίτης, legendum putat, & nardi montanæ radicem interpretatur: quanuis apud Gal. nõ πυρήτης, ſed πυείτης legitur. Malim ego, πυέλιτις.

ac pyrethrum eo nomine designari existimo: quin & πύρεθρον, quod proximè sequitur, quódq; fortassis margini explicationis gratia ascriptum erat, inde in contextum perperàm translatum crediderim. Porrò & in Theriacis Nicander πυρέθρου φύλλων meminit, itémque in Alexipharmacis, ῥιζίδος πυρέθρου: ac vtroque loco Scholiastes πύρεθρον interpretatur, asseritque Iolaum & Aristeam herbæ eodē insignitę nomine fecisse mentionem, quam contra serpentis cuiusuis morsum plurimùm commendauerint. Sed & πυρέθρου inter alias πυρέθρου nomenclaturas in ipsius Dioscoridis nothis reperitur.

Cap. CXXXIII. βδέλλας δὲ πιὼ] Autor librorum de venenis qui Dioscoridi tribuūtur, caput de hirudinibus deuoratis, exemplo Nicādri, refert in Alexipharmaca, quia deglutitæ noceant, haud secus ac venena, quę in cibo potúve sumūtur. Nos cum Gesnero inter Theriaca reposuimus, quia, vt & serpentes aliáque id genus virulenta animantia, suo morsu noxam inferant. Neque tamen i. lasita suo morsu nocere existimamus, quasi per se virus aliquod infigne corporibus imprimant, vti illa: sed per accidens duntaxat, dum suo suctu vasorum oscula recludūt, indéque fit vt sanguis in ventriculum confluat, ibíque tandem, vti alibi dum est extra propria vasa, concrescat & coaguletur, venenique naturam concipiat.

Cap. CXXXV. ἀενναπάδος καρπὸς] Sat scio Asclepiadis herbę radices in vino potas à Dioscor. lib. de mat. med. 3. cap. 106. commendari ad venenatorum animalium morsus. Sed hìc cùm de foliis & semine agatur, panaces Asclepium potiùs desiderari existimo, vti deinceps Chironiū, etsi panacis nomen vtrobique minimè exprimitur. Enimuerò & Panacis Asclepij non radices quidem, sed semen & flores aduersus serpentes ex vino bibuntur, lib. citati cap. 56. Chironij verò radicis potæ iidem effectus prædicantur, capite proximè sequenti.

Cap. CXXXVII. ὄξυμορς καὶ χυσὸς] Hæc alioqui obscura iis illustrantur verbis, quæ addūtur in Alexiph. cap. 7. τῶ ὑγροῦ καμβαινόμου. Nec enim vult Dioscorides aurum argentúmve ipsum assumi, vti neque ferrum ferrive scoriam, de quibus paulò antè, sed liquorem in quo ea candentia restincta fuerint: quanquam quòd ad scoriam spectat, ipsemet contra aconiti venenum eam ex aceto mulso potam commēdat, lib. 5. de mat. med. cap. 94.

Cap. CXLIII. χιὼν σὺν γλυκεῖ] Sic Nicandro in Alexiph. commendatur ad coriandrum epotum χιόνι γλυκείᾳ μίγδδεν πόσις, hoc est, *passi potio nimis ammixta.* Dioscorides verò in Alexiph. itémque Paulus inter alia hausti coriandri remedia recēlent, γλυκεῖ σὺν χιόνι καμβαινόμενον, hoc est, *passum cum lixiuia sumptum.*

Cap. CXLVI. ναρδὸς Κελτικὴ σὺν οἴνῳ] Celtica nardus desideratur à Dioscor. in Alexipharm. cap. 19. Cilicia seu Cilissa, quæ eadem est cum nardo montana, à Nicandro & AEgineta. Sed leue est discrimen, quando vtrique sunt eædem vires.

πήγανον σὺν κριθίνῳ ἀλεύρῳ] Derasо capiti farinā hordeaceā cū ruta trita & aceto adhibet Dioscor. in Alexiph. citato capite: id quod fortassis hoc loco librarij culpa prætermissum est.

Cap. CL. τρύγου δὲ μαινάδος] A Dorycnio solanum manicum seu furiosum manifestò distinguit hoc loco Dioscorides: sicuti etiā fecit, lib. de mat. med. 4. vtriusque historiā distinctis describēs capitibus. Attamen, seu Dioscorides seu quisquis est alius librorum de venenis Autor, in Alexipharmacis palàm ea cōfundit, haud secus atque quotquot alij è veteribus de venenis commentarios ediderunt, quasi dorycnion cum solano manico vnum idémque fuerit.

Cap. CLI. σημαίνει δὲ τῶδε] Corruptissimum hunc Græcum cōtextum ita emendat Gesnerus: σημεῖα δὲ τοῦτο, μέρα ἀθροκληρὴ, δοκεῖ τι μαίζεσθαι. μέρας ἀθροκληρὴ ὑποχόνδριαπόνος, ἰχίων ἀθρόκλισις, ἄμματος οὔρησις. Placuit illius coniectura, nisi quòd αὐτὰ τῶ, ἰχίων ἀθρόκλισις, hoc est, *axendicum resolutio*, ἐμφατικώτερον lego, ἰχίων ἔκλυσις, hoc est, *uirium exoletio.* Vt verò ille quid sibi vellent hæ voces, οὐ δὲ καθαρὸν, assequi minimè potuit, ita nec ipse, quid pro iis restituendum esset, diuinare potui. Lacunam explebunt alij, si videbitur, quibus erit ad manum. Aërij Græcum exemplar integrum.

Cap. CLX. χαλκοῦ αὐτοῦ] χαλκαυτὸν legit Gesnerus. Vide annotationes nostras in 23. caput Alexipharm.

Cap. CLXIII. κριθῶν ἀφέψημα] Malim, ἢ κριθῶν ἀφέψημα, Nam laudantur & Persicorum nuclei cum hordei decocto, in Alexiph. itémque à Paulo AEgineta: vti cum oleo, à Nicandro.

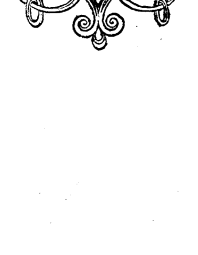

INDEX RERVM ET VERBORVM NOTATV DIGNIORVM QVAE I. ANT. SARACENI IN Dioſcoridem Scholiis continentur.

Numerus paginam ſignat. A *paginæ columnam priorem.* B *poſteriorem.* P *columnæ principium,* M *mediam.* F *finem indicat.* E *vero Scholia notat in libros ſυπτειϛων.*

A.

ACIAB ſucci differentiæ 20.a.f
Acaciæ ſucci genera duo E 129.a.p
ἀκακίαι ἀκρόκομαι 20.a.m
ἀκακίαι ζύλαι 19.b.p
Acanthinum gummi Galenus Thebaicum cognominat 20.a.f
Acanthus arbor quæ 19.b.p
Acanthus cur ita dictus 57.a.m
Acerbi ſignificatum 78.a.f
Aceti mixta qualitas cal. & frig. 106. b.m
ἄκοιτον 19.b.m
Aconitum cur κύναιμον dictum 85.a.f
Aconitum Scorpium cur dictũ 85.b.p
Aconitum vnde dictum 85.b.p
ἀκόνιτον rectiùs ſcribas, quàm ἄκοιτον 16.a.p
Acria vitione mitiora euadunt 117. b.m
Actuarij codex emendatur 4.a.m
Actuarius notatur 101.a.p.114.a.m
Adarces ſynonyma 120.a.f
Adianti effectus diſpares 91.a.p
Adianti genera à trichomane diſtinguuntur 90.b.m
Adianto radicem cur denegarint Theophraſtus & Plinius 92.a.p
Adiantum vnde ſic dictum 92.a.m
Ægilopis ſignificata 92.b.m
Æris flos interdum Hipp. αἴθαι ſimpliciter dictus 111.a.m
Æris limatura faciliùs vritur 111.a.p
Æruginis ſinceræ ab adulterina diagnotio 111.b.m
Æruginis ſcoleciæ confectendæ rationes variæ 111.b.f
Aëtitis lapidis genera 4. 123.a.m
Aëtius à Dioſcoride diſſidet E. 128. a.p
Aëtius Dioſcoridi cõciliatur 106.b.p
Aëtius emendatur 60.a.f.101.b.m
Aëtius notatur 20.a.m.111.b.f.114. a.m.115.b.m
in Agallocho optimo diſcurrentes venæ cinereæ 7.b.m
Agarico ſtomachicis exhibẽdo non ſuperbibendus liquor E.132.a.m
Agaricum noſtrum ſtomacho inimicum 53.b.f
Agaricũ veriùs fungus quàm radix 53.a.m.125.b.m
ἀγαρικόν E.133.a.m
Alabaſtrites lapis vnde dictus 122.a.f
ἄλαυρον proprie de farina frumentacea 44.b.f
Aliacmon Macedoniæ fluuius 61.a.p
Aliceæ & χόνδρου diſcrimen 39.a.m
Allia ſtatus gignũt & diſcutiũt 47.b.p
Allij nucleorum ſynonyma 47.a.f
Alliorum eſus efficaciſſimũ ad morſus viperæ remedium 139.b.m
Allium ἄδυτον Galeno contrà quàm ſcribat Dioſc. 47.b.f
Allium oculorum hebetudinem modò infert, modò tollit 48.a.p
Aloë an icterum expurget 57.b.m
Aloës effectus contrarij vnde 57.b.f. & deinceps.
ἀλόης λεπίς aliud quàm λεπὶς E.129. a.f
Alſine minimè aſtringit 87.a.m
Altercum vnde dictum 84.a.p
Althæa diſparibus prædita viribus 75.a.f
Alumen ſciſſile è lapide fit chalcitide 117.b.f
Aluminis factitij genera 118.a.m
Aluminis plura genera 117.b.f
in Alyſſo deſcribendo diuerſæ Autorum ſententiæ 67.a.p
ἄμυλον vnde dictum 67.b.p
Amaracus Gal. non eſt marum, ſed parthenium 12.b.p
Amaracus quibuſdam ſampſuchum 60.a.f
Amatus Luſitanus notatur 9.a.m
Amiantus lapis alumini ſciſſili ſimilis 118.a.m
Amiantus lapis idem qui Caryſtius 122.b.m
de Amomo diſcrepantes recentiorũ ſententiæ 5.b.p
Ampelitis terra vnde dicta 124.a.m
inter Amphiſbænam & Scytalen diſcrimen 135.b.f
Amygdalæ amaræ qua ex cauſa ebrietatem arceant 24.b.m
ἀναλύσιμος 31.b.m
ἀναπαύσιμον 105.b.f
ἀνασπαστὸν 31.a.m
Anchuſæ genera 4. Galeno 79.a.f
ἀνθέμιον ἡμερήσιον 123.a.m
Anthemidis tria genera E.124.b.m
ἀσφοδελὸς aliis aliam aſphodeli partẽ ſignificat 50.a.m
ἄσπαλα E.130.b.m
ἄσπον vnde dictum 101. b.f
Anigrus amnis 73.b.m
Anthrax gleba è qua minium 115.a.f
ἀντίκακον 33.a.m
Anticyræ duæ 95.a.f
Antirrhini Theophraſtea & Pliniana deſcriptio à Dioſc. diſcrepat 90.a.m
Antirrhini ſynonyma 90.a.m
Antiſpodia varia 110.b.f
ἀπόθεσις 11. b.f
Apiaſtrum Plinij, ranunculus eſt 51. a.m
de Apij temperamento & viribus diſcrepantes Autorum ſententiæ 63. a.m
Apolloniæ nomine vrbes duæ diuerſæ deſignantur 16.a.f
Apomeli duplex 106.a.f
Apomeli inueterarum recenti præſtantius 106.b.p
Apomeli ſpecies hydromelitis 106. a.m
Apomeli ſeu mella quibus cõueniat 106.b.p
Apulcius notatur 77.a.f
Apum veſparúmve ictuum notæ 138. a.f
Aquæ cœleſtis inueterratio 106.a.m
Arabum error 55.b.f
Arabus lapis Arabica gemma Plinij 122.a.m
Araneum quid in calamo aromatico 6.a.m
de Argenti viui temperamento diſcrepantes Autorum ſententiæ 116. a.m
Argentum viuum nõ aliud eſt quàm natiuum contra Galenum 116.a.m
Argentum viuum vbi aſſeruetur. ibid.
Argentum viuum vnde 116.a.p
in Ariſtolochiæ deſcriptione diſcrepantes Autorum ſententiæ 54.a.f
Ariſtolochia quæ indenda theriacæ 54.b.p
de Armenij colore diſcrepantes ſententiæ 114.a.m
Armenij lapidis vis ibid.
Armenium à lapide Armenio diuerſum 114.a.p
Aron pro natalis loci varietate magis vel minus acre 50.a.m
Arremiſia geſtata laſſitudinem auteuertit E.131.a.f
Arundinis ſpecierum varia cognomina, earúmq; etymologia 18.a.m
Aſari etymologia 3.a.m
Aſarum non eſt baccharis, niſi fortè Cratevæ 3.a.f
Aſclepiadis nomine Panaces Aſclepium intelligitur E.135.a.m
Aſius ſiue Aſſius lapis ſarcophagus cur dictus 121.a.f
Aſparagi lõgiorem coctionem non ſuſtinent 42.b.f
de Aſparago diſcrepantes ſententiæ 43.a.f
Aſparagorum differentiæ 43.a.m
Aſparagus ſylueſtris ὀξυώνιον dictus

43.a.f
Aſpidis morſus ſymptomata ex Aëtio 137.a.f
Aſpidium ſpecies 3 Galeno 137.a.m
Aſpidium ſpecies 16 Ægyptiis ibid.
Aſplenon idem cum ſcolopendrio 73.b.m
Aſteris duo genera pro floris colore vario 90.a.p
Aſtragali nomine iris aſtragalitis deſignatur 138.a.p
Athenæus notatur 27.a.m
Athera non è ſola zea parabatur 53.b.p
Atlas Mauritaniæ mons 65.b.m
Atractylidis ſynonyma 67.b.m
ἄτροφον 61.b.p
Auena duplex, ſatiua & ſterilis 92.b.p
Auicenna diſſentit à Dioſcoride 63.a.p
Auicenna notatur 137.a.p

B

Baccharis & aſari diſcrimen 3.a.f
Balauſtium Plinio aliud quàm Dioſcoridi 23.a.p
de Balſami arbuſcula variæ tam priſcorum quàm recentiorum ſententiæ 6.b.p
Baſiliſci morſus immedicabilis 140.b.f
Baſiliſci morſus remedia ex Auicenna 140.b.f
Baſiliſci morſus ſymptomata ex Nicandro & Aëtio 130.a.f
de Baſiliſco quæ recitantur Galenus fabuloſa credidit 137.a.f
βδέλλιον ὄσμης 14.a.m
Bdellio odor vnguis odorati ibid.
Betæ candidæ & nigræ vires diuerſæ 42.b.p
Bion vini genus Plinio 105.b.m
βιοπαραζόνιον E.128.a.f
βίκος 102.a.p
Bliti vſus in medicina 41.b.m
Blitum Hipp. à blito Dioſcoridis differens ibid.
βοτάνιον τὸ ὑπὸ τοῖς πυρροῖς E.134.b.m
Bombyx etiam Plinio xylon dicitur 57.a.p
βοτρυώδιον 5.b.f
βότρυος ſignificata 5.b.m
βράβυλακος vnde dictus 74.b.m
Braſſica ἀγριόκραμβος 42.a.m
de Braſſicæ cyma Galeni & Plinij diſcrepantes ſententiæ ibid.
Braſſicæ ſylueſtris efficacia in medicamentis 42.a.f
βρέκι ſignificatum 72.b.m
βρυωνία propriè vitis nigra 101.b.f
βρῦσμα 30.a.m
Bulbus rufus præferitur E.134.b.m
Buniadis & rapi in alendo diſcrimen 41.a.m
Butyrinum vnguentum 11.b.f

C

Cacalia Dioſc. Cancanon Galeni 90.b.p
κακάλιος quæ planta 132.b.m
Calcis vitæ & extinctæ diſcrimen 110.a.m
Cadmiæ factitiæ duo genera 110.a.m
Cadmia cruſtas non inducit 109.b.f
Cadmia vnde gignatur 110.a.p
Calami aromatici varia cognomina 6.a.f
è Caneris medicamenti varia apud Autores varios deſcriptio variuſque vtendi modus 133.b.m
Cancrorum cinerij vſus ad canis rabidi morſum 27.b.p
Cantharidum vſus 32.a.m
Capillamenta herbis quibuſdam innaſcentia radicem an habeant 102.a.p
κάρπη herba vnde ſic dicta 89.a.m
Capparis radix capillos denigrat E.129.a.p
κάρφη E.134.a.f
καρυΐδιμμενον ſæpenumerò perperàm αἰγίπυρος, & vice verſa 5.a.p
Cardui radix eſculenta 56.b.m
Carlina non eſt chamæleon albus 55.b.f
καυσὼν ἀρκίου τοῦ λευκοῦ opponitur 44.b.m
Caſſiæ ſpecies quæ κάλλη Dioſc. dicitur variorum Autorum diſcrepantia nomina 4.b.m
Caſſia & cinnamomum arbuſta potiùs quàm frutices 4.b.p
de Caſſiæ folio diſcrepantes Autorũ ſententiæ 4.b.m
Caſtorium continentes folliculi à teſtibus differentes 29.a.m
κατωγράδιον φυμάκιον 124.b.m
κατωφόρι νυκτὸς γενόμενον 50.a.f
Caulis proprium ſignificatum 90.b.m
καυλὸς impropriè arboribus tribuitur 65.b.f
κάγχρος ſeu καγχάς vnde dictus 136.b.m
Cedriæ ſignificata 108.b.p
Cedrus arbor duplex 17.a.m
Celſus emendatur 111.b.p
Celſus à Dioſcoride diſſidet 105.a.f
Cenchri ſynonyma 136.b.m
à Cenchro κεντρίδιν diſtinguit Nicander ibid.
in Centaurij maioris ſapore diſſentit Plinius à Dioſc. 55.a.p
Centaurium maius Crateuæ à Dioſcorideo diuerſum ibid.
Cepæ cur κακοσμίζει 47.a.m
Cepæ & oculorum hebetudinem faciunt & eidem medentur ibid.
Cepæ ſtatulentæ 47.a.p
κεφαλαῖος κράμβη quæ 61.b.m
Cera contra lactis in mammis coagulationem vtilis E.129.a.f
Cera Punica 37.a.f
Cerafiorum facultates ex ſapore diſtinctæ 23.a.f
Ceraſtæ morſus ſymptomata ex Nicandro 137.a.p
κεράστης vnde dictus 136.b.f
Cerealium ſeminum & leguminum differentia 39.b.p
Cerebrum leporinum ex qua cauſa oriundis tremoribus conferat 28.a.m
κεφάλαιος 37.a.f
Chalcanthum natiuum in chalcitin tranſit 117.a.p
χαλκίδες & σκώληκες ſerpentis diſcrimen 107.a.m
Chalcitidis & miſyos diſcrimen 117.a.f
Chalcitis inueteraſcens miſy potiùs fit quàm ſory 117.a.m
Chamæciſſos Plinij alia à Dioſcoridis chamæciſſo 90.b.m
Chamæleo ab ixia veneno diuerſus 55.b.m
Chamæleonis albi radix etiam hominibus pernicioſa, & tamen alexeteria vi prædita 56.a.m
Chamæleonis nigri radix venenata 56.a.p
Chamæleuce Plin. inter genera bechij 90.b.m
è Chamæmelo paſtilli inungendi febricitantibus 74.a.m
Chamæpeuce diuerſa à Plinij Chamæleuce 90.b.f
Chamæpityos appellationes 127.b.f
χαμαιρόδωδον 101.a.m
ὁ ἀπὸ χάους pro miniſtro 112.a.m
Chelidoniæ etymon 52.b.p
Chelidonia viſum hirundinibus reſtituit fabuloſum 52.b.m
χλωρὸς ſignificatum 23.a.m
χόνδρος & alicæ diſcrimen 39.a.m
Chryſanthemon quid 82.b.m
Chryſocolla gemma 113.b.f
Chryſocolla metallica duplex 113.b.f
χυλίζειν 35.a.f
χυλὸς & ὀπὸς diſcrimen 51.b.f
κηρωτικὸν ceram plerunque Plinius perperàm vertit 7.a.m
κιδάριον 40.a.f
Cicutæ ſemen inter rodentia Celſus falsò numerat 85.b.f
Cicutæ vim maleficam merum adiuuat 86.a.p
Cimoliæ terræ ſynonyma variáque genera 123.b.f
è Cimicibus ad quartanas remedium deridetur à Galeno 30.a.f
Cinnabaris factitiæ vſus in aſſumẽdis abdicandus 115.b.m
Cinnabaris lacrymæ ſpecies ibid.
Cinnamomi color 4.b.f
in Cinnamomi quarto genere deſcribendo Galenus à Dioſc. diſcrepat 5.a.m
Cirſium vnde dictum 90.a.p
Clymeno tribuunt Theophraſtus & Plinius, quæ Dioſcorides periclymeno 78.a.p
κνέωρον idem quod κόνυζον 100.b.m
Coagulum contrà quàm Dioſcorides reſpuit Galenus in ſanguinis è thorace reiectionibus 34.b.m
Cocci genus, quod Plinio σκωλάκιον, noſtris vermillon 81.a.p
Coccus baphica vbi reperiatur 80.b.f
Coccus ori entalis quid 99.b.p
κόκκυμος ſiue κόκκυλος 33.a.f
κόλλα εἰς τὰ βλέφαρα 66.b.p
Colocynthidis diluti parandi ratio illuſtratur 101.b.p
Colocynthidis medullæ apud varios varia doſis 101.a.f
Colchis Aſiæ prouincia 2.a.m
κολοκύνθη 40.b.p
Communius lapis E.132.a.f
κονία pro calce E.129.a.p
κονία quid 26.b.p
κόνυζα 16.a.p
κοπρῶδες 76.a.p
Corallina fuci marini genus 88.a.p
Corallium extra aquam lapideſcit 121.a.p
Cordus notatur 95.b.p

Coriandrum non aliud quàm farium 63.a.p
de Coriandri temperamento diſcordes ſententiæ conciliantur 62.b.m
Cornarius notatur 96.b.p
Cornu cervinum dentibus antedictis qua ratione conferat 32.a.p
κόσμιον & κόμμι pro eodem 93.a.m
Cotis aquariæ & olearię vires diſparęs 123.b.m
κρηδών vnde dicta 41.b.f
Crapula vnde dicta 108.a.m
κραπηφόρον vnde dictum 72.a.f
de Crimno diſcordes ſententiæ conciliantur 53.a.m
Crimnon è quibus parari ſolitum 53.a.m
Crocum pingue Plinio quale 7.b.f
Crocodilea 36.a.f
κρόμμυον crymon 48.b.p
Cupreſſus an vrinæ difficultati auxilietur 16.b.f
de Cyani colore diſcrepantes ſententiæ 114.b.p
Cyani vim κυανομανεῖν, at non κυανομανεῖν Græci agnouerunt 114.b.p.
Cyani vis ad bilem atram ibid.
Cyanus factitius 114.a.f
Cyano caules cur deneget Dioſcorides 91.a.p
Cynogloſſon Plinio caule præditum 90.a.p
Cynorrhodi radix ad rabidi canis morſum 133.b.p
Cynoſbaton cum oxyacantha confundit Dioſcorides E.133.b.p
Cyprini vnguenti diſcrepantes deſcriptiones 12.a.m
Cyprus an ſiſiliguſtrum 19.a.p
κυπρίου ξύλα 22.b.m
κυπρὸν ſignificata 3.b.m

D.

Δακτύλιον quæ dicantur 2.b.m
διαζύξις & διαζύξις diſcrimen 11.a.m
Dicæarchia eadem cum Puteolis 133.a.f.
Dictamno flos eſt & ſemen contra Dioſcoridis ſententiam 59.a.m
Dictamnus à quibuſuis quadrupedibus expetitur ad tela extrahenda 59.a.f
Dioſcoridem illuſtrat Aëtius 34.b.p. & 136.a.m
Dioſcorides ab Hipp. diſſentit 63.a.m
Dioſcorides à contradictione vindicatur 3.a.m. 5.a.m. 47.2.m. 106.b.m. E.128.a.m.& 134.a.m
Dioſcorides à Galeno notatur 30.a.f. 31.a.p.& m.35.b.m. 36.a.m. 41.a.f
Dioſcorides à Galeno notarus defenditur 34.a.m. 35.b.m
an Dioſcorides Anazarbeus autor libtorum de venenis 124.a.m. 127.a.m
Dioſcorides à Theophraſto diſcrepat 59.b.p.84.b.p.85.b.m
Dioſcorides pugnantia ſcribit 65.b.m
Dioſcoridis de materia medica libri non plures quàm quinque 1.a.m
Dioſcoridis emendationes ceu nimium frequentes omittimus.
Dioſcoridis locus ex Galeno illuſtratur 30.a.p
Diphilus à Dioſcoride diſſidet 41.b.m.44.b.m
Dipſadem à preſtere diſtinguit Lucanus 136.b.p
Dipſadem alij viperarum, alij aſpidũ generi annumerant 130.b.m
Dipſadis ſynonyma 136.b.p
δρυμὸς ἀγρίας 89.a.m
δρυμὸς ἡμερὶς 34.b.f
Doryenij ſuccus planè lacteus 127.a.m
Doryenium & ſolanum manicũ ceu diuerſa diſtinguuntur E.135.b.m
Draba ſeu Arabis Dioſcoridis eadẽ cum dryophono Plinij 48.b.m
Draco arbor 115.b.p
Dracontij duo genera 49.b.m
Dracontium eſſe inceptũ Theophraſto, contrà quàm ſenſerint Dioſcorides & Galenus 49.b.f
δρυμὸς κοκκὸς quid 29.b.p
δρυόπτερις vnde dictus 136.a.f
Dryini varia ſynonyma 136.a.p
δρυὸς nomine glandiferæ omnes arbores comprehenduntur 81.a.m
Dulcedo in aqua quomodo intelligatur 106.b.m
Dulcis ſignificatum apud Plinium 8.b.m

E.

EBeni materia terendo reſoluitur 19.b.m
Echion Alcibium vnde dictum 79.b.p
Echium Galeno idem qui erinus, quanuis Paulus de iis agit diuerſis capitibus 79.b.f
ἐκτρώσεις medicamenta E.131.a.m
ἔλαιον, veratrum 94.b.p
de Elaterij delectu diſcrepantes Autorum ſententiæ 95.b.f
Elaterij præparationes variæ 95.b.m
de Elaterij ætate & tempeſtiuitate diſcrepantes Autorum ſententię 96.a.m
Elaterium ſimul & ſtaim mam concipit & lumen extinguit 96.a.p
ἐλάτιον μυρεψικὸν E.132.b.m
ἐλάτιον varia ſignificata 22.a.p
ἐλαφόμελι, liquor manans ex olea Palmyrena 92.a.m
Electrum non eſt lacryma populi nigræ, ſed bituminis genus 17.b.m
ἐλενὴ ſynonyma E.128.b.p
ἐλίχρυσον idem eum amaranto Dioſcoridis 82.b.p
ἐλίχρυσον vnde dictum ibid.
in Ellebori delectu Theophraſtus à Dioſc. diſcrepat 94.b.f
Ellebori ſemẽ cur σπερμοβόλιον dictum ibid.
Elleborus admixto ſeſamoide temperatur 95.a.f
Elleborus niger Dioſcoridis à Theophraſteo diuerſus 94.a.f
Emperron alio nomine ἀφροπόδιον dictum 101.b.p
ἐγκρασία ſynonyma 22.a.m
Ephemerum duplex 86.b.f
ἐπαγγελφόνια 79.a.m
Epithymi doſis apud varios varia 102.a.m
Epithymum Græcorum & Arabum vnum & idem 101.b.f
ἐπίσπαστα ſeu ἐπισπαστικὰ 45.a.m
ἐπίτηκτα 31.a.f
ἐπιφανεστάτη δύναμις, ab ea quæ ἐπιφανεστάτη vel ἐπιφανεστάτου dicitur ibid.
ἐπιφανὴς 93.a.m
ἐπὶ πλεῖον E.131.b.f.132.b.m
ἐρίφιον κατὰ τὸ ἐπιχώριον 119.b.m
Erigerontis nomine dubium eſt quid ſignificet Dioſcorides E.129.a.m
ἐρυσίβη ſignificatum 26.a.m
Eriuus herba vnde dicta 79.b.f
ἐρυσίβη quæ dicantur 125.b.f
Erotianus emendatur 13.a.p
Erythrodanon Theophraſto aliter quàm Dioſc deſcribitur 75.a.m
ἐσχάρωσις duplex differentia 22.a.f
ἐυόδμως 7.a.p
ἐυόδμως odorem non perpetuò ſuauem, ſed interdum grauem ſignificat 5.a.m.27.a.f
Eupatoria theriaca 134.b.p
Eupatorium falsò argemone olim, & hodie agrimonia dicitur 51.b.p
Euphorbiæ ſuba inuentor eiuſdemque hiſtoriæ Scriptor 65.b.f
Euphorbij excipulum 65.b.m
de Euphorbij planta diſcrepantes ſententiæ 65.a.p
ἐφεδρισμὸς 127.b.f
ἐφεδρίζειν E.129.a.m

F.

FAbæ priſcorum à noſtratibus diuerſæ 79.a.p
de Fabæ temperamento diſcrepantes ſententiæ 40.a.m
Faba Græca quæ Dioſcoridi E.133.a.p
Fæx aceti fæce vini valentior 119.b.f
Faloppius notatur 109.b.m
Fel candidi gallinacei præfertur 36.a.m
Fibri piſcibus non veſcuntur 28.b.f
in Ficus Cypriæ deſcriptione Theophraſtus à Dioſcoride diſcrepat 25.b.m
Ficus Veneri haud aduerſa E.134.a.f
de Ficuum recentium facultate diuerſorum ſententiæ ibid.
Filicis & arundinis κάπνα δρῦς 103.a.f
Flores in parandis vnguentis non ſimul & ſemel, ſed paulatim macerandi 11.b.m
Fuci ſeu algæ marinæ genera 88.a.m
Fungi ægiritæ quomodo producantur 17.a.f

G.

GAbala vrbs Syriæ 14.a.p
Gagates lapis vnde dictus 121.b.f
Gagatis lapidis varia cognomina E.122.b.p
Galactites lapis vnde dictus 122.a.m
γαλακτώδους ſignificatum 57.b.p
Galbani præparandi ratio 66.a.p
Galeni Interpres notatur 104.b.f
Galeni locus non bene intellectus 77.b.m
Galenus à contradictione vindicatur 20.b.f
Galenus à Dioſcoride diſcrepat 39.

b.f. 96.b.m. 39.b.p. 40.b.m. 41.b.f. 106.b.m. 112.a.p. 115.a.p. 117.a.m.
Galenus Dioſcoridem illuſtrat 70.b. p. 71.a.p. 110.b.p.
Galenus Dioſc. reprehendit 26.b.p. 29.a.m. 33.b.m. 58.b.m. 116.b.f.
Galenus Dioſcoridi conciliatur 42. a.p
Galenus emendatur 22. a.p. 25.a.m. 33.b.m. 53.b.p.& m. 69.b.m-70.b.m. 100.a.p
Galenus notatur 116.a.m
Gallinarum & gallinaceorum inſcitia diuerſa vi prædita 31.a.f
Gaza notatur 34.a.p. 100.b.m
Geodes lapis vnde dictus 123 b.m
Geranium tertium Plinio 71.a.f
Gleucinum nullazenus refrigerat cõtra Plinium 12.a.m
Glycyrrhiza cur ἀδίψος dicta 54.b.f
Glycyrrhizæ ſynonyma 54.b.m
γραμμώσεις 31.b.f
Goupylus notatur 2.b.f
Gypſum duplex 120. a.m

H.

HÆmatites cum ſciſſili lapide confertur 121.b.m
αἱμορροΐς lapis vnde dictus 120.b.m
ad Hæmorrhagiam è naribus aures cera obturantur E.130.b.f
Hæmorrhoi ab hæmorrhoide diſtinctio 136.a.m
Hæmorrhoi & hæmorrhoidis ictuũ diuerſa ſymptomata ibid.
Ἅμυρις fructꝰ vnde dictus 128.b.p
ἁπλᾶ ἀγχόμ quid 119.a.m
Hedychroon vnguentum ab hedychroi magmate vt differat 12.b.m
in Heliotropij floris colore Autorũ diuerſitas 104.b.p
Heliotropium cur ἡγίκαυλον dictum 104.b.m
Heliotropium vnde dictum 104.a.m
Helxiue alia Plinio quàm Dioſcoridi 80.a.m
Helxines ſynonyma 87.a.p
Hermodactylus an Ephemeron 86. b.f
Heſychius emendatur 89.a.p
ἱππάκη Scytharum 33.b.f
Hippophaës & hippophæſtum vnde dicta 98 b.p
Hippophaës ſucci doſis apud Medicinæ Autores diuerſa 98.a.m
Hippophais ſynonyma ibid.
Hippoſelinon Theophraſti Smyrniũ Dioſcoridis 65.a.f
ὑδατώδη μέλα ab Hybla monte 37.a.p
ὑδρόφυλλον herba 46.a.m
Hydragoga rariùs vſurpanda 95.b.m
Hydrargyrum non diuerſum ab argento viuo 115.b.f
Hydri morſus ſymptomata 136.b.m
ὕδρος ſeu χέρσυδρος vnde dictus 136. b.m.
Hypnale aſpidis ſpecies 137.a.f
Hypoglotſſum diuerſum à lauro Alexandrina 93.b.m
ὑπόκαυστον vnde dictum 90.a.m
ὑπόκαυστα τὰ ἐν ἀποσκίοις E.128.a.f

I.

IBeris eadem quæ lepidium 26.b. m. 81.a.p
ἰχθυόκολλα 65 b.p
ἴσθμια quid ſignificet 15.b.f
de Indico Plinius ſibiipſi contradicit 114.b.m
Indicum ab Indico lapide diuerſum ibid.
Inula Campana Apuleij eſt Panaces Chironium Dioſc. 8.b.m
ἴουλος E 129.a.m
ἰόπα an πώτα legendum 27.a.p
ἴ partieulæ ſignificatum 1.a.f
Irinum aliud Dioſcoridi, aliud Plinio commendatur 12.a.m
Iris Florentia in dyſenteriis minus ſuſpecta E.132.b.f
Iris Illyrica laudatiſſima 1.b.m
Iſchiadicorum vrendorum modos varios illuſtrant Cælius Aurelianus & Aëtius E 131.b.f
Iudaicus lapis cur πολύζυγος dictus 122.b.p
Iulius Baſſus idem qui aliis Tullius Baſſus 1.a.p
Iunci odorati cognomina varia tum apud Græcos tum apud Latinos 5. b.f
Iunci varia genera 81.b.m
Iunco odorato roſæ odorem negat Garcias 6.a.m
Iuzus an Chamæleon niger 129.a
de Iria variæ differentiæque ſententiæ 55.a m.& deinceps.

L.

Ἀχνοπλασταὶ 43.b.p
LAc coagulatum quando cẽſendum venenum 130.b.p
Lactis à ſero diuidendi ratio varia 33.b.p
Laſerpitium vnde dictum 64.b.p
Lathyridis doſis varia 99.b.f
in Lemno terra triplex 116.b.m
è Lentiſco dentiſcalpia 14.a.f
de Lentis viribus diſcrepantes ſententiæ conciliantur 40.b.m
Leontopodium Aëtij & Apuleij, eſt ipſum leontopetalum 90.a.p
Leontopodion Dioſcoridis, eſt Cẽmos Plinij 90.a.p
Leontopodiõ Plinij aliud à Leontopodio Dioſcoridis 90.a.p
Lepidij vſus ex Columella 51.a.m
Lepidium Pauli aliud à Lepidio Dioſcoridis 51.a.p
λεύκη diuerſa à vitiligine alba E.129. a.f
Libanotis frugifera Dioſcoridis an à Theophraſti libanotide diuerſa 63. b.m
Lichen ictericis non tantùm illinitur,ſed etiam propinatur 82.a.m
Lichen nõ eſt muſcus,ſed quaſi muſcus 82.a.p
Linum Carpaſium 122 b.m
Liquor cuiuſuis plantæ nõ perpetuò ſucco præferendus 64.a.m
Lithargyri materia,ſolum plumbum 113.a.m
Lithargyri veneni curandi ſcopi duo ibid.
Lixiuiorum genera venenatis ictibus accommodata 137.b.f
Locus diuerſus ſtirpis efficaciam auget minuitve 59.b.p
Lotæ ſynonyma 105.b.m
Lucianus emendatur 16.a.m
Lupinorum ſatiuorum & ſylueſtrium diſcrimen 41.a.m
Lychnidos ſynonyma ex Plinio 68. a.m
Lycium idem cum pyracantha 6.b.m
λύκος aranei genus 32.b.m
λυκόφθαλμος ſeu λυκοφθάλμη 89.a.p
Lyſimachia duplex 76.b.f

M.

MAgnetis ſynonyma & etymon 122.a.m
μανδραγόρας quid 64.b.m
Magydaris radix Lybica 125.b.m
de Malabathri ſapore & odore Autorum diſcrepantes ſententiæ 4.a.f
Malabathrum, folium ſimpliciter dictum 4.a.p
Malabathrum quid ibid.
Malabathri tres differentiæ 4.a.f
Mãdragora Theophraſto alia quàm Dioſcoridi 85.a.p
Mandragora vnde μανδρῶν dicta 85. a.m
μανδρῶν vnde dictum 63 b.p
Marcellus Virgilius notatur 63.a.m
Marmaritæ ſeu Marmaxides populi Libyæ 50.b.f
μάσσητος quid 64.a.f
Mathiolus notatur 44.a.f.114.b.p
Medicorum malorum ſynonyma 23. b.f
Μεγαλάνιον vnguẽtum vnde dictum 12. b.m
Mel Heraclium qua de cauſa exitioſum 37.a.m
Melanteria Galeno aſtringentia omnia tenuitate ſuperat 117.b.p
de Meliæ terræ colore diſcrepantes ſententiæ 124.a.p
Melia terra vnde dicta ibid.
μῆλον etiam malum arborem ſignificat 90.b.p
Melanthium panibus potiùs inſpergebatur,quàm indebatur 64.a.m
de Menta contradictiones conciliantur 59 b.f
Meri potus, efficaciſſimum ad morſus viperæ remedium 139.b.m
Meſpili tria genera Theophraſto & Plinio 24.a.m
Meſuæus à Dioſcoride diſcrepat 97. b.m
Meſuæus notatur 100.b.m
μετανάστασις 9.b.f
μετανάστασις quid 60.a.p
Metaſyncritica remedia 10.a.p
de Metopio diſcrepantes ſententiæ 65.b.p
μετωπὶς varia ſignificata 13.a.p
Metopium idem cum netopo Hipp. 12.b.f
Metreres duplex 109.b.m
Milium cur fotibus accommodatum 39.a.f
Millepedarum deſcriptio ex Galeno 30.b.m
Millepedarum ſynonyma tum Græca tum Latina 30.b.p
Minium à Cinnabari diuerſum 115. a.p
Minium duplex 115.a.m
Minium factitium vnde ibid.
Minium natiuũ,eſt Cinnabaris foſſilis 115.b.f
Minium ſecundarium 115.a.f
Miſyos & chalcitidis diſcrimen 117. a.f
Mithridaticę antidoti deſcriptio 125. a.p
Moly deſcribens Theophraſtus à Dioſcoride diſſentit 61.a.m
Molybdænæ & lithargyri diſcrimen 113.a.p
Molybdæna non ex auro argentóve gignitur ibid.
μολυβδοειδὲς 112.b.f

μορία

μαρὸν eadem quæ συκαμινέα 24.b.f
Moretum 48.a.f
de Moris Diphilus aliter sentit ac Dioscorides 24.b.f
Morochthus lapis cur κλαυσιγελὼς dictus 122.a.f
Mulli discerpei effectus 139.a.p
Mulsæ coctæ & crudę discrimen 106. a.p
Mus araneus non nisi prægnans locum vlceratę 139.a.f
Museus marinus nō est corallina 87. b.f
Myrobalani Arabicæ descriptio à Dioscoride prætermissa, quāquam illi non erat ignota 21.b.m
de Myrobalani folio & fructu discrepantes sententiæ 97.b.m
Myrobalani non tantùm corticę, sed & carne vngentarij vtuntur ibid.
Myrobalanus Dioscoridis, ab Arabū myrobalano diuersa ibid.
Myrobalanus vera præferenda, recens an vetusta 97.b.f
in Myrrhę electione dissentit Plinius à Dioscoride 13.b.m
Myrrha Minæa vnde dicta ibid.
μυρτίδες & μυρτίδα discrimen 23.a.m
μυρτιδέαν varia significata ibid.
Myrti folia ad gangrænas vtilia E. 130.b.m
μυρσίνην 48.a.m
μυῖα quid 123.a.m

N.

NAphtha & Aphtha vnum & idē oleum significant 16.b.p
Nardi spicæ, radicibus annumerandę 2.b.m
ναρδὸς pro malabathro 27.a.f
ναρδὸς pro vnguento nardino 13.b.p
ναρδοκόμους quid E.131.b.m
Natricem à cherſydro distinguit Lutricem canus 136.b.m
Natricis ictus remedia ex Paulo & Aëtio 140.b.p
Nerij synonyma 86.b.m
Nerion an hominibus pernicioſum 86.b.m
Nicandri locus emendatur 70.a.f
Nitri spuma & flos res diuersæ 119. b.p.

O.

OChra Attica optima 114.b.f
ὠχρὸς color qui 1.b.m.70.b.f
Ocimi temperamentum 45.b.p
Oenagræ synonyma 89.b.p
Oenanthinum oleum ventrem minimè mollit contra Myrepsum 11. a.p
οἰνάνθης etymon 89.b.p
οἶνος κρίθινος 39.b.f
οἶνος λεπὸς, vinum lene 105.a.f
οἴσυπος 34.a.f
Oleum balaninum vnde paretur 9. b.m
Oleum ex oleæ germinibus 9.b.p
Olitæ cōditanæ qua ratione ὀλυκάδας dicantur Dioſc. 21.a.m
ὀλόκαυτον 109.a.m
ὁλόστεον vnde dictum 77.a.f
Olyram à zea diſtinguit Plinius cōtrà quàm Dioſcorides & Galenus 53.a.m
ὅλυρα χύτρινα pro noua olla 14.b.m
ὑγιαμέλι aliud à galla omphacitide 21. b.p
in Omphacomelite parando Autorū diuersitas 107.b.f
ὀνικὸς 21.a.f
Ononidis ſiue anonidis epitheto 57. a. in
Onychinum vnguentum vnde dictum 12.a.p
Ophitæ lapidis genera tria 123.a.f
ex Opio collyria periculosa 83.b.p
ὄπιον Plinius malè succum vertit 51.b.f
ὀπὸς κέδρε τὸ χυμὸν 84.a.m
ὀπόφυλλον E.128.a.m.& b.m
Orchidis bulborum effectus diuersi qua ex causa 73.a.m
Oribaſius à Dioscoride discrepat 99. a.m
Oribaſij locus emendatur 16.a.f
ὄρεγμίνη vox omnis generis 59.a.p
Oroborum pro ratione coloris discrepantes vires 40.b.m
Orobanche Theophr. à Dioscoridis orobanche diuersa 45.b.m
ὄστρεα quæ dicantur Gal. 53.b.m
ὀστρέου & στυπτὸν discrimen 39.b.p
Othonnæ historia incerta 52.b.f
Ouorum penes coctura triplex differentia 31.b.p
ὀφεμάχε 102.a.m
Oxyacantha eadem cum pyracantha 24.a.p
ὀξύγλυκυν 106.a.m
Oxymeliti Galeni sal nullus additur 106.b.m

P.

ΠΑλαίδα quid 14.a.m
Palmæ ὑγιάσεως quid 22.a.m
Palmulæ Thebaicæ non sunt tamarindi 21.b.f
Palmyra Syriæ Metropolis 9.a.m
in Panace Asclepio describendo Autorum diuersitas 61.b.f
in Panace Chironio itidem Autorū diuersitas 62.a.p
in Panace Herculeo describēdo Autorum discrepantes sententiæ 61. a. f
Panis genera quinque 37. b.m. & deinceps.
Papauer Herculeum vnde dictum 83.b.f
Papauer μηκώνιον vnde dictum 83.b.p
παπάνοι cinaræ qui 132.b.f
Papyri quæ pars mandi solita 18.a.m
Parthia regio 10 Asiæ 158.b.m
de Parthenio variæ sententiæ 74.a.f
Paſtinacæ radij vis malefica 124.a.f
Paſtinacæ radij vſus in dentium dolore 28.b.p
Paſtinaca φάλαγγιον vnde dicta 62.a.p
Pauli Interpretes notantur 46.b.f
Paulus Dioscoridi conciliatur 7.b.m
Pauli locus emendatur 33.b.p. 72. b.p. 75.b.p.
Paulus excusatur 44.a.p
Pausaniæ locus emendatur 107.a.p
in Pentaphyllo describendo Dioscorides à Theophrasto dissidet 80. b.p
πενταφύλλου ἡ πολυφόλιος χαμαίπιτυς 113.a.f
Pentaphyllon non est fragaria 80. b.m
Pepli synonyma 99.b.f
Peplium flatus pellit, nedum flatus gignat 100.a.p
φέσσης vnde dicta 83. a.p
Perſea & Perſica, arbores diuersæ 26. b.p
πέσσαρος 40. a.m
Petronius Diodotus Plinio vnus & idem 1.a.m
Phalangiorum varia genera 134.b.m
φαγεῖν vnde dictum 128.b.p
Phaſelus à phaſeolo diuersus 97.a.f
φάκελος quasi fæcula 120.a.p
φακὸς & φακὸν differunt 19.a.m
Philyræ ſeu philuræ E.130.a.m
φόδιον vinum, κεφαλαλγικὸν cognominatur in Geopon. 109.a.m
φύλλανος 87.a.f
φρύγανα 126. a.p
Phu flores longè minores quàm narciſſi 3.b.f
φῦκος, alga 88.a.f
φῦκος διαφανὲς 88.b.p
φῦκος, cruſta ad fucum præparata 113.b.m
φύλλον, ſemen ſilphij E.128.a. m.& b.m
φυσαλὶς ſeu veſicaria vnde dicta 84. a.f
πίμπρασθαι vnde dictum 60.b.f
πλουτικὰ κονία 130.b.f
πομφὸς & σταφὶς diſcrimen 35.a.p
Pineis nucleis ingenita vis conciliādæ Veneris, ſeminis cucumeris & ſuci Portulacæ admixtione retundi tur E.134.a.f
de Piperis albi & nigri viribus diſcrepantes Veterum ſententiæ 49. a.p
Piperis ſpica E.133.a.m
Piperis trium generum frutices diuersi contra veterum ſententiam 49.a.p
πιτυαλίου ſynonyma 16.a.m
Pityuſæ doſis varia 99.b.m
Pix Bruria 16.a.m
Plantæ imperfectæ quæ 126.a.p
Plantarum quæ primaria genera 125. b.f
πλατανίου 84.b.f
Plinij locus ſuſpectus 8.b.p. 86.b.p. 99.a.f
Plinius ab errore vindicatur 116. b.m
Plinius clematidem daphnoidē cum chamædaphne confundit 94.a.m
Plinius à contradictione vindicatur 110.a.f
Plinius à Dioſcoride diſſidet 2.a.p.4. a.f.& b.m.6.a.p.& m. 6.b. m.7.b.p. 8. b. f.34.b.m.44.b.p.50.a.p.50.b.p. 51.a.m.60.b.p. 63.b.f. 64.b.m.67.b. f.70.b.m.72.a.f.73.a. f.75.a.p.76.a. p.77.b.f.78.b.m.80.a.p. 81.b.f.83.a. m. 84.a.m. 87.a.p.m.f. 90.b.m. 92. b.p.m.93.a.p.f.& b.p.f. 97.b.p. 98. a.m. & b.p.99.b.m. 101.a.f.103.a.p. & b.f.104.a.m.& f.105.b.f. 107.b.p. & f.109.a.p.110.b.m. 114.b.m. 117. b.m.120.a.m
Plinius Dioſcoridi conciliatur 54.a. m.70.b.p.78.b.f.79.a.m
Plinius in Ariſtolochiæ clematitis viribus à Dioſcoride ſimul & Galeno diſſidet 54.b.p
Plinius in Bunij viribus ſibi ipſe cōtradicit 90.b.p
Plinius parum ſibi conſtans 94.a.p
Plinius pugnantia ſcribit 97.b.p
Plinius rectiùs ſenſit quàm Dioſcorides 112.a.p
Plinius emendatur 6.a.f. & b.f.10.a. p.m.12. a.m.16.b.m.20.b.m.21.b.f. 37.a.f.41.a.m.52.a.f.54.a.m. & b.m. 61.a.p. 63.a.f. 64.a.m. & b.m.67.a. m.68.a.m.& b.f.70.b.m.71.b.f.74. a.f. & b.p.m. 76.b.p. 77.b.m.f. 78. b.m.79. a.f. 81.b.p.83. b.m.85. a.f.

85 a.m.87.b.p.89.b.m. 90.b.p. 94. a.p. & b.p. 98. a. p. 101. a. p. & b.f. 102.a.f.& b.m.105.a.p.106.a.p. 108. a.p.& m.109. a.m.110. a.p.111.a.m. 113.b.p.115.a.m. 118.a.f.120. a.p.& b.p.m.122.a.f.& b.p

Plinius notatur 18.a.f.19.a.p.m. & f. 20.a.m.23.b.m. 24.b.m.25.b.m.26. a.p.27.a.m.33.a.p.34.a.p. 38.b.f.39. b.m.41.b.p.43.b.f. 45.b.m. 48.b.m. 50.b.p. 56.b.f.60.a.m. 66.b.m. 68. a.m. & b.m.f. 69.a.m. 70.a.m. 70. b.f.71.a.m. 72.a p. & m.& b.f. 71.a. m.& b.p.74.a.f.& b.m. 76.b. f. 77. b.m.78.b.p.& f.79.a.m.& b.p 80.a. p.& b.m.81.a.f.84.a.p.& b.m.86.a. m.87.a.m.& b.m.f. 90.b.p. & f.92. b.f.96.b.m.99.a.f.100.b.m.101.a.p. 102.b.m.104.b.m. 105.a.p.108.b.m. 111. b.p. 112.b.p. & m.115. b.p. & f. 116.b.f.119.b.m.120.b.p.121.a.m. & f item b.m.122.a.m.

Plumbum caua expiet contra Dioſcoridem 112.a.f

Plumbum cur lauetur ibid.

Plumbum non aſtringit cõtra Dioſcoridem 112.a.m

Pnigitis terra vnde dicta 124.a.p

Polenta ἄλφιτον quid 38.b.m

Pollux rectituitur 64.b.m

Polygala herba quæ 93.a.p

Polypodium bilem nigram trahit 103.b.m

πόμμη fructus palmæ 21.b.m

Pompholyx cruſtas non inducit 110. b.m

Pompholyx ſpodio præſtantior 110. b.p

Ponticum eſt abſinthium, quo pinguefcunt pecora 38.a.m

πτερύγιος ἀφανὴς

Portulaca ſylueſtris Plinio valet ad reſtinguendum hæmorrhoi & proſteris venenum 140.a.m

Potcrium cur φυλλὶς dictum 56.b.f

Præcoqua ab Armeniacis diſtinguit Galenus 23.b.f

Præputij deligatio ſanguinis profluuia cohibet E.131.a.p

Prætutianus ager 105.b.p

φρασιὰ 78.b.m

Preſter cum diſplade idem 136.a.f

φρυγανοδῶν 80.a.f

φυσοπλόκων quæ dicantur 72.a.p

Prunorum Damaſcenorum vis 24. b.p

ψαμμιακὸς idem cum ἀμμιαχωὶς 123. b.p

Pſeudanchuſa eadem cum echio 79. b.p

ψύχειν etiam ſiccare ſignificat 10.b.a

Pticſanæ vires 38.a.m

πτίσανα ne vnde dicta 38.a.f

Pullorum diſciſſorum venenatis ictibus adhibitorum effectus 137. b.f

Pumice addito eorum quæ feruent feruor reſtinguitur 118.b.m

Pumicorum pro ſaporum differentia facultas diuerſa 22.b.p

πυγόναρδος nardi montanæ radix E.134. b.f

πυρῆνες ἰσχάδ. non tantùm Punici nucleos, ſed etiam ipſos acinos ſignificant 22.b.m

πυρὶῶν σκιλλῖτης 50.b.m

Pyrites lapis duplex 121.b.p

πυρίτης pro pyrethro E.134.a.p

R.

Rabidi canis indicia 131.a.m

ῥάφανος pro braſſica 41.b.p

Rha Ponticum & Barbaricum eiuſdem ſunt generis radices 54.a.p

Rha Ponticum vnde dictum 53.b.f

Reſina cur dicta crapula 108.a.m

Reſina pinea quæ ratione Salamandræ veneno reſiſtat 116.b.m

in Reſinarum electione Galenus à Dioſcoride diſſidet 15.b.p

ἰδιοπαθὴς ὑὸς 16.b.m

Ricini foliorum μυοκτονικὸν ὠφὸς 98. b.f

Ricini granorum doſis ibid.

Ricino abundant Ægyptij 9.b.m

Ricinus an ſit in arborum genere 98. b.m

ῥίσσα 10.b.f

ῥὶζα γονιμώτερα duplex 74.b.f

Ruellius notatur 2.b.f.56.b.m. 98. a.p

Rubeta diuerſa à rana paluſtri 132. a.m

Rubeta duplex ibid.

Rhus culinarius & coriarius eiuſdem fructicis diuerſæ partes 21.b.p

Rutæ & fici συμπάθεια 60.b.m

Rutæ ſemen contra ictus virulentos efficaciſſimum remedium 139.b.f

S.

SAccharum Arriano μέλι καλάμινον 37.a.f

de Sagapeni planta diſcrepantes ſententiæ 64.b.f

Salamandræ vſus in pſilothris 32. b.m

Salamandra igneam non ita reſtinguit, quin & ipſa tandem vratur 32.b.p

Sal Ammoniacus vnde dictus 118. b.m

Salicis ſemen veriùs eſt flos Theophraſto 21.a.p

Salicis ſuccí duo genera 21.a.m

Salis flos pilos extenuat potiùs quàm inalbat 119.b.p

Salis marini & foſſilis differentia 119.a.p

Salis ſpumæ cum ſale collatio 119. a.m

Salix ἀλικάκαβος cur dicta 21.a.p

Sal Tattæus à Tatta lacu dictus 118. b.f

Sambuci acini maturi nigreſcunt 100.b.f

Sampſuchinum & amaracinum vnguenta diuerſa 12.b.p

Sampſuchum idem cum amaraco 12.a.f

Sandarachæ varia genera 126.a.m

Sandyx quid & vnde fiat 113.b.m

Sanicula fœmina elleborum nigrum Dioſcoridis 94.b.m

Sãtonium abſinthium vnde dictum 38.a.f

de Sarcocollæ ſapore & colore differentes ſententiæ 66.a.f

σάρξ pro cute extima 8.b.f

Scãmoniæ ſuccus ſolus vtilis Theophraſto 100.b.p

Scammonij doſis apud varios varia 100.a.f

σφυγμώδεις 15.a.f

σκίνος & σχῖνος diuerſa 6.a.p

σκῖνος pro iunco paluſtri ibid.

Scinci potu incitata Venus lentis decocto remittitur E.134.a.p

Scelerata herba 51.a.f

de Scillæ maceratione ad conficiendum acetum ſcilliticum diſcrepantes ſententiæ 107.a.f

Scillæ ſegmenta in vmbra ſiccanda 107.b.m

de Scillæ temperamento diſcrepantes Autorum ſententiæ 50.b.p

σκόλυμος ſynonyma E.128.b.p

σκόλυμος quid E.133.b.f

Scolopendræ vtriuſque morſus venenatus, ſed haud planè ſimilia ſymptomata 135.a.p

σκυφόπαλλος vox vnde ducta 47.b.m

Scorpionis aculeus, dens etiã dictus 2.a.m

Scorpionis ictus pro ictarum partiũ varietate varia ſymptomata 135. a.m

Scorpionum genera Nicandro octo: Æliano,nouem ibid.

Scorpij nomine Theophraſtus aconitum θηλυφόνον intelligit 104.a.p

Scyrale non eadem quæ amphiſbæna 135.b.m

Sedi tertium genus idem cum agreſti portulaca 87.a.f

Selenitæ lapidis ſynonyma & etymõ 122.b.f

Serapio notatur 41.b.f.93.b.m.99.a. f.121.b.m

Seſamoides Dioſcoridis an elleborine Theophraſti 95.a.f

Seſeli quando paſcantur ceruæ 62. a.m

Sicyonium oleum vnde dictum 9. a.p

σικυὸς vnde dictus 44.b.m

Siligo 37.b.p.& f

σίλλυβον pro ricino 98.b.p

σίλφιον & ἀσάφιον idem 29.a.m

σίμβλος 36.b.f

Simonianum trifolium vnde denominatum 69.b.m

σκόπιμος etymon 48.b.p

Sinopidis genera tria 116.b.p

σκὶν χερσαία ſeu χερσαὶς 32.b.f

σκὶν & ſerpentis ſpecies & lacertæ 107.a.m

σκιὰ ἐξ ὑπαίθρου 13.b.p

σκινος vox quid ſignificet 13.a.f

σκορόμυκα ξύλα 19.b.p

σμυρνίον & μύρρινον diuerſa ſignificant 93.a.p

Smilacis hortenſis fructus ὄβολος ſeu φακὸς 46.a.m

Smilax læuis alia ab hortenſi 93. b.p.

Smilax Arcadica à taxo diuerſa 86. a.f

Smyrnium ab odore myrrhæ dictum 63.a.f

Soli vrbs Cypri 110.a.m

Solinus notatur 18.b.p.115.b.p

Sonchus tertius Dioſcoridi 44.a.m

Spartium cur non virteatur eſſe geniſta 97.a.m

Spartium triplex ibid.

Spicata ſemina 76.b.m

σπαλάθιον 32.b.m

Spina Arabica etiam Ægyptia dicta Galeno 56.b.p

Spongiarum lapidibus Galenus vim comminuendi veſicæ calculi denegat 123.a.f

Spongiarum tria genera 120.b.m

Squamæ æris duo genera 111.b.p

Squamæ ferri duo genera ibid.

σφὶς

γαῖα 39.b.f
γάλλος & spicæ significata 2.a.f
γάλλος quid 76.b.m
Staphis agria non est vua taminia 96.b.p
γένος ἐστι τῶν γραπτῶν 48.b.m.112.b.m
γένος significatum 26.a.p
γένος & σημαῖον discrimen 35.a.p
σημεῖον significata 23.b.p
Stereus gallinaceum contra fungos efficax 129.b.p
Stibij synonyma 112.b.m
Stoechades insulæ ab ordine sic dictæ 58.b.f
στόμα eadem cum phleo 77.b.p
στόμωμα quid 112.a.f
Straboni locus restituitur 16.a.m
Stratiotem aquaticam radice carere fabulosum 88.b.m
Strobili significata 15.a.m.108.a.f
στροῦθος synonyma 15.a.m
στρύχνος 34.b.p
Styracinum vnguentum 11.b.f
σύγχυσις κοιλιῶν vnde dictus 14.a.p
Styrax pallidus præfertur Galeno 13. b.f
in Suctione venenati vulneris adhibenda cautio 137.b.m
Sufini olei synonyma 11.b.p
Sufinum oleum clariùs à Paulo describitur ibid.
Sufinum olcum vnde dictum ibid.
Sycomori fructus citra scalpturam non matureſcit 25.b.p
συκομόρου etymologia diuersa 25.a.m
συμπαθεῖαι 77.a.m
Syriacus lapis idem qui Iudaicus 122.b.p
Syricum quid 113.b.m
συφορβὸς 25.b.f
Syropicum Plinio quid 123.b.m

T.

TAurino sanguine poto non nisi post acceti vsum tentandus vomitus 130.a.m
de Taxi baccis discrepantes sententiæ 86.a.f
Taxi vmbra quando lethalis 86.b.p
θέλειν κλάειν pro amygdalis 103.b.f
Telini olei discrepantes descripciones 112.a.p
τερμινθίνη 119.a.p
θαλλὸς seu θαλὸς 103.b.f
θαλὸς 9.a.f
Thapsia τραχεῖα cognominata Nicandro 96.b.f
Theophrastus cum Dioscoride conciliatur 24.a.m
Theophrastus Dioscoridem illustrat 89.a.f
Theophrastus emendatur 8.a.m.18. b.m.51.a.m.71.b p.72.b.f.73.a.f.75. b.p.83.b.m. 90.a.m. 97.a.p. 101.b.f. 116.a.f
θερμαντικὸς κατὰ τὸ δυνάμενον θερμαίνειν 36. a.p
Theriaci tractatus Dioscoridis varia distinctio 137.a.f
θερμότης ὕλικὴ 89.b.m
θήρ seu θηρίον vipera 135.b.p
θλάειν vnde dictum 28.b.p
Thracij lapidis vis mirabilis 122.a.p
θρόμβος in genere ammoniaci 66. a.m
de Thuris manna vi Galenus à Dioscoride dissentit 14.b.m
Thus astringendi vi præditum necne sit 14.a.f
Thus ὀροβίας vnde dictum 14.a.m
Thyina ligna 8.a.f
Thymbra non eadem cum satureia 69.a.m
in Tithymalo paralio describendo discrepantes sententiæ 99.b.m
in Tithymalorum cognominibus & natalibus Plinius à Dioscoride discrepat 99.a.p
Tithymalorũ genera tria Theophr. ibid.
Tmolus Lydiæ mons 65.b.m
τρέχειν quid & vnde dictum 128.b.f
Tragopogoni nomen vnde inditum 45.b.f
Tragus cerealis à farre factitio distinguitur 53.b.p
Tragus è quibus parari solitus 53. b.m
Tragus notatur 103.a.m
Tragus Plinij scorpius est Theophrasti, à Dioscorideo discrepans 81.a.f
Tragus *raisin de mer* ibid.
Tribuli terrestris duo genera 78. a.m
Trifolij bituminosi synonyma & eorum origo 69.a.m
è Trifolio bituminoso fotus in ictibus virulenti s diu multúmque cõtinuandus 139.b.m
Trifolium aceratum E.133. a.m
Tritici genera 37.b.p
τρόμος significata 86.b.m
Tubera quale præbeant alimentum 46.a.m
Tuber, terræ callus Theophrasto & Plinio ibid.

V.

VEratrum quam ætatem ferat 1. a.f
in Verbaci differentiis distinguendis Plinius à Dioscoride discrepat 88.b.m
Vetonica triplex 76.a.m
Vina psithia & melampsithia vnde dicta 105. a.m
Vina θελαῖαι & ἀθέλαιαι quæ 105. a.p
Viperæ maris quàm fœminæ morsus an perniciosior 135.b.m
Viperæ vtriusque morsus ex vulneris vestigiis distinguitur ibid.
Viperarum vtrinque amputandarum ratio 27.b.f
Vipera sexu distinguitur 135.b.p
Viperina caro pediculos gignit 28. a.p
Visci varia nomina 66.b.f
Viscus vnde gignatur ibid.
de Viticis facultate discrepantes sententiæ 20.b.m
Viticis virga viatoribus vtilis E.131. a.f
Vitruuius emendatur 115.a.f
Vnedo ab arbuto diuersa 29.b.m
Vnguentis alia ad spissamentum, alia ad odorem, alia ad crassamentum, alia ad conseruationem adiiciuntur 10.b.m
Vnguentum myrtinum discrepans à Dioscorideo 10.a.m
Vngues ferrei 6.b.m.25.b.p
Vrtica an profluuiũ sanguinis è naribus sistat 87.b.m

X.

χαμαιδαφνὶς 37.a.p
ξύλον varia significata 13.a.p

Z.

ZEa semen Plinio 39.a.p
de Zingiberis historia discrepãtes sententiæ 49.a.m
Zingiber pro myrrha sæpenumerò transcriptore, librarij notæ similitudine decepti 13. a.m
Zythi præparatio 38.b.m